

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 01-2753

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1166 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

84ⁿ Τακτική Γενική Συνέλευση 22-24 Ιουνίου 2015

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1ο:

- ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ–ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ–ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ
 - Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
 - Οικονομικός απολογισμός οικον. έτους 2014-15 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2015 – 2016
 - Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
 - Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ 2ο:

- ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2015-2016

Α. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. Οικονομικά

- i. Δαπάνες για την Παιδεία
- ii. Οικονομικά Εκπαιδευτικών

II. Προσχολική Αγωγή

III. Ειδική Αγωγή

IV. Επιμόρφωση

V. Ο εκπαιδευτικός του δημόσιου σχολείου (εργασιακά–επαγγελματικά)

- i. Κάλυψη οργανικών κενών και εργασιακά δικαιώματα αναπληρωτών
- ii. Ασφαλιστικά
- iii. Πειθαρχικό δίκαιο

VI. Αξιολόγηση

Β. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΘΕΜΑ 3ο:

Εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της ΔΟΕ και αντιπροσώπων για το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ

Αποφάσεις 84^{ης} Γενικής Συνέλευσης

- Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Προσμέτρηση στο διπλάσιο της προϋπηρεσίας που προσφέρθηκε σε δυσπρόσιτες σχολικές μονάδες κατά την περίοδο 2010-2014.
- Καμία κατηγοριοποίηση ανάμεσα στην Ειδική και Γενική Αγωγή. Συνολική προσμέτρηση της προϋπηρεσίας που προσφέρθηκε στις δομές της Ειδικής Αγωγής και στον πίνακα της Γενικής Αγωγής.
- Ενιαίο πλαίσιο διορισμών και προσλήψεων αναπληρωτών με βάση τα ισχύοντα στη γενική εκπαίδευση. Προσλήψεις αναπληρωτών με το βασικό πτυχίο σπουδών και την προϋπηρεσία. Απόσυρση της διάταξης που επιτρέπει στον εκάστοτε παράγοντα του Υπουργείου Παιδείας να δίνει τη δυνατότητα ποσόστωσης στους πίνακες αναπληρωτών για τις προσλήψεις της Ειδικής Αγωγής.
- Πλήρη δικαιώματα στους αναπληρωτές συναδέλφους άδειες μητρότητας, αμοιβαίες αποσπάσεις, συνυπηρέτηση, αναγνώριση μεταπτυχιακού για μισθολογική εξέλιξη, κλπ.).
- Να παίρνουν οι αναπληρωτές τα επιδόματα θέσης όπως και οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί.
- Μη προσμέτρηση της προϋπηρεσίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών για τους μόνιμους διορισμούς και για τους πίνακες αναπληρωτών, πέρα από τις διατάξεις που ισχύουν σήμερα.

Δευτερολογία **Θανάση Κικινή** Προέδρου Δ.Σ. ΔΟΕ

Λοιπόν συνάδελφοι εάν έχετε την ευγενή καλοσύνη, καταλαβαίνω ότι όλοι είμαστε κουρασμένοι, αν και από κάποιους άκουσα ότι δεν είναι και χαίρομαι. Να ζητήσω κατ' αρχήν συγνώμη από τους προσκεκλημένους μας που τους φέραμε αρκετά νωρίτερα αλλά δεν υπολογίζαμε ότι θα συμβεί αυτή η καθυστέρηση.

Δυστυχώς δεν είμαι σε θέση να κάνω το ίδιο για τους εκπροσώπους του Υπουργείου Παιδείας, που δεν μας τίμησαν με την παρουσία τους, ούτε τους εκπροσώπους των κομμάτων Νέα Δημοκρατία ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι που φαίνεται δε βρήκαν το δρόμο για το Novotel, κανένας απ' αυτούς.

Ειλικρινά συνάδελφοι όταν σχεδιάζα για το πώς θα κλείσω με τη δευτερολογία ομολογώ ότι είχα στο νου μου λίγο πιο διαφορετικό σκηνικό και το λέω ειλικρινά. Είχα στο νου μου ότι στο τέλος θα έπρεπε, και το αισθανόμουν ως υποχρέωσή μου, να ευχαριστήσω έναν-έναν τους συναδέλφους του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνεργασία.

Λυπάμαι, είχα, φαίνεται, λάθος αίσθηση για το πώς κύλησε η χρονιά και δεν αναφέρομαι σε όλους και θα το ξεκαθαρίσω. Αναφέρομαι σε κάποιους. Αναφέρομαι για παράδειγμα στο φίλο μου τον Ηλία το Σμήλιο, που φαντάζομαι το «νεκροταφείο ελεφάντων» που ανέφερε, δεν ήταν ρατσιστικό σχόλιο για μένα και το σύντροφό του τον Πολυχροσιάδη με άλλη έννοια, με έννοια σωματική ή τον Μπάμπη Κόκκινο as πούμε, αλλά απευθυνόταν στη νοοτροπία με την οποία μπόλιασε ο ίδιος τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου τη χρονιά που πέρασε.

Βέβαια είχα την τύχη ή την ατυχία να είμαι Πρόεδρος από το Φλεβάρη και μετά. Και η προσπάθεια για τη συγκρότηση στην οποία τόσο πολλοί αναφέρθηκαν ξεκίνησε αμέσως μετά τις αρχαιρεσίες της 82ης Γενικής Συνέλευσης το καλοκαίρι του 2013, όταν όπως όλοι ομολογούν με πάρα πολύ πόνο, καιγόταν ο τόπος.

Όταν συνάδελφοί μας οδηγούνταν σε διαθεσιμότητα, όταν το φάσμα της ανεργίας ήταν πάνω από τα κεφάλια πάρα

πολλών, όταν η ελληνική κοινωνία βρισκόταν στα όρια των αντοχών της.

Τότε λοιπόν εκείνη τη χρονική στιγμή, στην αυτονόητη πρόταση που καταθέσαμε, ως μετέπειτα Προεδρείο, η παράταξη της ΔΑΚΕ, του να συγκροτηθούμε εκείνη τη στιγμή, όχι σε επίπεδο ιδεολογικής σύγκλισης δεν το περίμενε κανένας αυτό, αλλά σε επίπεδο λειτουργικής συγκρότησης, συναντήσαμε όχι απλά αδιαφορία αλλά τη μέγιστη αντίδραση και την προκλητική φράση «συγκροτηθείτε εσείς που ξέρουμε ότι θα τα βρείτε, εμείς δεν έχουμε καμιά διάθεση να συγκροτηθούμε».

Αυτή είναι η αντίληψη με την οποία κάποιοι επέλεξαν να κινηθούν σε αυτή τη διετία και οφείλω για την αποκατάσταση της αλήθειας να ξεκαθαρίσω ότι αυτή η κατηγορία δεν πηγαίνει στους συναδέλφους του ΠΑΜΕ που ήταν ξεκάθαροι από την πρώτη συνεδρίαση ότι εάν όλοι μπουν μέσα στη συγκρότηση «θα μπορούμε κι εμείς λειτουργικά», ούτε στο συνάδελφο της ΕΡΑ που το ξεκαθάρισε στη δεύτερη συνεδρίαση.

Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται για τη συνέχεια, γιατί φαίνεται εδώ μέσα η κριτική που διατυπώθηκε από κάποιους ήταν αντιστρόφως ανάλογη με την προσφορά τους.

Τώρα, όλη η αρνητική κριτική που ασκήθηκε στηρίχθηκε σε ένα δίπολο. Ένα δίπολο τόσο τεχνητό, όσο και η αντίληψη που φαίνεται ότι κάποιοι έχουν για το τι εννοούν «καλό του κλάδου». Το δίπολο: Συμβιβασμένοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές από τη μία, λαϊκοί αγωνιστές από την άλλη.

Πολύ απλό, πολύ απλοϊκό θα μου επιτρέψετε και πολύ βολικό για κάποιους. Ήταν αυτό το οποίο οδήγησε στην ολέθρια απώλεια όλου του καλοκαιριού του 2013 και στη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου σε Σώμα στο τέλος Αυγούστου του 2013.

Μέχρι τότε, ως Δ.Α.Κ.Ε. είχαμε αναλάβει το αξίωμα του Προέδρου ως οφείλαμε για να μπορέσει να λειτουργήσει η Ομοσπονδία σε ένα στοιχειώδες επίπεδο, όμως κάποιοι άλλοι προτίμησαν, φαίνεται, από το να κουράζονται με το να ασχολούνται με την Ομοσπονδία να κάνουν τις διακοπές τους. Σε αυτό το δίπολο που προηγουμένως αναφέρθηκα λοιπόν κύλησε όλη η διετία.

Ακούσαμε τη φράση «κυβερνητικός συνδικαλισμός» πάρα-πάρα πολλές φορές. Ποιοι την άκουσαν αυτή τη φράση; Αυτοί οι οποίοι μίλησαν με πύρινα κείμενα κατά όλων των ενεργειών που έκαναν οι Κυβερνήσεις που εκπρόσωποί της Υπουργοί ήταν οι κύριοι Αρβανιτόπουλος και στη συνέχεια Λοβέρδος, κυρίως για το κομμάτι της αξιολόγησης, αλλά και για τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, για τις μετακινήσεις και να θυμίσω τις μεγάλες κινητοποιήσεις οι οποίες έγιναν για την υπεράσπιση του κάθε συναδέλφου ο οποίος αντιμετώπιζε το φάσμα της πειθαρχικής δίωξης. Αυτοί ήταν κυβερνητικοί συνδικαλιστές.

Και μάλιστα κάποιοι οι οποίοι τα έχουν μπερδέψει φαίνεται και δεν έχουν αντιληφθεί ότι επήλθε κυβερνητική αλλαγή στον τόπο από το Γενάρη, συνεχίζουν να απευθύνουν τον

ίδιο όρο «κυβερνητικοί συνδικαλιστές» και κοιτάνε προς τα δω.

Βρε συνάδελφοι, χαλαρώστε. Αν κάποιοι θα πρέπει να ονομαστούν κυβερνητικοί συνδικαλιστές είναι λίγο παραδώ, αλλά αυτή την αντίληψη εμείς δεν την κουβαλάμε γιατί είναι ολέθρια για το εσωτερικό του Συνδικάτου. Σας τη χαρίζουμε, είναι δική σας, κρατήστε την.

Ακούσαμε πάρα πολύ συχνά τη φράση «συνδικαλιστική γραφειοκρατία». Για να τη δούμε, συνάδελφοι, αυτή τη φράση αλήθεια. Το Προεδρείο ξέρετε αναγκάστηκε μετά από κάποιες προσπάθειες αρχικές πάρα πολλές φορές να παρακάμψει αυτό που θα ήθελε να γίνει και να βγάζει τα κείμενα που ήξερε από πριν ότι κάποιοι δεν πρόκειται να τα ψηφίσουν για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην ταχύτητα και τις απαιτήσεις των γεγονότων, να βγάζει τα κείμενα σε επίπεδο Προεδρείου και λέγανε κάποιοι «μα εμείς ούτε δεν τα είδαμε».

Να σας περιγράψω ένα σκηνικό καθημερινής τρέλας: Πως βγήκε για παράδειγμα η επιστολή η περίφημη προς τους γονείς για την αξιολόγηση, αυτή η επιστολή προς τους συναδέλφους για την αξιολόγηση. Τη διαβάσαμε, την ξαναδιαβάσαμε, τη ματαξαναδιαβάσαμε, ενσωματώσαμε παρατηρήσεις κι αφού ενσωματώθηκαν όλες οι παρατηρήσεις αυτοί οι οποίοι έκαναν παρατηρήσεις κι έγιναν δεκτές, μετά δεν την υπέγραψαν.

Όταν αντιμετωπίζεις αυτή τη γραφειοκρατική αντίληψη, τελικά, δεν είσαι εσύ συνδικαλιστική γραφειοκρατία, είναι αυτοί που σε κατηγορούν. Εκτός αν κάποιοι απευθύνουν τον όρο συνδικαλιστική γραφειοκρατία επειδή έφερε εδώ ο Γενικός Γραμματέας χθες δυο ντοσιέ γεμάτα φακέλους με έγγραφα, με επιστολές, με κείμενα διαμαρτυρίας, με κείμενα καλέσματος σε αγώνες, που όντως χρειάστηκε πολύς κόπος για να γραφτούν και ήταν μια γραφειοκρατική διαδικασία την οποία τη χαρίσατε μόνον σε κάποιους. Εσείς κρατήστε για τον εαυτό σας μόνον το ρόλο του κριτή και κανέναν άλλον.

Χθες ακούστηκε το περίφημο «να μη μιλήσει η κα Τσίπρα για τις νομικές διαδικασίες», κι ότι υπήρξε νομικίστικη αντίληψη στη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Ακούστηκε το περίφημο σήμερα ότι «περίσσευε η Τσίπρα στην αίθουσα εδώ και στη λειτουργία της Ομοσπονδίας, αλλά όχι η τσίπρα». Πράγματι συνάδελφοι περίσσευε.

Ξέρετε τι είναι αυτό; Αυτά είναι τα έγγραφα Συλλόγων που έχουν έρθει προς την Ομοσπονδία μόνο το τελευταίο χρονικό διάστημα, με αιτήματα για τη Νομική Σύμβουλο. Αυτά τα αιτήματα ξέρετε δεν τα έχει βγάλει το Προεδρείο, αυτά τα αιτήματα δεν τα έβγαλαν οι συμβιβασμένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Τα έβγαλαν οι Σύλλογοι που πονάνε και ματώνουν κοντά στο συνάδελφο και τα έστειλαν ζητώντας απαντήσεις και μάλιστα στην αγωνία τους κάποιοι να πάρουν απαντήσεις που δεν τις πήραν εγκαίρως μας κατήγγειλαν κιόλα και το καταλαβαίνω απόλυτα, την καταλαβαίνω την αγωνία τους αν και αισθάνομαι ότι μας αδικήσαν, γιατί δεν απαντήσαμε εγκαίρως.

Γιατί αντικατοπτρίζουν την αγωνία που είχαν οι συνάδελφοι σε ένα περιβάλλον που όπως είπαμε προηγουμένως ήταν

ασφικτικό, γιατί μην ξεχνάμε ποια είναι τα χαρακτηριστικά που όλοι εμείς συμφωνούσαμε και περιγράφαμε όλη μέρα εδώ μέσα. Η απειλή των Πειθαρχικών, το Πειθαρχικό Δίκαιο και λαιμπτόμος.

Αυτές οι ενέργειες για να αντιμετωπιστούν δεν φτάνουν ξέρετε τα πανό και οι συγκεντρώσεις και οι έντονες και αναγκαίες διαμαρτυρίες. Δεν φτάνουν αυτές, χρειάζεται και η νομική στήριξη. Νομική στήριξη που για κάθε σύγχρονο συνδικάτο είναι απλούστατο και αυτονόητο. Για μας, από τη στιγμή που εφαρμόστηκε κι ενώ αντιμετώπιζε το αγκάλιασμα του κόσμου, έγινε κατηγορία.

Όχι συνάδελφοι, δεν ήταν νομικίστικη η αντίληψη της Ομοσπονδίας, ήταν η αντίληψη ότι πρέπει ο κάθε συνάδελφος πέρα από την ανάγκη να συμμετέχει σε αγώνες να αισθάνεται και την ασφάλεια ότι μέσα σε ένα τέτοιο ασφικτικό «πειθαρχικό» πλαίσιο πρέπει να έχει την κατοχύρωση για το ότι δε θα βρεθεί αντιμετώπος μεθαύριο με φάσμα διαθεσιμότητας, με φάσμα τιμωρίας, με φάσμα απόλυσης και αυτό είναι κίνηση υπευθυνότητας, δεν είναι ούτε γραφειοκρατική αντίληψη, δεν είναι ούτε νομικίστικη αντίληψη, είναι αυτονόητη για κάποιον που δε βλέπει τα πράγματα με παρωπίδες.

Πάμε και στο κομμάτι της αξιολόγησης συνάδελφοι. Εδώ ακούστηκαν πολλά ενδιαφέροντα πράγματα. Κατατέθηκαν στο ξεκίνημα της συζήτησης για την αξιολόγηση στο Δ.Σ. δύο απόψεις. Η μία άποψη που έλεγε κάλεσμα σε ανυπακοή.

Και η άλλη άποψη που κατατέθηκε από την πλειοψηφία, που ήταν το να ακολουθήσουμε το δρόμο που ακολουθήσαμε, δηλαδή μέσα από μια πορεία θα μου επιτρέψετε τον όρο μέσα σε εισαγωγικά «ανταρτοπόλεμου» με ένα σύστημα που ξέραμε ότι ήταν πάρα πολύ ισχυρό και πάρα πολύ αποφασισμένο για να προχωρήσει στην αξιολόγηση-χειραγώγηση.

Είναι εδώ και ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ κι επειδή το έχω πει πολλές φορές και χαίρομαι που είναι και δεν το έχω πει ποτέ με διάθεση αντιπαράθεσης, η ΟΛΜΕ ακολούθησε τον άλλο δρόμο, το δρόμο της ανυπακοής, ήταν πολιτική απόφαση. Δεν ξέρω αν είναι ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα.

Εμείς όμως συνάδελφοι θεωρώ ότι μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι, μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι από τις 60 και πλέον χιλιάδες υπογραφών που μαζεύτηκαν ενάντια στην αξιολόγηση, μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για το ότι αναγκάσαμε τον Αρβανιτόπουλο να οδηγήσει τα πράγματα στο εντέλλεσθε και να βάλει τη διαδικασία της συγκρότησης των ομάδων εργασίας κάτω από ένα άλλο πρίσμα πολύ-πολύ πιο ασφικτικό και να δείξει το αυταρχικό πρόσωπο εκείνης της συγκυρίας.

Είμαστε υπερήφανοι που καλέσαμε τους συναδέλφους σε αντίδραση και αντίσταση στο να μην πάνε στα σεμινάρια και που πέτυχαν κατά κύριο λόγο σε όλη την Ελλάδα αυτές οι αντιδράσεις. Είμαστε υπερήφανοι για όλους αυτούς που έδειξαν ότι έχουν τα κουράγια να αντέξουν μέχρι το τέλος.

Υπάρχουν και οι δύο δρόμοι ναι, εμείς επιλέξαμε τον έναν. Γιατί, συνάδελφοι, ο ένας είναι λιγότερο αγωνιστικός από τον άλλον; Γιατί ο ένας είναι συμβιβασμένος και ο άλλος είναι ντε και καλά αγωνιστικός; Γιατί στη ζωή μας πρέπει να λειτουργούμε με διαχωριστικά τείχη ανάμεσά μας και να μη βλέπουμε λίγο πιο ανοιχτά;

Γιατί συνάδελφοί μου, κι επειδή εδώ ακούστηκαν πάρα πολλά για τα στελέχη για τους συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ και λοιπά και λοιπά, πήγαμε με το συνάδελφό μου το Δημήτρη Πολυχρονιάδη μαζί στο Σύλλογο της Τρίπολης. Βέβαια εκεί ο Δημήτρης, προς τιμήν του, δεν είπε όλα αυτά που έσουρε σήμερα εδώ μέσα για τη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Το αντίθετο, ήταν εξαιρετικά υποστηρικτικός στις ενέργειες της Ομοσπονδίας.

Ο Σύλλογος της Τρίπολης συνάδελφοί μου «ελέγχεται» εντός πολλών εισαγωγικών εκλογικά από μία συμβιβασμένη δύναμη, τη ΔΑΚΕ, που ανέβασε και δύναμη σε αυτές τις εκλογές. Ξέρετε όμως τι έγινε εκεί; Όλοι οι Διευθυντές 28 τον αριθμό που ήταν σε αυτόν τον αγώνα έμειναν μέχρι τελευταία στιγμή έξω από τη διαδικασία, παρότι κλήθηκαν τρεις φορές από τον Διευθυντή Εκπαίδευσης σε σεμινάρια, έχασαν τους μισθούς τους, δεν πήγαν, κράτησαν.

Εσείς διαλέγετε να δείτε μόνο αυτούς που δεν άντεξαν και αλήθεια συνάδελφοι, ποιος είναι αυτός που έχει τόσο θάρρος και τόση μαγκιά να κρίνει ανθρώπους που ναι, δεν άντεξαν σε αυτή τη διαδικασία; Ποιος είναι αυτός; Και αλήθεια εσείς που τα λέτε τόσο ωραία, γιατί λέει δεν κατέγραψε η Ομοσπονδία αυτούς που αντιδρούσαν.

Γιατί συνάδελφοί μου τουλάχιστον όσον αντιπροσωπεύει εμάς δεν είμαστε της λογικής της καταγραφής μόνο αλλά του αποτελέσματος και μπορώ να σας αναφέρω ότι βλέπω εδώ μέσα συναδέλφους συνδικαλιστές που ήταν μέλη των Συλλόγων, Διευθυντές που δεν έκαναν απολύτως τίποτα στην αξιολόγηση. Μπορώ να τους δω και να τους πω έναν-έναν, οι οποίοι δεν ήρθαν να καταγραφούν στις λίστες που θέλατε να επιδείξετε, γιατί δεν έβλεπαν τα πράγματα έτσι όπως τα βλέπετε εσείς.

Και συνάδελφοί μου για την αξιολόγηση ναι, αυτή η πλειοψηφία έκανε μία σειρά εκδηλώσεων σε όλη την Ελλάδα, την οποία την ξεκίνησε από πρόπερσι και τη συνέχισε μέχρι και φέτος και υπό τον υπέρτιτλο «σχολείο παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας» χώρεσε δύο πράγματα: Την αξιολόγηση και τα πειθαρχικά.

Την αξιολόγηση για την οποία ναι πρέπει να έχουμε θέση ως κλάδος, θέση και δε ντρεπόμαστε να το πούμε, εκπαιδευτικού προσανατολισμού. Θέση η οποία έχει να κάνει μόνο με το εκπαιδευτικό γίνεσθαι. Πόσο δύσκολο είναι να γίνει αυτό κατανοητό και γιατί αυτό ανοίγει την πόρτα στην οποιαδήποτε Κυβέρνηση για μια άλλου είδους αξιολόγηση;

Είναι τόσο εύκολα κατανοητό, όσο εύκολα κατανοητό ήταν ότι είναι τελείως εσφαλμένο αυτό που ειπώθηκε και με διάθεση να παραπλανήσει το Σώμα και να οδηγήσει σε άλλα συμπεράσματα εκτός από την αλήθεια ότι η πλειοψηφία απεμπόλησε αυτό που αποφάσισε η περσινή Γενική Συνέλευση εδώ μέσα, δηλαδή την πλήρη απόσυρση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης.

Γιατί συνάδελφοι; Αυτό δεν ήταν το αίτημα με το οποίο πήγαμε σε όλες τις συναντήσεις με την πρώην Πολιτική Ηγεσία και με αυτό δεν πήγαμε και στη συνάντηση με τη νέα Πολιτική Ηγεσία στις 3 Μαρτίου; Αυτό δεν ήταν το αίτημα, η κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης; Αυτή δεν ήταν η κριτική που εγώ προσωπικά άσκησα στην Επιτροπή

Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής; Γιατί λέτε ψέματα; Και το λέω στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που το είπαν αυτό το ψέμα και τα δύο εδώ μέσα.

Ειπώθηκε επίσης ότι «η συμβιβασμένη συνδικαλιστική Ηγεσία της ΔΟΕ έκανε τα πάντα για να μην προχωρήσει η διαγραφή των στελεχών». Αλήθεια συνάδελφοι, η απόφαση δεν έλεγε ότι οι διαγραφές των στελεχών θα γίνουν με αποφάσεις των τοπικών Διοικητικών Συμβουλίων; Μήπως τελικά ήταν άλλοι αυτοί που αναγνώρισαν ότι η απόφαση αυτή ήταν βαθιά δικαστική, λανθασμένη και ολέθρια για τον κλάδο και δεν τόλμησαν να το φέρουν στους δικούς τους Συλλόγους;

Γιατί δεν άκουσα πολλούς απ' αυτούς του Συλλόγου που ελέγχονταν από ανθρώπους που ψήφισαν αυτή την απαράδεκτη απόφαση εδώ μέσα πέρυσι να το φέρουν στους Συλλόγους τους. Για να μην αναφερθώ σε αυτούς και μη με προκαλέσετε γιατί θα πω ονόματα, που πήγαιναν σε Διευθυντές και τους έλεγαν «δεν πειράζει αν την έχεις κάνει, πες το σε μένα και θα σε καλύψω, καταλαβαίνω ότι υπέκυψες», γιατί σκέφτονταν τις εκλογές των Συλλόγων τους και χάριδευαν ανθρώπους για να πάρουν ψήφους και δεν ανήκαν στο στρατόπεδο της Δ.Α.Κ.Ε. αυτοί που το έκαναν, από δω ήταν.

Ασχολήθηκε λέει η Δ.Ο.Ε. με το σύστημα επιλογής γιατί φοβήθηκε η πλειοψηφία, η συμβιβασμένη που λέγαμε πιο πριν, το να δοθεί ο λόγος στους συναδέλφους. Σοβαρά; Μάλιστα κάποιος καλός μου συνάδελφος που όταν βρεθήκαμε σε μια ενημέρωση σε σχολεία -ναι, αυτή η γραφειοκρατική ΔΟΕ πηγαίνει και σε σχολεία ξέρετε και κάνει ενημερώσεις- λοιπόν όταν βρεθήκαμε εκεί μου είπε ότι «μόνο με αυτό ασχολούμαστε, δεν έχουμε ασχοληθεί με τίποτα άλλο τον τελευταίο καιρό».

Λοιπόν συνάδελφοι, ως ΔΟΕ κληθήκαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ως ΔΟΕ συναντήσαμε την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ως ΔΟΕ καταθέσαμε την άποψή μας για το κατεπείγον νομοσχέδιο, τότε; Μετά την κατάθεσή του στη Βουλή. Φοβερό. Πρώτα καταθέτεις στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων το σχέδιο νόμου και μετά καλείς σε διάλογο, εξαιρετικό δείγμα διαλόγου.

Και θα γυρίσω λίγο πίσω για να φτάσω στο σχέδιο νόμου. Όταν στις 3 Μαρτίου συναντούσαμε την Πολιτική Ηγεσία και παίρναμε τη δέσμευση ότι θα έχουμε έναν διαρκή διάλογο εμπειριστατωμένο, θέλαμε να πιστεύουμε και το είπαμε ειλικρινά στην Πολιτική Ηγεσία ότι πλέον είχε περάσει το διάστημα των πάγων που είχαμε συναντήσει επί Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου -με το Λοβέρδο τα πράγματα ήταν διαφορετικά, μας δεχόταν και μας παραμύθιαζε αγρίως- λοιπόν ότι είχε περάσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα και μπαίναμε σε μια άλλη διαδικασία, σε μια διαδικασία διαλόγου κι ήμασταν πρόθυμοι να στέρξουμε σε αυτή τη διαδικασία.

Όταν λοιπόν αυτό στο διάλογο φαινόταν ξεκάθαρα ότι ήταν κοροϊδία, γιατί δεν υπήρχε και προσκαλούμασταν να συζητήσουμε με την Πολιτική Ηγεσία αφού ήταν ήδη στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων το σχέδιο νόμου, αυτό καταγγείλαμε.

Αυτό καταγγείλαμε όπως και το κατεπείγον του χαρακτήρα που ναι μεν περιελάμβανε πολύ σημαντικά πράγματα για τη

δευτεροβάθμια εκπαίδευση που κανείς δεν τα αμφισβητεί και σαφώς έπρεπε να γίνουν, με την άρση των διαθεσιμότητων και την επαναπρόσληψη των συναδέλφων μας, όταν όμως η εκπαίδευση έχει ανάγκη από διορισμούς, όταν η εκπαίδευση έχει ανάγκη από το να λυθεί το θέμα των μεταρρυθμίσεων, όταν η εκπαίδευση έχει ανάγκη από το να στηριχτεί η προσχολική αγωγή, η ειδική αγωγή, να δούμε πως διάλογο θα λειτουργήσουν τα σχολεία την επόμενη χρονιά με τόσα κενά, που εκείνη τη στιγμή ομολογούσε το Υπουργείο Παιδείας ότι ήταν περίπου 2,5 χιλιάδες, όταν η εκπαίδευση τα έχει ανάγκη όλα αυτά το κατεπίγειον ήταν η επιλογή των στελεχών;

Αυτό καυτηριάσαμε συνάδελφοι, δεν ήταν αυτό το κατεπίγειον. Και είπαμε ότι αδικεί τους Συλλόγους Διδασκόντων ο τρόπος με τον οποίον μπήκε, όχι ότι δεν έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη η άποψή τους. Και έχουμε ως Δ.Ο.Ε. κατακεραυνώσει τα προηγούμενα συστήματα, που ναι ήταν πραγματικά σε πάρα πολλές περιπτώσεις συστήματα τα οποία αλλοίωσαν αποτελέσματα, αλλοίωσαν προσόντα, τιμώρησαν προσωπικότητες και οδήγησαν σε τελείως λάθος κρίσεις.

Έτσι λέγαμε κάποιοι και το 2011, ότι ήταν τελείως λάθος οι κρίσεις, ήμουν από αυτούς που το έλεγαν, αλλά ήρθαν οι συνάδελφοι δυστυχώς για μένα, ευτυχώς για κάποιους άλλους με την ψήφο τους και επιβεβαίωσαν εκείνα τα αποτελέσματα και τώρα αναρωτιέται διπλά κανείς γιατί τόσο κατεπίγειον, για να ξαναγίνουν οι Διευθυντές της Διαμαντοπούλου; Αυτό επιθυμούσαν αυτοί που το καθιέρωσαν; Δεν ξέρω, μπορεί.

Δε θα μιλήσω για τις επιλογές των περιφερειακών, κοιτάξτε να δείτε προσωπικά, δεν ξέρω αν εκφράζω όλο το Συμβούλιο, το θεωρώ υποκρισία να λέμε ότι μία Πολιτική Ηγεσία θα προχωρήσει με περιφερειακούς Διευθυντές που δεν είναι του ελέγχου του της για να ασκήσουν την πολιτική της.

Αλλά συνάδελφοι δε χρειαζόταν να τραβάς ένα κάρο ανθρώπους να μαζεύουν ένα κάρο στοιχεία και να πηγαίνουν να καταθέτουν βιογραφικά. Πες εξ αρχής ότι έτσι θα πορευτώ γιατί έχω ανάγκη από αυτούς τους ανθρώπους να εξυπηρετήσουν την πολιτική μου. Είναι ανάγκη να κοροϊδευόμαστε τόσο στυγνά μεταξύ μας;

Μετατάξεις. Φαίνεται κάποιοι έχουν ξεκάσει πάρα πολλά πράγματα. Θα τους καλέσω, όταν θα φύγουμε από δω, να πάνε να ελέγξουν τα πρακτικά της Ομοσπονδίας, γιατί ήταν 2 του Σεπτεμβρίου όταν εγώ προσωπικά έβαλα το θέμα των μετατάξεων στο Διοικητικό Συμβούλιο και τότε όλοι συμφωνήσαμε και εμείς που το βάλαμε αρχικά μετά ότι ήταν πολύ νωπά τα πράγματα για να μιλήσουμε για τις αδικίες εκείνη τη στιγμή, γιατί κάποιοι συνάδελφοί μας αντιμετώπιζαν το φάσμα της απόλυσης.

Είναι έτσι ή δεν είναι; Και καλώ αυτούς που ήταν στο τότε Διοικητικό Συμβούλιο να μου το επιβεβαιώσουν. Έτσι είναι συνάδελφοι. Έτσι είναι συνάδελφοι και αυτό ήταν ο βασικός λόγος που η Ομοσπονδία δε σήκωσε από την αρχή το ζήτημα, γιατί σεβαστήκαμε ακριβώς το ότι δεν έπρεπε να το σκώσουμε.

Και σαφέστατα στη συνέχεια διατυπώσαμε ξεκάθαρα την άποψη ότι υπήρχαν τεράστιες αδικίες. Αδικίες που υπέστη-

σαν σαφέστατα αυτοί οι οποίοι αναγκάστηκαν να φύγουν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αδικίες αυτοί που αναγκάστηκαν να δουν για μια ακόμη φορά τα σπίτια τους με το κιάλι, γιατί δεν μπορούσαν να τα πλησιάσουν και τους έλεγαν ότι τόσα χρόνια δεν υπήρχαν οργανικές για να πάνε και ξάφνου φύτρωσαν μπροστά τους 30 και 40 οργανικές που έπρεπε να τις πάρουν κάποιοι άλλοι.

Αυτό το είπε η Ομοσπονδία και το είπε ξεκάθαρα κι όταν ήρθε η ώρα να συμμετάσχουμε στην Επιτροπή των Μετατάξεων δεν φοβηθήκαμε να πούμε την αλήθεια στους συναδέλφους και δε φοβηθήκαμε να πούμε την αλήθεια γιατί όπως όλοι τότε λέγαμε ότι το καθεστώς κάτω από το οποίο έγιναν οι μετατάξεις ήταν ένα καθεστώς ανομίας.

Γιατί δεν υπήρχε κανένας νόμος να εφαρμόσεις, όλο αυτό ήταν ένα συνονθύλευμα ανομίας, όλοι ομολογούσαν ότι οι μετατάξεις γινόταν με χειρόγραφα τα οποία άλλαζαν κάθε τρεις και λίγο με τις εντολές κάποιου περίφημου ανθρώπου μέσα στο Υπουργείο Παιδείας, δε θέλω να αναφέρω το όνομά του, δε χρειάζεται.

Όταν όλοι αυτό το ομολογούσαμε μετά για να μην γίνουμε δυσάρεστοι σε κάποιους, που ξέραμε ότι θα γίνουμε δυσάρεστοι, κατακεραυνώναμε τους εκπροσώπους της ΔΟΕ που χαρακτήριζαν ως θετικό ποιο; Αυτό που χαρακτήριζε ως θετικό η ΔΟΕ ήταν τι; Το ότι ικανοποιήθηκε το βασικό αίτημα της κοινής συνάντησης ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, που ήταν το άνοιγμα οργανικών θέσεων. Αυτό ήταν που χαρακτηρίζαμε ως θετικό.

Αυτό που επίσης χαρακτηρίζαμε ως θετικό ήταν ότι θα έπρεπε επιτέλους να αποδοθεί δικαιοσύνη, γιατί συνάδελφοί μου κι επειδή πολύς λόγος έγινε ότι θέλουν λείει στην πλειοψηφία να δώξουν τους μεταταγμένους πίσω στη δευτεροβάθμια. Αλήθεια, σοβαρά; Αυτό καταλάβατε;

Αυτή η συμβιβασμένη λοιπόν πλειοψηφία και οι εκπρόσωποι έβαλαν το θέμα στη συνάντηση στο Υπουργείο Παιδείας ότι θα έπρεπε να διασφαλιστούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες θα γίνουν οι μετατάξεις, όταν θα επανορθωθεί το σύστημα, ώστε να μην εισχωρήσουν κι άλλοι μέσα και χάσουν το δικαίωμα εκείνοι που είχαν έρθει με μετάταξη στο να πάρουν τη μετάταξή τους. Αντιθέτως, άλλοι ήταν αυτοί και δεν είναι της στιγμής να πω ποιοι, που έβαζαν το ζήτημα ότι πρέπει να γίνουν και όλες οι μετατάξεις που δεν είχαν γίνει φτου κι απ' την αρχή.

Εμείς κάναμε δύο πράγματα: Να υπερασπιστούμε τη νομιμότητα όπως λέγαμε ότι θα κάνουμε μεταξύ αυτών που είχαν μεταταχθεί και να υπερασπιστούμε τους συναδέλφους μας που επί χρόνια είναι μακριά από τα σπίτια τους και δεν τους επιτρέπει η πολιτική του εκάστοτε Υπουργείου Παιδείας να πάνε σε αυτά, είτε αυτός ο Υπουργός Παιδείας λέγεται Αρβανιτόπουλος, είτε λέγεται Λοβέρδος, είτε λέγεται Μπαλτάς ή Κουράκης. Κι αυτό νομίζω ότι είναι υπεύθυνη και διαχρονική στάση κι όχι ομορτυνισμός.

Τα ίδια και χειρότερα με το θέμα των αναπληρωτών και των διορισμών. Ακούστε συνάδελφοι: Αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο έκανε σημαία του από το Σεπτέμβριο του 2014 στην πρώτη κινητοποίηση που έκανε στο Υπουργείο Παιδείας επί υπουργίας Λοβέρδου, έκανε σημαία την ανάγκη πραγματοποίησης μαζικών διορισμών.

Έκανε δύο κινητοποιήσεις τότε, πήγε με τους αναπληρωτές που είχε εκεί μαζί του εκείνη τη στιγμή καλόπιστα, δεν εξέτασε τι πρεσβεύει ο καθένας και από ποια πλευρά είναι, γιατί η πολυδιάσπαση δεν είναι η δική μας η αντίληψη. Πήγαμε με αυτούς τους ανθρώπους μαζί να διεκδικήσουμε τι; Διαρισμούς.

Κι είχαμε πει ότι τότε σε ένα μεταβατικό στάδιο, ναι να γίνουν μαζικοί διορισμοί, ότι θέση μας ήταν το σύστημα 60-40 και ότι επειδή εκείνη τη στιγμή δεν υπήρχαν άλλοι διοριστέοι του ΑΣΕΠ έστω αφού δεν επρόκειτο να γίνει ΑΣΕΠ να πάμε εκείνη την ώρα με όσους επιτυχόντες υπάρχουν.

Είναι τελείως διαφορετικό όμως αυτό συνάδελφοί μου από το να έρχεται το Υπουργείο Παιδείας σήμερα και να καλλιεργεί τόσο δικαστική λογική που ποτέ ξανά δεν έχει καλλιεργηθεί μέσα στον κλάδο, μετά από την κατάργηση της επετηρίδας.

Γιατί το να λες μια μονάδα για κάθε βαθμό στον ΑΣΕΠ φέρνει αμέσως 1000 άλλους απέναντι σε αυτούς που θα ευνοηθούν, το να διαχωρίζεις και να λες ΑΣΕΠ του 2008 και ΑΣΕΠ κανένας άλλος, είναι οι άλλοι του 2006 που θα διαμαρτυρηθούν και το ίδιο πράγμα γίνεται και με τους αναπληρωτές, το ίδιο πράγμα ακριβώς.

Στη ΔΟΕ ήταν πολύ δύσκολες οι αποφάσεις για τα θέματα των αναπληρωτών, γιατί οι πιέσεις και τα συμφέροντα και θα το δείτε κι αύριο που θα έρθουν οι ομάδες εδώ μέσα των ανθρώπων αυτών είναι πολλές και κακώς βέβαια μεταξύ τους βρίσκονται σε τέτοια αντιπαλότητα, αλλά είναι μια πραγματικότητα, είναι ο κοινωνικός αυτοματισμός που όλοι ομολογούμε ότι υπάρχει και που καλλιεργείται.

Γιατί αυτοί οι άνθρωποι παλεύουν για το ψωμί τους, παλεύουν για τη ζωή τους, είτε στη μία κατηγορία ανήκουν, είτε στην άλλη κι ήταν δύσκολο να πάρουμε την όποια απόφαση και υπήρξαν και δυσκολίες και εντάσεις για να καταλήξουμε στην τελική απόφαση που πάρθηκε μία μέρα πριν τη λήξη των εργασιών του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου.

Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όμως όλοι και όχι να χτυπάμε ευκαιριακά την πλάτη της κάθε ομάδας και το ίδιο να κάνουμε και την άλλη μέρα με την άλλη ομάδα. Γιατί αυτή ακριβώς ήταν η τακτική που ακολουθεί όλο αυτό το χρονικό διάστημα που δεν κάνει διάλογο μαζί μας, αλλά διάλογο με επιμέρους ομάδες συμφερόντων, το Υπουργείο Παιδείας.

Τη μία μέρα δέχεται τη μία ομάδα και της χτυπάει την πλάτη και λέει «έχετε δίκιο», την άλλη μέρα δέχεται την άλλη ομάδα και της χτυπάει την πλάτη και λέει «κι εσείς έχετε δίκιο», τη μία ημέρα υπόσχεται στους μεν, την άλλη μέρα υπόσχεται στους δε και αύριο θα είναι οι συνάδελφοί σας με τα αντίσκηνα πάνω στο Υπουργείο Παιδείας οι μεταταγμένοι, γιατί ακριβώς τη μια μέρα χτύπησαν τη δικιά τους την πλάτη και την άλλη μέρα χτύπησαν των άλλων την πλάτη.

Το συνδικαλιστικό κίνημα λοιπόν οφείλει να μη χτυπάει κι αυτό πλάτες ευκαιριακά, οφείλει να δει το ζήτημα επί της ουσίας κι όχι με βάση το τι συμφέρει στον μεταξύ μας ανταγωνισμό. Και συνάδελφοι επιτέλους οι Γενικές Συνελεύσεις έγιναν, οι συσχετισμοί είναι δεδομένοι για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Πάλι βέβαια κάποιοι ακούω ότι λένε ότι δεν είναι και τόσο δεδομένα κι ότι παίζονται διάφορα παζάρια, δεν ξέρω, δεν ξέρω γιατί ανήκω στους χώρους που δεν εμπλέκονται σε αυτή τη διαδικασία.

Είναι δεδομένα λοιπόν τα πράγματα εδώ μέσα, μεταξύ μας θα τον κάνουμε το συνδικαλισμό και θα κατηγορούμαστε ή θα κοιτάζουμε πώς θα πάμε το κάρο παραπέρα την επόμενη μέρα; Αν μας ενδιαφέρει να το πάμε παραπέρα.

Είχα μόνος μου περιορίσει τη δευτερολογία που ήταν πάντοτε από τις δύο και πάνω, αρχικά στη μιάμιση ώρα κι έπειτα στη μία. Μιλάω μισή ώρα, πιστεύω ότι σε πέντε λεπτά θα τελειώνω, για να ικανοποιήσω και το αίτημα αυτών που λέγανε ότι πρέπει «ο Πρόεδρος να δευτερολογήσει μισή ώρα». Δεν έχουμε ανάγκη από μακροσκελείς λόγους, έχουμε ανάγκη από έργα που σαν Διοικητικό Συμβούλιο φροντίσαμε να κάνουμε όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Ακολουθήσαμε συνάδελφοί μου μια πορεία, η οποία ήταν οργανωμένη και είχε άξονες λειτουργίας. Οι άξονες λειτουργίας έλεγαν συμπόρευση με τις άλλες Ομοσπονδίες στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και χαιρόμαι που σε αυτές τις λίγες συναντήσεις βρεθήκαμε κοντά με τους συναδέλφους και της ΟΛΜΕ και της ΟΙΕΛΕ που συναντήσαμε τις Ενώσεις Γονέων που πήγαμε μαζί και καταθέσαμε άποψη.

Έλεγε αυτή επίσης η πορεία, δημοσιοποίηση των θέσεων της Ομοσπονδίας με κάθε τρόπο και κάθε κόστος. Υπήρξαν τηλεοπτικά σποτ, κάποιοι όταν πήγαμε να βγάλουμε και δεύτερο τηλεοπτικό σποτ το σταμάτησαν με την άρνησή τους, γιατί άραγε; Πάμε παραπέρα. Υπήρξαν συνεχείς παρουσίες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, υπήρξαν αφίσες, υπήρξαν φυλλάδια, υπήρξαν συνεντεύξεις τύπου. Αυτά είχε σαν δρόμο του το Διοικητικό Συμβούλιο για να μπορέσει να κοινωγήσει με όλο τον κόσμο τις θέσεις του.

Υπήρξαν συνεχείς αντιδράσεις και διαμαρτυρίες με κάθε ευκαιρία και κυρίως σε όλες τις διαμαρτυρίες που μας καλούσαν Σύλλογοι και σε επίπεδο περιφερειών. Υπήρξε συμπαράσταση σε όλους τους εκπαιδευτικούς που διώκονταν πειθαρχικά και υπό φυσιολογικές συνθήκες δε θα το έλεγα γιατί θεωρώ ότι είναι αυτονόητη υποχρέωση του Διοικητικού Συμβουλίου της κάθε Ομοσπονδίας να το κάνει.

Αλλά συνάδελφοι, το να μας λοιδορείτε χθες ότι σε κάποιους το Δ.Σ. δεν συμπαραστάθηκε ενώ σαφέστατα αποκάλυψαν Ταμίας και Γραμματέας το τι ακριβώς ίσχυε, είναι μεγάλη τραγωδία για ένα κλάδο. Όλοι όσοι συνάδελφοι είχαν την πραγματική ανάγκη και τους πραγματικούς λόγους βρέθηκε η Ομοσπονδία δίπλα τους και οικονομικά και με παράσταση στα δικαστήρια στα οποία τους έσερναν και συνεχίζει να βρίσκεται με κάθε ευκαιρία.

Επίσης ήταν το να οπλίσουμε νομικά όπως είπα προηγουμένως τη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Αυτοί ήταν οι βασικοί άξονες της λειτουργίας μας μέσα στο αυτόνοτο φυσικά των αγώνων είτε αυτούς τους αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και κάποιοι τους χαρακτηρίζουν τουφεκιές όταν το κάνει, είτε τους καλεί το υπερκείμενο όργανο, η ΑΔΕΔΥ.

Συνάδελφοί μου καλά τα είπαμε εδώ μέσα, καλά τσακωθήκαμε, καλά δείξαμε στους στρατούς μας ο καθένας πόσο κα-

λοί στρατηγοί είμαστε, φτάνει σε αυτή μας την προσπάθεια του να συντηρήσουμε τα μαγαζάκια μας, να μην ξεχαστούμε και πετάξουμε τα κλειδιά και μείνουμε κλειδωμένοι για πάντα και η κοινωνία προχωράει ερήμην μας, γιατί αυτό κινδυνεύουμε να προκαλέσουν κάποιοι στην Ομοσπονδία.

Καλά όλα αυτά, αλλά υπάρχει και η επόμενη μέρα. Υπάρχει η επόμενη μέρα που είναι η 25η του Ιουνίου, όταν θα έχουν πλέον αποτυπωθεί τα αποτελέσματα, όταν θα φτάσει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο στην ανάγκη συγκρότησης.

Συνάδελφοι, και το λέω με πολύ πόνο και με πολλή ειλικρίνεια, έτσι θα πάμε και την επόμενη διατία; Έτσι θα πάμε; Εγώ δεν ξέρω αν η νέα Κυβέρνηση έχει καλύτερες προθέσεις, εύχομαι να έχει και ναι το λέω προσωπικά και με κόστος, στο θέμα της αξιολόγησης αν αληθεύουν οι καλές προθέσεις που αποτυπώνονται, δείχνει να έχει.

Καλά όλα αυτά, αλλά επειδή είναι πικρή η εμπειρία από το κυβερνητικό έργο σε αυτόν τον τόπο για όλους μας, για πείτε μου, θα περιγράψω το σκηνικό της πρώτης συνεδρίασης, θα πάμε μέσα και θα πούμε εμείς δε συνεργαζόμαστε με αυτούς, είναι πουλημένοι, είναι Δακίτες ή είναι από τη ΔΗΣΥ; Εμείς δε συνεργαζόμαστε με αυτούς γιατί είναι λιγότερο αριστεροί από όσο είμαστε εμείς. Εμείς δε συνεργαζόμαστε με αυτούς γιατί δε μας αρέσει το χτένισμά τους ή το πολύ μαλλί που έχουν.

Αυτά είναι τα κριτήρια, συγγνώμη συνάδελφοί μου, αλλά όταν ο κόσμος καίγεται αυτά είναι τρίχες, ο κόσμος θέλει αγώνα, θέλει ενότητα και θέλει κλάδο ενωμένο. Αν δεν το έχετε καταλάβει αυτό είστε πολύ μακριά νυχτωμένοι και φωνάζετε όσες χιλιάδες συνθήματα θέλετε και κατηγορήστε όσους θέλετε για πουλημένους.

Εμείς που παίρναμε τις αποφάσεις όλη αυτή τη διατία, δεν αισθανθήκαμε ποτέ πουλημένοι, γιατί βλέπουμε τους συναδέλφους μας δε θα πω στα μάτια, τους έχουμε υπνωτίσει από το τόσο κοίταγμα στα μάτια, τους βλέπουμε όμως με εντιμότητα πιστοί στο ότι απλώσαμε το χέρι προς όλες τις πλευρές και δυστυχώς δε μας το άπλωσαν εκείνες.

Και θα κλείσω με ένα πολύ θετικό παράδειγμα γιατί οφείλω να το πω. Επειδή στο θέμα της αξιολόγησης που τόσα πολλά ειπώθηκαν για την πουλημένη τακτική αυτής της πλειοψηφίας, η Ομοσπονδία αυτή με τα νομικίστικα, όπως την κατηγορείτε, τερτίπια που αντιμετώπισε το ζήτημα έβγαλε ένα σχέδιο απάντησης κάποια στιγμή. Ένα σχέδιο που απευθύνθηκε στους Συλλόγους Διδασκόντων για να απαντήσουν στην αυτοαξιολόγηση, το ενιαίο κείμενο.

Και ακούστηκε εδώ μέσα και κατακεραυνώθηκε από κάποιους το κείμενο που έβγαλε το ΙΠΕΜ. Από το ΙΠΕΜ κρατήσαμε κάποιο σκεπτικό μόνο παιδαγωγικό. Το κείμενο αυτό που υιοθετήσαμε, το είπα και πέρυσι και θα το ξαναπώ και φέτος έτσι για να το ακούμε και να το συνειδητοποιούμε, ήταν Συλλόγων που δεν «ελέγχονται» ούτε από τη ΔΑΚΕ, ούτε από τη ΔΗΣΥ, τις παρατάξεις του προεδρείου.

Ήταν Συλλόγων που «ελέγχονται», όπου το Προεδρείο το έχει συγκεκριμένη παράταξη, η παράταξη των Παρεμβάσεων. Κι εγώ χαίρομαι που συνεργάστηκαν μαζί μας σε όλη αυτή τη διαδικασία και χαίρομαι που πήγαιναν στους Συλλόγους Διδασκόντων και έλεγαν αυτό είναι το κείμενο της Δ.Ο.Ε. και είμαι υπερήφανος που έδιναν τον αγώνα για να περάσει το κείμενο της Δ.Ο.Ε. Γιατί τώρα, τάχα, το ξεχνάνε και γιατί μας πυροβολούν αφού μαζί ήμασταν σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα;

Λοιπόν, αν θέλουμε μετά από δύο χρόνια να είμαστε εδώ μέσα με όποια πλειοψηφία, η Δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδο, αν θέλουμε να είμαστε εδώ μέσα και να μη βρισκόμαστε σε χειρότερες συνθήκες από τις τωρινές και να μη δίνουμε την ευκαιρία στο κάθε Υπουργείο Παιδείας να μας βρίσκει διαιρεμένους και να μας τσακίζει, αναλογιστείτε τι στάση πρέπει να κρατήσετε στη συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Δεν ξέρω ακόμη που θα καταλήξουμε, ξέρω όμως ότι μία λέξη πρέπει να χαρακτηρίζει ένα Συνδικάτο για να κερδίζει κι αυτή η λέξη είναι ενότητα και καμία άλλη. Ευχαριστώ πολύ.

Κομνηνός Μαντάς

Αντιπρόεδρος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε στο τελευταίο πεντάλεπτο που μου αναλογεί από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου να απευθυνθώ σ' εσάς και ν' αναφερθώ αποκλειστικά, σε ένα θέμα που το κουβαλάει στο σκληρό πυρήνα του DNA του ο Κλάδος εδώ και 40 χρόνια, το πίστεψε, το

πάλεψε και εξακολουθεί να το παλεύει με όλες του τις δυνάμεις.

Ένα ζήτημα για το οποίο, από μέρος του Κλάδου, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κατηγορήθηκε ότι την τελευταία τετραετία έχει αναλωθεί σε έναν μονομερή και μονοθεματικό αγώνα. Σε αυτό θέλω αποκλειστικά να αναφερθώ, γιατί πιστεύω ότι τη φετινή χρονιά, αυτή η Γενική Συνέλευση, αντί να μεμψιμοιρεί, αντί να ψάχνει εχθρούς ανάμεσά μας, θα έπρεπε να κρατήσει στα χέρια της και να αναδείξει την μεγάλη νίκη που έφεραν οι αγώνες μας. Γιατί Συναδέλφισσες και συνάδελφοι εμείς που από την αρχή πιστέψαμε στη νίκη, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε μια πορεία διεκδίκησης, ενταγμένη σε μια στρατηγική διαμόρφωσης συμμαχιών τόσο στο εσωτερικό του Κλάδου όσο και στην κοινωνία. **Θέσαμε ως κορυφαία διεκδίκησή μας, την τετραετία που πέρασε, την παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατία στο σχολείο, τον ελεύθερο δάσκαλο μέσα σε ένα δημοκρατικό σχολείο.**

Χαράξαμε έναν οδικό χάρτη και μια πορεία που στο αρχικό της στάδιο λοιδορήθηκε από πολλούς. Ακούσαμε πολλά. Ακόμη και όταν ξεκινώντας μια πορεία που έφτασε από άκρη σε άκρη σε όλη την Ελλάδα, όταν βάλαμε ως στόχο να δέσουμε επιστημονικά τις θέσεις μας αλλά και να δυναμώσουμε τη σχέση μας με την κοινωνία και ταυτόχρονα να ενημερώσουμε τους συναδέλφους και να ενισχύσουμε την επιχειρηματολογία τους στο κομμάτι που αφορά την αξιολόγηση, κάποιοι μικρόψυχα έλεγαν ότι «η ΔΟΕ κάνει τουρισμό». «Οργώσαμε» την Ελλάδα, με το σύνθημα **«Η Παιδαγωγική Ελευθερία και η Δημοκρατία στο σχολείο είναι αδιπραγμάτευτη – όχι στην τιμωριστική αξιολόγηση χειραγώγηση, όχι στην κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών».** Στην πορεία μας αυτή δεν μείναμε καθόλου στο ποιος θα είναι ο εισηγητής, τι χρώμα πολιτικό έχει, τι πιστεύει. Θέλω να σας θυμίσω ότι μεταξύ άλλων εισηγητές μας σε αυτές τις εκδηλώσεις ήταν, ο σημερινός Υπουργός Εσωτερικών Γιώργος Κατρούγκαλος, ο σημερινός Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Κώστας Χρυσόγονος, καθώς και πολλοί πανεπιστημιακοί αλλά και ειδικοί επιστήμονες, οι οποίοι με τον τεκμηριωμένο τους λόγο δυνάμωσαν τη θέση του κλάδου στο κομμάτι που αφορά την αξιολόγηση.

Και ναι συνάδελφοι, πιστεύαμε ότι ακόμα κι αν περάσει με νόμο η αξιολόγηση όπως και πράγματι συνέβη, εμείς, εάν

καταφέρουμε να την ακυρώσουμε στη συνείδηση του κλάδου και της κοινωνίας, αυτή θα ακυρωθεί και στην πράξη. Γι αυτό και χαιρετίζουμε αυτό που σήμερα ανακοινώθηκε και όπως φαίνεται θα ολοκληρωθεί και στην πράξη με το πολυνομοσχέδιο που κατατέθηκε, αυτή η αξιολόγηση που για πολλοστή φορά επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί θα μείνει στα χαρτιά.

Αυτό το γεγονός, από μόνο του, είναι μια μεγάλη νίκη του κινήματος και αν δεν την αντιμετωπίσουμε ως τέτοια δεν πρόκειται να δώσουμε όραμα στους αγώνες μας. Και το λέω απευθυνόμενος σε όλες τις πτέρυγες της αίθουσας, σε όλους αυτούς που μαζί κάναμε τη μεγάλη υπέρβαση στις θέσεις μας, που κάναμε πίσω από τις γραμμές μας, βάζοντας ως πρώτο μας στόχο αλλά και στρατηγική μας νίκη να μην περάσει αυτή η αξιολόγηση.

Σήμερα λοιπόν σε ποιον θα χαρίσουμε αυτή τη νίκη; Στην Κυβέρνηση που την έκανε πράξη; Ή στον αγώνα και στη δράση της Δ.Ο.Ε., στον αγώνα όλων μας; Σε ποιον θα την πιστώσουμε; Συνάδελφοι, είναι μια πολύ μεγάλη επιτυχία του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών, είτε κάποιοι το αναγνωρίζουν είτε όχι. Σταματήστε λοιπόν τη γκρίνια και την εσωστρέφεια.

Τώρα έχουμε την ευκαιρία, τώρα ναι να πετύχουμε μια αξιολόγηση-αποτίμηση με βάση τις εκφρασμένες θέσεις του κλάδου, να επιβάλουμε την τεκμηριωμένη θέση μας, για να μην είναι την επόμενη φορά «ανοχύρωτος» ο κλάδος απέναντι σε αυτούς που ισχυρίζονται ότι δεν θέλουμε καμιά αξιολόγηση του έργου μας. Η Δ.Ο.Ε. έχει θέση για την αξιολόγηση-αποτίμηση, παιδαγωγικά επαρκή και επιστημονικά τεκμηριωμένη, και κανείς στο επιστημονικό επίπεδο, δεν μπορεί να την αντικρούσει, στην πραγματική βέβαια ζωή κι όχι στον φανταστικό κόσμο που μπορεί κάποιοι να έχουν κατά νουν.

Έχω αναφερθεί και άλλες φορές στους αγώνες που έκαναν οι «συνδικαλιστικοί μας παππούδες» καταφέροντας να αποτινάξουν τον επιθεωρητή και τον «επιθεωρητισμό» στις αρχές τις δεκαετίας '80 αναγκάζοντας την τότε Κυβέρνηση να κάνει πράξη αυτό που ο κλάδος είχε ως θέση. Πιστεύω ότι και η δική μας γενιά, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της εποχής, κατάφερε αυτό που μπορούσε και έπρεπε να κάνει, να αναγκάσει την καινούρια Κυβέρνηση να «πάρει πίσω» αυτά που οι προηγούμενοι σχεδίαζαν.

Τελειώνοντας αυτή μου την τελευταία τοποθέτηση, μια που όπως σας είπα για τελευταία φορά έχω τη μέγιστη τιμή να μιλάω από αυτό το «ιερό» βήμα του μεγαλύτερου σε αγώνες, ιστορία και οράματα Κλάδου, θέλω εδώ μπροστά σας και κοιτάζοντάς σας στα μάτια, όπως κάθε φορά, να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ, να δηλώσω ότι **σε όλη μου τη ζωή πίστεψα σε έναν συνδικαλισμό που υλοποιείται με την γόνιμη αντιπαράθεση, που σφυρηλατείται στα αμφιθέατρα και που δεν μπορεί να κάνει βήματα μπροστά με χτυπήματα κάτω από τη ζώνη.** Έναν συνδικαλισμό που συγκρούεστε, που ψάχνει, που διεκδικεί, που παλεύει με όλες του τις δυνάμεις και χωρίς αποκλεισμούς **για ένα καλύτερο σχολείο, για ένα σχολείο ανοικτό, ένα σχολείο δημοκρατικό, ανοικτό στην κοινωνία και τη ζωή, για το scho-**

Λείο των ονείρων μας. Ένα σχολείο με επίκεντρο τα παιδιά όπου την ευθύνη τη δική μας θα την κάνουμε πράξη ως ευθύνη απέναντι στη νέα γενιά των Ελλήνων πολιτών.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους και όλες, από όλες τις πτέρυγες της αίθουσας, όλους εσάς που συνεργάστηκα αυτά τα χρόνια, όλους εσάς που συγκρούστηκα αυτά τα χρόνια. Αυτή η σύγκρουση ποτέ δεν είχε προσωπικά χαρακτηριστικά κι ούτε «κουβαλάει» τίποτα πίσω της.

Θα μου επιτρέψετε όμως ξεχωριστά, **να ευχαριστήσω τους συντρόφους μου, να ευχαριστήσω την παράταξή μου, την μεγάλη Δημοκρατική Παράταξη που για 35 χρόνια, με τίμησε εκλέγοντάς με, σε όλα τα «αξιώματα» του συνδικαλιστικού κινήματος. Θέλω να τους ευχαριστήσω αλλά και να υποκλιθώ μπροστά στους συντρόφους μου που μ' αξίωσαν να φτάσω μέχρι την υψηλότερη θέση, αυτή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, της μεγαλύτερης συνδικαλιστικής οργάνωσης.** Θέλω να υπενθυμίσω αλλά και να υποσχεθώ σε όλους εσάς, **οι αγώνες δεν σταματούν ούτε τελειώνουν εδώ για κανέναν από 'μας.** Να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που συνεργάστηκα μαζί τους μέσα στην παράταξή μου αλλά και έξω από αυτή, τους φίλους που απέκτησα σε αυτή την διαδρομή. Το «κέρδος» που κατάφερα να αποκομίσω από αυτή την διαδρομή ήταν ότι μπόρεσα να μεγαλώσω την οικογένειά μου, να έχω πολύ περισσότερα αδέρφια, πραγματικά αδέρφια, αδέρφια που αποκτήθηκαν μέσα στη μάχη, μέσα από την σύγκρουση, μέσα από την αντιπαράθεση.

Δε θέλω να αναφερθώ σε κανέναν ονομαστικά, παρόλο που **όλοι πολύ καλά γνωρίζετε με ποιους συμπορεύτηκα,** θέλω όμως να σας δώσω μια υπόσχεση, επειδή οι αγώνες δε σταματούν εδώ κι επειδή οι κοινωνικοί αγώνες ακόμα και για τους συνταξιούχους συνεχίζονται. **Θέλω να απευθυνθώ στους συντρόφους μου, στην παράταξή μου, και να δηλώσω ότι είμαι υπερήφανος για όλους τους έναν προς έναν, για τους υπέροχους αγώνες που μαζί δώσαμε, για τις μεγάλες νίκες που μαζί πετύχαμε και να υποσχεθώ ότι μαζί θα συνεχίσουμε και τον καινούργιο αγώνα μας.** Κλείνοντας και επειδή πάντα πίστευα ότι αυτή η σχέση, η δική μας, μέσα στην παράταξή μας, ήταν διαφορετική, θα δανειστώ τον στίχο του Διονύση Τσακνή για να πω στους αγαπημένους μου συντρόφους « άλλωστε... τα όνειρα των εραστών δε σβήνουν».

Σας ευχαριστώ όλους, από τα βάθη της καρδιάς μου, όλες τις πτέρυγες του Κλάδου, όλους τους φίλους και συναγωνιστές. Θα ξανταναμώσουμε όλοι, σύντομα στους κοινωνικούς αγώνες, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Συνάδελφοι κι εμείς από τη δική μας την πλευρά να ευχαριστήσουμε το συνάδελφο Μαντά Κομνηνό για τους αγώνες και για την προσφορά του στον κλάδο, να του ευχηθούμε ο Θεός να του χαρίζει υγεία και να χαρεί τη σύνταξή του. Παρακαλώ πολύ για δύο λεπτά ο λόγος στο συνάδελφο Αιρετό του ΚΥΣΠΕ στο Δημήτρη Μπράτη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΑΤΗΣ: Λένε πολλές φορές ότι «στο συνδικαλισμό δε χωρά συναίσθημα». Η αλήθεια είναι ότι συνδι-

καλισμός και πολιτική χωρίς συναίσθημα δεν υπάρχει κι αν υπάρχει είναι απάνθρωπη.

Ο Μαντάς Κομνηνός στην 35χρονη διαδρομή του είχε τρεις αρχές και αξίες που τήρησε απαρέγκλιτα, όσο κι αν συγκρούστηκε. Οι αρχές αυτές έχουν να κάνουν με την ανιδιοτέλεια, την προσφορά και την αγάπη και το πάθος γι' αυτό που έκανε, είτε ήταν Πρόεδρος στο Σύλλογό του, είτε ήταν αντιπρόσωπος επί 25 και πλέον χρόνια στη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, είτε ήταν Αντιπρόεδρος της ΔΟΕ, είτε ήταν Γενικός Γραμματέας της ΔΟΕ στη μεγάλη απεργία του κλάδου, είτε ήταν Πρόεδρος της ΔΟΕ αργότερα.

Είναι αυτός που χάραξε την τελευταία 4ετία τη στρατηγική της Ομοσπονδίας για την αποτροπή της αξιολόγησης-χειραγώγησης που σήμερα γίνεται πράξη με το πολυνομοσχέδιο και σε αυτή τη βάση του αξίζουν τα εύσημα όχι μόνο της παράταξης, αλλά ολόκληρου του κλάδου, γιατί έβαλε ένα λιθαράκι σε αυτό που λέμε σχολείο παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας. Έτσι θα τον αποτυπώσει ο ιστορικός του μέλλοντος, ακριβώς έτσι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω ότι η παράταξη τον ευχαριστεί για τη μεγάλη προσφορά του και πραγματικά θα είμαι πιστεύω για τους νεώτερους παράδειγμα προς μίμηση κι εγώ θέλω να του πω και να κλείσω με αυτό για την πραγματική φιλία που μας συνέδεε ότι οι καλοί φίλοι είναι σαν τα αστέρια, δεν τα βλέπεις πάντα αλλά ξέρεις ότι είναι πάντα εκεί.

Να είσαι καλά Κομνηνέ και να ξέρεις ότι η απόσταση κρατά τη φιλία πάντα φρέσκια. Σε ευχαριστώ πολύ από καρδιάς για όλα όσα έκανες για τον κλάδο και για μας, να είσαι καλά.

Τριαντάφυλλος Οικονόμου

Γενικός Γραμματέας

Συναδέλφισσες συνάδελφοι,

Είναι κοινά αποδεκτό ότι η κριτική και ο έλεγχος γενικά των πεπραγμένων αποτελούν την πεμπτουσία της Δημοκρατίας.

Αποτελούν αν θέλετε την πεμπτουσία της δημοκρατικής λειτουργίας θεσμών και οργάνων, αποτελούν προαπαιτούμενο της συνδι-

καλιστικής δεοντολογίας που αποτρέπουν ηγεμονιστικές τάσεις και συμπεριφορές, αποτρέπουν τις απόλυτες τοποθετήσεις, αποτρέπουν μηδενιστικούς λόγους και βέβαια επιβάλλουν τον υπεύθυνο πολιτικοσυνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, την προγραμματική πρόταση και τη διεξοδική πολιτική ανάλυση.

Όμως η κριτική και ο έλεγχος δεν είναι μια διαδικασία ισοπέδωσης, δεν είναι διαδικασία διαστρέβλωσης θέσεων και

προθέσεων, παραπληροφόρησης, άρνησης και μηδενισμού των πάντων. Σε μια τέτοια περίπτωση όχι μόνο δεν ενισχύουμε το κύρος και την αξιοπιστία μας, αλλά συμβάλλουμε στην αποδυνάμωση της κοινής προσπάθειας για συσπείρωση και συστράτευση όλων μας στον κοινό αγώνα για μια καλύτερη εκπαίδευση, στον **αγώνα για την οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση και καταξίωση των εκπαιδευτικών**.

Σε μια τέτοια περίπτωση η κριτική της άρνησης ως θέση είναι υστερόβουλη. Άλλωστε η κριτική γίνεται για να συμβάλουμε στην καλύτερη πορεία μας, στην καλύτερη πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, στην ενδυνάμωση της ενότητας όλων μας, αλλά και αν θέλετε στην αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η κριτική δε γίνεται για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις και μάλιστα πρόσκαιρες, για να καυτηριάσουμε τους άλλους, δε γίνεται για να αναγάγουμε σε κυρίαρχη θέση τη δική μας υποκειμενική κρίση, τη δική μας υποκειμενική αλήθεια. Τέλος, είναι μια διαδικασία περισυλλογής, αυτοκριτικής για ότι έπραξε ή ότι δεν έπραξε ο καθένας μας.

Γι' αυτό πρέπει όλοι να συμβάλλουμε, ώστε να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απόλυτου και να επανεύρουμε την αξία του διαλόγου, της συνθετικής διαδικασίας και λειτουργίας, με ένα και μοναδικό στόχο: Το συνδικαλιστικό κίνημα να γίνει πόλος συσπείρωσης όλων, χωρίς προκαταλήψεις και σκοπιμότητες, πόλος πειστικός αξιόπιστος με ουσιαστικές παρεμβάσεις σε όλα τα ζητήματα.

Αυτό προσπάθησε να κάνει και το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο. Ξέρετε ποια ήταν η εντολή της 82^{ης} Γενικής Συνέλευσης; Να πάτε όλοι μαζί, όλοι ενωμένοι, να διεκδικήσετε τις θέσεις του κλάδου, αφού από την ψηφοφορία του συνεδρίου καμιά παράταξη δεν είχε την πλειοψηφία, οι δυνάμεις μετά την εκλογική διαδικασία ήταν: **3 ΔΑΚΕ, 3 ΔΗΣΥ, 2 Παρεμβάσεις, 2 Ενότητα και 1 ΕΡΑ**, άρα ούτε σχετική πλειοψηφία ούτε απόλυτη πλειοψηφία δεν είχε καμιά παράταξη, ώστε από μόνη της να πάει και να δρομολογήσει εξελίξεις.

Άρα όφειλαν όλες οι παρατάξεις να συμβάλλουν ώστε να δημιουργηθεί ένα λειτουργικό Προεδρείο, που θα διαχειριζόταν όλα εκείνα τα μεγάλα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει ο κλάδος. Και πιστέψτε με, συνάδελφοί μου, ήταν πολλά αυτά τα προβλήματα.

Ήδη, από τις 13 Αυγούστου του 2013 είχαμε τις περιφημες εθελοντικές μετατάξεις, από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια. Εκτός αυτού, εκείνη την περίοδο ενώ έπρεπε να ολοκληρωθεί η διαδικασία των υπηρεσιακών μεταβολών, δυστυχώς δεν είχε γίνει τίποτα.

Για ακόμη μια χρονιά δεν είχαν γίνει μόνιμοι διορισμοί, για μια ακόμη χρονιά οι μεταθέσεις ήταν ελάχιστες, για μια ακόμη χρονιά οι αποσπάσεις καθυστερούσαν και οι συνάδελφοι τέλη Αυγούστου ήταν με τις βαλίτσες στα χέρια και δεν ήξεραν αν θα πάνε στις Κυκλάδες ή στα Δωδεκάνησα, στη Μακεδονία ή στην Ήπειρο και υπήρχε μια τεράστια αγωνία για το τι θα κάνουν, που θα τακτοποιηθεί η οικογένειά τους σε ποιο σχολείο θα γράψουν τα παιδιά τους.

Και ενώ θα έπρεπε να υπήρχε στοιχειώδης υπευθυνότητα από πλευράς Διοικητικού Συμβουλίου, δυστυχώς κάποιοι έπαιζαν μικροκομματικά παιχνίδια, αδιαφορούσαν για τις αγωνίες των συναδέλφων, αδιαφορούσαν για το ότι άνοιγαν την επομένη μέρα τα σχολεία και δάσκαλοι δεν είχαν τοποθετηθεί στα σχολεία.

Αδιαφορούσαν για όλα τα μεγάλα προβλήματα που έρχονταν και είχαν να κάνουν με την αξιολόγηση-χειραγώγηση, αφού το προηγούμενο διάστημα ο κλάδος είχε δώσει μάχες πολλές και έξω από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και στα σεμινάρια και στη δημιουργία των Επιτροπών Αξιολόγησης, αλλά και στη διαδικασία των Πειθαρχικών.

Έτσι η παράταξη της **ΔΑΚΕ, η παράταξη του μέτρου και της υπευθυνότητας**, από την πρώτη στιγμή έκανε το αυτονόητο ως πρώτη παράταξη. Παράταξη υπεύθυνη από την πρώτη κιόλας στιγμή που το καταστατικό της Ομοσπονδίας επέτρεψε, πήρε τον Πρόεδρο ως πρώτη δύναμη του κλάδου, και έκανε έκκληση και στις άλλες παρατάξεις να συμβάλουν ώστε να συγκροτηθεί ένα λειτουργικό Προεδρείο, που θα διαχειριστεί όλα αυτά τα μεγάλα προβλήματα.

Δυστυχώς έπρεπε να φτάσουμε στις 27 Αυγούστου, δυο μήνες μετά την εκλογική διαδικασία, για να κατορθώσουμε να συγκροτήσουμε λειτουργικό Προεδρείο. Αμέσως την ίδια μέρα ζητήσαμε έκτακτη συνάντηση με την Πολιτική Ηγεσία για να δρομολογήσουμε εξελίξεις και καλέσαμε τους συναδέλφους, όλοι μαζί, να μαζευτούμε στο προαύλιο του Υπουργείου Παιδείας και να πιέσουμε να δρομολογηθούν λύσεις, ώστε να υλοποιηθούν οι υπηρεσιακές μεταβολές, να υλοποιηθούν οι αποσπάσεις, να υλοποιηθούν οι διορισμοί.

Δυστυχώς η ανταπόκριση των συναδέλφων ήταν μικρή έως ελάχιστη και το Διοικητικό Συμβούλιο πάλεψε, πάλεψε με όλες του τις δυνάμεις, βήμα-βήμα και απέτρεψε την αξιολόγηση-χειραγώγηση, προστάτευσε τους διωκόμενους συναδέλφους, στάθηκε ομπρέλα προστασίας σε κάθε διωκόμενο συνάδελφο, καλύπτοντάς τον και νομικά και συνδικαλιστικά.

Και παράλληλα ανέδειξε όλα τα προβλήματα που απασχολούν την εκπαίδευση, μικρά και μεγάλα. Ανέδειξε το θέμα της προσχολικής αγωγής και της ειδικής αγωγής, που είναι αποπαίδια του εκπαιδευτικού συστήματος. Προσπάθησε να δρομολογήσει λύσεις και φάνηκε άλλωστε σήμερα όλη τη μέρα που δε βρέθηκαν λόγια κριτικής κατά του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, γιατί το Διοικητικό Συμβούλιο με υπευθυνότητα αντιμετώπισε όλα αυτά τα θέματα.

Συνάδελφοι το επόμενο διάστημα θα είναι πολύ δύσκολο, δεν αναμένονται μόνιμοι διορισμοί, αφού οι 15.000 πιστώσεις που είχαν ψηφιστεί στον προϋπολογισμό του 2015, κατασπαταλήθηκαν αλλού. Οι προσλήψεις αναπληρωτών θα γίνουν με μεγάλη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα τα σχολεία να κινδυνέψουν να ανοίξουν με καθυστέρηση το Σεπτέμβριο. Τα μεγάλα προβλήματα της προσχολικής και ειδικής αγωγής παραμένουν και το δημόσιο σχολείο θα δεχθεί μεγάλο πλήγμα στη λειτουργία του. Κάνω έκκληση σε όλες τις παρατάξεις, επειδή τα προβλήματα θα είναι μεγάλα να συμβάλλουμε όλοι και από τις 25 Ιουνίου να υπάρξει συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, για να παλέψει

για όλα τα προβλήματα, **για μόνιμους διορισμούς, για να ολοκληρωθούν έγκαιρα οι υπηρεσιακές μεταβολές. Να επιλυθεί το ακανθώδες θέμα των μετατάξεων, να σταθεί ασπίδα σε κάθε προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης-χειραγώγησης, και να προστατεύει κάθε συνάδελφο από τις άδικες ενέργειες των νέων πειθαρχικών διατάξεων. Αλλά πάνω απ όλα θα πρέπει** να σφυρηλατήσει την ενότητα, ώστε ο κλάδος ενωμένος, να παλέψει για τα μεγάλα προβλήματα που μας απασχολούν. Σας Ευχαριστώ.

Σταύρος Πετράκης

Ειδικός Γραμματέας

Στην περίοδο της μεγαλύτερης κρίσης, εξακολουθούμε να λειτουργούμε με τον ίδιο τρόπο και τις ίδιες λογικές, προσδοκώντας όμως διαφορετικά αποτελέσματα! Και αν αυτό δεν οφείλεται σε μία συνδικαλιστική «διαστροφή», τότε σίγουρα αποτελεί μία λάθος στρατηγική του κινήματος.

Έχουμε μία ρητορική, η οποία βασίζεται μόνο σε συνθήματα. Η πρόταση απουσιάζει από πολλές μορφές δράσης και λογικής. Κυριαρχεί η συνδικαλιστική ανθρωποφαγία, η ψευτοεπαναστατικότητα, ο συνδικαλιστικός «κουτσαβακισμός». Εσωτερικοί εχθροί επινοούνται παντού. Πλήρης άρνηση, καμία σύνθεση, παράλληλοι μονόλογοι, κατακερματισμός του κλάδου, οργάνωση με βάση ατομικά μικρά συμφέροντα.

Στην εποχή της κρίσης, έχουν εμφανιστεί και διεκδικούν ιδιαίτερο ρόλο αυτοπροβαλλόμενοι στην πρώτη γραμμή και οι «ασυμβίβαστοι προστάτες» το κλάδου. Βέβαιοι ότι εκφράζουν την αλήθεια και τη νομοτέλεια της ιστορίας! Δεν γνωρίζουν εμπόδια, δεν τους παγιδεύει η αμφιβολία, δεν αμφιταλαντεύονται για το σωστό και το δίκαιο. Το κατέχουν μόνο αυτοί! Έχουν απαντήσεις για όλα! Φυσικά τις λύσεις και τις απαντήσεις τους δε χρειάζεται να τις αποδεικνύουν... Οι «φωτεινές πρωτοπορίες» κρατούν τα μυστικά για τον εαυτό τους!

Οι δήθεν ασυμβίβαστοι προστάτες και εκφραστές της βάσης, δεν μπορεί να υπάρξουν εάν δεν υπάρχουν κατασκευασμένοι εχθροί. Γι' αυτό δημιουργούν δίπολα, «μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί» εκπαιδευτικοί, «αγωνισταράδες και προσκυνημένοι», «φίλοι του λαού και παραδομένοι στους δανειστές»!!

Ερχόμαστε... μας είπαν το πρωί, σας το είπαμε πριν από 25 χρόνια!! Αργήσατε όμως! 25 χρόνια μπορεί να κάνετε να έρθετε ή να νομίζετε ότι έρχεστε, αλλά είναι πολύ πιθανό αν δεν αλλάξετε λογική και λειτουργία να φύγετε πολύ γρήγορα.

Μας μιλάτε για ανατροπές. Η λέξη «ανατροπή» δεν αφορά όμως μόνο τους πολιτικούς σχηματισμούς, ούτε μόνο τους συνδικαλιστικούς σχηματισμούς. Η ανατροπή σχετίζεται με επικρατούσες νοοτροπίες και συμπεριφορές, η ανατροπή σχετίζεται με την ανειλικρίνεια του λόγου, η ανατροπή σχετίζεται με την αποσιώπηση της πραγματικότητας, με την προβολή ανέφικτων στόχων, με τη συγκάλυψη υποχωρήσεων και μεταβολών.

Και τι χρειάζεται συνάδελφοι, για να αντιμετωπιστεί η πιο δύσκολη πραγματικότητα; Χρειάζεται κατά τη γνώμη μου, αναδιάταξη των συνδικαλιστικών δυνάμεων και δημιουργία νέων πλατιών προγραμματικών συμμαχιών, σε άλλη βάση σε σχέση με αυτή που υπήρχε μέχρι τώρα, δηλαδή με τη βάση που έλεγε ότι οργανώνω συλλογικότητες στη λογική του τι ψηφίζω στις βουλευτικές εκλογές, δηλαδή μια μίνι ή μια άλλη απεικόνιση του Κοινοβουλίου.

Αυτό ήδη εφαρμόζεται στην πράξη από διάφορες συλλογικότητες στα Πρωτοβάθμια όργανα, όχι όμως γιατί το πιστεύουν όλοι αλλά επειδή αυτό βοηθάει στη συγκυρία, για να «τσιμπούν» μερικά «ψηφαλάκια»! Σε άλλο επίπεδο όμως μεγαλύτερο, στα δευτεροβάθμια, είναι βέβαιο ότι «θα σκίσουν τα ρούχα τους» ακούγοντάς το και θα το χαρακτηρίσουν απολίτικο, γιατί κάποιοι επιμένουν να διαχωρίζουν τον κλάδο με βάση «χαφιεδίστικες» πρακτικές κατηγοριοποίησης σε σχέση με το τι ψηφίζει ο καθένας στις Κοινοβουλευτικές εκλογές.

Αυτός όμως ο διαχωρισμός είναι βαθιά αντιδραστικός. Υπήρχε ως λογική λειτουργία και νοοτροπία στις πιο μαύρες σελίδες της ελληνικής ιστορίας της δεκαετίας του 1950 και του 1960! Δεν είναι προοδευτικό να λέτε στο συνάδελφο τι ψηφίζεις; και να το κραδαίνετε ως ένα υπερόπλο που τάχα σας κάνει ακαταμάχητους καθώς φαντασιώνεστε ότι κατέχετε την απόλυτη πολιτική υπεροχή και οι άλλοι δεν μπορούν να σας αντιμετωπίσουν!

Πρέπει να γίνει αναδιάταξη των δυνάμεων, με βάση νέες πλατιές προγραμματικές συμμαχίες και με βάση κορυφαίες πολιτικές επιλογές, με προοδευτικό και ευρωπαϊκό πρόσημο. Όχι βέβαια στη λογική του πολιτικού «αχταρμά», του συνδικαλιστικού «χυλού» που χωράνε όλοι, από την ψεκασμένη ακροδεξιά, τις «γραφικές» συλλογικότητες, μέχρι την ακτιβιστική και αδιάλλακτη ψευτοαριστερά.

Αναδιάταξη δυνάμεων με βάση νέες πλατιές προγραμματικές συμμαχίες, που πιστεύουν ότι το «όχι σε όλα» δεν εξυπηρετεί, δεν επιλύει προβλήματα, συντελεί σε πέρασμα των αντίθετων από αυτά τα οποία αντιμάχεται.

Εμείς, η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ως παράταξη της θέσης, της ευθύνης και της σύνθεσης, που ποτέ δεν απουσίασαν από το σκεπτικό και τη λειτουργία μας, είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες που θα αναδιτάξουν σε αυτή την προοδευτική κατεύθυνση το συνδικαλιστικό σκηνικό. Για μία καλύτερη εκπαίδευση, για μία καλύτερη κοινωνία, για καλύτερες και πιο «χρωματιστές» μέρες. Θα είμαστε για άλλη μια φορά μπροστά σε όλους τους αγώνες!

Σας ευχαριστώ.

Νίκος Φασφαλής

Οργανωτικός Γραμματέας - Ταμίας

Συναδέλφισσες και
Συνάδελφοι,

Σήμερα ξεκινάει η γενική μας συνέλευση και για πρώτη φορά στην ιστορία του κλάδου συμβαίνει να απουσιάζει η πολιτική ηγεσία. Η μη ανταπόκριση του Υπουργού στην πρόσκληση μας είναι όχι μόνο κάτι πρωτοφανές αλλά σηματοδοτεί

και την άρνηση τους να αναλάβουν δημόσια δέσμευση για το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Σήμερα, απολογίζεται ο Κλάδος ως συλλογική συνείδηση. Δεν απολογείται, όπως το θέλουν κάποιοι, που αντιλαμβάνονται το ρόλο τους ως εισαγγελείς του συνδικαλιστικού κινήματος. Απολογίζεται και καταγράφει τις νίκες του κινήματός μας απέναντι σε αυτούς που με την συμπεριφορά τους ξύπνησαν τα φαντάσματα του παρελθόντος και θέλησαν να μας επαναφέρουν στην εποχή του επιθεωρητισμού.

Εσείς, οι αντιπρόσωποι 84^{ns} Γενικής Συνέλευσης εκτιμάτε, κρίνετε, συγκρίνετε μα πάνω από όλα έρχεστε εδώ για να φτιάξουμε όλοι μαζί το όραμα της εκπαίδευσης που θέλουμε και αξίζει στα παιδιά του λαού μας.

Η Γενική Συνέλευση δυστυχώς οδηγήθηκε από ορισμένους του οποίους μπορώ και να κατανοήσω κιόλας, για λόγους καθαρά ιστορικούς, να χάσει τη φρεσκάδα που φέρνουν οι νέοι άνθρωποι εδώ μέσα, να τους απογοητεύσει, να χάσει τελικά το νόημά της, να χάσει το στόχο της που δεν είναι άλλος από αυτόν της απόκτησης νέου οράματος. Μετατράπηκε χρόνο με το χρόνο σε μία διαδικασία συγκρούσεων, ανέξοδων διαδικασιών και τελικά με τη στάση τους προσπαθούν να τη μεταβάλουν σε ένα σώμα ανακριτικό οδηγώντας τους συναδέλφους μακριά από το στόχο που δεν είναι άλλος παρα αυτός της κατάθεσης εγερτήριων ιδεών.

Ο ψευτο-επαναστατισμός κάποιων παρατάξεων που επενδύει στην διαχείριση της μιζέριας, στις ανυπόστατες καταγγελίες τελικά εγκλώβισε τον κλάδο στο «μεγάλο όραμα» της μείωσης της συνδρομής. Στο παιχνίδι αυτό συμπαρέσυρε και άλλους και έτσι ο κλάδος μας επιστρέφει με μαθηματική ακρίβεια στη θλιβερή μιζέρια που με αγώνες δεκαετιών κατάφερε να αποτινάξει από πάνω του.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

ευτυχισμένη η γενιά που μπόρεσε να ζήσει άλλες στιγμές. Ευτυχισμένες οι γενιές των δυσκολιών, οι γενιές που μπόρεσαν να ζήσουν ένα Κιλελέρ, να ζήσουν τους αγώνες του 114, που μπόρεσαν να ζήσουν το Πολυτεχνείο. Ήταν οι γενιές που έφεραν μεγάλες αλλαγές στον τόπο μας. Ήταν οι γενιές που έφεραν μεγάλες αλλαγές και στο κλάδο μας, όπως την ανωτατοποίηση των σχολών μας και την τοποθέτηση του κλάδου μας στο ύψος που του αξίζει.

Σήμερα, το όραμα κάποιων όπως άκουσα και προηγουμένως από κάποιους ομιλητές είναι η επιστροφή της χώρας στη δραχμή, την οκά, το δράμι και δεν ξέρω σε τι άλλο. Και απαντώντας σ' αυτούς που μου θυμίζουν το δράμι, τους θυμίζω τη φράση του λαού ότι μερικοί με την συμπεριφορά τους εδώ μέσα δείχνουν πως "ούτε δράμι μυαλό δεν τους έχει απομείνει".

Η μεγαλύτερη όμως αλλαγή ήταν η επαναφορά της δημοκρατίας στο σχολείο, η ισονομία μεταξύ μας, να μπορούμε να σκεφτόμαστε και να μιλάμε ελεύθερα.

"Κακότυχη" τελικά, η γενιά που ζει στην ευκολία, όπως τα ζήσατε κάποιοι, όλα εύκολα, διορισμός εύκολα, ευκολία στα μεταπτυχιακά, στα διδακτορικά και σε ότι μπορεί να σκεφτεί κανείς. Δυστυχέστερη αυτή που δεν μπόρεσε ούτε να διατηρήσει ότι της παραδόθηκε.

Σήμερα, από τη θέση του οργανωτικού γραμματέα και του ταμιά της ΔΟΕ και αφού άκουσα με προσοχή της κριτικής σας, καταγράφω όσα οδηγούν στην προκοπή, κατά την άποψή μου, του κλάδου και της παιδείας. Ταυτόχρονα, διατηρώ το δικαίωμα της απάντησης σε κάποιους και δεν θα διστάσω να τους χαρακτηρίσω επενδυτές στον πόνο και τη μιζέρια, χειριστές της ψηφόθηρικής πολυγλωσσίας και να πιστοποιήσω την διατριβή τους με θέμα: «Ηρωοποίηση του ανύπαρκτου». Αυτό ηρωοποιήστε μεταξύ σας, κάνετε εικονίσματα ό ένας τον άλλον και τα προσκυνάτε με τελικό σκοπό την παραχάραξη της πραγματικής ιστορίας του κλάδου.

Θα καταγραφείτε ως μνημείο λαϊκισμού. Κάνετε τους πονόψυχους στα παιδιά που δεν εργάζονται, τους αγκαλιάζετε, τους συμπονάτε, ενώ ταυτόχρονα είστε εναντίον των προγραμμάτων ΕΣΠΑ που δίνουν δουλειά σε έξι χιλιάδες συναδέλφους μας. Η στάση κάποιων εδώ μέσα δεν έχει καμία σχέση με το χρέος που έχουμε απέναντι στον κλάδο, στους αγώνες του, στην ιστορία του.

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες,

είναι αυτοί οι ίδιοι που επιστρέφουν ικανοποιημένοι στις γενικές συνελεύσεις των συλλόγων, κάνουν τον απολογισμό στους συναδέλφους, ρίχνουν όλα τα βάρη και τις ευθύνες στους άλλους για τα τραγελαφικά γεγονότα που οι ίδιοι έχουν δημιουργήσει στην γενική μας συνέλευση και μετράνε τα πάντα με τα δικά τους μέτρα και σταθμά που δεν είναι άλλα με αυτά που έφεραν οι τρελές εποχές που ζούμε. Γιατί οδήγησαν οι αξίες και τα ιδανικά να μην μετριούνται με της καρδιάς το πείραμα και το αίμα αλλά με το μούτζωμα και το ανιστόρητο ψέμα.

Απευθύνομαι λοιπόν σε εσάς τους ανιστόρητους κριτές των πεπραγμένων και σας δηλώνουμε ότι δεν θα σας ακολουθήσουμε στον κατήφορο του λαϊκισμού. Δηλώνεται ότι θα μοιράσετε το επίδομα ευθύνης του Διευθυντή στους φτωχούς δασκάλους δηλαδή δύο ευρώ το μήνα στον καθένα. Αυτό είναι το όραμά σας για το μέλλον. Σας δηλώνω από το βήμα αυτό ότι πάνω από όλα δεν θα επιτρέψουμε την παραχάραξη των αγώνων και της ιστορίας του κλάδου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

είμαι υποχρεωμένος να ακούσω και να κρατήσω βαθιά μέσα μου την καλόπιστη κριτική και τις προτάσεις. Διατηρώ, όμως, ταυτόχρονα, το δικαίωμα στην άλλη άποψη της

παράταξής μου που υπηρετώ χρόνια με τις αρχές, τις αξίες, τους αγώνες και το όραμά της. Διατηρώ το δικαίωμα να πιστεύω στην νέα γενιά. Διατηρούμε το δικαίωμα να είμαστε υπερήφανοι για αυτό που πράξαμε να είμαστε υπερήφανοι όχι μόνο που βάλουμε τον επιθεωρητισμό στο χρονοντούλαπο της ιστορίας αλλά και που δεν επιτρέψαμε τα δύο τελευταία χρόνια να επιστρέψουν στην εκπαίδευση τα φαντάσματα του παρελθόντος. Διατηρούμε το δικαίωμα να είμαστε υπερήφανοι για την ανάταση του κλάδου, την ανωτατοποίησή του, την οικονομική αναβάθμιση του και πάνω από όλα την κοινωνική καταξίωσή του.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

πιστοί στο χρέος και με υψωμένο το λάβαρο του αγώνα θα πάμε μπροστά με την νέα γενιά, με αυτούς που σιγά σιγά ξεπηδούν από παντού και έχουν τα μάτια ορθάνοικτα. Με αυτούς που μπορούν να διακρίνουν την αλήθεια από το ψέμα. Με αυτούς που είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν και να πάρουνε σα χέρια τους το μέλλον τους. Είμαστε μ' αυτούς που ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι στην εξουσία, μ' αυτούς που μετράνε το μπόι τους μόνο το μεσημέρι.

Ο κλάδος θα πάει μπροστά με όλες του τις δυνάμεις που πιστεύουν και είναι αποφασισμένες να αγωνιστούν για το σχολείο της Δημοκρατίας και της παιδαγωγικής ελευθερίας.

Σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου για την εκτίμηση και τη στήριξή σας.

Χαράλαμπος Κόκκινος

Υπεύθυνος Υλικού και Βιβλιοθήκης -
Υπεύθυνος Εκδόσεων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκφράζοντας τον πολιτικό πολιτισμό που εκφράζουμε ως παράταξη η ΔΑΚΕ και παίρνοντας το λόγο αμέσως μετά το συνάδελφό μου στο Διοικητικό Συμβούλιο τον Άκη Μαντά να είναι πάντα δυνατός, να είναι υγιής και καλοφάγωτη η σύνταξη, κάτι για το οποίο έχουμε αμφιβολίες για

όλους τους υπόλοιπους με αυτά που ακούμε και διαβάζουμε. 84^η Γενική Συνέλευση, δύο χρόνια μετά 2013-2015. Καλούμαστε σήμερα τα μέλη του Δ.Σ. να τοποθετηθούμε ακούγοντας και την κριτική αλλά και με βάση αυτά που ζήσαμε. Συνάδελφοι κάνοντας την εκτίμηση κάθε φορά της κατάστασης, έχω πει από τούτο δω το βήμα ότι πρέπει να λαμβάνουμε υπόψιν το πώς είναι το γενικότερο περιβάλλον. Το πολιτικό περιβάλλον, με δεδομένο ότι και η κοινωνία και φυσικά ο κλάδος μας επηρεάζεται άμεσα.

Κι όπως αντιλαμβάνεται κανείς από το να επιχειρούν κάποιοι να στήσουν χαρακώματα, να προσπαθήσουν να δείξουν ότι είναι διαφορετικοί χωρίς να μπορούν να το επιβεβαιώσουν με συγκεκριμένα επιχειρήματα, είναι και μάταιο και λάθος.

Διότι αν μη τι άλλο στις δύσκολες στιγμές δεν απαιτείται διαίρεση ούτε αφαίρεση, απαιτείται πρόσθεση δυνάμεων, απαιτείται εθνική συνεννόηση για τα μεγάλα ζητήματα, απαιτείται συνεννόηση για τα ζητήματα του κλάδου. Κι εμείς ως παράταξη αν μη τι άλλο με αυτό το βηματισμό προχωράμε κι έτσι θέλουμε να συνεχίσουμε.

Και το λέω αυτό, γιατί αν μη τι άλλο ακούστηκαν εδώ από κάποιους που εμφανίζονται ως μονίμως προσευτικοί ενώ εκφράζουν την πλήρη συντήρηση, να μιλάνε μηδενίζοντας τα πάντα για το τι έγινε όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Πρώτα απ' όλα να τους θυμίσουμε ότι την ώρα της ευθύνης δεν ήταν εκεί, απέφυγαν να αναλάβουν ευθύνες, να δείξουν τι θέλουν και τι μπορούν να κάνουν. Αυτό προς γνώση και συμμόρφωση.

Δεύτερον, δε βρήκαν τίποτα σωστό; Δεν έκανε τίποτα σωστό αυτή η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου; Και πως έγινε αυτή η πλειοψηφία, αυτή η Διοίκηση; Έγινε διότι θυμίζω αυτοί που εμφανίζονταν ως φιλοεργατικοί κάποτε δεν σκέφτηκαν ότι οι υπάλληλοι της Ομοσπονδίας δύο μήνες μετά κινδύνευαν να μείνουν απλήρωτοι. Εργαζόμενοι ήταν κι αυτοί. Και βέβαια από τη λειτουργία και τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο τα ξέχασαν γιατί αυτά ζητούσαν λύσεις.

Και βέβαια εδώ πρέπει να επισημάνουμε τα εξής: Ότι θέμα προέκυψε τούτο δω το Προεδρείο έδωσε μάχη, είχε θέση, είχε αντιπρόταση. Το να πεις όχι σε όλα είναι εύκολο, η μαγκιά είναι να βγεις να πεις ότι έχεις θέση, να τη στηρίξεις και να αντιπαλέψεις το αντιλαϊκό που σου έρχεται εναντίον σου.

Και να θυμίσω ότι αυτοί που θέλουν να χωρίσουν τον κλάδο σε μνημονιακούς και μη μάλλον τα έχουν λίγο χαμένα και μπερδεμένα. Το 2010 από το Καστελόριζο για το οποίο έγινε αναφορά χτες έμαθα ο κ. Παπανδρέου έβαλε τη χώρα στην οικονομική κατοχή. Έκτοτε κάποιοι προσπαθούν να τρώμε τις σάρκες μας, κάποιοι θέλουν να επιβάλλουν το διαιρεί και βασίλευε, κάποιοι προσπαθούν να χωρίσουν τους μεν και τους δε Έλληνες σε μνημονιακούς και μη.

Τα πράγματα είναι απλά και ξεκάθαρα συνάδελφοι, εδώ μιλάμε ότι έχουμε απέναντί μας δύσκολες και ιστορικές εποχές, που καλείσαι αν θες να σταθείς όρθιος να δώσεις τη μάχη σε όλα τα επίπεδα, με τον αγώνα σου και την πρότασή σου, όχι με τη στείρα άρνησή σου. Και όσοι νομίζουν ότι κρύβονται μέσα από τα χαρακώματα κι έχουν το διαφορετικό, να ξέρουν ότι βρίσκονται κατά βάθος σε θέσεις αμύνης και δεν πρόκειται να μείνουν εκεί.

Καλούμαστε λοιπόν ως κλάδος να επιβάλουμε τις θέσεις μας και τις απόψεις μας δημιουργώντας σταθερά και κοινωνικές συμμαχίες και εκπαιδευτικές συμμαχίες. Γιατί αν μη τι άλλο δείξαμε ότι αντανάκλαστικά έχουμε. Το 93% του κλάδου είπε όχι στην αξιολόγηση-χειραγώγηση με τις υπογραφές που μαζεύτηκαν, δεκάδες κινητοποιήσεις έγιναν καθ'

όλη τη διάρκεια, όταν κάποιοι άλλοι αυτή τη διετία δεν κουλούσαν φύλλο, δεν κουνιούνταν ρούπι.

Είμαστε αυτοί που καταθέσαμε παντού τις θέσεις και τις απόψεις μας και τις προτάσεις μας και βέβαια να θυμίσω ότι προϊόν αγώνων και αντίστασης του κλάδου είναι αυτά που αναγκάζονται κάποιοι σιγά-σιγά να παίρνουν πίσω ή να σταματούν, χωρίς να σημαίνει ότι ο εχθρός δε βρίσκεται μπροστά από τις πύλες ακόμα. Τίποτα δεν έχει καταλήξει, χρειάζεται διαρκής επαγρύπνηση, χρειάζεται αγώνας, χρειάζεται ενότητα, χρειάζεται προσπάθεια και ο καθένας να αναλάβει επιτέλους τις ευθύνες του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δε θέλω να πλατειάσω σεβόμενος το χρόνο, εκείνο όμως που έχω να πω είναι το εξής: Ότι τούτες τις μέρες ζούμε τη λογική του παραλόγου. Υπάρχει όντως μια καινούρια Κυβέρνηση, η οποία διαφημίζεται ως αριστερή.

Να θυμίσω πάντως ότι και το 1981 κάποιοι βγήκαν με το σύνθημα «ΕΟΚ και NATO το ίδιο Συνδικάτο» και μας βάλανε πιο πολύ στο NATO να μην πω και τίποτα περισσότερο. Ήταν αυτοί που λέγανε και πραγματικά να θυμίσω σε κάποιους, τώρα κανονικά έπρεπε να είχε διαγραφεί το χρέος, τώρα κανονικά έπρεπε να είχαμε σκίσει τα μνημόνια κι όχι να χαϊδολογείται ο Τσίπρας που είδαμε προηγουμένως με τον Γιούνκερ.

Κι άραγε, μου γεννιέται το ερώτημα, εκείνη η συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ η Ρόζα η ναζιάρα τι σκέπτεται τώρα; Αυτοί λέγανε «έξω από την ΕΟΚ και έξω από το NATO», τώρα είναι καλά, τώρα χαίρονται, τώρα ικανοποιούνται;

Είναι ερωτήματα βασικά τα οποία καλούμαστε κι εμείς, εμείς που βλέπουμε ότι οι 500 χιλιάδες ευρώ δεν δόθηκαν στους χαμηλοσυνταξιούχους, αλλά δόθηκαν σε ανταλλακτικά αμφιβόλου χρησιμότητας για εξοπλιστικά προγράμματα, όταν βλέπουμε Υπουργούς της σημερινής Κυβέρνησης να παίρνουν ελικόπτερα του ΕΚΑΒ και να κάνουν τις βόλτες τους. Είναι άραγε σεμνότητα και ταπεινότητα;

Ή μήπως συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα σας πω κι άλλα ότι θέλετε, δεν έχω πρόβλημα, ενοχλούν αυτά τα πράγματα. Έλεγα λοιπόν μήπως έφυγε και ο ΕΝΦΙΑ; Να απαντήσετε, απαντήστε και ρωτήστε. Τα λέμε όλα αυτά συνάδελφοι, γιατί για τα δικά μας θέματα, για την ταμπακέρα καμία κουβέντα.

Ξέρει κανείς πως θα ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη; Μίλησε κανείς για λύση στο πρόβλημα των αναπληρωτών, το πρόβλημα της αδιοριστίας, τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν, τα ζητήματα τα οποία μας καίνε; Κανείς. Και εν πάση περιπτώσει περιμένουμε να δούμε αν θα έρθει σήμερα η Πολιτική Ηγεσία να δεσμευτεί μπροστά στον κλάδο. Εάν λείπει, τα συμπεράσματα δικά σας.

Φίλες και φίλοι κλείνοντας θα ήθελα με τη σειρά μου, με δεδομένο ότι αυτή τη φορά δε θα είμαι στο ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ για τη ΔΟΕ να ευχαριστήσω την παράταξή μου. Οφείλω να ευχαριστήσω την παράταξή μου τη ΔΑΚΕ που τόσα χρόνια με τίμησε εκλέγοντάς με στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, με τίμησε να βρεθώ στη θέση του Προέδρου και υπηρετήσα το σύνολό του κλάδου, παρά το γεγονός ότι κά-

ποιοι μας στέλνανε να μιλήσουμε για.. και κυβερνητικό χαρακτήρισμό, δικούς τους οι χαρακτηρισμοί.

Και να πω ότι πραγματικά εμείς θα πρέπει να συνεχίσουμε αυτή την ευθύνη, αυτόν τον αγώνα. Δεν είμαστε παρένθεση είχα πει αν θυμάστε πριν ένα χρόνο, συνεχίζουμε τη νικηφόρα πορεία, συνεχίζει η παράταξη να είναι πρώτη και καλείται να δημιουργήσει το νέο ποιοτικό και πολιτικό άλμα, το οποίο αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη η εκπαίδευση.

Καλείται σήμερα η παράταξη πιστή στις αρχές και τις αξίες της ελευθερίας και της Δημοκρατίας αυτό που λέμε εμείς λαϊκή δεξιά, οι άνθρωποι της καθημερινότητας και του μόχθου, να προχωρήσουν αυτή την πορεία, να προχωρήσει μπροστά, να μην ακούει αυτούς που θέλουν να δικάσουν, να δώσει τη μάχη να ενώσει, να προχωρήσουμε καινοτόμες δράσεις και ιδέες.

Και είναι βέβαιο ότι όσοι έχουν το δίκιο με το μέρος τους, όσοι μπορούν και θέλουν θα είναι νικητές, προχωράμε δυνατά και ενωτικά. Να είστε καλά.

Ηλίας Σμήλιος

Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκ μέρους των Παραμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων αισθάνομαι αρχικά την ανάγκη να πω καλό ταξίδι στους συναδέλφους Κώστα Παπλωματά και Θωμά Καραγιάννη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζούμε περίεργες μέρες. Μετά από πέντε χρόνια σκληρής μνημονιακής

λιτότητας, κατάργησης δικαιωμάτων και εξαθλίωσης, ο λαός καταδίκασε τα κόμματα και την πολιτική των μνημονίων και καλλιέργησε προσδοκίες για μια άλλη πορεία, χωρίς μνημόνια και αντιλαϊκά μέτρα. Αυτές οι προσδοκίες φάνηκε πολύ γρήγορα ότι δεν ευσδώνονται. Ζούμε σε ένα καθεστώς μνημονίου ή αν σε κάποιους ακούγεται καλύτερα συνεχίζουμε να είμαστε σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής κι αυτό δεν αμφισβητείται ούτε από την παρούσα κυβέρνηση, που δηλώνει ως στόχο της «να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία δημοσιονομικής προσαρμογής, εξασφαλίζοντας την κοινωνική συναίνεση στις αναγκαίες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και χωρίς να γκρεμιστεί ότι θετικό έγινε το προηγούμενο διάστημα».

Δεσμεύεται ο Τσίπρας στη Μέρκελ και τα γεράκια της Ε.Ε. και του κεφαλαίου να μη γκρεμισθεί ό,τι θετικό έγινε, χωρίς βέβαια να αναφέρεται στο ποιο ήταν το «θετικό» και κυρίως για ποιους ήταν «θετικό». Γιατί για τον Σάλα και τους τραπεζίτες, τον Μπόμπολα και τους μεγαλοεργολάβους ή το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο του Λονδίνου, τα θετικά ήταν σίγουρα πολλά. Αν μιλήσουμε όμως για την εργαζόμενη πλειοψηφία σ' αυτή τη χώρα, η λέξη που φαίνεται να κυριαρχεί είναι το «γκρεμιστεί». Γιατί γκρεμίστηκαν οι μισθοί μας και

οι συντάξεις, γκρεμίστηκε το δημόσιο σχολείο, το σύστημα υγείας και κάθε δικαίωμα της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Σήμερα, πέντε μήνες μετά την εκλογή της, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φαίνεται απόλυτα έτοιμη να υπογράψει μια νέα συμφωνία με το μαύρο μέτωπο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ και κεφαλαίου, που είτε ονομαστεί μνημόνιο, είτε συμβόλαιο, είτε όπως αλλιώς, είναι βέβαιο ότι θα φέρει νέα αντιλαϊκά μέτρα. Το κείμενο των 47+8 σελίδων που κατέθεσε η συγκυβέρνηση στην Τρόικα πιθανόν δεν είναι το ίδιο μ' αυτό που κατέθεσαν και απαιτούν η Ε.Ε. και το ΔΝΤ αλλά σίγουρα είναι ένα νέο μνημόνιο που θα φέρει περαιτέρω ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και των εργασιακών δικαιωμάτων, φοροεπιδρομή, νέα επίθεση σε συντάξεις και ασφαλιστικό, συνέχιση του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου.

Γιατί συνάδελφοι και συναδέλφισσες όσο η συζήτηση γίνεται στο γήπεδο του αντιπάλου, με εξυπηρέτηση του χρέους, με πληρωμή των δόσεων και τήρηση των μνημονιακών δεσμεύσεων, το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο. Άλλωστε την απάντηση σε αυτό έδωσε δεκαετίες πριν ο ποιητής, όταν έγραφε: «Τι περιμένετε, ότι οι κουφοί παραχωρήσεις θα σας κάνουν κι ότι οι αχόρταγοι κάτι θέλουν να σας δώσουν; Οι λύκοι θα σας ταΐσουν, αντί να σας καταβροχθίσουν»;

Όμως κι αν ένα γκρίζο σύννεφο φαίνεται να 'χει θρονιαστεί χρόνια τώρα πάνω απ' τα κεφάλια μας, σε όλα τα πράγματα υπάρχει μια ρωγμή. Από εκεί είναι που μπαίνει μέσα το φως. Κι αυτή η ρωγμή φαίνεται πάλι να μεγαλώνει. Είναι αυτό το καθημερινά διογκούμενο 30% της ελληνικής κοινωνίας που φαίνεται σήμερα να αμφισβητεί το μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ευρώ, που ζητά να βγάλουμε τη θηλιά του χρέους και των μνημονίων από το λαιμό μας. Είναι ο λαϊκός παράγοντας που φαίνεται να ξαναβγαίνει στο προσκήνιο, να βγαίνει στο δρόμο του αγώνα, να δηλώνει ανυπακοή, να επιζητά τη ρήξη και την ανατροπή.

Αν έρθουμε τώρα στο χώρο της εκπαίδευσης, είναι αλήθεια ότι τους τελευταίους μήνες υπάρχει ένα καλύτερο κλίμα στα σχολεία. Το πάγωμα της αξιολόγησης, η επαναπόσληψη των διαθέσιμων ή η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων συνέβαλαν στην αλλαγή του κλίματος. Ακόμη μεγαλύτερη αλήθεια όμως συνάδελφοι και ταυτόχρονα δίδαγμα, δρόμος που πρέπει να ανοίξει για το συνδικαλιστικό μας κίνημα είναι ότι όλα αυτά ήταν τα κύρια πεδία του αγώνα του εκπαιδευτικού κινήματος την τελευταία διετία και η ευόδωσή τους δεν είναι τίποτα άλλο παρά κατακτήσεις των αγώνων μας.

Και η πιο μεγάλη αλήθεια από όλες είναι ότι με αυτά και με όλα τα άλλα τα μέτρα που μέχρι σήμερα έχουν παρθεί ή σχεδιάζονται, αυτό που δε φαίνεται να αμφισβητείται είναι το σχολείο της αγοράς, που βασικοί του πυλώνες όπως η υποχρηματοδότηση και η υποαμειβόμενη εργασία των εκπαιδευτικών του, η ιδιωτικοποίηση και η είσοδος ιδιωτικών εταιρειών στο σχολείο (με πιο πρόσφατο παράδειγμα τη Μαριάννα Βαρδινογιάννη), το σχολείο της αποσπασματικής πληροφορίας και των δεξιοτήτων, συνεχίζουν να ζουν και να βασιλεύουν, παραμένουν ανέγγιχτοι. Ταυτόχρονα άλλοι πυλώνες του σχολείου της αγοράς, όπως η αξιολόγηση δομών και προσωπικού, βασικό στοιχείο της πολιτικής της αντιδρα-

στικής αναδιάρθρωσης του κράτους, μπαίνουν με το πολυνομοσχέδιο και τις προβλέψεις για τη διατήρηση της ΑΔΙΠ-ΠΔΕ και την επαναφορά με άλλο πρόσωπο της αυτοαξιολόγησης αναγορεύουν σε κυρίαρχη την τακτική του ένα βήμα μπρος, ένα πίσω.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και σε ότι αφορά το ζήτημα των διορισμών, είτε μιλήσουμε για τον πολύ δυσανάλογο με τις ανάγκες της εκπαίδευσης αριθμό είτε για το σύστημα διορισμών που ανακοινώνεται είτε μιλήσουμε για το ζήτημα της ελαστικής εργασίας των εκπαιδευτικών που φαίνονται να διογκώνεται και προς δόξα των εθελοντών του Λοβέρδου να ακούμε σήμερα για φαντάρους-δασκάλους κι ίσως αύριο για παπάδες και κρυφά σχολεία... Κι ακόμα χειρότερα στα εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών, όπου το ένα βήμα μπρος της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας του 2010-2014 ακολουθείται από το δυο βήματα πίσω της ανοιχτής αμφισβήτησης, της προσφοράς εκπαιδευτικού έργου, με τις προβλέψεις του πολυνομοσχεδίου για τα δυσπρόσιτα και τους αναπληρωτές της ειδικής αγωγής.

Τελικά, συνάδελφοί μου, το σχολείο της αγοράς, το σχολείο της Διαμαντοπούλου, του Λοβέρδου, του Αρβανιτόπουλου, συνεχίζει να στέκει αγέρωχο και να μας περιγελά.

Αλλά απέναντι σε όλα αυτά ποια είναι η στάση του συνδικαλιστικού κινήματος της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης; Μπορεί κανείς να δει πραγματικά δυο διαμετρικά αντίθετες εικόνες.

Η μια εικόνα της ζωντανής εκπαίδευσης, εικόνα των εκπαιδευτικών της βάσης και των μαχών που δόθηκαν κι αυτή τη χρονιά στα σχολεία, μέσα από συλλογικές διαδικασίες των τοπικών Συλλόγων. Οι μάχες ενάντια στην αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση, που σταμάτησαν πραγματικά αυτή τη λαιλαπα που πήγαν να μας επιβάλλουν για την κατάργηση κάθε δικαιώματος των εκπαιδευτικών και των μαθητών μας. Γιατί ναι, την κερδίσαμε αυτή τη μάχη, τη μάχη της απονομιμοποίησης της αξιολόγησης στις συνειδήσεις των συναδέλφων. Μέσα από τους Συλλόγους, δώσαμε τη μάχη ενάντια στην ελαστική εργασία αλλά και την απλήρωτη εθελόδουλη εργασία, προβάλλαμε το αίτημα, το δικαίωμα των εκπαιδευτικών (και όλων των εργαζόμενων στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, άρρικτα δεμένο με τη βελτίωση των συνθηκών μόρφωσης, του δικαιώματος στη μόρφωση για όλα τα παιδιά. Μέσα από τους Συλλόγους συμβάλλαμε στην ανάπτυξη αγώνων και τη δημιουργία συλλογικοτήτων για τη διαγραφή του χρέους, στην αμφισβήτηση του μονόδρομου της Ε.Ε. και του ευρώ και τη διαμόρφωση ενός συνεχώς ογκούμενου κοινωνικού ρεύματος που ζητά διαγραφή του χρέους, ρήξη με Ε.Ε.-ευρώ, κοινωνικοποίηση τραπεζών και επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και γενικά ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και μια άλλη πορεία για τον τόπο.

Απέναντι σε αυτή την εικόνα της ζωντανής εκπαίδευσης, μια άλλη εικόνα: αυτού του νεκροταφείου ελεφάντων που ονομάζεται Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, στο οποίο η μέχρι σήμερα (και ευτυχώς όχι από αύριο) πλειοψηφία των ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ έχει επιβάλλει την επιδερμική ενασχόληση με τα κύρια ζητήματα σε μια λογική να βγάλουμε την υποχρέωση, την επιλογή θέσεων και στάσης, που αντί να ενώνει τον κλάδο και να τον μετατρέπει σε δύναμη ανατροπής κάθε αντιεκ-

παιδευτικής ρύθμισης και διεκδίκησης των αιτημάτων μας, τον οδηγεί στη διάσπαση. Αυτό δε ζούμε άλλωστε δυο μέρες τώρα και σ' αυτό το συνέδριο, όπου ομάδες εκπαιδευτικών που βιώνουν καθημερινά στο πετσί τους την αδικία της αντιεκπαιδευτικής κυβερνητικής πολιτικής, φαίνονται να χωρίζονται με σινικά τείχη σε αντίπαλα στρατόπεδα αντί να βρίσκουν στην Ομοσπονδία μας το χώρο που ενώνει και καθοδηγεί τον αγώνα για να κερδίσουμε τα δικαιώματα όλων; Ένα επεισόδιο αυτής της τακτικής της διάσπασης που καλλιεργούν ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ είχαμε την ατυχία να παρακολουθήσουμε όλοι μας χθες κατά το παραλήρημα με τον τίτλο «ενημέρωση αιρετών» από την πλευρά του αιρετού της ΠΑΣΚ σ. Μπράτη. Τι μας είπε ο σ. Μπράτης: ότι για τα ζητήματα που αφορούν στα εργασιακά προβλήματα των εκπαιδευτικών υπεύθυνοι είναι από τη μια πλευρά οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ με τις θέσεις και τις αγωνιστικές προτάσεις που καταθέτουν από τον ...Τρωικό Πόλεμο μέχρι σήμερα κι από την άλλη μεριά υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί. Αυτοί που δεν έχουν καμιά ευθύνη είναι η ΠΑΣΚ και οι ΔΑΚΕ, οι παρατάξεις που χρόνια τώρα διοικούσαν τον κλάδο και φυσικά τα κόμματα και οι κυβερνήσεις που τόσο πιστά υπηρετούν.

Το ερώτημα, σ. Μπράτη, είναι άραγε ποια ήταν η θέση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ για τα σεμινάρια της ειδικής ή ποια πολιτική καταδίκασε τους εκπαιδευτικούς της ειδικής αγωγής στη μονιμότητα της ανεργίας και της εργασιακής ανασφάλειας; Και ναι, η θέση μας ήταν και είναι: "Όχι στα σεμινάρια της ντροπής!". Και εμείς όχι μόνο το δηλώσαμε αλλά και παλέψαμε για να μη γίνουν, δεν το δηλώσαμε κι εκεί τελειώσαμε. Δηλώσαμε ταυτόχρονα ότι για μας υπέρτατος νόμος είναι το δίκιο του εργαζόμενου. Γι αυτό το δίκιο τι έχετε να πείτε κ. Μπράτη και συνάδελφοι της μέχρι σήμερα πλειοψηφίας της ΔΟΕ; Ποια αξία έχει για σας η προύπηρεσία αυτών των εκπαιδευτικών; Προφανώς την ίδια που της έδωσαν οι κυβερνήσεις που όλα αυτά τα χρόνια υπηρετήσατε και συνεχίζετε και σήμερα (παρά τη φαινομενική κυβερνητική αλλαγή...) να υπηρετείτε και ποτέ το δίκιο του εργαζόμενου δεν αναγνώρισαν. Οι κυβερνήσεις που σχεδίασαν το φθηνό σχολείο των μνημονίων, το φθηνό σχολείο της Διαμαντοπούλου και του Λοβέρδου, το φθηνό σχολείο του Αρβανιτόπουλου, εκείνο που δεν αναγνωρίζει κανένα εργασιακό δικαίωμα στους εκπαιδευτικούς, κανένα μορφωτικό δικαίωμα στους μαθητές μας...

Το ερώτημα κ. Μπράτη είναι αν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ είναι υπέρ ή κατά των ΕΑΕΠ ή αν σ' αυτά ή κάποια άλλα "ΕΑΕΠ", με διαφορετικούς σκοπούς, διαφορετική δομή, περιεχόμενο και μεθόδους διδασκαλίας, όπως εμείς προτείνουμε, στα ΕΑΕΠ λοιπόν είναι αναγκαίοι οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων και πρέπει να υπάρχουν οργανικές θέσεις γι αυτούς. Πότε παλέψατε γι αυτό κ. Μπράτη και συνάδελφοι της ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, σε ποιο ΠΥΣΠΕ ή ΚΥΣΠΕ που οι παρατάξεις σας τα έλεγχαν χρόνια τώρα, βάλατε το ζήτημα των οργανικών και καλέσατε τον κλάδο να το διεκδικήσει και να το κερδίσει; Πουθενά! Πάψτε λοιπόν να κοροϊδεύετε. Αυτή η πολιτική της διάσπασης, η πολιτική που δεν αναγνωρίζει κανένα εργασιακό δικαίωμα στους εκπαιδευτικούς, αυτή η πολιτική πρέπει να πάρει (και θα πάρει) ένα τέλος. Πάμε λοιπόν, όλοι μαζί σα Συνέδριο να το πούμε: Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών,

πλήρη εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς. Γιατί αν σήμερα κάποιοι ετοιμάζονται να υπογράψουν νέα μνημόνια και θυσία σ' αυτά κάνουν και τους εκπαιδευτικούς και τα δικαιώματά τους, εμείς όλοι μαζί πρέπει να πούμε: Διαγράψτε το χρέος, δώστε λεφτά για την παιδεία, για να μπορούν να δουλέψουν, για να έχουν εργασιακά δικαιώματα όλοι οι εκπαιδευτικοί!

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θέλω μόνο δύο λέξεις να πω για δυο άλλες παρατάξεις. Το πρωί ο εκπρόσωπος του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού της Ε.Ρ.Α. είπε εδώ πέρα μέσα ότι «ως Παρεμβάσεις δεν ψηφίσαμε την απεργία-αποχή». Και πέρα από το αυταπόδεικτο ψέμα πρέπει και από αυτό εδώ το βήμα να δηλώσουμε ότι την απεργία-αποχή, όπως και τόσα και τόσα άλλα όπλα εμείς την κάναμε από τη μια άκρη της χώρας ως την άλλη όπλο μας ενάντια στην αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση. Και θα την ξανακάνουμε σε όποια νέα προσπάθεια επιβολής μια "άλλης αξιολόγησης" και περιμένουμε όλες τις παρατάξεις να μπουκώσουν σε αυτόν τον αγώνα πραγματικά...

Και μια δεύτερη οφειλόμενη απάντηση στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που βρήκαν τον εχθρό στις Παρεμβάσεις. Μας είπε ο συνάδελφος εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ να τοποθετηθούμε σχετικά με το "ποιο είναι το πρόσημο της νέας κυβέρνησης". Συγχωρέστε με, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ αλλά εγώ προτιμώ να τοποθετηθώ και να δηλώσω ξεκάθαρα ποιο είναι το πρόσημο των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων αυτά τα 20 χρόνια της πορείας τους στο συνδικαλιστικό κίνημα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και στο εργατικό κίνημα αυτής της χώρας. Το πρόσημό μας λοιπόν είναι ο ανυπότακτος αγώνας, όποια κι αν είναι η Κυβέρνηση που είναι απέναντί μας, για την ανατροπή των αντιλαϊκών, αντιεκπαιδευτικών πολιτικών, για τη ζωή, για την κοινωνία που μας αξίζει τώρα και όχι κάπου, κάπως, κάποτε...

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι Γενικές Συνελεύσεις των τοπικών Συλλόγων και αυτό το συνέδριο ρίχνουν τους τίτλους τέλους για τον παλιό κυβερνητικό συνδικαλισμό. Ταυτόχρονα βέβαια το ζητούμενο είναι να μην τον αντικαταστήσουμε με έναν νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, έστω και με άλλο κουστούμι.

Οι Γενικές Συνελεύσεις έστειλαν ενισχυμένο στη Γενική Συνέλευση του κλάδου μας το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στο Συνέδριο κι έδωσαν σε όλους μας εντολή για αλλαγή των συσχετισμών στην Ομοσπονδία και αλλαγή των συσχετισμών στην Ομοσπονδία σημαίνει πρώτα απ' όλα υιοθέτηση των αιτημάτων του εκπαιδευτικού κινήματος. Σημαίνει πάλη για να μην περάσει καμιά αξιολόγηση, πάλη για μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών, πάλη για το σχολείο των αναγκών και των δικαιωμάτων μας, πάλη για τη διαγραφή του χρέους και την κατάργηση των μνημονίων, για τη ρήξη και την έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ. Δεν μπορούμε λοιπόν να φύγουμε από αυτό το Συνέδριο χωρίς αποφάσεις αγώνα ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, για τη διαγραφή τους χρέους! Δεν μπορούμε παρά να δηλώσουμε από τώρα ότι δεν θα ανοίξουν τα σχολεία χωρίς διορισμούς και προσλήψεις όλου του αναγκαίου προσωπικού!

Ολοκληρώνω, συνάδελφοί μου, λέγοντας ότι είτε μιλήσουμε για τη δουλειά μας, είτε μιλήσουμε για τη ζωή μας, ζούμε σε μια φυλακή. Τη φυλακή του χρέους και των μνημονίων, τη φυλακή του σχολείου της αγοράς. Και δυστυχώς σε φυλακή ζούμε κι αν μιλήσουμε και για το συνδικάτο μας, το συνδικαλιστικό μας κίνημα, που μαζί με όλο το εργατικό και λαϊκό κίνημα θα μπορούσε να οδηγήσει τα πράγματα αλλιώς. Μας προτείνονται πολλοί δρόμοι, πολλοί τρόποι να το διαχειριστούμε, που καθένas από αυτούς μάλλον αντιστοιχεί και σε κάποιο δίδωμο αυτής της αίθουσας. «Έτσι είναι, θα μας πούνε κάποιοι, είναι μονόδρομος αυτή η πολιτική κι αυτή η τακτική στο συνδικαλιστικό κίνημα και να αγωνιστούμε, όντας φυλακισμένοι για κανένα καλύτερο συσσίτιο...». «Μπορούμε να περιμένουμε, θα μας πουν κάποιοι άλλοι, ένα θαύμα, κάποιο σεισμό ίσως που θα ρίξει τους τοίχους της φυλακής και ξαφνικά κάποτε θα βρεθούμε σε μια άλλη κοινωνία...». Κάποιοι τρίτοι θα μας πουν «ν' αλλάξουμε τις συνθήκες της ζωής μας μέσα στη φυλακή και πέρα απ' το καλύτερο συσσίτιο, να βάψουμε και τους τοίχους της φυλακής με ωραία χρώματα, για να περνάμε πιο ευχάριστα εκεί μέσα»...

Εμείς, σας προτείνουμε ένα τέταρτο δρόμο: να αποδράσουμε από αυτή τη φυλακή! Να γκρεμίσουμε τους τοίχους της φυλακής και να αποδράσουμε, να αγωνιστούμε για μια ζωή αξιοβίωτη!

Δικαιούμαστε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να ονειρευτούμε μια άλλη ζωή, ένα άλλο σχολείο, σε μια άλλη κοινωνία ελευθερίας και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Κόντρα στο ρεαλισμό της υποταγής, δικαιούμαστε να το ονειρευτούμε, είμαστε υποχρεωμένοι να το σχεδιάσουμε, μπορούμε να το κερδίσουμε! Μπορούμε να νικήσουμε!

Δημήτρης Πολυχρονιάδης

Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου, αν κάποιος προσπαθούσε να μιλήσει για τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για το συνδικαλιστικό έτος 2014-2015 πραγματικά θα δυσκολευόταν πολύ, πάρα πολύ να βρει αγωνιστικά και διεκδικητικά στιγμιότυπα που να αφορούν τη δράση της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Παρά το γεγονός ότι στη διάρκεια της προηγούμενης χρονιάς δόθηκε μια πραγματική μάχη ζωής και θανάτου για το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς του, η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, αφορούσε η μάχη αυτή τους εκπαιδευτικούς της βάσης της τάξης και των πρωτοβάθμιων Σωματείων.

Γιατί σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ υπήρξε συγκεκριμένη στάση και πολιτική που οδηγούσε ευθέως και δι-

ευκόλυνε στο ξεφούσκωμα των αγώνων και των συλλογικών αντιστάσεων και αντιδράσεων του κλάδου.

Η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ αρνήθηκε ή αδιαφόρησε να οργανώσει τις συλλογικές αντιδράσεις απέναντι στην επιβολή της «αξιολόγησης» σε ότι αφορά τα στελέχη εκπαίδευσης, τα οποία στη συντριπτική πλειοψηφία τους ανήκαν στις παρατάξεις της πλειοψηφίας, ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ - ΠΑΣΚ.

Γιατί αλήθεια δε μας απαντάνε, γιατί δεν προχώρησε ποτέ η καταγραφή των στελεχών εκπαίδευσης, που είπαν όχι στην «αξιολόγηση», με επίσημο τρόπο από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ; Ιδιαίτερα από τη στιγμή που πολλά από αυτά τα στελέχη εκπαίδευσης όχι μόνο πέρασαν στην απέναντι πλευρά υπηρετώντας ως στρατός πραιτοριανών τις αντεκπαιδευτικές και αντιλαϊκές πολιτικές του νέου σχολείου της αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ, αλλά στράφηκαν και ευθέως εναντίον των συναδέλφων τους.

Αντίθετα από αυτό που έπρεπε να κάνει το Δ.Σ. της ΔΟΕ, η πλειοψηφία του, όλα αυτά τα στελέχη έτυχαν και τυχαίνουν και διακριτικής στήριξης από τις συγκεκριμένες παρατάξεις ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ. Ας θυμηθούμε λίγο το περσινό συνέδριο, την 83^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, όπου ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ έκαναν τα πάντα για να μην περάσει η απόφαση διαγραφής των στελεχών εκπαίδευσης από τα Σωματεία τους, εφόσον προχωρούσαν στην εφαρμογή της «αξιολόγησης» επί των συναδέλφων τους.

Ας θυμηθούμε και την άρνηση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ να οργανώσει τις συλλογικές αντιδράσεις και αντιστάσεις των Διευθυντών δημοτικών σχολείων και των Προϊστάμενων νηπιαγωγείων, εν όψει της συμμετοχής τους στις διαδικασίες του συστήματος της προσωπικής τους «αξιολόγησης», όταν τα πρωτοβάθμια Σωματεία έδιναν τον αγώνα της μαζικοποίησης και ανάπτυξης των συλλογικών αντιδράσεων του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση.

Βέβαια όλα εξηγούνται, αφού η συντριπτική πλειοψηφία των στελεχών εκπαίδευσης ανήκε στις δύο παρατάξεις της πλειοψηφίας κι έτσι δεν ήταν δυνατόν να στεναχωρήσουμε τα «δικά μας παιδιά». Βέβαια η μάχη της αξιολόγησης κερδήθηκε από τους αγώνες και την επιμονή των εκπαιδευτικών της βάσης.

Κι αν σήμερα η αξιολόγηση-χειραγώγηση με τη μορφή που επιχειρήθηκε να επιβληθεί έχει παγώσει ή καταργηθεί, ακόμα και τώρα η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ στρώνει το δρόμο για την επαναφορά της, βομβαρδίζοντας την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με «εποικοδομητικές προτάσεις», για νομοθέτηση συστημάτων «αξιολόγησης» με βάση τις θέσεις του κλάδου, όπως ισχυρίζονται, απεμπολώντας ουσιαστικά τα εκπνερασμένα και διατυπωμένα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος, περί πλήρους κατάργησης ολόκληρου του νομοθετικού πλαισίου για την αξιολόγηση.

Βέβαια μετά τις 25 Ιανουαρίου και την κυβερνητική αλλαγή, η στάση των μελών της πλειοψηφίας της ΔΟΕ υπήρξε θεαματικά διαφορετική, σε ότι αφορά το δήθεν ενδιαφέρον της ΔΟΕ για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των μελών της, εξαντλούμενο στις καταγγελίες του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για το νέο σύστημα επιλογής Διευθυντών σχολικών μονάδων, αλλά και στην υπόθαλψη του «διαίρει και βασίλευε» μέσα στον κλάδο, όχι μόνο με τη στάση της ΔΟΕ στο ζή-

τημα των μετατάξεων, αλλά και στα ζητήματα των αναπληρωτών τα σχετικά με την αναγνώριση της προϋπηρεσίας τους, τροφοδοτώντας ουσιαστικά τη διάσπαση των εργαζομένων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου, ζούμε σε μια εποχή μεγάλων προσδοκιών αλλά και μεγάλων διαψεύσεων. Λένε πολλοί ότι μετά τις 25 του Γενάρη άλλαξαν πολλά, αφού ύστερα από τέσσερα χρόνια μαζικών και κινηματικών εργατικών αγώνων που δόθηκαν από τους εργαζόμενους ενάντια στα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, το κίνημα και ο λαός επέλεξε στις 25 Γενάρη να ψηφίσει την εφαρμογή μιας άλλης πολιτικής που βασίστηκε σε προεκλογικές εξαγγελίες για την κατάργηση των μνημονίων, το τέλος της λιτότητας κλπ.

Λένε πολλοί ότι από τις 25 Γενάρη και μετά σταμάτησε ο φόβος και η αβεβαιότητα του κόσμου της εκπαίδευσης, ο οποίος ίσως άρχισε να βλέπει το μέλλον του λιγότερο γκρίζο. Όμως οι διαψεύσεις των προσδοκιών του κόσμου της εργασίας άρχισαν γρήγορα να έρχονται, ξεκινώντας από τη συμφωνία αναγνώρισης του χρέους, που συνάφθηκε στις 20 Φλεβάρη 2015 μεταξύ Κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης - Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Αποδείχτηκε ότι το πολιτικό αφήγημα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήταν και είναι εξαιρετικά προβληματικό, αφού οι όποιες έστω και ελάχιστες διαφοροποιήσεις σε βασικούς τομείς, απέναντι στις εφαρμοζόμενες μνημονιακές πολιτικές περνάνε υποχρεωτικά μέσα από τη διαγραφή του χρέους μονομερώς και από τη ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την έξοδο από το ευρώ.

Ας δούμε την κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία μας, που έχουν διαλυθεί εξαιτίας της υποχρηματοδότησης και των εφαρμοζόμενων μνημονιακών πολιτικών. Πώς μπορεί αλήθεια να υπηρετηθεί μια άλλη πολιτική στους χώρους της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής ασφάλισης, κόντρα και ενάντια στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα μνημόνια αν δεν έρθεις σε ρήξη και σύγκρουση με τους εκβιασμούς των γερακιών Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου;

Και γίνομαι συγκεκριμένος. Τα τελευταία πέντε χρόνια συνταξιοδοτήθηκαν 9 χιλιάδες εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και έγιναν 278 προσλήψεις. Θα γίνουν οι απαραίτητοι μαζικοί διορισμοί για να καλυφθούν τα κενά και να λειτουργήσουν τα σχολεία; Θα είναι κάτι τέτοιο μονομερής ενέργεια ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ; Ναι, θα είναι και πρέπει να γίνει.

Πέντε χρόνια τώρα οι μισθοί και οι βαθμολογικές προαγωγές είναι παγωμένες, η ακώλυτη βαθμολογική εξέλιξη είναι μονομερής ενέργεια και πρέπει να γίνει. Πέντε χρόνια τώρα οι δαπάνες για την παιδεία συρρικνώθηκαν από 2,7% σε 2,4% του ΑΕΠ. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προβλέπει συνεχή μείωση, το 2018 θα πέσουν κάτω από το 2% του ΑΕΠ.

Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία είναι μονομερής ενέργεια και πρέπει να γίνει. Είναι η ώρα για μονομερείς ενέργειες. Είναι η ώρα για ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής, ρήξης με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη, ρήξη με το ΔΝΤ.

Ας δούμε και ας απαντήσουμε ξεκάθαρα ότι ο μοναδικός δρόμος για την αλλαγή αυτής της πολιτικής είναι η ρήξη και η σύγκρουση με τις πολιτικές αυτές, αν δεν επιθυμούμε να δούμε σύντομα τις διαψεύσεις να επικρατούν έναντι των προσδοκι-

ών του κόσμου της εργασίας, οδηγώντας το εργατικό λαϊκό κίνημα σε μια ακόμα ιστορικού χαρακτήρα ήττα, ανάλογη με αυτήν του 1944.

Όπως τότε που ο λαός πάλεψε και μάτωσε με στόχο τη λευτεριά, τη Δημοκρατία και την κοινωνική πρόοδο, στο πλαίσιο μιας άλλης κοινωνίας και είδε τις προσδοκίες του να διαψεύδονται μέσα από «έντιμες συμφωνίες», όπως αυτή της Βάρκιζας, που προετοίμασαν και χάλκευσαν τα νέα δεσμά της δουλείας του, έτσι και τώρα κινδυνεύουμε να ζήσουμε μια νέα Βάρκιζα που δεν είναι άλλη από το νέο μνημόνιο, που δεν πρέπει να υπογράψει η Κυβέρνηση.

Αυτό μπορεί να αποτραπεί μόνο με τη δύναμη του κινήματος και του λαού, μέσα από την οικοδόμηση ενός ευρέως κοινωνικοπολιτικού μετώπου που θα οδηγήσει τις δυνάμεις της εργασίας στο δρόμο της ρήξης και της ανατροπής, διαγράφοντας το χρέος με έξοδο από το ευρώ, καταργώντας τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, για να κερδίσουμε όλα όσα χάσαμε, αυτά που έχουν κατακτηθεί με αγώνες και θυσίες των εργαζόμενων δεκαετίες πριν.

Πρέπει η δύναμη να περάσει στα χέρια των εργαζόμενων και του λαού, ΒΑΡΚΙΖΑ ΤΕΛΟΣ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου αντιπρόσωποι, στο πλαίσιο αυτό λέω ότι αυτή η ΔΟΕ δεν μας αξίζει και δεν μας αντιπροσωπεύει.

Ήρθε η ώρα να αλλάξουμε ρότα, ήρθε η ώρα να οικοδομήσουμε το Συνδικάτο που μας αξίζει, ένα Συνδικάτο ταξικά προσανατολισμένο, στην υπηρεσία των εργαζόμενων μελών του, ταγμένο στην υπεράσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, αλλά και της διεύρυνσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Η ώρα της αλλαγής για τη ΔΟΕ ήρθε και το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού που εκφράζουν οι Παρεμβάσεις, Κινήσεις, Συσπειρώσεις, θα υπηρετήσει και θα κάνει πράξη την αλλαγή αυτή, βασισμένο στους αγώνες του κλάδου και των εκπαιδευτικών της βάσης.

Να είστε καλά.

Θεοδώρα Δριμάλα

Μέλος

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Αν και **μου είναι δύσκολο μετά το αφιέρωμα στο σύντροφο Κώστα Παπλωματά** και τη θύμηση φυσικά του συναδέλφου Καραγιάννη, αλλά τι να κάνουμε, εμείς είπαμε, **συνεχίζουμε!**

Η 84η ΓΣ της Ομοσπονδίας μας γίνεται μπροστά σε ενδεχόμενη συμφωνία.

Η όποια συμφωνία κυβέρνησης δανειστών θα επιταχύνει τις γενικότερες εξελίξεις και τις εξελίξεις στην Παιδεία.

Ιδιαίτερα η πρόταση της κυβέρνησης με την οποία το Συμβούλιο Δημοσιονομικής Πολιτικής θα ενεργοποιεί αυτόματες περικοπές στις κρατικές δαπάνες, μεταξύ των οποίων και σε μισθούς, συντάξεις, αν υπάρχει υπέρβαση στον κρατικό προϋπολογισμό, είναι καταπέλτης.

Όποια εξέλιξη κι αν έχουμε απ' αυτές που διαπραγματεύεται η κυβέρνηση, είτε συμφωνία των 47+8 σελίδων, είτε των δανειστών, με ευρώ ή χωρίς αυτό, με κούρεμα του χρέους ή χωρίς, με συμφωνία ή ρήξη μαϊμού, **ο κοινός παρονομαστής είναι να πληρώσει ο λαός για να χαράξει το κεφάλαιο νέα πορεία προς την κερδοφορία**, γιατί είναι σε ισχύ το 1ο, το 2ο μνημόνια, οι εφαρμοστικοί νόμοι, η στρατηγική της ανταγωνιστικότητας. Γιατί εκεί δεν κουβεντιάζουν για το πόσο θα αυξηθούν οι μισθοί μας αλλά για το πόσο θα τους κόψουν.

Οι διαπραγματεύσεις τους περιλαμβάνουν παλιά και νέα φορολογητέα, αντιασφαλιστική επέλαση, ιδιωτικοποιήσεις και νέα επίθεση στα εργασιακά μας, ξεζούμισμα του λαού για να πιάνονται τα πρωτογενή πλεονάσματα. Αυτό σημαίνει ότι θα στραγγίσουν παιδεία και υγεία, θα αδειάσουν τα ταμεία των σχολικών επιτροπών, δε θα υπάρχει ούτε γάζα στα νοσοκομεία! Η αδιοριστία, η ελαστική, η απλήρωτη και η μαύρη εργασία θα διευρυνθούν γιατί αποτελούν στρατηγική της ΕΕ και του κεφαλαίου, θέλουν τις νέες και τους νέους στην ομηρία, την ανεργία ή την υποαπασχόληση.

Η συζήτηση για τη λεγόμενη «ρήξη», ρήξη μαϊμού δηλαδή, δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη να περάσει ο λαός στην αντεπίθεση.

Για ποια ρήξη μας μιλάνε, όταν δρομολογούν εξελίξεις υποταγής του λαού, συναίνεσης του συνδικαλιστικού κινήματος; Τι ρήξη είναι αυτή που θέλει τους εργαζόμενους μαζί με τ' αφεντικά;

Όλες αυτές είναι «συγκρούσεις» στα πλαίσια της αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού, γι' αυτό κόσμος πάει κι έρχεται στον Τσίπρα: Γεννηματά, Αλέκος Παπαδόπουλος, Μπακογιάννη... προωθούν νέα σχήματα με στόχο την εθνική συναίνεση και την υποταγή του λαού.

Επιχειρούν να ευνοήσουν, να θολώσουν το πραγματικό περιεχόμενο της κρίσης, τον πραγματικό χαρακτήρα της ΕΕ, την έννοια του ριζοσπαστισμού, μιλάνε για ευρώ μόνο ή δραχμή αφήνοντας στο απυρόβλητο το κύριο που είναι ο δρόμος ανάπτυξης.

Θέλουν το λαό υποταγμένο, το κίνημα τσακισμένο, συνένοχο και συμμετόχο για να υπηρετήσουν καλύτερα το κεφάλαιο.

Οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες βάζουν το κίνημα με αποφάσεις και συλλαλητήρια να στηρίζει τη διαπραγμάτευση της κυβέρνησης ή μια ρήξη μαϊμού με την ΕΕ στο επίπεδο του ευρώ.

Έτσι έκαναν πριν την υπογραφή της παράτασης των μνημονίων στις 20 Φλεβάρη, έτσι κάνουν και τώρα. Και φυσικά βρίσκουν πολλούς πρόθυμους στη συναίνεση αυτή. Η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ και οι πλειοψηφίες σε μια σειρά ομοσπονδίες του δημοσίου παίζουν το ρόλο της ατμομηχανής στήριξης της κυβέρνησης και τελικά της ίδιας της αστικής τά-

ξης ή μερίδων της. Βάζουν το κίνημα να παλεύει κάτω από ξένες σημαίες.

Από παράδειγμα ήταν η χθεσινή απόφαση, όπου μαζί **ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, ΕΡΑ, ΕΚΕ αποφάσισαν να πάνε στο συλλαλητήριο στήριξης της διαπραγμάτευσης στο Σύνταγμα, στο οποίο καλούσε και η κυβέρνηση!** Διαδήλωσαν μαζί με τα στελέχη της κυβέρνησης, τους εκπροσώπους του κεφαλαίου, λαός και αφεντικά μαζί, στηρίζοντας κυβέρνηση και ΕΕ.

Ρήξη για μας είναι η σύγκρουση με το κεφάλαιο και την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, τον ΟΟΣΑ, η αντεπίθεση του λαού, η διεκδίκηση των απωλειών μας, αγώνες για την ικανοποίηση των αναγκών μας. Αυτό σημαίνει ΣΣΕ, μισθοί και συντάξεις καταρχήν στο επίπεδο του 2009 και διεκδίκηση αυξήσεων με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας, Παιδεία και Υγεία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλους!

Το κίνημα σήμερα δεν πρέπει να συνταχθεί με τα συμφέροντα της αστικής τάξης, αλλά με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Το κίνημα πρέπει να υπηρετεί την τάξη του, τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Άρα, ούτε με τα σχέδια της κυβέρνησης ούτε με τα σχέδια των δανειστών γιατί και τα δυο θα τα πληρώσει ο λαός. **Αρκετά πληρώσαμε, αρκετά ματώσαμε!**

Η κόκκινη γραμμή είναι να πληρώσει την κρίση η πλουτοκρατία. Να απαιτήσει ο λαός τη διαγραφή του χρέους που δεν είναι δικό του, τη ρήξη με την ΕΕ του κεφαλαίου, να διεκδικήσει τον πλούτο που παράγει, που σημαίνει απαιτείται σύγκρουση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης.

Για όλα αυτά στο ενδεχόμενο της συμφωνίας απαντάμε με **ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ, που έδρασαν ως ενιαία παράταξη, κινήθηκε ακριβώς στη λογική που θέλουν κυβέρνηση και δανειστές: συναίνεση και υποταγή στη στρατηγική της ΕΕ στην Παιδεία, είπε και στο νέο σχολείο της ΕΕ και της επιχειρηματικότητας, προπαγανδίζει την καλή αξιολόγηση με κάθε κυβέρνηση. Χαιρέτισε το νέο πολυνομοσχέδιο για το ζήτημα αυτό, όπου το άρθρο 45 δυσκολεύεται να το ξεχωρίσει από το άρθρο 32 του νόμου 3848/2010 της Διαμαντοπούλου για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, ενώ το ν/σ συνεχίζει να τσακίζει τους αναπληρωτές συναδέλφους, με τη λογική της κατηγοριοποίησης που προωθεί στο ζήτημα της προϋπηρεσίας τους και όχι μόνο (αναρρωτικές...). **Είναι ευνόμοτο ότι χρησιμοποίησαν όλο τον κρατικό μηχανισμό και τα στελέχη του για να αποσπάσουν ψήφους**, ιδιαίτερα η ΔΗΣΥ κατέβηκε με χίλια καλυμμένα πρόσωπα (έκανε αυτά ακριβώς που κατηγορούσε στις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) για να ξεγελάσει τους συναδέλφους και να αποκόψει την κατρακύλα, πράγμα που το πέτυχε δυστυχώς σε μεγάλο βαθμό.

ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ παραμένουν ισχυρή δύναμη στον κλάδο με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον προσανατολισμό του κινήματος.

Τεράστιες όμως είναι οι ευθύνες όλων εκείνων, που, στο όνομα της αριστεράς, βγάζουν πύρινους λόγους από τη μια και ταυτόχρονα θέτουν το κίνημα στην υπηρεσία της κυβερνητικής εναλλαγής στην αρχή και της κυβέρνησης στη συνέχεια, στο όνομα του «πρώτη φορά αριστερά».

Η ΕΡΑ έχει καταπιεί τη γλώσσα της, όλα θετικά τα βλέπει, στήριξε ακόμα και την πράξη νομοθετικού περιεχομένου με την οποία η κυβέρνηση άρπαξε τα διαθέσιμα δήμευτων οργανισμών, στην ουσία και τα χρήματα των σχολικών επιτροπών. Η ΕΡΑ φέρνει στο κίνημα την αντιδραστική αντίληψη «μη διεκδικείτε γιατί υπάρχουν 1,5 εκατομμύρια άνεργοι», ό,τι ακριβώς λένε οι εργοδότες στους εργαζόμενους για να τους κρατάνε καθηλωμένους στη φτώχεια. Η ΕΡΑ καλεί ανοιχτά σε κινητοποιήσεις στήριξης της κυβέρνησης, έχει ξεπεράσει κι αυτή ακόμα την πάλαι ποτέ ΠΑΣΚ επί ισχυρού ΠΑΣΟΚ! Στην υγεία προχώρησε σε ανοιχτή απεργοσπασία. Έχει σπουδάσει καλά τον κυβερνητικό συνδικαλισμό!

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ μήνες τώρα ψάχνουν το πρόσημο της κυβέρνησης. Αφού έπαιξαν στο γήπεδο της κυβερνητικής εναλλαγής και στήριξαν τη διαπραγμάτευση της 20ής Φλεβάρη, στηρίζουν και την τωρινή καλώντας στα ίδια συλλαλητήρια με την κυβέρνηση και παράλληλα κλαψουρίζουν που η κυβέρνηση στρίβει το τιμόνι, παρασύρεται η κακομοίρα από τον όψη φαίνεται, και μιλάνε για ρήξη στο επίπεδο του ευρώ, ενίοτε και της ΕΕ, χωρίς να λένε κουβέντα για το ποιος θα έχει στα χέρια του την οικονομία και την εξουσία. Στην ουσία παίζουν κι αυτοί στο επίπεδο της ρήξης μαιμού! Ταυτόχρονα σηκώνουν λεκτική αντάρα για επιμέρους αντιλαϊκά μέτρα αλλά κατεβαίνουν μαζί στα ψηφοδέλτια με την κυβερνητική παράταξη. Μόνο στις υπηρεσιακές εκλογές κατέβηκαν σε 68 Υπηρεσιακά Συμβούλια μαζί, ενώ σ' αυτές κατέβηκαν σε πάνω από 50 Συλλόγους και ΕΛΜΕ. Αλήθεια τι παλεύετε μαζί στα σχήματα με την ΕΡΑ; Το μέσα κατάμεσα στην ΕΕ, που λέει η ΕΡΑ, ή το έξω που δήθεν λέτε εσείς;

Το πρωί είστε ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αντιΕΕ και το βράδυ πηγαίνετε στην πορεία και στην πλατεία χωρίς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αγκαλιά με τους πλέον ευρωλάγνους!

Κι επειδή, αγαπητοί συνάδελφοι, κάποιοι θυμήθηκαν σήμερα εδώ κάποια πράγματα, θυμήθηκαν τον Γληνό, **θέλω να τους θυμίσω ότι όσοι σήμερα τον θυμούνται είναι καλό να μην ξεχνούν ότι ο Γληνός επέλεξε το δρόμο του αγώνα για τον σοσιαλισμό, γιατί πολύ γρήγορα κατάλαβε ότι στα πλαίσια του καπιταλισμού δεν υπάρχει φιλολαϊκή λύση, δεν μπορεί να υπάρξει παιδεία που να υπηρετεί τα συμφέροντα των παιδιών της λαϊκής οικογένειας.**

Και όσοι ακόμα από αυτό το βήμα, ενώ έχουν συμβιβαστεί απόλυτα με το σύστημα και, παρά τα λόγια τα επαναστατικά, στην πράξη το υπηρετούν σε βάθος, **επιλεκτικά θυμούνται τη Βάρκιζα, θέλω να τους θυμίσω ότι ξεχνούν ότι πριν από τη Βάρκιζα προηγήθηκε ένοπλος αγώνας αλλά και μετά τη Βάρκιζα ακολούθησε ένοπλος επαναστατικός αγώνας η τρίχρονη εποποιία του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδος!**

Να μην έχουμε λοιπόν επιλεκτική μνήμη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι!

Η ΕΚΕ, με μεγάλο κομμάτι της παλιάς ΠΑΣΚ μέσα της, στηρίζει ανοιχτά την κυβέρνηση και παίζει παιχνίδι και με ΕΡΑ και με ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΕΚΕ από τη μια πολεμάτε το ΠΑΜΕ και από την άλλη στηρίζετε το νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, αλλά έχετε πείρα στον κλάδο μας, και τον παλιό τον στηρίζετε στην αξιολόγηση. Μαζί σύρατε, και με την ΕΡΑ, τα σχολεία πέτυχε στην αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδας, το κείμενο ήταν των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, ενώ η ΕΚΕ σε διάφορους Συλλόγους μάζευε τους διευθυντές και τους έκανε μάθημα πώς να συμπληρώνουν και τους αριθμητικούς δείκτες.

Από τη μια πολεμάτε συλλαλητήρια όπως αυτό της 1η Νοέμβρη 2014, που το διοργάνωσαν πάνω από 1000 σωματεία ή όπως αυτό της 11ης Ιούνη 2015, που το οργάνωσαν πάνω από 700 από τα οποία τα 350 ήταν πέρα από τη δύναμη του ΠΑΜΕ, και από την άλλη διοργανώνετε άλλα μαζί με την ΑΔΕΔΥ και την κυβερνητική ΕΡΑ, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της κυβέρνησης για να πετύχει τη διαπραγμάτευση και το τσάκισμα του λαού.

Αγαπητοί συνάδελφοι σύνεδροι της 84ης ΓΣ του Κλάδου μας,

γυρίστε την πλάτη στον παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, ποτέ το κίνημα δεν ωφελήθηκε από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό. Ούτε παλιά ούτε νέα μνημόνια, ούτε παλιός ούτε νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός! Κίνημα και αγώνας για τα δίκια της τάξης μας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

ο λαός μας στις 25 Φλεβάρη καταδίκασε τα κόμματα που για 30 και πλέον χρόνια του τσάκισαν τη ζωή. Καταδίκασε την αντιλαϊκή πολιτική και τα μνημόνια. Ψήφισε μία κυβέρνηση που θα έσχιζε τα μνημόνια, θα έκανε καλύτερη λέει την ΕΕ, θα έκανε καλύτερη διαπραγμάτευση, θα ανακούφιζε το λαό τάζοντάς του τα ψίχουλα της Θεσ/νίκης.

Σήμερα αυτή η κυβέρνηση της «πρώτη φορά αριστεράς», πασπαλισμένη με μπόλικη ακροδεξιά, με Καμένους και Προκόπηδες, με τον υπουργό εξωτερικών να σέρνει πρώτος το χορό μαζί με γεράκια του ΝΑΤΟ τραγουδώντας το «we are the world», με τον υπουργό άμυνας να προπαγανδίζει νέα βάση στην Κάρπαθο, αυτή η κυβέρνηση της «αριστεράς», που έχει καθημερινή επικοινωνία με τον Ομπάμα, που στηρίζεται ανοιχτά από το ΣΕΒ, αυτή λοιπόν η «αριστερή κυβέρνηση» προσπαθεί να πείσει λαό ότι δεν την ψήφισε για όσα την ψήφισε και ούτε λίγο ούτε πολύ επιχειρεί να τον πείσει ότι την ψήφισε για να φέρει είτε νέο μνημόνιο είτε ρήξη μαιμού και σε κάθε περίπτωση ότι έγινε έγινε και ότι ο λαός πρέπει και πάλι να πληρώσει για την πατρίδα ρε γαμώτο!

Ε λοιπόν όχι! Ο λαός μας δεν ψήφισε και δεν εξουσιοδότησε κανέναν να φέρει τρίτο μνημόνιο!

Όση λοιπόν προπαγάνδα και αν στήσουν, και αποδεικνύονται καλύτεροι στη χειραγώγηση κι από αυτό ακόμα το ΠΑΣΟΚ, **δε θα καταφέρουν να τσακίζουν το λαό γιατί εδώ υπάρχει ισχυρός πόλος αντίστασης, υπάρχει ταξικό κίνημα, υπάρχει ΠΑΜΕ που κάνει πράξη το σύνθημα ΕΜΠΡΟΣ**

ΛΑΕ ΜΗ ΣΚΥΒΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙ!

Οι εργαζόμενοι όμως πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα από το τελευταίο εξάμηνο:

- ότι η ΕΕ του κεφαλαίου δε γίνεται ανθρώπινη,
- ότι η αλλαγή κυβέρνησης δε σημαίνει φιλολαϊκή πολιτική, όπως και αν τιτλοφορείται η κυβέρνηση αυτή,
- ότι η κρίση είναι καπιταλιστική και δε διαχειρίζεται με φιλολαϊκό τρόπο από την τάξη που καρπώνεται τον πλούτο,
- ότι η διαπραγμάτευση είναι πράγματι σκληρή, τα μονοπώλια και το πολιτικό τους προσωπικό βγάζουν μεταξύ τους μαχαίρια, αλλά είναι μονομπλόκ όταν πρόκειται για τα συμφέροντα του λαού, η διαπραγμάτευση γίνεται για να εξασφαλιστεί ζεστό χρήμα για το ντόπιο κεφάλαιο στέλνοντας και πάλι το βαρύ λογαριασμό στο λαό,
- ότι δε μπορεί να χαιρόνται όλοι, και ο ΣΕΒ και οι εργαζόμενοι, και τα μονοπώλια και ο λαός, ταξική κοινωνία έχουμε κάποιος κερδίζει και κάποιος χάνει,
- ότι κυβέρνηση της αριστεράς, γιατί τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, είναι βαθιά αντιλαϊκή γιατί είναι με τον ΣΕΒ, τον Ομπάμα, το ΝΑΤΟ, προωθεί νέες βάσεις, προωθεί νέο μνημόνιο ή ρήξη μαϊμού, χρησιμοποιεί τα εργαλεία του ΟΟΣΑ...
- ότι η λογική του μικρότερου κακού τελικά οδηγεί στο μεγαλύτερο,
- ότι εκείνο που τελικά καθορίζει τις εξελίξεις είναι ο δρόμος ανάπτυξης και όχι η διαχείρισή του και μέσα στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης δεν υπάρχει φιλολαϊκή πολιτική, υπάρχει σκληρή ταξική πάλη όπου ο λαός με σκληρούς αγώνες μπορεί και πρέπει να καθυστερεί αντιλαϊκά μέτρα, να αποσπά μικροκατακτήσεις αλλά πάντα να προετοιμάζεται για τη δική του οικονομία και εξουσία,
- ότι τελικά δε μπορεί σε μια εποχή που παράγεται τεράστιος πλούτος να βολεύονται οι εργαζόμενοι με τα ψίχουλα των ψίχουλων!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Υπάρχει λύση!

Ανασύνταξη του κινήματος τώρα, που σημαίνει ότι πρέπει να παραμερίσουμε την εμποδίζουν. Εμπόδια είναι και ο παλιός και ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός. **Προϋπόθεση για την ανασύνταξη του σ.κ. είναι η ενίσχυση του ταξικού προσανατολισμού του κινήματος, η ενίσχυση του ΠΑΜΕ,** η αλλαγή συσχετισμού δύναμης, ώστε να ισχυροποιηθεί το ΠΑΜΕ, για να έχουμε κίνημα κι αγώνες για ανάκτηση των απωλειών μας, για ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας κι αυτό δε μπορεί να γίνει παρά με πραγματική ρήξη με την ΕΕ και τα μονοπώλια, με διαγραφή όλου του χρέους και το λαό στο τιμόνι της οικονομίας και της εξουσίας.

Η ενίσχυση της ΑΣΕ, του ψηφοδελτίου που στηρίζει το ΠΑΜΕ, την Τετάρτη 24 Ιούνη είναι βήμα στην κατεύθυνση αυτή.

Είμαστε αισιόδοξοι! Καλούμε τους εκπαιδευτικούς να συστρατευτούν με τα συμφέροντα του λαού, να διδάξουν στα παιδιά αγωνιστική στάση για να διεκδικήσουν κοινωνία που θα τους δώσει ζωή μόρφωση και δουλειά με δικαιώματα.

Αχιλλέας Ζορμπάς

Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου,

καλούμαστε να συζητήσουμε και να κάνουμε απολογισμό της διατίας που μας πέρασε.

Μίας διατίας πυκνού πολιτικοσυνδικαλιστικού χρόνου,

πλούσια σε εμπειρία, **για το βασικό ζήτημα που κατά τη γνώμη μας πρέπει να απασχολήσει το Σώμα: Με τι κατεύθυνση θα πορευθεί ο κλάδος το επόμενο διάστημα,** τι θα προτάξει, ποια θα είναι η θέση του στον πολιτικό και συνδικαλιστικό στίβο.

Η Γενική Συνέλευση **πραγματοποιείται πέντε μήνες μετά την κυβερνητική εναλλαγή,** η οποία δημιούργησε συνολικά στους εργαζόμενους ελπίδες ότι τα πράγματα θα καλυτερεύσουν. **Είχε, θυμάστε πολύ καλά, προηγηθεί, που δυστυχώς το λέγαμε, το τσάκισμα των απαιτήσεων του κόσμου,** θυμόμαστε όλοι να λένε εργαζόμενοι «έστω και ένα πράγμα να κάνει η νέα Κυβέρνηση θα είμαστε ικανοποιημένοι».

Πολλά ακούστηκαν όλο αυτό το διάστημα **«ας περιμένουμε λίγο, είναι νωρίς να κρίνουμε, δεν είναι όπως είναι οι άλλοι, δεν είναι όπως είναι πριν τα πράγματα».** Κι όμως, πέντε μήνες μετά υπάρχουν σοβαρά δείγματα γραφής. Χιλιάδες, από τη μια πλευρά, **συνάδελφοί μας αναπληρωτές βλέπουν τη μισθοδοσία τους να καθυστερεί, από την άλλη όμως η συγκυβέρνηση καταβάλλει εγκαίρως** και στο ακέραιο τις δόσεις.

Τη στιγμή που τα σχολεία έχουν χρέη μέχρι το λαιμό, η συγκυβέρνηση απορρίπτει στη Βουλή τροπολογία για τη διαγραφή αυτών των χρεών και ταυτόχρονα από την άλλη προχωρά σε διαγραφή των προστίμων προσαυξήσεων που έχουν επιβληθεί σε επιχειρήσεις για τις φορολογικές απάτες, για λαθρεμπόριο και μάλιστα με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, τη στιγμή που είναι διαπιστευμένα 25 χιλιάδες κενά κανένας δεν ξέρει πως και εάν θα ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη.

Τη στιγμή που **οι εκπαιδευτικοί έχουμε χάσει 5,5 μισθούς την περίοδο της κρίσης,** που χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί αμείβονται με 640 ευρώ και δεν ξέρουν αν θα δουλεύουν από Σεπτέμβρη, η συγκυβέρνηση αρνείται ακόμα και να ξεπagaώσει τις μισθολογικές ωριμάνσεις για να πάρουν ανάσα χιλιάδες συνάδελφοι.

Την ίδια όμως στιγμή ξέρει να δίνει μισό δις ευρώ στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο ΝΑΤΟ για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Αλήθεια, συνάδελφοι και συναδέλφισ-

σες, από τότε η Αριστερά έχει γίνει κολλητός φίλος του ΝΑΤΟ; Κάλεσε η νέα συγκυβέρνηση το λαό να πληρώσει τα μνημονιακά χαράτσια βαφτίζοντάς τα «πατριωτικό καθήκον», από την άλλη όμως διατηρούν ανέπαφες 56 φοροπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο.

Η κριτική μας δεν γίνεται γιατί η Κυβέρνηση δε λύνει όλα τα προβλήματα εδώ και τώρα, προβλήματα που οι προηγούμενες Κυβερνήσεις για 40 χρόνια δεν μπόρεσαν να τα λύσουν, είναι αλήθεια. Η κριτική μας γίνεται για τη νέα συγκυβέρνηση ότι δεν κινείται σε φιλολαϊκή κατεύθυνση.

Ακόμα και στο νέο σχέδιο νόμου για την παιδεία δε γνωρίζουμε αν διαβάσουμε τον 3848 του 2010 ή το καινούριο σχέδιο νόμου, τόσο καλό cory-paste έχουν κάνει εκεί στο Υπουργείο. Αλλά και στο γενικότερο πολιτικό πλαίσιο, είναι αλήθεια ότι η συγκυβέρνηση διαπραγματεύεται σκληρά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ναι, δεν είμαστε εμείς αυτοί που θα το αρνηθούμε.

Αλλά όσο αλήθεια είναι αυτό, άλλο τόσο **αλήθεια είναι ότι η διαπραγμάτευση δε γίνεται για να επιστρέψουν οι μισθοί και οι συντάξεις**, δε γίνονται για να έχουμε καλύτερο σύστημα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, δε γίνεται για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών των εργαζομένων. Γίνεται για να υποβαθμιστούν κι άλλο στο βωμό των πρωτογενών πλεονασμάτων και των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών.

Και βέβαια, **για να περάσουν με όσο το δυνατόν πιο ανώδυνο τρόπο το νέο μνημόνιο, η συγκυβέρνηση στήνει δήθεν ένα σκηνικό ρήξης με τους δανειστές, έρχεται η συμφωνία δεν έρχεται**, είναι 47 οι σελίδες ή είναι 47 και κάτι παραπάνω, θα υπάρξει grexit ή δε θα υπάρξει;

Εδώ λοιπόν φτάνουμε στο επίδικο της φετινής Γενικής Συνέλευσης, **αν πιστεύουμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να βάλει εμπόδιο, μπορεί να βάλει φρένο σε αυτές τις εξελίξεις, τότε θα πρέπει εδώ μέσα να απαντήσουμε τι Ομοσπονδία και τι κίνημα θέλουμε**.

Όλο το προηγούμενο διάστημα, οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, η μέχρι τώρα πλειοψηφία στο Διοικητικό Συμβούλιο, ήταν οι δυνάμεις εκείνες που **αποδέχτηκαν την ουσία του σχολείου της αγοράς, των δεξιοτήτων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρήσεων**.

Ήταν οι δυνάμεις που καλούσαν σε μια άλλη δήθεν καλή αξιολόγηση, διατρέχοντας όλη την Ελλάδα με τις διάφορες ημερίδες. Ήταν οι δυνάμεις εκείνες οι οποίες από τη μία ξεκινούσαν τον ανένδοτο ενάντια στην αξιολόγηση, αλλά **στο ΙΠΕΜ υλοποιούσαν πρόγραμμα ΕΣΠΑ για την επιμόρφωση εκπαιδευτικών σε πλευρές του νέου σχολείου**, συστατικό στοιχείο του οποίου είναι και η αξιολόγηση!

Όλο το δίχρονο δεν μπόρεσαν, δεν βρήκαν χρόνο να ασχοληθούν με τα οξυμένα προβλήματα των αναπληρωτών, για τη μη έγκαιρη καταβολή του μισθού τους, για τη ζωή λάστιχο που βιώνουν για την εργασιακή τους ανασφάλεια.

Βέβαια από χθες είδαμε στη Γενική Συνέλευση ότι ξεπροβάλλεται και το καινούριο φρούτο, μία νέα συμμαχία, ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός, κάπου στο κέντρο χωροταξικά εδώ πέρα της Γενικής Συνέλευσης. Κι εδώ τα πράγματα αρχίζουν

και μπερδεύουν κάπως, αρχίζουν και γίνονται θολά, **όποιοι ανατρέξει στο προηγούμενο τρίχρονο στη συνδικαλιστική του εμπειρία δε θα ξεχωρίσει ποιος συνδικαλιστής είναι των Παρεμβάσεων και ποιος είναι της ΕΡΑ**.

Δεν ξέρεις ή μάλλον μπορείς να καταλάβεις που το πάει η ΕΚΕ όταν βγάζει προεκλογικά ανακοινώσεις, μέσω των Συλλόγων που έχει αυτοδυναμία, **καλώντας σε υπερψήφιση του ΣΥΡΙΖΑ στην ουσία επί της ουσίας και του περιεχομένου της ανακοίνωσης και από την άλλη μετά τις εκλογές είναι οι πρώτοι που καλούν στα συλλαλητήρια στήριξη της Κυβέρνησης**.

Μιας συγκυβέρνησης που φέρνει νέα μέτρα, που κρατάει τον ΕΝΦΙΑ, που θα μας πάει σε σύνταξη στα 67, που φέρνει αξιολόγηση συνδεδεμένη με το μισθό. Αναλογιστείτε συνάδελφοι, αναλογιστείτε και σκεφτείτε τι ευθύνη παίρνετε στους ώμους σας.

Έσπευσε εκθές να πετάξει λάσπη ο εκπρόσωπος της ΕΡΑ, ότι δεν εκπλήσσεται που το ΠΑΜΕ δεν ψήφισε τη χθεσινή κινητοποίηση. Βέβαια τι θα πείτε, βρε συνάδελφοι, όταν τα δύο προηγούμενα χρόνια το μοναδικό που κάνατε ήταν **να χτυπάτε στην πλάτη τους συναδέλφους και να τους λέτε «δεν πειράζει, περιμένετε να βγει Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ και να σας λύσει τα προβλήματα»**, αφού αυτός ήταν ο αγώνας που κάνατε από το 2012 μέχρι 2014, ένας διαρκής προεκλογικός αγώνας.

Πάει πολύ να κουνάτε το δάχτυλο στο ΠΑΜΕ, όταν τα προηγούμενα χρόνια γνωρίζετε ότι έχουν πραγματοποιηθεί εκατοντάδες κεντρικές κινητοποιήσεις και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα, με πρωτοβουλία του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Φωνάζετε σαν τον κλέφτη, για να φοβηθεί ο νοικοκύρης.

Από την άλλη, οι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων βρήκατε ή ακόμα ψάχνετε το πρόσημο της νέας συγκυβέρνησης; Γιατί δεν έχουμε καταλάβει. Πώς να το βρείτε μωρέ συνάδελφοι, αφού έχετε χάσει τη μπάλα με τα σχήματα που κατεβαίνετε από κοινού με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στους Συλλόγους.

Σε πόσους Δήμους αλήθεια πάτε χέρι-χέρι με τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Δε σας είχαν πει ότι ο «Καλλικράτης», κομμάτι του οποίου το νέο σχολείο είναι βασικός πυλώνας, οι Δήμαρχοι του ΣΥΡΙΖΑ τον είχαν ψηφίσει και λέγανε ότι βρίσκεται σε θετική κατεύθυνση; **Τέτοιος πολιτικοσυνδικαλιστικός χαμαιλεοντισμός είναι άξιος θαυμασμού!**

Και αφήστε τις επιθέσεις φιλίας ότι κόπτεστε για την κοινή δράση με τις προοδευτικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της Αριστεράς και άλλα τέτοια χαριτωμένα. Τα τελευταία δέκα χρόνια δύο ήταν οι σημαντικοί σταθμοί, αν θέλουμε να κάνουμε ανασκόπηση στον κλάδο.

Η απεργία του 2006, που όλα τα πλαίσια τα ψηφίσατε με την τότε ΠΑΣΚ και η περσινή χρονιά ενάντια στην αξιολόγηση που όλοι μαζί χέρι-χέρι ΔΑΚΕ ΠΑΣΚ Παρεμβάσεις ΣΥΡΙΖΑ πήγατε μαζί όλη τη χρονιά. Δικό σας ήταν το κείμενο υπογραφών, δικά σας τα πρακτικά τα άχρωμα τα άσοςμα, δικό σας και το τελικό σχέδιο αξιολόγησης και αποτίμησης στους δείκτες, ξεπουλώντας στην ουσία έναν ολόκληρο χρόνο έναν αγώνα ενός κλάδου.

Α, ρε δάσκαλε Κώστα Βάρναλη, πόσο δίκιο είχες, όταν κατακεραύνωνες των φρονίμων τα παιδιά και έγγραφες: «**Φρόνιμα και ταπεινά, πάω με εκείνον που νικά**». Αυτοί είσαστε! **Αλήθεια, πώς αισθανθήκατε εκτός, όταν αλά μπρατσέτα ήσασταν μαζί με το Βαρουφάκη και το Λαφαζάνη;** Και αφήστε αυτά τα περί κινητοποίησης της ΑΔΕΔΥ, με τις σημαίες του ΣΥΡΙΖΑ οι μεν, με τα πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ οι υπόλοιποι, κατά τα άλλα κατεβαίνετε στα πρωτοβάθμια σωματεία και λέτε ότι είστε και ανεξάρτητοι συνδικαλιστές!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ απευθύνονται σε κάθε σύνεδρο. Σε κάθε σύνεδρο που θεωρεί πως είναι χρέος και καθήκον της Ομοσπονδίας να μη χειροκροτά την κάθε Κυβέρνηση, να ζυγίσει καλά και να σκεφτεί ο κάθε σύνεδρος: αν θα γίνει μέρος του στημένου παιχνιδιού της κινηματικής στήριξης της Κυβέρνησης για να περάσει πιο ανώδυνα τα μέτρα. Να σκεφτεί πώς ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, με όποια απόκρωση κι αν εμφανίστηκε, ζημίωσε τους εργαζόμενους, τους παραίτησε από τη διεκδίκηση, τους έκανε να σιχαθούν την οργανωμένη πάλη.

Έγινε μεγάλη κουβέντα για την περίφημη ενότητα. Ενότητα στο κίνημα ναι, αλλά μια ενότητα που θα αφορά όλους τους εργαζόμενους και όχι μόνο κάποιους. **Ενότητα στο κίνημα ναι, αλλά στη βάση των λαϊκών συμφερόντων, στη βάση της ταξικής ενότητας και της λαϊκής συμμαχίας.** Ενότητα στο κίνημα ναι, σε ένα κίνημα που με ταξική συνέπεια θα παλεύει καθημερινά, για να μπλοκαριστούν να μην εφαρμοστούν τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, να γκρεμιστούν μνημόνια και εφαρμοστικοί νόμοι.

Κίνημα κοινωνικής ενωτικής δράσης και συμμαχία εργατών, εργατοϋπαλλήλων, αυτοαπασχολούμενων, φτωχών αγροτών, γυναικών, φοιτητών, μαθητών, που θα βάζει επί τάπητος το ζήτημα ανάπτυξη για το λαό, με απαλλαγή από το ζυγό των μονοπωλίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εδώ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να πορευτούμε όλοι μαζί, όλα τα λαϊκά στρώματα κι όχι μόνο κάποιοι αριστεροί. **Αυτή είναι η διαχωριστική γραμμή και ταυτόχρονα η βάση της ενότητας στο κίνημα, αυτή τη γραμμή υπηρετεί το ΠΑΜΕ, εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική και ο καθένας καλούμε από αυτό το βήμα να αναλάβει και τις ευθύνες του.**

Νίκος Καλόγηρος

Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία μου για τη θητεία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ από την αρχή της θητείας αυτής, από τη συγκρότηση του Δ.Σ. Ακούστηκαν πολλές φωνές εδώ μέσα και κυρίως ότι αργήσαμε να συγκροτηθούμε. Η αλήθεια είναι πως αργήσαμε, αλλά όχι με δική μας ευ-

θύνη. Άλλωστε η ευθύνη δε θα μπορούσε να ανήκει σε ένα μέλος της ΔΟΕ, σε μία παράταξη που έχει ένα μόνο μέλος στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Παρ' όλα αυτά νομίζω ότι υπήρχαν οι πλειοψηφίες, υπήρχε και το πλαίσιο, αλλά δε θέλανε να συγκροτηθεί το Δ.Σ. οι δυο μεγάλες παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ. Μάλιστα μας χρεώνουν ότι για τις μετατάξεις, έφταιγε ότι δεν συγκροτήθηκε το Δ.Σ. της ΔΟΕ στα τέλη Αυγούστου που τρέχανε οι μεταρρυθμίσεις και γινόταν χαμός.

Μήπως θυμάστε πότε πήρε απόφαση συγκεκριμένη η ΔΟΕ για τις μετατάξεις; Πήρε ένα χρόνο και κάτι μήνες μετά τη συγκρότηση του Δ.Σ.. Όχι γενικές τοποθετήσεις, απόφαση συγκεκριμένη! Έφταιγε άραγε η έλλειψη συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου που άργησε τόσο να πάρει ξεκάθαρη θέση η ομοσπονδία;

Για να ασκήσει κάποιος κριτική σε αυτό το συγκεκριμένο Διοικητικό Συμβούλιο δεν ξέρω αν μπορεί να περιορίσει την κριτική προς τις παρατάξεις της πλειοψηφίας, κατά την τελευταία μόνο διετία. Γιατί τα όσα βιώσαμε και τα όσα βιώνουμε, δεν έχουν να κάνουν με την τελευταία διετία μόνο.

Αυτό που βλέπαμε εκθές να εξελίσσεται εδώ μέσα με διάφορους συναδέλφους από διάφορες κατηγορίες, που με το δίκιο τους φωνάζουν, γιατί έχουν δίκιο, είναι οι στρεβλώσεις που έρχονται από το παρελθόν. Στρεβλώσεις που δημιουργήθηκαν εδώ και χρόνια με την αδιοριστία και το διαχωρισμό των συναδέλφων. Δεν προέκυψαν τώρα. Κάποιοι τις καλλιέργησαν και κάποιοι τις επέτρεψαν. Κάποιοι ήταν στην ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος όλα αυτά τα χρόνια. Και πού ήταν το κίνημα, πώς απάντησε; Και ποιοί ευθύνονται γι' αυτό;

Ερχόμαστε τώρα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Αφού οι αποφάσεις για την αξιολόγηση είχαν παλινωδίες, καθώς ναι μεν παίρναμε αποφάσεις αλλά δεν ξέρω, δεν ξέρω πως τις υλοποιούσαμε ή όχι, με το που άλλαξε το κλίμα και φύσηξε άλλος αέρας στα σχολεία, επανήλθε το χαμόγελο, αποφάσισε η πλειοψηφία του Δ. Σ. ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, να δικαιώσει τις θέσεις της για την αξιολόγηση. Και ποιες είναι αυτές οι θέσεις; Είναι μια άλλη αξιολόγηση που την επιθυμεί ο κλάδος. Κι άρχισε γι' αυτό το λόγο να κάνει ημερίδες ανά την Ελλάδα, με θέμα: το σχολείο της παιδαγωγικής ελευθερίας και της Δημοκρατίας – Αξιολόγηση-αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου. Μόνο που ο κλάδος δεν είχε αυτή την άποψη για την αξιολόγηση, η πλειοψηφία στη ΔΟΕ την είχε.

Εμείς, καθώς κάποιοι μας εγκάλεσαν και μας είπαν, «να δούμε τώρα τι θα κάνετε:», εννοώντας τη νέα κυβερνητική πολιτική, απαντούμε: Εμείς θα εμμένουμε στις θέσεις μας. Δεν άλλαξαν πολλά πράγματα με τη νέα Κυβέρνηση. Ξεκινάει όμως ένας αγώνας σίγουρα με καλύτερους όρους. Με καλύτερους όρους για το κίνημα, ώστε να διεκδικήσει και να επιβάλλει πράγματα κι αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς.

Για μας, αυτό που όφειλε να κάνει η Ομοσπονδία το προηγούμενο διάστημα, ήταν να ανοίξει αυτή την κουβέντα για το τι σχολείο θέλουμε, τι μόρφωση θέλουμε για τα παιδιά, πώς θέλουμε να εργάζονται οι εκπαιδευτικοί εκεί μέσα, με τι δι-

καιώματα και ποιος θα έχει την ευθύνη λειτουργίας του σχολείου.

Κι εκεί είμαστε ξεκάθαροι. Για μας, την ευθύνη πρέπει να την έχει ο Σύλλογος Διδασκόντων ο οποίος πρέπει να είναι το κυρίαρχο όργανο στη λειτουργία του σχολείου, με αποφασιστικό ρόλο. Και για να γίνει αυτό, πρέπει να αλλάξουν πάρα πολλά πράγματα στο οικοδόμημα που λέγεται σήμερα εκπαιδευτικό σύστημα, πρέπει να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο, να καταργηθούν τα καθηκοντολόγια, να δοθούν οι αρμοδιότητες στο Σύλλογο Διδασκόντων.

Αλλά αυτά ακόμα δεν έχουν ευοδωθεί, δεν έχουν γίνει οι αλλαγές που θέλουμε, δεν έχουν ξεκινήσει καν οι αλλαγές που θέλουμε. Ευελπιστούμε ότι θα γίνουν αυτές οι αλλαγές, το κίνημα μπορεί να τις επιβάλλει σε αυτή τη φάση κι επομένως όταν αλλάξει η λειτουργία του σχολείου και πραγματικά ο Σύλλογος Διδασκόντων λειτουργεί, τότε θα μπορεί να μιλήσει για το πώς θα οργανώσει τη δουλειά του και πώς θα κάνει την αποτίμηση της δουλειάς του. Όχι να αξιολογεί εκπαιδευτικούς αλλά να κάνει την αποτίμηση της δουλειάς του.

Επομένως για μας δεν έχει θέση στο πολυνομοσχέδιο το κεφάλαιο που αναφέρεται σε ένα νέο σύστημα αυτοαξιολόγησης. Δεν έχει θέση και πρέπει να αποσυρθεί. Θεωρούμε πολύ θετικό ότι περιλαμβάνονται άρθρα και διατάξεις, όπως είναι η κατάργηση του άρθρου 152, θέλουμε όμως την πλήρη κατάργηση του άρθρου 32 του Ν.3848, θέλουμε την κατάργηση της αξιολόγησης και θα παλέψουμε γι' αυτή.

Προς το παρόν όμως δεν αποδεχόμαστε και δε θέλουμε να μιλήσουμε για μία αξιολόγηση, θέλουμε να μιλήσουμε για το σχολείο που πραγματικά εμείς θέλουμε και για το οποίο θα παλέψουμε το επόμενο διάστημα. Μας είπαν μάλιστα κάποιοι να τα μεταφέρουμε αυτά που πιστεύουμε και στο Υπουργείο Παιδείας.

Κοιτάξετε συνάδελφοι, δε σκοπεύουμε να μεταφέρουμε αυτά που πιστεύουμε στο Υπουργείο Παιδείας, υπό την έννοια ότι δεν έχουμε σκοπό να γίνουμε διακομιστές αιτημάτων στο Υπουργείο Παιδείας, λειτουργώντας όπως οι προηγούμενοι ως φιλοκυβερνητική παράταξη. Θα είμαστε εδώ, θα παλεύουμε με το κίνημα, με τους αγώνες στους δρόμους, για να επιβάλουμε αυτά για τα οποία ο κλάδος πιστεύει και αγωνίζεται και όχι για να μεταφέρουμε αιτήματα στο υπουργείο από παράπλευρα δίκτυα.

Βέβαια κάποιοι είχαν συνηθίσει αλλιώς μέχρι τώρα, να μεταφέρουν από κάτω προς τα πάνω και να μεταφέρουν κι από πάνω προς τα κάτω, εκλαϊκεύοντας και στρώνοντας το χαλί για να περάσουν οι κυβερνητικές επιλογές. Αυτό το ρόλο δεν θα τον παίξουμε, δεν μας απασχολεί. Θα είμαστε εδώ, μαζί με όλο τον κλάδο, να τον ακούμε, να παλεύουμε και να διεκδικούμε.

Είδα ανακοινώσεις το προηγούμενο διάστημα, που έλεγαν ότι η νέα κυβέρνηση θέλει να επιβάλλει τον κομματικό μηχανισμό. Με ποιον τρόπο; Δίνοντας τη δυνατότητα στους συναδέλφους να επιλέξουν τον Διευθυντή. Ακριβώς, αυτή η δυνατότητα, οι συνάδελφοι να επιλέγουν τον Διευθυντή του σχολείου, ήταν αιτία για να κατηγορηθεί η Κυβέρνηση ότι θέλει να επιβάλλει κομματικό μηχανισμό. Και καταργούνται

μάλιστα λέει οι Αιρετοί. Οι Αιρετοί δεν ξέρω, αλλά για κάποιους είναι κάτι υπεράνω και μη αμφισβητήσιμο έναντι των συναδέλφων. Μπορούσαν αυτοί να κόβουν, να κάνουν σπινάλι, να κάνουν Διευθυντές και προϊστάμενους. Γνώριζαν καλύτερα τους Διευθυντές, πως λειτουργούσαν μέσα στα σχολεία από τους ίδιους τους συναδέλφους.

Αν μη τι άλλο, τι πιο υποτιμητικό γι' αυτόν τον κλάδο; Τι πιο υποτιμητικό για το συνάδελφο; Να μη θεωρείται ικανός αυτός να επιλέξει το Διευθυντή του, αλλά μόνο οι αιρετοί και η Διοίκηση είναι άξιοι να έχουν αυτό το ρόλο. Η αλήθεια είναι όμως πως ο συνάδελφος ξέρει καλύτερα στο σχολείο που δουλεύει, ποιος είναι ο καλύτερος για Διευθυντής, από όποιον Αιρετό ή τη Διοίκηση.

Κι από την άλλη μεριά αυτό ακριβώς το μέτρο θεωρήθηκε αξιολόγηση. Το να επιλέξεις το διευθυντή είναι αξιολόγηση στελεχών, αξιολογούν συνάδελφοι συναδέλφους λένε. Κι απέχουμε από τη διαδικασία. Μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι είναι αξιολόγηση το να επιλέγει κάποιος το Διευθυντή του, τον Συντονιστή του Συλλόγου Διδασκόντων; Αλίμονό μας τότε. Αν η Δημοκρατία σταματάει εκεί και δεν το βλέπουμε και το θεωρούμε αξιολόγηση, τότε τι να πω;

Εμείς ούτε και με αυτόν τον τρόπο επιλογής είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί κάποιοι θεωρούν ότι είμαστε ικανοποιημένοι με αυτά που συμβαίνουν. Θα παλέψουμε για την επιλογή του Διευθυντή εξ' ολοκλήρου από το Σύλλογο Διδασκόντων και όχι με ποσοτώσεις. Εμείς θα παλεύουμε να εκλέγεται και να γίνει Συντονιστής του Συλλόγου Διδασκόντων και όχι Διευθυντής του σχολείου

Τέλος θα πρέπει να πω το πως αντιμετώπισε η Δ.Ο.Ε. και τη νέα Κυβέρνηση. Έκανε λάθη; Πολλά. Παλινωδίες; Πολλές. Πολύ εύκολα όμως και μεγάλες ανακοινώσεις έβγαιναν για τις παλινωδίες ενώ στα θετικά ελάχιστα αναφέρονταν.

Κουβέντα για παράδειγμα δεν αρθρώθηκε ώστε να αναδειχθεί ως θετικό βήμα η επαναπρόσληψη συναδέλφων που απολύθηκαν, που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα. Κουβέντα δεν ειπώθηκε για τις καθαρίστριες. Λέξη για το ότι καταργήθηκε το μαύρο στην ΕΡΤ, στη δημόσια τηλεόραση. Κουβέντα για τόσα άλλα που έγιναν στα πρώτα βήματα αυτής της Κυβέρνησης.

Εμείς δε θα υπερασπιστούμε όμως την Κυβέρνηση, δεν είναι αυτός ο ρόλος μας κι ούτε θέλουμε να τον παίξουμε. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε στάση τώρα, γιατί έχουμε μάθει αλλιώς. Έχουμε μάθει να είμαστε στο δρόμο, να είμαστε μέσα στο Σωματείο, να διαδηλώνουμε, να απαιτούμε και να διεκδικούμε, να επιβάλουμε αυτά που πραγματικά το κίνημα θέλει.

Εμείς θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για τους συναδέλφους, για το συμφέρον των συναδέλφων, αλλά και για τη δημόσια εκπαίδευση ώστε πραγματικά να πάμε σε ένα σχολείο για όλα τα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς. Για ένα σχολείο με άλλο περιεχόμενο, άλλα βιβλία, άλλα αναλυτικά προγράμματα. Εδώ είμαστε και είναι χρυσή ευκαιρία. Δε λέω ότι έκανε τίποτα αυτή η Κυβέρνηση σε αυτή την κατεύθυνση, αλλά σίγουρα όμως μας δίνει τη δυνατότητα να πατήσουμε και να παλέψουμε με καλύτερους όρους το επόμενο διάστημα.

Απόστολος Μεμτσούδης

Γενικός-Οργανωτικός Γραμματέας Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων (ΠΟΕΔ)

Συνήθως στις παγκύπριες συνελεύσεις που κάνουμε γενικών αντιπροσώπων δεν έχουμε μικρόφωνο κι ούτε χρειαζόμαστε και είμαστε άκρα του τάφου σιωπή.

Σημαιολογικά νοιώθω σαν τους δασκάλους της Ελλάδας αυτή τη στιγμή, με όλα τα βάρη επάνω μου. Ένα καρβέλι ψωμί κι ένα μπουκάλι γάλα, έχω plan-b, δε φοράω

γραβάτα, από τη χθεσινή συγκέντρωση το κατάλαβα, δε φοράω γραβάτα ούτε κουστούμι, φοράω τζιν, παντοφλέ παπούτσια για τις πορείες, έχω επίσης τη γραφειοκρατία που την έφερα, το κομπιούτερ, το facebook, όλα αυτά τα σχετικά.

Ως δάσκαλος πάντα είμαι κουβαλητής. Γιατί στην Κύπρο οι συνδικαλιστές είναι και δάσκαλοι, πάμε στα σχολεία και διδάσκουμε. Είχα plan-a και ήθελα να κάνω μια ομιλία αρχικά, αυτή την τυπική ομιλία, βέβαια αυτό μπορεί να είναι ανατρεπτικό μπορεί και όχι, σηματολογικά αν το δείτε όμως πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι.

Είτε φοράμε γραβάτα, είτε δε φοράμε, είτε είμαστε της επιστήμης, είτε δεν είμαστε, είτε είμαστε αριστεροί είτε δεν είμαστε, είμαστε όλοι άνθρωποι και τα ανθρώπινα ιδανικά είναι πανανθρώπινα, είτε λέγεται αριστερός αυτός, είτε λέγεται κεντρώος, είτε λέγεται δεξιός. Και αυτή ήταν η παιδαγωγική προσέγγιση, έτσι; Σας κέντρισα το ενδιαφέρον, τουλάχιστον σας ταρακούνησα, αν μπορώ, που βέβαια είναι και περασμένη η ώρα.

Αγαπητοί φίλοι-συνεργάτες λοιπόν της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, Συναδέλφισσες και συναδέλφοι. Εκ μέρους της ΠΟΕΔ και της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων εκφράζω θερμότατο αγωνιστικό και ειλικρινή χαιρετισμό στην 84^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος.

Ο Πρόεδρος της ΠΟΕΔ ο Φίλιος Φυλακτού δυστυχώς αναγκάστηκε να αναχωρήσει εκτάκτως, λόγω του ότι έπρεπε να παρευρεθεί στη Βουλή των αντιπροσώπων για το φλέγον θέμα του νέου συστήματος διορισμού που προέκυψε στην Κύπρο. Πρέπει επιτέλους να μιλάμε απλά, πολύ απλά. Τόσο απλά, που να γινόμαστε κατανοητοί κι από ένα μικρό παιδί.

Επιπλέον, πρέπει να μάθουμε να ακούμε. Να ακούμε το Μάριο, το Γιώργο, τη Νίτσα, τη Λίτσα και δεν έχω τίποτα με αυτά τα ονόματα, είναι μεγάλο προσόν να μπορείς να ακούς, να καταλαβαίνεις, να αφουγκράζεσαι και να συμπάσχεις.

Από τη βάση σου λοιπόν παίρνεις τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς, τα κακώς κείμενα και κατόπιν ως Διοικητικό Συμβούλιο, ως Εκτελεστικό Σώμα πρέπει να ζητήσεις, να μετρήσεις, να συναποφασίσεις, λαμβάνοντας πάντα υπόψη όλες τις υποκειμενικές παραμέτρους που μόνο ένα Διοικητικό Συμβού-

λιο και μία Γραμματεία μπορεί να γνωρίζει. Άλλη η κοινή γνώμη κι άλλο η γνώση των θεμάτων.

Ο ξεκάθαρος στόχος λοιπόν προϋποθέτει και οδηγεί σε μία ξεκάθαρη λειτουργία. Τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσεις έτσι ώστε να δώσεις οντότητα πληρότητα και δυναμική σε αυτή τη λειτουργία. Ο στόχος πρέπει να έχει και λόγο ύπαρξης.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, τα τελευταία χρόνια γίνεται μια οργανωμένη προσπάθεια για αποδιάρθρωση του κράτους προνοίας, δηλαδή την αποδυναμωση των κρατικών παρεμβάσεων, αλλά και της αγοράς εργασίας.

Αυτό συντελείται τεχνικώς μέσα από εύχες και εύπεπτες λέξεις, έννοιες και ορολογίες: Αναδόμηση, αναδιάρθρωση, εξορθολογισμός, ανοικοδόμηση, νοικοκύρεμα των δημόσιων δαπανών, διασφάλιση του δημόσιου χρήματος, αξιοκρατία, ανάπτυξη και άλλα τόσα πολλά. Κι εκεί αρχίζουν να τρίζουν οι δομές οι αξίες οι θεσμοί και αρχίζουν, κακώς, τα μαθήματα σε εμάς τους εκπαιδευτικούς.

Αυτό το οποίο θέλω να μοιραστώ μαζί σας -ήταν να πω κι άλλα αλλά τα προσπερνώ- είναι να σας παρουσιάσω την κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή και έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων ως συνδικαλιστικό κίνημα και τα προβλήματα που ταλανίζουν το κυπριακό εκπαιδευτικό σύστημα.

Μπροστά μας παρουσιάστηκε το Νοέμβριο ακόμα ένας ύφαλος, η έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας. Είναι επιτακτική ανάγκη να ληφθεί σοβαρά υπόψη από όλο τον κόσμο. Μερικά από τα σημεία θα τα αναφέρω επιγραμματικά λίγο πιο κάτω.

Πρώτον καθιστούν την παιδεία μια υπεραγορά με έσοδα και έξοδα. Δεύτερον αντιμετωπίζουν τον άνθρωπο ως ένα ποσό μετρήσιμο και ποσοτικοποιούν την ανθρώπινη ύπαρξη. Καταπατά κάθε εκπαιδευτική φιλοσοφία, οι πριμοδοτήσεις και οι τιμωρίες που εισηγείται θα έχουν σαν αποτέλεσμα και καλύτερους δασκάλους; Ερώτηση. Και καλύτερους μαθητές; Πάλι ερώτηση.

Αλήθεια, ποια παιδαγωγική θεωρία λείει κάτι τέτοιο; Η μάθηση θα είναι απόλυτα συνυφασμένη με την επίδοση σε κάποια τεστ -μιλάνε για εθνικά επίπεδα και διάφορα άλλα πράγματα- χωρίς να λαμβάνει υπόψη του βέβαια το κοινωνικοπολιτικό γίνεσθαι, τον ανομοιογενή μαθητικό πληθυσμό και τόσα άλλα που δεν είναι της παρούσης να αναλύσουμε αφού τα ξέρουμε.

Έχουμε επιπλέον επιβάρυνση εκπαιδευτικού χρόνου, νέες μειώσεις μισθών, ενδεχόμενες νέες απολύσεις και μείωση λειτουργικών θέσεων, έχουμε δημιουργία τριών ταχυτήτων εκπαιδευτικών, εμείς έχουμε τους μόνιμους τους συμβασιούχους και τους αντικαταστάτες, πριν και μετά δηλαδή ένα πράγμα σαν ινστιτούτο αδυνατίσματος. Νέος απαράδεκτος νόμος, σχέδιο μάλλον που προτείνεται για τον ικανό και νέο εκπαιδευτικό, με εξετάσεις λοιπόν θα μπαίνουν οι εκπαιδευτικοί στο σύστημα της Κύπρου.

Αυτά εν ολίγοις και σίγουρα σας θυμίζει κάτι. Εμένα πάντως μου θυμίζει ότι η Κύπρος δεν είναι μακριά από την Ελλάδα και είμαστε κοντά και χρειάζεται ένα πανσυνδικαλιστικό κίνημα ενωμένο, δυνατό, να συναποφασίζουμε και να προχωράμε μαζί, όλοι μαζί, να ξέρουμε τα προβλήματα.

Πραγματικά δύο μέρες που είμαι εδώ έχω ακούσει τα πάντα, έχω καταγράψει τα πάντα, έχω πάρει πολλά πράγματα που δε

θα τα χαρακτηρίσω ούτε αριστερά ούτε δεξιά ούτε κεντρώα, έχω πάρει κι έχω αφουγκραστεί τον καημό, την αγωνία, τη στέρση, τον βάσανο και τον κάματο του συναδέλφου εδώ στην Ελλάδα.

Να είστε καλά, εύχομαι καλές διεργασίες κι ελπίζω με τις αρχαιρεσίες και εύχομαι από καρδιάς πραγματικά μέσω των αρχαιρεσιών της Ομοσπονδίας και της οργάνωσης να βγουν εκπρόσωποι που θα τιμήσουν το παρελθόν της, γιατί όλοι έχουμε παρελθόν, να βάλουν ένα λιθαράκι στο παρόν του και να δώσουν προοπτική κι ελπίδα για το μέλλον.

Συναδέλφωι και συναδέλφισσες, το άλλαξα, είδατε; Δε λέω πρώτα συναδέλφισσες, το αλλάζω κιάλας, μη με θεωρήσουν σεξιστή οι άντρες. Κλείνοντας θα ήθελα να σας πω κάτι προσωπικό. Έξι ρήματα συναδέλφωι και ένα ρητό, αρκετά ποιήματά ακούσαμε.

Τα ρήματα λοιπόν που πριν μπω σε μία συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔ ή στη Γραμματεία της ΠΟΕΔ τα ρήματα που έχω στο μυαλό μου είναι τα εξής: «Προσσιζόμεναι, δικεκδικώ, διαχειρίζομαι, συνειδητοποιώ, ενώνω και αλλάζω. Είμαι βασιλιάς της θέλησής μου, αλλά σκλάβος της συνειδήσής μου». Να είστε καλά, ευχαριστώ πολύ, καλό σας βράδυ.

Σταύρος Κουτσουμπέλης

Προεδρεύων, Εκτελεστική Επιτροπή ΑΔΕΔΥ

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση, χαιρετίζουμε κι εμείς την 84^η Συνέλευση της ΔΟΕ, μιας ιστορικής Ομοσπονδίας, που είχα την ευκαιρία πέρσι με τη διοργάνωση εκδήλωσης για το Νίκο Πλουμπήδη τα 70 χρόνια από την εκτέλεσή του να μάθω έτσι κάποιες πτυχές της δράσης των δασκάλων στα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας του Μεταξά,

της γερμανικής κατοχής, του εμφυλίου, αλλά και του μετεμφυλιακού κράτους.

Άκουσα προηγούμενα στο κλείσιμό του τον απερχόμενο Πρόεδρο να εκφράζει την ανησυχία του για τη συγκρότηση της Ομοσπονδίας της ΔΟΕ αμέσως μετά το συνέδριο. Έχει δίκιο να ανησυχεί, γιατί πιστεύω ότι κι εδώ εάν οι συσχετισμοί το επιτρέψουν θα γίνει της ΑΔΕΔΥ, όπου περίπου 1,5 χρόνο δεν μπορεί πραγματικά να συγκροτήσει Προεδρείο και γι' αυτό μιλάμε για Προεδρεύοντα της ΑΔΕΔΥ.

Συναδέλφισσες και συναδέλφωι, σε λίγες ώρες διαλύονται οι μύθοι και οι ψευδαισθήσεις, τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα. Είναι προς τιμήν του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ που είπε ότι «θα έχουμε νέο μνημόνιο, επαχθές μνημόνιο».

Κουβέντα για το χρέος, αλλά θα έχουμε σίγουρα ένα νέο μνημόνιο, ένα κόστος 2,5% του ΑΕΠ, 4,5 δις νέα μέτρα, 1,8 δις εισπράξεις από τον έμμεσο φόρο που η Πρώτη Φορά Αριστερά πάντα θα πρέπει να ξέρει ότι οι έμμεσοι φόροι είναι η πιο άδικη μορφή φορολογίας και όλο αυτό το παπατζίκι, που θα πάει το ψάρι, που θα πάει το κουνουπίδι, νομίζω είναι στα πλαίσια της εξαπάτησης του ελληνικού λαού.

Στο βαθμό που η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για αύξηση των εσόδων, για πρωτογενές πλεόνασμα, για πλεονασματικό προ-

υπολογισμό, είναι σαφές ότι η μεταρρύθμιση του φόρου μεταρρύθμισης γίνεται για να υπάρξουν νέες εισπράξεις.

Και βέβαια συναδέλφωι κάποιοι ανησυχούν αν θα υπάρξει συμφωνία. Θέλω να σας πω ότι τον παππά τον έχουμε, τα ράσα του ράβουν. Όποιος διαβάσει το email Βαρουφάκη θα δει ότι το πρώτο μέτρο το οποίο προτείνεται στη φορολογική μεταρρύθμιση είναι το θέμα του ΦΠΑ, άρα λοιπόν προς τι όλο αυτό το τετράμηνο το οποίο έχει χαθεί και έχει φορτώσει στις πλάτες μας νέα μέτρα;

Θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση προεκλογικά είχε πάρα πολύ ψηλά τον πήχη, μιλούσε για το χρέος, για επονοείδιστο χρέος, για συνδιάσκεψη για το χρέος, αλλά βεβαίως υπήρχαν και άλλες προτάσεις ότι με ένα νόμο θα καταργήσουμε όλα τα μνημόνια και ως δια μαγείας θα επανέλθουμε στο 2010, όπως επίσης τα 751 ευρώ όπου εγκαλούσαν τον Παφίλη ο κ. Σταθάκης θα το ψηφίσετε μόλις ορκιστεί η Βουλή, το πρώτο νομοσχέδιο θα είναι τα 751 ευρώ. Αν διαβάσετε τότε θα γίνει και πως θα γίνει, θα πάθετε πλάκα κυριολεκτικά.

Συναδέλφισσες και συναδέλφωι, ο ΕΝΦΙΑ παραμένει, η φορολογική μεταρρύθμιση εξαντλείται στην αύξηση του ΦΠΑ και μία σειρά από άλλα μέτρα επώδυνα τα οποία θα ακολουθήσουν. Θέλω να πω ότι μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δεν έχουν τύχη τα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων.

Θέλω να είμαι δίκαιος, ότι χωρίς αστερίσκους και χωρίς αν θέλετε μιζέρια, υπήρξε η επαναπρόσληψη των απολυμένων που είναι και μία νίκη του συνδικαλιστικού κινήματος, όπου και η ΑΔΕΔΥ είχε δώσει μεγάλους αγώνες και οι Ομοσπονδίες αλλά και τα συντονιστικά.

Όπως επίσης και το θέμα του Πειθαρχικού Δικαίου, το οποίο πραγματικά καταγράφεται στα υπέρ αυτής της μεταρρύθμισης που έγινε από τον Υπουργό τον κ. Κατρούγκαλο και αυτό ήταν προϊόν αγώνων αλλά και μιας εξόφθαλμης αδικίας, όταν μιλάγαμε για υποχρεωτική αργία, για συμπεριφορά ανάρμοστη, ακόμα και για εξωδημοσιούπαλληλικές μας δραστηριότητες.

Ως εκεί τα ευχάριστα, στα υπόλοιπα συναδέλφωι δεν υπάρχει κάτι θετικό. Επαναπροσλήψεις και μάλιστα σε κρίσιμους τομείς, στην υγεία, στην παιδεία και αλλού, δεν προβλέπονται. Φαίνεται ότι δημοσιονομικά τα 72 εκατομμύρια αρκούσαν για τις 4,5 έως 5 χιλιάδες επαναπροσλήψεις όπως και για τις επαναπροσλήψεις της ΕΠΤ. 4,5 χιλιάδες ο Πρωθυπουργός έταξε στο Υπουργείο Υγείας και χτες ο Υπουργός που πήγε στις Βρυξέλες μας μιλούσε για 8μηνα και για ωφελούμενους.

Τα ίδια και στην παιδεία, θα ανοίξει η νέα σχολική χρονιά κι εκεί θα διαπιστώσουμε πραγματικά ότι δε θα υπάρχουν προσλήψεις στα σχολεία, παρά τις όποιες ενοχλήσεις έχουν γίνει. Τα προβλήματα λοιπόν του μεγέθους του κράτους, το ένα τρίτο των δημοσίων υπαλλήλων έχει φύγει την τελευταία 5ετία με διάφορες μορφές, με συνταξιοδότηση, με έξοδο και ούτω καθεξής, με εφεδρείες, παρόλα αυτά υπάρχει μία κατάρρευση στο σύστημα και ιδιαίτερα στις κοινωνικές υπηρεσίες, χωρίς καμία δέσμευση.

Συναδέλφισσες και συναδέλφωι, βάλαμε ένα αίτημα μόνο στον Υπουργό. Του είπαμε ότι εμείς είμαστε σοβαροί και δεν πιστεύουμε ότι με ένα νόμο θα μας επαναφέρετε στους μισθούς μας του 2010, δεσμευθείτε όμως ότι μέσα στο νομοσχέδιο του 4325 θα βάλατε το θέμα του ξεπαγώματος της ωρίμανσης,

χωρίς αξιολογήσεις, γιατί ο νόμος εκείνος προέβλεπε αξιολόγηση γιατί συνέδεε το μισθό με το βαθμό.

Μας είπε ότι, ότι έχει οικονομικό αίτημα, ότι περικλείει και περιέχει, έχει εντολή από τον Πρωθυπουργό, 15 μέρες μετά τις εκλογές αυτά, να μην δεσμευτεί σε τίποτε. Μας είπε μάλιστα για νέο μισθολόγιο και του είπαμε αφού δεν έχετε λεφτά να δώσετε, τότε τι σκοπό και τι νόημα θα έχει ένα νέο μισθολόγιο; Θα είναι στα χνάρια του μισθολογίου Μητσοτάκη, να περικόψουμε 30% τις προσωπικές διαφορές και τη μείωση των μισθών των πρωτοδιόριστων, για να μαζέψουμε ένα ποσό για τα μπόνους στο πλαίσιο της αξιολόγησης;

Και εκεί δεν υπάρχει καμία απάντηση όχι μόνο από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, αλλά και από τον κ. Μάρδα τον οποίον έχουμε επισκεφθεί δύο φορές κι ενώ είναι καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός μας παραπέμπει στον κ. Δραγασάκη και στον κ. Βαρουφάκη, οι οποίοι όμως είναι απασχολημένοι λόγω της διαπραγμάτευσης και δεν έχουμε κάνει κάποιες τελικές επαφές.

Αυτές τις μέρες συνάδελφοι, μάλλον μεθαύριο, έχουμε πρόσκληση από τον Υπουργό για να μας δώσει το νέο σχέδιο αξιολόγησης. Εκτός από τις ποσοτώσεις των κακών μέτρων και άριστων όλα τα άλλα περιέχονται και τα μπόνους και όλες οι άλλες προβλέψεις οι οποίες υπήρχαν, ταχύτερη εξέλιξη για όσους είναι άριστοι, απλώς πέρα από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια θα ψηφίζουν σε επίπεδο τμήματος και οι συνάδελφοι, βέβαια το θέμα είναι αν υπάρχουν διαφορετικά αποτελέσματα στην ψηφοφορία και σε αυτούς που έχει κρίνει το Υπηρεσιακό Συμβούλιο θα προκύπτουν εμπλοκές.

Παραπέρα αιτήματα συνάδελφοι είναι το θέμα το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό. Επισκεφθήκαμε τον κ. Στρατούλη κι ενώ το email Βαρουφάκη μιλάει ότι «θα άρει όλα τα κίνητρα για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, καθώς επίσης και για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος», σα να ζούσε στον κόσμο του ή σα να μη γνώριζε ο Υπουργός τόσο ο κ. Ρωμανιάς όσο και ο κ. Στρατούλης μας διαβεβαίωναν ότι «τίποτα δε θα θιγεί».

Βεβαίως ο κ. Ρωμανιάς το τελευταίο διάστημα μιλάει για τη «ρήτρα μηδενικού ελλείμματος για τις κύριες συντάξεις», αλλά εδώ μιλάμε για το γάιδαρο του Χότζα, γιατί στο τέλος θα μας πουν δε σας πειράξαμε τις κύριες συντάξεις, αλλά δεν μπορούσαμε βρε συνάδελφοι, βρε φίλοι, να κάνουμε κάτι για τις επικουρικές.

Όμως δια να δούμε, πειράζονται οι κύριες συντάξεις; Οι κύριες συντάξεις για τους παλιούς, γιατί οι παλιοί βγαίνουν στη σύνταξη, είναι με το παλιό μισθολόγιο που είναι παγωμένο στο Νοέμβριο του 2011, ένας που θα βγει σε λίγους μήνες το 2013 θα είχε τέσσερα χρόνια δύο μισθολογικά κλιμάκια.

Αυτά τα δύο μισθολογικά κλιμάκια είναι 40 ευρώ το μήνα που γίνεται μείωση των συντάξεων και ροκανίζονται οι συντάξεις από τη μη επανακατάταξη του προσωπικού. Τι προτείνουμε λοιπόν; Είπαμε ότι πρέπει να γίνεται εικονική κατάταξη σε αυτόν ο οποίος θα φεύγει στη σύνταξη για να φεύγει με το κλιμάκιο του προηγούμενου μισθολογίου που είχε ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη.

Οι επικουρικές συντάξεις ούτε το 20% συνάδελφοι δεν εγγυώνται. Υπάρχουν κάποια αποθεματικά του ΑΚΑΓΕ, ένας υπολογαριασμός και βέβαια ακούμε σήμερα το λογαριασμό του 1.800 από το ασφαλιστικό, πέρα από το κόψιμο των πρόωρων

συνταξιοδοτήσεων και δεν αφορά τις τράπεζες που μας έλεγε ο κ. Στρατούλης και το μεγάλο κεφάλαιο και όλες αυτές τις πομφολύγες και τα παχιά λόγια, αφορά τους δημοσίου υπαλλήλους, τους 250 χιλιάδες υπαλλήλους που είχαν εξαιρεθεί με το νόμο Κουτρουμάνη και Λοβέρδου.

Αυτοί λοιπόν με εξάμνη τα δύο πρώτα χρόνια, με επιπλέον χρόνια σε λίγο και μετά το 2020 κανένας δε θα βγαίνει κάτω από τα 62 και όσοι θα βγαίνουν πρόωρα θα επιβαρύνονται και τις ασφαλιστικές τους εισφορές, θα έχουν διπλή απώλεια και πέναλτι και αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης. Επομένως και εκεί δεν υπάρχουν δώρα.

Και βέβαια συνάδελφοι στο θέμα του εφάπαξ ο νέος μαθηματικός τύπος, που τον ακούμε αλλά δεν τον βλέπουμε, μας έχει πει ότι θα πάει στους δανειστές, για να μην υπάρχει περαιτέρω περικοπή που; Από το 38,5% που υπήρξαν οι περικοπές ως τον Αύγουστο του 2013 που έχουν βγει οι τελευταίοι συνάδελφοί μας στη σύνταξη και περιμένουμε ακόμα το νέο μαθηματικό τύπο.

Και στην Πάτρα στην ΠΟΣΕ-ΙΚΑ ο Ρωμανιάς είπε «περίπου, περίπου θα είναι το ίδιο, θα υπάρχει μια μικρή απόκλιση, γιατί φτιάχνουμε μια αναλογιστική μελέτη, όπου θα βάλουμε ότι τα επιτόκια, αυτά τα οποία από τα αποθεματικά μας υπάρχουν, με 8%», les και είναι κουτόφραγκοι οι άλλοι να μην ξέρουν πόσο είναι τα επιτόκια σήμερα ή πόσο θα είναι τα επόμενα χρόνια.

Μακάρι να το πετύχουν, αλλά δε βλέπω, επειδή το βλέπουν και οι ίδιοι, μιλάνε για αύξηση των εισφορών των ασφαλιστικών και στους εργαζόμενους και στους εργοδότες 1,1% και αυτό λοιπόν αποτελεί φαλκίδευση του ήδη πενιχρού εισοδήματός μας.

Υπ' αυτή την έννοια συνάδελφοι το θέμα της φορολογικής μεταρρύθμισης μας έλεγαν για 12 χιλιάδες αφορολόγητο, μας έλεγαν για το αφορολόγητο που βεβαίως δεν υπάρχει δεν αυξάνεται, αλλά δεν αυξάνεται ούτε καν και για τους αυτοαπασχολούμενους οι οποίοι πληρώνουν 26% από το πρώτο ευρώ, συν 23% ΦΠΑ, οπότε μία μικρή επιχείρηση χασίσι να πουλάει με 50% φορολογία από το πρώτο ευρώ είναι αδύνατον να επιβιώσει.

Και βέβαια, μας το είχαν πει και παλαιότερα, ότι ξέρετε αυτούς οι δανειστές τους θεωρούν σκουπίδια για την οικονομία μας, γιατί είναι η εισφοροδιαφυγή και η φοροδιαφυγή αυτό που τους προσδιορίζει και άρα πρέπει να τα σκουπίσουμε όλα για να μπορέσουν οι μεγάλες επιχειρήσεις οι οργανωμένες με τα λογιστήριά τους και τα λοιπά να ζήσουν. Βέβαια δε μας έχει πει κανένας τι θα γίνουν όλοι αυτοί οι αυτοαπασχολούμενοι.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το θέμα των κόκκινων γραμμών της Κυβέρνησης έχει κι αυτό σαρωθεί, έχει υπονομευθεί και βεβαίως οι εργαζόμενοι που δεν μας ενδιαφέρει ποιος κυβερνά, αλλά πως κυβερνά, που δώσαμε μεγάλους αγώνες για την ανατροπή όχι του Σαμαρά-Βενιζέλου ή του Παπανδρέου, αλλά για την ανατροπή αυτών των πολιτικών, θα πρέπει και έτσι θα είναι να συνεχίσουμε τους αγώνες μας για την ανατροπή κι αυτής της Κυβέρνησης εάν αποδειχθεί ότι στις 25 του Γενάρη είχαμε μία αλλαγή Κυβέρνησης και όχι αλλαγή πολιτικής.

Σας καλούμε λοιπόν, την Τετάρτη έχουμε Εκτελεστική Επιτροπή και την Παρασκευή Γενικό Συμβούλιο, εάν υπογραφεί ένα νέο μνημόνιο γιατί έτσι θα το λέμε πλέον και τέρμα τα καλαμπούρια για θεσμούς και συμφωνίες, μνημόνια και τρόικα έχουμε, το

πολύ-πολύ να φύγει το ΔΝΤ και να περισωθεί κάτι στα εργασιακά, που ο ILO ούτως ή άλλως μας έχει καταδικάσει.

Θέλω εδώ να επανορθώσω όμως γιατί δεχθήκαμε και μια άδικη επίθεση για το χθεσινό συλλαλητήριο. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι της Αριστεράς, από εκεί μην ανησυχείτε σε λίγο θα κρύβονται και χθες άλλωστε το «χαϊλίκι» να περνάει όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, να βγαίνουμε από τη Βουλή, να ερχόμαστε κάτω στο λαό, κομμένο. Τρεις Βουλευτές περάσανε σαν κλέφτες, ο Λαφαζάνης, ο Λαπαβίτσας και ο Στρατούλης, κανένας άλλος.

Γι' αυτό λοιπόν λέω συνάδελφοι ότι είχαμε πάρει την απόφαση πριν από 15 μέρες για μία κινητοποίηση με 8-7 στους 15 παρόντες και η κινητοποίηση αυτή απευθυνόταν η πρόσκληση προς τα άλλα συνδικαλιστικά όργανα, στη ΓΣΕΕ, στις Ομοσπονδίες, στους συνταξιούχους, στη ΓΣΕΒΕΕ και ούτω καθεξής.

Παρόλα αυτά λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ επειδή θα αναμετρηθεί με τη σημερινή συγκέντρωση των ευρωπαϊστών όπως λέγεται, γαντζώθηκε πάνω από τη δική μας κινητοποίηση που σας είπα ότι δεν ήταν σε καμία περίπτωση συνδιοργάνωση και κατάπτυστα πέρασε μέσα από τα κανάλια και πραγματικά την καπέλωσε.

Την Τετάρτη, επειδή έχουμε δεχθεί κι εμείς πάρα πολλά παράπονα, γιατί ήταν και προϊόν, μάλλον ήταν και αποτέλεσμα αποσυσπείρωσης πάρα πολλοί που θέλανε να κατέβουν ενοχλήθηκαν από αυτή την πρακτική του ΣΥΡΙΖΑ, να καπελώσει την κινητοποίηση των Συνδικάτων, θα έχουμε απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής και την Παρασκευή στο Γενικό Συμβούλιο για να καταγγείλουμε τέτοιες πρακτικές. Αλλά σας λέω ότι θα είναι οι τελευταίες.

Γεια σας και καλούς αγώνες, καλό συνέδριο.

Θέμης Κοτσιφάκης

Πρόεδρος ΟΛΜΕ

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητέ Πρόεδρε και αγαπητά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, χαιρόμαι που είμαι μαζί σας και σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση.

Είναι γεγονός, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι πέντε χρόνια μνημονιακής πολιτικής λιτότητας και συνεχών περικοπών στα κοινωνικά αγαθά, στους μισθούς και στις συντάξεις έχουν φέρει τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλους τους εργαζόμενους στη χώρα σε δεινή κατάσταση.

Είναι γεγονός ότι αυτά τα χρόνια βρεθήκαμε στους δρόμους μαζί, στις κινητοποιήσεις, στα δακρυγόνα, στις συγκεντρώσεις και στις συγκρούσεις.

Είναι γεγονός ότι οι δυο μεγάλες Ομοσπονδίες της χώρας - η μία, η ΟΛΜΕ, συμπληρώνει τα 91 χρόνια εφέτος, η ΔΟΕ συμπληρώνει τα 93 - έχουν διαδραματίσει έναν σημαντικό ιστορικό ρόλο και θέλω να πιστεύω ότι και με το συνέδριο της ΟΛΜΕ, που θα γίνει σε λίγες μέρες, θα βάλουμε μπροστά και

θα καταφέρουμε αυτό που οραματίστηκαν πιο παλιά συνάδελφοί μας: να μπορέσουμε κάποτε να μιλήσουμε για το ενιαίο Συνδικάτο των εκπαιδευτικών της χώρας.

Ο συνδυασμός των εργασιακών αιτημάτων μας με τους αγώνες για ένα καλύτερο σχολείο είναι πραγματικά η ουσία του συνδικαλισμού που πρεσβεύουμε. Γιατί έχω πει πολλές φορές ότι δεν υπάρχουν συντεχνιακά αιτήματα των εκπαιδευτικών. Οι συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών είναι και συνθήκες μάθησης των μαθητών και έτσι το βλέπουμε.

Θέλουμε ένα διαφορετικό, ένα καλύτερο σχολείο, με δημοκρατική συμμετοχή του εκπαιδευτικού, με τη Δημοκρατία να αναπνέει στα σχολεία. Αλλά θέλουμε κι ένα καθαρό μέτωπο απέναντι στο ρατσισμό και το φασισμό και όλα αυτά τα συνδυάζουμε με τους αγώνες μας για επαρκείς δαπάνες για την εκπαίδευση, γιατί χωρίς αυτές, δεν πρέπει να το ξεχνάμε, δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστικά καλύτερη δημόσια εκπαίδευση.

Κι έχουμε μπροστά μας, με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς, και το αίτημα για μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και το αίτημα για καλύτερη συνολικά εκπαίδευση. Οι πρόσφατες κατακτήσεις μας, η κατάργηση της διαθεσιμότητας, η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων στα λύκεια, το πάγωμα της αξιολόγησης, μας δίνουν κουράγιο και ανάσα να συνεχίσουμε. Να συνεχίσουμε για τους μεγάλους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.

Θέλω να τονίσω ιδιαίτερα, με ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, ότι κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος. Πριν από δύο χρόνια εμφανίστηκε η απειλή ότι κάποιοι θα βγαίνανε στο δρόμο - δεν εννοώ για τους αγώνες, εννοώ ως απολυμένοι. Δώσαμε, λοιπόν, ένα μεγάλο αγώνα ενάντια στις απολύσεις, ενάντια στις διαισθησιμότητες. Ε, λοιπόν, μπορούμε να σας βεβαιώσουμε σήμερα ότι αυτός ο αγώνας δεν πήγε χαμένος - και κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος, ανεξάρτητα από το αν σε μια δεδομένη στιγμή φαίνεται να έχει αποτέλεσμα ή να μην έχει.

Και θέλω να μοιραστώ με δυο λόγια αυτή την εμπειρία μας. Δώσαμε - και αυτό ήταν που έπρεπε να κάνουμε, νομίζω - εμπιστοσύνη στη βάση, εμπιστοσύνη στις επιτροπές των συναδέλφων που κινητοποιούνται, επιδιώξαμε να συνυδάσουμε την κινητοποίηση της βάσης με τη δράση των σωματείων, με τα διοικητικά συμβούλια και την Ομοσπονδία, και νομίζω ότι αυτό ήταν το κλειδί.

Σε λίγες μέρες έχουμε κι εμείς το συνέδριό μας. Τα συνθήματά μας: «Όσα είπαμε ισχύουν», «Διαρκής αγώνας για την ανατροπή των πολιτικών των μνημονίων ενάντια σε κάθε αντιλαϊκή πολιτική», «Ισχυρό και μαχητικό Συνδικάτο», «Δημόσια, δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, αξιοπρεπείς μισθοί και συντάξεις», «Σταθερή και μόνιμη εργασία».

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, θα συνόψιζα ότι αυτό που αποκομίσαμε από τους αγώνες μας κι από την εμπειρία μας είναι πως κρατάμε στα χέρια μας τις μεγαλύτερες αξίες αυτού του τόπου, κι αυτές οι αξίες είναι η συλλογικότητα, είναι η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά. Αυτές είναι οι αξίες του κινήματος και με αυτές τις αξίες θα πορευτούμε και τα επόμενα χρόνια.

Κι αν θέλετε, και δίνοντας κι έναν προσωπικό χαρακτήρα, κλείνοντας το χαιρετισμό μου, θα έλεγα ότι δεκατρία χρόνια στην ΟΛΜΕ αυτό που παίρνω μαζί μου στη λήξη αυτής της συνδικαλιστικής θητείας δεν είναι ούτε οι καλύτερες αναλύσεις ούτε η «αριστερο-

σύνη» ούτε, αν θέλετε, όλα τα ιδανικά μας και οι στόχοι μας, που έχουν βέβαια τη σημαντική θέση τους σε αυτή την πορεία.

Αλλά κρατάω σαν το μεγαλύτερο μάθημα που πήρα σε αυτή την πορεία ένα σύνθημα που λέγαμε σε αυτούς τους αγώνες και νομίζω ότι αυτό το σύνθημα μπορεί να περικλείει αυτή την αξία που λέγεται συλλογικός αγώνας: «Όρκο τιμής να μη λυγίσω, αν οι συνάδελφοί μου δε γυρίσουν πίσω». Και νομίζω πως δε λυγίσαμε, συνάδελφοι. Γεια σας

Νίκος Παϊζης

Αντιπρόεδρος ΟΙΕΛΕ

Συμφωνήσαμε με τον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ να καταθέσουμε στα πρακτικά το αναλυτικό ψήφισμα των Ομοσπονδιών, κρίνοντας ότι ήταν απολύτως απαραίτητο και γι' αυτούς οι οποίοι έχουν μείνει τόση ώρα και μας ακούνε να πούμε την ουσία μας.

Από τη δικιά μας την εισήγηση κι όταν λέω «τη δικιά μας» εννοούμε των ιδιωτικών εκ-

παιδευτικών, το μικρότερο Συνδικάτο της εκπαίδευσης, έχουμε να καταθέσουμε την εμπειρία από το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ ότι αυτή η κρίση μας έφερε όλους πιο κοντά.

Ανθρώπους που τους ξέραμε χρόνια τους γνωρίσαμε και με άλλη ιδιότητα, μιλήσαμε άλλες φορές. Και δεν ήταν μόνο οι Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, τους συναντήσαμε και στα Συντονιστικά των Ομοσπονδιών, είδαμε εμπειρίες στους τρεις μεγάλους χώρους, όπως τους περιγράψατε ακριβώς στις εισηγήσεις σας, στην υγεία, στην παιδεία, στην πρόνοια, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στο λόγο και στην καρδιά εκεί που χτυπάει του δημόσιου τομέα.

Για τα χρόνια που πέρασαν δεν έχει λόγο κανένας να μιλήσει άλλο πια, τις συνέπειες τις έχει μετρήσει ο ίδιος ο λαός πάνω στην πλάτη. Τα ρήματα που θέλω να χρησιμοποιήσω για τα όσα ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα, καταργήθηκαν, υποτιμήθηκαν, καταλύθηκαν, έπληξαν ανεπανόρθωτα όχι το κύρος αλλά την καρδιά της ποιότητας στην εκπαίδευση.

Κι αυτό όσο και να θέλει μια Κυβέρνηση, όσο και να βοηθείται από ένα κόμμα, δεν γίνεται εύκολα. Αυτή είναι η μεγάλη δουλειά που υπάρχει από δω και μπρος και δεν είμαι και καθόλου σίγουρος αν θα καταφέρουμε να ξαναφέρουμε την εκπαίδευση στο σημείο που να έχει εμπιστοσύνη στον πιο κακό εργοδότη που γνώρισε ποτέ ο δημόσιος τομέας, γιατί εμείς ζούμε και λειτουργούμε στην ιδιωτική αγορά και από εργοδότες ξέρουμε.

Δεν πιστεύατε ποτέ ότι η μία αδικαιολόγητη απόλυση Έλληνα εκπαιδευτικού ανώνυμα ύστερα από 25 χρόνια προϋπηρεσίας άνοιγε τους ασκούς του Αϊόλου και κάλαγε σιγουριά ετών. Αλλά επειδή από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια, το 2010 ο μικρός ήταν αυτό το Συνδικάτο.

Θέλω να σας πω και για άλλα μικρά μεγέθη της εκπαίδευσης. Γιατί όταν η κρίση πλήττει τους μεγάλους ή μια κοινωνία ολό-

κληρη, τα μεγάλα μεγέθη πιέζονται και πιέστηκαν πολύ. Η αλήθεια και πρέπει να λέγεται κι είναι έννοια και των Συνδικάτων να τη βάλει μπροστά, είναι ότι τα μικρά μεγέθη δεν συμπιέζονται, εξανερμίζονται, εξαερώνονται και εξαφανίζονται.

Και γι' αυτό και τα τρία Συνδικάτα είναι προς τιμήν τους ότι στήριξαν την τεχνική εκπαίδευση, το μικρό παραμελημένο υποτιμημένο χωρίς πόρους οικονομικούς και υποδομές τέτοιες κομμάτι της εκπαίδευσης. Η λύση για όλα τα συστήματα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για όλο αυτό το μπλα-μπλα που πληρώνει 5,5 δισεκατομμύρια το χρόνο κάθε ελληνικό νοικοκυριό.

Αυτά ακούστηκαν μέσα στη Βουλή, τοποθετήθηκαν οι Ομοσπονδίες, από αυτή την έννοια άνοιξαν το δρόμο οι καθαρίστριες, που ποιος τις υπολόγιζε, οι σχολικοί τροχονόμοι, αυτούς ποιος τους είχε ακούσει; Το διοικητικό βοηθητικό προσωπικό της τριτοβάθμιας, αυτά που έπρεπε να τα έχουν πατήσει και να τα έχουν λιώσει κάτω κράτησαν και κοντά σε αυτούς κρατήσαμε κι εμείς. Δε μας έχει μείνει τίποτα, έχουμε μείνει με πολλαπλά κατάγματα, δεν ανήκουμε καν στο Υπουργείο Παιδείας.

Μίλαγα Θανάση για την εκλογή με δημοκρατικές διαδικασίες των Διευθυντών και το δικαίωμα των Συλλόγων να έχουν άποψη, ο άνθρωπος που εκπροσωπεί την Ομοσπονδία που ούτε Υποδιευθυντή δεν ψηφίζει. Και που το τσιράκι ή ο γνωστός του εργοδότη, γίνεται Διευθυντής με την ανοχή του κράτους. Για ποιο όμως στοιχείο ακριβώς ενδιαφέρεται ο εργοδότης μου να έχει δικό του κολλητό τον Διευθυντή, αν το κράτος είναι εκεί και επιβλέπει και εφαρμόζονται οι νόμοι;

Εμείς καταγγείλαμε από την αρχή την ανομία, που ξέραμε ότι όχι απλά θα μας διαλύσει, αλλά θα διαλύσει ένα ολόκληρο χώρο, τον οποίον θα τον κάνει δώρο στην αγορά. Την αγορά τη λέτε αλλά δεν την ξέρετε. Κάποια κόμματα και κάποιοι άλλοι νομίζουν ότι η αγορά είναι κάτι μεγάλες πολυκατοικίες της Κηφισίας με κάποια χαλιά και αυτές είναι οι οποίες καθορίζουν τα όνειρα των φοιτητών που θα σπουδάσουν στις οικονομικές επιστήμες.

Τα Συνδικάτα βγήκαν μπροστά και είπαν «ποια αγορά, 729 χιλιάδες επιχειρήσεις έχει η Ελλάδα, πόσες έχουν εργαζόμενους πάνω από 100»; Χωράνε σε ένα θέατρο, σε αυτό εδώ, 500 άτομα, 752 για την ακρίβεια. Πόσες έχουν εργαζόμενους που να είναι πάνω από 10; 29 χιλιάδες όλες κι όλες, αυτές είναι οι περίφημες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Πόσες είναι αυτές που έχουν κάτω από 10 εργαζόμενους; Σε αρκετές ιδιωτικές μονάδες εκπαίδευσης, νηπιαγωγεία, ΙΕΚ και τέτοια, αυτή είναι η περίπτωση, 720 χιλιάδες. Προς συναδέλφους κυβερνώσας πλευράς. Ένα εργαζόμενο να προσλάβουν οι 720 μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, η ανεργία στο μισό, δύο εργαζόμενους, την εξαφανίσαμε, απλά μαθηματικά.

Δε μιλάμε γι' αυτά, μιλάμε για επενδύσεις που θα έρθουν από το εξωτερικό και θα κάνουν πόσες θέσεις; 20 χιλιάδες, 30 χιλιάδες, 100 χιλιάδες; Μα στο 1,5 εκατομμύριο δε μας σώζει πια, αλλού είναι η ιστορία. Στην εκπαίδευση; Ποια εκπαίδευση θέλουμε; Εδώ μας έχουν ρίξει το τυράκι, το είδατε και στη Βουλή, τσακώθηκαν οι ειδικότητες μεταξύ τους.

Εσείς θα νοιώθετε υπερήφανοι που είστε δάσκαλοι και δασκάλες, που είστε η μόνη βαθμίδα της εκπαίδευσης, εγώ είμαι της δευτεροβάθμιας, που μιλάτε με παιδαγωγικό πλαίσιο αναφοράς ακόμα και δε βάλατε ειδικότητες από κάτω να ξεκινάμε.

Αυτό το παιδαγωγικό πλαίσιο αναφοράς διδάσκεται στα ελληνικά πανεπιστήμια και δεν τρεπείται στην τριτοβάθμια. Το χάσαμε εμείς στη δευτεροβάθμια και το στηρίζετε εσείς. Και αν αλλάξει κι αυτό, εάν φτάσει και το καύχημα της παιδαγωγικής που είναι το νηπιαγωγείο αντί να κάνει κοινωνικοποίηση να κάνει ειδικότητες, να κάνει προμαθηματικές έννοιες, τότε θα είμαστε μακριά. Αυτόν τον παιδαγωγικό κόσμο προσέβαλαν, που ξέρανε εκ των προτέρων ότι είναι και νεώτερης ηλικίας. Νηπιαγωγοί, δασκάλες και τα λοιπά. Εκεί που θα έχουν φτιάξει τη ζωή τους στα 35, εκεί που τους λέγαμε εμείς ειδικά μη στεναχωριέστε, θα κατεβάσουμε ένα ενιαίο μισθολόγιο και εμείς που είμαστε οι λιγότεροι πληρωμένοι, Προεδρεύοντα της ΑΔΕΔΥ έτσι δεν είναι; Τα άλλα Υπουργεία τα παίρνανε από αλλού, η εκπαίδευση δεν τα έπαιρνε και η υγεία, αυτοί οι δύο τομείς.

Και κοροϊδέψανε ολόκληρο κόσμο της εκπαίδευσης και του είπαν εσείς θα πάρετε και 50 ευρώ και αντί να πάρουν 50 ευρώ είδαμε νέους ανθρώπους να φεύγουν 200 ευρώ κάτω, νιόπαντροι και με δάνεια. Ποιος θα κερδίσει εκ μέρους του κράτους την εμπιστοσύνη δασκάλας να πάει να επιμορφωθεί στερώντας και τον προσωπικό της χρόνο; Ποιος σχολικός Σύμβουλος έχει τη δύναμη;

Η ζημιά έχει γίνει τεράστια. Σε μας υπάρχει μαύρη εργασία, δε δηλώνουμε τις ώρες μας, μπορούν και να μη μας αναγνωρίσουν. Αν πάμε να απεργήσουμε Πρωτομαγιά υπάρχει ο ρουφιάνος που μιλάει, συνάδελφός μας κι αυτός. Τα Συνδικάτα σηκώσανε στην πλάτη τους, δέκα άτομα σε μια πορεία, θυμάται ο Θέμης και έλεγα δεν είμαι μόνος μου, είναι 150 πίσω μου, όσους ψήφους πήρα. Ο Αντιπρόεδρος αν θα κρατάει το πανό θα τον απολύσουν στο πιτς φιτίλι μέσα σε δυο χρόνια.

Τώρα κάποιοι αμφισβητούν και αν πρέπει να αναγνωριστεί και η δικιά μου και των συναδέλφων μου η εκπαιδευτική προϋπηρεσία. Σωστά. Μη σώσει και αναγνωριστεί. Απλά ήθελα να ξέρω δουλεύοντας μέσα στην εκπαίδευση στον 21^ο αιώνα να δίνω ακόμα σαν συνδικαλιστής τον αγώνα της ΟΙΕΛΕ του '56 ότι είμαστε ισότιμοι ως δάσκαλοι;

Την ίδια αγάπη βάζω, την ίδια δουλειά, τα ίδια λεφτά παίρνω; Και έχω και αφεντικό και τέσσερις αξιολογήσεις, να τις χαιρόμαστε όλοι, των γονέων, του εργοδότη, του ρουφιάνου, μπορεί και των παιδιών, όλες αντιεπιτημονικές και όλες για το κακό το δικό μας. Μη στενοχωριέστε που φεύγετε, να χαίρεστε που ένα νέο Διοικητικό Συμβούλιο έρχεται. Θα τους περιμένουμε εμείς, πάλι μαζί θα προχωρήσουμε. Εμείς τις σημαίες δεν τις κατεβάσαμε ποτέ.

Γιάννης Στέφος

Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

πριν τοποθετηθώ θα ήθελα να θυμηθώ κι εγώ το συνάδελφο Παπλωματά και το Θωμά Καραγιάννη.

Τον Κώστα Παπλωματά τον γνώριζα κυρίως μέσα από τη δράση του και όχι τόσο προσωπικά. Το Θωμά Καραγιάν-

νη τον ήξερα περισσότερο γιατί αντλώ την καταγωγή μου από τα Γιάννενα. Πιστεύω πως και οι δύο ήταν άνθρωποι τους οποίους μπορούμε να θυμόμαστε γι' αυτά που κυρίως ενώνουν τον κλάδο μας και τους αγώνες του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χαιρετίζω τη σημερινή 84^η Συνέλευση και τη μαζικότητα η οποία την διακρίνει. Είναι βέβαιον ότι περάσαμε πέντε τουλάχιστον χρόνια μαρτυρικά και δύσκολα, μιλώντας μάλλον ως δάσκαλος, τελικά, παρά ως Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, και είναι πιθανό να έχουμε κι άλλα δύσκολα χρόνια μπροστά μας. Έτσι κι αλλιώς τα πράγματα δεν αλλάζουν μέσα σε μια μέρα, αλλά κάθε μέρα και από λίγο με βάση τις μάχες που όλοι μας δίνουμε εντός και εκτός Κοινοβουλίου. Αυτό σημαίνει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα θα πρέπει να είναι πυροκροτητής αγώνων οι οποίοι θα αποτρέπουν όσες πολιτικές δεν κινούνται προς όφελος του εργαζόμενου λαού.

Όμως, παρά το γεγονός πως η Κυβέρνηση αυτή, είναι μια Κυβέρνηση μόλις λίγων μηνών, η οποία έχει κάνει και λάθη και τα έχει αναγνωρίσει, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι από τις 26 του Γενάρη οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν στα σχολεία με άλλον αέρα. Τα Πειθαρχικά Δίκαια, τα οποία όλοι εμείς εδώ τα καταγγείλαμε και τα αντιπαλέψαμε, αποτελούν παρελθόν.

Παράλληλα, αποτελεί χρέος όλων μας, να μην αφήσουμε να επανέλθει σε καμία περίπτωση και με κανέναν τρόπο η αξιολόγηση, η οποία γονάτισε και διέλυσε το δημόσιο σχολείο.

Δεν μπορώ να μην αναφέρω βέβαια, ορμώμενος και από την παρουσία του φίλου μου του Κοτσιφράκη, πως χιλιάδες εκπαιδευτικοί δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχουν γυρίσει στα σχολεία τους, πως θα ανοίξουν και πάλι τα ΕΠΑΛ, τα λαϊκά σχολεία, εκείνα που μέσα σε μια νύχτα κλείσανε.

Δεν μπορώ να λησμονήσω το νομοσχέδιο που ήρθε για την επιλογή των στελεχών, ένα νομοσχέδιο που ο ΣΥΡΙΖΑ τόλμησε να φέρει, ένα νομοσχέδιο που ξέρετε πολύ καλά όλοι πως λειτούργησε στα σχολεία.

Είναι σαφές πως δεν θέλουμε να έχουμε ελεγχόμενους Διευθυντές ή Διευθυντές Εκπαίδευσης, θέλουμε να εισάγουμε μια διαφορετική νοοτροπία, μια άλλη φιλοσοφία η οποία θα κατακτηθεί μέσα στα χρόνια και μέσα από τη δυναμική και του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τέλος, αυτές τις μέρες έχει κατατεθεί προς διαβούλευση ένα πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία. Αν και φαίνεται ότι ο μεγάλος όγκος αυτού του νομοσχεδίου αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην ουσία δεν είναι έτσι. Υπάρχουν διατάξεις οι οποίες καταργούνται μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, γεγονός το οποίο αποτελούσε πάγια απαίτηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Παράλληλα, θα πρέπει να τονιστεί πως με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζονται και πολλά θέματα που αφορούν τους αναπληρωτές καθηγητές.

Αυτό το οποίο θα ήθελα να «καταθέσω», επιπλέον, σε εσάς με όλο το σεβασμό και την ειλικρίνεια, είναι πως τα νομοσχέδια όταν έρχονται προς διαβούλευση δεν ψηφίζονται ποτέ στην αρχική τους μορφή. Υπάρχει η διαδικασία των Επιτροπών, στην προκειμένη περίπτωση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου εκεί καλούνται και οι φορείς (μέσα σε αυτούς και η ΔΟΕ) να καταθέσουν τις θέσεις τους. Έτσι μας δίνεται η ευκαιρία, σε αυτές τις επιτροπές να δίνουμε μεγάλες μάχες, σε συνεργασία με τους φορείς, ώστε να μπορέσουμε να κερδίσουμε

όσο το δυνατόν περισσότερα προς όφελος των εργαζόμενων στην εκπαίδευση, αλλά και προς όφελος της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να παρατηρήσω το εξής: κάθε φορά που έρχομαι εδώ κοιτώ πάντα το διεκδικητικό πλάνο. Ποιος θα διαφωνήσει με όλα αυτά τα ζητήματα, ποιο κόμμα μπορεί να τολμήσει να διαφωνήσει; Ίσως μόνο όσα διαφωνούσαν και το προηγούμενο διάστημα, αλλά σήμερα, για εμάς, το ζητούμενο θα πρέπει να είναι να μπορέσει αυτό το πλάνο να γίνει σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό νόμος του κράτους.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να προσθέσω, Πρόεδρε και Διοικητικό Συμβούλιο, ότι αποτελεί επιτακτική ανάγκη η αλλαγή των σχολικών εγχειριδίων. Ήδη έχουμε πολλά πορίσματα της ΔΟΕ, πορίσματα επιστημονικών φορέων, αλλά και οι ίδιοι οι Σύλλογοί μας ξέρουν πολύ καλά τα ζητήματα με τα σχολικά εγχειρίδια.

Σε κάθε περίπτωση χρέος δικό μας ως δάσκαλοι, αλλά χρέος και του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ πλέον, είναι να προστατεύσουμε δύο πράγματα σε αυτόν τον τόπο. Τη δημόσια υγεία και τη δημόσια εκπαίδευση. Και τα δύο βάζονται ανελέητα όλα αυτά τα χρόνια. Χρέος δικό μας, σε κάθε περίπτωση, είναι τα κόμματα αλλά κυρίως τα Συνδικάτα να βρεθούν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να σταματήσουν οτιδήποτε μπορεί να φέρνει το λαό μας σε δυσχερέστερη θέση από αυτή που βρίσκεται σήμερα.

Ειλικρινά από την καρδιά μου εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες σας και θα ήθελα να ευχαριστήσω τόσο το Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά και όλους εσάς, που με ακούσατε.

Καλή επιτυχία και καλή συνέχεια. Ευχαριστώ.

Μανώλης Συντυχάκης

Βουλευτής ΚΚΕ

Αγαπητοί σύνεδροι, φίλες και φίλοι, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η εκπαίδευση, τα προβλήματά της και το περιεχόμενό της έχουν καθαρά ταξικό χαρακτήρα.

Ταξικό από την άποψη ποιας τάξης μπορεί να επιβάλει και να εφαρμόσει μέσω της εξουσίας της την παιδεία των σύγχρονων μορφωτι-

κών λαϊκών αναγκών. Αναγκών που προσδιορίζονται από το επίπεδο ανάπτυξης της επιστήμης, των παραγωγικών δυνατοτήτων που υπάρχουν σήμερα και που παραμένουν δυνατότητες καθώς μπαίνει εμπόδιο η καπιταλιστική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής.

Αγαπητοί φίλοι, λέξεις και συνθήματα όπως «ποιότητα, αποδοτικότητα, αξιολόγηση, αυτονομία του σχολείου, αποκέντρωση, παιδοκεντρική μάθηση, διαθεματικότητα» είναι μόνο λίγες από εκείνες τις λέξεις που συνόδευσαν όλες τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν στην εκπαίδευση πριν και κατά τη διάρκεια της καπιταλιστικής κρίσης, πριν και μέσα στα μνημόνια.

Ξεπήδησαν μάλιστα από την παιδαγωγική και την αγάπη των Κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη νεολαία και

τους εκπαιδευτικούς; Όχι. Ξεπήδησαν από τα οικονομικά επιτελεία και τα λογιστικά τετράδια των ιδιοκτητών του πλούτου, υπηρετώντας έναν και μόνο στόχο, το κέρδος.

Σήμερα πιέζουν για πιο γρήγορες αλλαγές στην εκπαίδευση, γιατί είναι ο καλύτερος χώρος προετοιμασίας της νεολαίας για τις ακραίες μορφές εκμετάλλευσης που την περιμένουν. Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί είναι το πρώτο πεδίο βολής πειραματισμού και δοκιμασίας των αναδιαρθρώσεων.

Σε ποιον άλλον εργασιακό χώρο του δημοσίου υπάρχουν τόσες πολλές κατηγορίες ελαστικά εργαζόμενοι, ωφελούμενοι, όπως μάλιστα διακηρύττει και η νέα Υφυπουργός Εργασίας; Σε ποιον άλλον εργασιακό χώρο του δημοσίου κάθε φορά που φτάνει η 30^η Ιούνη απολύονται περίπου 20 χιλιάδες εργαζόμενοι ωρομίσθιοι και αναπληρωτές, με αμφίβολο το αν και το που την επόμενη χρονιά θα ξαναπροσληφθούν;

Που πρωτοεφαρμόστηκε με το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ η αποσύνδεση του πτυχίου από το δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος; Όλα αυτά αγαπητοί φίλοι ξεκινούν από τους εκπαιδευτικούς για να παίρνουν έμπρακτα και οι μαθητές τους τα πρώτα μαθήματα της ζωής που τους περιμένει.

Γενικότερα όμως, όταν το σχολείο υποβιβάζεται σε προθάλαμο της ισόβιας εργασιακής περιπλάνησης, που χάριν ευφωνίας ονομάζεται δια βίου μάθηση, όταν η όποια μόρφωση και καλλιέργεια της προσωπικότητας υποκαθίστανται από δεξιότητες επιβίωσης και αγωγές υποταγής, όταν οι επιχειρήσεις αναγορεύονται σε φωτοδότες της ανθρωπότητας.

Όταν χορηγοί και επιχειρηματίες γίνονται μόνιμοι επίσημοι συνδαιτυμόνες και συνδιοργανωτές κάθε δραστηριότητας του Υπουργείου Παιδείας, υπαγορεύουν τα σχολικά βιβλία, επιμορφώνουν τους εκπαιδευτικούς, συγκροτούν εκπαιδευτικά προγράμματα και φτάνουν να μπαίνουν ακόμα και στις τάξεις για να διδάσκουν από πρώτο χέρι τις κάλπικες αξίες τους, ο μόνος ρόλος που απομένει για τον εκπαιδευτικό είναι να γίνει υπάλληλός τους, διαμεσολαβητής των συμφερόντων τους στη νεολαία και πωλητής ληξιπρόθεσμων προϊόντων κατάρτισης.

Επομένως η καταδίκη της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης και ορισμένων από τα μέτρα της είναι γράμμα κενό αν δε συνοδεύεται από στόχους πάλης ενάντια σε κάθε μέτρο που την προετοιμάζει και την εμποδώνει με στόχους πάλης κατά της αυτονομίας και της αποκέντρωσης του σχολείου που έρχεται, κατά των ευέλικτων και βαθειά αντιεπιστημονικών νέων προγραμμάτων και βιβλίων, κατά των νέων ευρωπαϊκών προγραμμάτων που χρηματοδοτούν την εκπαιδευτική εξαθλίωση και εξοικειώνουν τους εκπαιδευτικούς με την ιδέα του ανταγωνισμού.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, στους πέντε μήνες της νέας συγκυβέρνησης και έχοντας στην πλάτη του ο λαός δύο μνημόνια και 500 εφαρμοστικούς νόμους που ετοίπη εδώ η Κυβέρνηση δεν φιλοτιμήθηκε έστω και έναν εφαρμοστικό νόμο να καταργήσει, είμαστε προ των πυλών ενός τρίτου ΣΥΡΙΖΑϊκού μνημόνιου και μας δίνεται έτσι η δυνατότητα για να δούμε και το έργο της στην εκπαίδευση αφού βέβαια μετά το τρίτο ΣΥΡΙΖΑϊκό μνημόνιο θα προκύψει και η νέα δανειακή σύμβαση πολλών δισεκατομμυρίων που θα τσακίσουν εκ νέου τα λαϊκά στρώματα.

Ο νόμος που πέρασε μέσα από τη Βουλή για την παιδεία όχι μόνον δεν κατήργησε τους νόμους Αρβανιτόπουλου και Δια-

μαντοπούλου, αλλά συνεχίζουν αυτοί οι νόμοι να εκτελούνται στο ακέραιο, είναι αναλλοίωτοι και δεν δέχτηκαν επίσης καμία από τις τροπολογίες που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Η κατάσταση λοιπόν στην εκπαίδευση είναι ερηκτική.

Το ΚΚΕ ήδη από το 2012 είχε καταθέσει επερώτηση συνολικά για τα οξυμένα προβλήματα στους χώρους της εκπαίδευσης, προτάσσοντας άμεσα ζητήματα ανακούφισης, που το ίδιο το κίνημα διεκδικούσε. Σήμερα δε βλέπουμε κανέναν λόγο να κάνουμε βήμα πίσω από αυτές τις διεκδικήσεις, όμως έχει παράλληλη αξία να θυμίσουμε τη γραμμή, την αντίληψη που στήριζε αυτά τα αιτήματα.

Η σημαία του λαού που γράφει «δε θα πληρώσει ο λαός τα σπασμένα της κρίσης», σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει ανεκτή η λογική που λέει κατά κόρον η Ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στο μέτρο του δυνατού και ανάλογα με την πορεία των δημοσιονομικών της χώρας θα συνεχίσουμε.

Αλήθεια; Τι διαφορετικό έλεγε ο Λοβέρδος χωρίς βέβαια να το πασπαλίζει με αριστερή και μαρξίζουσα χρυσόσκονη; Τόσα χρόνια μαθητές εκπαιδευτικοί γονείς παλεύουν να μειωθεί η αναλογία μαθητή εκπαιδευτικού ανά τάξη στο 1 προς 20, τόσα χρόνια περιμένουν εκατοντάδες διοριστέοι του ΑΣΕΠ να προσληφθούν, τόσα χρόνια τα σχολεία παγώνουν στο πρώτο κρύο, οι σχολικές Επιτροπές πληρώνουν πετρέλαιο και φυσικό αέριο κανονικά, ενώ οι εφοπλιστές φοροαπαλλάσσονται.

Τι θα γίνει με τα σχολεία που έκλεισαν; Θα ανοίξουν άμεσα ή θα επανεξεταστεί η λειτουργία τους στον αιώνα τον άπαντα και όταν εφόσον ανατάξει η οικονομία; Ακόμα και τα σωστά και δίκαια αιτήματα για την επαναπρόσληψη των διαθέσιμων εκπαιδευτικών υιοθετούνται με την προϋπόθεση να κοπούν οι αντίστοιχες πιστώσεις προσλήψεων για το 2016.

Το πρόβλημά του υποσιτισμού των παιδιών θα αποτελέσει ένα ακόμα πάρτι για τις απανταχού μη κυβερνητικές οργανώσεις ή θα δοθούν χρήματα για τη στήριξη των δημοσίων δομών, ακόμα και με επιμερισμό δαπανών από το ΕΣΠΑ 2014-2020;

Η περίφημη κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης καταντάει-καταλήγει μια νέα αξιολόγηση με τους ίδιους εταίρους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ. Η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας επανέρχεται, βαφτίζεται κριτική αποτίμηση, με τον ασφυκτικό έλεγχο σε κάθε βήμα των Σχολικών Συμβούλων που αποτελούν και τα πρώτα βιολιά της αξιολόγησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και οι υποσχέσεις για κατάργηση του νόμου του άρθρου 32 του Νόμου 3848/210 που αφορά την αυτοαξιολόγηση πήγε περίπατο, πάνω σε τι όμως θα κριθεί μία σχολική μονάδα, γιατί αυτό είναι το κύριο.

Και αυτή η Κυβέρνηση χωρίς καμία αμφιβολία παίρνει επάξια τη σκυτάλη των προηγούμενων κυβερνήσεων και συγκυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, προωθώντας τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, αναπόσπαστος στόχος της οποίας είναι η λεγόμενη αυτονομία της σχολικής μονάδας, να λειτουργεί αυτόνομα δηλαδή από τις υπόλοιπες στην ουσία ανταγωνιστικά και να αξιολογείται γι' αυτό.

Να λοιπόν γιατί επανέρχεται η αυτοαξιολόγηση η οποία ουσιαστικά δεν έφυγε ποτέ και γι' αυτό πρέπει να πάρει την από-

ψη που πρέπει να πάρει από τους εκπαιδευτικούς και αυτή η Κυβέρνηση όπως και οι προηγούμενες.

Η αντίθεση του ΚΚΕ στην αξιολόγηση συνοδεύεται από την πάλη για ενιαία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, με την πάλη για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της πολιτικής που θα δημιουργούν όρους και προϋποθέσεις για την ικανοποίηση των σύγχρονων μορφωτικών λαϊκών αναγκών και θα καταστούν τον εκπαιδευτικό πραγματικό δάσκαλο των παιδιών του λαού.

Η αντίθεσή μας στην αξιολόγηση ως κρίσιμο κρίκο στην εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής δεν μπορεί να αποκοπεί από τη συζήτηση για τις συνέπειες της κρίσης, από τα υποσιτιζόμενα παιδιά, τις μειώσεις μισθών, τα ανύπαρκτα βιβλία, τις ελλείψεις σε πετρέλαιο και μεταφορικά μέσα, πρώτα απ' όλα όμως από τους σκοπούς και το περιεχόμενο του σχολείου.

Άρα και ο βαθύς πόθος των εκπαιδευτικών για καταξίωση και αναγνώριση του ρόλου τους θα μένει ανεκπλήρωτος και όλο πιο μακρινός, αν τα αιτήματα με τη μισθολογική και επιστημονική τους αναβάθμιση δεν συνοδεύονται από το βασικότερο αίτημα για ένα άλλο σχολείο, ένα σχολείο που δε θα χρειάζεται ούτε η βιτρίνα των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ούτε τα πλουμιστά πακέτα των προγραμμάτων, ούτε τις άπνοες αναενώσεις των βιβλίων για να αγαπηθεί από τους μαθητές, γιατί θα έχει άλλο σκοπό.

Αντί να προετοιμάζει ανθρώπους που πειθήνια παθητικά θα προσαρμόζονται σε έτοιμες κοινωνικές μορφές που θα διαμορφώνει προσωπικότητες ικανές να τις αλλάζουν, αντί να νομιμοποιεί την ταξική διαίρεση της κοινωνίας με το πρόσχημα ότι κάποιοι δεν παίρνουν τα γράμματα, θα φροντίζει όλοι οι μαθητές τους να μορφωθούν.

Ένα τέτοιο σχολείο δεν μπορεί παρά να είναι το ενιαίο βασικό καθολικό υποχρεωτικό δημόσιο και δωρεάν 12χρονο σχολείο, ως την ενηλικίωση των μαθητών, με ενιαίο πρόγραμμα και βιβλία και εκπαιδευτικό προσωπικό, με ενιαία εργασιακά δικαιώματα.

Αγαπητοί φίλοι, σήμερα κατά την άποψή μας είναι αναγκαίο όσο ποτέ να ξεκινήσει μία πολύ μεγάλη προσπάθεια, μια πρωτοβουλία από όλους τους εκπαιδευτικούς που βλέπουν το ρόλο τους ως πραγματικούς παιδαγωγούς στο πνεύμα του Δημήτρη Γλυνού, που έλεγε ότι «ο σωστός εκπαιδευτικός βλέπει στις νέες ψυχές τη δυνατότητα μιας καλύτερης ανθρωπότητας και θέτει ολόκληρο τον εαυτό του υπηρέτη της δημιουργίας τους, βρίσκονταν σε αυτή του την ενέργεια τη βαθύτατη ικανοποίηση του είναι του».

Να ανοίξει η συζήτηση για το περιεχόμενο των ενεργειών για τη βαθύτατη ικανοποίησή του, να ανοίξει η συζήτηση για ποιο σχολείο θέλουμε και σε ποια κατεύθυνση. Σε αυτή την κατεύθυνση το κόμμα μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας είμαστε διατεθειμένοι να συμβάλλουμε με αποφασιστικότητα, χωρίς συμβιβασμούς και ταλαντεύσεις, ανταποκρινόμενοι στον χαρακτήρα μας ως Κομμουνιστικό Κόμμα που παλεύει για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από την εκμετάλλευση και άρα για μια παιδεία που θα συμβάλλει στην κοινωνική απελευθέρωση.

Με αυτές τις σκέψεις σας ευχόμαστε καλή συνέχεια και καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Αλέξανδρος Καβούνης

Υπεύθυνος Παιδείας και Συνδικαλιστικών Θεμάτων
Ανεξαρτήτων Ελλήνων

Καλησπέρα, χαιρετίζω την 84^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, είμαι κι εγώ δάσκαλος μάχιμος, απλά εκπροσωπώ τους Ανεξάρτητους Έλληνες και την κα Σταυρούλα Ψουλίδου σήμερα, επομένως θα μιλήσω περισσότερο ως δάσκαλος και λιγότερο ως στέλεχος ενός κόμματος.

Είμαι αρκετή ώρα εδώ και στο μυαλό μου γυροφέρνει ο

τίτλος ενός βιβλίου που φαντάζομαι ότι οι περισσότεροι εδώ το έχετε στη βιβλιοθήκη σας, είναι «η μεταρρύθμιση που δεν έγινε» του Δημαρά. 185 χρόνια υποσχέσεων και καμίας μεταρρύθμισης, καμίας ουσιαστικής αλλαγής.

Από ίδρύσεως αυτού του κράτους το μόνο που έκαναν οι εκάστοτε Κυβερνήσεις ήταν να κλέβουν και δεν το βάζω σε εισαγωγικά, ήταν να κλέβουν τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Γαλλίας της Γερμανίας της Νορβηγίας, του Καναδά, της Αμερικής και αντιγράφοντας τα κακέκτυπα με κακές μεταφράσεις να προσπαθούν να τα περάσουν μέσα στον ελληνικό λαό.

Αυτό το οποίο έχουμε διαπιστώσει εξ ιδίων όλοι μας είναι ότι τίποτε δεν έχει πετύχει και μάλιστα τα τελευταία 15 χρόνια αυτό το οποίο εισπράττουμε ως κλάδος είναι η απαξίωση, μισθολογική απαξίωση, κοινωνική απαξίωση, υπηρεσιακή απαξίωση και ωστόσο εμείς συνεχίζουμε να είμαστε στην τάξη και να δουλεύουμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτές τις ημέρες αρκετοί στενοχωρήθηκαν που χάσανε τη θέση του Διευθυντή. Θεωρώ ότι οποιαδήποτε αλλαγή πρέπει να γίνεται καλοδεχούμενη, έστω και αν έχει ελλείψεις. Και κατ' ημάς το συγκεκριμένο νέο νομοσχέδιο που ήρθε έχει πολλές ελλείψεις, αλλά είναι μία αλλαγή.

Φύγαμε από την πελατειακή σχέση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων και τη διανομή του 60-40 ανάλογα με το ποιος ήταν Κυβέρνηση και περάσαμε στη λαϊκή βούληση των συναδέλφων. Βέβαια αυτοί οι οποίοι συντάξανε το νομοσχέδιο το συγκεκριμένο είχαν στο νου τους μάλλον τη Νορβηγία, όπου ο Νορβηγός δάσκαλος δεν ψηφίζει ούτε τη μάνα του αν αντικειμενικά πιστεύει ότι δεν του κάνει. Τέλος πάντων ιδωμεν.

Ως Ανεξάρτητοι Έλληνες εμείς προτείνουμε κάτι ενδιάμεσο, να υπάρχει Υπηρεσιακό Συμβούλιο, να υπάρχουν σταθμισμένα κριτήρια, έτσι ώστε να απαγορευθεί σε ένα μεγάλο βαθμό η πελατειακή σχέση και φυσικά να υπάρχει και η συμμετοχή του Συλλόγου Διδασκόντων.

Η Δημοκρατία δυστυχώς στενοχωρεί πολλούς. Οι μεταταγμένοι είναι εδώ, γιατί στο facebook σήμερα λέγανε ότι θα έρθουν. Δεν είναι, άρα δεν έχω και θέση. Θα έρθουν αύριο; Θα τους την αφήσω γραπτώς. Για τους μεταταγμένους αυτό που έχω να πω είναι ότι δεν είναι δυνατόν σε μία Κυβέρνηση έξι μηνών λάθη και αστοχίες του παρελθόντος, τα οποία λάθη έγιναν με απολυταρχικό και τυραννικό τρόπο, να καλούμε μία Κυβέρνηση με

δημοκρατικό «τρόπο» να τα επιλύσει άμεσα. Ξέρετε ότι η Δημοκρατία θέλει υπομονή και χρόνο.

Έχω να πω κάτι για τα μειονοτικά σχολεία, γιατί το διάβασα στο πολυνομοσχέδιο το οποίο δόθηκε προς διαβούλευση, ευτυχώς δεν έχει ψηφιστεί ακόμη και φαντάζομαι ότι όπως είπε και ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ θα ψηφιστεί μετά από σοβαρή διαβούλευση.

Τα μειονοτικά σχολεία δε νομίζω ότι είναι τα τουρκικά σχολεία και η αναλογία του μαθητικού πληθυσμού σε αυτά τα σχολεία είναι 45-55. Άρα εάν ισχύσει τελικά η πρόταση στα μειονοτικά σχολεία να δοθούν βιβλία στην τουρκική γλώσσα, η πρόταση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων είναι αντίστοιχα να δοθούν στα πομακικά σχολεία στην πομακική γλώσσα και στα σχολεία των ρομά, όπως έχουμε κι εδώ πολλά σχολεία ρομά στη γλώσσα των ρομά. Μπορούμε μια χαρά να αντιγράψουμε και στο ελληνικό αλφάβητο και στο λατινικό. Λοιπόν μην ξεχνάμε, είναι μουσουλμανική μειονότητα και όχι τουρκική. Εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες επιμένουμε σε αυτό.

Ένα παράπονο προς τη ΔΟΕ, στις εκάστοτε Ηγεσίες και το κάνω ως δάσκαλος. Το διεκδικητικό πλαίσιο είναι πάντα σοβαρό, οι αγώνες, οι στερήσεις των δασκάλων είναι πάντα μεγάλοι. Βάζουμε το χέρι στην τσέπη και πληρώνουμε τον κρατικό προϋπολογισμό σε κάθε απεργία. Γιατί πρέπει κάθε χρόνο τρεις ημέρες παραμονές εορτών να ενισχύουμε τον κρατικό προϋπολογισμό με απεργία; Πιστεύετε ότι 23 Δεκεμβρίου αν κάνουμε απεργία θα στενοχωρηθεί το σύστημα;

Για το πολυνομοσχέδιο δύο σχόλια μόνο θέλω να κάνω, όσον αφορά στην αυτοαξιολόγηση, την αυτοαξιολόγηση εμείς δεν τη βλέπουμε σαν κάτι το οποίο είναι συστημικό, αλλά το βλέπουμε σαν παιδαγωγικό. Ο παιδαγωγικός σκοπός της αυτοαξιολόγησης είναι μέσα σε μία σχολική μονάδα να μπορέσουμε να διορθώσουμε τα λάθη μας από μόνοι μας.

Δε νομίζω ότι χρειάζονται γραπτές εκθέσεις, δε νομίζω ότι χρειάζεται αυτό να βγει προς τα έξω. Θεωρώ ότι 185 χρόνια στο ελληνικό σχολείο ο δάσκαλος κάνει αυτοαξιολόγηση κάθε τέλος της χρονιάς. Επίσης για την αυτοαξιολόγηση το 12μνο είναι μεγάλος χρόνος, θα πρέπει να γίνεται επαναπροσδιορισμός κάθε τρίμηνο κι αυτή είναι η δική μας πρόταση.

Ένα θέμα το οποίο έχει προκύψει με την ανάγνωση του πολυνομοσχεδίου τις τελευταίες ημέρες είναι αυτό που έγινε για τη μη μοριοδότηση στα δυσπρόσιτα μέρη για το 2010-2014, δηλαδή όσοι υπηρέτησαν σε αυτά αυτή την τετραετία δε θα μοριοδοτηθούν.

Αυτοί που ήταν πριν ή αυτοί που πάνε μετά μοριοδοτούνται, γιατί; Είναι ένα ερώτημα το οποίο το απευθύνουμε και στην ηγεσία του Υπουργείου. Δηλαδή οι συνάδελφοι στερήθηκαν, πήγαν ουσιαστικά με ένα μισθό πείνας, ξεσπιτώθηκαν νοίκιασαν σπίτια υπηρέτησαν εκεί έκαναν το καθήκον τους και δε θα πάρουν μόρια; Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε αυτό.

Δε θα σας απασχολήσω άλλο, γιατί βλέπω ότι έχετε κι άλλα θέματα τα οποία συζητάτε μεταξύ σας, ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση που έγινε. Ελπίζω η ΔΟΕ να συνεχίσει δυναμικά, υπάρχουν πολλές μορφές αγώνα, δεν είναι μόνο η απεργία, υπάρχει μία μορφή αγώνα που πολλές φορές την ξεχνάμε και είναι οι ουσιαστικές προτάσεις από τις οποίες δεν μπορούν να ξεφύγουν οι Ηγεσίες. Ευχαριστώ πολύ.

Τάσος Αντωνιάδης

Σύλλογος Φλώρινας

Χαιρετίζω τις διεργασίες της 84^{ης} Συνέλευσης του κλάδου, της κορυφαίας δημοκρατικής διαδικασίας που γεννήθηκε εδώ σε αυτή την πόλη, την Αθήνα και μεταλαμπαδεύτηκε σε όλο τον κόσμο.

Δυστυχώς αυτοί που τόσα χρόνια κόπτονταν για δημοκρατικές διαδικασίες, αποδείχθηκε τελικά ότι δεν τις πιστεύουν. Είδαμε τους τελευταίους μήνες στην Πρώτη Κυβέρνηση Αριστερά και καταλάβαμε τι σημαίνει Αριστερά. Με την επιλογή των Περιφερειακών Διευθυντών, αυτοί που τόσο καιρό κατηγορούσαν τις προηγούμενες Κυβερνήσεις ότι χειραγωγούν την εκπαίδευση, κάνανε ακριβώς το ίδιο.

Όπως την επιλογή των Διευθυντών των σχολείων βρίσκεται σε θετική κατεύθυνση, μόνο που σας άφησε γυμνούς. Ενώ κατηγορούσατε ότι οι προηγούμενες επιλογές Διευθυντών δημοτικών σχολείων γίνονταν με αδιαφανείς διαδικασίες, οι ίδιοι οι συνάδελφοι κατά μεγάλο ποσοστό πάνω από 90% επέλεξαν ακριβώς τους ίδιους συναδέλφους.

Όσον αφορά την εκπαίδευση, θεωρώ ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή για να τα αλλάξουμε όλα. Πιστεύω ότι η πρωτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να είναι αυτή που θα τραβήξει τη χώρα από το τέλμα που έχει πέσει.

Για τις προτάσεις προς το καινούριο Δ.Σ., θεωρώ ότι πρέπει να είναι άμεση η επαναφορά των μισθολογικών κλιμακίων, ανακατανομή των χρημάτων των σχολικών μονάδων, τα σχολεία στην περιοχή μας κρύνουν παγώνουν, παγώνουν τα ίδια μας τα παιδιά.

Στη δύσκολη οικονομική κατάσταση που βρισκόμαστε δεν νοείται συνάδελφος εκπαιδευτικός να είναι μακριά από το σπίτι του και να μην παίρνει απόσπαση δύο χρονιές συνεχόμενα, αυτό θα πρέπει να το κοιτάξουν οι Αιρετοί του ΚΥΣΠΕ. Δεν νοείται συνάδελφος που υπηρετεί σε πειραματικό σχολείο να μην μπορεί να πάρει το παιδί του, είναι αδύνατον. Προηγούνται όλοι οι άλλοι και είμαστε οι τελευταίοι εμείς οι εκπαιδευτικοί.

Κλείνω την ομιλία μου με τους αναπληρωτές που ήταν εδώ χτες. Θα ήθελα να τους ευχαριστήσω θερμά για το ταξίδι στο χρόνο που μας προσέφεραν, γιατί μου θύμισαν τις δικές μου αγωνίες όταν ήμουνα για επτά χρόνια αδιόριστος. Θα ήθελα όμως να πω τα εξής: Τους άκουσα με προσοχή, χάρηκα αλλά και λυπήθηκα. Χάρηκα γιατί είδα τη σπίθα του αγώνα στα μάτια τους, αλλά λυπήθηκα γιατί τους είδα διασπασμένους. Και θα ήθελα να τους θυμίσω κάτι.

Το 2004 εδώ με την Κατερίνα από την Καστοριά όταν υπηρετούσε στην Καστοριά ήταν ειδικής αγωγής, ήταν η πρώτη που κάναμε αγώνα για να μιλήσει και υπήρχε ένα πρόβλημα. Ήταν κι αυτοί διασπασμένοι, ήταν τα δύο πανεπιστήμια του Βόλου και της Μακεδονίας. Μέχρι να βρουν τον κοινό τους βηματισμό χάσανε το χρόνο και χάσανε και το δάσος και έμειναν αδιόριστοι τόσα χρόνια.

Το θέμα είναι ποιο; Θα πρέπει να βρείτε έναν κοινό βηματισμό, για να μπορούμε να διεκδικήσουμε. Να δώσετε τα όπλα και στη ΔΟΕ και όλοι μαζί να αποφασίσετε ότι θέλετε. Θα πρέπει εδώ που είσατε όλες οι συνιστώσες των αδιόρι-

στων, να συνεννοηθείτε το τι θέλετε, να κλειστείτε σε ένα δωμάτιο και να πάρετε κοινές αποφάσεις. Η μόνη λύση είναι κοινός διορισμός, με μόνο προσόν το πτυχίο.

Αυτά ήθελα να σας πω, καλό καλοκαίρι και καλά αποτελέσματα στα παιδιά των συναδέλφων που δώσανε εξετάσεις. Καλό σας καλοκαίρι.

Γιώτα Βενετοπούλου

Σύλλογος Ροδόπης «Οι Τρεις Ιεράρχες»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλημέρα. Βενετοπούλου Γιώτα από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Ροδόπης οι Τρεις Ιεράρχες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ κ. Πρόεδρε για την παρέμβαση που μου δίνετε την ευκαιρία να μιλήσω, παρόλο που ο κ. Αγαπητός διακαώς προσπάθησε να μην πάρω το βήμα και δεν ξέρω το γιατί. Θανάση, μήπως φοβάσαι να ακούσεις αλήθειες;

Θα τοποθετηθώ στο θέμα της μειονοτικής εκπαίδευσης. Το θέμα της μειονοτικής εκπαίδευσης με τον κατάπτυστο νόμο 4310/2014 ο οποίος είχε κατατεθεί στη Βουλή το Νοέμβριο του 2014 και ψηφίστηκε γύρω στις αρχές Δεκέμβρη. Αφορούσε το ελληνόγλωσσο πρόγραμμα των μειονοτικών εκπαιδευτικών, οι οποίοι έχουν τελειώσει Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, έχουν πτυχίο το ίδιο με αυτό που έχουμε όλοι εμείς και τους απαγορεύει να τοποθετηθούν σε μειονοτικά σχολεία στο ελληνόγλωσσο πρόγραμμα λόγω της ιδιαιτερότητας της θρησκείας, τους επιτρέπει μόνο τη διδασκαλία στα δημόσια σχολεία.

Αυτό για το Σύλλογό μας ήταν μία πρόκληση, πήραμε ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου όχι μόνο για το συγκεκριμένο θέμα που ανέφερε η τροπολογία και ο μετέπειτα νόμος, αλλά και για όλα τα υπόλοιπα τα οποία υπήρχαν όπως την κατάργηση του Αιρετού στα μειονοτικά σχολεία, ο θεσμός του Αιρετού είναι ένας θεσμός ο οποίος με αγώνες από τον κλάδο μας κατακτήθηκε.

Και απορώ γιατί και ο Αιρετός του ΠΥΣΠΕ στο Νομό Ροδόπης εκλεγμένος με τις Παρεμβάσεις ποιεί τη νήσαν τόσο καιρό, δεν κάνει τίποτα για να διεκδικήσει μέσα στο ΠΥΣΠΕ τουλάχιστον να εφαρμοστεί ο νόμος, ο οποίος λέει ότι για τη διετία μέχρι που θα είναι οι επόμενες εκλογές Αιρετών μπορεί να συμμετέχει στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο χωρίς δικαίωμα ψήφου. Κατάπτυστο και αυτό βέβαια.

Ομολογώ όμως ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας αναγνώρισε τον Αιρετό, τον κάλεσε στη συνάντηση των Αιρετών, αναγνωρίζει το θεσμό του Αιρετού, άσχετα εάν το Υπουργείο Παιδείας επί Υπουργίας Λοβέρδου τον κατήγγινε. Δε θέλω να αναφερθώ και σε άλλα θέματα τα οποία ίσως δεν αφορούν τη Γενική μας Συνέλευση, παρόλα αυτά θα έπρεπε να τα γνωρίζετε.

Η τοποθέτηση Συμβούλων Μειονοτικής Εκπαίδευσης με έναν τρόπο που ήταν πέρα για πέρα αναξιοκρατικός, επιλογές οι οποίες έγιναν με βάση κάποια άλλα κριτήρια του δούλου και λαβείν, πράγματα τα οποία ίσως δεν αφορούν εσάς,

στο εκπαιδευτικό κομμάτι όμως όσον αφορά τη θρησκεία του εκπαιδευτικού ο οποίος απαγορεύεται να δουλεύει στα μεν σχολεία και επιτρέπεται στα δε, νομίζω ότι σε αυτό θα πρέπει και η Γενική Συνέλευση να πάρει μία απόφαση και να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε παραπέρα.

Γιατί έχουμε συναδέλφους και στο Νομό Ροδόπης και στο Νομό Ξάνθης, 12 αυτή τη στιγμή μόνιμοι και γύρω στους 25 όλοι μαζί, μαζί με τους αναπληρωτές. Δεν ξέρω αν πρέπει να γίνει μία πρόταση προς το Προεδρείο ή προς το Διοικητικό Συμβούλιο, να πάρουμε μία απόφαση πριν τη λήξη της Γενικής Συνέλευσης. Ευχαριστώ πολύ.

Ανδρέας Γιακουμής

Ε΄ Σύλλογος Θεσσαλονίκης:

Συνάδελφοι γεια σας, είμαι από τον 5^ο Σύλλογο Θεσσαλονίκης. Θα προσπαθήσω, αν και τα θέματα είναι πάρα πολλά, να είμαι επιγραμματικός και σύντομος, έτσι ώστε να καλύψουμε το χρόνο.

Συνάδελφοι έχουμε ξεκαθαρίσει ποιο είναι το σχολείο το οποίο θέλουμε; Αυτή τη στιγμή η εκπαίδευση είναι ένας χώρος τον οποίο διεκδικούν πάρα πολλές ειδικότητες για να μπουν να εργαστούν και καλά κάνουν. Θα πρέπει όμως να βάλουμε ένα πλαίσιο.

Βλέπουμε ότι έχουμε κατηγορίες εκπαιδευτικών, οι οποίες η μία έρχεται ενάντια στην άλλη. Ανθρωποφαγία. Μεταταγμένοι από τη δευτεροβάθμια εναντίον της πρωτοβάθμιας των κοινών ειδικοτήτων. Θεατρικής αγωγής αυτοί που είναι από τα πανεπιστήμια ή αυτοί που είναι από τις δραματικές σχολές. ΠΕ19 αυτοί που είναι από τα ΤΕΙ και ΠΕ20 ΤΕΙ με ΑΕΙ.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν τι ακριβώς θέλουμε και ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι θα πρέπει να εργάζονται στην εκπαίδευση. Αλήθεια συνάδελφοι, έχει δει κανείς στην πραγματική του διάσταση το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζου-

με; Και ποιο είναι αυτό; Θα έχουμε παιδιά μετά από κάποια χρόνια;

Μήπως θα πρέπει να το δούμε πάρα-πάρα πολύ σοβαρά και η Ομοσπονδία θα πρέπει να είναι η πρώτη η οποία θα θέσει αυτό το ζήτημα, να δοθούν κίνητρα; Αν θυμάστε το 2004 είχαν δοθεί κάποια κίνητρα για διορισμούς εκπαιδευτικών οι οποίοι ήταν τρίτεκνοι πολύτεκνοι και τα λοιπά.

Κάποια από αυτά τα προνόμια έχουν παρθεί πίσω και τα αποτελέσματα της κρίσης, από το 2009 και μετά, αρχίζουν και φαίνονται. Έχουμε τεράστια έλλειψη μαθητικού δυναμικού, αυτό θα το βρούμε μπροστά μας τα επόμενα χρόνια κι ίσως θα είναι το μεγαλύτερο ζήτημα το οποίο θα συζητάμε μετά από δύο-τρία χρόνια.

Πολύ γρήγορα βάζω ένα άλλο ζήτημα, το ζήτημα της ομηρίας που έχουν οι εκπαιδευτικοί σε σχέση με τους άλλους δημοσίου υπαλλήλους, όσον αφορά τη συνταξιοδότηση. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο κάθε εκπαιδευτικός έχει δικαίωμα να καταθέσει αίτηση το τρίτο δεκαήμερο του Απριλίου.

Με την οποιαδήποτε επικείμενη αλλαγή, η οποία πάρα πολύ πιθανόν να είναι μέσα στη συμφωνία που επίκειται αυτές τις μέρες, ο κάθε υπάλληλος του δημοσίου μπορεί εφόσον έχει θεμελιωμένα κι έχει τις προϋποθέσεις να πάει την επόμενη μέρα και να καταθέσει την αίτηση και να συνταξιοδοτηθεί.

Χιλιάδες εκπαιδευτικοί δε θα έχουν αυτή τη δυνατότητα αν δεν υπάρξει μια άμεση ρύθμιση η οποία πιστεύω δεν έχει ούτε οικονομικό κόστος και θα πρέπει να το βάλει πολύ ψηλά στην ατζέντα η ΔΟΕ, θα πρέπει να το διεκδικήσει και να το πετύχει. Ένα άλλο ζήτημα, το οποίο κι αυτό δεν έχει οικονομικό κόστος και αυτό το οποίο βλέπω είναι ολιγωρία από όλα τα Διοικητικά Συμβούλια της ΔΟΕ τα παρελθόντα έτη, είναι το κομμάτι των ειδικών κατηγοριών.

Συνάδελφοι πιστεύω ότι αν η ΔΟΕ διεκδικούσε δυνατά και δυναμικά, είναι κάτι το οποίο ούτε κόστος έχει, νομίζω ένας λογικός άνθρωπος θα καθόταν και θα έβλεπε τις αδικίες οι οποίες υπάρχουν, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί εκπαιδευτικοί με πάρα πολλά προβλήματα σοβαρά με 80% αναπηρία,

με 90%, δεν εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες και υπάρχουν φωτογραφικές διατάξεις μέσα από το Προεδρικό Διάταγμα 50 οι οποίες δεν είναι τόσο σοβαρές αλλά εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες. Σε όλο αυτό το πλαίσιο βλέπω ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια υπήρξε ολιγωρία και δε δόθηκε λύση.

Συνάδελφοι μιλάμε αυτή τη στιγμή για την οικονομική κατάσταση η οποία υπάρχει. Μιλούσαμε τους προηγούμενους μήνες για τους αγώνες των καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών. Πολύ καλά κάνανε. Μιλήσαμε καθόλου για τις καθαρίστριες των σχολείων, οι οποίες βρίσκονται σε στάση πληρωμών, οι οποίες για μήνες δεν έχουν πληρωθεί; Κουβέντα δεν άκουσα.

Είναι ένα κομμάτι της εκπαίδευσης κι αυτό; Μπορούμε να λειτουργήσουμε χωρίς καθαρίστριες; Στη Θεσσαλονίκη έχουν πληρωθεί μέχρι και τον Φεβρουάριο και δεν υπάρχει πλάνο για το πότε θα πληρωθούν και καταλαβαίνετε ένας εργαζόμενος όταν δεν έχει πλάνο για το πότε θα πληρωθεί, πώς μπορεί αυτός ο άνθρωπος να κάνει τη δουλειά του αξιοπρεπώς και να ζήσει αξιοπρεπώς;

Οι Σχολικές Επιτροπές, στάση πληρωμών. Οι Διευθυντές των σχολείων βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν τα σχολεία, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν έκτακτες ανάγκες, οι οποίες είναι ανελαστικές, δε γίνεται.

Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχουν κάποια χρήματα, θα πρέπει να δοθούν χρήματα στα σχολεία, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Αν λοιπόν πάμε με αυτό το σκηνικό το Σεπτέμβρη, τα πράγματα θα είναι πολύ δύσκολα για να ανοίξουν τα σχολεία.

Ευχαριστώ πολύ.

Σάκης Γκουτζέλας

Σύλλογος Λάρισας «Κωνσταντίνος Κούμας»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε ως λαός αλλά και ως εκπαιδευτικοί με την πλάτη στον τοίχο καιρός τώρα. Θα πρέπει να στηριχτούν οι αποφάσεις των συναδέλφων, όπως αυτές εκφράστηκαν στους Συλλόγους Διδασκόντων. Να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και της επαγγελματικής ευθύνης και να αντιδράσουμε για τις απαράδεκτες μεθοδεύσεις του Υπουργείου που προσβάλλουν την επαγγελματική και προσωπική αξιοπρέπεια του κάθε εκπαιδευτικού.

Όσο δύσκολο κι αν είναι, θα πρέπει να κάνουμε μια ανασκόπηση της συνδικαλιστικής χρονιάς που πέρασε, να φανούν τα ψέματα και οι αλήθειες. Μας τάξανε ο κ. Τσίπρας με τον κ. Κουράκη λαγούς με πετραχήλια, αλλά δεν παρουσιάστηκε κανένα σχέδιο για την παιδεία μέχρι σήμερα.

Πέντε μήνες σχεδόν από την ανάληψη της διακυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ, των κυρίων Τσίπρα, Κατρούγκαλου, Μπαλά και Κουράκη. Λοιπόν η πολιτική ηγεσία δε δεσμεύτηκε για κάλυψη των κενών με μόνιμους διορισμούς.

Μάλιστα ειπώθηκε ότι «επειδή αναδιόρισαν όλους τους απολυμένους, σχολικούς φύλακες, καθαρίστριες, διοικητικούς, ΑΕΙ, ΕΠΤ, με τις πιστώσεις που υπάρχουν στον προϋ-

πολογισμό για τις νέες προσλήψεις δεν περισσεύουν πιστώσεις για νέες προσλήψεις στην εκπαίδευση».

Και δεν υπάρχει καμία αύξηση στους μισθούς των εκπαιδευτικών. Τώρα χαιρετίζω κι εγώ τους νέους συναδέλφους των 640 ευρώ. Καλά κάνανε και πήραν το λόγο. Ο Υπουργός Παιδείας όμως οφείλει να γνωρίζει πως χιλιάδες εκπαιδευτικοί περιμένουν με αγωνία και απόφαση για μόνιμους διορισμούς.

Να υπενθυμίσω εδώ τους συμβούλους-ανεξάρτητους σκλάβους, πήραν στασιδί πρώτη γραμμή, φόρεσαν γραβάτες και ξεχάσανε το συνδικαλιστικό κίνημα. Κάποτε ήταν εδώ μπροστά. Λοιπόν μαζί με τον κ. Κουράκη από ανεξάρτητοι και αντιεξουσιαστές φόρεσαν γραβάτα και ξεχάσανε και αναπληρωτές και μόνιμους εκπαιδευτικούς.

Όσο για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία, θα ήθελα να πω ότι είναι πρώτη φορά στον κλάδο που το Προεδρείο της ΔΟΕ το οποίο απαρτιζόταν το μεγαλύτερο ποσοστό από τη ΔΑΚΕ, έκανε μήνυση στον Υπουργό Παιδείας Αρβανιτόπουλο, που δεν ξανασυνέβη ποτέ, για να μην ξεχνάμε και να φρεσκάρουμε τη μνήμη μας.

Για την ειδική αγωγή λένε ότι είναι δευτερεύον θέμα και θα το εξετάσουν σε μεταγενέστερο χρόνο. Το λέω αυτό γιατί είμαι δάσκαλος ειδικής αγωγής. Η ειδική αγωγή δεν είναι αποπαίδι της εκπαίδευσης και συνεχίζεται το απαράδεκτο καθεστώς των εκπαιδευτικών αναπληρωτών που ξεκίνησε επί κας Διαμαντοπούλου, που θα τους διόριζε με το νόμο του ΑΣΕΠ από το 2011.

Λοιπόν καμία δέσμευση για επαναλειτουργία καταργημένων και συγχωνευμένων σχολείων, άμεση μείωση των μαθητών ανά τμήμα, άμεση επιπλέον επιχορήγηση των σχολείων και την ουσιαστική αντιμετώπιση των λειτουργικών τους εξόδων.

Δεν έγινε καμία αναφορά για την επίλυση του προβλήματος μεταφοράς των μαθητών. Ο κλάδος δεν μπορεί να ελπίζει σε μαγικές λύσεις, μία θα πρέπει να είναι η απάντηση και σε αυτή την Κυβέρνηση: Αγώνας, ανατροπή των αδικιών σε όλους τους εκπαιδευτικούς, ανεξάρτητα από παράταξη και πολιτικό φορέα. Ευχαριστώ.

Γιάννης Δαλάγκας

Σύλλογος Σερρών «Εμμανουήλ Παπάς»

Καλημέρα συνάδελφοι, θα ήθελα να τοποθετηθώ για το θέμα των μετατάξεων. Είμαι εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από το Σύλλογο Εμμανουήλ Παπάς, με ειδικότητα Φυσικής Αγωγής. Μεταφέρω την αγωνία όλων των συναδέλφων σας που από το καλοκαίρι του 2013, συμφωνείτε φαντάζομαι όλοι ότι, υφίστανται μία πρωτόγνωρη αδικία.

Ευελπιστώ ότι θα με ακούσετε για δύο λεπτά όπου θα έχω τη δυνατότητα να τεκμηριώσω το γιατί καμία άλλη θέση εκτός από αυτή που προτείνουμε σαν ΔΟΕ δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή.

Λοιπόν, είμαστε συνειδητά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση από το 1988. Η βαθμίδα μας ουσιαστικά ήταν «μαγαζί γνώσης». Δίπλα μας ακριβώς όλα αυτά τα χρόνια βλέπαμε ένα

άλλο μαγαζί της δευτεροβάθμιας με τα γνωστά προβλήματα και παθογένειες, που συνεχώς πήγαιναν κάτω από το χαλί.

Σήμερα συνάδελφοι σας πληροφορώ, γιατί από τις εισηγήσεις που έχω δει κάποιων Συλλόγων μάλλον δεν είστε ενημερωμένοι, γι' αυτό ανέλαβα την υποχρέωση να μεταφέρω την αγωνία των συναδέλφων μου και να σας ενημερώσω, επιτρέψτε μου.

Θα χρησιμοποιήσω τη σκληρή γλώσσα των αριθμών: Μέχρι το καλοκαίρι του 2013 στις Σέρρες εμείς οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων, κοινών ειδικοτήτων, γιατί εδώ είναι το πρόβλημα και αναφέρομαι στις ειδικότητες Φυσικής Αγωγής, Αγγλικών και Μουσικής.

Εμείς οι συνάδελφοι της Φυσικής Αγωγής καλύπαμε 17 έως 19 πάγια λειτουργικά κενά και ενώ το καλοκαίρι του 2013 κι αφού είχαν προηγηθεί οι συγχωνεύσεις όλων των σχολείων και περιμέναμε τη νέα σύσταση οργανικών, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ενώ αρνήθηκε σε μας τις μεταθέσεις, μετά από δύο μήνες προχώρησε αιφνιδιαστικά στις υποχρεωτικές, όπως τις βάπτισε, μετατάξεις των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας.

Θα θεωρούσα ότι είχα καλυφθεί από τους δύο Αιρετούς και το Βασίλη Παληγιάννη και το Δημήτρη Μπράτη, θέλω όμως να προσθέσω δύο πράγματα. Σαν δόκιμος θεσμός που υπηρετώ με συνέπεια και συνέχεια από το 1988 σας διαφεύγει ότι δεν έχουμε συνταξιοδοτήσεις και ενώ ήμασταν την επόμενη 5ετία έτοιμοι να συνταξιοδοτήσουμε κάποιους συναδέλφους που πρώτοι ήρθαν στην πρωτοβάθμια, σκεφτείτε τι θα γίνει τώρα εάν για οποιοδήποτε λόγο σταματήσουν οι όποιες συνταξιοδοτήσεις.

Είμαστε γύρω στα 30 χρόνια προϋπηρεσία και αυτή τη στιγμή θα σας περιγράψω με αριθμούς πως διαμορφώθηκε η κατάσταση σε 9 νομούς για να καταλάβετε ότι καμία άλλη λύση δεν είναι δόκιμη αυτή τη στιγμή για να λυθεί το πρόβλημα.

Στις Σέρρες το καλοκαίρι του 2013 η δευτεροβάθμια εκπαίδευση είχε 36 υπεραριθμίες, από αυτούς τους υπεραριθμούς μόνο 8 συνάδελφοι δέχτηκαν να κάνουν μετάταξη στην πρωτοβάθμια. Στο σύνολο οι μεταταχθέντες σήμερα με τις τελευταίες μετατάξεις του Δεκεμβρίου, είναι 34 συνάδελφοι.

Εάν δε υιοθετήσουμε σαν ΔΟΕ κάποιες θέσεις που ακούγονται, ότι των μορίων του τελευταίου μεταταγμένου να γίνουν και μεταθέσεις δικές μας, τότε οι Σέρρες, όπως και η Λάρισα, η Κατερίνη, η Κοζάνη, η Καρδίτσα, τα Τρίκαλα, θα έχουν αυτομάτως υπεραριθμίες που ξεπερνάνε στο τριπλάσιο τα λειτουργικά κενά.

Ακούστε συνάδελφοι. Μία μόνο λύση υπάρχει, πρέπει να βοηθήσουμε να διαμορφώσουμε στο διεκδικητικό πλαίσιο αυτή τη μία θέση από όλους. Κάνω έκκληση σε όποιο αίτημα δικαιοσύνης είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχει μέσα μας ακόμη. Αποκαταστήστε αυτή την αδικία.

Σε αυτή τη διαδικασία έχουν γίνει σημεία και τέρατα, για πρώτη φορά δεν έχουν δημοσιοποιηθεί τα μόρια των συναδέλφων, για πρώτη φορά όσοι δικαιώθηκαν σε ένσταση προστέθηκαν στους ήδη μεταταγμένους, χωρίς να φύγουν οι τελευταίοι που είχαν μεταταχθεί.

Για παράδειγμα ενώ μετά την έρευνα που έχει διεξάγει το Υπουργείο και έχουν διαπιστωθεί 287 αξιόποινες πράξεις, δεν έχει ασκηθεί δε θα πω δίωξη, δε θέλω να ασκηθεί καμία δίωξη, δεν έχει κινηθεί καμία ενέργεια. Αλλά και για πρώτη φορά αγαπτοί συνάδελφοι αποκλείονται από τη διαδικασία όσοι προϋπήρχαν στη βαθμίδα, καταλύεται δηλαδή η βασική αρχή της ισότητας που ισχύει ακόμη και στο δίκαιο ανάγκης που βιώνουμε σαν χώρα εδώ και χρόνια.

Αγαπτοί συνάδελφοι, αγαπτή Θανάση, Αγαπτήδες συναδέλφισσες και αγαπτοί συνάδελφοι όλοι οι συνάδελφοι, η λύση είναι μόνο μία και θέλω να συμφωνήσετε μαζί μας: Πρέπει να ανακληθούν άμεσα οι μετατάξεις που έχουν γίνει των κοινών ειδικοτήτων, να καλυφθούν τα όποια λειτουργικά κενά, όπως μέχρι πριν το καλοκαίρι του 2013 με αποσπάσεις.

Θεωρούμε ότι αυτή τη στιγμή η θέση του Υπουργείου για τη σύσταση των 7 χιλιάδων οργανικών ειδικοτήτων είναι υπεκφυγή, ποιον κοροϊδεύουμε συνάδελφοι; Σε αυτή την περιρρέουσα οικονομική ατμόσφαιρα θα συστήσει το Υπουργείο με σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομικών, του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του Υπουργείου Παιδείας 7 χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων;

Δε νομίζω ότι το πιστεύει κανείς μας, δε νομίζω παιδιά, η λύση είναι μόνο μία, σας καλώ να τη στηρίξετε όλοι, διαφορετικά θα αφήσουμε ένα μεγάλο παράθυρο ανοιχτό οι υπηρεσιακές μας μεταβολές από δω και πέρα να μη γίνονται μέσω της διοίκησης με τα μόριά μας την προϋπηρεσία μας και όλα τα μετρήσιμά μας και αυτό είναι κόπος αγώνων, το καταφέραμε όλοι μαζί. Εάν δεν κλείσουμε στεγανά, το παράθυρο που άνοιξε το καλοκαίρι του 2013, όχι παράθυρο παιδιά, μπουκαπόρτα άνοιξε το καλοκαίρι του 2013, η φωτιά θα μας πιάσει όλους μας.

Και θα ήθελα κλείνοντας για να μη σας ταλαιπωρώ να πω μόνο τούτο. Άκουσα διάφορα και θα κλείσω μόνο με αυτό, ότι κι αν αποφασίσετε συνάδελφοι την Τετάρτη, όποια ρότα και να πάρει το καράβι από την Τετάρτη και μετά, για να μην το πάμε στα βράχια πρέπει στο μεσίστιο κατάρτι του ψηλά επάνω να γράφει δικαιοσύνη, ισονομία και ισοτιμία για όλους μας. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Γιώργος Νάστος

Σύλλογος Λάρισας «Κωνσταντίνος Κούμας»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες καλημέρα.

Σήμερα είναι η μέρα της κριτικής των πεπραγμένων της ΔΟΕ. Αλλά τι κριτική πεπραγμένων συνάδελφοι να κάνει κανείς; Βίος μοναχικός αυτός του Προεδρείου της ΔΟΕ συνάδελφοι. Σε όλα αρνητικές οι παρατάξεις της Αριστεράς, σε ό,τι έκανε το Προεδρείο συνάντησε ένα μεγάλο, δυστυχώς, όχι των αριστερών παρατάξεων. Πρέπει να το ζήσει κανείς από κοντά για να καταλάβει το πόσο αρνητικές καταστάσεις έχουν βιώσει οι συνάδελφοί τους στο Προεδρείο.

Μπορούμε όμως στη χώρα μας συνδικαλιστικά να βοηθήσουμε σπρώχνοντας τον τομέα μας προς το καλύτερο; Προσωπικά πιστεύω πως όχι, ξέρετε γιατί έχω αυτή τη γνώμη;

Γιατί ο συνδικαλιστικός μας φορέας αριστεροκρατείται σε ιδέες και πρακτικές.

Σε αντίθεση με την αριστερή φαντασίωση περί πρωτοπορία, η ιστορική πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος στη χώρα μας δεν είναι ούτε ιδιαίτερα προοδευτική, ούτε, απαραίτητα, ιδιαίτερα πετυχημένη. Όμως, πραγματικά, σήμερα μας πηγαίνει προς την καταστροφή.

Καταλαβαίνω ότι δε βλέπουμε την πραγματικότητα, την αντιλαμβανόμαστε, όπως νομίζουμε εμείς πως είναι. Ότι βλέπουμε είναι μια ερμηνεία της πραγματικότητας, που βασίζεται σε υποκειμενικά, ελαττωματικά ή προκατειλημμένα παραδείγματα.

Στην αίθουσα αυτή υπάρχουν τόσες προσεγγίσεις σε ένα θέμα, όσα και τα άτομα που υπάρχουν μέσα σε αυτή, μια μεγάλη όμως μερίδα έχει μια προσέγγιση που μας φέρνει πίσω στο 1981 ως φάρσα, λες και μπορούμε να γυρίσουμε προς τα πίσω.

Ας δούμε κάποια πράγματα όμως συνάδελφοι αναλυτικά. Ένας νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός αριστερής κοπής έρχεται να αναλάβει το ξέπλυμα του κυβερνητικού έργου, όποιο κι αν είναι αυτό, θετικό ή αρνητικό. Συζητάμε αν πότε σε ποιο βαθμό θα καλυφθούν τα κενά στα σχολεία, απολαμβάνοντας τους αρμόδιους να δηλώνουν περήφανα ότι «πέτυχαν ή θα πετύχουν να μη μείνει κλειστό ούτε ένα σχολείο», ξέροντας ότι αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα.

Με τι χρήματα θα καλυφτούν αυτά τα κενά; Με αυτά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που παίρνουμε και τη βρίζουμε; Με τη μορφή των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και τα λοιπά; Από τις 25 Ιανουαρίου έχουμε μια νέα Κυβέρνηση που μας έλεγε, πριν, ότι θέλαμε να ακούσουμε. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική από την ημέρα που κυβερνά αυτόν τον τόπο.

Συγκεκριμένα.

Αξιολόγηση: Θα μας την επαναφέρουν τον Ιούλιο με άλλο όνομα.

Διορισμοί εκπαιδευτικών: Λόγια και όχι πράξεις. Από τις 7 χιλιάδες φτάσαμε στις 2 χιλιάδες και εάν κι εφόσον. Επιλογή Περιφερειακών Διευθυντών. Ο κομματισμός σε όλο του το μεγαλείο.

Δημοκρατία στα σχολεία: Από τη διαδικασία της εκλογής των Διευθυντών σχολικών μονάδων ο κλάδος πιστεύω ότι βγαίνει μάλλον χαμένος. Τα σχολεία μετατράπηκαν σε χώρους και πεδία συνδικαλιστικών και προσωπικών αντιπαραθέσεων.

Γιατί να γίνονται όμως όλα αυτά; Γιατί η όποια Κυβέρνηση εκλέγεται μπορεί να φέρει τα πάνω-κάτω; Γιατί ο όποιος Υπουργός, Υφυπουργός και κάθε λογής παράγοντας των λίγων μηνών να μπορεί να καταστρέφει τις ζωές μα κυρίως τις ζωές των παιδιών μας; Οι Πολιτικοί μας έχουν σχέδια όχι για την παιδεία δυστυχώς, αλλά για την επανεκλογή τους.

Πρέπει εδώ και τώρα σε θέματα εθνικά να υπάρχει μια μόνιμη Επιτροπή Διακομματική, μόνιμο Συμβούλιο Εθνικών Θεμάτων, να υπάρχει σχεδιασμός 20ετίας. Κάνω λοιπόν την πρόταση να δημιουργηθεί ένα σταθερό ανεξάρτητο μόνιμο Συμβούλιο Παιδείας, που άσχετα από την όποια Κυβέρνηση θα ελέγχει, θα κατευθύνει, θα γνωμοδοτεί για κάθε θέμα που θα αφορά την παιδεία.

Κανείς Υπουργός δε θα μπορεί να παρέμβει ή να επιβάλλει παρά μόνον να προτείνει τις όποιες αλλαγές επιθυμεί. Αν αυτές οι επιλογές έχουν την έγκριση του ελληνικού λαού, αλλά και του Συμβουλίου Παιδείας, να γίνονται νόμοι του κράτους και να εφαρμόζονται.

Εμείς οι Έλληνες αντί να κάνουμε βήματα προς το μέλλον και την ψηφιακή εκπαίδευση, καταστρέφουμε, δια των πολιτικών, ότι καλό υπάρχει. Πρέπει να κοιτάξουμε στο μέλλον τώρα, πριν είναι αργά για μας και τις επόμενες γενιές.

Μας κατέστρεψαν δυστυχώς οι μεταρρυθμίσεις των Υπουργών της παιδείας.

Συνάδελφοι, υπάρχει μίσος κάποιων για την εκπαίδευση, τολμώ να πω ότι υπάρχει ένα μικρό κομμάτι της κοινωνίας μας που βλέπει με αυτόν τον τρόπο την εκπαίδευση. Πιστεύουν ότι η εκπαίδευση είναι μια τεράστια σπατάλη, αυτή είναι η επιτομή της φαντασίωσης βέβαια.

Κάτι που ακούς συνέχεια από το στόμα τους είναι ότι «δε χρειάζεται να σπαταλάμε χρόνο και χρήμα για γνώσεις που η αγορά δε ζητάει». Φυσικά αυτό εξαιρεί τους ίδιους και τις οικογένειές τους που πάνε σε καλά ακριβά σχολεία. Κι έτσι, μέσα στα πλαίσια της υποχώρησης του κράτους, προσπαθεί να τελειώνει με το εκπαιδευτικό οικοδόμημα που το εθνικό κράτος έστησε χρονικά από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα.

Το επιπλέον τυράκι σε αυτή την προσπάθεια είναι πως οι δάσκαλοι αποτελούν μια από τις πολυπληθέστερες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων σε όλη τη δύση. Πως λοιπόν αυτό το σχέδιο μπορεί να λειτουργήσει; Να σας πω, τα πράγματα είναι απλά:

Στην αρχή μειώνεις τους πόρους προς την παιδεία, για λόγους λιτότητας. Στις διαμαρτυρίες των εργαζομένων, των εκπαιδευτικών, απαντάς ότι «καλύτερα να μην έχουν κιμωλίες παρά να έχουν μειωμένες αποδοχές και μισθούς» και εντελώς προβλέψιμα οι εργαζόμενοι αποφασίζουν να μη μιλήσουν, παρά το γεγονός πως οι μειώσεις ξεπερνούν κατά πολύ την έλλειψη των κιμωλιών.

Το περίεργο είναι ότι αν και έπεσαν οι μισθοί το 2011 οι εκπαιδευτικοί δεν αντιδράσαμε. Θα μου πείτε, φυσικά, διότι το κόλπο ήταν απλό, όπως συμβαίνει σε όλο το συνδικαλιστικό εύρος τα τελευταία 25 χρόνια, ποτέ ο εργοδότης δεν επιβάλλει οριζόντιες μειώσεις. Για την ακρίβεια επιβάλλει μειώσεις, σύμφωνα με τη μοντέρνα διαχωριστική γραμμή των εργαζομένων.

Πώς; Πού είναι παλιοί και νέοι; καθώς οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για διαφόρους λόγους εκπροσωπούνται κυρίως από τους παλιούς, εμφανίζεται η τάση να υπάρχει ένα ψιλορίξιμο στους νέους με χαρακτηριστική ευκολία. Έτσι προέκυψαν τα 21 χρόνια και βαθμός Α' και 25 χρόνια ζούμε και βλέπουμε αυτό το μοτίβο να επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά.

Είμαστε διασπασμένοι και όλοι αυτό το ξέρουν. Με τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας διασπασμένους, τα αιτήματα αυστηρά κλαδικά και χωρίς καμιά σύνδεση με την κοινωνία και όλα αυτά στο χρόνο και με τους όρους που επέλεξε η κάθε Κυβέρνηση για τη σύγκρουση, τι πιο εύκολο σε αυτές τις συνθήκες από το να παρουσιάσεις τους εκπαιδευτικούς ως αμοραλιστές και η μόνη λύση να είναι οι αλλαγές που θα μας φέρουν.

Αν τώρα δεν είμαστε σε πλήρη εξαθλίωση και απαξίωση, αυτό πολύ-πολύ σύντομα θα γίνει. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος

Σύλλογος Μεσσηνίας

Πράγματι έρχομαι στις Γενικές Συνελεύσεις πάρα πολλά χρόνια. Φτάσαμε στην 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου με

καίρια ζητήματα άλυτα, με έντονο προβληματισμό σε όλους μας, με την παρουσία των νέων συναδέλφων των αναπληρωτών εδώ στη Γενική Συνέλευση, την οποίαν χαιρετίζω. Σε αυτά τα παιδιά, σε αυτές τις παρουσίες των αναπληρωτών ο καθένας από μας θα μπορούσε να δει το παιδί του, το εν δυνάμει παιδί του και τον εαυτό μας ακόμα όταν εμείς οι ίδιοι ήμαστε αναπληρωτές.

Νομίζω ότι πρέπει να σκύψουμε όλοι επάνω στους αναπληρωτές αυτούς, που ήταν εδώ ή και που δεν μπορούσαν να έρθουν κι όχι να μιλάμε για τα μεταπτυχιακά. Ήταν φυσικό κι επόμενο οι συνάδελφοι αναπληρωτές αυτοί και όποιοι εστράφησαν να κάνουν τα μεταπτυχιακά για να βρουν δουλειά.

Οι υπουργικές αποφάσεις ήταν εκείνες που τους ανάγκασαν και κανείς τότε που εστράφησαν οι αναπληρωτές να κάνουν μεταπτυχιακά της γενικής εκπαίδευσης στην ειδική αγωγή μήπως μπου στους πίνακες δε βρέθηκε κανένας να τους πει όχι σταματήστε εμείς θα αγωνιστούμε να μη γίνει αυτό το πράγμα.

Δεν τους το είπε κανένας τότε και δόθηκαν χρήματα από το υστέρημα των οικογενειών, δόθηκαν αγώνες από αγροτικές οικογένειες, από οικογένειες που δεν είχαν πόρους για να δουν τα παιδιά τους μια μέρα να δουλεύουν. Δε νομίζω ότι αξίζει αυτή η αντιμετώπιση στους αναπληρωτές.

Ήθελα να κάνω και μια τιμητική παρέμβαση σε αυτούς τους αγώνες, στους αγώνες των αναπληρωτών που έχουν γίνει μέχρι τώρα, όμως καίρια ζητήματα, όπως άκουσα για την αξιολόγηση, ότι πάει πέρασε η αξιολόγηση, δόθηκε ο αγώνας, κάποιοι έγιναν ήρωες, κάποιοι δεν έγιναν ήρωες και λοιπά.

Είχα εκφράσει τη διαφωνία μου στην Περιφερειακή Συνδιάσκεψη της Τρίπολης, με την τακτική που είχε ακολουθήσει στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ κι όταν μιλάω για Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ μιλάω για τους 11 αξιότιμους συναδέλφους που τους υπεραγαπώ και τους υπερεκτιμώ.

Και είπα δεν μπορεί για έναν προδήλως παράνομο εξόφθαλμα νόμο να κάνουμε τον αγώνα των 50 ατόμων σε κάθε νομό. Χρειάζεται καραμπινάτη προσφυγή στα δικαστήρια να προσφύγουμε μέχρι το δικαστήριο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να μπλοκάρουμε δια μιας την αξιολόγηση.

Δεν έγινε αυτό συνάδελφοι. Κατά τη γνώμη μου έπρεπε να γίνει αυτό, δεν μπορεί να ζητάμε από 50 άτομα σε κάθε νομό να κάνουν αγώνα τη στιγμή που η συμμετοχή στις απεργίες είχε πέσει στο ποσοστό του 0,07%, λυπηρό για έναν κλάδο ο οποίος έχει δώσει αγώνες συλλογικούς κατά το παρελθόν.

Όμως δεν άκουσα και σήμερα κανέναν να πει για την αξιολόγηση που κυκλοφορεί ακόμα στα σχολεία, για την αξιολόγηση των ιδιωτικών εταιρειών. Γνωρίζετε συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ πως στα σχολεία έχει έρθει έγγραφο από το Υπουργείο που μιλάει ότι έχει ανατεθεί σε ιδιωτική εταιρεία να κάνει την αξιολόγηση για την παράλληλη στήριξη; Εκεί θα πηγαίναμε.

Υπάρχει τώρα όμως. Συνάδελφε δεν κατηγορώ κανέναν, μην πιάνεσαι από μία κουβέντα που λέω, είναι παλιό, θα συμφωνήσω μαζί σου, το θέμα είναι να σταματήσει. Μιλάω

για την απειλή που υπήρχε και απειλή που υπάρχει, αν θέλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να σταματήσουν αυτά τα πράγματα, πρέπει να είμαστε αντικειμενικοί και δίκαιοι και να πούμε και κάποιες αλήθειες.

Την αξιολόγηση αγαπητοί συνάδελφοι πρέπει να έχουμε το θάρρος να το πούμε, δεν σταμάτησε κανένας ηρωισμός ούτε καμία καταγγελία κανενός. Αντίθετα, καταγγελίες βοηθούσαν στο να περάσουν κάποιοι εντέχνως και υπόγεια την αξιολόγηση. Την αξιολόγηση τη σταμάτησε με την ψήφο του ο ελληνικός λαός στις 25 του Γενάρη, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για να ολοκληρώσω συνάδελφοι, είναι καιρός πλέον ως συνδικαλιστικό κίνημα να υπάρξει μία ανανεωτική αντίληψη, μια ανανέωση ιδεών. Θα πρέπει ως κλάδος να έχουμε θέσεις σε καίρια ζητήματα, τα οποία πιστεύω συνάδελφοι ότι δεν τα έχουμε κι αφού δεν τα έχουμε φοβάμαι μήπως αναγκαστούμε να συρθούμε πίσω από κάποιες εξελίξεις και πάλι και να λέμε «τι μας λένε και τι θα κάνουμε τώρα». Σας ευχαριστώ πολύ.

Παναγιώτης Τσίρτσος

Σύλλογος Σουφλίου

Βέβαια έχει αγαπητό Προεδρείο σημασία να δούμε και πόσο ανεξάρτητοι είναι κάποιοι και κατά δεύτερον οι ανεξάρτητοι δε θα πληρώνουν κάθε χρόνο τις τριώρες και τετράωρες καθυστερήσεις που έχουμε για να ξεκινήσει τις εργασίες της η Γενική Συνέλευση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι είμαι από το ενιαίο ψηφοδέλτιο του Συλλόγου Σουφλίου και σας μεταφέρω ακριβώς ότι συζητήσαμε, εγκρίναμε και ψηφίσαμε περί πεπραγμένων της με απαρτίας Γενικής μας Συνέλευσης.

Περάσαμε δύο χρόνια στο χώρο της εκπαίδευσης που ζήσαμε προβλήματα που ο κλάδος δεν είχε ξαναζήσει τα τελευταία 20 και 30 χρόνια τόσο έντονα και με τόσο μεγάλη διάρκεια. Άρα όταν βλέπουμε τα πράγματα, εδώ μέσα άκουσα δυο μέρες κριτικές καλές και κακές, άρα προφανώς λοιπόν το νόμισμα έχει δύο όψεις, εμείς όμως ως Γενική Συνέλευση προσπαθούμε να δούμε τα πράγματα κατάματα.

Στην κορυφή των προβλημάτων είχαμε το θέμα της αξιολόγησης με μια Κυβέρνηση που ήταν ανένδοτη από τις εμμονές της. Παρά ταύτα είχαμε ένα Διοικητικό Συμβούλιο στη ΔΟΕ και ένα Προεδρείο, που πέραν των προσδοκιών και των πιο αισιόδοξων συναδέλφων ανταποκρίθηκε με τον καλύτερο τρόπο απέναντι στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των εποχών και του κλάδου.

Ένα Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο το ζήτησαν και οι υπόλοιπες Ομοσπονδίες, γιατί ξέρουμε πολύ καλά πως ανταποκρίθηκαν οι άλλες Ομοσπονδίες στο θέμα της αξιολόγησης και μπορώ να σας το πω αυτό και ως Πρόεδρος της ΑΔΕ-ΔΥ του Έβρου, ο οποίος έχω εικόνα τι έγινε και τι πέτυχε και αν πέτυχε κάτι στους άλλους χώρους και στις άλλες Ομοσπονδίες.

Εμείς λοιπόν, ως Ομοσπονδία κι ως κλάδος, ούτε ένα στείρο όχι χωρίς αποτέλεσμα είπαμε, ούτε φόβο εκθρέψαμε, αλλά ούτε και αλαζονεία. Αντίθετα, πήγαμε βήμα-βήμα και συνδικαλιστικά και ναι συνάδελφοι και νομικά ανατρέποντας έτσι πολλά από τα σχέδια της τότε Κυβέρνησης. Το ζητούσαν και οι συνάδελφοί μας αυτό. Παντού υπήρχε το ερώτημα «τι διοικητικές πειθαρχικές κυρώσεις θα έχω».

Παράλληλα, ως Ομοσπονδία δεν ξεχάσαμε ούτε τα υπόλοιπα προβλήματα που ταλανίζουν τον κλάδο μας, ούτε τις κενές θέσεις, ούτε την ομηρία των συναδέλφων που δουλεύουν αναπληρωτές, ούτε τις πολλές φάσεις αναπληρωτών που μέχρι τον Απρίλιο είχαμε και τα κενά που συνέχισαν να υπάρχουν.

Δεν ξεχάσαμε ούτε αυτούς που έχουν εδώ και χρόνια ώριμα δικαιώματα στα βαθμολογικά τους κλιμάκια, ούτε την ειδική αγωγή, ούτε τα νηπιαγωγεία, ούτε την ανάγκη και το δικαίωμα της επιμόρφωσης, ούτε τις αυθαίρετες μετακινήσεις που είχαν συνάδελφοί μας, που έγιναν όπως έγιναν και θίγονται με αυτόν τον τρόπο ανθρώπινες ζωές και οικογένειες.

Ως Γενική λοιπόν Συνέλευση με συνολική απαρτία και ομόφωνα ψηφίσαμε θετικά την κριτική πεπραγμένων και το διεκδικητικό πλαίσιο στο οποίο θα θέλαμε να προσθέσουμε αγαπητό Προεδρείο την κατάργηση των δύο προεδρικών διαταγμάτων 50 και 100 και να υπάρξει ένας νέος νόμος ή ένα νέο Προεδρικό Διάταγμα που θα καθορίζει με καθαρό και ενιαίο τρόπο για όλη την Ελλάδα και για όλα τα ΠΥΣΠΕ την κάλυψη των οργανικών και λειτουργικών θέσεων.

Επίσης την επικαιροποίηση των Προεδρικών Διαταγμάτων 200 και 201, επίσης τη χορήγηση των αδειών να επιστρέψουν στις Διευθύνσεις και όχι στις Προϊσταμένες και στους Διευθυντές των σχολείων. Όλα τα στελέχη εκπαίδευσης να έχουν συγκεκριμένη θητεία έως δύο θητείες, αναμοριοδότηση και ανακατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων.

Η τοποθέτηση των αναπληρωτών να γίνεται από το ΠΥΣΠΕ, όποιας κατηγορίας και να είναι. Επίσης οι κατηγορίες των αναπληρωτών είτε είναι κρατικού προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων-ΕΣΠΑ, να μην αποτελούν κριτήριο σε ποιας μορφής σχολεία και σε ποιας μορφής τάξεις θα μπουν, αλλά το μόνο κριτήριο να είναι το ΠΕ που έχει ο καθένας 70 ή 60.

Η συνδρομή των αναπληρωτών στη ΔΟΕ να είναι ανάλογη με το χρόνο εργασίας τους και οι διορισμοί στον ΑΣΕΠ να γίνονται λοιπόν και στον κλάδο της εκπαίδευσης με βάση μοριοδότηση μέσω ΑΣΕΠ, όπως είναι για το υπόλοιπο δημόσιο.

Ένα μπράβο λοιπόν στο Προεδρείο της Ομοσπονδίας και στο Διοικητικό Συμβούλιο, που παρότι υπήρχαν διαφωνίες μεταξύ των παρατάξεων, προς τιμήν όλων σας στο τέλος τηρήσατε μια ενιαία στάση και λόγο. Ευχόμαστε στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο να ακολουθήσει το παράδειγμα των δύο προηγούμενων ετών, μακριά από μικροπαραταξιακά συμφέροντα και κυβερνητικές λογικές και κοντά στα συμφέροντα των συναδέλφων.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
2. ΚΙΚΙΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
3. ΝΑΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
4. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ
5. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
6. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
7. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
2. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
3. ΧΟΥΛΙΑΡΑ – ΣΙΔΕΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	28. ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
2. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	29. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
3. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	30. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
4. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	31. ΜΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
5. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	32. ΜΗΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
6. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	33. ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
7. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΗΣ	34. ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
8. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	35. ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ
9. ΓΕΩΡΓΟΥΣΗΣ ΒΑΙΟΣ	36. ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
10. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	37. ΠΑΙΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
11. ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	38. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
12. ΓΚΟΥΤΣΕΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	39. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ
13. ΖΟΥΡΕΛΙΔΗΣ ΣΙΜΟΣ	40. ΠΑΤΕΝΤΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
14. ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	41. ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
15. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	42. ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
16. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΙΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	43. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
17. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	44. ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
18. ΚΑΠΠΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	45. ΤΖΙΜΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
19. ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	46. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
20. ΚΑΤΣΑΒΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	47. ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
21. ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	48. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
22. ΚΙΚΙΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	49. ΤΣΙΟΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
23. ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50. ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
24. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	51. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
25. ΛΙΑΒΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	52. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
26. ΛΙΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	
27. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	

Γάννης Αναγνωσταράς

Σύλλογος Γλυφάδας

Συνάδελφοι καλημέρα κι από μένα. Θα επιχειρήσω πολύ σύντομα και σας διαβάζω:

«Η Ευρώπη είναι οικοδομημένη κατά των λαών, δεν είναι ένωση ισότιμων εταίρων». Δεν το λέει κάποιος εκπρόσωπος κόμματος ή των πτερύγων που βρίσκονται στην Αριστερά, το αντλώ από τη θέση που έχει εκφράσει δημόσια το στέλεχος της γαλλικής δεξιάς Νικολά Ντυπόν.

Το ίδιο blog συνάδελφοι των μνημονιακών δυνάμεων ή αυτών που υποστηρίζουν ότι ο μοναδικός δρόμος για τις ανάγκες μας είναι ο δρόμος της υποταγής στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να συνυπολογίζουν τι; Τέσσερα στοιχεία.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο μοντέλο, η κυριαρχία, ο νόμος, ο προϋπολογισμός, το νόμισμα και το Σύνταγμα, αυτά δεν αφορούν την κυριαρχία των εθνικών κρατών, υπάγονται στις Βρυξέλες. Άρα γιατί το λέω αυτό; Γιατί θεωρώ ότι είναι υποκριτική τουλάχιστον η πολεμική που ασκείται όλο αυτό το διάστημα, με αφετηρία τις εκλογές, όσον αφορά το δίλημμα μένουμε Ευρώπη ή όχι.

Νομίζω συνάδελφοι ότι το συνέδριο πρέπει να ξεκινήσει από μία ιστορική αφετηρία. Τι να πει δηλαδή; Αν στόχος των ανθρώπων είναι η κατάκτηση των πλούτων που παράγουν και τα χέρια και το μυαλό τους, τότε ακολουθεί το επόμενο δίλημά μας. Το επόμενο δίλημά μας είναι κοινωνικό κράτος, χρήση αυτού του πλούτου από μας ή νεοφιλελευθερισμός;

Η πρώην Υπουργός Παιδείας η Γιαννάκου αυτό το ονόμασε «δημοκρατικό καπιταλισμό», έχει το έχει ονομάσει δημόσια. Δηλαδή με απλά λόγια, αυτά που λέμε στις Συνελεύσεις μας και στα σχολεία μας, πέρα από αυτό που υποδυόμαστε εδώ.

Το συνέδριο με πολιτική του απόφαση θα υπερασπιστεί ένα πολιτικό πλαίσιο που μιλά για ένα άνθρωπο-γορίλα ή για ένα άνθρωπο αλληλέγγυο που υπηρετεί ένα κοινωνικό κράτος; Αυτό νομίζω ότι είναι το βασικό δίλημμα.

Όσον αφορά την Ομοσπονδία μας, η Ομοσπονδία στο επίμαχο θέμα της περιόδου που είναι η αξιολόγηση, δεν είναι ιστορικά η πρώτη φορά που ή είχε κουτσή θέση ή η θέση της οδηγούσε και έδινε πολλά βέλη στη φαρέτρα του νεοφιλελευθερισμού. Και το '62 και το '57 και το '77 με αντίστοιχες αποφάσεις συνεδρίων όπως εμείς αντιπροσώπων αποφάσισε η Ομοσπονδία ότι πρέπει και να γίνονται αξιολογικές εκθέσεις και αυτές να είναι και διπλές και από τον Επιθεωρητή και από Διευθυντή σχολείου.

Άρα να δούμε τι δεν έκανε. Χθες ο Τριαντάφυλλος μας είπε ότι "απλώθηκε στις εσχατιές της Ελλάδας" και το λέω χωρίς καμία ειρωνική διάθεση, το έκανε. Τι δεν έκανε όμως; Δεν οργάνωσε τη συλλογική αντίσταση, αρνήθηκε να συγκαλέσει Ολομέλεια Προέδρων, χρειάστηκε από την πρώτη υπουργική απόφαση ένα μήνα για να απαντήσει, δεν αντιτάχθηκε στις Επιτροπές Εξωτερικής Αξιολόγησης.

Και το χειρότερο το επιζήμιο για το Συνδικάτο ποιο είναι; Θυμάστε όλοι, όλες οι πτέρυγες πέρσι το Νοέμβριο, υπήρχε συνάδελφοι ή δεν υπήρχε αναστολή των αξιολογικών διαδικασιών, με βάση μια ωμή συναλλαγή εν όψει των Αιρετών των

Υπηρεσιακών Συμβουλίων ΠΥΣΠΕ και ΚΟΙΣΠΕ; Όλες οι πτέρυγες της πρώην πλειοψηφίας ιδίως το ξέρουν ότι υπήρχε.

Πως στηρίχθηκαν αυτά; Μόνο από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ; Όχι, πρώτο βιολί σε αυτό ήταν το ΙΠΕΜ, είναι ο φίλος μου ο Ανδρουλάκης που είμαστε μαζί στο Σύλλογο. Σας λέω λοιπόν, διαβάζω δυο αράδες: «Η κοινωνία της γνώσης απαιτεί συνεχείς αλλαγές και προσαρμογές», που είναι εκείνο που εισηγείται ο Μάνος στο ΙΠΕΜ. «Η προσαρμογή στην κοινωνία της γνώσης ξέρετε ότι αποτελεί στρατηγική του διεθνούς κεφαλαίου. Τι υποκρύπτει αυτή η άδολη ακαδημαϊκή θέση; Ένα φτηνό σχολείο και έναν εργαζόμενο σκλάβο».

Λέω λοιπόν και ολοκληρώνω, για να ευχαριστήσω και τον Πρόεδρο. Ακούστε, τα ζητήματα δε θα λυθούν όπως θέλουμε εμείς. Και το σύνολό του συνεδρίου και κάθε πτέρυγα. Το συνεχές της ιστορίας συνήθως διαρρηγνύεται με πραγματικές καταστάσεις πυροδοτημένες από τα κάτω.

Δύο κουβέντες: Χρειάζεται ένα πολιτικό πλαίσιο να συμφωνήσει το συνέδριο, να συμφωνήσει στην αξιολόγηση, με ένα μορφωτικό σχέδιο και με μια Αριστερά που από ότι φαίνεται θα είναι στο προσκήνιο του κλάδου, χωρίς εσατολογικές θεωρίες και χωρίς την ιδεολογική καθαρότητα της ιερής εξέτασης. Με σύνθεση και σύγκλιση λοιπόν για το καλό του κλάδου, να είστε καλά.

Άρτεμις Κλιάφα

Σύλλογος «Ρόζα Ιμβριώτη»

Συνάδελφοι έχουμε ξεκινήσει τη συζήτηση για το πλαίσιο των θεμάτων που αναφέρονται στην ημερήσια διάταξη, όμως ποια από αυτά τα θέματα πραγματικά θα μπορούν να υλοποιηθούν όταν η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να υπογράψει ένα νέο μνημόνιο;

Όσο θα συνεχίσουν να υπάρχουν οι φυλακές της ΕΕ και του ΔΝΤ, όλες μας οι διεκδικήσεις θα σκοντάφτουν πάνω στα νέα μνημόνια και τα κοινωνικά και μορφωτικά μας δικαιώματα θα περικόπτονται συνεχώς. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι η ΔΟΕ η μεγαλύτερη Ομοσπονδία της χώρας πρέπει να πάρει τώρα ξεκάθαρη θέση τη στιγμή που η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να υπογράψει νέο εξοντωτικό μνημόνιο και να διεκδικήσει την παύση πληρωμών, τη διαγραφή του χρέους, τη ρήξη με την ΕΕ και το ΔΝΤ.

Να καλέσει όλους τους εργαζόμενους να βγουν στους δρόμους, για να μην περάσουν τα νέα μνημόνια, τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, που δυστυχώς από ότι φαίνεται θα έχουν και την υπογραφή της Αριστεράς.

Συνάδελφοι, ο χώρος της εκπαίδευσης αποτελεί στρατηγικό πεδίο αναδιάρθρωσεων για την ικανοποίηση των πολιτικών επιλογών της ΕΕ του ΔΝΤ και του κεφαλαίου. Οι κυβερνητικές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ μαζί και χώρια τις υπηρέτησαν πιστά, η αστήρικτη ειδική εκπαίδευση απορρυθμίστηκε σε επίπεδο δομών και εργασιακών σχέσεων, ενώ τα ΕΣΠΑ αποτέλεσαν τον κύριο χρηματοδότη της.

Το Υπουργείο χαράζει την πολιτική του, όχι με βάση τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, αλλά με το πώς θα απορροφήσουν κονδύλια με σημαία τους την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πλήρη ένταξη των αναπήρων στα γενικά

σχολεία, επικεντρώθηκαν σε ότι έχει μικρότερο κόστος για το κράτος, καταπατώντας τα εναπομείναντα μορφωτικά δικαιώματα.

Μετέφερε την ευθύνη του κράτους για πλευρές της λειτουργίας του στις πλάτες των γονιών, η ειδική εκπαίδευση δέχθηκε μεγάλο πλήγμα από την πολιτική των περικοπών και των μηδενικών διορισμών, το μόνιμο προσωπικό αντικαταστάθηκε από ελαστικές εργασιακές σχέσεις, οι αναπληρωτές της ειδικής αγωγής με χρόνια προϋπηρεσία ζουν σε καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας.

Το μόνιμο ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό εξαφανίστηκε και αντικαταστάθηκε με πεντάμηνα ΕΣΠΑ... προοπτική που διευρύνεται και τώρα. Οι επιχορηγήσεις μειώθηκαν, αυξήθηκαν οι ελλείψεις κτιριακών υποδομών και η εφαρμογή του «Καλλικράτη» δημιούργησε μεγαλύτερα προβλήματα στη μεταφορά των μαθητών.

Σήμερα μετά την 25^η του Γενάρη τα προβλήματα είναι ακόμη εδώ και άλυτα και φυσικά το κριτήριό μας για την κριτική στη νέα Κυβέρνηση δεν μπορεί να είναι το τι δεν έκανε ακόμη, αλλά κυρίως το τι δεν έχει ήδη κάνει και βεβαίως το τι διακηρύσσει ότι θα κάνει.

Σύμφωνα με όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας η σημερινή Κυβέρνηση για την ειδική εκπαίδευση δεν κάνει τίποτα άλλο από το να αντιγράφει τους προκατόχους της και αγνοεί τη μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών που βρίσκονται αχαρτογράφητοι είτε στο σπίτι τους είτε σε ειδικές δομές.

Αγνοεί τις ανάγκες των μαθητών με αναπηρία που τελικά κατάφεραν να διαβούν το κατώφλι του σχολείου, δεν απαντά στο αίτημα για δημόσια και δωρεάν πρώιμη παρέμβαση, για μόνιμους διορισμούς, για πλήρη κι όχι part time παράλληλη στήριξη σε όσους τη δικαιούνται, για έγκαιρη δωρεάν δημόσια μεταφορά για τις θεραπείες των μαθητών που συνεχώς μειώνονται.

Η σημερινή Κυβέρνηση αποδέχεται νομοθετικά τον κατακερματισμό των εργαζομένων της ειδικής, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και την επιμόρφωση ιδιωτικού τύπου που εξαντλείται μέσα από προσωπικές διαδρομές υψηλού κόστους.

Η συνεχιζόμενη κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών ενισχύει την ελαστική εργασία, καταργεί κάθε έννοια εργασιακού δικαιώματος και πτυχίου, εντείνει το προσοντολόγιο, ξεκόβει την ειδική εκπαίδευση από τη γενική, ανοίγει το δρόμο και για την εξειδίκευση στο γενικό σχολείο.

Η ειδική εκπαίδευση διατηρώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της αποτελεί κομμάτι της γενικής, η απάντηση στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών είναι οι μαζικοί διορισμοί, η εφαρμογή ενιαίων κριτηρίων διορισμών μεταθέσεων τοποθετήσεων και στην ειδική εκπαίδευση.

Ο κατακερματισμός στις εργασιακές σχέσεις και στους διορισμούς ανοίγει την πόρτα σε συντηχιακές αντιλήψεις και πρακτικές και οδηγεί σε έναν ιδιότυπο εμφύλιο στο εσωτερικό της εκπαίδευσης. Στο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία που δόθηκε για διαβούλευση, όσο αφορά τους αναπληρωτές της ειδικής αγωγής, η Κυβέρνηση συνεχίζει την πολυδιάσπαση, δημιουργεί τους όρους για αποκλεισμούς ακόμη και από την ελαστική εργασία σε ένα μεγάλο κομμάτι αναπληρωτών.

Και συνάδελφοι να πω το εξής, αυτό που ζήσαμε το πρωί εδώ είναι αποτέλεσμα του νόμου 3699 που ψήφισε και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, είναι αποτέλεσμα των πολιτικών των μνημονίων που όσο οι θέσεις εργασίας θα περικόπτονται, τόσο θα αρχίζει ο κατακερματισμός και η φαγωμάρα μεταξύ των εκπαιδευτικών.

Από την άλλη η ΔΟΕ όλα τα προηγούμενα χρόνια ήταν θιασώτης και στυλοβάτης της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής. Το σύνολο των αιτημάτων της πλειοψηφίας δεν αγγίζουν την ουσία της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Απέναντι στο αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους επιμένει σε τρόπους πρόσληψης όπως ο ΑΣΕΠ που η εφαρμογή του οδήγησε σε κατάργηση του εργασιακού δικαιώματος του πτυχίου και σε πολλαπλούς πίνακες κατηγοριοποίησης των εκπαιδευτικών, ενώ κατά καιρούς προκρίνει διανοητικές ομάδες στο χώρο, αναπαράγοντας με αυτόν τον τρόπο διασπαστικές λογικές και δημιουργεί δεξαμενή πελατειακών σχέσεων.

Για μας η ειδική εκπαίδευση χρειάζεται: Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του τακτικού προϋπολογισμού, κανένα κλείσιμο και συγχώνευση σχολικής μονάδας, μείωση των μαθητών ανά τμήμα στα ειδικά σχολεία, αποκλειστικά δημόσια δωρεάν και υποχρεωτική εκπαίδευση, διαχειριστικό έλεγχο των ιδιωτικών μονάδων ιδιωτικής εκπαίδευσης και μετατροπή τους σε δημόσιες. Γενναία αύξηση των δαπανών για έγκαιρη παρέμβαση ειδική εκπαίδευση ειδική επαγγελματική κατάρτιση αυτόνομη διαβίωση.

Έγκαιρη διάγνωση και καταγραφή των ατόμων με ειδικές ανάγκες, σε κάθε σχολική μονάδα να υπάρχει υποχρεωτικό τμήμα ένταξης. Εδώ αναφέρθηκε και στα αιτήματα από τη αποδελτίωση να δημιουργηθεί και δεύτερο τμήμα ένταξης, όταν οι ανάγκες των μαθητών δεν καλύπτονται από το πρώτο.

Μαζικοί διορισμοί στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, καμία κατηγοριοποίηση κερματισμό και διαχωρισμό των εκπαιδευτικών. Ενιαία κριτήρια μεταθέσεων διορισμών σε όλη την εκπαίδευση, διορισμοί με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου και την προϋπηρεσία, διορισμός όλων των αναπληρωτών, σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους, όχι στην ελαστική εργασία, κανένα διαχωρισμό γενικής και ειδικής εκπαίδευσης γιατί η εκπαίδευση είναι ενιαία.

Συνολική προσμέτρηση της προσφερθείσας προϋπηρεσίας σε δομές ειδικής εκπαίδευσης και στον πίνακα αναπληρωτών της γενικής. Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών πρέπει να είναι ενιαία ώστε να μην οδηγεί στην εξειδίκευση και την κατηγοριοποίηση. Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό, σύσταση οργανικών σε έδρες εκπαιδευτικού προσωπικού, ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και βοηθητικού.

Κατοχύρωση παιδαγωγικής κατεύθυνσης στο ΚΕΔΔΥ, αναβάθμιση των υπάρχοντων και ίδρυση νέων εκπαιδευτικών μονάδων... επαναλειτουργία των διδασκαλείων, κατάργηση των νόμων 2817 και επιμένουμε συνάδελφε Πετράκη, του 3194/2003, του 3699, του 3996, του άρθρου 56 που μετατρέπει τις θέσεις της ειδικής εκπαίδευσης σε θέσεις ΠΕ71-61, των νόμων 4115 του άρθρου 39, που όλα μαζί εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή, προωθούν την ιατρικοποίηση και κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς.

Για τα νηπιαγωγεία. Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ίδρυση τμημάτων ένταξης σε όλα τα νηπιαγωγεία και στελέχωσή της με κατάλληλα εκπαιδευμένους νηπιαγωγούς με μόνιμη σχέση εργασίας. Παράλληλη επιμόρφωση και υποστήριξη νηπιαγωγών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης για την ένταξη νηπίων με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο γενικό σχολείο.

Διεπιστημονική ομάδα υποστηρικτική και συμβουλευτική προς το σχολείο και τις οικογένειες σε μόνιμη βάση, το οικονομικό βάρος της υποστήριξης αποκατάστασης να μη μετακυλιέται στις τσέπες των γονέων. Επαρκής αριθμός νηπιαγωγών στα ΚΕΔΔΥ ώστε η διαδικασία αξιολόγησης τόσο στους χώρους του ΚΕΔΔΥ όσο και στο νηπιαγωγείο να γίνεται άμεσα.

Υποστήριξη σε τμήματα ένταξης, παράλληλη στήριξη, δεύτερος εκπαιδευτικός στην τάξη, βοηθητικό προσωπικό, να παρέχεται καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς, όποτε το χρειάζεται το παιδί μέσα στο σχολείο που ανήκει και σε όλο το χρονικό διάστημα του κλασικού ή του ολοήμερου προγράμματος.

Μείωση του συνολικού αριθμού των παιδιών κατά ανώτερο το 15, λαμβάνοντας πάντα υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τάξης και τις ανάγκες που προκύπτουν. Στα τμήματα ένταξης νηπιαγωγών και τα ειδικά νηπιαγωγεία να προσφερθεί παιδαγωγική υποστήριξη ή ομάδα υποστήριξης εκπαιδευτικού έργου, στα οποία μετέχουν και Σύμβουλοι εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής.

Κατάλληλη επιμόρφωση και υποστήριξη των Συμβούλων γενικής και ειδικής εκπαίδευσης της ομάδας υποστήριξης εκπαιδευτικού έργου. Η νομοθεσία σχετικά με την ειδική αγωγή να εξειδικεύεται και προς τα νηπιαγωγεία.

Μάνος Κυπραίος

Σύλλογος Πάτρας

Συνάδελφοι ξέρω για το περασμένο της ώρας και θα είμαι σύντομος, ελπίζω μέσα στο χρόνο.

Ο Χέγκελ είχε κάνει μια αναφορά στη «δυστυχισμένη συνείδηση». Τι ήθελε να πει; Ότι παίρνω τον υποκειμενισμό μου, τον κάνω αντικειμενική πραγματικότητα και με βάση αυτό προχωρώ. Αυτό συμβαίνει σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, γιατί έρχομαι σχεδόν 18 χρόνια στα συνέδρια. Πρέπει να βαθύνουμε τη σκέψη μας, για να οδηγηθούμε σε νέους δρόμους. Πολλές φορές έχουμε τοποθετηθεί ότι αυτού του τύπου ο συνδικαλισμός είναι θνησιγενής, δεν μπορεί να μας πάει πέρα.

Δεν μπορεί για παράδειγμα, ξεκινώντας λίγο πολιτικά το σκεπτικό, στη Βουλή των Ελλήνων να καταθέτει ο κ. Βαλυράκης ότι ήταν κλοπή αυτό που έγινε με τη SIEMENS, μας χρωστάνε 2 δισεκατομμύρια από εκεί, αυτοί που έμαθαν

τον κόσμο πώς να κλέβει και τον Χριστοφοράκο τον βγάλανε μόνοι τους έξω. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει.

Επίσης δεν άκουσα κανέναν να αναφέρει και μου κάνει εντύπωση αυτό, ότι επισήμως το προκαταρκτικό τμήμα το οποίο είχε αναλάβει για το χρέος είπε ότι είναι δόλιο, επονείδιστο και απεχθές. Και ρωτάω εγώ, δεν πρέπει όλοι εμείς με βάση αυτό να ζητάμε την οριστική διαγραφή του χρέους, ναι ή όχι; Αυτό είναι κάτι κρίσιμο και κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε.

Επειδή έχουν ειπωθεί πολλά και δε θέλω να κουράσω, θέλω να πω ότι μόνο μετά την.. του Παρισιού όταν η αστική τάξη κατάλαβε ότι χάνει, γιατί έγινε καθολικό το δικαίωμα της ψήφου, ξέρετε πως άρχισαν να σκέφτονται; Πως θα επικρατήσει η ηγεμονία της αστικής τάξης; Με την αξιοκρατία.

Από κει λοιπόν η κυρίαρχη ιδεολογία πέρασε και στα μυαλά δυστυχώς, γιατί εμείς προερχόμαστε από φτωχά λαϊκά στρώματα, την αντίληψη της αξιοκρατίας και αυτό έχει εγκαθιδρυθεί στο κεφάλι κάποιων και χωρίς αυτό δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Άμα δε σπάσεις αυτό το πράγμα μέσα στο κεφάλι σου, πως θα βγεις να το πολεμήσεις έξω στην κοινωνία; Πρέπει σε αυτά να είμαστε σοβαροί.

Ένα προτελευταίο κομμάτι που θέλω να θέσω και που δεν τίθεται πολύ, επειδή έχω την τιμή να είμαι δάσκαλος σχεδόν 27 χρόνια στην τάξη κι ελπίζω να τελειώσω εκεί, δεν ακούω να γίνεται καμία συζήτηση γύρω από τον έρμο αυτόν τον δάσκαλο της τάξης.

Δηλαδή τα βιβλία αυτά μας κάνουν συνάδελφοι; Γιατί στα συνέδρια που διάφοροι πηγαίνουν λέγανε ότι «είναι καλά». Εμείς λέμε ότι θέλουν εκβάθρων αλλαγή, δεν το ακούω αυτό το πράγμα και ακούω πολλή συζήτηση για τους Διευθυντές. Προφανώς, επειδή είναι πάρα πολλοί Διευθυντές εδώ αυτό τους καίει, ενώ έπρεπε αντίθετα να είναι τα πράγματα. Θα έρθω και στο κομμάτι των Διευθυντών.

Μια μεγάλη αδικία που γίνεται, είναι και στο κομμάτι των ανθρώπων που είναι στους βαθμούς τους χαμηλούς, δηλαδή το σ', το ε', το δ', το γ' και τα λοιπά. Τι θα γίνει με αυτούς; Εμείς έχουμε μία πρόταση συγκεκριμένη: Επιστροφή των βαθμών εκεί που ήταν και μισθολογικά άμεσα να αποκατασταθούν οι συνάδελφοι, αυτό εμείς θεωρούμε ότι είναι λογικό, όχι το ότι αυτό έγινε δεν πειράζει και βλέπετε τι έγινε με τους ανθρώπους τους νέους που ήρθαν εκτός να διεκδικήσουν εδώ.

Τελειώνοντας, εγώ θα συμφωνήσω με αυτά που ακούστηκαν, δηλαδή ότι όταν κάποιος περνούσε από τις αξιολογικές εξετάσεις είχαν λείπει το μικρόφωνο, ακούγανε τι έλεγε και τα λοιπά. Για να φτάσω στους Διευθυντές θέλω, για μας ο όρος «Διευθυντής» δεν πρέπει να υπάρχει στο σχολείο, για μας είναι συντονιστής και πρέπει να λειτουργεί με άλλο τρόπο.

Να έχει Συνέλευση το σχολείο, ανοιχτή, να επιλέγεται με διαφανείς διαδικασίες, ακόμα και με ανοιχτή συζήτηση το ποιος, να δικαιολογώ την άποψή μου κι όχι να είναι πίσω, γιατί εγώ μπορεί να ψηφίζω πίσω αλλά βγαίνω και λέω μετά τι ψήφισα και αιτιολογώ και το γιατί. Έτσι να λειτουργεί, όχι όπως μας συμφέρει.

Και να είναι ανακλιπτός και μάλιστα αν βάλουμε ένα ταβάνι να βάλουμε μία διετή θητεία. Και προσέξτε συνάδελφοι, το επιμίσθιό του να πηγαίνει μέσα στο σχολείο για τις ανάγκες του σχολείου, πως σας φαίνεται αυτό; Δύσκολο; Όχι, ωραία.

Εμείς έχουμε την απαίτηση, γιατί ο συνδικαλισμός ο οποίος κά-
νουμε είναι διεκδικητικός ταξικός, όλος ο κόσμος να εργαζέ-
ται και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια με μόνιμη και
σταθερή εργασία. Να σταματήσει αυτός ο καρκίνος εσύ πήρες
αυτό, εγώ το άλλο, εγώ αγωνίστηκα, εγώ δεν αγωνίστηκα.

Θεωρώ ότι είναι λάθος από δω να φέρουμε σε αντιπαράθεση
τη δευτεροβάθμια με την πρωτοβάθμια. Επειδή είμαστε πα-
λιοί και γνωρίζομαστε, εδώ και περίπου 15-17 χρόνια κά-
ποιοι έχουμε την άποψη ότι τα συνδικάτα πρωτοβάθμιας και
δευτεροβάθμιας έπρεπε να είναι ενιαίο, να είναι ένα, να μη
χωρίζουμε τους συναδέλφους οι από δω και οι από κει. Έχει
πολλή σημασία να το δούμε για το μέλλον του συνδικαλισμού.

Και τελειώνοντας, κουράστηκα να ακούω υποκρισίες του
στυλ του ποια κατασρόλα είναι γεμάτη ή άδεια και κάποιοι
που θέλουν να κάνουν τους πατριώτες αφού πάνε πρώ-
τα στη γεμάτη κατασρόλα στο Σύνταγμα και φροντίζουν και
βγάζουν 20 δισεκατομμύρια έξω, μετά γίνονται πατριώτες
και θέλουν και το ευρώ.

Όλα μαζί δε γίνονται, διαλέξτε ή διαγραφή οριστική του χρέ-
ους και προχωράμε σε μια άλλη εξουσία η οποία θα έχει τα
χαρακτηριστικά της ταξικής λαϊκής εξουσίας και μόνο έτσι
θα μπορέσουμε να δώσουμε λύση στο πρόβλημα. Αλλιώς
λύση δεν υπάρχει, θα περνάνε τα χρόνια, θα γράφει '85,
'86, '87, '100, '120 και θα ζούμε πάλι σε αυτές τις μαύ-
ρες εργασιακές σχέσεις. Στο χέρι σας είναι να το αλλάξετε,
σας ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Λιάμπας

Σύλλογος Θεσσαλονίκης Α΄

Σχόλιο στο σχόλιο: Σε αυτή την αίθουσα περισσεύει η Τσίπρα,
αλλά λείπει η τσίπα. Υπάρχει πάρα πολλή Τσίπρα, αλλά δεν
υπάρχει καθόλου τσίπα.

Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι που είστε από δω πέρα από δεξιά
μου, το κρίσιμο ερώτημα δεν είναι αν εκλέγεται και ποιος είναι
αυτός που εκλέγεται, αλλά αν εσείς έναν «συνάδελφο» εντός
εισαγωγικών με καραμπινάτη αντισυναδελφική και αντισυν-
δικαλιστική συμπεριφορά τον περιλαμβάνετε στα ψηφοδέλτιά
σας ή όχι. Ένας συνάδελφος ο οποίος ποινικοποιεί ουσιαστι-
κά τη συνδικαλιστική πράξη, εσείς τον φέρνετε να είναι εκ-
πρόσωπος της συνδικαλιστικής τάξης. Η κρίση στον κόσμο.

Και πάλι σε σας συνάδελφοι. 25 χρόνια πίσω το 1990 ήταν
η παιδεία που μπήκα σε αίθουσα Γενικής Συνέλευσης, που
τότε ήταν στο στάδιο ειρήνης και φιλίας. Τότε και για τα επό-
μενα δυο χρόνια ήμασταν κάνα δυο τρεις. Κατοπινά όλο και
συγαταίναμε. Όσο συγαταίναμε αλλά και από την πρώτη στιγ-
μή σας είχαμε πει από τότε «ερχόμαστε». Σας το είχαμε πει
και σας είχαμε προειδοποιήσει «ερχόμαστε, ήρθαμε και θα
έρθουν κι άλλοι».

Και ξέρετε γιατί ερχόμαστε; Γιατί εκφράζουμε την ιστορική
προοπτική των αναγκών των ταπεινών και των καταφρονεμέ-
νων, γιατί εκφράζουμε την ελπίδα και την ανάγκη των παιδιών
των πίσω θρανίων. Γιατί εκφράζουμε την ανάγκη και παλεύ-
ουμε για σταθερό και καλό μεροκάματο, για αξιοπρεπείς και
δημοκρατικές εργασιακές σχέσεις.

Γιατί αντιπαλεύουμε την εργασιακή αλλοτρίωση και υπερα-
σπιζόμαστε και προωθούμε την επιστημονική υπόσταση και
την παιδαγωγική ελευθερία των εκπαιδευτικών, γιατί θέλου-
με να ξαναζωτανέψουν τα σχολεία, γι' αυτό ερχόμαστε.

Ερχόμαστε καλοί μου συνάδελφοι από δω στα δεξιά μου για όλα
αυτά που εσείς ούτε θέλετε ούτε μπορείτε να τα υπερασπιστείτε.
Γιατί; Γιατί είστε από την άλλη μεριά του λόφου, γιατί είστε με τη
μεριά εκείνη που εμπνέεται προωθεί και υπερασπίζεται την κοι-
νωνία των πολλών, μια κοινωνία με σχολεία πολλών ταχυτήτων,
εκπαιδευτικούς πολλών ταχυτήτων, μαθητές πολλών ταχυτήτων,
εντέλει μια κοινωνία ανθρώπων με πολλές ταχύτητες.

Και ερχόμαστε καλοί μου συνάδελφοι και καλές μου συνα-
δέλφισσες, γιατί όλα όσα θέλουμε, όλα όσα βάζουμε στο ζω-
ντανό Σώμα της εκπαίδευσης κι όλα αυτά που έχει ανάγκη
η εργαζόμενη και άνεργη κοινωνική πλειοψηφία, δεν τα πα-
ραπέμπουμε στην επικράτηση του αγίου σοσιαλισμού, αλλά
εντοπίζουμε, εκμεταλλευόμαστε τις ρωγμές και μαζεύουμε
σπυρί-σπυρί τις δυνάμεις να τις δέσουμε κόμπο τον κόμπο
και να αλλάξουμε μέρα-μέρα τη ζωή μας μετατρέποντας κάθε
μέρα κάθε μικρή κατάκτηση, κάθε μικρή βελτίωση, σε θέση
μάχης για το επόμενο προχώρημα, για την επόμενη νίκη.

Αυτά τα δύο χρόνια που πέρασαν η πλειοψηφία του Διοικητι-
κού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας δεν έκανε τίποτα σε αυτή
την κατεύθυνση. Παρασύρθηκε αναγκαστικά σε αγώνες που
ούτε τους ήθελε, ούτε τους πίστευε. Και γι' αυτό παρά τις κε-
ντρικές διακηρύξεις δεν τους στήριξε πουθενά ή τους υπονό-
μωσε ανοικτά σε τοπικό επίπεδο και φέρτε την εικόνα των στε-
λεχών των κυβερνητικών παρατάξεων στους Συλλόγους σας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η εικόνα των Γενικών Συνελεύ-
σεων που είχαμε στους Συλλόγους αλλά και η εικόνα αυτής της
Γενικής Συνέλευσης αποτελούν τα τελευταία στιγμιότυπα ενός
εκφυλισμένου πλαισίου λειτουργίας. Αποτελούν τα τελευταία
σπαράγματα ενός τέρατος που ψυχορραγεί, που ψυχομαχάει. Το
νέο έρχεται, το νέο χτυπάει την πόρτα, το καινούριο είναι εδώ.

Τζεμαλή Μηλιαζίμ

Σύλλογος Ξάνθης

Καλημέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι κι από μένα, εγώ
θα ήθελα στη συζήτηση να βάλω δυο-τρία πράγματα.

Το πρώτο έχει να κάνει με το κομμάτι της μειονοτικής εκπαί-
δευσης, το δεύτερο με το κομμάτι της ειδικής αγωγής και της
αναπηρώσεως και το τρίτο πάλι έχει να κάνει με την ειδική
αγωγή και την έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όπως θα ξέρετε κάποιοι και
άλλοι ενδεχομένως να μη γνωρίζετε, η προηγούμενη Κυβέρ-
νηση των σαμαροβενιζέλων ψήφισε ένα πραγματικά θλιβερό
νομοσχέδιο, που αποκλείει από τα μειονοτικά σχολεία τους
συναδέλφους που έχουν τελειώσει παιδαγωγικά τμήματα δη-
μοτικής εκπαίδευσης να διδάσκουν την ελληνόγλωσση ελλη-
νόφωνη εκπαίδευση στα μειονοτικά σχολεία.

Αυτό το νομοσχέδιο ψηφίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία, τους Ανε-
ξάρτητους Έλληνες και τη Χρυσή Αυγή. Είναι ένα πραγματικά ρατσι-
στικό νομοσχέδιο, ο θεσμός ρατσισμός που αποκλείει συναδέλ-
φους από τα σχολεία. Είναι στα όρια της αντισυνταγματικότητας,
αλλά και στα όρια της στέρησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δεν είναι δυνατόν σε μία χώρα όπως είναι η Ελλάδα να απαγορεύει σε συναδέλφους να διδάσκουν ελληνικά στα σχολεία, ενώ τους αναγνωρίζει τη δυνατότητα να διδάσκουν την ελληνική γλώσσα στα δημόσια σχολεία. Θέλουμε λοιπόν την κατάργηση αυτού του ρατσιστικού νόμου, την κατάργηση αυτής της τροπολογίας, έτσι ώστε οι συνάδελφοι να μπορούν να δουλεύουν όπως και όπου επιθυμούν.

Γι' αυτό το πράγμα έχει βγάλει ανακοίνωση τόσο ο Σύλλογος της Κομοτηνής, όσο και ο Σύλλογος της Ξάνθης, δε θέλουμε όμως μόνο ανακοινώσεις, θέλουμε απεργία γι' αυτό το πράγμα, γιατί με απεργία και κινητοποίηση μπορεί να λυθεί πιστεύουμε.

Το δεύτερο κομμάτι σε σχέση με την ειδική αγωγή. Είδατε χτες τους συναδέλφους που κάνανε παρέμβαση οι αναπηρωτές. Είναι μία πραγματική εικόνα, αλλά και συνάμα θλιβερή, γιατί όλοι αυτοί οι συνάδελφοι που είναι είτε με προϋπηρεσία στην ειδική και στη γενική αγωγή και ζητάνε να αναγνωριστεί η προϋπηρεσία τους αυτή, είτε δούλεψαν σε δυσπρόσιτα και ζητάνε να αναγνωριστεί η προϋπηρεσία τους σε αυτό, είτε είναι συνάδελφοι με μεταπτυχιακά.

Ουσιαστικά συνάδελφοι τι θέλουν αυτοί οι άνθρωποι; Θέλουν σταθερή και μόνιμη δουλειά, άρα αυτό που θα πρέπει να γίνει και από αυτή την Κυβέρνηση, είναι να σταματήσει αυτό το πράγμα που ίσχυε μέχρι τώρα, να σταματήσει δηλαδή αυτό που έκαναν οι προηγούμενοι Υπουργοί και το Υπουργείο Παιδείας να προγραμματίζει και να σχεδιάζει εκπαιδευτική πολιτική με βάση τα προγράμματα ΕΣΠΑ.

Όλα αυτά τα οποία έχουν συμβεί στο κομμάτι της ειδικής αγωγής, η διάλυση που έχει επέλθει, είναι από τα προγράμματα ΕΣΠΑ τα οποία έχουν έρθει. Όλος αυτός ο κατακερματισμός των εργασιακών σχέσεων είναι βασικό. Άρα ζητάμε μόνιμους διορισμούς άμεσα, γιατί έτσι μόνο μπορεί να λυθεί και είναι απαραίτητοι αυτοί οι διορισμοί συνάδελφοι για να μπορέσει να λειτουργήσει η εκπαίδευση κι αν θέλετε πιο ειδικά το κομμάτι της ειδικής αγωγής δεν μπορεί να γίνει χωρίς διορισμούς.

Σωτήρης Τσιώλης

Σύλλογος Θήβας

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι της 84^{ης} Γενικής Συνέλευσης.

Λέγομαι Τσιώλης Σωτήρης και είμαι σε αυτό το βήμα εκπροσωπώντας τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες του Συλλόγου της Θήβας «Ο Πίνδαρος».

Βρισκόμαστε σήμερα σε ένα ιστορικό συνέδριο. Ένα συνέδριο, στο οποίο, για πρώτη φορά μετά τη δεκαετία του 1930, οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού έχουν χάσει την πλειοψηφία. Το μαύρο μέτωπο του μνημονιακού μπλοκ είναι πλέον μειοψηφία στον κλάδο. Για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες ο αγώνας ενάντια στα καρκινώματα της μετατροπής του Συνδικάτου σε υπηρετή της κυρίαρχης τάξης, της χρησιμοποίησης τη Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για την προώθηση των πιο σκληρών μέτρων ενάντια στην εργατική τάξη, της συνειδητής απεργοσπασίας, του εκμαυλισμού των συνειδησέων μέσω των μηχανισμών του ρουσφετιού, στέφεται με μερική επιτυχία και υπάρχει ένα φως στον ορίζοντα

για, το οποίο δείχνει ότι για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία έρχονται ίσως καλύτερες μέρες.

Η προηγούμενη πλειοψηφία υπηρέτησε εδώ και δεκαετίες και ιδιαίτερα τα χρόνια της τελευταίας καπιταλιστικής κρίσης με νύχια και με δόντια την πολιτική που προωθούσε και προωθεί όλα αυτά τα μέτρα των δανειστών, αρνούμενη να οργανώσει έστω και στοιχειωδώς κάθε δράση που πρότεινε η μειοψηφία ενάντια σε αυτά τα μέτρα, υπηρετώντας ως «λαγός» του Υπουργείου Παιδείας κάθε προσπάθεια να περάσει ότι πιο σκληρό έχει επιχειρηθεί εδώ και 100 χρόνια. Αρνούνται να ακούσει τις αγωνιώδεις φωνές της πλειοψηφίας των συναδέλφων που σε κάθε γωνιά της Ελλάδας αγωνίζονταν ενάντια στην προσπάθεια να μετατραπεί η εκπαίδευση σε επιχείρηση και να αποκτήσει το σχολείο χαρακτηριστικά εργοστασίου, ενάντια στο διαχωρισμό του σχεδιασμού από την εκτελεστική λειτουργία, ενάντια στην πλήρη προληπτική αποξένωση του εκπαιδευτικού και στην πλήρη κατάργηση της οποιασδήποτε ισχυρής παιδαγωγικής ελευθερίας στην τάξη.

Αντίθετα, όπως φάνηκε ξεκάθαρα εδώ σήμερα, προστάτησε και με κάθε τρόπο αρνούμενη να εφαρμόσει και αποφάσεις συνεδρίων, όλους τους πραιτοριανούς της αξιολόγησης, από τους διευθυντές εκπαίδευσης μέχρι τους διευθυντές των σχολείων. Όπως είναι σε όλους και όλες γνωστό ότι όλα τα στελέχη της εκπαίδευσης που υποστήριξαν έντονα την καθιέρωση της αξιολόγησης στην εκπαίδευση ανήκουν στην ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ. Ότι λέγονταν από την πλειοψηφία ενάντια στην αξιολόγηση δεν αποτελούσε τίποτα περισσότερο από μια προσπάθεια παραπλάνησης.

Όπως λέει ένα αρχαίο ρητό «το γαρ πολύ της θλίψεως, γεννά παραφροσύνη». Κύριοι της ΠΑΣΚ, πρέπει να αντιληφθείτε ότι χάσατε την εξουσία και είστε πλέον μειοψηφία στον κλάδο. Βέβαια αυτό είναι κάτι που δε σας αρέσει, πράγμα που φαίνεται από τις κραυγές σας από αυτό το βήμα για δημοκρατία και άλλα παρόμοια κηρά και πολυσύλλαβα. Κραυγές που απευθύνονται μόνο στο εσωτερικό σας για συσπείρωση και τίποτε περισσότερο.

Όσοι και όσες αγωνιστήκαμε όλα αυτά τα χρόνια ενάντια στην προσπάθεια κατάργησης κάθε εργασιακού δικαιώματος οφείλουμε να διδαχθούμε από την πρακτική των παρατάξεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Πρακτική που έχει ως στόχο την υπεράσπιση με κάθε μέσο, με νύχια και με δόντια, της πολιτικής που έχει ως στόχο να μας γυρίσει δεκαετίες πίσω.

Να διδαχτούμε από όλα αυτά και να μην δείξουμε καμιά ανοχή και καμιά συνεννόηση μαζί τους σε όλες τους τις προτάσεις. Προτάσεις που έχουν ως στόχο την επάνοδο τους στο προσκήνιο, και την προώθηση εκείνης της πολιτικής που θα μας οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην πλήρη ήττα. Προτάσεις, όπως η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου που σε όλα τα τελευταία σεμινάρια προωθούσε η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ.

Όπως επομένως λέει ο ποιητής «ο καθείς με τα όπλα του». Τα δικά μας όπλα είναι η υλιστική θεωρία για το είναι και τη γνώση με στόχο την υπεράσπιση των ταξικών μας συμφερόντων. Υπεράσπιση όχι μέσα από τον ανιστορικό διαχωρισμό του παρόντος ή του μέλλοντος, αλλά βασισμένοι στη θέση ότι και ο πιο συμπαγής ιδεολογικός μηχανισμός, όπως αυτός της εκπαίδευσης, αποτελεί πεδίο ταξικής πάλης, ταξική πάλη η οποία αλλάζει τα χαρακτηριστικά της ως αποτέλεσμα προη-

γούμενης πάλης. Που δεν θεωρεί την ταξική σύγκρουση αγώνα μόνο για την βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των εργαζομένων, αλλά πολιτική και κοινωνική δράση που δεν αφήνει κανέναν τομέα της κοινωνίας απέξω, ούτε σήμερα, ούτε αύριο, ούτε μεθαύριο.

Για μια εκπαίδευση που θα έχει απελευθερωτικό και χειραφετητικό χαρακτήρα, που θα υπερασπίζεται το ιδεώδες της μόρφωσης, που θα διδάσκει τα παιδιά την προτεραιότητα της αντικειμενικής πραγματικότητας έναντι της συνείδησης, που θα αναζητά μια μορφωτική απάντηση με κεντρικούς στόχους την επιστημονική και ιστορική κατανόηση της κοινωνίας και την ανάπτυξη της κριτικής συνείδησης των μαθητών μας.

Φώτης Μαντζώρος

Σύλλογος Ικαρίας

Καλημέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο της Ικαρίας και των Φούρνων, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Ριζοσπαστικής Ανεξάρτητης Κίνησης, σχήμα που συμμετέχει στο Πανελλαδικό Δίκτυο των Ανεξάρτητων Αυτόνομων Αγωνιστικών Ριζοσπαστικών Παρεμβάσεων, Κινήσεων, Συσπειρώσεων.

Να πω δυο λόγια για τη Συνέλευση του Συλλόγου μας, από την οποία είμαι και δεσμευμένος να εκπροσωπήσω δύο αποφάσεις, δηλαδή μία απόφαση για τα οικονομικά της Ομοσπονδίας την οποία έχουμε καταθέσει και κινείται στο γνωστό πνεύμα και των προηγούμενων τεσσάρων αποφάσεων του Συλλόγου και των Γενικών του Συνελεύσεων για το θέμα, με απαρτία όπως συνήθως και στις τακτικές και στις έκτακτες και την καταψήφιση των πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας για την προηγούμενη διετία.

Δε θα μακρηγορήσω, θα συνοψίσω στην καταψήφιση των πεπραγμένων, η οποία ήταν ομόφωνη, σε δύο σημεία: Με επιεικείς χαρακτηρισμούς το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας δε στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων σε κανένα από τα φλέγοντα ζητήματα και κυρίως με αιχμή στα δύο από τη συγκυρία αναδεικνυόμενα θέματα της αξιολόγησης και της μάχης του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση και των μαζικών μόνιμων διορισμών χτες, όχι σήμερα.

Την έχω καταθέσει την απόφαση, διάλεξα όμως να μιλήσω για κάποιες πλευρές που λίγο φωτίζονται στην κουβέντα μας όχι μόνο στο συνέδριο, αλλά και στους Συλλόγους και πολλές φορές και στα σχολεία. Έχουμε μία αποκλειστική σχεδόν ενασχόληση ως κλάδος με τους εξωτερικούς όρους λειτουργίας του σχολείου και καλά κάνουμε στο βαθμό που ασχολούμαστε.

Πολύ κακά κάνουμε όμως που αυτή η ενασχόληση είναι αποκλειστική, δηλαδή πώς θα πείσουμε τους γονείς και την κοινωνία να στηρίξει τους αγώνες μας για το σχολείο και τους λειτουργούς του, αν δεν τους πείσουμε ότι αυτό το σχολείο για το οποίο μαχόμαστε υπηρετεί πραγματικά τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών και της εργαζόμενης πλειοψηφίας;

Πότε επιτέλους η Ομοσπονδία οι Σύλλογοι αλλά και δίκτυα ενεργά εκπαιδευτικών μέσα κι έξω από τα σχολεία θα ασχοληθούν με το περιεχόμενο της δουλειάς μας;

Υπάρχει ένα πολύ ενδιαφέρον απόσπασμα που αλίευσα από ένα σημαντικό έργο, που τιτλοφορείται «Δύο κόσμοι» και λέει

επί λέξει και μπορεί ο καθένας και η καθεμία από σας καθώς το ακούει να βάζει στη θέση του ο καθένας η καθεμία, δάσκαλος, μαθητής:

«Δεν υπάρχει καμιά διαφορά μεταξύ της οικονομικής τύχης των ανθρώπων και των ιδίων των ανθρώπων. Κανένας δεν είναι κάτι διαφορετικό από την περιουσία του, το εισόδημα, τη θέση του, τις ευκαιρίες του.

Ο καθένας αξίζει όσα κερδίζει και ο καθένας κερδίζει όσα αξίζει, μαθαίνει τι είναι ο ίδιος μέσα από τις αλλαγές της οικονομικής του ύπαρξης, δε γνωρίζει τον εαυτό του ως κάτι διαφορετικό. Οι σημερινοί άνθρωποι κρίνουν τον εαυτό τους σύμφωνα με την αγοραία τους αξία και μαθαίνουν τι είναι οι ίδιοι μέσα από την οικονομική τους κατάσταση στην αγορά».

Αυτό το απόσπασμα αναδεικνύει ακριβώς τη μάχη που έχουμε να δώσουμε όσο αφορά το περιεχόμενο της δουλειάς μας και τη δουλειά που έχουμε να κάνουμε γι' αυτό, όχι από επαγγελματική υποχρέωση, αλλά για να αντιπαραβάλουμε στην ισότητα των αγοραίων αξιών που είναι το κυρίαρχο πρότυπο και την ατομική ελευθερία της πώλησης και της αγοράς αυτών των αγοραίων αξιών, την ισότητα των προσώπων και την προσωπική ελευθερία της κοινωνικής πράξης· την κοινωνική δημοκρατία στην οικονομική και πολιτική ολιγαρχία.

Και αυτό έχει άμεσες πρακτικές και θεωρητικές απολήξεις στο τι κάνει το σχολείο, το Συνδικάτο για το περιεχόμενο της δουλειάς μας, τι κάνει λοιπόν; Δε μιλάω για επιμορφωτικά πακέτα εγκεφαλικού λογισμικού που εγκαθίστανται και απεγκαθίστανται όπως η κυρίαρχη αντίληψη θέλει την επιμόρφωση, αλλά και για την ίδια τη μόρφωση.

Για να συνοψεύσω και να κλείσω τελευταία πρόταση: Το ελεύθερο δημοκρατικό σχολείο επιμορφώνει ελεύθερους πολίτες και όχι πειθήνιους υπηκόους, είναι ταυτόχρονα και όραμα και θεσμικό αίτημα και καθημερινή πράξη.

Στο ερώτημα πώς αναπτύσσονται και επικοινωνούν προσπάθειες αναζήτησης θεωρητικών και πρακτικών απαντήσεων στο ποιο σχολείο χρειαζόμαστε σήμερα, οφείλουμε να συμβάλλουμε όλοι να διερευνηθούν απαντήσεις, οφείλει να συμβάλει και το καινούριο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας με τη νέα πλειοψηφία που διαμορφώνεται.

Και μια τελευταία παρατήρηση. Στην πολύ συχνά από τα «αριστερα» υποτίμηση της σημασίας του περιεχομένου της δουλειάς μας και της πολλές φορές αποκλειστικής ενασχόλησης με τους εξωτερικούς όρους λειτουργίας του σχολείου, θα απαντήσω ότι οι φωτισμένοι, οι δημοκράτες, οι κομμουνιστές δάσκαλοι του μεσοπολέμου στην Ελλάδα ασχολήθηκαν κυρίως με το περιεχόμενο της δουλειάς μας.

Γκικαλής Μουσταφάογλου

Σύλλογος Νάξου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι νομάς αναπληρωτής εκλεγμένος με τις Κινήσεις, Παρεμβάσεις, από το Σύλλογο Νάξου, Αμοργού, Μικρών Κυκλάδων.

Λοιπόν θα ήθελα να ξεκινήσω με μία απάντηση στο συνάδελφο της ΕΡΑ τον Αντιπρόσωπο το Σταυριανό, ότι συνάδελφε το όχι στην αξιολόγηση το είπαν οι συνάδελφοι που πρωτοστάτησαν σε όλα τα σχολεία και είπαν ένα δυναμικό όχι και δεν το

είπε καμιά Κυβέρνηση κι επίσης δεν έχει παγώσει καμιά αξιολόγηση. Για την ιστορία. Και ξέρουμε οι πρωτοστατήσανε σε όλο αυτό το κίνημα, ήταν οι Παρεμβάσεις και όπου υπήρχαν Παρεμβάσεις ξέρουμε πολύ καλά και τα αποτελέσματα.

Για να συνεχίσουμε, λοιπόν συνάδελφοι πρώτον η λύση είναι μαζικοί διορισμοί άμεσα, σε οργανικά κενά. Λέμε όχι στην επισφαλή εργασία και στις ελαστικές σχέσεις και δεν το λέμε γενικά και αόριστα, λέμε ένα όχι στην αγορά εργασίας και το λέμε για συγκεκριμένους λόγους, με ταξική συνείδηση και αυτοπεποίθηση είμαστε εδώ για να αλλάξουμε την κατάσταση, να την πάρουμε στα χέρια μας και να οδηγήσουμε εκεί που αρμόζει, για το σχολείο των αναγκών, για το σχολείο που οραματιζόμαστε και το θέλουμε και δεν το αφήνουμε, δεν επενδύουμε στο μέλλον, αλλά στο τώρα.

Όσον αφορά για τους αναπληρωτές, λέμε ναι στην αναγνώριση της προϋπηρεσίας των συναδέλφων στα δυσηρόσιτα. Συνάδελφοι είναι αξιακό το ζήτημα, είναι ηθικό και άκρως πολιτικό. Δεν μπορούμε να παίζουμε τις κουμπάρες να το πω έτσι σε αυτό το ζήτημα, ξεκάθαρα.

Αλλά να ξέρετε ότι οι αναπληρωτές πια είναι εδώ με ταξική συνείδηση όπως σας είπα. Μπορεί κάποιος να επενδύσει στον κατακερματισμό των συναδέλφων των αναπληρωτών, αλλά να ξέρουν ότι είτε είναι αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, είτε προσλαμβάνονται μέσω ΕΣΠΑ, είτε από τον κρατικό προϋπολογισμό, είτε δημοσίων επενδύσεων, τα ζητήματά μας εκτός από τα εξειδικευμένα είναι και συλλογικά. Είναι συλλογικά.

Και όσον αφορά για τους διορισμούς, συνάδελφοι τα κριτήρια είναι δύο: Χρονολογία κτήσης του πτυχίου και προϋπηρεσία, ξεκάθαρα. Λόγια συγκεκριμένα για να ξέρουμε και τι λέμε. Συνάδελφοι, όπως γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά αυτή τη στιγμή τα μάτια των συναδέλφων είναι στραμμένα εδώ, εξαρτάται από μας που θέλουμε να οδηγήσουμε.

Σε ποια κατεύθυνση θέλουμε να οδηγήσουμε το Συνδικάτο μας κι εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά τι Συνδικάτο θέλουμε. Το Συνδικάτο των εργαζομένων, το Συνδικάτο που θα δίνει το όραμα στους ανέργους, στους ανέργους τους νέους που το ποσοστό είναι 60% γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά και πάνω σε αυτό το ζήτημα δεν κάνουμε καμία έκπτωση.

Όσον αφορά για την ειδική αγωγή να κάνω μία αναφορά. Συνάδελφοι διορισμοί, παράλληλη στήριξη; Ένας δάσκαλος, ένας μαθητής. Και για την ιστορία να σας αναφέρω ότι ήμουν να αυτός που δεν δέχτηκε να κάνει εκπώσεις στις μαθησιακές ανάγκες των παιδιών και πέρυσι είχα καταγγείλει και επώνυμα τη Χιουρέγ για την αντιπαιδαγωγική αντιεπιστημονική της στάση σε όλο αυτό το ζήτημα και κερδίσαμε συνάδελφοι, φέρανε παράλληλη στήριξη στο σχολείο. Αλλά αυτά γίνονται με αγώνες, με μάχες συλλογικές.

Ευχαριστώ συνάδελφοι. Είμαστε εδώ και για την ιστορία συγγνώμη, δέκα δεύτερα: Επίσης λέμε όχι στον ρατσιστικό νόμο της Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ εν μέρει τότε, που δεν επιτρέπει συνάδελφοι στους εκπαιδευτικούς από τη μουσουλμανική μειονότητα, ενώ μπορούν και διδάσκουν σε δημόσια ελληνικά σχολεία, να διδάσκουν στα μειονοτικά σχολεία. Δηλαδή εγώ στην Αμοργό μπορώ και διδάσκω σε δημόσιο σχολείο, αλλά στην Ξάνθη δεν μπορώ. Ευχαριστώ.

Σοφία Χατζοπούλου

Σύλλογος Άνδρου

Καλημέρα, είμαι από το Σύλλογο Άνδρου Κέας Κύθνου Σερίφου, από την Εκπαιδευτική Παρέμβαση.

Έχω την αίσθηση ότι η κριτική πεπραγμένων άρχισε ήδη από τη χθεσινή συνεδρίαση. Η εικόνα στο χώρο αυτό εκθές με την παρέμβαση των αναπληρωτών μπορεί να ήταν όμορφη και ελπιδοφόρα για τη δυναμική του κλάδου, αλλά ταυτόχρονα ήταν τραγική για μια Ομοσπονδία που εθελουφλώντας τόσα χρόνια δεν κατάφερε να φέρει κοντά της το ένα τρίτο των εργαζόμενων στην εκπαίδευση, συμβάλλοντας έτσι στην πολυδιάσπαση του κλάδου.

Είναι αυτό αποτέλεσμα άγνοιας, λανθασμένης εκτίμησης των εξελίξεων; Ή μήπως είναι αποτέλεσμα χρόνων ηθελημένης απραξίας, όπως αυτή υπαγορεύεται από τον κομματικό καιροσκοπισμό ενός συνδικαλισμού που έχει ξεχάσει ποιον εκπροσωπεί;

Ας δούμε τι έχουν να επιδείξουν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ εδώ και χρόνια για τα καίρια αιτήματα της κατάργησης της ευέλικτης εργασίας και τους μόνιμους διορισμούς. Ένα σωρό έγγραφα και μονοήμερες απεργίες. Προσπαθούμε φαίνεται να σκοτώσουμε το τέρας με έναν σελιδοκόπτη.

Εκθές μία αρτηριοσκληρωτική ΔΟΕ είδε το μέλλον να της χτυπά την πόρτα και το μέλλον αυτό διαγράφεται όλο και πιο ζοφερό, σε ένα οικονομικοπολιτικό πλαίσιο που βασίζει την εκπαίδευση στους ψυχρούς νόμους της αγοράς και της ζήτησης, στον άκρατο ανταγωνισμό για μια θέση εργασίας και στην αποδοτικότητα της γραμμής παραγωγής.

Το σχολείο του καπιταλισμού εγκαθίσταται όλο και πιο βαθεία, ακόμη και με «αριστερή» Κυβέρνηση, με τη δημιουργία ψευδαισθήσεων ατομικής αυτοπραγμάτωσης και τις πρόσφατες αυταπάτες συναπόφασης με την εκλογή Διευθυντών.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει να απαντά στις αδικίες που δημιουργήσαν οι κυβερνητικές του κεφαλαίου και των μνημονίων, με νέα λάθη και με νέες αδικίες, αδιαφορώντας για το σαθρό εποικιδόμημα πάνω στο οποίο χτίζει. Απαντά στο κλειδωμά των πινακων μοριοδότησης, με τη δημιουργία πολλών και διαφορετικών πινακων, κατηγοριών και αποκλεισμών. Απαντά στην παρανομία των υποχρεωτικών μετατάξεων με καινούργιες αντίστροφες υποχρεωτικές μετατάξεις, που διαλύουν τη ζωή και τον προγραμματισμό χιλιάδων εκπαιδευτικών.

Η λύση όμως είναι μία, μοναδική και επιτακτική. Σύσταση αναγκαίων οργανικών θέσεων και μαζικοί μόνιμοι διορισμοί εδώ και τώρα και δεν μπορεί αυτό να καθορίζεται από αυτούς που προφανώς ακόμη κυβερνούν τη χώρα αυτή, δηλαδή τους δανειστές.

Η περίοδος χάριτος έχει παρέλθει, η διατήρηση νεοφιλελεύθερων και αντιδραστικών δομών και η επικάλυψή τους με ένα πέπλο Δημοκρατίας, συναπόφασης και άρα και συνυπευθυνότητας, σε συνδυασμό με την πρόθεση επανεισαγωγής σχεδίων όπως αυτό της αξιολόγησης με θετικό αυτή τη φορά πρόσημο την αξιολόγηση της επιβράβευσης, προβληματίζει όλους τους εκπαιδευτικούς και απαιτεί αφύπνιση.

Οι συνάδελφοι που γέμισαν τις Συνελεύσεις μας εξοικειωμένοι πια με αυτά τα τερτίπια της εξουσίας αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο που έχει αλλάξει απλά προσωπίο. Η Ομοσπονδία θα το αντιληφθεί άραγε έγκαιρα και θα αντιδράσει δυναμικά ή το μέλλον θα την προλάβει ξανά; Σας ευχαριστώ.

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ ΑΝΘΗ
2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
3. ΑΦΑΤΙΔΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
4. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
5. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
6. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
7. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ
8. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
9. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
10. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
11. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
12. ΓΚΙΟΥΛΟΥΜΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΓΚΡΙΝΤΖΙΑ ΚΑΙΤΗ
14. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
15. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
16. ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
17. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
18. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
19. ΖΑΓΟΥΡΙΑΝΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
20. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
21. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
22. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
23. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
24. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
25. ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΕΝΑ
26. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
27. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
28. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
29. ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
30. ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
31. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
32. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
33. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
34. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ ΒΑΣΩ
35. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
36. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
37. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
38. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
39. ΚΟΛΟΖΗ ΜΑΡΙΑ
40. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
41. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
42. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
43. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
44. ΚΟΥΛΙΟΥΜΠΑΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
45. ΚΟΥΠΑΤΣΙΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
46. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
47. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
48. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
49. ΛΑΘΗΡΑ ΒΑΣΩ
50. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
51. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
52. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ (ΜΑΤΑ)
53. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
54. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
55. ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
56. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
57. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
58. ΜΑΡΟΥΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
59. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
60. ΜΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
61. ΜΗΛΙΑΖΗΜ ΤΖΕΜΑΛΙ
62. ΜΗΤΣΟΥΡΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
63. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
64. ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
65. ΜΟΤΣΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
66. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
67. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
68. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
69. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΑΛΙ
70. ΜΟΥΤΑΦΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
71. ΜΠΑΣΩΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
72. ΜΠΕΡΜΠΑΤΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
73. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
74. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
75. ΜΠΟΥΡΔΟΜΠΟΥΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
76. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣΩ
77. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
78. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
79. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
80. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΥΛΙΝΑ
81. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
82. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
83. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
84. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
85. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
86. ΠΑΠΑΤΣΙΜΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
87. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
88. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
89. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
90. ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
91. ΠΑΥΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
92. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΡΝΗ
93. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
94. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
95. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
96. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
97. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
98. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
99. ΣΑΜΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
100. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
101. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
102. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
103. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
104. ΣΤΕΡΝΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
105. ΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ
106. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
107. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
108. ΤΟΛΙΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
109. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
110. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
111. ΤΡΩΝΤΣΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
112. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
113. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
114. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
115. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
116. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
117. ΦΡΥΔΑ ΜΑΡΙΑ
118. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
119. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
120. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
121. ΧΑΡΜΑΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
122. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
123. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
124. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
125. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
126. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
3. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΥΠΩΠΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ ΑΝΘΗ
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
4. ΑΦΑΤΙΔΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
5. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
6. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
7. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
8. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ
9. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
10. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
11. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΓΚΙΟΥΛΟΥΜΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
14. ΓΚΡΙΝΤΖΙΑ ΚΑΙΤΗ
15. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΟΛΓΑ
16. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
17. ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
18. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
19. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
20. ΖΑΓΟΥΡΙΑΝΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
21. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
22. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
23. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
24. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
25. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
26. ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΕΝΑ
27. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
28. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
29. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
30. ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
31. ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
32. ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
33. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
34. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
35. ΚΑΡΟΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
36. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ ΒΑΣΩ
37. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
38. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
39. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
40. ΚΟΛΟΖΗ ΜΑΡΙΑ
41. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
42. ΚΟΡΔΙΛΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ
43. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
44. ΚΟΤΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
45. ΚΟΥΛΙΟΥΜΠΑΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
46. ΚΟΥΠΑΤΣΙΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
47. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
48. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
49. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
50. ΛΑΘΗΡΑ ΒΑΣΩ
51. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
52. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
53. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ (ΜΑΤΑ)
54. ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
55. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
56. ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
57. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
58. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
59. ΜΑΡΟΥΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
60. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
61. ΜΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
62. ΜΗΛΙΑΖΗΜ ΤΖΕΜΑΛΙ
63. ΜΗΤΣΟΥΡΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
64. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
65. ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
66. ΜΟΤΣΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
67. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
68. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
69. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
70. ΜΟΥΣΤΑΦΑΟΓΛΟΥ ΑΛΙ
71. ΜΟΥΤΑΦΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
72. ΜΠΑΣΩΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
73. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
74. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
75. ΜΠΟΥΡΔΟΜΠΟΥΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
76. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣΩ
77. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
78. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
79. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
80. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΥΛΙΝΑ
81. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
82. ΞΟΠΛΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
83. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ
84. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
85. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
86. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
87. ΠΑΠΑΤΣΙΜΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
88. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
89. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
90. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
91. ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
92. ΠΑΥΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
93. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΡΝΗ
94. ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
95. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
96. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
97. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
98. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
99. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
100. ΣΑΜΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
101. ΣΓΑΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
102. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
103. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
104. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
105. ΣΤΕΡΝΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
106. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
107. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
108. ΤΟΛΙΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
109. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
110. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
111. ΤΡΩΝΤΣΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
112. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
113. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
114. ΤΣΙΜΙΚΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
115. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
116. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
117. ΦΡΥΔΑ ΜΑΡΙΑ
118. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
119. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
120. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
121. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
122. ΧΑΡΜΑΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
123. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
124. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
125. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
126. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
127. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κώστας Ανθόπουλος

Σύλλογος Θεσσαλονίκης Α΄

Είναι αλήθεια συναδέλφισσες και συνάδελφοι ότι η κυβερνητική μεταβολή της 25^{ης} Ιανουαρίου δημιούργησε εύλογα την αίσθηση στη βάση των εκπαιδευτικών ότι πολλά πράγματα θα αλλάξουν και ως προς τη φιλοσοφία και ως προς το περιεχόμενο, αλλά και ως προς τη στρατηγική για τα ζητήματα της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Την ίδια στιγμή όμως δημιουργήθηκε η ανάγκη το συνδικαλιστικό κίνημα να επαναπροσδιορίσει τη σχέση του τόσο με την Κυβέρνηση και την κοινωνία, όσο και με τους εκπαιδευτικούς, γιατί δεν μπορείς να αντιμετωπίζεις τις ανάγκες του αύριο, με τα εργαλεία του χθες.

Έχει όμως ιστορικά αποδειχθεί ότι όλα αυτά τα χρόνια δε βοήθησαν σε τίποτα οι άγονες αντιπαραθέσεις, ο βερμπάλισμός των εντυπώσεων, η μονολιθικότητα της απόλυτης αλήθειας, η μίζερη εσωστρέφεια. Αντίθετα, βοήθησαν οι γόνιμες συνθέσεις, οι επεξεργασμένες θέσεις που αντέχουν στο χρόνο, η αναζήτηση συλλογικών διαδικασιών αυτογνωσίας που μας επιτρέπουν να ενισχύουμε τη θέση και το ρόλο μας. Σε τελική ανάλυση υπάρχει διέξοδος από τη σημερινή κρίση που δεν είναι άλλη από μια δυναμική εξωστρέφεια, που καταξιώνει το ρόλο του συνδικαλιστικού κινήματος.

Με αυτή λοιπόν τη θεωρητική βάση η Δημοκρατική Συνεργασία εκτιμά ότι ήρθε η ώρα όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις του κλάδου αφού αναμετρηθούν με τον ίδιο τους τον εαυτό να λογαριαστούν με τα προβλήματα για να μπορέσουμε πραγματικά να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο συνεννόησης και σύνθεσης, ώστε να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες και τα προβλήματα τα οποία βιώνουμε.

Συνεπώς χρειάζεται σήμερα κι όχι αύριο να διαμορφωθεί ένα συνολικό σχέδιο δομικών αλλαγών στην εκπαίδευση. Ένα τέτοιο πλαίσιο σαφέστατα πρέπει να περιλαμβάνει το ζήτημα της παιδαγωγικής ελευθερίας, όχι όμως ως ευκολόγιο.

Επίσης απαιτούνται αλλαγές στην εσωτερική οργάνωση του σχολείου, συνολικές ανατροπές στο θεσμικό πλαίσιο της εκπαίδευσης αναφορικά με την οργάνωση σπουδών, το ωρολόγιο πρόγραμμα, τα αναλυτικά προγράμματα και γενικότερα όλα τα ζητήματα που συνδέονται με τη νέα φυσιολογία του σχολείου.

Περαιτέρω πρέπει να επανεκτιμήσουμε και να συζητήσουμε το ρόλο του Σχολικού Συμβούλου, για να δούμε πραγματικά αν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες και αν θα πρέπει να επανεξετάσουμε τα χαρακτηριστικά τα οποία σήμερα έχει και δεν είναι τίποτα άλλο από χαρακτηριστικά επιθεωρητισμού.

Άλλα ζητήματα που θα πρέπει να απασχολήσουν την εκπαιδευτική κοινότητα είναι αυτά της σχολικής αποτυχίας, τα ζητήματα που έχουν σχέση με τις κοινωνικές ανισότητες, η υποστήριξη του εκπαιδευτικού και τα θέματα επιμόρφωσης και μετεκπαίδευσης.

Και από αυτό το βήμα κάνω μια έκκληση συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Άκουσα προηγουμένως με μεγάλη μου λύπη τον όρο «δασκαλάκι». Ο όρος αυτός είναι πολιτικά ρατσιστικός, διχαστικός και θα πρέπει να μην τον αναφέρουμε καθόλου. Πάντα υπάρχει ένας όρος, ο όρος «δάσκαλος».

Τέλος, για τα επόμενα χρόνια, το κυρίαρχο θέμα δραστηριοποίησης είναι απαραίτητο όσο ποτέ άλλοτε να είναι η ριζική αντιμετώπιση του θέματος της απασχόλησης των εκπαιδευτικών. Εκτιμούμε συνάδελφοι ότι το πρόβλημα των αναπληρωτών δεν είναι πρόβλημα αναπληρωτών. Είναι πρόβλημα ανεργίας, είναι πρόβλημα απασχόλησης, που συνδέεται με την αναγκαιότητα μαζικών διορισμών στην εκπαίδευση.

Σε τελική ανάλυση χρειαζόμαστε ένα νέο δυναμικό εκπαιδευτικό κίνημα, ενώ πρέπει να απαλλαγούμε από τη νοοτροπία των χαμένων ευκαιριών, των αντιπαλοτήτων που δεν οδηγούν πουθενά. Είμαστε εδώ για να υπηρετούμε τις ανάγκες των εκπαιδευτικών, να μην ξεχνούμε ότι υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί έξω από δω και πραγματικά απαιτούν ενότητα και πολιτική και συνδικαλιστική δυναμική.

Σε ό τι αφορά την επιμορφωτική πολιτική, όπως αναπτύχθηκε και διαμορφώθηκε την τελευταία 20ετία, εκτιμούμε ότι υπήρξε πενιχρή ως προς τη χρηματοδότηση, επιφανειακή, αποσπασματική, ασυνεχής, πρόχειρη, γραφειοκρατική, ομοιόμορφη, τυποποιημένη, ενταγμένη σε ένα οργανωτικό σχεδιασμό εξυπηρέτησης της διοικητικής ιεραρχίας, συνολικά, ευκαιριακή και ουσιαστικά λειτουργούσε με στόχο να υπηρετήσει συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Αυτή η πραγματικότητα δεν μας εκφράζει. Για τη Δημοκρατική Συνεργασία, το ζήτημα της επιμόρφωσης είναι ένα ζή-

τημα το οποίο εμπεριέχει πολιτικές, κοινωνικές και ιδεολογικές διαστάσεις. Απορρέει από την αντίληψή μας ότι η επιμόρφωση αποτελεί δικαίωμα του εκπαιδευτικού και όχι παραχώρηση, ότι θα πρέπει να είναι διαρκής και συνεχής, ότι δεν μπορεί να είναι εμπορευματοποιημένη και ενταγμένη σε ιδιωτικά συμφέροντα.

Να ικανοποιεί τα ενδιαφέροντά και τις ανάγκες του εκπαιδευτικού και πολύ περισσότερο να ξεκινάει από το σχολείο και να υπηρετεί το σχολείο.

Επιπλέον, η επιμορφωτική πολιτική δεν μπορεί να αφορά τους λίγους, να είναι κατακερματισμένη, άνιση, δημιουργώντας διαφορετικές ταχύτητες. Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, συμφωνούμε απόλυτα με το περιεχόμενο τις βασικές εισήγησης, όπως έχει κατατεθεί από Διοικητικό Συμβούλιο, θέτοντας ορισμένες επιμέρους παρατηρήσεις.

Επειδή για πολλά χρόνια συνδικαλιστικά στελέχη στις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου επιχειρηματολογούν, υπερασπίζοντας τα δικαιώματα του Συνδικάτου και των εκπαιδευτικών και τονίζοντας την αναγκαιότητα της πολιτικής του αυτονομίας, θεωρούμε ότι ήρθε η ώρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να μιλήσουμε επιτέλους για μια αυτοδιαχειριστική προσέγγιση του ζητήματος της επιμόρφωσης. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι θα πρέπει να μελετήσουμε το ζήτημα της δημιουργίας και οργάνωσης Επιμορφωτικών Κέντρων δασκάλων με αυτοδιαχειριζόμενη λογική και αυτόνομη διοικητική υπόσταση. Έτσι προκύπτει εύλογα το ερώτημα είναι σε θέση οι εκπαιδευτικοί σύλλογοι σε κάθε νομό να δημιουργήσουν με δικές τους πρωτοβουλίες επιμορφωτικούς θεσμούς με βάση την παραπάνω λογική ή μήπως αυτό είναι κάτι το ουτοπικό με συνέπεια η επιμορφωτική πολιτική να διαπνέεται πάντα από την αντίληψη του γραφειοκρατικού κρατισμού;

Υποστήριξα προηγουμένως ότι άνοιξε ο δρόμος για την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της επιμόρφωσης. Τα τελευταία χρόνια, το κενό της επιμόρφωσης και των προγραμμάτων επωφελήθηκαν μια σειρά από ιδιωτικούς φορείς που επιδίωξαν να οργανώσουν μια σειρά από επιμορφωτικά προγράμματα με χρηματική συνδρομή, εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη των εκπαιδευτικών να αποκτήσουν επιπλέον προσόντα για την διοικητική τους εξέλιξη.

Επίσης, αυτό το οποίο έχει επιβεβαιωθεί από την εμπειρία της εφαρμογής της επιμορφωτικής πολιτικής όλα τα τελευταία χρόνια είναι ότι κανένα πρόγραμμα ενδοσχολικής επιμόρφωσης δεν μπορεί να προχωρήσει, εάν η σχολική μονάδα δεν έχει ιδίους πόρους. Επομένως, το κράτος εάν θέλει να ενισχύσει την επιμόρφωση, πρέπει να χρηματοδοτεί την ίδια την σχολική μονάδα για να έχει τη δυνατότητα αυτή να οργανώνει προγράμματα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ

Άρης Αυξωνίδης

Σύλλογος Χαλκίδας

Συναδέλφισσες – Συνάδελφοι,

Η 83^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πραγματοποιείται μετά από μια αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό της χώρας και αλλαγή

στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ενός υπουργείου που στο λογότυπό του προτάσσει τη λέξη πολιτισμός, γιατί και η παιδεία πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα είναι πολιτισμός.

Όλα αυτά γέννησαν ελπίδες στην εκπαιδευτική οικογένεια ότι η νέα κυβέρνηση με αρνητικό πρόσημο να συντρίψει τις παθογένειες του παρελθόντος και θα σηκώνει τον ήλιο ψηλά πάνω από την Ελλάδα. Στη δε Παιδεία θα φυσήξει ούριος άνεμος παιδαγωγικής ελευθερίας, δημοκρατίας, δικαιοσύνης, βάζοντας τον Έλληνα δάσκαλο στη θέση που του ανήκει αναγεννώντας το ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΩΡΕΑΝ ΣΧΟΛΕΙΟ για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού. Κι εγώ προσωπικά είμαι πολύ χαρούμενος γιατί μέσα σε αυτή την αίθουσα στην 84^η Γ.Σ. του κλάδου των 505 αντιπροσώπων για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια δεν υπάρχουν μνημονιακοί αντιπρόσωποι (αυτοί που υπογράφουν περικοπές μισθών και συντάξεων), δεν υπάρχουν και κυβερνητικοί συνδικαλιστές.

Δεν είναι καταπληκτικό συνάδελφοι, βρέθηκε η μαγική συνταγή ή καλύτερα η κολυμβήθρα του Σιλβάμ που θεραπεύει «πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν». Τι όμορφα λόγια όπως λέει και το τραγούδι «Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα που τα 'πες με το πρώτο σου το γάλα». Μισός σχεδόν χρόνος, νέα πολιτική ηγεσία στο Υπουργείο Παιδείας και σε όλους τους τομείς μια «δημιουργική ασάφεια.» Άκουσα το μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κ. Καλόγηρο να λέει ότι πρέπει να παλέψουμε, δεν διευκρίνισε όμως με το Γιάννη ή με το Θεριό.

Πολυνομοσχέδιο

Τα θετικά χάνονται μέσα στην ανυπαρξία διαλόγου, έλλειψης οράματος και αδυναμίας διατύπωσης μιας προοδευτικής, καινοτόμου, προσαρμοσμένης στις ανάγκες της κοινωνίας εκπαιδευτικής πρότασης (μόνιμοι διορισμοί, κάλυψη κενών, μεταθέσεις, αποσπάσεις, προσχολική αγωγή, μετατάξεις, μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη, αποκατάσταση μισθολογικών αδικιών ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ)

Με το μόνο που ασχολήθηκαν ήταν η επιλογή διευθυντών και υποδιευθυντών σχολικών μονάδων και διευθυντών εκπαιδευσης. Ανακαλύψαμε δηλαδή αυτό που κωλαίνει στην εκπαίδευση και έπρεπε να το αλλάξουμε. Ο τρόπος επιλογής είναι θετικός; Έγινε χωρίς διαβούλευση και γεννά πολλά ερωτηματικά. Βεβαίως και ο Σύλλογος Διδασκόντων θα πρέπει να είναι κυρίαρχος σε καμιά περίπτωση και με αυτό τον τρόπο, δεν θα πρέπει ο ρόλος του να είναι καταλυτικός γιατί τότε:

α. Μήπως ανοίγει η Κερκόπορτα της αξιολόγησης. Για πρώτη φορά μετά από 30 χρόνια στην εκπαίδευση δημιουργείται κουλτούρα αξιολόγησης με ό,τι συνεπάγεται αυτό.

β. Διαλύεται η συνοχή του Συλλόγου διδασκόντων.

γ. Το 15άρι της συνέντευξης γίνεται το 12 των εκπαιδευτικών.

Ειδική Αγωγή

Νομοσχέδιο κουρελού και οι συνάδελφοι χαμένοι σε μια δημιουργική ασάφεια του διαίρει και βασίλευε των αριθμών ΠΕ61, ΠΕ71, ΠΕ 60,50 ΠΕ70,50 και κάποιους να φαρεύουν σε θολά νερά.

Αναπληρωτές

Το 1/5 του εκπαιδευτικού σώματος κατακερματισμένο με ελαστικές σχέσεις εργασίας, εκπαιδευτικοί δεύτερης κατηγορίας και ένα υπουργείο να περιορίζεται σε καλές προθέσεις και εξαγγελίες.

Μια είναι η λύση εδώ και τώρα. Μόνιμοι διορισμοί που από 7.000 έγιναν 5.000, από 5.000 έγιναν 3.000 και από 3.000 έγιναν 1.500. Στο τέλος όμως παίζοντας την κολοκυθιά «θα καεί η μάνα.»

Συνδικαλιστικό κίνημα

Αλήθεια συνάδελφοι βρήκατε την μαγική συνταγή που ξεσπκώνει τους συναδέλφους και εμπνέει για αγώνες ανατροπής. Σε πάρα πολλούς χώρους αλλάζανε οι συσχετισμοί αλλά δυστυχώς οι αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων των πρωτοβάθμιων Σωματείων παραμένουν άδειες.

Το συνδικαλιστικό κίνημα θα αλλάξει ρότα όταν θα σταματήσουν οι διαχωρισμοί και η ανθρωποφαγία που συγκεκριμένοι χώροι δημιουργούν, καλλιεργούν γιατί μόνο έτσι μπορούν να υπάρχουν.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Την προηγούμενη διετία κάποιιοι μοίραζαν τα ιμάτιά της και στα ιμάτιά της έβαζαν κλήρο. Η παράταξη αυτή έχει δημιουργικό παρελθόν, δυναμικό παρόν και λαμπρό μέλλον. Μπορεί να περιορίστηκε σε πλάτος, αυξήθηκε σε μήκος, έγινε πιο αιχμηρή και βρίσκει καλύτερα τον στόχο. Τι θέλω να πω! Η απάντηση είναι στα δεκάδες νέα στελέχη της αναπληρωτές και μη που επενδύουν σε αυτούς που με τις θέσεις και τη στάση τους στο συνδικαλιστικό κίνημα απέδειξαν ότι είναι ΡΟΚ, δεν ακούνε ροκ στη διαπασών από ντουντούκες και μεγάφωνα γράφουν ΡΟΚ με την κατάργηση του επιθεωρητή, τις ειδικότητες στα σχολεία, το ολόημερο σχολείο τα σχολεία ΕΑΕΠ. Με ξεκάθαρες θέσεις να λένε εκεί που πρέπει ΝΑΙ κι εκεί που πρέπει ΟΧΙ.

Κι επειδή αναφέρθηκα σε έναν μουσικό όρο θα κλείσω με έναν χορευτικό μια και μουσική και χορός είναι δύο αλληλένδετες έννοιες. Θα αφιερώσω έναν στίχο, σε όλους αυτούς που σήμερα ψαρεύουν σε θολά νερά, του Ντίνου Χριστιανόπουλου, ο οποίος μιλάει για τον αγώνα του δασκάλου:

« Να ξέρεις δάσκαλε γιατί το τσάκισες το χεράκι σου

Για να χορεύουν σείκ τα κωλόπαιδα »

Τα κωλόπαιδα όλοι οι αργυραμοιβοί και τοκογλύφοι της ανθρωπίνης αθλιότητας και ανάγκης. Ευχαριστώ.

Ράνια Βασιλάκου

Σύλλογος Κοζάνης

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Όλοι θέλω να πιστεύω σ' αυτή την αίθουσα συνομολογούμε ότι ένας από τους μεγάλους και χρόνιους ασθενείς της Εκπαίδευσης είναι ο χώρος της Ειδικής Αγωγής. Κι αυτό γιατί το μόνο χρηματοδοτικό εργαλείο της Εκπαίδευσης εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία είναι για το χώρο αυτό το ΕΣΠΑ.

Από το 2010 και μετά πάγωσαν όλες οι ιδρύσεις τμημάτων ένταξης. Με βάση το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την Ειδική Αγωγή και με δεδομένο το πάγωμα των διορισμών δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε τις αναγκαίες συνθήκες, έστω άτυπης λειτουργίας τέτοιων τμημάτων, σε πολλές σχολικές μονάδες που δεν διαθέτουν τέτοια τμήματα, ιδιαίτερα σε απομονωμένες περιοχές της περιφέρειας.

Ο αριθμός των μαθητών που χρήζουν όποιες εκπαιδευτικές υποστήριξης ολοένα αυξάνεται, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία των ΚΕΔΔΥ της χώρας και η μόνη κάλυψη μαθητών με αναπηρία ή μαθησιακές δυσκολίες, γίνεται μέσω της Παράλληλης Στήριξης δηλαδή μέσω κονδυλίων του ΕΣΠΑ.

Κι ενώ αυτά τα κονδύλια θα έπρεπε να είναι ανέπαφα απ' τη λαίλαπα της οικονομικής κρίσης και των πολιτικών της λιτότητας στη χώρα μας, παρατηρείται τα τελευταία δύο χρόνια δραματικά φθίνουσα πορεία των πιστώσεων, αν και οι εγκρίσεις αναγκών αυτών των πιστώσεων, συνεχώς αυξάνουν.

Το εύλογο ερώτημα που ανακύπτει από τη μείωση αυτών των πιστώσεων, είναι «ποιός βάζει χέρι» σε αυτά τα κονδύλια και συρρικνώνει κάθε χρόνο τόσο δραματικά αυτές τις πιστώσεις. Ενδεικτικά αναφέρω ότι σε βάθος τριετίας, είχαμε πριν δύο χρόνια μείωση των εγκεκριμένων πιστώσεων στο μισό και την σχολική χρονιά που πέρασε οι πιστώσεις που δόθηκαν κάλυπταν το 1/3 των μαθητών που έχρηζαν υποστήριξης. Πέρυσι μόνο μία φορά στις αρχές της σχολικής χρονιάς στάλθηκαν πιστώσεις και δεν ακολούθησε καμιά άλλη φάση πιστώσεων για την κάλυψη πολυάριθμων περιστατικών, που δεν είχαν την τύχη ουσιαστικής εκπαίδευσης τους και η παρεχόμενη εκπαίδευση τους ήταν μόνο με όρους παιδοφύλαξης από τον εκπαιδευτικό της τάξης, που είχε το ελάχιστο 25 μαθητές στην εκπαιδευτική του ευθύνη.

Η ΔΟΕ επιβάλλεται να έχει λόγο εποπτείας στα τεχνικά χαρακτηριστικά των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, που προορίζονται για την Εκπαίδευση, να γνωρίζει δηλαδή το ύψος τους το ρυθμό απορροφητικότητας τους στην εξέλιξη της κάθε σχολικής χρονιάς για να ενημερώνει επίσημα τον Κλάδο, ανά πάσα στιγμή για τα προσκόμματα που δημιουργεί το γραφειοκρατικό μοντέλο απορροφητικότητας τέτοιων κονδυλίων.

Όσοι δουλεύουν στην Ειδική Αγωγή, πολύ καλά γνωρίζουν, ότι είναι αδιανόητο η πίστωση εκπ/κού για έναν αυτιστικό, τυφλό, αμβλύωπα, βαρήκοο ή κωφό που εκπαιδεύονται με εξειδικευμένες εκπαιδευτικές τεχνικές, να μοιράζεται σε δύο ή τρία μέρη των 12 και 8 ωρών για να καλύψουν αντί για έναν μαθητή με αναπηρία αισθητηριακή, δύο και τρεις μαθητές με άλλου τύπου δυσκολίες (μαθησιακές), με την καταναγκαστική επιβολή των σχολικών συμβούλων, που εντέλλονται από το Υπουργείο να «σπάνε» τις πιστώσεις εκπαιδευτικών, δίνοντας διαπιστευτήρια στο Υπουργείο χρηστής και ισότιμης μεταχείρισης.

Ο εμπαιγμός της Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας με αυτές τις πρακτικές στον ευαίσθητο χώρο της Ειδικής Αγωγής είναι πια προφανής. Το Υπουργείο κωφεύει στις εκκλήσεις των ΚΕΔΔΥ, των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων, των σχολικών μονάδων που «γονατίζουν» κυριολεκτικά κάτω από αυτή την πίεση και την παροχή πλημμυρούς αντισταθμιστικής αγω-

γής, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στην κυρίαρχη παιδαγωγική πρακτική και θεώρηση της Συμπερίληψης.

Κι επειδή τις λιγοστές ευνοϊκές διατάξεις του νομοθετικού πλαισίου της Εκπαίδευσης σε αντίθεση με τις πολυάριθμες δυσμενείς, ποτέ η Πολιτεία δεν τις ενεργοποιεί για να διευκολύνει το έργο μας αλλά και την ανάπτυξη των μαθητών της, οφείλουμε εμείς να τις ενεργοποιήσουμε, να τις αξιώσουμε και να τις απαιτήσουμε.

Τη φημολογούμενη στο πολυνομοσχέδιο διάταξη λοιπόν, που οριοθετεί μείωση του αριθμού των μαθητών κάθε τάξης για κάθε μαθητή με γνωματευμένη αναπηρία ή ειδική μαθησιακή δυσκολία, πρέπει να την αξιοποιήσουμε άμεσα, αρχής γενομένης από τα πολυδύναμα σχολεία, προκειμένου να βελτιώσουμε την παρεχόμενη εκπαίδευση των ατόμων που χρήζουν υποστήριξης, να αλλάξουμε την αναλογία μαθητών ανά τμήμα και να δημιουργήσουμε συνθήκες αύξησης αναγκών εκπαιδευτικού προσωπικού, άρα και διορισμών.

Οι προηγούμενες μέρες της Συνέλευσης μας κατέδειξαν με τον πιο ανάγλυφο τρόπο τις εργασιακές σχέσεις Μεσαίωνα στην Ειδική Αγωγή. Κατέδειξαν την γενικότερη ένδειξη της αναπλήρωσης ως εργασιακή σχέση που απομειώνει την παρεχόμενη Δημόσια Εκπαίδευση σε έναν ευαίσθητο χώρο, όπως αυτός της Αντισταθμιστικής Αγωγής.

Όλοι οι συνάδελφοι Ειδικής και Γενικής Αγωγής που δουλεύουν την τελευταία δεκαετία στο χώρο, είναι όψιμοι του ίδιου νομίσματος. Καταδικάζονται σε ομηρία είτε μέσω της εκ περιτροπής εργασίας τους, είτε μέσω της δεδομένης ανεργίας τους σε ένα πελατειακό διαχρονικά σύστημα, που υποβαθμίζει την έννοια του σεβασμού, που οφείλει η Πολιτεία στο χώρο της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Το Πρόγραμμα Καταγραφής του Μητρώου Ατόμων με Αναπηρία που βρίσκεται σε εξέλιξη και υλοποιείται από το Υπουργείο, θα συμβάλει επιτέλους στην χαρτογράφηση των αναγκών Προσωπικού όλων των ειδικοτήτων. Οι τρέχουσες εξελίξεις στο χώρο των αναπληρωτών διαμορφώνουν τις αναγκαίες και ικανές συνθήκες σύστασης οργανικών θέσεων στην Ειδική Εκπ/ση και τακτοποίησης των αναπληρωτών όλων των κλάδων που εμπλέκονται στο χώρο με προτεραιότητα αυτούς των ΠΕ61 και ΠΕ71.

Είναι επιτακτική ανάγκη στα πλαίσια διεκδίκησης μας για διορισμούς, η Ομοσπονδία μας να προτάξει την τακτοποίηση και την εργασιακή αποκατάσταση συναδέλφων που τόσα χρόνια, σε συνθήκες δύσκολες, έδωσαν διαπιστευτήρια ΦΙΛΟΤΙΜΟΥ, ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ.

Να είστε καλά, σας ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Θανάσης Γκούμας

Σύλλογος «Αλέξανδρος Δελμούζος»

Αν . Αττική

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Είμαστε πάλι εδώ στην 84^η ΓΣ του κλάδου, μπροστά στα προβλήματα του κλάδου και στα μάτια των συναδέλφων μας που μας εξέλεξαν και μας έστειλαν εδώ.

Η θέση μας – θέση παραταξιακή – θέση προσωπική έχει βαρύνουσα σημασία μιας ...γιατί όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν...

Στο ζοφερό πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον ...ο μικρόκοσμος της εκπαίδευσης φαντάζει δυναμικός με χαρακτηριστικά ...αγωνιστικά αλλά τώρα τελευταία και λίγο χαλαρότητας (;) λόγω δημιουργικής ασάφειας (;) ...

Ακούσαμε πολλά την προηγούμενη χρονιά , κάναμε όσα μπορούσαμε σαν κίνημα και πήραμε πολλές υποσχέσεις από πλευράς κυρίως της τότε αντιπολίτευσης

Αγώνες του κλάδου της ΔΟΕ κατά αξιολόγησης –χειραγώγησης . Μιας αξιολόγησης που αν περνούσε θα ήταν η ταφόπλακα για το Δημόσιο σχολείο και την Παιδαγωγική ελευθερία στα σχολεία

Όλα τα προηγούμενα χρόνια κάτω από την πίεση νόμων και νόμων, αγωνιστήκαμε να μην περάσει αυτή η μορφή της Αξιολόγησης. Και όλοι περίμεναν τι θα πει η ΔΟΕ ...αλλά παράλληλα κατηγορούσαμε την πλειοψηφία... του ΔΣ της ΔΟΕ. Ο κλάδος αγωνίστηκε με χαρακτηριστικά ενόπτητας και ομοψυχίας και φτάσαμε σε μια χρονιά δύσκολη που το σχολείο δοκιμαζόταν και κινδύνευε η συνοχή του. Που κάποιοι απειλούσαν και κάποιοι ορίσθηκαν ...αξιολογητές.....δια δακρυγόνων και απεργοσπασίας.

Αλλά οι αγώνες επέφεραν ένα αποτέλεσμα:...να παγώσει ...το θέμα της αξιολόγησης – χειραγώγησης – απόλυσης.

Από τις 25 του Γενάρη και μετάμε την εκλογή της νέας Κυβέρνησης της Αριστεράς , το κλίμα στα σχολεία άλλαξε (είναι γεγονός). Όλοι πήραμε βαθιές ανάσες....

Αλλά αντί να εντείνουμε τους αγώνες ως οργανωμένο συνδικάτο άλλαξε σταδιακά και η μορφή αντίδρασης των αγώνων του κλάδου...σαν να σταμάτησε η διεκδίκηση.....περιμέναμε άραγε να λυθούν όλα τα θέματα δια μαγείας.....;

Και εδώ την ευθύνη την έχουν όλες οι δυνάμεις αλλά κυρίως οι δυνάμεις της αριστεράς (πλην ΠΑΜΕ) που έδωσαν πίστωση χρόνου στο νέο....

Πλάνη...

Τι έκανε η νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και η Κυβέρνηση ;

Άρχισε τις εκπτώσεις:

Αντί για κατάργηση της αξιολόγησηςπάγωμα....

αντί την κατάργηση των μνημονιακών νόμων 4024 και 3848 διατήρηση.....

διατήρηση ; του ΠΔ152.....;

Και εδώ είναι το πρώτο ζητούμενο: Ο κλάδος οφείλει να πάρει θέσηκαθαρή ...ειδικά οι δυνάμεις της αριστεράς..... με υπευθυνότητα αυτή τη φορά.....καθαρή χωρίς αστερίσκους.....**θα πάμε κόντρα στην Κυβέρνηση ;;**

Θα διατυπώσουμε συλλογική θέση ή θα μείνετε συνάδελφοι της ΕΡΑ – Παρεμβάσεων στο καιροσκοπικό ...ΟΧΙ στην αξιολόγηση....τελεία....

Εμείς ως παράταξη ΔΗ.ΣΥ έχουμε ξεκάθαρη θέση: Ναι στην Αξιολόγηση αλλά με την μορφή που διατυπώνει και υποστηρίζει χρόνια τώρα ο κλάδος.

Και εδώ ας πούμε μια μεγάλη αλήθεια: ποιος διατηρούσε το θέμα της Αξιολόγησης στην επικαιρότητα ...η ΔΟΕ από

το 2012.....που μαζί **με τα πειθαρχικά** που αποτελούσαν το βραχνά στην εκπαίδευσηέκανε εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα για να αναδείξει τα θέματα Αυτά όμως τα κατηγορούσατε...αλλά συμμετείχατε και μάλιστα με εισηγητές που εσείς κατηγορούσατε.. ότι τους έφερνε η ΔΟΕ για να διαμορφώσουν κλίμα...αλλά σήμερα είναι πρωτοκλασάτοι υπουργοί...βλέπε Κατρούγκαλος.....(εισηγητής Ημερίδας ΔΟΕ στην Πάτρα)

Και πήρε ώσμωση από την αγωνία του κλάδου ο σημερινός υπουργός και κατήργησε το νόμο για τα Πειθαρχικάκαι μπράβο του.

Άρα θα πείτε μια καθαρή κουβέντα σ αυτή την πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ .. που είχε αιχμή του δόρατος αυτά τα αιτήματα.....;

Καθαρές θέσεις , γιατί οι πολιτικές εξελίξεις τρέχουν και ο Σεπτέμβρης είναι κοντά...

Εφ όσον δεν έχουν καταργηθεί οι νόμοι που διέπουν την Αξιολόγησηεκτιμώ ότι θα έχουμε εκπλήξεις....

Προσχολική Αγωγή –Ειδική Αγωγή

Οφείλουμε να πούμε μια καθαρή κουβέντα για την προσχολική και την ειδική αγωγή....

Όχι προσεγγίσεις συντηνιακέςκαθαρές θέσεις.....

Να συνθέσουμε στην αναβάθμιση της προσχολικής αγωγής και τα 2 χρόνια υποχρεωτικότητας. Κανένα προνήπιο – νήπιο εκτός Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Να περιφρουρήσουμε τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών με ειδικές ανάγκες **ζητώντας το μόνιμο διορισμό** εκπαιδευτικού προσωπικού, ειδικού εκπαιδευτικού Προσωπικού, βοηθητικού προσωπικού.

Το 60% των θέσεων στις ΣΜΕΑΕ , καλύπτονται από αναπληρωτές.

Εκτιμώ ότι μπορούμε να έχουμε θέσεις και για τα δυο θέματα.

Ξέρετε όταν πατάς σε 2 βάρκεςτο πιο πιθανό είναι να βρεθείς στο νερό....

Σας μιλώ από καρδιάς και λέω συνέχεια καθαρές κουβέντες και το υπογραμμίζω γιατί ανάμεσα στους ακροατές της Γ.Σ. υπάρχουν εκλεκτοί συνάδελφοι που μέχρι πέρσι ήταν αντιπρόσωποι και τώρα είναι βουλευτές και στην ανώτατη ιεραρχία του Υπουργείου.....μας ακούνκαλό είναι να τα σημειώσουν...

Γιατί για το θέμα των Περιφερειακών και της εκλογής των Διευθυντών ...μάλλον υπάρχει ασάφεια....

Γιατί τώρα οι περιφερειακοί διευθυντές εκπαίδευσης ανήκουν σε συγκεκριμένο χώρο εδώ η σημερινή Κυβέρνηση της Αριστεράς δεν πρωτοτύπησε...ακολούθησε την πεπατημένη των προηγούμενων Κυβερνήσεων.....διόρισε.

Και κάποιος – φοβάμαι - θα κληθούν να υλοποιήσουν νέες μορφές αξιολόγησης...που ήταν αντίθετοι. **Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα.....η ευθύνη που λέγαμε...**

Προχωράς μπροστά ...κάνοντας ρήξεις...

Και κάνεις ρήξη ...όταν τσαλακώνεις τα παλιά ... κι όχι όταν αλλοιώνεσαι από την εξουσία....τώρα δεν έχετε να κατηγορείτε παρατάξεις για Κυβερνητικό συνδικαλισμό....τώρα

κουβαλάτε εσείς αυτό τον τίτλο...και οφείλετε να παλέψετε να αποδείξετε το αντίθετο....

Όχι στα λόγια στα έργα...

ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ...πονεμένη ιστορία.....

Το αίτημα είναι ένα: ΜΑΖΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ.....ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΝΕΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΣΤΑ ΕΑΕΠ....

Αλλά ποια Ολοήμερα και ΕΑΕΠ ; όμως αγαπητοί συνάδελφοι των Παρεμβάσεων της ΕΡΑ και του ΠΑΜΕ;

Αυτά – ξέρετε- που τα λέγατε «παιδοφυλακτήρια» και μας ρίχνατε τόνους λάσπη ..μας λοιδορούσατε που τα υποστηρίζαμε.....;

....και εμείς ως παράταξη , ως ΠΑΣΚ και τώρα ως ΔΗΣΥ , καλά κάναμε και δεν σας ακούγαμε...

....και δικαιωνόμαστε τώρα.....

Για μιλήστε για ενδεχόμενη κατάργηση τους στους συναδέλφους των ειδικοτήτων.....εδώ είναι η μαγκιά.....γιατί με το σκεπτικό σας χιλιάδες συνάδελφοι θα οδηγηθούν στην ανεργία...τη χειρότερη μορφή κοινωνικής βίας.

Γιατί το ξέρετε ότι είναι αλήθεια....αυτά που λέω

Μόνιμη σταθερή δουλειά.....γιατί το καλοπληρωμένη.....μας τέλειωσε....

ΕΥΘΥΝΗ

Τώρα πιστεύω ότι τέλειωσαν τα ψέματα... το κρυφτό.....

Οι συσχετισμοί των παρατάξεων στη ΔΟΕ δεν επιτρέπουν την πολυτέλεια του μέν απ' έξω και πετροβολώ μέσα....

Όλες οι παρατάξεις στο Δ.Σ της ΔΟΕ....ΟΛΕΣ.

Οι καιροί δεν προσφέρονται για «παιχνιδάκια».....

Ο συνάδελφος απαιτεί σύνθεση – πρόταση – παρέμβαση – διεκδίκηση

Από τις εκλογές που θα γίνουν, το νέο ΔΣ θα πρέπει να συγκροτηθεί όσο πιο γρήγορα γίνεται....

Κόντρα στη φύση μου που είναι αισιόδοξη έχω να πω μια τελευταία κουβέντα:

Οι πολιτικές εξελίξεις θα είναι ραγδαίες. Το καλοκαίρι καυτό. Αλλά και ο Σεπτέμβρης καυτός....

Δυστυχώς δε θα γίνουν μόνιμοι διορισμοί.....όπως υποσχέθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ...

Και τα χιλιάδες κενά θα καλυφτούν (;) με αναπληρωτές. Αναπληρωτές που εργάζονται για χρόνια και αναπληρώνουν τον ίδιο τους τον εαυτό.

Μακάρι να διαψευστώ...

Αλλά ταυτόχρονα – ευελπιστώ – σε ένα αγωνιστικό Δ.Σ της Δ.Ο.Ε που θα οδηγήσει τον κλάδο σε αγώνες. **Τίποτα δε μας χαρίστηκε.....**

Στο δρόμο του αγώνα δεν περισσεύει κανείς...και κανείς δεν είναι ικανός να τα καταφέρει μόνος του...

Σας ευχαριστώ

Καλό καλοκαίρι

Καλούς αγώνες με σύμπνοια – ενότητα – συλλογικότητα !!!

Σοφία Ιορδανίδου

Σύλλογος Κοζάνης

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες

Είμαι η Σοφία Ιορδανίδου, νηπιαγωγός από το Σύλλογο Κοζάνης, εκλεγμένη με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Αν κανείς σήμερα θα ήθελε να μιλήσει για τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης δεν ξέρω σε πιο ακριβώς θα μπορούσε να δώσει μεγαλύτερη σημασία. Είναι τόσα πολλά και τεράστια αυτά που μας ταλανίζουν τα τελευταία κυρίως χρόνια, που μπροστά τους τα αιτήματα των περασμένων χρόνων φαντάζουν απλές πολυτέλειες. Η μηδαμινή σχεδόν χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης, η παντελής έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, η ελλιπής στελέχωση, οι ελαστικές μορφές εργασίας με εκπαιδευτικούς πολλών ταχυτήτων, η ειδική αγωγή, η απουσία οποιασδήποτε μορφής επιμόρφωσης, και οι κάθε λογής αξιολογήσεις. Και να μη μιλήσουμε για τον ίδιο τον εκπαιδευτικό, που βιώνει μια καθημερινότητα που ποτέ δεν φαντάστηκε και σε τίποτα δεν συνέβαλλε για να δημιουργηθεί. Μια καθημερινότητα με μισθούς εξαθλίωσης, όπως και χιλιάδες άλλοι εργαζόμενοι στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, και αβεβαιότητας για το αύριο.

Μέσα σ αυτόν τον κυκεώνα προβλημάτων, που αντιμετωπίζουμε όλοι, εγώ ως νηπιαγωγός θα ήθελα σήμερα να επικεντρωθώ στα προβλήματα της προσχολικής αγωγής, μιας και εδώ σήμερα οι φωνές των νηπιαγωγών είναι σαφώς λιγότερες. Είναι αλήθεια συνάδελφοι πως συχνά εμείς οι νηπιαγωγοί νιώθουμε λίγο σαν τον φτωχό συγγενή της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ την υπηρετούμε κι εμείς τόσα χρόνια με συνέπεια, υπευθυνότητα και αγώνες.

Χρόνιο, πάγιο και κυρίαρχο αίτημά μας όλα αυτά τα χρόνια ήταν η θέσπιση της υποχρεωτικής διετούς προσχολικής εκπαίδευσης, όταν είναι σε όλους γνωστή και παραδεκτή η σπουδαιότητά της για τη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ανθρώπου. Μετά από αγώνες με την Ομοσπονδία και μετά από χρόνια αναμονής καταφέραμε να επιτύχουμε τον ένα χρόνο υποχρεωτικότητας, ο οποίος όμως είναι πολύ λίγος για να καλύψει τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, καθώς χιλιάδες νήπια και ειδικά προνήπια αναγκάζονται να μείνουν εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου, κάθε χρονιά. Διεκδικούμε και τον δεύτερο χρόνο υποχρεωτικότητας, και μην ξεχνάμε πως το ΕΣΠΑ τα τελευταία χρόνια δίνει τη δυνατότητα στις οικογένειες να εγγράφουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς, αποδυναμώνοντας έτσι τα νηπιαγωγεία.

Ένα δεύτερο πάγιο και σημαντικό αίτημά μας είναι αυτό που για τους άλλους κλάδους είναι το αυτονόητο. Η καθιέρωση του διδακτικού μας ωραρίου. Για μια φορά ακόμη, και με τον κίνδυνο να χαρακτηριστώ γραφική, θα πω πως κανείς κλάδος δεν έχει μεγαλύτερο ωράριο από το δικό μας, καθώς απλά δεν υφίσταται, αν και έχει ψηφιστεί από τον νόμο απλά είναι ασαφές, αδιευκρίνιστο και μη εφαρμόσιμο. Αναφέρει απλά πως ό,τι ισχύει για τους δασκάλους ισχύει και για τους νηπιαγωγούς. Στην πραγματικότητα εμείς γνωρίζουμε πως το ωράριο των νηπιαγωγών είναι ενιαίο, συνε-

χές και αδιάλλειπτο, αφού έχουμε την πλήρη ευθύνη και επίβλεψη του νηπίου από την ώρα που μπαίνει στο νηπιαγωγείο στις 8, μέχρι την αναχώρησή του στις 12.15. Είτε είναι στην αίθουσα, είτε είναι στην αυλή, είτε τρώει, είτε ακόμη είναι στην τουαλέτα. Δεν απολαμβάνουμε ούτε ένα λεπτό διαλείμματος, καθ όλη τη διάρκεια της μέρας. Θέλουμε ουσιαστική καθιέρωση του διδακτικού μας ωραρίου, τόσο απλά το λέμε. Ως προϊσταμένες πάλι, εκτελούμε την ίδια γραφειοκρατική δουλειά με σας τους δασκάλους, χωρίς καμιά όμως απαλλαγή από διδακτικά καθήκοντα, γιατί απλά όλα τα κάνουμε από το σπίτι. Και φυσικά καμιά μείωση ωραρίου, με την πάροδο των ετών. Διεκδικούμε τον ορισμό των προϊσταμένων, ειδικά στα πολυδύναμα νηπιαγωγεία, όπου υπηρετούν 5, 6 κι 7 νηπιαγωγοί, με 90 κι 100 παιδιά.

Τα κτίρια που στεγάζουν τα όνειρα τόσο των νηπίων, όσο και των νηπιαγωγών, είναι ακατάλληλα για αυτή τη δουλειά. Εμείς στην επαρχία μπορώ να πω ότι τα τελευταία ειδικά χρόνια έχουμε την τύχη, χάρη και την ιδιωτική πρωτοβουλία και τις δωρεές να έχουμε κάποια κτίρια κοσμήματα για την εκπαίδευση. Δεν αρκεί όμως αυτό. Τα περισσότερα νηπιαγωγεία στεγάζονται σε εισόδους πολυκατοικιών, ή καταστήματα, με ακατάλληλες και ουσιαστικά ανύπαρκτες υποδομές, χωρίς αύλειο χώρο, με επικίνδυνα κουφώματα και αισχρές τουαλέτες. Διεκδικούμε την ανέγερση νέων διδακτηρίων με την κατάλληλη υποδομή που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μικρών παιδιών. Και συχνά μέσα στα άθλια αυτά κτίρια στεγάζεται και το ολοήμερο νηπιαγωγείο με απαράδεκτες συνθήκες, με ανύπαρκτες τραπεζαρίες, κουζίνες και χώρους χαλάρωσης. Γιατί τα νήπια κοιμούνται πάνω σε λεπτά στρωματάκια που στρώνονται στο χωλ, ή μέσα στην τάξη, εκεί που όλη μέρα τρέχουν. Είναι αυτές συνθήκες? Διεκδικούμε την ουσιαστική στήριξη του δημόσιου ολοήμερου νηπιαγωγείου, ενός θεσμού που στηρίζει και βοηθά την οικογένεια, αλλά παράλληλα δίνει και νέες θέσεις εργασίας στον κλάδο. Διεκδικούμε επίσης τη στελέχωσή του με ειδικό βοηθητικό προσωπικό, με τραπεζοκόμο κυρίως και καθαρίστρια. Θέλω βοήθεια και στήριξη για να μπορώ να επιβλέπω τα νήπια την ώρα του φαγητού και της χαλάρωσης. Και φυσικά θέλω και νέα ενιαία προγράμματα σπουδών με συνέχεια στον πρωινό και απογευματινό κύκλο, για να μην συνεχίσει το ολοήμερο σχολείο τον άχαρο ρόλο του παιδοφυλακτήριου.

Θέλω ακόμη και διεκδικώ ουσιαστική και διαρκή επιμόρφωση, η οποία έχει παντελώς εκλείψει στη δημόσια εκπαίδευση και σε κάθε τομέα. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει με αποσπασματικότητα με ημερίδες ή διημερίδες. Διεκδικούμε ακόμη βοήθεια και εξειδικευμένου προσωπικού με παράλληλη στήριξη για τα παιδιά που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και χρήζουν ειδικής εκπαίδευσης και στήριξης.

Διεκδικούμε τη στελέχωση του δημόσιου νηπιαγωγείου με μόνιμους μαζικούς διορισμούς, για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών. Κι εδώ θα αναφερθώ και στην παντελή έλλειψη κατάλληλου τεχνολογικού εξοπλισμού, αφού οι περισσότεροι υπολογιστές των νηπιαγωγείων είναι απαρχαιωμένοι, γιατί προέρχονται κυρίως από δημοτικά που ανανέωσαν τον εξοπλισμό τους ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες.

Όμως για να γίνουν όλα τα παραπάνω συνάδελφοι ένα είναι το κυρίαρχο αίτημα, - η ουσιαστική χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Σήμερα αγγίζει τα όρια της γελοιότητας το ποσό της επιχορήγησης που δίνεται από κρατικά κονδύλια , και αδυνατεί να καλύψει τις λειτουργικές δαπάνες. Αναγκαζόμαστε να προσφύγουμε στους γονείς , πράγμα παράνομο, για τη συγκέντρωση χρημάτων για να μπορούμε να καλύπτουμε τις ανάγκες μας. Παιδεία χωρίς χρήματα δεν γίνεται , τόσο απλά το λέμε κι αυτό. Η παιδεία και η υγεία οι δυο πιο ευαίσθητοι τομείς της κοινωνίας μας έχουν γίνει και οι πιο εξηλιωμένοι.

Επιγραμματικά μόνο θα αναφερθώ και σε ένα ακόμη θέμα των νηπιαγωγών πολύ σημαντικό , τη μείωση του αριθμού των νηπίων σε αναλογία 1 προς 15 νήπια για την καλύτερη ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Η ΔΟΕ τα προηγούμενα χρόνια και ειδικά μετά τη μεγαλειώδη απεργία του 06 είχε αναδείξει και προωθήσει σε μεγάλο βαθμό τα προβλήματα του δημόσιου νηπιαγωγείου . Η κατάκτηση του ενός έτους υποχρεωτικότητας σε αυτό το πλαίσιο είχε συντελεστεί. Τα τελευταία χρόνια όμως παρακολουθούμε πως έχουν τελεματώσει πάλι τα προβλήματά μας χωρίς ουσιαστική και σημαντική ανάδειξη και εξέλιξη. Αντιθέτως παρακολουθούμε ένα άλλο όργανο, με την επωνυμία <συντονιστικό νηπιαγωγών> που φαντάζομαι πως θα υπάρχουν σήμερα εδώ μέλη του, να ακολουθεί ένα μοναχικό δρόμο διεκδίκησης των αιτημάτων του κλάδου, κι εγώ θέλω εδώ να πω τούτο: πολύ ωραίες οι απόψεις σας συναδέλφισες ,πολύ γνωστές και πολύ σημαντικές, αν και διαφωνούμε σε κάποιες , όπως στην εμπλοκή ειδικοτήτων στα νηπιαγωγεία, την οποία κατακεραυνώνετε, ή στην πλήρη κατάργηση του θεσμού του Σχολικού Συμβούλου. Όλα αυτά όμως γιατί ξέχωρα από τη ΔΟΕ? Σε τι αποσκοπεί αυτό? Χρόνια συμπορευόμαστε και δίνουμε μέσα και μαζί με την Ομοσπονδία μας κοινούς αγώνες, οραματιζόμαστε τα ίδια όνειρα, κι έχουμε κοινούς στόχους. Συνεπώς προς τι αυτή η αποστασιοποίηση?

Μόνο μέσα από τον κοινό αγώνα και τη συστράτευση θα μπορούμε να ελπίζουμε ότι κάποτε θα καταφέρουμε κάποτε

να βάλουμε το νηπιαγωγείο στη σωστή του βάση, εκεί που του πρέπει. Ένα ισάξιο σχολείο μέσα στην ευρύτερη εκπ/ση. Ένα σχολείο που θα νιώθουμε δάσκαλοι και παιδιά το αυτόνοτο: ΧΑΡΑ

Εμείς στη Δημοκρατική συνεργασία καταθέτουμε το προσωπικό μας όραμα για το νέο νηπιαγωγείο του 21^{ου} αιώνα που δεν είναι άλλο από το σχολείο της συμμετοχής, της συνεργασίας, των υποδομών, της αξιοκρατίας, της αναβάθμισης της διδασκαλίας με σύγχρονα μέσα, της διαρκούς επιμόρφωσης από νηπιαγωγούς με αυξημένα προσόντα, της αναβάθμισης του ρόλου της νηπιαγωγού .

Τα οράματα όμως παραμένουν όνειρα όταν δεν γίνουν συλλογικά. Και τα συλλογικά οράματα γίνονται ουτοπίες όταν δεν ακολουθεί δράση!

Περιμένουμε λοιπόν δράση, γιατί αδικία δεν κάνει μόνο αυτός που ποιεί αλλά και αυτός που μένει άπραγος!

Εύχομαι καλό καλοκαίρι σε όλους

Σας ευχαριστώ

Βέτα Κορωναίου

Σύλλογος Χαλκίδας

Η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν έχει τίποτα να ζητήσει από την προηγούμενη. Την συναγωνίζεται με επιτυχία σε τακτικές έλλειψης διαλόγου, σχεδιασμού και προγράμματος.

Το αντιμνημονιακό μέτωπο κάνει ρεβάνς οπισθοδρόμησης... οι ψεύτικες αντιθέσεις μνημόνιο – αντιμνημόνιο προδότες – πατριώτες... κυβερνητικοί συνδικαλιστές και αγωνιστές έπεσαν στο κενό γιατί περισσότερο από ποτέ κάποιιοι τσάμπα μάγκες της προηγούμενης περιόδου γίνονται σήμερα υπερασπιστές της πολιτικής του ότι να'ναι...

Το σύστημα αλλάζει πρόσωπα για να μείνει το ίδιο... Συντεχνίες , κρατική γραφειοκρατία πελατειακές ομάδες υπερασπίζονται την ακινησία...

Παρατηρούμε άναυδοι να εκτυλίσσεται μπροστά μας το θέατρο του παραλόγου με την ανάδειξη του θέματος της επιλογής στελεχών σε μείζων θέμα που απασχολεί την εκπαιδευτική κοινότητα. Άγνοια και καλές προθέσεις... είναι η σίγουρη συνταγή καταστροφής... ή δεν αποδεικνύεται έτσι;

Η ανικανότητα εξεύρεσης λύσεων από τη μια κοστίζουν και από την άλλη δεν απασχολούν. Η ουσία των ανατροπών και των αλλαγών, ενώ θα έπρεπε να αφορά πρωταρχικά τη φιλοσοφία των προγραμμάτων και την δόμηση μιας εκπαίδευσης, που να σχετίζεται με τον μαθητή, έχει μετατοπιστεί καθάρη στην διοίκηση των εκπαιδευτικών μονάδων.

Με ένα μοντέλο αδοκίμαστο και πρόχειρα φτιαγμένο, γίνονται οι επιλογές στελεχών μέσα από μια άτυπη αξιολόγηση, δημιουργώντας εκρηκτικό κλίμα στην πλειοψηφία των σχολείων.

Η ψεύτικη εικόνα που προσπαθεί να δημιουργήσει η πρώτη φορά αριστερά κυβέρνηση, για δημοκρατικές διαδικασίες πέφτει στο κενό αφού στην πλειοψηφία τους τα σχολεία ανέδειξαν διευθυντές που ήταν και πριν. Λαϊκισμός στο ζενίθ... όμως συνάδελφοι, ο λαϊκισμός είναι συντηρητική ιδεολογία ψάχνει για θύματα και επενδύει σε φόβους για να μην αλλάξει τίποτα ουσιαστικό, να μην βρούμε λύσεις...

Πελαταιακές σχέσεις λοιπόν και στα σχολεία, με εκπαιδευτικούς αξιολογητές που τιμωρούν κιόλας συναδέλφους τους για τη διαφορετική τους άποψη, αυτή τη δημοκρατία έχουμε και εμείς συνεχίζουμε με φανατισμό να ασχολούμαστε με την επιφάνεια και όχι με την ουσία.

Ο φανατισμός σίγουρα συνάδελφοι δεν έχει πρόσημο. Η βία είναι πάντα εκθρόνος παράγει κοινωνία θυμάτων, απομονώνει τους εκπαιδευτικούς καταστρέφει την αλληλεγγύη, αφήνει χώρο μόνο σε όσους παίζουν το παιχνίδι της βίας.

Η κουλτούρα του φόβου που καλλιιεργήθηκε και συνεχίζει να καλλιεργείται απλά από άλλους, δείχνει μια κοινωνία γερασμένη που δεν μπορεί να αντιδράσει.

Η εκπαίδευση έχει ελπίδα να σωθεί αν αφήσουμε πίσω μας τους εμπόρους του φόβου και τους επαγγελματίες των «κεκτημένων». Αν καταφέρουμε να αποστασιοποιηθούμε από τον λαϊκισμό που σκοτώνει ιδέες και οράματα και αποπροσανατολίζει.

Η φανατική σιγουριά και η έλλειψη διαλόγου δεν είναι προοδευτική τακτική.

Όλα γύρω μας αλλάζουν εμείς;

Το συνδικάτο έχει αλλάξει. Το νέο προφίλ του συνδικαλιστή απέχει πολύ από το σημερινό...

Συνδικαλιστής για μένα θα πει αυτός που νιώθει το βάσανο του διπλανού του σαν δικό του βάσανο, κι αγωνίζεται για την εξάλειψή του ακόμα κι όταν η δική του ζωή δεν απαιτεί αγώνα.

Είναι αυτός που δεν κάνει τις προσωπικές θυσίες του φλάμπουρο έπαρσης κι επίδειξης, διότι έχει συναίσθηση των αναρίθμητων θυσιών, εφάμιλλων μα και βαρύτερων απ' τις δικές του, που έγιναν και γίνονται και θα γίνονται από ανθρώπους που προτιμούν έναν δίκαιο θάνατο από μίαν άδικη ζωή.

Είναι ακόμη αυτός που ποτέ δεν παραιτείται απ' την ελπίδα, που ακόμα κι όταν του αφαιρεθούν όλα τα μέσα που χρειάζονται για τη βελτίωση της ανθρώπινης κατάστασης εξακολουθεί να μάχεται με τον λόγο του, τις ιδέες του, και τα όνειρά του.

.....είναι ο άνθρωπος που προσπαθεί να εμφυσήσει στις επόμενες γενιές τον σεβασμό, την αγάπη και την αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο, χωρίς ωστόσο να προκαθορίζει ρόλους και πορείες – διότι ισότητα σημαίνει το αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα επιλογής απόψεων, που μπορεί να μην συνάδουν με τις δικές μας.

Ο προοδευτικός συνδικαλιστής νουθετεί αλλά ουδέποτε παγιδεύει, μεταλαμπαδεύει χωρίς ποτέ να φυλακίζει, χρησιμοποιεί με φειδώ και σεβασμό την ιδιότητα του αριστερού, κατανοώντας πως δεν είναι τίτλος ευγενείας που ο καθείς μπορεί να αποδώσει στον εαυτό του σαν σε στέψη αυτόκλητου μονάρχη, αλλά στάση ζωής που κρίνεται εκ του αποτελέσματος, από την εντιμότητα, τη συνέπεια, και την ακεραιότητα των πεπραγμένων του.

Αυτός ο συνδικαλιστής μπορεί να φέρει την ανατροπή, να ανοίξει νέους δρόμους να δώσει νέα πνοή και ζωή στον κλάδο ...να αγωνιστεί για τα κεκτημένα που έγιναν ζητούμενα...

Η Ομάδα Νηπιαγωγών» Δικαίωμα στην Εκπαίδευση» λειτουργώντας στο πλαίσιο του νέου συνδικαλιστικού λόγου, που πρέπει να αναπτυχθεί, συνεχίζει τις δράσεις της ενισχύοντας τις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις με επιστημονική τεκμηρίωση, μέσα από την διοργάνωση ημερίδων με συνδικαλιστικό και επιστημονικό περιεχόμενο.

Αφουγκραζόμαστε και καταγράφουμε τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς των συναδέλφων και επικαιροποιούμε τα αιτήματά μας.

Καταθέτουμε το προσωπικό μας όραμα για το νηπιαγωγείο της συμμετοχής, της συνεργασίας, των υποδομών, της αξιοκρατίας της αναβάθμισης της διδασκαλίας με σύγχρονα μέσα, της διαρκούς επιμόρφωσης, της αναβάθμισης του ρόλου του νηπιαγωγού και αγωνιζόμαστε γι' αυτό.

Μέσα από τη συλλογική δράση τα οράματα μπορεί να γίνουν πραγματικότητα.

Τα συλλογικά όμως οράματα γίνονται ουτοπίες όταν δεν ακολουθεί δράση!

Η διεκδίκηση με πείσμα επιχειρήματα, ενότητα και συνεργασία είναι η μόνη επιλογή αξιοπρέπειας και σωτηρίας που μας απομένει.

Προτάσεις για τα Νηπιαγωγεία

- Εφαρμογή της Θεσμοθέτησης του ωραρίου των νηπιαγωγών. Να εφαρμοστεί στις νηπιαγωγούς το ωράριο που ισχύει στα δημοτικά σχολεία και ορίζεται από τον νόμο 1566/1985.
- Να εφαρμοστεί ουσιαστικά ο νόμος Ν 3518/2006 που αφορά την υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων με υποχρεωτική βεβαίωση φοίτησης για την εγγραφή στο Δημοτικό σχολείο.

- Αλλαγή της οργανικότητας των νηπιαγωγείων με εφαρμογή του νόμου που έχει ψηφιστεί για τα πολυθέσια νηπιαγωγεία.
- Μοριοδότηση των νηπιαγωγείων ανάλογα με τα μόρια που έχει και το όμορο δημοτικό σχολείο.
- Να τηρείται η αναλογία παιδιών – τετραγωνικών μέτρων (3τμ ανά μαθητή) σε κάθε νηπιαγωγείο.
- Να μελετηθεί η δημιουργία διευρυμένου νηπιαγωγείου με ωράριο έως τις 2.00μ.μ. με δύο νηπιαγωγούς (8.00-12.00 και 10.00 – 2.00)
- Να ενισχυθεί το ολοήμερο νηπιαγωγείο με την υπεράσπιση του ωραρίου του. Οι πρόωρες αποχωρήσεις είναι αντίθετες στη φιλοσοφία του προγράμματος.
- Θεσμοθέτηση των προγραμμάτων μετάβασης δεδομένου του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, όπως προκύπτει και από τα προγράμματα σπουδών. Ενισχύοντας την συνέχεια και τον χαρακτήρα της ενιαίας εκπαίδευσης, θα πρέπει να αναζητηθούν νέοι όροι αντικατάστασης των όρων «προσχολική αγωγή» και «νηπιαγωγείο».
- Κατάλληλος και έγκαιρος προγραμματισμός για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Όχι άλλες κληρώσεις για το προνήπιο. Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση .
- Στήριξη των τμημάτων ένταξης και παράλληλης στήριξης με κατάλληλα εκπαιδευμένους νηπιαγωγούς.
- Διορισμός ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού (ψυχολόγοι, λογοθεραπευτές, δάσκαλοι μπηκτικής γλώσσας) για την στήριξη των νηπιαγωγών και την αντιμετώπιση των προβλημάτων που υπάρχουν στα νηπιαγωγεία.
- Διορισμός μόνιμου βοηθητικού προσωπικού (καθαρίστριες και τραπεζοκόμοι).
- Ενίσχυση του θεσμού των σχολικών συμβούλων με αλλαγή στις περιφέρειες έτσι ώστε ο σύμβουλος να μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της περιοχής που αναλαμβάνει, με συχνές επισκέψεις και συναντήσεις ώστε να επιτυγχάνεται ουσιαστικά ο καθοδηγητικός του ρόλος.
- Δυνατότητα επιμόρφωσης των νηπιαγωγών στις τεχνολογίες σε όλους τους νομούς.
- Συμμετοχή των Διευθυντών /Προισταμένων νηπιαγωγών σε υπηρεσιακά συμβούλια και στην επιτροπή Παιδείας όπως ορίζεται και για τους διευθυντές σχολείων.
- Ουσιαστική οικονομική στήριξη του νηπιαγωγείου.
- Μελέτη των θεμάτων που απασχολούν την προσχολική εκπαίδευση με έρευνα και επιστημονική τεκμηρίωση, προγραμματισμός επίλυσης όων των σοβαρών ζητημάτων.(πχ κτιριακό, ειδικότητες)

Παναγιώτης Κουκουρίκος

Σύλλογος Χαλκιδικής

Καλησπέρα συνάδελφοι, ονομάζομαι Παναγιώτης Κουκουρίκος, είμαι δάσκαλος ειδικής αγωγής, ΠΕ71, έρχομαι ως αντιπρόσωπος από το Σύλλογο της Χαλκιδικής και είμαι

εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Τα τελευταία χρόνια, όλες οι πολιτικές ηγεσίες αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της ειδικής αγωγής αποσπασματικά, με ελλιπή σχεδιασμό και με απίστευτη προχειρότητα. Ακούγεται πάρα πολύ ωραίο ότι πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στην ειδική αγωγή, πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και τους μαθητές με αναπηρία, αλλά επί της ουσίας όλα αυτά είναι κούφια λόγια.

Αυτό το οποίο απουσιάζει, αυτό το οποίο λείπει, είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός για την ειδική αγωγή, για την ειδική εκπαίδευση. Θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να σας περιγράψω την κατάσταση που επικρατεί στα ειδικά σχολεία, στα τμήματα ένταξης και στις παράλληλες στηρίξεις, για να πάρετε λίγο μια γεύση του τι ακριβώς βιώνουμε επί 13-14 χρόνια εμείς οι αδιόριστοι αναπληρωτές της ειδικής αγωγής, οι ΠΕ71 και οι ΠΕ61, αναφορικά με τη φοίτηση, τη διάγνωση και τη στελέχωση της ειδικής αγωγής.

Τα ειδικά σχολεία, λοιπόν, λειτουργούν τα τελευταία χρόνια αποκλειστικά με αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Πολλά τμήματα ένταξης παραμένουν κλειστά από την αρχή της σχολικής χρονιάς. Συναντάμε το φαινόμενο οι παράλληλες στηρίξεις να σπάνε σε δύο και τρία σχολεία. Αν θεωρείτε ότι μπορούμε να μιλήσουμε για συμπερίληψη των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και των μαθητών με αναπηρία, με αυτούς τους όρους, τότε πραγματικά βρισκόμαστε εκτός πραγματικότητας.

Στο κομμάτι της διάγνωσης, τα ΚΕΔΔΥ υπολειτουργούν. Οι γονείς υποχρεούνται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να μπορέσουν να πάρουν μία διάγνωση για τα παιδιά τους. Οι ΕΔΕΑΥ και τα ΣΔΕΥ υπολειτουργούν, στελεχώνονται με προγράμματα ΕΣΠΑ, πεντάμηννα, κοινωφελούς εργασίας και αναφορικά με τη στελέχωση των υπόλοιπων δομών αυτό το οποίο συμβαίνει είναι ότι υπάρχει ένας κατακερματισμός προσοντούχων ή μη προσοντούχων εκπαιδευτικών, ο οποίος πηγάζει από τις διατάξεις του νόμου 3699/2008.

Ξεκινήσαμε πριν χρόνια με τα Διδασκαλεία, τα οποία έκλεισαν. Στη συνέχεια, τα δύο πανεπιστημιακά τμήματα, το Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Βόλου και το τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας ανάδειξαν για πρώτη φορά εκπαιδευτικούς με βασικό πτυχίο στην ειδική αγωγή. Και τώρα υπάρχει μία τρίτη γενιά εκπαιδευτικών οι οποίοι είναι εκπαιδευτικοί με σεμινάρια, με μεταπτυχιακά και με διδακτορικά στην ειδική αγωγή.

Όλα αυτά, συνάδελφοι, βρίσκονται παράλληλα σε ισχύ και δυναμιτίζουν τη στελέχωση της ειδικής αγωγής. Αυτό που πρέπει να αλλάξει είναι ότι πρέπει επιτέλους να υπάρξει ένα ενιαίο πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών για τη στελέχωση της ειδικής εκπαίδευσης. Ένα ενιαίο πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών, με τα ίδια δεδομένα και τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και στη γενική αγωγή.

Αντ' αυτού, στο πολυνομοσχέδιο της κυβέρνησης, στο άρθρο 47 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 4, τίθεται και πάλι μία διχαστική διάταξη που θέτει στην ευχέρεια του εκά-

στοτε Υπουργού να αποφασίζει και να χωρίζει όλους αυτούς τους εκπαιδευτικούς της ειδικής αγωγής, θέτοντας ποσόστωση στις προσλήψεις των αναπληρωτών. Αν δεν είναι αυτό διχαστική διάταξη, αν δεν είναι αυτό η συνέχεια του εμπορίου των σεμιναρίων της ντροπής, αν δεν είναι η συνέχεια του εμπορίου των μεταπτυχιακών και των διδακτορικών, τότε τι είναι; Η διάταξη για την ποσόστωση πρέπει να αποσυρθεί.

Συνάδελφοι, δε θα σας κουράσω άλλο. Ακούμε για διορισμούς εκπαιδευτικών. Η ειδική εκπαίδευση πρέπει να έχει ένα σημαντικό κομμάτι στους διορισμούς, όταν αυτοί οι διορισμοί γίνουν και ζητάμε ενιαίο πλαίσιο με τη γενική εκπαίδευση και στους διορισμούς, με όποιες προϋποθέσεις κι αν γίνουν.

Η ειδική εκπαίδευση, συνάδελφοι, απαιτεί ενιαία φιλοσοφία, προσεκτικό σχεδιασμό, οργανωμένη υλοποίηση, συνεχή ανατροφοδότηση και όλα αυτά προϋποθέτουν την άμεση και την ενεργό συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων, και των γονέων που τους έχουμε ξεχάσει.

Συνάδελφοι, δεν έχω να χωρίσω τίποτα με κανέναν από σας. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε τώρα για την ειδική αγωγή, είναι να βάλουμε κάτω όλοι τις θέσεις μας, από όποιο χώρο κι αν προέρχονται, αυτές τις θέσεις να τις κάνουμε συνθέσεις και να τις στείλουμε εκεί ψηλά στους κυβερνώντες, όποιοι και να είναι αυτοί, από όποιο χώρο κι αν προέρχονται.

Γιατί μόνο αν κάνουμε αυτό πράξη, τότε μόνο συνάδελφοι, θα μπορέσουμε να βάλουμε ξανά δίπλα στη λέξη δάσκαλος, δίπλα στη λέξη εκπαιδευτικός, μία λέξη που την έχουμε ξεχάσει, μία λέξη που έχει χάσει το χρώμα της, τη λέξη «αξιοπρέπεια». Σας ευχαριστώ.

Φίλιππος Κωνσταντινίδης

Σύλλογος Μαγνησίας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλωσορίζουμε τα 8,18,28..... δις αντιμνημονιακά μέτρα.

Αναρωτιόμαστε αυτές τις μέρες, ποιος κυβερνά αυτή τη χώρα γιατί έχει χαθεί η μπάλα. Διοικητικές αλλαγές παραμένουν στα αζήτητα, μετατάξεις μεταταγμένοι είναι στο περίμενε, ζητήματα αναπληρωτών δεν τα ακουμπάει κανείς, η ειδική αγωγή παραμένει ο «μεγάλος ασθενείς», για τους διορισμούς κάθε βδομάδα κατεβάζουν και μια χιλιάδα τον αριθμό (θυμίζω μιλούσε ο υπουργός, αναπληρωτής υπουργός για 7.000). Και σ' αυτό το χάος έρχονται παρατάξεις, που ζουν στον δικό τους παράλληλο σύμπαν, να χρεώσουν σε μας το παρελθόν, το μέλλον τις αρρυθμίες, το μπάχαλο που επικρατεί στον κλάδο. Αλλού ψάξτε για υποκριτές και αοριστολογίες.

Επιτέλους ας σταματήσουν την αοριστολογία, την λασπολογία οι δήθεν «αριστεροί» για να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους. Θυμίζουμε, αν και το γνωρίζουν καλά, από το 2010 έχουμε διαγράψει από τα καταστατικά μας την όποια δραστηριότητα, συμμετοχή, με κόμματα. Παρ' όλα αυτά, οι καινούργιοι «ανεξάρτητοι» κυβερνητικοί συνδικαλιστές και εταιροί, έρχονται και παρουσιάζονται ως προστάτες όλων των συναδέλφων, ενώ βάζουν πλάτη και εξυπηρετούν κομματικά συμφέροντα και κυβερνητικές επιλογές. Δεν μπορεί να εξηγηθεί διαφορετικά, πως οι κραυγές τους και η υποτιθέμενη αγωνιστικότητά τους έχει προσγειωθεί και έχει σιγάσει. Τώρα τα βλέπουν όλα ρόδινα; Είναι γεγονός επί σειρά πολλών ετών οι «επαναστάτες του κλάδου», χωρίς κανέ-

να κριτήριο, χωρίς αξιολόγηση προτάσεων και θέσεων, άκριτα, σε όποιο - σε όσους εμφανίζονται με οποιοδήποτε αίτημα..τους αγκάλιζαν τους χτυπούσαν την πλάτη και τους υποσχόταν τα πάντα!! Ορίστε σήμερα..κοιτάτε στην αίθουσα, να στους μεταταγμένους..να σε όλους..να σε όλα τα αιτήματα των αναπληρωτών..να και ας είναι τα αιτήματα αντικρουόμενα..

(Ακούγονται συνθήματα)

Πρέπει να θυμηθεί πολλές υποσχέσεις αυτή η κυβέρνηση!

Νομίζω μπροστά στον αγώνα και στην αγωνία των συναδέλφων μας, μπορούμε να παραχωρήσουμε το βήμα, να ακούσουμε τις θέσεις τους και να επανέλθουμε εμείς αργότερα.

Μετά από αυτή τη μεγάλη παρένθεση, έχοντας προφανώς άλλες προτεραιότητες στα ζητήματα της ημερήσιας διάταξης, θα ξεκινήσω με τον τίτλο «απαντήσεις που οφείλουμε να δώσουμε σε όσους προηγήθηκαν και σε όσα είπαν».

Να ξεκινήσω από τις «διπλανές» μας καρέκλες και θα φτάσω μέχρι τα άκρα αριστερά μας. Να πω για την ΕΚΕ, μη έχοντας θέσεις και αυτοσχεδιάζοντας κάθε φορά, όταν έρχεται η ώρα στην συνέλευση να τοποθετηθούν καλό είναι να μην διαβάσουν απλά τις δικές μας θέσεις ως δικές τους, αλλάζοντας τις προτάσεις στην παράγραφο... λογοκλοπή δεν θα είναι ...αν απλά αναφέρουν και την πηγή...Παντού και πάντα, σε όλα αντιγραφή επικύρωση, συρραφή...και μ' όλους καλά..

Προχωρώντας, να πω στους φίλους μας στην ΕΡΑ, στους πολύ καλούς μας φίλους και ειλικρινά το λέω αυτό, ότι όταν δεν έχουμε τι να πούμε, όπως και στα θέματα των μετατάξεων και αναπληρωτών που προηγήθηκαν απλά μιλάνε. Δε δίνουν καμία απάντηση σε κανένα ζήτημα επί της ουσίας, δεν απαντούν σε όλα όσα είχαν υποσχεθεί...Που είναι η λύση στις μετατάξεις; Τι γίνεται με την ειδική αγωγή, τους αναπληρωτές, τους διορισμούς;; Για γυρίστε λίγες μέρες μόνο πίσω τι λεγατε μαζί με τις παρεμβάσεις στους συναδέλφους μας;; Γιατι τόσος εμπαιγμός;; Μόνο οι ψήφοι έχουν σημασία;;

Τώρα για τους «ανεξάρτητους» του ΑΝΤΑΡΣΥΑ που μας κουνάνε το δάχτυλο!!! τι να πεις κανείς; Κουνάνε το δάχτυλο αυτοί που επί σειρά ετών έχουν εγκαινιάσει σ' αυτή την αίθουσα το «φτηνό» θέατρο, τον χαβαλέ, τις κραυγές, τα πανηγύρια, το ν' αγαπάμε όλους ανεξέλεγκτα, ανεξάρτητα από τις θέσεις και τα αιτήματα.

Σήμερα, που αποκαλύπτονται στους συναδέλφους, κατανοούμε το πρόβλημά τους. Οι αοριστολογίες, οι θέσεις που δεν έχουν αντίκρισμα στη βάση, οι υποσχέσεις που δεν μπορούν να υλοποιηθούν θ' αποκαλύπτονται μέρα με τη μέρα.

Που είναι το no pasaran δεν το βλέπω πουθενά. Μήπως το ξεχάσατε; Μήπως πουλάμε συναδέλφους στον βωμό του κομματικού συνδικαλισμού; Γιατί αντιλαμβάνομαι πως η δημοκρατία σας, επιτρέπει μόνο σ' εσάς να είστε κομματικά στελέχη, υποψήφιοι κομμάτων, σύμβουλοι υπουργών, να καλείται σε πλατείες τον λαό για να στηρίξει τις διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με τους δανειστές και συγχρόνως να είστε «ανεξάρτητοι» ακομμάτιστοι συνδικαλιστές, υπερσπιζόμενοι τα αιτήματα όλου του κλάδου και όλων των συναδέλφων!

Απ την άλλη πλευρά εμείς ως παράταξη, είχαμε και έχουμε δημιουργική κριτική απέναντι σε όποιο κυβερνά και έτσι θα συνεχίσουμε. Το αποδείξαμε διαχρονικά. Οι μεγάλες απεργίες του κλάδου οι μεγάλες τομές έγιναν από εμάς. Με δικές μας

προτάσεις και θέσεις που ενέπνευσαν όλο τον κλάδο. Όσον αφορά την συνέχεια των θέσεων και όχι τις κολοτούμπες που βλέπουμε πολλοί να κάνουν τελευταία, και για τα όσα είπε ο Δημήτρης Μηράτης, αποδεικνύουν αυτό ακριβώς. Εδώ και χρόνια οι θέσεις αυτές δεν άλλαξαν, δεν είπε και δεν είπαμε κάτι διαφορετικό ούτε για αναπληρωτές ούτε για μεταταγμένους και βλέπουμε πως δικαιώνονται αυτές οι θέσεις, που έχουν συνέχεια και συνέπεια απέναντι στους συναδέλφους.

Να θυμίσω, το τι άλλο έχει κάνει αυτή η παράταξη διαχρονικά, γιατί κάποιος θέλουν να το κρύβουν από τους συναδέλφους και να λασπολογούν: την ανωτατοποίηση των σχολών, την οικονομική και μισθολογική αναβάθμιση, το τέλος του Επιθεωρητισμού, τη δημοκρατία στα σχολεία, τη μοριοδότηση των αποσπάσεων, τα ολοήμερα και τα ΕΑΕΠ. Να είναι αυτά τα σχολεία που θέλατε να καταργηθούν, αυτά τα σχολεία που τα λέγατε παιδοφυλακτήρια, αυτά τα σχολεία που καταγγέλλατε. Είναι αυτά τα σχολεία που έφεραν χιλιάδες θέσεις εργασίας σε εκπ/κούς όλων των ειδικοτήτων. Είναι αυτά τα σχολεία στα οποία εργάζονται χιλιάδες συνάδελφοι, που υποκριτικά σήμερα αγαπάτε και δήθεν προασπίζετε τα συμφέροντα όταν οι ίδιοι τα καταγγέλλετε, τα καταδικάζετε, είναι τα σχολεία που δε θέλατε να υπάρχουν.

Πώς είναι δυνατόν να υποστηρίζετε εργασιακά κάποιον που δε θέλετε να υπάρχει επαγγελματικά, πραγματικά δε μπορώ να το καταλάβω. Με ξεπερνά αυτή η υποκρισία και εσείς συνεχίζετε το παραμύθι σας. Επί της ουσίας νομίζω η παράταξή μας απάντησε. Και θα πάω στο κομμάτι των οικονομικών και τις δαπάνες για την παιδεία.

Το διαχρονικό αίτημα αύξησης δαπανών στο 5% του ΑΕΠ, εξακολουθεί να είναι ζητούμενο, εξακολουθεί να είναι όνειρο, προσδοκία, ελπίδα, αγώνας για όλους μας. Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ. Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων, ιδιαίτερα σε θεσμούς που αφορούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών στα σχολεία. Αναβάθμιση των θεσμών αντισταθμιστικής αγωγής.

Ιδιαίτερα για τους νέους συναδέλφους, άμεση οικονομική αναβάθμιση των νέων συναδέλφων με ουσιαστικές αυξήσεις στα εισαγωγικά κλιμάκια. Μισθούς αξιοπρέπειας στους εκπαιδευτικούς, απόσυρση όλων των μνημονιακών περικοπών.

Και αν όλοι σήμερα υποστηρίζουμε το τέλος της αξιολόγησης, πρέπει να επανέλθει η μισθολογική εξέλιξη στον εκπαιδευτικό χώρο. Κατάργηση του Ν. 4024/2011.

Μόνιμοι διορισμοί σε γενική, προσχολική και Ειδική Αγωγή. Ευχαριστώ.

Μαρία Λαζάρου

Σύλλογος Σικυώνας

Καλησπέρα κι από μένα. Έρχομαι ως αντιπρόσωπος από το Σύλλογο Σικυώνας Ξυλοκάστρου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ τους συναδέλφους που με τίμησαν με την ψήφο τους για να έρθω εδώ πρώτη φορά ως αντιπρόσωπος και είναι μεγάλη μου χαρά. Ακούστηκε πριν από λίγο εδώ μέσα ότι ήρθαμε μόνο για ν' ακούσουμε. Ήρθαμε, ακούσαμε, καμαρώσαμε, αλλά θέλουμε να μιλήσουμε, θέλουμε

να πάρουμε και το λόγο, τελευταία μέρα, 11 η ώρα είμαστε εδώ για να μιλήσουμε!

Έχουμε αιτήματα, θέλουμε διορισμούς. 7.000 διορισμούς μας έταξαν. Πού είναι; Μόνο για τα ψηφάκια; Πού είναι όλα αυτά; 7.000, 3.500, 1.500 τώρα! Πότε θα γίνουν;

Θα πάω για 8^η χρονιά τώρα ως αναπληρώτρια. Αμφιβάλλω αν θα γίνω ποτέ μόνιμη. Και θα μου πείτε, γιατί να γίνεις μόνιμη; Καλά δε είσαι; Όχι. Δεν έχουμε τα ίδια δικαιώματα, έχουμε μόνο ίδιες υποχρεώσεις. Δε μπορούμε να επιμορφωθούμε. Δε μπορώ να δηλώσω καν για να πάρω την πιστοποίηση του 2^{ου} επιπέδου των υπολογιστών. Και μπορεί ποτέ να μη μου δοθεί αυτό το δικαίωμα.

Δε μπορώ να λείψω μια μέρα, να πάρω μια αναρρωτική άδεια, αν δεν πληρώσω 50 ευρώ στο γιατρό να μου γράψει την άδεια. Αν είναι δυνατόν! Και στο κάτω-κάτω, ακόμη και αν δε μας πάρουν εμάς ούτε για μόνιμους ούτε γι' αναπληρωτές δεν υπάρχει πρόβλημα, έχουμε τους φαντάρους εδώ. Θα γίνουν τα σχολεία μας στρατόπεδα. Τα παιδιά μας θα γίνουν φανταράκια. Ε, όχι! Απαιτούμε μαζικούς διορισμούς για να συνεχιστεί η δημόσια και η δωρεάν παιδεία. Έχουμε την Αριστερά στην κυβέρνηση. Ναι, πρώτη φορά. αλλά δυστυχώς μας στρέφει στην ιδιωτική εκπαίδευση. Θα πάω αύριο μεθαύριο να ζητήσω δουλειά, να ζητιανέψω εργασία σ' ένα ιδιωτικό σχολείο για ν' αναγνωριστεί η προϋπηρεσία μου. Έτσι δε λέει η κυβέρνηση; Ε, όχι!

Θα στρέψουν εμάς τους εκπαιδευτικούς να ζητάμε θέσεις εργασίας στα ιδιωτικά σχολεία με οποιοδήποτε άλλο κόστος, με οποιαδήποτε άλλα κίνητρα που θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε ... και εμείς εδώ ως αναπληρωτές γυρίζουμε την Ελλάδα από χωριουδάκι σε χωριουδάκι μαζεύοντας προϋπηρεσία. Αν είναι δυνατόν. Και να έρθουν οι άλλοι από τα ιδιωτικά και να μπουν μπροστά από εμάς!

Απαιτούμε δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους. Και μιας που μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω, θα ήθελα ν' αναφέρω ένα φαινόμενο που υπήρξε στο Σύλλογό μας, ένα πολυθέσιο Δημοτικό Σχολείο του Κιάτου. Ίσως είναι μοναδικό φαινόμενο, δεν ξέρω, δεν έχω ενημερωθεί πανελλαδικά.

Πολυθέσιο Δημοτικό Σχολείο λοιπόν, είχε τρεις υποψήφιους για Διευθυντές. Και ξέρετε, δεν υπήρξε καμία προτίμηση σε κανένα πρόσωπο. Όλος ο Σύλλογος έριξε λευκό. Τι σημαίνει αυτό; Να καθίσουμε λιγάκι να σκεφτούμε να δούμε τι γίνεται;

Τα σχολεία μας βλέπουμε ότι γίνονται αρένες. Όχι λοιπόν, δεν το ανεχόμαστε. Δεν είναι δυνατό να χαλάσει το σχολικό κλίμα. Το σχολικό κλίμα είναι η προσωπικότητα του σχολείου μας, δε γίνεται να το αφήσουμε έτσι να χαλάσει. Το χαρακτηριστικό του αποτελεσματικού σχολείου είναι το κλίμα, το όμορφο κλίμα και οι διαπροσωπικές σχέσεις που αναπτύσσονται εκεί μέσα.

Φτάνει λοιπόν! Αιδώς Αργείοι!

Ευχαριστώ.

Βαγγέλης Μάγειρας

Σύλλογος Ελασσόνας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

πριν από λίγες ώρες μίλησε ο συνάδελφος Δαλάγκας για ένα θέμα το οποίο μετά λύπης μου και μετά λύπης μας δεν

βλέπουμε να συζητείται. Κι αυτό είναι το θέμα των μετατάξεων. Ένα θέμα το οποίο δεν ξέρω γιατί το προσπερνάτε όλοι. Σκεφτείτε κάτι. Ποτέ στην ιστορία των εκπαιδευτικών διαδικασιών δεν έχει διαδραματιστεί μία τόσο μεγάλη αδιαφανής και παράτυπη διαδικασ. Η εισήγηση των ορισμένων μελών από το Υπουργείο Παιδείας στην Επιτροπή, μιλάει για ανάκληση μετατάξεων που προήλθαν από παράνομες διοικητικές πράξεις.

Κι εδώ τι γίνεται δηλαδή; Πριν από δυο χρόνια θυμάμαι κάποιες παρατάξεις, μας καλούσαν να πάμε να υπερασπιστούμε το δίκαιο αίτημα της επανένταξης της λειτουργίας της ΕΡΤ. Δηλαδή με λένε Ρίζο κι όπως θέλω το γυρίζω; Από τη μία τότε να πάρουμε ψηφαλάκια κι από την άλλη τώρα δεν βλέπουμε την παρανομία ή τέλος πάντων την αδικία;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τον Αύγουστο του 2013 συνέβη κάτι επί Αρβανιτόπουλου που πιθανόν πολλοί να μην το γνωρίζετε ή να μη θέλετε να το δείτε. Δόθηκαν μετατάξεις, ενώ πριν 2 μήνες, τον Ιούνιο, δεν δόθηκαν μεταθέσεις στις αντίστοιχες περιοχές. Ο νόμος προβλέπει οι μετατάξεις να γίνονται σε κενά εφόσον αυτά δεν καλύφθηκαν από τις μεταθέσεις. Που βρέθηκαν αυτά τα κενά για τις μετατάξεις και μάλιστα σε περιοχές που δεν δόθηκαν νωρίτερα στις μεταθέσεις; Μάλιστα τις βάφτισαν «υποχρεωτικές», αλλά υποχρεωτικές να σε αναγκάζουν να πας στο σπίτι σου, πρώτη φορά το ακούμε αυτό.

Δε δόθηκαν μόρια στη δημοσιότητα, δεν πέρασαν από κανένα Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Ζητούμε από όλες τις παρατάξεις, από όλους τους συναδέλφους να υπερασπίσουν αυτό που γινόταν όλα τα χρόνια. Νόμιμες υπηρεσιακές μεταβολές. Εάν πραγματικά αυτή η κερκόπορτα ανοίξει, θα συμβεί και σε άλλες διαδικασίες και θα καταργηθεί η διαφάνεια και η νομιμότητα.

Υπάρχει λύση και τη λύση την έδωσε το Υπουργείο. Είναι παράνομες και πρέπει να ανακληθούν. Να γίνουν κατά προτεραιότητα οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων Π.Ε.. Η κάλυψη των οποιονδήποτε οργανικών κενών, αλλά και η σύσταση νέων οργανικών να καλυφθούν από τους ήδη υπάρχοντες εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων που είναι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και βρίσκονται στη διάθεση ή ζητούν μετάθεση. Ήταν επιλογή τους να είναι στην πρωτοβάθμια. Την υπηρέτησαν και τη στήριξαν.

Και κατόπιν ότι οργανικό μένει, όπως προβλέπει ο νόμος, να καλυφθούν με μετατάξεις. Και δεν είναι σωστό να πάμε και να στηρίζουμε τους συναδέλφους που πήραν «δήθεν υποχρεωτικές μετατάξεις» στα σπίτια τους, με λιγότερα μόρια μάλιστα από συναδέλφους ειδικοτήτων Π.Ε. που ζητούν μετάθεση και δεν πήραν και να μη στηρίζουμε τη νομιμότητα, όπως έκαναν ήδη πολλές παρατάξεις.

Δεν έχουμε τίποτα με τους συναδέλφους της δευτεροβάθμιας, αλλά δε θα πληρώσουμε εμείς όμως τα αμαρτήματα της δευτεροβάθμιας. Αν εκεί έγινε μία τέτοια εκτίμηση και υπάρχουν υπεράριθμοι, αυτό δε θα το πληρώσει η πρωτοβάθμια. Σας καλούμε όλους εσάς, να είστε στην κατάληψη των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων Π.Ε. που θα έρθουν από τη Βόρεια Ελλάδα, αύριο 8:30' η ώρα το πρωί στο Υπουργείο Παιδείας και σας καλούμε να είστε εκεί να στηρίξετε τι; Τη νομι-

μότητα και τίποτα άλλο. Να πιέσουμε τον Υπουργό να κάνει πράξη αυτό που είπαν τα ορισμένα μέλη του Υπουργείου στην επιτροπή. Δεν λέμε εμείς κάτι άλλο. Δεν τα λέμε τη μία και μετά τα παίρνουμε πάλι πίσω.

Έρχομαι από το Σύλλογο Ελασσόνας, για να προχωρήσω και σε άλλα θέματα και ένα θέμα είναι η αξιολόγηση. Θεωρούμε ότι ήταν αποτελεσματική και ασφαλής η διαδικασία που επέλεξε το Δ.Σ. της ΔΟΕ όσον αφορά την αντίδραση του κλάδου στην εφαρμογή της αξιολόγησης.

Δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, γιατί η βάση των συναδέλφων ήθελε και μια ασφάλεια. Καλό το αντάρτικο, καλή η επανάσταση, αλλά ευτυχώς και αυτοί που τα προσεταιρίζονται με το δικό τους σκεπτικό, ακολούθησαν τις αποφάσεις της ΔΟΕ και όλα κύλησαν ομαλά, έχοντας αποτέλεσμα, χωρίς να βρεθούν οι συνάδελφοι ακάλυπτοι διοικητικά και πειθαρχικά.

Όσον αφορά την επιλογή Διευθυντών, είναι γεγονός ότι οι συνάδελφοι το δέχθηκαν περισσότερο θετικά και λιγότερο αρνητικά. Αλλά και εδώ χρειάζεται προσοχή, προκειμένου να μην οδηγηθούμε σε άλλου είδους αξιολόγηση.

Βέβαια υπάρχει και η απαράδεκτη αναφορά όσον αφορά την απαγόρευση ουσιαστικά των ειδικοτήτων, το να διεκδικήσουν να γίνουν Διευθυντές. Υπάρχει η ποσόστωση του 20% των ψήφων που πρέπει να πάρει ένας υποψήφιος για να μπει στη διαδικασία της επιλογής και πολλοί συνάδελφοι εξέφρασαν αντιρρήσεις.

Β' Επίπεδο Πληροφορικής. Πρέπει να δοθεί οπωσδήποτε η δυνατότητα και στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων να παρακολουθήσουν το δεύτερο επίπεδο. Θα έρθει η ώρα που θα είναι κριτήριο και είναι κρίμα σε αυτούς που δεν τους δίνεται η δυνατότητα να μην έχουν το δικαίωμα να πάρουν τα μόρια και να διεκδικήσουν κάποια θέση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω και για την αναμοριοδότηση των σχολείων. Θα πρέπει πλέον να εξεταστεί σε καινούργια βάση. Στην Ελασσόνα για παράδειγμα, υπάρχουν σχολεία που είναι σε υψόμετρο 800 και 1000 μέτρων, απέχουν από την έδρα του ΠΥΣΠΕ Λάρισας 80 χλμ. κι έχουν 5 και 6 μόρια. Είναι απαράδεκτο συνάδελφοι που πάνε σε αυτά τα σχολεία να μην παίρνουν ανάλογα Μ.Δ.Σ. με άλλους συναδέλφους τους που υπηρετούν σε αντίστοιχες περιοχές της Ελλάδας και οι οποίες έχουν περισσότερα μόρια.

Ευχαριστώ.

Νεκτάριος Πετράκης

Σύλλογος Χανίων

Είναι παραπάνω από προφανές ότι τα πέντε τελευταία χρόνια, τα χρόνια της κρίσης, ο χώρος της παιδείας αντί να εξαιρεθεί των περικοπών, αποτέλεσε ένα πρωτοφανές πεδίο δραστηκών μάλιστα περικοπών σε όλους τους τομείς, τόσο σε κονδύλια που αφορούν τις υποδομές όσο και σε κονδύλια που αφορούν την οργάνωση και το έμπυχο δυναμικό.

Σε αυτό το περιβάλλον των δραστηκών περικοπών επιχειρήθηκε να στοχοποιηθεί ο χώρος των εκπαιδευτικών και να παρυσιαστεί στην κοινωνία ως ο κύριος υπεύθυνος για τα δεινά του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας και μάλιστα

σε κάποιο βαθμό από επετεύχθη. Βασικά «εργαλεία» σε αυτήν την προσπάθεια αποτέλεσαν η αυτοδίκαιη αργία και τα πειθαρχικά, οι διαθεσιμότητες και οι απολύσεις και φυσικά η προσπάθεια επιβολής ενός απαράδεκτου συστήματος αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που σαν μοναδικό του στόχο είχε την επιβολή ποινών στους εκπαιδευτικούς, μισθολογική καθήλωση, και φυσικά στο «βάθος» πάλι απολύσεις.

Η αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων από το συνδικαλιστικό κίνημα ήταν θα έλεγα υποτονική και ασθενική αφού αναλώθηκε μόνο σε προκηρύξεις απεργιακών κινητοποιήσεων, απαραίτητων φυσικά, πλην όμως ατελέσφορων και μη αποδοτικών από τη στιγμή που δε συνοδεύονται από προτάσεις και θέσεις που ικανοποιούν τους στόχους του εκπαιδευτικού κινήματος αλλά και της κοινωνίας για ένα εκπαιδευτικό σύστημα Δημόσιο, Δωρεάν και κυρίως υψηλής ποιότητας που θα απευθύνεται και θα καλύπτει τις ανάγκες όλων των παιδιών του ελληνικού λαού.

Και πως είναι δυνατόν, αναρωτιέται κανείς, να υπάρξει ένα τέτοιο εκπαιδευτικό, συνδικαλιστικό κίνημα όταν στη συνέχεια μας κυκλοφορούν κείμενα από τις παρατάξεις της πτέρυγας της συνδικαλιστικής ανευθυνότητας στα όποια διαβάει κανείς μόνο τη λέξη «κατάργηση» στην αρχή όλων των «προτάσεων» τους. Κι αναρωτιέται κανείς αν όλα καταργηθούν τι θα μείνει? Προφανώς ένα απαρχαιωμένο νομικό πλαίσιο της προηγούμενης τριακονταετίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα των θέσεων και των απόψεων τους αλλά κυρίως της στάσης τους αποτελεί η συμπεριφορά τους στην περσινή γενική συνέλευση και ιδίως στο θέμα της Ειδικής Αγωγής που παρά το γεγονός ότι δε διαφωνούσαν σε τίποτα και ο εισηγητής είχε εντάξει όλα τα αιτήματα Συλλόγων αλλά και μεμονωμένων συνέδρων, δεν ψήφισαν την εισήγηση, μόνο και μόνο γιατί αισθάνονται προφανώς ότι πρέπει να απολογηθούν όταν ψηφίζουν όλοι μαζί. Ελπίζω τουλάχιστον φέτος να μην έχουμε τέτοια παραδείγματα.

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ εν τάχει στο φλέγον, από ότι φαίνεται, ζήτημα των πινάκων των αναπληρωτών και της προσμέτρησης της προϋπηρεσίας τους. Είναι παραπάνω από σίγουρο ότι όσο δε γίνονται προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών και όσο μεγαλώνουν οι λίστες των αναπληρωτών τα προβλήματα μεταξύ των «ομάδων» αναπληρωτών θα πολλαπλασιάζονται. Είναι φαινόμενο που ο κλάδος το έχει ξαναζήσει και στο παρελθόν και το ξεπέρασε αφού διεκδίκησε και πέτυχε τόσο μόνιμους διορισμούς όσο και πανεπιστημιακά προγράμματα επιστημονικής αναβάθμισης και εξομοίωσης των πτυχίων. Και εκείνη βέβαια την περίοδο οι ανευθυνούπεύθυνοι συνδικαλιστικοί χώροι είχαν καταγγείλει τη διαδικασία της επιστημονικής αναβάθμισης ως «Εξω-μείωση».

Στο συγκεκριμένο ζήτημα και πιο ειδικά στους πίνακες ειδικής αγωγής, είναι σημαντικό να επιμεινουμε στο γεγονός ότι η ενασχόληση με την ειδική αγωγή απαιτεί εξειδικευμένη γνώση και δεν μπορεί να αποτελεί σημαία ευκαιρίας για κάποιους. Γι αυτό και όποιοι συνάδελφοι επέλεξαν την ειδική αγωγή, κάνοντας με τον οποιοδήποτε τρόπο μεταπτυχιακά οπουδήποτε και με βάση αυτήν την ειδική γνώση έχουν εγγράψει προϋπηρεσία δεν μπορούν τώρα να εγκαταλείψουν την ειδική αγωγή και να διεκδικούν η προϋπηρεσία τους να

μετράει και σε άλλους πίνακες ειδικά μάλιστα όταν στην ειδική αγωγή αντί να προσληφθούν αυτοί που διαθέτουν εξειδικευμένη γνώση πρόκειται να προσληφθούν συνάδελφοι που διαθέτουν κανένα ειδικό προσόν.

Στέφανος Σίντος

Σύλλογος Ιωαννίνων

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

οι αντοχές των εργαζομένων αλλά και συνολικά της χειμαζόμενης ελληνικής κοινωνίας από την οικονομική κρίση και τις ασκούμενες πολιτικές, δοκιμάζονται ξανά και από τις πολιτικές της νέας συγκυβέρνησης, αφού συνεχίζουν την ίδια αδιέξοδη και αντικοινωνική πολιτική που εφάρμοζαν και οι προηγούμενοι τα τελευταία χρόνια.

Αυτή η κοινωνικά άδικη πολιτική εκφράζεται μέσα από τις συνεχείς επιθέσεις στα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, τη συρρίκνωση των δημοσίων υπηρεσιών, του κοινωνικού κράτους, τη φορολογική αφαίμαξη των εισοδημάτων. Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη και αναποτελεσματική και αντί να οδηγεί στην ανάπτυξη βυθίζει τη χώρα σε όλο και μεγαλύτερη ύφεση.

Στο πλαίσιο λοιπόν αυτής της πολιτικής με τα αλληπάλληλα σκληρά μέτρα που μας επιβάλλουν είτε τρώει λέγεται αυτό είτε θεσμοί, η εκπαίδευση, η υγεία, η ασφάλιση, τα δημόσια και κοινωνικά αγαθά, βρέθηκαν και συνεχίζουν να βρίσκονται στο στόχαστρο των Κυβερνήσεων και των Συγκυβερνήσεων.

Οι πολιτικές λιτότητας αναγκάζουν χιλιάδες νέους να εργάζονται υπό καθεστώς ελαστικών επισφαλών και μη αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας. Το οικονομικό αλλά και κοινωνικό κόστος από τον αποκλεισμό της νέας γενιάς, το πιο υγιές και επιστημονικά καταρτισμένο εργατικό δυναμικό της χώρας, είναι τεράστιο. Και μέσα από αυτόν τον ορυμαγδό, το τσουνάμι των αντιλαϊκών μέτρων θα γλιτώνει αλήθεια το δημόσιο σχολείο:

Το δημόσιο σχολείο δε δέχεται απλώς μια επίθεση, οργανωμένα και μεθοδικά επιχειρείται να του αλλάξουν το νόημα και τη σημασία του για το τι θεωρείται σήμερα δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Παλιές δοκιμασμένες συνταγές ξανά στο προσκήνιο με περιτύλιγμα νέες λέξεις που ηχούν εύχια στα αφτιά της κοινωνίας και των εκπαιδευτικών, οι οποίοι και στην τελική θα υλοποιήσουν αυτές τις πολιτικές.

Δεν είναι μεταρρύθμιση αυτό που συμβαίνει στο σχολείο, αλλά ένας πόλεμος σημασιών και νοημάτων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βασική αρχή κάθε εκπαιδευτικού σχεδιασμού πρέπει να είναι η στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της, μιας εκπαίδευσης όμως ποιοτικά αναβαθμισμένης και αποτελεσματικής.

Ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός και ο επαγγελματικός προσανατολισμός είναι οι άξονες πάνω στους οποίους χτίζει το μέλλον της μια χώρα. Ασφαλώς και υπάρχει η οικονομική διάσταση μιας εκπαιδευτικής πολιτικής, η οποία σχετίζεται με την αύξηση των εθνικών πόρων. Από την άλλη όμως η παιδεία πρέπει να αποτελέσει τη γέφυρα προς το μέλλον της κοινωνίας.

Αλήθεια, θυμάται κανείς σήμερα το διεκδικητικό πλαίσιο που είχαμε πριν από μερικά χρόνια; Τα αιτήματά μας; Δε χρειάζεται να τα απαριθμήσω, αλλά αν κάποιος βρίσκεται σε αυτή εδώ την αίθουσα για πρώτη φορά θα νομίζει ότι βρίσκεται σε άλλη εποχή και σε άλλον πλανήτη.

Ο κλάδος μας αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα που έρχονται από βάθος χρόνου και που πρέπει να τα αναδεικνύουμε και να επιζητούμε τη λύση τους από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Δεν ιεραρχούνται, είναι όλα το ίδιο σημαντικά κι όχι αποκομμένα μεταξύ τους. Για παράδειγμα, μπορούμε να προτάξουμε την ειδική αγωγή από την προσχολική εκπαίδευση; Το ασφαλιστικό από το μισθολογικό; Τους αναπληρωτές από τους μεταταγμένους; Τους διορισμούς, το ωράριο και όλα τα άλλα; Δεν μπορώ όμως συνάδελφοί μου να μην αναφερθώ σε ένα ζήτημα που απασχόλησε πολύ τον κλάδο έντονα την προηγούμενη περίοδο και που δεν υπήρχε στην προσωρινή ημερήσια διάταξη, αλλά που τελικά προστέθηκε στην οριστική ημερήσια διάταξη, το θέμα της αξιολόγησης.

Το ζήτημα λοιπόν της αξιολόγησης είναι πολύ κρίσιμο ζήτημα, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και διαχείριση. Δεν μπορείς να σταθείς σήμερα με άρνηση σε οποιαδήποτε μορφή αξιολόγησης και να έχεις την κοινωνία απέναντι και να σου λέει καλά ποιοι είστε εσείς που δε θέλετε καμιά αξιολόγηση;

Από αυτήν εδώ τη Γενική Συνέλευση πρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα ότι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι αντίθετοι στην αξιολόγηση. Ποια αξιολόγηση όμως; Την αξιολόγηση που θα αξιολογεί όλους τους παράγοντες που επηρεάζουν το εκπαιδευτικό έργο, την εκπαιδευτική πολιτική, τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά βιβλία, τις υποδομές, τον μαθητικό πληθυσμό, τη γεωγραφική περιοχή, την τοπική αυτοδιοίκηση. Να κινείται στη λογική της στοχοθεσίας αλλά οι στόχοι θα πρέπει να είναι συγκρίσιμοι με τους στόχους, όχι μόνον μιας τυχαίας σχολικής μονάδας, αλλά και με τους στόχους μιας σχολικής μονάδας της ίδιας περιοχής, αφού είναι αυτονόητο ότι υπάρχουν πολλοί και διαφορετικοί παράγοντες που επηρεάζουν τη λειτουργία τους και κατ'επέκταση, τη στοχοθεσία τους. Αυτή την αξιολόγηση πρέπει να προτείνουμε, που θα έχει στόχο τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, την επιμόρφωση, την αξιολόγηση των συγγραμμάτων και των αναλυτικών προγραμμάτων, των μεθόδων και των μέσων διδασκαλίας. Αυτή την αξιολόγηση πρέπει να προτείνουμε, για να μας πιστέψει και να μας στηρίξει η κοινωνία. Ο κλάδος μας έχει θέσεις για την αξιολόγηση, η Ομοσπονδία έχει πραγματοποιήσει ημερίδες σε όλη τη χώρα. Έχουν κατατεθεί και έχουν καταγραφεί προτάσεις. Αυτές λοιπόν να τις επεξεργαστούμε, να τις βελτιώσουμε, να τις επικαιροποιήσουμε και με αυτές να προχωρήσουμε.

Τούτη την ώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη ο λόγος να πάρει τη μορφή συγκεκριμένων ρεαλιστικών προτάσεων πάνω στις οποίες θα θεμελιώσουμε τις θέσεις μας και τις διεκδικήσεις μας, με υπευθυνότητα, χωρίς εγωκεντρισμούς και προκαταλήψεις, χωρίς ετικέτες και αφορισμούς, με τη συνεργασία όλων των δυνάμεων που βάζουν στο επίκεντρο τον εκπαιδευτικό λειτουργό και το δημόσιο σχολείο.

Θα αποδεχτούμε τη βαρβαρότητα των μνημονιακών πολιτικών ή θα πιστέψουμε στη δύναμή μας και θα αντιδράσουμε, για να διαφυλάξουμε αυτό που κατέκτησαν οι συνάδελφοί μας στο παρελθόν με αγώνες;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οφείλουμε όλοι μαζί να συνεχίσουμε τον αγώνα για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών που πλήττουν τους εκπαιδευτικούς και όλους τους εργαζόμενους, τη δημόσια εκπαίδευση, αλλά και το σύνολο των κοινωνικών αγαθών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ηρώ Σολωμού

Σύλλογος Παιονίας

Καλησπέρα. Είμαι δασκάλα ειδικής αγωγής, ΠΕ71. Έρχομαι από το Κιλκίς, εκπροσωπώ το Σύλλογο Παιονίας και είμαι εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Είμαι αναπληρώτρια δασκάλα και φυσικά απολυμένη αναπληρώτρια γιατί στην ειδική αγωγή και στον κλάδο ΠΕ71, δεν έχει διοριστεί ποτέ κανένας. Διανύουμε εδώ και 13 χρόνια ένα καθεστώς εργασιακής ομηρίας. Θα προσπαθήσω να σας εξηγήσω με δυο λόγια τι σημαίνει να είσαι αναπληρωτής:

Εμείς οι αναπληρωτές, κάθε σχολική χρονιά, έχουμε τις ίδιες υποχρεώσεις, δεν έχουμε όμως τα ίδια δικαιώματα με όλους εσάς τους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Γνωρίζετε ότι μια γυναίκα αναπληρώτρια, στην ομορφότερη στιγμή της ζωής της, και εννοώ τη μητρότητα δε δικαιούται άδεια ανατροφής και υποχρεούται να επιστρέψει άμεσα στο σχολείο της; Φυσικά, δεν είναι μόνο το θέμα με τις άδειες εγκυμοσύνης αλλά και με τις αναρρωτικές.

Αν και η εκπαίδευση είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες της ελληνικής κοινωνίας, δυστυχώς καμία κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν της έδωσε την απαραίτητη βαρύτητα και σημασία. Η σημερινή πολιτική ηγεσία, όταν ήταν στην αντιπολίτευση αλλά και όταν ανέλαβε το Υπουργείο Παιδείας, υποσχέθηκε μια σειρά από μέτρα που υποτίθεται θ' ανακούφιζαν τους αναπληρωτές μετά από 5 χρόνια μνημονιακών πολιτικών.

Υποσχέθηκε μόνιμους διορισμούς που μέρα με τη μέρα λιγοστεύουν. Μιλούσε, ως αντιπολίτευση, για πρόσληψη των αναπληρωτών σε μια φάση. Έθετε το ζήτημα ενός ενιαίου πλαισίου αδειών για μόνιμους και αναπληρωτές. Ζητούσε την προσμέτρηση μεταπτυχιακών και διδακτορικών, για μισθολογική εξέλιξη.

Αντί λοιπόν όλων αυτών, παίρνουμε στα χέρια μας ένα πολυνομοσχέδιο κουρελού με ελάχιστες και διάσπαρτες διατάξεις για τους αναπληρωτές, που το μόνο που κάνει είναι να διχάζει τους εκπαιδευτικούς. Όπως είδατε όλοι, αυτές τις μέρες οι αναπληρωτές μονοπωλούν το ενδιαφέρον του κλάδου. Το μόνο που ζητάμε είναι ίση μεταχείριση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς.

Το πιο ελπιδοφόρο κομμάτι της εκπαίδευσης είμαστε εμείς οι νέοι. Ακούστε μας, ελάτε κοντά μας, στηρίξτε μας. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
3. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
4. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
5. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΜΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
2. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
3. ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
2. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ
3. ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΡΑΝΙΑ
4. ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
5. ΖΑΝΕΤΤΟΥΛΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
6. ΖΙΑΚΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
7. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
8. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
9. ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
10. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
11. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
12. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
13. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
14. ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
15. ΜΠΟΝΟΒΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
16. ΜΠΟΥΚΟΜΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
17. ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
18. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
19. ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
20. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
21. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
22. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
23. ΠΟΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
24. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
25. ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
26. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
27. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
28. ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
29. ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
30. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
31. ΧΑΙΔΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
32. ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Χριστίνα Αγγελονίδη

Σύλλογος «Ο Θουκυδίδης»

Η πρότασή μας για την επιμόρφωση του εκπαιδευτικού απορρέει από τη γενικότερη αντίληψή μας για το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών και δυνατοτήτων της εποχής μας. Το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο αξιώνει ριζικό αναπροσανατολισμό του έργου του.

«Ο σωστός εκπαιδευτικός», έλεγε ο Γληνός, «βλέπει στις νέες ψυχές τη δυνατότητα μιας καλύτερης ανθρωπότητας και καθιστά ολόκληρο τον εαυτό του υπηρέτη της δημιουργίας της, βρίσκοντας σε αυτή του την ενέργεια τη βαθύτατη ικανοποίηση του είναι του». Σημειώνουμε την ανάγκη, σε οποιοσδήποτε συνθήκες ο εκπαιδευτικός να μην εγκαταλείπει την αποστολή του μπροστά στις δυσκολίες, αλλά αντίθετα να συμβάλλει αποφασιστικά στην ανύψωση και τη διαπαιδαγώγηση του νέου ανθρώπου, διεκδικώντας παράλληλα την ολόπλευρη στήριξη του έργου του από το κράτος.

Είναι σαφές ότι το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο γενικής παιδείας, θεωρίας και πράξης, απαιτεί έναν εκπαιδευτικό που θα έχει ολοκληρωμένη παιδαγωγική συγκρότηση. Αυτό συνεπάγεται ικανότητα δημιουργικής εφαρμογής των παιδαγωγικών αρχών, υψηλή μόρφωση στις ειδικές επιστήμες και τέλος ενίσχυση της ικανότητάς του στην ερευνητική μεθοδολογία, στη σύνδεση θεωρίας και πράξης, ώστε να γίνει καλύτερος, επιστημονικά πληρέστερος, ικανότερος στην ολόπλευρη μόρφωση των μαθητών του και συνειδητά να μπορεί να στέκεται απέναντι στο «Νέο Σχολείο» που προωθεί τη συγνή ιδεολογική χειραγώγηση εκπαιδευτικών και μαθητών.

Θεωρούμε συνάδελφοι, ότι ο εκπαιδευτικός κάθε ειδικότητας έχει τη δυνατότητα μέσα στο μάθημα της τάξης:

- να διδάξει την ιστορική κι επιστημονική αλήθεια σε αντίθεση με το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων,
- να καλλιεργήσει αγωνιστικές προσωπικότητες έτοιμες να αντιληφθούν, να ερμηνεύσουν, αλλά κυρίως να αλλάξουν τον κόσμο γύρω τους,
- να μην αφήνει «στα αζήτητα» κανέναν μαθητή, σκύβοντας πάνω από τον καθένα ξεχωριστά, εμπνέοντας την πίστη και την αγάπη για τον εαυτό του και τη ζωή,
- να αντιπαρατεθεί στις ρατσιστικές απόψεις, στη ναζιστική-φασιστική Χρυσή Αυγή, στις επικίνδυνες αντιδραστικές θεωρίες όπως αυτή που υποστηρίζει ότι « όλα τα παιδιά δεν παίρνουν τα γράμματα».

Ο δάσκαλος που καταξιώνεται στη συνείδηση του λαού δεν αναλώνεται στο κυνήγι των αρίστων, αλλά επενδύει ιδρώτα στην πάλη όσων τον καταδυναστεύουν.

Ο σύγχρονος χαρακτήρας της επιμόρφωσης

Όλες οι διαδικασίες, τα σεμινάρια, οι ημερίδες καλούν τους εκπαιδευτικούς να επιμορφωθούν σύμφωνα με τη φιλοσοφία και τους στόχους του «Νέου Σχολείου», αποδεχόμενοι το σχολείο της αγοράς, της διαφοροποίησης, των δεξιοτήτων. Επικροτώντας το σχολείο των χορηγών και της επιχειρηματικής δράσης.

Πιο συγκεκριμένα οι εκπαιδευτικοί καλούνται:

- Να επιμορφωθούν στα νέα προγράμματα και στο ψηφιακό

σχολείο. Μέσα από την εφαρμογή των “Νέων Τεχνολογιών” στην εκπαίδευση αντικαθίσταται η γνώση με την εικόνα κι ο έγκυρος επιστημονικός λόγος με την αναρτώμενη αγνώστου προέλευσης πληροφορία.

- Να δουλέψουν με ζήλο τη διαθεματικότητα, κατακερματίζοντας την ολότητα της γνώσης και σχετικοποιώντας την. Δημιουργώντας σύγχυση και παρέχοντας αντιφατικά ερεθίσματα.
- Να διαχειριστούν, να συντονίσουν τη δουλειά της τάξης κι όχι να πάρουν την κύρια ευθύνη της ολόπλευρης μόρφωσης των παιδιών.
- Καλούν τους εκπαιδευτικούς να προωθήσουν στη διδασκαλία τους όλες τις δεξιότητες (8) που θέτει ως προαπαιτούμενο η Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να διαμορφωθούν κατάλληλοι εργαζόμενοι για την ανταγωνιστική αγορά και κερδοφορία των επόμενων 50 χρόνων.
- Καλούν τους εκπαιδευτικούς να επιμορφωθούν στην αυτοαξιολόγηση, δηλ. την αυτοχειρία τους, αποδεχόμενοι τον Διευθυντή- Μάνατζερ που διαχειρίζεται ατομικά τα προβλήματα της σχολικής μονάδας μου και τα επιλύει με βάση τα κριτήρια της αγοράς. Κριτήρια που αντιμάχονται το δικαίωμα των παιδιών της λαϊκής οικογένειας να μορφώνονται ολόπλευρα. Κριτήρια ενάντια στον παιδαγωγικό ρόλο του εκπαιδευτικού που θέλουν να τον μετατρέψουν σε παπαγαλάκι των κατευθύνσεων της κυβέρνησης, της Ε.Ε., του Ο.Ο.Σ.Α.

Εμείς σαν ΠΑΜΕ θεωρούμε ότι η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών όπως και οι επιμορφωτικές διαδικασίες πρέπει να γίνονται στο πλαίσιο **Παιδαγωγικών Σχολών με αυτοτελή λειτουργία αντίστοιχων τμημάτων**, όπου εντός τους θα υπάρχει διαφοροποίηση ανάλογα με τις ηλικίες, τις τάξεις, και τις ειδικότητες. Έτσι, ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν στην εξέλιξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας, με τη δυνατότητα σωστής κι έγκαιρης πρόβλεψης των αναγκών για συγκεκριμένες ειδικότητες, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη την τάση για εναλλαγή σε επιστημονικές ειδικότητες από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, στις Παιδαγωγικές αυτές Σχολές θα μπορούν να επιμορφώνονται ή να συμπληρώνουν γνώσεις οι εκπαιδευτικοί προκειμένου να αλλάξουν ειδικότητα. Στις Παιδαγωγικές Σχολές θα λειτουργούν τα προγράμματα τακτικής επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών, καθώς και του διοικητικού προσωπικού των σχολείων, μέσω μόνιμων στελεχωμένων τμημάτων.

Με βάση τα παραπάνω, θέτουμε τις άμεσες διεκδικήσεις μας:

- Το πτυχίο μοναδική προϋπόθεση για το επάγγελμα. Κατάργηση του πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας και του θεσμού του μέντορα. Κατάργηση του ΑΣΕΠ. Συνολική κατάργηση του 3848/2010.
- Εναντιωνόμαστε άμεσα σε κάθε μορφή σεμιναρίων ή προγραμμάτων, (μεταπτυχιακών και μη, ΚΕΚ), που δίνουν πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας. Απαιτούμε όλη η απαραίτητη γνώση να είναι εντός του πτυχίου. Σε αυτή την κατεύθυνση άλλωστε διεκδικούμε πρακτική άσκηση στο σχολείο, ενταγμένη οργανικά στο πρόγραμμα σπουδών.
- Δημιουργία Ενιαίων Παιδαγωγικών Πανεπιστημιακών Σχολών (ΕΠΠΣ) για την εκπαίδευση κι επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με πλήρη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, που θα δίνουν πλήρη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια σε τμήματα αντίστοιχα με την ειδικότητα. Σήμερα αυτή η επιμόρφωση να γίνεται αποκλειστικά στα αντίστοιχα Πανεπιστημιακά Τμήματα.
- Επιμόρφωση όλων των εν ενεργεία εκπαιδευτικών, κάθε 5 με 7 χρόνια, για έναν χρόνο, με απόσπαση από την εργασία τους, στα μόνιμα τμήματα επιμόρφωσης που πρέπει να δημιουργηθούν μέσα στις Παιδαγωγικές Σχολές (κι ώσπου να δημιουργηθούν αυτές, μέσα στα Παιδαγωγικά Τμήματα). Η επιμόρφωση να αφορά όλα τα επιστημονικά πεδία και τα διδακτικά αντικείμενα. Άρα, φορείς υλοποίησης, εποπτείας και αξιολόγησης της επιμόρφωσης θα είναι οι Παιδαγωγικές Σχολές. Κάθε έκτακτη επιμόρφωση να γίνεται επίσης με τους ίδιους όρους μέσα στις ΕΠΠΣ.

Το ΠΑΜΕ καλεί τους συναδέλφους να μην σκύψουν το κεφάλι! Είτε θα γίνουμε δάσκαλοι που θα τολμήσουμε να διδάξουμε την αλήθεια, τον αγώνα και τελικά την αξιοπρεπή και τίμια στάση ζωής στους μαθητές μας, είτε θα μετρήσουμε το μπόι μας με βάση τα κριτήρια των επιχειρήσεων, των καπιταλιστών που βλέπουν σε κάθε μαθητή κι έναν πιθανό πελάτη και αυριανό εργαζόμενο προς εκμετάλλευση. Ο καθένας as πάρει θέση.

Γιάννης Δελής

Ε΄ Σύλλογος Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

έγινε λόγος για τον Κώστα Παπλωματά που πλημμυρίζει το νου και την καρδιά μας.

Λόγος ταυτόχρονα για τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό, ο επικίνδυνος και διαβρωτικός ρόλος του οποίου δεν έγκειται μόνο στη στήριξη που παρέχει σε μια Κυβέρνηση, αλλά στο ότι βάζει πλάτη για να υλοποιηθεί μια ολόκληρη στρατηγική, που λειτουργεί σαν δρεπανοφόρο άρμα για τα όσα κατάφερε με αμέτρητες θυσίες να κατακτήσει η εργατική τάξη και ο λαός μας.

Κι αυτή η στρατηγική που υλοποιείται χωρίς σταματημό από τις Κυβερνήσεις από το '90 και μετά πιο σχεδιασμένα και πιο βαθιά και όνομα έχει, ανταγωνιστικότητα τη λένε και επιτελεία διαθέτει, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΟΟΣΑ και μεγάλους

κερδισμένους βγάζει τους επιχειρηματικούς ομίλους το κεφάλαιο γενικότερα, μα έχει και τους μεγάλους χαμένους τους εργαζόμενους, εμάς δηλαδή, τα παιδιά μας, το μέλλον τους.

Αυτή η στρατηγική σε περιόδους οικονομικής κρίσης, που είναι πάντα το επόμενο στάδιο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, υλοποιείται με μεγαλύτερη ταχύτητα και ένταση παντού, σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες, είτε έχουν μνημόνιο, είτε δεν έχουν, είτε έχουν υψηλό χρέος, είτε όχι.

Φυσικά αυτή η στρατηγική εξειδικεύεται σε κάθε χώρα και κλάδο και αυτή είναι που ορίζει τελικά τις εξελίξεις και στην παιδεία. **Αυτή η στρατηγική αποτέλεσε και αποτελεί το βασικό άξονα της δράσης της Ομοσπονδίας μας**, όχι μόνο τη διετία που πέρασε, αλλά τις προηγούμενες δεκαετίες.

Στην υπεράσπιση αυτής της στρατηγικής η ΔΟΕ κυριολεκτικά διέπρεψε, τόσο που ανάγκασε ακόμα και την Υπουργό Παιδείας να την επαινέσει δημόσια. Δεν είναι θαρρούμε λίγο μα καθόλου λίγο μια Εκπαιδευτική Ομοσπονδία να υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια το λεγόμενο νέο σχολείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα προγράμματά της που κατακλύζουν τα σχολεία μας και τα μυαλά των παιδιών μας.

Δεν είναι και λίγο μια Εκπαιδευτική Ομοσπονδία να μοχθεί για τα διαφοροποιημένα προγράμματα, για την αυτονομία της σχολικής μονάδας, που τους ταξικούς φραγμούς θα τους μετατρέψει σε ταξικά τείχη. Δεν είναι και λίγο μια Ομοσπονδία να προσφέρει η ίδια στο πιάτο την καλή αξιολόγηση και να την παίρνει ο σημερινός Υπουργός Παιδείας Μπαλτάς να την εμφανίζει ως νομοθέτημα δικό του.

Αυτή είναι η πραγματική ουσία του κυβερνητικού συνδικαλισμού. **Αυτός ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, γνωστός και ως «παλιός», δεν πατάει καλά στα πόδια του τώρα τελευταία**, έχει φθαρεί στη συνείδηση αρκετών συναδέλφων και χάνει αρκετά ερείσματα.

Την ίδια όμως στιγμή **το κενό που αφήνει αυτός ο παλιός κυβερνητικός συνδικαλισμός καλύπτεται σε μεγάλο βαθμό από τον νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό**, που αποτελεί και τη μεγάλη παγίδα για το κίνημα. Με αριστερή ρητορεία και με επαναστατικές κορώνες έρχεται αυτός ο συνδικαλισμός να πάρει τη σκυτάλη από τον παλιό, όπως πήρε τη σκυτάλη η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από την προηγούμενη συγκυβέρνηση, για να συνεχίσει στην ίδια κατεύθυνση, την ίδια αδιέξοδη, την ίδια καταστροφική για το λαό μας.

Αυτός ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός εκφράζεται και από το γνήσιο αντίτυπό του την παράταξη της ΕΡΑ, ενισχύεται όμως και τρέφεται και από το χώρο των Παρεμβάσεων. Είναι δυο χώροι που λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία, συνεργάζονται και συνδιαμορφώνουν τη γραμμή ενσωμάτωσης του κινήματος, γι' αυτό και συμπράττουν εκλογικά σε δεκάδες Σωματεία.

Μόνο χώροι, συνάδελφοι, που έχουν στρατηγική σύμπλευση μπορούν να έχουν τέτοια εκτεταμένη συνεργασία και συμπόρευση. Τους είδαμε στους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος, αυτές τις δυνάμεις, σας είδαμε να καλλιεργείτε συνειδητά αυταπάτες, ότι αρκούσε μια κυβερνητική εναλλαγή, ότι αρκούσε μια Κυβέρνηση με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, μέσα στα δεσμά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον καπιταλιστικό δρόμο για να δει προκοπή ο λαός μας.

Κι αφού αυτή η κυβερνητική αλλαγή έγινε και πέρασε ο μήνας του μέλιτος, ήρθε η συμφωνία της 20^{ης} Φλεβάρη, η παράταση δηλαδή του μνημονίου για να αποκαλύψει σε όλους τη σκληρή πραγματικότητα. Μιλώ για την εποχή που αυτές οι δυνάμεις **επιχειρούσαν να σύρουν το κίνημα στο ρόλο του υποστηρικτή, του κλακαδόρου της Κυβέρνησης**, για να ενισχύσει τη διαπραγματευτική της θέση.

Είναι η εποχή που **ο χώρος των Παρεμβάσεων αναζητεί απεγνωσμένα το πρόσημο της νέας Κυβέρνησης**, ψάχνει να το βρει κάνοντας πως δεν άκουσαν τον Τσίπρα να ορκίζεται με όλη τη δύναμη της ψυχής του ότι δεν αμφισβητεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO.

Τι κι αν η Κυβέρνηση βάφτιζε πατριωτικό καθήκον την πληρωμή των χαρατσιών, τι κι αν δήλωνε τη συμφωνία της με το 70% των μνημονίων, τι κι αν χάριζε δισεκατομμύρια στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, διαγράφοντας πρόστιμα και χρέη ακόμα και για φοροδιαφυγή, ακόμα και για λαθρεμπόριο.

Τι κι αν άρπαζε τα ταμειακά διαθέσιμα των Δήμων, των ταμείων, των σχολείων, των νοσοκομείων για να πληρώσει τους δανειστές; 7,5 δις έδωσε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τώρα στους δανειστές. Τι κι αν έδινε 500 ζεστά εκατομμύρια στη Lockheed για να συντηρηθούν πέντε αντίκες αεροπλάνα του NATO;

Τι κι αν έδειχναν όλα δηλαδή ότι η αντιλαϊκή πολιτική και στρατηγική συνεχιζόταν; Εσείς εκεί, **στηρίζατε και καλλιεργούσατε εκτός από την αναμονή κάτι πολύ χειρότερο, την ενεργητική κινηματική στήριξη της Κυβέρνησης κι αυτό το κάνατε μαζί όλοι οι υπόλοιποι χτες εκτός από το ΠΑΜΕ, φιλοτεχνώντας το προφίλ της ως δήθεν γενναίου διαπραγματευτή** για τα συμφέροντα του λαού.

Πότε όλα αυτά, όταν η Κυβέρνηση έκοβε αμέσως κάθε συζήτηση ακόμα και για το ξεπάγωμα των μισθολογικών ωριμάνσεων, όταν βούλιαζε τα σχολεία στα χρέη μέχρι το λαιμό, όταν αρνούσαν ακόμα και το στοιχειώδες αίτημα να δοθεί ένα γεύμα δωρεάν σε όλα τα παιδιά και ας περίσσειαν τα κροκοδείλια δάκρυα για την ανθρωπιστική κρίση.

Αλήθεια, πόσο μπορεί να περιμένει ένα πεινασμένο παιδί, συνάδελφοι; Πράγματι, διαπραγματεύεται σκληρά η Κυβέρνηση, μόνο που δε διαπραγματεύεται για μας, για τους μισθούς μας, για τα δικαιώματά μας που χάσαμε, για να καλυφθούν οι απώλειες. Για μας επιφυλάσσεται ο λιτός βίος.

Συνάδελφοι, κλείνοντας και στο πιθανότερο ενδεχόμενο της συμφωνίας για το μνημόνιο τρία μιλάμε αλλά και στην περίπτωση μη συμφωνίας ή μερικής συμφωνίας, πρέπει λέμε εμείς να είμαστε έτοιμοι να αντιδράσουμε.

Γιατί όποια κι αν είναι η έκβαση στο παζάρι της λυκοσυμμαχίας, οι εξελίξεις στην εκπαίδευση και στους εκπαιδευτικούς θα πάρουν μεγαλύτερη ταχύτητα και στο περιεχόμενο και στη λειτουργία του σχολείου, είτε με την κυβερνητική πρόταση του μνημονίου των 47 συν 8 σελίδων, είτε με την πρόταση Γιούνκερ, είτε με το ευρώ, είτε χωρίς το ευρώ, το μάρμαρο θα το πληρώσουμε πάλι όλοι εμείς, θα το πληρώσει ο λαός.

Γιατί όχι μόνο τα μνημονιακά μέτρα είναι εδώ και θερίζουν τις ζωές μας, αλλά και τα καινούρια που έρχονται θα προστεθούν στα προηγούμενα. Μιλάμε για τον αυτόματο μηχανισμό διόρθωσης που μπήκε στο τραπέζι χτες, γιατί η ανταγωνιστικότη-

τα, η μήτρα των μέτρων είναι εδώ και την υπηρετεί και η συ-
κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Τι θα κάνει το κίνημα συνάδελφοι, τι θα κάνουμε εμείς; Θα διαλέγουμε το σκοινί που θα μας κρεμάσουν στηρίζοντας και διαδηλώνοντας για τη μια ή την άλλη επιλογή της αστικής τάξης, για τη συμφωνία-λαιμητόμο ή για μια ρήξη μαϊμού;

Εμείς λέμε ότι το κίνημα πρέπει να κατακτήσει τον αυτοτελή του ρόλο, να αντιπαρατεθούμε ως τάξη προς τάξη. Εμείς όλοι να βάζουμε τις κόκκινες γραμμές κι όχι οι Υπουργοί, εμείς να χτίσουμε πρέπει το μέτωπο και την κοινωνική συμμαχία για την πραγματική ρήξη, για την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών και την αναπλήρωση των απωλειών.

Κι αυτό χρειάζεται τρεις απλές προϋποθέσεις: Αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερής διαγραφή του χρέους και ο λαός στα χέρια του να έχει το τιμόνι της εξουσίας. Γι' αυτό υπάρχουμε εμείς.

Θεώνη Δρόσου

Σύλλογος «Ο Αριστοτέλης»

Συνάδελφοι, είμαι αναπληρώτρια εκπαιδευτικός, είμαι εκλεγμένη από το Σύλλογο «ο Αριστοτέλης», από το ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ.

Θέλω να σας πω ότι μπορεί αυτή τη στιγμή η σχολική χρονιά να έχει τελειώσει, όμως οι αγωνίες των αναπληρωτών δεν έχουν τέλος. Συνεχίζουμε να αγωνιούμε για το πώς το πότε αλλά και το με ποιες συνθήκες θα μας προσλάβουν, χιλιάδες συνάδελφοί μας καταδικάζονται στην ανεργία, κάθε χρόνο πηγαίνουμε από μέρος σε μέρος, από τόπο σε τόπο καλύπτοντας μόνιμα και διαρκή κενά.

Γατί, όπως είναι καθαρό, συνάδελφοι, **η Κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει, όμως η πολιτική που δημιουργεί τα προβλήματά μας είναι και θα είναι εδώ.**

Το ΠΑΜΕ είναι η μοναδική δύναμη που με συνέπεια μας στηρίζει, χωρίς ταλαντεύσεις έβαζε και βάζει ως βασική κατεύθυνση και προσανατολισμό στους αναπληρωτές τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Οι προσπάθειες που γίνονται από τις δυνάμεις, που πιστεύουν στις διαχειριστικές λογικές, διαιρώντας τα αιτήματά μας, αποσπώντας τα από το βασικό προσανατολισμό, οι προσπάθειες διαίρεσης ακόμη και των ίδιων των εκπαιδευτικών, ανάλογα με τη σχέση εργασίας, αλλά και ακόμη ανάλογα με την ειδικότητα, καθώς επίσης κι η υποστήριξή τους από δήθεν δυνάμεις που τάχα στέκονται κριτικά απέναντί τους, **ένα στόχο έχουν: τη διάσπαση των εργαζομένων, την απομάκρυνσή μας από τα Σωματεία μας, από τη βασική κατεύθυνση που θα πρέπει να έχουμε μέσα στο κίνημα, τη διεκδίκηση της μόνιμης και σταθερής δουλειάς για όλους.**

Είναι καθαρές προσπάθειες που υπηρετούν τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Κυβέρνησης, του κεφαλαίου. Μιας πολιτικής που μας θέλει διαιρεμένους, με σκυμμένο το κεφάλι, με τσακισμένα εργασιακά δικαιώματα, μισοεργαζομένων, μισοάνεργους.

Το νέο πολυνομοσχέδιο κινείται και αυτό σε μία τέτοια γραμμή, δεν κάνει κουβέντα για μόνιμους διορισμούς, ίσα-ίσα προχω-

ράει κι ένα βήμα παραπέρα λέγοντας ότι θα μπου συνάδελφοι μέχρι και φαντάροι για να καλύψουν τα κενά στο σχολείο, όπως αντίστοιχα στον τομέα της υγείας θα μπου γιατροί.

Η μόνιμη και σταθερή δουλειά, συνάδελφοι, δε θα πρέπει να φαίνεται ως κάτι ανέφικτο, είναι το αίτημα που απαντά στις ανάγκες μας, στις ανάγκες τις δικές μας, στις ανάγκες των παιδιών μας, που θα βρεθούν χωρίς δασκάλους τη στιγμή που το ίδιο το Υπουργείο δέχεται την έλλειψη χιλιάδων εκπαιδευτικών στα σχολεία, τη στιγμή που το ίδιο το Υπουργείο μένει πιστό στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κεφαλαίου, περί κινητικότητας, περί ευέλικτων μορφών εργασίας, απλήρωτης ανασφάλιστης δουλειάς.

Είναι λοιπόν αίτημα ρεαλιστικό η μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων της εκπαίδευσης εδώ και τώρα. Γιατί λοιπόν, συνάδελφοι, να είναι εφικτό να ζούμε στην αβεβαιότητα, στην ανεργία, τη μισοδουλειά και να μην είναι εφικτό και αναγκαίο να έχουν όλα τα παιδιά δάσκαλο από την πρώτη μέρα, αλλά και οι εκπαιδευτικοί να πιάσουν δουλειά από την πρώτη μέρα, σταθερή, μόνιμη, με αξιοπρεπή μισθό;

Το προηγούμενο διάστημα αναφέρθηκε και πιο πριν έγινε μία κίνηση, **πάρθηκε μία πρωτοβουλία από αναπληρωτές, μαζεύτηκαν 1500 υπογραφές πανελλαδικά,** πάρθηκαν αποφάσεις από τα Σωματεία, έγινε κινητοποίηση στο Υπουργείο με κύριο αίτημα τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων εδώ και τώρα.

Το αίτημα, συνάδελφοι, αυτό το απέρριψαν και το απορρίπτουν καθημερινά στην πράξη όλες οι άλλες δυνάμεις. Είναι αυτές οι δυνάμεις, που το προηγούμενο διάστημα (και το θυμόμαστε καλά εδώ μέσα αυτό) βάζανε στους αναπληρωτές το «αίτημα», μείνε πρώτα λίγο αναπληρωτής και μετά θα δούμε!

Αντίστοιχα από την άλλη πλευρά υπάρχει μία δύναμη που μπορούμε να στηριχτούμε, να παλέψουμε στο πλευρό της, είναι μία δύναμη που είναι εγγυήτρια του αγώνα μας, υπάρχει η δύναμη που δε σφύριξε ποτέ αδιάφορα μπροστά στο αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, που δεν έβαλε ποτέ πλάτη στη γιγάντωση της ελαστικής εργασίας.

Το ΠΑΜΕ είναι η δύναμη που ενώνει τους εργαζομένους, στη βάση των κοινών τους συμφερόντων και προβλημάτων, που αταλάντευτα κι ασυμβίβαστα δεν καλλιεργήσε και ούτε καλλιεργεί κλίμα αναμονής. Δεν έσπειρε και δε σπέρνει αυταπάτες ότι με μία κυβερνητική αλλαγή θα λυθούν τα προβλήματα του λαού.

Συνάδελφοι, η ανάγκη για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για εργασία με δικαιώματα, είναι αυτό που μας ενώνει και μας κάνει να αγωνιστούμε ενάντια στη μήτρα του προβλήματος, ενάντια στη στρατηγική του κεφαλαίου, που μας θέλει φτηνούς ευέλικτους εργαζόμενους, ενάντια στην κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θέλει την ελαστική εργασία να αποτελεί προϋπόθεση για να αποκτήσει ο εκπαιδευτικός κάποια στιγμή, ίσως στη δεύτερα παρουσία, μία μόνιμη δουλειά.

Κι ένα τελευταίο, συνάδελφοι, όσοι βάζουν εδώ μέσα και βάλανε και χθες όρους και προϋποθέσεις για την εργασία, αυτοί είναι που βάζουν και όρους και προϋποθέσεις για μόνιμη ανεργία. Ευχαριστώ πολύ.

Παναγιώτης Ευαγγέλου

Σύλλογος Ανατολικής Αττικής «Αλέξανδρος Δελμούζος»

Συνάδελφοι, καλημέρα, είμαι από το Σύλλογο Ανατολικής Αττικής «Ο Δελμούζος», εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ.

Συνάδελφοι, **καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της πλειοψηφίας του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ για όλη τη διετία,** γιατί κινήθηκε στη γραμμή της συναίνεσης και της αποδοχής της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Κυβερνήσεων τους στην παιδεία.

Και αναφερόμαστε στο «νέο» σχολείο, στην «καλή» αξιολόγηση, στα προγράμματα, στις ποσοτώσεις για τους διορισμούς, στη συμμετοχή στο ΕΣΥΠ στον κοινωνικό διάλογο, ακόμα και στην περίοδο των πιο βάρβαρων αντιλαϊκών μέτρων και μνημονίων, γιατί μετέτρεψε το ΙΠΕΜ σε ινστιτούτο που κατάντησε να διαχειρίζεται κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να επιμορφώνει τους εκπαιδευτικούς στην κατεύθυνση του «νέου» σχολείου!

Από το προηγούμενο συνέδριο της ΔΟΕ αναπτύχθηκαν αρκετοί αγώνες που εξέφραζαν τη δίκαιη οργή και αγανάκτηση απέναντι στην τότε κυβερνητική πολιτική, γιατί οι εκπαιδευτικοί αλλά και γενικότερα οι δημόσιοι υπάλληλοι έχασαν βασικά δικαιώματα. Ήταν αγώνες για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόρφωση, στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, στην περίθαλψη, στη σύνταξη.

Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ακύρωσαν στην πράξη την αντιδραστική αξιολόγηση, παρά και ενάντια στην ενδοτική τακτική της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ και αναφερόμαστε στη ΔΑΚΕ και στη ΔΗΣΥ, εξήγγειλε αγωνιστικές κινητοποιήσεις χωρίς καμία προετοιμασία και την ίδια στιγμή συμφωνεί με την ουσία της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, αποδέχεται το νέο σχολείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αξιολόγηση, τη διαφοροποίηση, την αυτονομία της σχολικής μονάδας.

Αποδέχεται τις ελαστικές μορφές εργασίας, γι' αυτό και στηρίζει τον ΑΣΕΠ και τις ποσοτώσεις στους διορισμούς. Το 60% από τον ΑΣΕΠ, το 40% από τους πίνακες, ότι δηλαδή ακριβώς θεσμοθέτησαν και οι προηγούμενες Κυβερνήσεις. Συμμετείχε στον κοινωνικό διάλογο, ακόμα και στην περίοδο των πιο βάρβαρων αντιλαϊκών μέτρων μνημονίων.

Στους αγώνες που αναπτύχθηκαν η ΕΡΑ, οι Παρεμβάσεις και η ΕΚΕ καλλιεργήσαν συνειδητά αυταπάτες ότι με μία Κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του συστήματος, **θα έρθει και πολιτική αλλαγή υπέρ του λαού.** Η Κυβέρνηση πραγματικά άλλαξε, όμως τα προβλήματα συνολικά και η αντιλαϊκή πολιτική παραμένουν.

Σε κάθε περίπτωση τις επόμενες μέρες είτε υπάρξει ανάμειξη στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τους δανειστής-εταίρους έτοιμη συμφωνία, είτε όχι, **θα έρθουν να προστεθούν στα παλιά αντιλαϊκά μέτρα και νέα,** συνεχίζοντας το χτύπημα στο λαϊκό εργατικό εισόδημα.

Από την πρόταση των 47 συν 8 σελίδων της συγκυβέρνησης τίποτα δε μένει όρθιο. Έχουμε σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις, αύξηση του ΦΠΑ από 13% σε 23% στα βιομηχανοποιημέ-

να τρόφιμα και σε πολλά προϊόντα εντατικής κατανάλωσης, έχουμε βάρβαρη επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα, διατήρηση του ΕΝΦΙΑ και των προηγούμενων νόμων για τη φορολογία του εισοδήματος και άλλα.

Προσέξτε, σε όλα αυτά, συνάδελφοι, **έρχεται από προχτές να προστεθεί και ο αυτόματος μηχανισμός διόρθωσης, αυτός που θα τσακίζει μισθούς και συντάξεις**, ο οποίος σημειώστε ότι προβλεπόταν κι από το προηγούμενο μνημόνιο, αλλά έμενε ανενεργός και έρχεται τώρα να ενεργοποιηθεί.

Κι ενώ έχει καταθέσει αυτές τις προτάσεις **η Κυβέρνηση, καθημερινά εμφανίζεται να μαδάει τη μαργαρίτα, υπογράφουμε, δεν υπογράφουμε**, προσπαθώντας να πείσει το λαό ότι σκίζεται για το καλό του. Η αλήθεια είναι ότι κάθε μέρα που περνά φαίνεται ακόμα πιο καθαρά για ποιας τάξης τα συμφέροντα παλεύει.

Επιβεβαιώνεται, λοιπόν, πως δεν αρκεί να αλλάξεις μια Κυβέρνηση και να έρθει μια άλλη για να λυθούν τα προβλήματά. **Συνειδητά οι Ηγεσίες των Παρεμβάσεων, της ΕΡΑ και ΕΚΕ υπηρέτησαν την εναλλαγή κυβερνητικού διαχειριστή, εντός των τειχών** του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, του συστήματος, αφήνοντας όμως στο απυρόβλητο τις αιτίες της αντιλαϊκής επίθεσης.

Όλες μαζί καλούσαν και καλούν τους εργαζομένους σε συλλαλητήρια, πότε για την υπεράσπιση κυβερνητικής διαπραγματεύσεως, πότε σε συλλαλητήρια που πρωτοστατούν τα στελέχη της Κυβέρνησης, αποκρύβοντας ότι χωρίς σύγκρουση με τον πυρήνα, με την αιτία που φέρνει βάρβαρα μέτρα για το λαό.

Δηλαδή τη στρατηγική της ανταγωνιστικότητας, που θέλει την εργατική τάξη φτηνή, ευέλικτη και χωρίς δικαιώματα, χωρίς ρήξη με τα μονοπώλια και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς τους, χωρίς το λαό να έχει στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας, δεν μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για υγεία, για παιδεία, για ελεύθερο χρόνο για τα παιδιά μας.

Διαφορετικά η ρήξη, συνάδελφοι, γίνεται άδειο πουκάμισο, κουβέντα δηλαδή να γίνεται, να μένει ο λαός εγκλωβισμένος στον στενό κορσέ της καπιταλιστικής οικονομίας.

Ρήξη πραγματική δεν σημαίνει αλλαγή νομίσματος, με το λαό στη γωνία, άνεργο, φτωχό και πάλι εκμεταλλεμένο από την πλουτοκρατία.

Καμιά ρήξη και ανατροπή, συνάδελφοι, δεν έφεραν οι δυνάμεις που καλούσαν το λαό σε αγώνες για να φύγει η Κυβέρ-

νηση και αργότερα βλέπουμε. Έχουμε λοιπόν χρέος απέναντι στη ζωή μας και στα παιδιά μας να αντισταθούμε.

Η λύση βρίσκεται στους αγώνες που κρατούν τις σημαίες των εργατικών λαϊκών συμφερόντων, στα πανό και τα πλακάτ, που αναγράφονται τα δικαιώματα και οι ανάγκες μας και όχι οι ανάγκες των αφεντικών. Η λύση βρίσκεται στην αναμέτρηση μέσα στους χώρους δουλειάς, στην κατά μέτωπο αντιμετώπισή μας απέναντι στους εκμεταλλευτές μας, στους μοναδικούς κερδισμένους των νέων βάρβαρων μέτρων.

Λοιπόν βάζουμε τις δικές μας κόκκινες γραμμές:

Γυρνάμε την πλάτη σε αυτούς που μας θέλουν να βαράμε παλαμάκια στο ρυθμό της Κυβέρνησης και των εταίρων της, κλακαδόροι σε μια διαπραγματεύση που μας σπρώχνει στη φτώχεια για τα κέρδη των λίγων.

Γυρνάμε την πλάτη στους υπερασπιστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις Ενώσεις των καπιταλιστών και στους υπηρέτες τους, που διαδηλώνουν για το δικαίωμά τους να συνεχίσουν να ζουν από τον ιδρώτα των άλλων, να συνεχίζουν να εκμεταλλεύονται ακόμα πιο άγρια τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού.

Γι' αυτό το λόγο χρειαζόμαστε Σωματεία και Ομοσπονδίες κάστρα του ταξικού αγώνα, όπλο στα χέρια μας. Εμείς θα δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό σε αυτή την κατεύθυνση για ένα τέτοιο κίνημα με ένα τέτοιο προσανατολισμό, όπως κάναμε και τα δύο προηγούμενα χρόνια.

Νίκος Ζαπάντης

Σύλλογος Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή ότι όπως και στον οικονομικό απολογισμό, έτσι και στον οικονομικό προϋπολογισμό η κριτική που κάναμε και θα κάνουμε σαν ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών έχει κυρίως χαρακτήρα πολιτικό και όχι διαχειριστικό.

Συγκρίνοντας τον προϋπολογισμό εσόδων-εξόδων του συνδικαλιστικού έτους 2014-2015 με αυτόν του 2015-2016, διαπιστώνουμε ότι κάποιες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ τους δεν αλλάζουν τη γενική φιλοσοφία της σημερινής πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ) στο ζήτημα της διαχείρισης των οικονομικών της Ομοσπονδίας.

Για τον προϋπολογισμό των εσόδων

1. Από τους 16 κωδικούς που υπήρχαν στον προηγούμενο προϋπολογισμό, εμφανίζονται σήμερα 17, με καινούριο κωδικό αυτόν που αφορά το κομμάτι της συνδρομής για τη στήριξη των διωκόμενων συναδέλφων. Έτσι ο ενιαίος κωδικός που αφορούσε τη συνδρομή των 24€, έχει σπάσει σε δύο κωδικούς, σε έναν των 22€ και σε έναν άλλο των 2€.

2. Όλοι οι άλλοι 14 κωδικοί που αφορούν έσοδα από επιχορηγήσεις, δωρεές, εισφορές, αχρεωσίτως εισπραχθέντα, έσοδα κεφαλαίων και μεμονωμένες συνδρομές είναι ακριβώς ίδιοι με τους περσινούς, προϋπολογίζουν δηλαδή τα ίδια ακριβώς έσοδα.

3. Αυτό που διαφέρει είναι το αποθεματικό συνδρομών παιδιών χρήσεων, που εμφανίζεται αυξημένο κατά 110.000€, και το αποθεματικό της προηγούμενης χρήσης, που επίσης εμφανίζεται αυξημένο κατά 50.000€ περίπου. Έτσι στο σύνολο εσόδων προϋπολογίζεται αυξημένο κατά 160.000€.

Από τα παραπάνω συνάδελφοι φαίνεται ότι η σημερινή πλειοψηφία της Ομοσπονδίας θέλει να κρατήσει τη συνδρομή προς τη ΔΟΕ στο ίδιο ύψος, σε μια περίοδο που οι εκπαιδευτικοί έχουν ήδη γονατίσει από την αντεργατική θύελλα και με την καινούρια συμφωνία-λαιμητόμο της «αριστερής» κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που συμφωνήθηκε χθες με τους εταίρους και τους δανειστές, θα πρέπει και οι εκπαιδευτικοί όπως κι όλη η εργατική τάξη να χάσουν 2,7 δις ευρώ μέχρι το τέλος της χρονιάς και άλλα 5,2 δις μέσα στο 2016. Ειλικρινά, συνάδελφοι, αναφέρομαι σε σας που τα προηγούμενα χρόνια καταψηφίζατε σ' αυτήν την αίθουσα τη μείωση της συνδρομής, πιστεύετε ειλικρινά ότι κάτω από τέτοιες οικονομικές συνθήκες, που θα ζήσουμε τουλάχιστον για τους επόμενους 17 μήνες, θα υπάρχει έστω κι ένας που δεν θα δυσκολεύεται να δώσει συνδρομή στο σύλλογό του για να αποτελεί μέλος του και να μπορεί να παίρνει μέρος στις εκλογικές διαδικασίες του; Ειλικρινά θέλετε να αφήσετε τους συλλόγους χωρίς φυσικά μέλη, μια που δεν θα μπορούν να είναι οικονομικά τακτοποιημένα; Δεν έχουν φτάσει στα αυτιά σας φράσεις όπως «δεν πήγα να ψηφίσω γιατί δεν έχω να πληρώσω τη συνδρομή μου»;

Γι αυτό η πρόταση του ΠΑΜΕ είναι να μειωθεί στα 20€ συνολικά η συνδρομή για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς και τους αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, στα 10€ για τους αναπληρωτές μειωμένης χρονικής απασχόλησης (ίσως εδώ για χρονική απασχόληση πολύ μικρή να χρειάζεται ακόμα πιο μικρή συνδρομή) και στα 5€ για τους ωρομίσθιους. Τα χρήματα αυτά θα πρέπει να τα μοιράζονται εξίσου η ΔΟΕ (10€) και ο τοπικός Σύλλογος (10€). Ακόμα η απόδοση της συνδρομής δεν μπορεί να γίνεται υποχρεωτικά μέσω της ΕΑΠ, δηλαδή μέσω του κράτους, που μας οδηγεί και με την καινούρια συμφωνία στην εξαθλίωση. Η συνδρομή πρέπει να εισπράττεται αποκλειστικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία, στα οποία άλλωστε οι εκπαιδευτικοί είναι μέλη τους.

Για τον προϋπολογισμό των εξόδων

1. Από τους 57 κωδικούς οι 38 παραμένουν και σε αυτόν τον προϋπολογισμό ίδιοι. Τα προϋπολογισμένα έξοδα για την κίνηση και τη στέγαση των μελών του ΔΣ και των αιρετών του ΚΥΣΠΕ, τις περιοδείες τους, τις έκτακτες μετακινήσεις τους και τα λοιπά έξοδά τους στο φετινό προϋπολογισμό είναι, συνάδελφοι, αυξημένα κατά 16% και από 184.500€ που ήταν πέρυσι, στο φετινό προϋπολογισμό φτάνουν στις 214.500€.

Οι προτάσεις του ΠΑΜΕ για τα συγκεκριμένα έξοδα είναι:

- **Να καταργηθούν οι οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ.**
- **Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ να τα παίρνουν από τον**

ταμιά της ΔΟΕ μόνο με υποβολή των αντίστοιχων αποδείξεων.

- **Η επιδότηση του ενοικίου να δίνεται στα μέλη του ΔΣ και στους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ που είναι από την επαρχία και δε ζουν μόνιμα στην Αθήνα, μόνο με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου στον ταμιά της Ομοσπονδίας.**

2. Ο κωδικός εξόδων για τη συμμετοχή της ΔΟΕ στις υπερκείμενες οργανώσεις παραμένει στο ίδιο ύψος. Αυτό σημαίνει ότι η Ομοσπονδία θα συνεχίσει να δίνει 30.000€ ετήσια συνδρομή στην Εκπαιδευτική Διεθνή και την ETUCE, θα συνεχίσει να πηγαίνει στα συνέδριά τους ανά την Ευρώπη και ανά τον κόσμο και άρα θα συνεχίσει να δίνει και άλλα 30.000€ για έξοδα κίνησης-παραμονής των μελών του ΔΣ στα συνέδρια αυτά.

Η πρόταση του ΠΑΜΕ για τα συγκεκριμένα έξοδα είναι:

η να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την Εκπαιδευτική Διεθνή και την ETUCE, γιατί αποτελούν Συνδικάτα μόνο στο όνομα. Στην ουσία αποτελούν μηχανισμούς που συμμετέχουν ενεργά στη συζήτηση, συνδιαμόρφωση και προώθηση των βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου για την εκπαίδευση και εκ των πραγμάτων συμβάλλουν στην ενσωμάτωση και τη χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών.

3. Ο κωδικός για έξοδα κινητοποιήσεων για διεκδίκηση αιτημάτων από 550.000€ που ήταν στον περσινό προϋπολογισμό, προϋπολογίζεται φέτος μειωμένος κατά 20% και φτάνει στις 440.000€. Τι σημαίνει λογικά αυτό; Σημαίνει ότι η Ομοσπονδία είτε εκτιμά και υπολογίζει ότι δεν χρειάζεται να γίνονται κινητοποιήσεις γιατί όλα πάνε μια χαρά, είτε ότι θα υπάρξει ανάμεσα στην Ομοσπονδία και τη νέα κυβέρνηση εργασιακή ειρήνη και όλα τα προβλήματά μας θα λυθούν δια αντιπροσώπων. Τα έξοδα στο συγκεκριμένο κωδικό δείχνουν τη φιλοσοφία της Ομοσπονδίας απέναντι σ' αυτό το ζήτημα. Ενώ χρειάζεται σύγκρουση και ρήξη με τις αντιλαϊκές-αντικατασκευαστικές πολιτικές επιλογές της κάθε φορά κυβέρνησης, όλα δείχνουν ότι στρώνεται το έδαφος για συναίνεση και υποταγή, καθυπόταξη του κινήματος και μετατροπή του σε ρόλο χειροκροτητή.

Η απάντηση στον αντιλαϊκό εφιάλτη που ετοιμάζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα δοθεί στους δρόμους του αγώνα. Το κίνημα θα βάλει τις δικές του «κόκκινες γραμμές», γιατί δεν πάει άλλο.

Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις το ΠΑΜΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ θα καταψηφίσει πολιτικά τον οικονομικό προϋπολογισμό εσόδων-εξόδων της ΔΟΕ για την περίοδο 2015-2016.

Ολυμπία Κυζίκη

Σύλλογος «Η Πρόοδος»

Συζητάμε τα οικονομικά των εκπαιδευτικών και τις δαπάνες για την παιδεία. Τόσο στις γενικές συνελεύσεις των συλλόγων, όσο και στα διοικητικά συμβούλια ΔΟΕ-ΟΛΜΕ καταθέσαμε ένα σύνολο θέσεων και προτάσεων που ανταπο-

κρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των εκπαιδευτικών και των σχολείων. Σήμερα στην 84^η Γ.Σ. τις καταθέτουμε εκ νέου.

Προτάσεις που έχουν να κάνουν:

- Με την ανάκτηση όλων των μισθολογικών απωλειών στα επίπεδα του 2009.
- Το ξεπάγωμα των ωριμάνσεων και την επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.
- Καμία σύνδεση μισθού-αποδοτικότητας. Όχι στην αξιολόγηση-σφαγείο.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά με μαζικούς διορισμούς και μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών. Μέτρα στήριξης των ωρομισθίων, αναπληρωτών και νεοδιοριστων εκπαιδευτικών.
- Κατάργηση του ν. 4024/2011 και ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη.
- Να καταργηθούν τώρα ο ΕΝΦΙΑ και ο φόρος αλληλεγγύης. Να φορολογηθεί στο 45% το μεγάλο κεφάλαιο.
- Κατάργηση του ΦΠΑ με αντίστοιχη μείωση τιμών σε όλα τα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, μείωση κατά 50% των τιμολογίων των πρώην ΔΕΚΟ.
- Να απαγορευτεί κάθε επιχειρηματική δράση στην Παιδεία.
- Να εξασφαλιστεί ενιαία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους.
- Να δοθεί έκτακτο κονδύλι από το Γ.Κ.Π. για δωρεάν γέυμα στο σχολείο για όλους του μαθητές, πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με χρηματοδότηση από τον Γ.Κ.Π., δωρεάν μετακίνηση.
- Να δοθεί έκτακτο κονδύλι από το Γ.Κ.Π. για όλες τις ανάγκες των σχολείων. Μηδενικό ΦΠΑ στους λογαριασμούς και τις δαπάνες των σχολικών επιτροπών. Δωρεάν πετρέλαιο, ρεύμα, νερό, τηλεφωνο στα σχολεία.
- Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονιών και των εκπαιδευτικών για πληρωμή εκπαιδευτικών, συνόδων ΕΑΕ, λειτουργικών εξόδων, τραπεζοκόμων και καθαριότητας, εκπαιδευτικών εκδρομών, βιβλίων, εποπτικού υλικού και για μεταφορά μαθητών.

Συνάδελφοι,

μετά και τη χτεσινή συνεδρίαση του Γιουρογκρούπ και οι τελευταίες μάσκες έπεσαν. Η κατάληξη της νέας αντιλαϊκής συμφωνίας δρομολογείται τις αμέσως επόμενες μέρες με προτάσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ, που αποτελούν λαιμπτόμο για τα εργατικά – λαϊκά δικαιώματα.

Η ελπίδα έφυγε... Η λεπίδα όμως έφτασε με μέτρα 7,9 δις, που θα ξετυλιχθούν από το β' εξάμηνο του 2015 (2,7 δις) και για το 2016 (5,2 δις)

Βασικοί άξονες της αντιλαϊκής πρότασης είναι:

- Αύξηση από 4% στο 5% των εισφορών υγείας στις κύριες συντάξεις, δηλ. περικοπές στις κύριες συντάξεις 1%.
- Καθιέρωση εισφοράς υγείας 5% στις επικουρικές συντάξεις, δηλ. μείωση 5% όλων ανεξαιρέτως των επικουρικών συντάξεων

Τα μέτρα αυτά θα έχουν και οριζόντια εφαρμογή, δηλαδή θα εφαρμοστούν ανεξάρτητα από το ύψος των συντάξεων.

- αύξηση εισφορών σε μισθωτούς
- αύξηση της εισφοράς στα επικουρικά ταμεία από 3% στο 3,5%

- Κατάργηση των πρόωρων συντάξεων και σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.
- ΦΠΑ. Με συντελεστές 6%-13%-23% προβλέπονται έσοδα 680 εκατ. € για φέτος και 1,36 δις. για το 2016. Το 30% των τροφίμων μεταφέρεται στον υψηλότερο δείκτη ΦΠΑ (από 13% στο 23%). Αυτό πρακτικά σημαίνει πως όλα τα βιομηχανοποιημένα και συσκευασμένα προϊόντα απογειώνονται κατά 10%, ενώ σε οριστική κατάργηση οδηγούνται και οι μειωμένοι συντελεστές που ισχύουν στα νησιά του Αιγαίου.
- Αύξηση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης με το χαράτσι να διατηρείται και για μισθωτούς με εισόδημα κάτω των 30.000 €.
- Φορολογία στα λεγόμενα «Φρουτάκια» με στο έσοδα 25 εκατ.€ φέτος και 225 εκατ. € το 2016. Δηλαδή τζογάρετε γιατί χανόμαστε.

Από κοντά και οι Αμερικάνοι, που με τηλεφωνική επικοινωνία προς τον πρωθυπουργό, τονίζουν την ανάγκη επίτευξης συμφωνίας, γιατί αλλιώς θα υπάρχουν δυσκολίες για την Ελλάδα και αβεβαιότητες για την Ευρωπαϊκή και παγκόσμια οικονομία.

Συνάδελφοι, τα μέτρα αυτά διατηρούν ακέραιο τον πυρήνα των αντιλαϊκών νόμων που ψήφισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Επιπλέον, αυξάνουν τα φορολογικά βάρη για το λαό και περιέχουν νέες ανατροπές στο Ασφαλιστικό.

Ακόμα κι αν η κυβέρνηση εξασφαλίσει υποσχέσεις για διευθέτηση του χρέους ή συμμετοχή σε επενδυτικά πακέτα, τα αντιλαϊκά μέτρα δεν πρόκειται να ανακοπούν. Γιατί;

Γιατί, τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία στο κεφάλαιο. Χωρίς περικοπές στις δημόσιες δαπάνες και χωρίς την υπερφορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων, τα ελλείμματα που θα προκύπτουν θα συνεχίσουν να αθροίζονται στο χρέος, ακόμα κι αν αυτό μειωθεί.

Επομένως, η κυβέρνηση διαπραγματεύεται νέα αντιλαϊκά μέτρα και μνημόνια διάρκειάς για το λαό.

Το ίδιο, όμως, επιδιώκουν και όσοι δηλώνουν: «**Μένουμε Ευρώπη!**» Ζητούν να προχωρήσουν ταχύτερα οι αναδιαρθρώσεις που βρίσκονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και από αυτήν την άποψη κάνουν κριτική στην κυβέρνηση. Τελικά τα περί «ισοτιμίας» και «μη λιτότητας» είναι παραμύθια για μικρά παιδιά.

Η κυβέρνηση ξέρει ότι ακόμα κι αν ψηφίσει τα μέτρα που συμφωνεί με τους δανειστές, θα χρειαστεί να καθυποτάξει το κίνημα για να τα εφαρμόσει. Γι' αυτό καλεί σε συναίνεση πάνω σε «εθνικούς» στόχους, που είναι όμως στρατηγικές στοχεύσεις του κεφαλαίου και όχι του λαού.

Σε ό,τι αφορά το ταξικό κίνημα, η κυβέρνηση θα πάρει μια ακόμα απάντηση στα κελεύσματά της για υποταγή από το σημερινό συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ στην Αθήνα και την παράλληλη πανελλαδική συγκέντρωση των συνταξιούχων.

Οι «κόκκινες γραμμές» του ελληνικού λαού είναι άλλες: Κατάργηση μνημονίων και όλων των εφαρμοστικών νόμων, ανάκτηση των απωλειών, ρήξη με την ΕΕ, το κεφάλαιο και την εξουσία τους, δηλαδή διαγραφή του χρέους, κοινωνικοποίηση, αποδέσμευση, με το λαό στην εξουσία».

Παναγιώτης Λιάκος

Σύλλογος Φθιώτιδας

Συνάδελφοι,

Τα μνημόνια πέθαναν! Ζήτω το νέο μνημόνιο! **Τα αντιλαϊκά μέτρα που πρότεινε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήρθαν, είναι εδώ και βρισκόμαστε μπροστά σε νέες ανατροπές**, που θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο τη ζωή μας. Από όλα έχει το πανέρι: αύξηση εισφορών Υγείας στις κύριες συντάξεις, καθιέρωση εισφορών υγείας στις επικουρικές, αύξηση εισφορών σε μισθωτούς, αύξηση έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, κατάργηση πρόωρων συντάξεων, μεγαλύτερο ΦΠΑ... κι άλλα ακόμα και να δεις του σου' χω για μετά! Κατά τα άλλα τα μέτρα δεν θίγουν μισθωτούς και συνταξιούχους σύμφωνα με τη κυβέρνηση!

Κάποτε, **για τους παλιότερους στο μισθολόγιο υπήρχε η ΑΤΑ**, που στη διάρκεια της χρονιάς, ανάλογα με το πληθωρισμό, ανέβαζε κατά τι τους μισθούς. **Τώρα έχουμε το Δημοσιονομικό Συμβούλιο, έναν ακόμα αντιλαϊκό θεσμό, μια ΑΤΑ αντίστροφη**, που θα συνεδριάζει τακτικά και, για να πιστούν οι δείκτες των συμφωνηθέντων, θα παρεμβαίνει με οριζόντιες περικοπές δαπανών, μισθών και συντάξεων, υποβαθμίζοντας παραπέρα τις υπηρεσίες Υγείας, και τις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα.

Είναι ολοφάνερο ότι η συμφωνία της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τους θεσμούς και τους δανειστές ακολουθεί κατά γράμμα τη στρατηγική της ΕΕ και δεν είναι τίποτ' άλλο παρά προάγγελος των επώδυνων μέτρων στα εργασιακά, στις συλλογικές συμβάσεις, στην ένταση της φοροληστείας, στις ανατροπές στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Το ζήτημα του Ασφαλιστικού βρίσκεται σχεδόν σε καθημερινή βάση στην επικαιρότητα **στα πλαίσια της προετοιμασίας της κοινής γνώμης για την ασφαλιστική καταίγδα που είναι προ των πυλών**. Το παζάρι για το τι θα δώσουμε, τα μπρος και πίσω της συγκυβέρνησης, οι αξιώσεις των εταίρων και του κεφαλαίου, η ρευστότητα των ταμειακών διαθεσίμων, που τα έχουν ξεζουμίσει οι κυβερνήσεις για λογαριασμό του κεφαλαίου, συνθέτουν μια εκρηκτική κατάσταση.

Ακούμε συχνά πυκνά απ' τους κυβερνώντες και τα φερέφωνα του συστήματος για ανάγκη μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος προκειμένου να γίνει δίκαιο αποτελεσματικό και βιώσιμο. Και μόνο αυτά ακούγοντας, συνάδελφοι, θα πρέπει να κουμπωνόμαστε. **Τι σημαίνει αυτό;** Όρια ηλικίας στα 62 και 67, κατάργηση των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων και επικουρικών συντάξεων, ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα ως χρυσοφόρο κοίτασμα για τα κέρδη τους.

1. Οι κυβερνήσεις της αστικής διαχείρισης βλέπουν οικονομοτεχνικά το ζήτημα του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Βγάζουν νούμερα πολλές φορές παραποιημένα, προτείνουν λύσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη τις λαϊκές ανάγκες αλλά την ανταγωνιστικότητα και τις απαιτήσεις του κεφαλαίου, προβάλλουν μονομερώς τα ελλείμματα των ταμείων, την κακοδιαχείριση τα όρια της συνταξιοδότησης, τη σχέση ασφαλισμένων-συνταξιούχων.

Η κυβέρνηση επικαλούμενη την κακή οικονομική κατάσταση των Ταμείων και του κράτους, προσπαθεί να δικαιολογήσει τις επερχόμενες νέες ανατροπές, ενώ η ευθύνη είναι αποκλειστικά του κεφαλαίου και δική της και ο κόσμος της εργασίας και των λαϊκών στρωμάτων δεν έχει καμία ευθύνη. **Η σημερινή κατάσταση είναι απόρροια συγκεκριμένων πολιτικών ενίσχυσης του κεφαλαίου, από τη δεκαετία ακόμα του '50**, αλλά και της καπιταλιστικής κρίσης, με δεδομένη την αντιλαϊκή διαχείριση από τα κόμματα της πλουτοκρατίας. **Και για να αναφέρουμε μερικά νούμερα για τις απώλειες στα έσοδα των ταμείων: 10,5 δισ. ευρώ απώλεια εισφορών από μειώσεις μισθών και αύξηση της ανεργίας**

2. 12 δισ. ευρώ από οφειλές του κράτους προς τα Ταμεία από το 1993
3. 13 δισ. ευρώ από το «κούρεμα» των ομολόγων με το PSI
4. 60 δισ. ήταν οι «απώλειες» των αποθεματικών τα προηγούμενα χρόνια από τους αντισφαλιστικούς νόμους των προηγούμενων χρόνων
5. 1 δισ. από τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών
6. 2,5 δισ. από τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης
7. Για το 2015 προβλέπεται χρηματοδότηση 8,6 δισ. Όταν το 2012 ήταν 15 δισ και το 2011 21 δισ.
8. Απώλεια 250 εκατ. ευρώ με κάθε μονάδα αύξησης της ανεργίας
9. 2 δισ. κάθε χρόνο από τη γενίκευση των ευέλικτων κι ελαστικών μορφών απασχόλησης
10. 150 εκατ. ευρώ από τη μείωση των μισθών

Από τα παραπάνω φαίνεται ποιος ευθύνεται για την καταστροφή των ασφαλιστικών ταμείων. Βούλιαξαν με ευθύνη του κράτους και του μεγάλου κεφαλαίου και όχι των ασφαλισμένων. Από τον αναγκαστικό νόμο 1611/1950, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων χρησιμοποιήθηκαν κατά κύριο λόγο ως κίνητρα για την ενίσχυση των μεγάλων επιχειρήσεων και του εφοπλιστικού κεφαλαίου, με πρόσχημα την ανάπτυξη. Μόνο για την περίοδο 1951 - 1975 οι απώλειες υπολογίζονται σε 58 δισ. ευρώ. Τα ασφαλιστικά ταμεία μετά από τη διαδικασία του τελευταίου «κουρέματος» έχασαν το 53,50% των αποθεματικών τους. Οι μόνιμα χαμένοι από όλες αυτές τις παρεμβάσεις ήταν τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων και συνεπώς οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Οι σταθερά μόνιμοι κερδισμένοι από αυτήν την πολιτική ήταν και είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις, το μεγάλο κεφάλαιο.

Στόχος είναι ό,τι ισχύει για τις επικουρικές συντάξεις αυτήν τη στιγμή να επεκταθεί και στην κύρια σύνταξη, να μην υπάρχει καμία ουσιαστική συμμετοχή και εγγύηση του κράτους. Το κράτος να εγγυάται τη βασική σύνταξη έως 360 ευρώ και από κει και πέρα ο καθένας να κανονίζει μόνος του τα ζητήματα της υγείας, της πρόνοιας και της ασφάλισης. Η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος εκτιμά ότι «το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης θα περιοριστεί κατά μέσο όρο σε 48,5% την περίοδο 2020 - 2060.

Με βάση τα παραπάνω είναι ξεκάθαρο πως χάνεται κάθε έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης. Τα Ταμεία χωρίς ουσιαστική κρατική συμμετοχή ή εγγύηση και με ρημαγμένα τα έσοδά τους, θα «πληρώνουν» ό,τι μπορούν για την «αναλογική» σύνταξη. Ότι τέχνασμα και αιτιολογία χρησιμο-

ποιείται για να δικαιολογήσει τα βάρβαρα μέτρα που έρχονται, δεν πρέπει να μας ξεγελάνε.

Η συγκυβέρνηση προαναγγέλλει διάλογο για το ασφαλιστικό κι αυτό φτάνει και περισσεύει για να προετοιμάσουμε όχι την άμυνά μας αλλά την αντιμετώπισή μας. Έχουμε σαν εργαζόμενοι πικρή πείρα από τους κοινωνικούς διαλόγους και τις διαπραγματεύσεις, που γίνονται αυτή τη περίοδο και που έχουν στόχο για άλλη μια φορά την παραπλάνηση των εργαζόμενων, ώστε να αποσπαστεί η λαϊκή συναίνεση στα βάρβαρα μέτρα που έρχονται.

Εμείς το λέμε ξεκάθαρα ότι η όποια συμφωνία είναι χαμένος χρόνος για το λαό και χαρές και πανηγύρια για το κεφάλαιο, την ΕΕ κι όλους εκείνους που πλουτίζουν στη πλάτη του λαού. Οι ζωές μας δεν σηκώνουν άλλα μέτρα, κριτήριο για μας είναι η ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών και όχι τα «όρια της πείνας» και ο «ρεαλισμός των ορίων αντοχής της οικονομίας» όπως διατυμπανίζει η κυβέρνηση, που προσπαθεί να χωρέσει τις ανάγκες των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων στις απαιτήσεις του κεφαλαίου. **Έχουμε δικαίωμα να ζούμε με αξιοπρέπεια τόσο από την δουλειά μας, όσο κι όταν αποχωρούμε.** Δεν μπορεί η αξιοπρέπεια του εργαζόμενου να καθορίζεται από τους δείκτες και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, από τις επενδύσεις και τα τζογαρίσματα των αποθεματικών..

Εμείς στο ΠΑΜΕ αντιμετωπίζουμε την κοινωνική ασφάλιση σαν μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των εργαζόμενων. Είναι δικαίωμα δε μας χαρίστηκε, αλλά ήταν αποτέλεσμα σκληρών, πολύχρονων και αιματηρών αγώνων της πάλης του εργατικού κινήματος. Αποκαλύπτουμε διαρκώς και διαχρονικά τις αιτίες που γεννούν τα προβλήματα. Είναι πρόβλημα πολιτικό και ταξικό, καθώς φανερώνεται η αντίθεση του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος με την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Η λύση του εξαρτάται και απαιτεί κεντρικό σχεδιασμό και μια οικονομία που θα βάζει τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες απέναντι από τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. **Οι εισφορές μας, τα ταμειακά διαθέσιμα είναι ο συλλογικός κόπος και ο ιδρώτας και η κλεμμένη υπεραξία μιας ζωής. Δε γίνεται και δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα σαν ανταποδοτικά.**

Η εκτίμησή μας είναι πως, ενώ σήμερα υπάρχουν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις και οι δυνατότητες μέσα από την αύξηση της παραγωγικότητας και της τεχνολογίας να μειωθούν τα όρια συνταξιοδότησης κι ο χρόνος εργασίας παράλληλα με την αύξηση των μισθών των συντάξεων των παροχών υγείας και πρόνοιας, συζητάμε για το τι μπορούμε να περισώσουμε. Οι εργαζόμενοι δεν μπορεί να γυρίσουν πίσω σε συνθήκες του 19^{ου} αιώνα, **διέξοδος στη ρότα της συγκυβέρνησης και στα όρια της πολιτικής των θεσμών της ΕΕ, δεν μπορεί να υπάρξει.** Η πάλη μας επιβάλλεται να βρίσκεται βήματα μπροστά, να παίρνει υπόψη τις νέες συνθήκες και τις σύγχρονες ανάγκες μέσα από ένα πλαίσιο ρεαλιστικών αιτημάτων και διεκδικήσεων που θα περιλαμβάνει :

- Απόσυρση των αποθεματικών των Ταμείων από κάθε λογής «τζόγο».
- Κατάργηση όλων των αντιστασιαστικών νόμων.
- Κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος

- Κατώτερη σύνταξη στα 600 ευρώ.
- Άμεση αποκατάσταση των απωλειών μισθών και συντάξεων, επαναφορά του 13 και 14 μισθού και σύνταξης
- Κατάργηση της αύξησης των εισφορών των εργαζόμενων που επιβλήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Σταδιακή κατάργηση της εργατικής ασφαλιστικής εισφοράς. Πλήρης ανάληψη της ευθύνης από το κράτος και το μεγάλο κεφάλαιο. Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών. Άμεση κατάργηση της εισφοράς των εργαζόμενων στον κλάδο Υγείας.
- Πλήρη, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με κρατική χρηματοδότηση 100%, με ανανέωση των βιβλιαρίων ασθενείας, για όλους τους ανέργους και τις οικογένειές τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Κάλυψη όλων των αναγκαίων ιατρικών και εργαστηριακών εξετάσεων από το κράτος.
- Καταβολή των προνοιακών επιδομάτων στην ώρα τους. Καταβολή του επιδόματος και της σύνταξης σε όσους βρίσκονται σε αναμονή για εξέταση, επανεξέταση ή έκδοση απόφασης.
- Άμεσες προσλήψεις στα ασφαλιστικά ταμεία, στους ελεγκτικούς μηχανισμούς

Διέξοδος μπορεί να υπάρξει μόνο σε ρήξη με το κεφάλαιο και την ΕΕ, με μαζικούς και ταξικούς αγώνες, που θα διεκδικούν όλα τα παραπάνω, παίρνοντας την κατάσταση στα χέρια μας, χωρίς εκπτώσεις στις διεκδικήσεις μας. **Να μη περάσει η συμφωνία-λαιμπτόμος για τα δικαιώματα του λαού. Οι δικές μας κόκκινες γραμμές είναι: ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ-ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ-ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΕ και το ΚΕΦΑΛΑΙΟ-ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ-ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ** αφέντη στον τόπο και το πλούτο που παράγει.

Ντιάνα Λιάκου

Σύλλογος «Γ. Σεφέρης»

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών «Γιώργος Σεφέρης», νηπιαγωγός, ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών.

Μέσα στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης και της επικείμενης συμφωνίας με τους δανειστές, το σύνολο της εκπαίδευσης και συνεπώς και η Προσχολική Αγωγή δε θα βγουν αλώβητοι. Σ' αυτή την κατεύθυνση, καταθέτουμε στην 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου το πλαίσιο του ΠΑΜΕ για την Προσχολική Αγωγή.

- **Ενιαία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν 2χρονη προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά.**
- **Μαζικοί διορισμοί μόνιμων νηπιαγωγών.**
- **15 παιδιά ανά τμήμα. 2 νηπιαγωγοί στα τμήματα που σήμερα έχουν 25 παιδιά.**
- **Τμήματα ένταξης και Ειδικά Νηπιαγωγεία για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες που οι γονείς εξαναγκάζονται να τα κρατούν στο σπίτι ή πέφτουν θύματα των ΜΚΟ και της εκκλησίας.**
- **Ένας εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής για κάθε ένα παιδί που χρειάζεται παράλληλη στήριξη.**
- **Κανένα προνήπιο εκτός δημόσιου Νηπιαγωγείου.**
- **Να καταργηθεί ο άθλιος θεσμός της κλήρωσης και η ηλεκτρονική εγγραφή όπου εφαρμόζεται.**

- Η λειτουργία των ολοήμερων Νηπιαγωγείων να καλύπτει πρώτα και κύρια τις ανάγκες του παιδιού με πλήρη σίτιση, όλων των παιδιών στο σχολείο με μαγειρεία και τραπεζαρία, με διασφάλιση χώρων ξεκούρασης, με βοηθητικό προσωπικό, με υγιεινή διαμονή.
- Όχι στην αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση. Καμία νηπιαγωγός να μη συνδράμει σ' αυτή την κατεύθυνση.
- Καμία διαφοροποίηση για τα Νηπιαγωγεία μας.
- Κατάργηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων.
- Να βγουν οι επιχειρήσεις από τα Νηπιαγωγεία.
- Γενναία χρηματοδότηση από τις Σχολικές Επιτροπές για τις λειτουργικές ανάγκες και όχι από την τσέπη των γονιών.
- Τα κονδύλια του ΕΣΠΑ ν' αξιοποιηθούν για να στηρίξουν και να διευκολύνουν τις μόνιμες δομές της Προσχολικής Αγωγής και όχι για την αποδόμησή της.
- Πρόληψη υγείας, δωρεάν εμβολιασμοί για όλα τα παιδιά.
- Διασφάλιση δωρεάν δεκατιανού γεύματος για όλα τα παιδιά από τις δομές των Δήμων με χρηματοδότηση από το κράτος.
- Νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου της νηπιαγωγού και καμία επέκταση.
- Καμία κινητικότητα, διαθεσιμότητα, απόλυση. Όλοι οι νηπιαγωγοί σε μόνιμη και σταθερή δουλειά. Μονιμοποίηση των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Πλήρη, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Σ' αυτή την υπόθεση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε προσωπική και παιδαγωγική ευθύνη. Η ζωή και το μέλλον των παιδιών μας μάς αφορά.

Σε καλούμε να ψηφίσεις το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης εκπαιδευτικών που στηρίζει το ΠΑΜΕ για ν' αλλάξουν τα πράγματα στο συνδικαλιστικό κίνημα, για ν' αλλάξουν τα πράγματα στην Προσχολική Αγωγή. Ευχαριστώ.

Νάντια Μπελογιάννη

Σύλλογος «Ο Σωκράτης»

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο «Ο Σωκράτης» Ανατολικής Αττικής, εκλεγμένη με τη ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ.

Μπορεί τη φετινή χρονιά να είδαμε την κυβέρνηση προς τους δανειστές να χρησιμοποιεί τη «δημιουργική ασάφεια» όπως έλεγε, αλλά **στο θέμα των αναπληρωτών και στην κατάσταση που θα δούμε στα σχολεία το Σεπτέμβρη ήταν εξαιρετικά σαφής.** Δε μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρη για τη μοίρα τη δική μας, δηλαδή των χιλιάδων αναπληρωτών. Γιατί είμαι αναπληρώτρια δασκάλα.

Έτσι συνάδελφοι τι μας ξεκαθάρισαν; Πως αφού τόσα χρόνια γέμισαν τα σχολεία με αναπληρωτές, που εργαζόμαστε για λίγους μήνες, αφού ήρθαν «ωφελούμενοι» εντός πολλών εισαγωγικών με 400 ευρώ μισθό, αφού προτάθηκε να δουλεύουμε εθελοντικά με αμοιβή την προϋπηρεσία, **ακούσαμε και την τελευταία πρόταση, την «καμένη», να μπουν και φαντάροι στα σχολεία να διδάξουν!** Φαίνεται όμως πως τα πάντα μπορούν να συμβούν με την «πρώτη φορά Αριστερά».

Συνάδελφοι, **είμαστε ένα πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι της εκπαίδευσης που εργαζόμαστε όλοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας,** άλλοι με ΕΣΠΑ, άλλοι με δημοσίων επενδύσεων

και δεν ξέρω τι άλλο, αλλά συνάδελφοι, είτε έχουμε μεταπτυχιακό είτε όχι, είτε είμαστε Γενικής είτε είμαστε Ειδικής, αυτό που κάθε χρόνο συμβαίνει είναι ότι προσπαθούμε να βρεθούμε μπροστά από τις εξελίξεις.

Γιατί κάθε χρόνο το Υπουργείο και η κυβέρνηση βάζει ένα σωρό προϋποθέσεις, κριτήρια, δεν ξέρω τι, για την εργασία που ταυτόχρονα όμως αποτελούν προϋποθέσεις και κριτήρια για την ανεργία.

Συνάδελφοι, μας βάζουν στη λογική να κυνηγάμε την ουρά μας κάθε χρόνο και να ψάχνουμε να βρούμε λογική σε μια τελείως μα τελείως παράλογη κατάσταση. **Γιατί πώς να το κάνουμε, είναι παράλογο να υπάρχουν 27άρια τμήματα και ταυτόχρονα χιλιάδες άνεργοι εκπαιδευτικοί.** Είναι παράλογο, η παράλληλη να μοιράζεται σε δυο τρία παιδιά, είναι παράλογο να μας καλούν σε ΠΕΚ εκτός ωραρίου.

Είναι παράλογο να μην αναγνωρίζουν την προϋπηρεσία στα δυσπρόσιτα σα διπλάσια, σε όλους αυτούς που πήραν τα βουνα τόσα χρόνια για να διδάσκουν.

Συνάδελφοι, τις προηγούμενες μέρες, όλοι απ' όλες τις πλευρές κατέληξαν στο ότι πρέπει να γίνουν διορισμοί. Αλλά τι ακούσαμε; Κάποιοι μας είπαν ότι οι διορισμοί γι' αυτούς που έχουν θεμελιώσει δικαίωμα, άλλοι λένε διορισμοί και συμμετέχουν στις Επιτροπές του Υπουργείου που μοριοδοτεί τον ΑΣΕΠ, που κουρελιάζει το πτυχίο μας.

Η μόνη δύναμη που ξεκάθαρα τόσα χρόνια μιλάει και λέει μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, μιλάει για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση εδώ και τώρα, είναι το ΠΑΜΕ. Όλοι εσείς λοιπόν, που αναγνωρίζετε το πρόβλημα και ζητάτε τους μόνιμους διορισμούς, εκούσια ή ακούσια συνειδητά ή ασυνειδητά, **παραμυθιάζετε τον κόσμο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ρόλο της.**

Γιατί **η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι που έχει το ΕΣΠΑ που δεν πρόκειται να διορίσει στον αιώνα τον άπαντα.** Άρα, είναι το λιγότερο ανήθικο κι ανέντιμο να σπέρνετε αυτές τις αυταπάτες, να μας κοροϊδεύετε μέσα στα μούτρα μας.

Συνάδελφοι, όμως δε θέλω μόνο να περιγράψω την κατάσταση, άλλωστε πολλοί από μας τη ζούμε καθημερινά. Θέλω να καταθέσω αιτήματα που ακουμπάνε στα προβλήματά μας. **Συνάδελφοι, ζητάμε το εξής «παράλογο» το 2015, δηλαδή στο τέλος του μήνα να παίρνουμε το μισθό μας, ν' αναγνωρίζονται τα μισθολογικά κλιμάκια έγκαιρα, να πληρώνομαστε το μεταπτυχιακό.** Όμως αυτό που είδαμε είναι ότι φέτος υπήρχαν απαράδεκτες καθυστερήσεις, την ίδια στιγμή που 7,5 δις ευρώ που δόθηκαν προς τους δανειστές και άλλα πόσα για τα εξοπλιστικά.

Άρα, συνάδελφοι, **διάλεξαν απέναντι σε ποιους θέλησαν να είναι συννεπείς.** Και αυτοί προφανώς δεν ήμαστε εμείς. **Ζητάμε λοιπόν την καταβολή επιδόματος ενοικίου, θέρμανσης, δωρεάν μεταφορές και το επίδομα ανεργίας στα 600 ευρώ χωρίς όρους και προϋποθέσεις.**

Ζητάμε πλήρη δικαιώματα σε περίπτωση αναρρωτικής αδείας και φυσικά την αναγνώριση της αντίστοιχης προϋπηρεσίας. Ζητάμε ν' αναγνωριστεί η προϋπηρεσία σε όλο το διάστημα 2010-2014 και με διπλή μοριοδότηση στα δυσπρόσιτα. Ζητάμε ένας εκπαιδευτικός παράλληλης στήριξης για κάθε παιδί.

Συνάδελφοι, **ζητάμε ν' αναγνωριστεί η προϋπηρεσία που προσφέρθηκε στην Ειδική Αγωγή και στους πίνακες της Γενικής Αγωγής**, αλλά πρέπει να έχουμε ξεκάθαρο ότι δε μπορούμε να ζητάμε πρόταξη των μεταπτυχιακών απέναντι στο βασικό τίτλο σπουδών.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι δε μπορούμε μια ζωή να ζούμε με την ελπίδα που ήρθε κιόλας, δε μπορούμε να ζούμε με το «μακάρι» και το «κάποτε», γιατί το «κάποτε», πάρα πολλές φορές σημαίνει «ποτέ».

Αυτό που χρειάζεται, είναι αγώνας ταξικός και ανυποχώρητος. Σας καλούμε για ακόμα μια φορά από το βήμα αυτό της συνέλευσης σε κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας την Παρασκευή 11 η ώρα το πρωί.

Τέλος, συνάδελφοι, είδαμε σήμερα αλλά και τις προηγούμενες μέρες, κάποια φαινόμενα αρκετά λυπηρά. Γιατί **είδαμε αναπληρωτές από διαφορετικές κατηγορίες**, που δε θα έπρεπε να είναι έτσι, εν πάση περιπτώσει, από διαφορετικές κατηγορίες **να έρχονται ο ένας απέναντι στον άλλον.**

Συνάδελφοι, **αυτό που θέλουμε να πούμε σαν ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών, είναι ότι όλοι εμείς βράζουμε στο ίδιο καζάνι και απέναντί μας ο εχθρός είναι κοινός.** Είναι η πολιτική της κυβέρνησης και αυτής και των προηγούμενων, που είναι απόρροια της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μας θέλει μια ζωή σε κινητικότητα και ανασφάλεια.

Συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε καθαρό στο μυαλό μας ότι πρέπει να παλέψουμε για το σχολείο που θα καλύπτει πραγματικά τις ανάγκες των μαθητών, τις ανάγκες των παιδιών της εργατικής τάξης. Και σ' αυτό το σχολείο, συνάδελφοι **όχι μόνο δεν περισσεύουμε, αλλά δε φτάνουμε κιόλας.**

Θέλω να καλέσω όλους σας, όλους τους συνέδρους, να στηρίξουν αυτό που λέμε τόσες μέρες, το έδειξαν κι άλλοι συνάδελφοι, θα το κάνω κι εγώ, **τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις.**

Είναι πόσοι συνάδελφοι εδώ αναπληρωτές, πόσες μέρες, είναι ακόμα εδώ με την αγωνία του τι θα γίνει του χρόνου. **Καλούμε την Ομοσπονδία, το συνέδριο να πάρει απόφαση και να υιοθετήσει το αίτημα αυτό, καθώς επίσης και τη διπλή μοριοδότηση στα δυσπρόσιτα και την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών γενικής αγωγής που δούλεψαν στην ειδική αγωγή και στους πίνακες της Ειδικής και στους πίνακες της Γενικής.**

Ελένη Νάσση

Σύλλογος «Γληνός»

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο «Γληνός» για το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών.

Στα πλαίσια της αντιλαϊκής θύελλας που δέχονται οι εργαζόμενοι σίγουρα η εκπαίδευση δε θα μπορούσε ν' αποτελεί όαση, πόσο μάλλον η Προσχολική Αγωγή που διαχρονικά παραμελείται. Και τη φετινή χρονιά τα προβλήματα στα Νηπιαγωγεία ήταν εκρηκτικά, χωρίς βέβαια προοπτική βελτίωσης από Σεπτέμβρη, παρά την κυβερνητική αλλαγή.

Μεγάλος αριθμός προνήπιων μένουν εκτός των δημοσίων Νηπιαγωγείων καθώς από τη μια μεριά οι δημόσιες δο-

μές δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες, και από την άλλη το αστικό κράτος δεν αναγνωρίζει την ανάγκη για 2χρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή προσθέτοντας ακόμα ένα βάρος στην πλάτη της λαϊκής οικογένειας.

Τα κενά σε παιδαγωγικό προσωπικό μεγεθύνονται και καλύπτονται ευκαιριακά με εργαζομένους λάστιχο, καθώς οι μόνιμοι διορισμοί έχουν παγώσει. Την ίδια στιγμή, νήπια στοιβάζονται σε 25άρια τμήματα σε άθλιες κτιριακές εγκαταστάσεις και με την ανυπαρξία βοηθητικού προσωπικού.

Λόγω της ανυπαρξίας δομών Ειδικής Αγωγής, **παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες αφήνονται στην τύχη τους και στο φιλότιμο των νηπιαγωγών.** Μέσα σε συνθήκες απόλυτης μείωσης χρηματοδότησης των σχολείων και τα Νηπιαγωγεία ζητούν όλο και πιο πολύ την οικονομική συνδρομή των γονιών.

Στο σύνολο της εκπαίδευσης προωθήθηκαν τα τελευταία χρόνια αλλαγές, που θα ενισχυθούν και με την όποια νέα συμφωνία που είναι στα σκαριά και θα προσαρμόσουν την εκπαίδευση ακόμα περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς, ετοιμάζοντας το νέο φθινό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Δηλαδή σχολεία, μαγαζιά των εταιρειών και των κορηγών με λόγο και παρέμβαση στο περιεχόμενο, παιδιά παραδομένα στις αξίες του ανταγωνισμού και της υποταγής.

Στην ίδια κατεύθυνση, εξελίσσεται και η Προσχολική Αγωγή. **Από τα σπάργανα ακόμα ετοιμάζεται ο αυριανός ισοπεδωμένος εργάτης, που θεωρεί την εργασιακή περιπλάνηση νομοτέλεια της κοινωνίας.** Όσο πιο πρόωρα γίνεται η παρέμβαση του αστικού κράτους, τόσο πιο αποτελεσματική είναι.

Οι αντιδραστικές αλλαγές στο περιεχόμενο του Νηπιαγωγείου αποτυπώθηκαν ξεκάθαρα στα τελευταία αναλυτικά προγράμματα, δόθηκε έμφαση στη συνεργασία με κορηγούς και ΜΚΟ στο όνομα του ανοίγματος του σχολείου στην κοινωνία, έμφαση στη χρήση Η/Υ και στα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κοινωνικοποίηση και αγωγή προσαρμοσμένη στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων και δεξιότητες και όχι βέβαια ολόπλευρη ανάπτυξη.

Η προηγούμενη συγκυβέρνηση, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, όταν έφερνε την αξιολόγηση και για το Νηπιαγωγείο, ακριβώς σε αυτό στόχευε, **στην προσαρμογή του σχολείου από τη χαμηλότερη βαθμίδα ως το Πανεπιστήμιο, στις ανάγκες του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου και ανταγωνισμού.** Και βέβαια, **είχε την αρωγή της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ** που τη διετία που πέρασε, αρκέστηκε σ' ένα απλό υπόμνημα για την Προσχολική Αγωγή και τίποτα περισσότερο.

Η νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ δεν έχει πάρει το παραμικρό μέτρο για την εκρηκτική κατάσταση στα Νηπιαγωγεία και ούτε έχουμε αυταπάτες για κάτι τέτοιο καθώς οι κυβερνητικές δηλώσεις για αδυναμία υλοποίησης αλλαγών που έχουν δημοσιονομικό κόστος, είναι ξεκάθαρες και σαφείς για μας, παρά τη δημιουργική ασάφεια.

Ωστόσο παρά το πάγωμα της αξιολόγησης στο διάστημα των τελευταίων 5 μηνών και της καλλιέργειας με έντεχνο τρόπο αυταπατών για μια άλλη δήθεν καλή αξιολόγηση, που δε θα έχει τιμωρητικό αλλά προωθητικό χαρακτήρα, από τον κ. Κατρούγκαλο, **το νέο πολυνομοσχέδιο επαναφέρει το θέμα**

της αυτοαξιολόγησης μετονομάζοντάς το σε αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, όπως μετονόμασε την τρόικα σε «θεσμούς» και το μνημόνιο σε «πρόγραμμα».

Πώς αλλιώς όμως θα μπορούσε να γίνει, όταν, παρά την κυβερνητική αλλαγή, οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΑΣΑ, τα μνημόνια και οι εφαρμοστικοί νόμοι είναι σε ισχύ; Θα μπορούσε να είναι διαφορετικά για το χώρο της εκπαίδευσης και τους εργαζομένους σε αυτήν;

Οι αλλαγές στο Νηπιαγωγείο πάνε πακέτο με τις αντιδραστικές ανατροπές σε μεροκάματο, εργασιακές σχέσεις, πάνε πακέτο με την ανεργία, τις ανατροπές σε υγεία και πρόνοια, με τη φορολειτουργία του λαού. Παρ' όλα αυτά από τις πρώτες μέρες ζωής της νέας κυβέρνησης, πολλοί ήταν αυτοί που έσπευσαν να ενισχύσουν τις αυταπάτες των συναδέλφων πως η αλλαγή της κυβέρνησης θα φέρει αλλαγές και στο χώρο του Νηπιαγωγείου.

Το δελτίο τύπου του Συντονιστικού Νηπιαγωγών κινήθηκε σε αυτή την κατεύθυνση, όταν ανέφερε και τονίζει το θετικό κλίμα στη συνάντηση με το Υπουργείο, όταν επί της ουσίας καμία δέσμευση για οτιδήποτε δεν υπήρξε. Είναι ο ίδιος χώρος που έσπρωξε την προηγούμενη χρονιά συναδέλφισσες να υιοθετήσουν το κείμενο της ΔΟΕ για την αυτοαξιολόγηση και να συμπληρώσουν τους δείκτες, δίνοντας κατεύθυνση ακόμα και σε Συλλόγους που είχαν πιο προωθητική θέση.

Είναι ο χώρος που **καλλιεργεί το συντεχνιασμό**, σπάει την ενότητα του κλάδου, καλλιεργεί ψευδαισθήσεις πως οι νηπιαγωγοί από μόνοι τους μπορούν να λύσουν το πρόβλημα της Προσχολικής Αγωγής. Βαφτίζονται ως ανεξάρτητοι, αχρωμάτιστοι, μακριά από παρατάξεις, αλλά εδώ μπροστά πολλές από σας, είτε εκλεγμένες με συγκεκριμένους χώρους.

Τυχαίο άλλωστε πως το πλαίσιο του Συντονιστικού για την Προσχολική Αγωγή είναι το ίδιο που κατεβάζουν οι Παρεμβάσεις σε μια σειρά από Συλλόγους; Στο οποίο βέβαια, μεταξύ των άλλων, για να φεύγουν και οι θολούρες από μπροστά μας, **προτείνεται η αντικατάσταση του σχολικού συμβούλου μεταξύ άλλων από υπευθύνους προγραμμάτων.** Δηλαδή, **στην ουσία, αποδέχεστε το περιεχόμενο του νέου Νηπιαγωγείου.**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, **έχουμε τη δυνατότητα ν' αντιστρέψουμε τα πράγματα προς όφελός μας, ικανοποιώντας τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, με την ενεργό δράση μας, με το ξεπέρασμα παλιού κυβερνητικού και νέου συνδικαλισμού.** Με κίνημα δυνατό και οργανωμένο σε κατεύθυνση πραγματικής ρήξης με Ευρωπαϊκή Ένωση και ιμπεριαλιστικούς Οργανισμούς. Για μονομερή διαγραφή του χρέους και κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής.

Αυτές τις μέρες που πέφτουν οι υπογραφές για το 3^ο μνημόνιο, που θα είναι ταφόπλακα για το λαό μας, έχουμε ανάγκη ακόμα περισσότερο από ένα κίνημα που δε μετατρέπεται σε χειροκροτητή και δεκανίκι της όποιας αστικής κυβέρνησης. **Κίνημα που πετάει στο καλάθι των αχρήστων τους εκβιασμούς της κυβέρνησης και βάζει τη δική του κόκκινη γραμμή, που δε μπορεί να είναι άλλη από το στόχο για κατάργηση μνημονίων, εφαρμοστικών νόμων, ανάκτηση απωλειών, ικανοποίηση σύγχρονων αναγκών.**

Γυρνάμε την πλάτη μας σε όλους αυτούς που σπέρνουν αυταπάτες, πως αυτό το σύστημα που γεννά την πείνα, τη φτώχεια, τους πολέμους, μπορεί να εξανθρωπιστεί μέσω διαπραγματεύσεων. Σε τελευταία ανάλυση, πρέπει ν' αναμετρηθούμε με όλους αυτούς που βάζουν εμπόδια στην ώριμη ανάγκη και εφικτή δυνατότητα για σύγχρονο, ενιαίο υποχρεωτικό δημόσιο σχολείο και σύστημα προσχολικής αγωγής για όλα τα παιδιά.

Μέσα από τις γραμμές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, μπορούμε να κάνουμε πράξη το σύνθημα που μόνο το ΠΑΜΕ μπορεί να σκώσει: «Δουλειά για όλους, Μόρφωση, Υγεία, την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία».

Μάρκος Σκούφαλος

Σύλλογος Χίου «Αδαμάντιος Κοραΐς»

Αν ζούσε ο Bernstein, ακούγοντας κάποιον προλαλήσαντα συνάδελφο, για τη λογική σταγόνα, σταγόνα που πρέπει να διέπει το κίνημα ως προς τις κατακτήσεις του, θα ένιωθε πλήρως δικαιωμένος, αφού δική του ήταν η λογική το κίνημα είναι το παν, ο τελικός στόχος τίποτε, μόνο που το κίνημα της σταγόνας-σταγόνας, οδήγησε στην «Τσιπραίια» εποχή, που ετοιμάζεται για νέα μνημόνια.

Αν επίσης ζούσε σήμερα η Ρόζα Λούξεμπουργκ, στο βιβλίο της «Ρήξη ή ενσωμάτωση» θα έδινε τον τίτλο «Ρήξη ή διαπραγμάτευση».

Έχει μεγάλη σημασία μέσα σε αυτό τον κυκεώνα πολιτικών εξελίξεων και κυρίως επιθέσεων σε βάρος μας, **πού ήταν η ΔΟΕ και κυρίως σε ποια πλευρά τασσόταν με τις θέσεις της, ποια ταξική πλευρά αντικειμενικά διευκόλυνε και ποια εμπόδιζε.**

Καταλαβαίνετε ότι **στην εποχή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, εκτός των άλλων, ενδημεί και η Ιησούτικη τακτική, το κρέας να βαφτίζεται ψάρι.** Έτσι η τρόικα έγινε «θεσμοί», το μνημόνιο αναπτυξιακή συμφωνία, η ενσωμάτωση στον καπιταλιστικό βόρβορο μέχρι τα μπούνια, διαπραγμάτευση.

Κανείς βεβαίως δε διαφωνεί ότι γίνεται διαπραγμάτευση και σοβαρή και σκληρή. Κανείς δε διαφωνεί, το βλέπουμε και στα σχολεία μας, ότι αυτή η διαπραγμάτευση είναι επενδεδυμένη από ελίτδες και προσμονές, που πρέπει να δούμε όμως αν είναι βάσιμες ή φρούδες.

Κατ' αρχάς **η σοβαρή και σκληρή διαπραγμάτευση τι αφορά σε σχέση με την κυρίαρχη αντίθεση στην καπιταλιστική κοινωνία, που είναι η αντίθεση κεφαλαίου – εργασίας,** ασχέτως το τι θέλει να πιστεύει ο καθένας από μας εδώ μέσα;

Αφορά στις θέσεις των εργαζομένων και συνταξιούχων, της νεολαίας, των γυναικών, τις θέσεις των κολασμένων αυτής της γης ή αφορά στο ποια μερίδα των αφεντικών μας θα βγει κερδισμένη, πατώντας πάνω στα κουτσουρεμένα δικαιώματά μας;

Αφορά στη διαπραγμάτευση του ΕΝΦΙΑ που πήγε στις καλές; Το ΦΠΑ με τις αυξημένες κλίμακες; Τα δάνεια που θα πληρώνουμε ως λαός στο διηνεκές; Τα μνημόνια και τους 400 εφαρμοστικούς νόμους που παραμένουν απείραχτοι;

Για να έρθουμε στα δικά μας διαπραγματεύονται το μισθό μας που χάθηκε το 25%-30%;

Το 13° και 14° μισθό; Τους μαζικούς διορισμούς χωρίς όρους και προϋποθέσεις για να πάψει η ομηρία των αναπληρωτών συναδέλφων που τους έχουν ως πουλημένα κρέατα; Το 5% του ΑΕΠ για την εκπαίδευση; Την ενίσχυση των σχολικών επιτροπών; Την κατάργηση της διπλοβάρδιας και τόσων άλλων;

Φυσικά όχι!!!!

Διαπραγματεύονται νέα δάνεια, νέα προνόμια για το κεφάλαιο και νέα δεσμά, νέα χειραγώγηση για τους εργαζόμενους μέσα από «σύγχρονα» μοντέλα, της καλής αξιολόγησης που η πλειοψηφία της ΔΟΕ προωθούσε και ο νέος εργοδοτικός συνδικαλισμός προωθεί - βλέπουμε τους πρόθυμους σε παλιό και νέο εργοδοτικό συνδικαλισμό, ανεξάρτητο ή μη, για να πετύχουν ακόμα περισσότερο φτηνό και υποταγμένο εργατικό δυναμικό, δουλειά μέχρι το τάφο και παπαγαλάκι του νέου σχολείου της αγοράς. **Με μια κουβέντα μέτρα για την ταφόπλακά μας διαπραγματεύονται** και τίποτε άλλο.

Για αυτό λοιπόν πρέπει να βγουν συμπεράσματα από όλους τους εργαζόμενους από όλους τους παρίες από όλα τα συνδικάτα για το τι κίνημα θέλουμε.

Θέλουμε το κίνημα των νεοκουλβαλιτών της κάθε κυβέρνησης, που θα συνοψίζεται στις πλατείες για να στηρίξει τα έπαια περόντα;

Θέλουμε το κίνημα του «θέλουμε Ευρώπη και ευρώ», «ναι στο σχέδιο Γιούνγκερ» κλπ. Γιατί αυτό ζήσαμε στο σύνταγμα, μια άλλη όψη του νέου και παλιού εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού και κινήματος ή θέλουμε κίνημα ταξικό, μαζικό συγκροτημένο στη βάση της ταξικής πάλης που ξεχωρίζει τον ήρα από το σιτάρι, που θέτει το διαχρονικό σύνθημα σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα;

Κλείνοντας μυριόστομο είναι το τί να κάνουμε από συναδέλφους παλιούς και νέους.

Το 1789 οι Γάλλοι στις τότε συνθήκες απήντησαν με τη Γαλλική Επανάσταση. Το 1821 ο λαός μας εκτός από τα ζυμάρια των Τούρκων απήντησε με επανάσταση. Το 1917 είχαμε το Μεγάλο Οκτώβρη. Το 1940 την Εθνική Αντίσταση και το Δημοκρατικό Στρατό. Το 1973 το Πολυτεχνείο και την εξέγερση του. Σήμερα; Το σήμερα περιμένει τη δική σας ταξική απάντηση. Το ΠΑΜΕ στο σήμερα είναι εδώ και σφυρηλατεί στο αμόνι του αύριο την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Αυτή είναι η πρόσκληση στο τί να κάνουμε! Αυτή είναι η ταξική ενότητα του ΠΑΜΕ σ' αυτή τη βάση απλώνει τα χέρια σε όλους στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, αυτό απαντά σε **όσους ψευδείγγραφα διεκδικούν την ελευθερία λόγων και έργων** προκειμένου να μας πάνε στο βάλτο, με τα λόγια του Λένιν.

«Μόνο άστε τα χέρια μας μην πιάνεστε από μας και μη λερώνετε τη μεγάλη λέξη «ελευθερία» γιατί κι εμείς είμαστε ελεύθεροι να πάμε όπου μας αρέσει, ελεύθεροι να πολεμήσουμε όχι μόνο το βάλτο αλλά κι εκείνους που μας τραβάνε για το βάλτο!»

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Για όσους έχουν παρακολουθήσει αρκετές συνελεύσεις του κλάδου, για όσους παρακολουθούν ανελλιπώς τις εργασίες της Συνέλευσης στο 100% των εργασιών και δεν μπερδεύουν τα συνδικαλιστικά τους καθήκοντα με το τι νιώθουν ή αισθάνονται για αυτά που βλέπουν, **ώστε να κάνουν και καμιά βόλτα στα πέριξ**, δεν αποτελούν έκπληξη οι φωνασκίες άνευ ουσίας και οι διαπληκτισμοί του **παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού**, (ΔΑΚΕ-ΔΗ.ΣΥ- πρώην ΠΑΣΚ) και του **ανερχόμενου νέου με αριστερό φερντζέ** (Παρεμβάσεις- ΕΡΑ), που συνεπικουρούμενοι από τους «Ανεξάρτητους» (Καψαλάκης - πρώην ΠΑΣΚ και άλλοι με σαφείς εργοδοτικές θέσεις π.χ. αξιολόγηση), ξεκίνησαν από πολύ νωρίς τα Shows των δι-αδικαστικών θεμάτων.

Άλλα ψήφιζαν στα όργανα π.χ. εκπροσώπησης μόνιμου προεδρείου και άλλα ανακάλυπταν στην πορεία μέσα στη συνέλευση θέτοντας αλλαγή συσχετισμών (Παρεμβάσεις κλείνοντας το μάτι στους υπόλοιπους) και επομένως ζητώντας άλλους χρόνους, άλλο προεδρείο κλπ. **Με αποτέλεσμα 2 ώρες στο βρόντο!**

Το πολιτικό και συνδικαλιστικό πλαίσιο της συνέλευσης δεν μπορούσε να είναι έξω από τις τρέχουσες εξελίξεις των επικείμενων μνημονίων και των αντίστοιχων αντιδράσεων από κάθε συνδικαλιστικό χώρο.

Για όσους γνωρίζουν είτε την ιστορία είτε ψήγματα του συνδικαλιστικού εργατικού κινήματος αντιλαμβάνονται, ότι στους κόλπους του αντιπαράτιθενται **δύο βασικά αντίθετες ταξικές γραμμές.**

Η μία γραμμή είναι του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού, που αν δεν κάνει το βαστάζο των αντιλαϊκών κυβερνητικών επιλογών, όπως χρόνια κάνουν ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ (ΠΑΣΚ), κινείται μέσα στα πλαίσια της βαρβαρότητας του συστήματος προσπαθώντας να το εξωραΐσει και να του αμβλύνει τις γωνίες που ματώνουν το σώμα του κλάδου και γενικά των εργαζομένων.

Σε αυτή τη γραμμή παρά τις μεγαλοστομίες και επιμέρους διαφορές, κινούνται και η ΕΡΑ και οι «Παρεμβάσεις» και οι «Καψαλάκηδες» με τους συστημικούς «ανεξάρτητους». Γι αυτό και **πρότειναν όλοι μαζί** να διακόψει η συνέλευση τις εργασίες της την πρώτη ημέρα για να μετέχουν στο συλλαλητήριο για στήριξη της κυβέρνησης του «Όχι Ναι» στο Σύνταγμα, αγνοώντας και κατηγορώντας τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που τους αποκάλυψαν τη σικέ διαπραγμάτευση. Γι αυτό και μιλούσαν για την ευκαιρία της εφαρμογής της καλής αξιολόγησης, που με τις τρέχουσες εξελίξεις θα γίνεται με πρόσληψη από managers. Γι αυτό άπλωναν ένα σεντόνι από οικονομικά και αιτήματα, χωρίς όμως να θίγουν το κύριο, την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κυβερνήσεων που είναι το πολιτικό της προσωπικό, την ανάγκη πάλης, αγώνα, μετώπου απέναντι σε ένα σύστημα που δεν εξανθρωπίζεται, δεν υποχωρεί μόνο μπορείς με τον αγώνα σου να του επιβάλλεις και δικαιώνεσαι τελικά, μόνο αν έχεις προοπτική ανατροπής του μέσα στον ιστορικό χρόνο ασχέτως του πότε, γιατί ο αγώνας δεν είναι το «εγώ» και το «τώρα», αλλά το «εμείς» και το μέλλον των γενεών που έρχονται.

Η άλλη γραμμή του συνδικαλιστικού κινήματος, είναι η ταξική γραμμή, αυτή που γνωρίζει πως από του λύκου

τα δόντια κόκαλο δεν παίρνεις, πως δούλοι κι αφεντικά δε συμφιλιώνονται, πως οι καιροί αλλάζουν με «φωτιά « και με «μαχαίρι», γι αυτό και οι θέσεις αγώνα και δράσης πρέπει να παίρνουν υπόψη τους την ανειρήνευτη ταξική πάλη και όχι το πώς θα συμβιβαστούμε, θα τα βρούμε και θα βουλευτούμε με τους δυνάστες μας.

Το, «μαζικοί διορισμοί χωρίς όρους και προϋποθέσεις», που πρυτάνεψε ως πρόταση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ έπαιρνε υπόψη τις βαθείς εκπαιδευτικές ανάγκες του λαού μας, την αντικειμενική πραγματικότητα των σχολειών μας, τα βασικά δικαιώματα για δουλειά των αναπληρωτών συναδέλφων μας και όχι την «αντικειμενικότητα» της κρίσης, των μειωμένων κονδυλίων, το «διαίρει και βασίλευε» εργατοπατέρων του χώρου μας, που έσπρωχναν μικρή μερίδα αναπληρωτών να υιοθετεί το «ζήσε κι άσε τους άλλους να πεθάνουν», διαχωρίζοντάς τους σε ειδικής αγωγής και γενικής σε κατόχους μεταπτυχιακών και μη. Στην ίδια λογική προτείνουμε την ίδρυση οργανικών θέσεων που θα καλύπτουν μετατιθέμενοι ή μεταταχθέντες χωρίς διαχωρισμούς, με διακαίωση των συναδέλφων που χρόνια περιμένουν μακριά από τις οικογένειες τους, χωρίς να μπαίνουμε στο λογική του τι λέει η κινητικότητα ή τι προβλέπει η ΕΕ. Αυτή ήταν σε όλα η ταξική γραμμή των δυνάμεων του ΠΑΜΕ και στο συνταξιοδοτικό- ασφαλιστικό και στα εργασιακά και στην αξιολόγηση που έρχεται.

Στη βάση αυτή ήταν και οι διαφορετικές προτάσεις των άλλων δυνάμεων, γιατί υπήρχε διαφορετική ταξική αφητηρία, διαφορετικό κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο ερμηνείας των προβλημάτων μας και όχι γιατί δεν καταλάβαινε ο ένας τι έλεγε ο άλλος, όπως αφελώς ερμηνεύεται από κάποιους. Φυσικά επειδή υπάρχει πάντα η αναπνοή της βάσης, των μαχόμενων συναδέλφων μέσα στις συνελεύσεις του κλάδου, παίρνονται και αποφάσεις σε θετική κατεύθυνση πχ αναπληρωτές, ή γίνονται συγκλήσεις πάνω σε προτάσεις, όμως χαρακτηριστικό ήταν ότι η πλειοψηφία προεδρεύει της συνέλευσης ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΕΡΑ (ΣΥΡΙΖΑ) με το «μάτι» αποφαινόταν για κάποιες επικίνδυνες αποφάσεις πως δεν περνούν, ενώ θα έπρεπε να γίνει καταμέτρηση.

Σε κάθε περίπτωση όμως δεν πρέπει να χωρούν αυταπάτες ακόμα και για το αποφασιστικό μέρος της Συνέλευσης, αν αυτές δεν περιφρουρούνται από τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων μας, αν αντί για αγώνα αξιοπρέπειας, σκύβουμε το κεφάλι. Κλασικό παράδειγμα η περσινή απόφαση για τα στελέχη της εκπ/σης (Δ/ντες, Σχ. Συμβούλους), που ενώ αποφασίστηκε η διαγραφή τους ως αξιολογητές, ενώ στην πράξη σχεδόν όλοι τους στράφηκαν εναντίον των συναδέλφων, το μπαλάκι πετάχτηκε στα ΔΣ των συλλόγων με αποτέλεσμα, υπήρχε αντιπρόσωπος μέσα στη συνέλευση που μετείχε σε δίωξη συνδικαλιστικής!

Κλείνοντας και με δεδομένο ότι στις Συνελεύσεις μας θα έχουμε την ευχέρεια να τα δούμε αναλυτικά, η ανασύνταξη του συνδικαλιστικού μας κινήματος ακόμα είναι στα σπάργαλα. Η μονοκρατορία των ΔΑΚΕ –ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ) δέχτηκε σοβαρό πλήγμα, ωστόσο ο εργοδοτικός κυβερνητικός συνδικαλισμός έχει πολλά πρόθυμα ποδάρια και πρόσωπα. Χρειάζεται συμμετοχή όλων μας στο σωματείο, επανασυσπείρωση, δράση και αγώνας ταξικός, που φυσικά απαιτεί θυσίες

και όχι σωσίες. Την ανάθεση και επανόρθωση την πληρώσαμε και την πληρώνουμε. Οι μέρες της στέγνιας συνεχίζονται, η επίθεση πήρε ήδη νέα χειρότερη τροπή και περιμένει τις απαντήσεις μας. Η λογική των ίσων αποστάσεων από την καπιταλιστική βαρβαρότητα, από τις πολιτικές της κυβέρνησης στα πλαίσια είτε του να βάλουμε πλάτη για να σωθεί η πατρίδα (το κεφάλαιο εννοούν) είτε της «ανεξαρτησίας» από τις αιτίες των δεινών μας οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα: Στην ήττα.

Η «Ενότητα» με τους τρεις αντιπροσώπους της, Αμπαζή Γιώργη, Σκούφαλο Μάρκο και Τσαγγάρη Χρυσούλα, τίμησαν στην 84^η συνέλευση της ΔΟΕ τη ψήφο των συναδέλφων, συμβάλλοντας με τη στάση τους, την ψήφο τους και τις ομιλίες τους στην ανασυγκρότηση ενός κινήματος που δε θα βολεύεται με λιγότερο ουρανό.

Ξανθή Σωτηροπούλου

Σύλλογος «Ο Σωκράτης»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

είμαι από το Σύλλογο 'Ο Σωκράτης' και είμαι εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ. Είμαι δε μεταταγμένη από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια, κλάδου ΠΕ19 ειδικότητας πληροφορικής.

Συνάδελφοι, ήδη από το Μάρτη το ΠΑΜΕ ήταν η μόνη δύναμη που ανέδειξε το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από το 2013 και μετά, με τις υποχρεωτικές μετατάξεις 3600 συναδέλφων από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Την κύρια ευθύνη για την κατάσταση ομηρίας στην οποία έχουν περιέλθει χιλιάδες συνάδελφοι φέρει η προηγούμενη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ, ενώ και η νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προωθεί ρυθμιση-λαιμητόμο υποχρεώνοντας άπαντες τους συναδέλφους να επιστρέψουν στη δευτεροβάθμια. Δηλαδή άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς.

Ουσιαστικά χιλιάδες εκπαιδευτικοί θα συνεχίσουν να βρίσκονται το επόμενο διάστημα στον αέρα, χωρίς οργανικές θέσεις, αφού οι οργανικές που εξαγγέθηκαν αποδείχτηκαν απάτη. Είναι φανερό ότι βολεύει την Κυβέρνηση οι εκπαιδευτικοί να περιφέρονται από βαθμίδα σε βαθμίδα και από περιοχή σε περιοχή στη λογική της κινητικότητας, που αποτελεί και βασική της δέσμευση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους δανειστές.

Πρέπει βέβαια να θυμίσουμε ότι οι μετατάξεις αυτές έγιναν τότε με το πιστόλι στον κρόταφο, μέσα σε ένα 10ήμερο, το καλοκαίρι του 2013, υπό την απειλή της διαθεσιμότητας και σε βάρος συναδέλφων των ειδικοτήτων που υπηρετούσαν μέχρι εκείνη τη στιγμή στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και που στερήθηκαν οργανικές που δικαιούνταν και μεταθέσεις που ποτέ δεν πήραν. Μιλάμε για αγγλικής, φυσικής αγωγής και μουσικής. Οι συνάδελφοι αυτοί έχουν κάθε λόγο να αγανακτούν, όχι φυσικά απέναντι σε μας τους μεταταγμένους, αλλά απέναντι στην τότε κυβερνητική επιλογή.

Εξάλλου το πρόβλημα με την απουσία κενών οργανικών θέσεων, ξεκινά από την αντιλαϊκή πολιτική και τις επιτα-

γές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οδηγεί σε χιλιάδες συμπύξεις-συγχωνεύσεις σχολείων, πολυπληθή τμήματα, αύξηση του ωραρίου των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, αναπληρωτές ΕΣΠΑ, διάφορες λίστες αναμονής, voucher και βεβαίως ελλιπή χρηματοδότηση.

Την ίδια ακριβώς πολιτική συνεχίζει σήμερα και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ διατηρώντας το προηγούμενο αντικειμενικό νομοθετικό πλαίσιο, το νέο σχολείο της λεγόμενης «καινοτομίας» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών έχει καταθέσει συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη πρόταση για το ζήτημα των μετατάξεων και στην ΟΛΜΕ το έχει καταθέσει και στη ΔΟΕ, καταγγέλλοντας συνάμα τη στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ που έσπευσε να χαιρετίσει και να επικροτήσει την προωθούμενη ρύθμιση του Υπουργείου, αλλά και την παράταση του ΣΥΡΙΖΑ που δικαιολογεί τη ρύθμιση ως πρόθεση της Κυβέρνησης να μη νομιμοποιήσει μια αδιαφανή διαδικασία και τις Παρεμβάσεις που καλούν την Κυβέρνηση να εγκαταλείψει απλά την τακτική του Πόντιου Πιλάτου.

Είναι επιτακτική ανάγκη τώρα η ΔΟΕ να σταματήσει την πολιτική του διαίρει και βασιλεύει και να βάλει ένα τέλος στην ομηρία χιλιάδων μεταταγμένων. Στη βάση αυτή προτείνουμε και απαιτούμε:

- *Να δοθεί η δυνατότητα να γυρίσουν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση σε όσους συναδέλφους πήραν μετάταξη και το επιθυμούν.*
- *Ενιαία μοριοδότηση όσων μεταταγμένων επιθυμούν να μείνουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και όσων υπέβαλαν αίτηση μετάθεσης το 2013 και το 2014. Να συμπεριληφθούν και όσοι έκαναν αίτηση μετάταξης το 2013 αλλά αυτή απορρίφθηκε.*
- *Έλεγχος μορίων, σύνταξη πινάκων με βάση τα μόρια τους. Στην περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ότι υπήρχαν μεταταγμένοι που έχουν δηλώσει ψευδή στοιχεία, να ακυρωθεί αυτόματα η μετάταξη.*
- *Μετά τον έλεγχο των μορίων τους και τη σύσταση ενιαίων πινάκων, να δοθεί οργανική θέση στους μεταταγμένους για μη προϋπάρχουσες ειδικότητες. Εδώ είναι οι γαλλικών, γερμανικής, καλλιτεχνικών, πληροφορικής που είμαι κι εγώ, θεατρικών σπουδών.*
- *Για τις προϋπάρχουσες στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ειδικότητας, μιλάμε αγγλικών, φυσικής αγωγής και μουσικής, να πάρουν μετάθεση αναδρομικά και όσοι συνάδελφοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είχαν κάνει αίτηση το 2013 και το 2014 κι είχαν περισσότερα μόρια από τον τελευταίο συνάδελφο που πήρε μετάταξη, πάντα μιλάμε για την ίδια μεταθετική περιοχή.*
- *Επαναφορά του ωραρίου των εκπαιδευτικών στη δευτεροβάθμια και ταυτόχρονα εξίσωση του ωραρίου της πρωτοβάθμιας με το ωράριο της δευτεροβάθμιας, για να τελειώνουμε πλέον και με αυτή την αδικία.*
- *Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, για να κάνομε καλύτερο και ποιοτικό μάθημα. Προτείνουμε 15 το πολύ για νηπιαγωγεία και πρώτη και δεύτερα δημοτικού και 20 το πολύ για τις υπόλοιπες τάξεις γυμνάσια και λύ-*

κεια. Να επανιδρυθούν τα λύκεια που καταργήθηκαν και συγχωνεύθηκαν και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό.

- **Το πλέον σημαντικό στην πρότασή μας:** *Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί για την ικανοποίηση όλων των σύγχρονων εκπαιδευτικών αναγκών. Απόδοση οργανικών θέσεων, κανένας εκπαιδευτικός χωρίς οργανική θέση. Μόνιμη και σταθερά δουλειά για όλους, μονιμοποίηση των αναπληρωτών χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Εμείς άλλωστε πάντα λέγαμε λέμε και θα λέμε ότι κανείς δεν περρισεύει, όλοι χρειάζονται στα σχολεία μας.*
- *Να καταργηθεί όλο το πλαίσιο της κινητικότητας και κάθε έννοια ελαστικοποίησης στην εργασία των εκπαιδευτικών. Κατάργηση του Προεδρικού Διατάγματος 48/28-2-2014 για τις υποχρεωτικές μεταθέσεις υπεράριθμων εκπαιδευτικών της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.*

Σε αυτό το διεκδικητικό πλαίσιο εντάσσονται και οι δράσεις του Συλλόγου μας. Συγκεκριμένα: Πραγματοποιήσαμε στάση εργασίας. Πήραμε μέρος μαζικά στην παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας θα θυμάστε στις 19 του Μάη και πήραμε απόφαση για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

Συνεχίζουμε τη δράση μας για να αλλάξουμε τους συσχετισμούς, να φτιάξουμε Σωματεία ταξικά, που θα βρίσκονται δίπλα στους συναδέλφους και θα ανοίγουν με τους δρόμους τους δρόμο για να λυθούν τα προβλήματα και θα δένει τους αγώνες αυτούς με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα για μια άλλη παιδεία στην υπηρεσία του λαού, για μια άλλη κοινωνία. Ευχαριστώ πολύ.

Τάσος Τόκας

Σύλλογος Ιωαννίνων

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Είναι γνωστή η στάση της πλειοψηφίας του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ στα ζητήματα της Ειδικής Αγωγής: από υποτίμηση έως πλήρη ταύτιση με τις κυβερνητικές επιλογές. Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτησή τους μόνο σε ένα ζήτημα: αυτό των συναδέλφων ΕΣΠΑ. Έχουμε ακούσει κατά καιρούς μέλη του Δ.Σ. στις τοποθετήσεις τους να θεωρούν «ευλογία» την ύπαρξη ΕΣΠΑ που «τουλάχιστον δίνει ένα κομμάτι ψωμί σε συναδέλφους. Όταν έχει τέτοια αντίληψη άντε μετά να παλέψεις για δικαιώματα και κατακτήσεις.

Συναδέλφισσες συνάδελφοι,

Το τελευταίο διάστημα έχει ανοίξει για μια ακόμα φορά από τη νέα κυβέρνηση το ζήτημα της Ε.Α. Χωρίς να αγγίζεται ούτε στο ελάχιστο το αντιλαϊκό-αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο των προηγούμενων νόμων και συμφωνώντας με τη βασική στρατηγική της ΕΕ για την παραπέρα συρρίκνωση και αποδυνάμωση των δημόσιων δομών της Ειδικής, η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προωθεί αλλαγές στην «Ειδική Εκπαίδευση», (όπως ονομάζει πλέον την Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση.)

Η κυβέρνηση προκαλεί το κοινό αίσθημα, μιλώντας για «παράλληλη στήριξη στο ολοήμερο πρόγραμμα», για το «ωράριο του ΕΒΕΠ», για «μείωση των μαθητών ανά τμήμα για κάθε μαθητή με σοβαρή αναπηρία που φοιτά σε αυτό», για

«δυνατότητα να ιδρύονται τμήματα ανεξάρτητα από τον ελάχιστο αριθμό των μαθητών σε νησιωτικές και παραμεθόριες περιοχές της χώρας», όταν και φέτος οι τελευταίες «παράλληλες στηρίξεις» δόθηκαν το Μάιο, όταν τα Ειδικά Σχολεία λειτουργούν σε συνθήκες τριτοκοσμικές – κι αυτό δεν φαίνεται ν' αλλάζει όταν η νέα κυβέρνηση δίνει όρκους πίστης στο κεφάλαιο και στην κερδοφορία του.

Δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα: Η ίδια η πείρα των λαϊκών οικογενειών που ζουν το πρόβλημα, μέσα σε συνθήκες έλλειψης και υποβάθμισης των δημόσιων δομών ειδικής αγωγής, με τους εργαζόμενους όλων των ειδικοτήτων στον ευαίσθητο αυτό χώρο να τρέχουν και να μην φτάνουν, αναδεικνύει ότι οι εξαγγελίες της νέας κυβέρνησης για δήθεν αναβάθμιση και υποχρεωτικότητα της Ειδικής Αγωγής είναι βαθιά υποκριτικές.

Το κυρίαρχο και αναπάντητο πρόβλημα είναι ότι ούτε υπήρξε, ούτε προβλέπεται να υπάρξει στις σημερινές συνθήκες διευρυμένο δημόσιο δίκτυο δομών ειδικής αγωγής και φροντίδας, κατανεμημένο ισομερώς σε όλη τη χώρα. Υπάρχουν πολλές περιοχές (π.χ. νησιωτικές), μεγάλοι δήμοι και περιφέρειες που δεν διαθέτουν στοιχειωδώς ούτε ένα ειδικό σχολείο, νηπιαγωγείο, ΕΕΕΚ, κ.α. Τα κέντρα διάγνωσης και πρώιμης παρέμβασης είτε είναι ανύπαρκτα είτε είναι ιδιωτικά.

Οι ήδη υπαρκτές δημόσιες δομές παραμένουν ακατάλληλες για να στεγάσουν τα παιδιά και είναι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και το ειδικό επιστημονικό, υποστηρικτικό προσωπικό που είτε παραμένουν αδιόριστοι είτε μπαίνοβγαίνουν στην Ειδική Αγωγή με ευκαιριακό τρόπο και ευκαιριακές εργασιακές σχέσεις και δικαιώματα.

Πακτωλός χρημάτων από τα ΕΣΠΑ, ακόμη και από τον τακτικό προϋπολογισμό διοχετεύεται σε ΜΚΟ, σε διάφορες «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις», και με τη συνδρομή δυστυχώς των συμβιβασμένων ηγεσιών των αναπηρικών οργανώσεων, ανοίγουν το δρόμο της επιχειρηματικής δράσης στο χώρο και των ευκαιριακών «φιλανθρωπικών δράσεων».

Η Ειδική Αγωγή οδηγείται με μαθηματική πρόοδο στην ιδιωτικοποίηση και την παραπέρα συρρίκνωση των δομών της. Είναι χώρος που από τη μια αποτελεί πεδίο κερδοφορίας για τους επιχειρηματίες ενώ από την άλλη «βαραινεί» τον κρατικό προϋπολογισμό «δεσμεύοντας» κεφάλαια που επιδιώκουν να δοθούν στις επιχειρήσεις και στους μονοπωλιακούς ομίλους προκειμένου να περάσουν από την κρίση, στη φάση της ανάκαμψης. Έτσι, οι ιδιαίτερες και σύνθετες ανάγκες των παιδιών με ειδικές ανάγκες αντιμετωπίζονται από κυβέρνηση, Ευρωπαϊκή Ένωση ως κόστος.

Κάποιοι μας λένε: μα καλά είστε κατά της «ένταξης» των παιδιών ΑμΕΑ;

Για μας «ένταξη» σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει το παιδί με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες να εγγραφεί απλά σε κάποια τάξη κοινού σχολείου. Μια τέτοια «ένταξη» είναι σίγουρο ότι θα έχει καταστροφικές συνέπειες στην εκπαίδευση – και όχι μόνο – του παιδιού με ειδικές μαθησιακές δυ-

σκολίες, αλλά και συνολικά των παιδιών μιας τάξης. Συγκεκριμένα, παιδιά με αυτισμό, εγκεφαλική παράλυση και άλλες βαριές αναπηρίες ωθούνται στο γενικό σχολείο με μόνο μέτρο στήριξης τη μείωση των μαθητών από 25 σε 21 και χωρίς να παίρνεται υπόψη αν μπορεί – κι αν θέλει εντέλει – ένα παιδί να ενταχθεί σ' ένα τέτοιο πλαίσιο!

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι σε ένα από τα δημοσιευμένα νομοσχέδια, παραμένει - **και νομοθετείται μάλιστα ως «υποχρέωση της οικογένειας»**, το ειδικό βοηθητικό προσωπικό που χρειάζονται τα παιδιά με βαριές και ειδικές αναπηρίες, ώστε να παρακολουθούν τη σχολική διαδικασία, σχετικά απρόσκοπτα. Αν νομοθετηθεί και συνεχίσει να συμβαίνει αυτό, το αποτέλεσμα θα είναι τραγικό. Οι γονείς δε θα μπορούν να διαθέσουν χρήματα και το παιδί τους, που είτε θα στιγματίζεται, γιατί δε θα μπορεί να ενταχθεί, είτε θα παραμένει αποκλεισμένο στο σπίτι, χωρίς κοινωνικοποίηση και πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Τα ειδικά σχολεία και τα τμήματα ένταξης θα συνεχίσουν να υπολειπόμενα, χωρίς προσωπικό, χωρίς μεταφορικά μέσα ή θα παραμένουν κλειστά μέχρι και τη μισή σχολική χρονιά.

Μέσα σ' όλα τα παραπάνω διαφαίνεται ότι η παραπέρα διάλυση και αποδιοργάνωση της ΕΑΕ θα επιταχυνθεί. **Και πάνω σ' αυτή την αποδιοργάνωση κάποιοι επενδύουν. Δεν είναι τυχαίο που σε κάθε πόλη φυτρώνουν συνεχώς διάφορα «κέντρα στηρίξης ΑμΕΑ», ενώ τα σαββατοκύριακα στην επαρχία, συνωστίζονται διάφοροι έμποροι του ανθρώπινου πόνου – «δήθεν» ειδικοί, μέσα από σεμινάρια, να διαφημίζουν την πραμάτεια τους στον τομέα υποστήριξης των παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και των οικογενειών τους.**

Το σίγουρο είναι ότι με τις ρυθμίσεις του νέου νομοσχεδίου που ετοιμάζεται από το Υπουργείο Παιδείας, πέρα από τους μαθητές ΑμΕΑ, τους γονείς τους, και οι εκπαιδευτικοί, θα συνεχίζουν να βιώνουν το δικό τους Γολγοθά με τις ελαστικές σχέσεις, τον εμπαιγμό για τους διορισμούς που είναι απαραίτητοι αλλά εδώ και 14(!) χρόνια δε γίνονται, συνεχίζοντας την αδιόριστία τους. Ταυτόχρονα το ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό ολοένα θα μειώνεται ή θα δουλεύει με συμβάσεις 5μηνων προγραμμάτων ΕΣΠΑ-ΟΑΕΔ.

Για το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών, το κύριο ζήτημα σήμερα δεν είναι να διορθωθούν οι ατέλειες προηγούμενων αντιλαϊκών νόμων, αλλά κοινωνικό-πολιτικό: Ότι δηλαδή, η ίδια η καπιταλιστική κοινωνία, ούτε θέλει ούτε μπορεί να δώσει σχεδιασμένη και επιστημονική απάντηση στην ένταξη των παιδιών με ειδικές ανάγκες γιατί τα βλέπει ως βάρος και κόστος.

Για το λόγο αυτό: Εκπαιδευτικοί, γονείς, αναπηρικό κίνημα, ειδικό επιστημονικό, βοηθητικό/εκπαιδευτικό προσωπικό έχουμε μόνο ένα δρόμο – ένα συμφέρον: να απαιτήσουμε την κατάργηση των αντιδραστικών νόμων για την Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση και να διεκδικήσουμε ενωμένοι:

- **Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένη Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση.** Να μην πληρώνουν οι γονείς ούτε ένα ευρώ για οποιαδήποτε ανάγκη εκπαίδευ-

ους. Κάθε παιδί με Ειδικές Ανάγκες να φοιτά στη δομή της δημόσιας εκπαίδευσης που έχει ανάγκη. Ούτε ένα παιδί με αναπηρία στο σπίτι του ή σε σχολείο που δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες του. Μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των εργαζομένων (εκπαιδευτικών, ειδικού εκπαιδευτικού, βοηθητικού και τεχνικού προσωπικού) στην Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου ειδικευμένου προσωπικού για τη στήριξη των παιδιών με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες, με μοναδική προϋπόθεση για το επάγγελμα να είναι το πτυχίο.

Ξανθή Φακάκη

Σύλλογος Καβάλας

Συνάδελφοι,

είμαι εκλεγμένη αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ από το νομό Καβάλας.

Συνάδελφοι, κι εγώ **είμαι αναπληρώτρια Ειδικής Αγωγής ΠΕ71**, εφόσον υπάρχουν οι κλάδοι αυτοί, ενός κλάδου που για 13 συνεχόμενα χρόνια μέχρι και φέτος, θα το πούμε άλλη μία φορά, έχει ακουστεί και από υπόλοιπους εισηγητές, **αναπληρώνουμε τον ίδιο μας τον εαυτό.**

Είμαστε αυτοί οι εκπαιδευτικοί, που, **ενώ έχουμε το βασικό τίτλο σπουδών, καλούμαστε κάθε χρόνο να αποδείξουμε τα αυτονόητα, ότι έχουμε ίσα δικαιώματα στη μόνιμη δουλειά,** με μόνο και βασικό προσόν τον τίτλο σπουδών, όπως γίνεται δηλαδή σε όλη την εκπαίδευση.

Έχουμε γίνει γραφικοί να τονίζουμε, κάθε μα κάθε χρόνο, ότι οι δομές Ειδικής Αγωγής ξεκινάνε με τεράστιες και καταστροφικές ελλείψεις, χαρακτηριστικά να πω ότι στο σχολείο στο οποίο εργαζόμουν φέτος λειτουργούσε μόνο με αναπληρωτές και φανταστείτε στο σύνολό τους δεν καλύφθηκαν οι θέσεις, **το Φλεβάρη μόρεσαν να έχουν όλα τα παιδιά το δάσκαλό τους!**

Λοιπόν είναι ξεκάθαρο ότι **η εκπαιδευτική πολιτική στο χώρο αυτό της Ειδικής Αγωγής** κινείται σε περιβάλλον μειωμένων δαπανών και προφανώς μηδενικών διορισμών, **είναι στη λογική παίρνω μέτρα χωρίς δημοσιονομικό κόστος,** είναι το πιο αντιπροσωπευτικό παράδειγμα στην εκπαίδευση, που ανταποκρίνεται και στα πρότυπα αγοράς, όπου εκεί ο καλύτερος κερδίζει, στη λογική του τρέξε διάβασε, σπούδασε, πλήρωσε, ανταγωνίσου, σε αντάλλαγμα με μια εργασία που θα έχει ημερομηνία λήξης.

Ενώ ταυτόχρονα τα ίδια τα παιδιά με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μένουν σπίτι τους περιμένοντας τον Οκτώβρη αναπλήρωση. **Η Ειδική Αγωγή λοιπόν πρέπει να είναι αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υποχρεωτική εκπαίδευση, όμως δε θα μπορέσει ποτέ να γίνει αυτό, αν δεν υπάρξουν αυξήσεις δαπανών** για την έγκαιρη παρέμβαση, την αυτόνομη διαβίωση και επιτέλους στη χαρτογράφηση παιδιών με αναπηρία, καθώς μέχρι κι αυτή τη στιγμή πάμε μόνο κατά προσέγγιση.

Και η σκληρή πραγματικότητα προφανώς δε σταματάει μόνο εκεί, πολλά παιδιά δεν μπορούν να παρακολουθήσουν κανονικά λόγω **των μεγάλων ελλείψεων σε μεταφορικά μέσα, των μεγάλων κενών** προφανώς σε εκπαιδευτικό προσωπικό και **της απουσίας συστηματικής στήριξης** παιδιών και οικογενειών.

Τα περισσότερα σχολεία υπολείπονται υλικότεχνικής υποδομής, χαρακτηριστικά το δικό μου σχολείο, το ειδικό στο οποίο εργαζόμουν, ήταν δύο κτίρια, τι να πω, σάπια ήταν, εκεί ήταν η παλιά παιδούπολη της Φρειδερίκης και με νύχια και με δόντια προσπαθήσαμε να κάνουμε τη δουλειά μας.

Έχουμε φτάσει επίσης στο σημείο να εκβιάζεται η όποια φιλανθρωπική πρωτοβουλία, όπως το μάζεμα καπακιών για αγορά αναπηρικού αμαξιδίου, αποποιώντας με αυτόν τον τρόπο τις ευθύνες των εκάστοτε κυβερνητικών πολιτικών και να ανάγεται προφανώς το ζήτημα από πολιτικό-οικονομικό σε ατομικό.

Επιβεβαιώνεται για ακόμα μία φορά ότι σε μια κοινωνία και σε μια οικονομία όποια κι αν είναι η Κυβέρνηση, είτε έχει αριστερό είτε δεξί πρόσημο είτε και το συνδυασμό των δύο αριστεροδεξί, που το μέτρο προόδου τους είναι η αύξηση των κερδών των μονοπωλίων και όχι η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, δεν μπορεί ο χώρος της ειδικής αγωγής παρά να αντιμετωπίζεται είτε σα βάρος, είτε ως ευκαιρία για κέρδος. Αυτή είναι και η πραγματικότητα και η προοπτική εντός των τειχών της κοινωνίας της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Θέλω να κλείσω λέγοντας σε ότι αφορά προφανώς και το νομοσχέδιο δε λύνεται ούτε η αδιοριστία ούτε η χρόνια εργασιακή ομηρία, ούτε η περιπλάνηση και να κλείσω λέγοντας: **Μαζικοί και μόνιμοι διορισμοί με βάση το πτυχίο, άμεση μονιμοποίηση εδώ και τώρα χωρίς όρους και προϋποθέσεις όλων των εργαζομένων στην ειδική αγωγή.**

Είναι τεχνητή η αντίθεση που επιχειρείται να διαιρέσει και να ενσωματώσει τους εργαζόμενους, να τους κάνει συνυπεύθυνους μιας αθλιότητας που συνεχίζεται και διευρύνεται στο χώρο της Ειδικής Αγωγής. **Είναι γνωστό ότι σήμερα οι ανάγκες στην Ειδική Αγωγή είναι τεράστιες, χωράμε όλοι και δεν περισσεύουμε,** αν τώρα υπήρχε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, ο κλάδος δε θα ήταν δισπασμένος. Σταματήστε λοιπόν να μας υποτιμάτε.

Και εν πάση περιπτώσει το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν τόσοι πολλοί αναπληρωτές, το γεγονός ότι υπάρχει τόσο μεγάλη έλλειψη επαγγελματικών δικαιωμάτων, δεν είναι παρθενογένεση, τόσο οι παλιές όσο και οι νέες κυβερνητικές επιλογές το επιβεβαιώνουν, γι' αυτό και **εδώ ο καθένας με την ψήφο του είναι υπόλογος για την πορεία του συνδικάτου και εντέλει για τη ζωή του, το συνδικάτο επιβάλλεται να αλλάξει προσανατολισμό.**

Η ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ θα συμβάλλει στη διαμόρφωση του κινήματος, ναι του ταξικού, που θα υπηρετεί τις ανάγκες δημοσίου και δωρεάν σχολείου, τα μορφωτικά θέματα παιδιών, τα εργασιακά δικαιώματα εκπαιδευτικών και δε θα κάνει ούτε βήμα πίσω από τη διεκδίκηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

το ψηφιδέλιτο που στηρίζει το

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	23. ΚΑΤΗΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ	45. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	24. ΚΑΤΣΑΡΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	46. ΝΑΣΤΗ ΕΛΕΝΗ
3. ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	25. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	47. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	26. ΚΟΠΡΙΤΕΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	48. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
5. ΒΑΡΔΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	27. ΚΟΡΟΜΠΟΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	49. ΠΑΛΗΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
6. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	28. ΚΟΥΚΛΑΚΗ-ΔΕΛΑΤΟΛΑ ΜΕΛΙΝΑ	50. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	29. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	51. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΒΟΡΓΙΑ ΝΕΛΛΗ	30. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	52. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
9. ΓΑΛΑΝΟΥ ΑΝΝΑ	31. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	53. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
10. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	32. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ	54. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
11. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	33. ΚΩΣΤΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	55. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
12. ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	34. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	56. ΣΕΡΜΠΕΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
13. ΓΚΟΓΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	35. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ	57. ΣΠΥΡΟΥ ΕΛΕΝΗ
14. ΓΚΟΥΣΚΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	36. ΛΙΑΜΠΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	58. ΣΤΡΑΓΑΛΙΝΟΥ ΖΩΗ
15. ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	37. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	59. ΤΖΑΤΖΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
16. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	38. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	60. ΤΙΡΧΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
17. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	39. ΜΑΚΡΟΘΑΝΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	61. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
18. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	40. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ	62. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΗΣ
19. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	41. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	63. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
20. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	42. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ	64. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
21. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	43. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	65. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
22. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	44. ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ ΝΑΝΤΙΑ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
2. ΣΦΥΡΗ ΜΑΡΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	21. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	41. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	22. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	42. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
3. ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	23. ΚΑΤΗΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ	43. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	24. ΚΟΚΟΖΙΔΟΥ ΑΝΝΑ	44. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
5. ΒΑΡΔΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	25. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	45. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
6. ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	26. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	46. ΡΟΣΙΛΟΒΑΡΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	27. ΚΟΥΡΙΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	47. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
8. ΒΟΡΓΙΑ ΝΕΛΛΗ	28. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	48. ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
9. ΓΑΛΑΝΟΥ ΑΝΝΑ	29. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ	49. ΣΕΡΜΠΕΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
10. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	30. ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	50. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
11. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	31. ΛΙΑΜΠΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	51. ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ
12. ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	32. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	52. ΤΙΡΧΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
13. ΓΚΟΓΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	33. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	53. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
14. ΓΚΟΥΣΚΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	34. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ	54. ΤΡΙΜΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
15. ΔΑΛΙΣΚΑ ΕΛΕΝΗ	35. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	55. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
16. ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	36. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	56. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΗΣ
17. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	37. ΝΑΣΤΗ ΕΛΕΝΗ	57. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
18. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	38. ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	58. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
19. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	39. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	
20. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	40. ΠΑΛΗΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	

Μηνάς Ευσταθίου

Σύλλογος Ιωαννίνων

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ και τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς η ειδική αγωγή και εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του δημόσιου δωρεάν εκπαιδευτικού συστήματος. Μέχρι σήμερα οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας -στα πλαίσια των νεοφιλελεύθερων πολιτικών επιλογών- άφησαν την εκπαίδευση και την στήριξη των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έρμαιο των προγραμμάτων ΕΣΠΑ. Η ειδική εκπαίδευση αντιμετωπίστηκε συστηματικά σαν ξεχωριστό παρακλάδι της δημόσιας εκπαίδευσης παραβιάζοντας το συνταγματικό δικαίωμα της ισονομίας μεταξύ των πολιτών/μαθητών. Μέσα από την αποσπασματικότητα των νομοθετικών ρυθμίσεων, κανονιστικών πράξεων, και των ερμηνευτικών εγκυκλίων καταστρατηγήθηκαν τα δικαιώματα των μαθητών και των εκπαιδευτικών και διαλύθηκαν οι σχολικές δομές της ειδικής εκπαίδευσης.

Από τη γενιά των Λαμπράκηδων και του 1-1-4 οι αγώνες για 15% για την παιδεία φτάσαμε τα τελευταία 20 χρόνια να δίνεται μόνο το 5% για τη δημόσια παιδεία, και έτσι οι διεκδικήσεις δεκαετιών να μην γίνουν ακόμα πραγματικότητα. Από την άλλη έρχεται ο εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ με ανιστόρητο τρόπο λες και ήρθε από το πουθενά, για να μας πει ότι σήμερα τα προβλήματα στη δημόσια παιδεία και στην ειδική εκπαίδευση τα δημιούργησε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η ιστορία της ειδικής εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης της δημόσιας δεν είναι κτεσινή ούτε προχτεσινή, είναι ένα συμπύκνωμα λαϊκών, εκπαιδευτικών και φοιτητικών αγώνων δεκαετιών. Για εμάς την ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ και τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς η ειδική εκπαίδευση και η ειδική αγωγή αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του δημόσιου δωρεάν εκπαιδευτικού συστήματος.

Μέχρι σήμερα οι πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας και των Κυβερνήσεων της χώρας στα πλαίσια των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και των πολιτικών και οικονομικών τους επιλογών, άφησαν την εκπαίδευση και τη στήριξη των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έρμαιο των προγραμμάτων ΕΣΠΑ. Η ειδική αγωγή και εκπαίδευση μέχρι σήμερα αντιμετωπίστηκε με αποσπασματικότητα και πελατειακές πολιτικές -σαν ξεχωριστό παρακλάδι της δημόσιας εκπαίδευσης, με την παραβίαση του συνταγματικού δικαιώματος των ανήλικων και ενήλικων ατόμων με αναπηρίες ή χωρίς αναπηρίες.

Μέσα από την αποσπασματικότητα των νομοθετικών ρυθμίσεων, των κανονιστικών πράξεων και των ερμηνευτικών εγκυκλίων, καταστρατηγήθηκαν τα δικαιώματα των μαθητών και των εκπαιδευτικών και διαλύθηκαν οι σχολικές δομές της ειδικής εκπαίδευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας και η ΟΛΜΕ, γενικότερα ως συνδικαλιστικό κίνημα και ως λαϊκό κίνημα είμαστε υποχρεωμένοι να αφουγκραστούμε και να αναδείξουμε τα συσσωρευμένα προβλήματα στις σχολικές και υποστηρικτικές δομές της ειδικής εκπαίδευσης. Με όρους πολιτικούς, συνδικαλιστικούς, επι-

στημονικούς, κοινωνικούς, με αγώνες. Τα ΚΕΔΔΥ αφέθηκαν στην τύχη τους, σε σχέση με τον εκπαιδευτικό τους προσανατολισμό, τη διεπιστημονική λειτουργία τους και τη στελέχωσή τους. Οι λίστες ντροπής και αναμονής είναι μια πραγματικότητα για όλη τη χώρα, οδύνη, κοινωνική και πολιτική οδύνη. Τα σχολικά δίκτυα υποστήριξης των γενικών σε σχέση με τα άτομα με αναπηρία και... όχι μόνο δε στελεχωθήκαν με μόνιμο προσωπικό, αλλά δέσμευσαν το προσωπικό των γενικών και των ειδικών σχολείων, προκαλώντας τεράστια προβλήματα στην εκπαιδευτική και κοινωνική τους λειτουργία.

Σε όλους τους τύπους σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής, από την προσχολική αγωγή, τα ειδικά νηπιαγωγεία και τα γενικά, τα ειδικά δημοτικά σχολεία, τα τμήματα ένταξης, την παράλληλη στήριξη, την κατ' οίκον διδασκαλία, η πλήρωση των οργανικών θέσεων και λειτουργικών κενών γίνονταν καθυστερημένα και με ελλείψεις ή καθόλου. Σκεφτείτε ότι φέτος το σχολικό έτος 2014-2015 μπήκαν τα ΕΣΠΑ και στα ειδικά σχολεία και στα τμήματα ένταξης. Δεν μπορούμε αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες να αγνοήσουμε το ερευνητικό γεγονός ότι 80% έως 85% των δομών των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής σε όλη τη χώρα στεγάζονται σε εντελώς ακατάλληλες και μη προσβάσιμες κτιριακές υποδομές.

Ένα σημαντικό ζήτημα για τα σχολεία τέθηκε και προηγουμένως από τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες, που είναι η μετακίνηση των μαθητών με λεωφορεία και ταξί από τις περιφερειακές αποκεντρωμένες αυτοδιοικήσεις. Κάθε χρόνο και φέτος συναντούν τεράστιες δυσκολίες για μεγάλα χρονικά διαστήματα λόγω ελλιπούς χρηματοδότησης. Έχουμε ένα σημαντικό αριθμό μαθητών και μαθητριών με αναπηρίες που δε συμπλήρωσαν ούτε τρεις μήνες ειδικής εκπαίδευσης και στήριξης στα σχολεία της γειτονιάς τους ή των νομών που κατοικούν οι οικογένειές τους. Επομένως αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ και οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς διαχρονικά παροντικά και μελλοντικά υπερασπίζονται τον ενιαίο δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, όπου και η ειδική εκπαίδευση αποτελεί το αναπόσπαστο κομμάτι του, τη διαμόρφωση ενός ενιαίου νόμου για την εκπαίδευση γενικότερα, όπου θα σπάμε το ρατσιστικό απόστημα του διαχωρισμού και των διακρίσεων εις βάρος των αναπήρων παιδιών και των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Ζητάμε γενναία χρηματοδότηση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, για να μπορέσει να ενταχθεί όλος ο μαθητικός αποκλεισμός και να περιορίσουμε έως να εκμηδενίσουμε τον

σχολικό και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Ίδρυση και συμφωνούμε όλοι τμημάτων ένταξης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, από την προσχολική αγωγή μέχρι και τα λύκεια.

Όσον αφορά συνάδελφοι και συναδέλφισσες την παράλληλη στήριξη, ένα παιδί-ένας εκπαιδευτικός σε σταθερή διαχρονική στήριξη από τον ίδιο εκπαιδευτικό. Διορισμοί, ναι μαζικοί διορισμοί, κατάλληλα εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού στην ειδική εκπαίδευση, για την κάλυψη όλων των κενών στην εκπαίδευση, στην ειδική εκπαίδευση.

Συνάδελφοι, σήμερα είδαμε εδώ να εξελίσσεται από τους συναδέλφους μας το θέατρο του παραλόγου κα του διαχωρισμού. Για αυτό εμείς ως ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΕΡΑ διεκδικούμε ισότιμη μεταχείριση στις υπηρεσιακές μεταβολές των εργαζομένων στην ειδική εκπαίδευση αναπληρωτών και μονίμων με τα ίδια αντικειμενικά κριτήρια με τους εκπαιδευτικούς της γενικής εκπαίδευσης χωρίς κανέναν διαχωρισμό ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς.

Και τέλος, όλες οι οργανικές δομές στην ειδική εκπαίδευση να ονομαστούν σε θέσεις ειδικής εκπαίδευσης και να καλύπτονται με εκπαιδευτικούς που έχουν εξειδίκευση στην ειδική εκπαίδευση. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες ο αγώνας είναι κοινός, όλοι μαζί ενωμένοι θα κατακτήσουμε το ανεκπλήρωτο όνειρο να ζούμε σε μια δημοκρατική κοινωνία, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς.

Κωνσταντίνα Κολιοβέτα

Σύλλογος Χαλκίδας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Είμαι από το Σύλλογο Δασκάλων Νηπιαγωγών Χαλκίδας.

Η αναγκαιότητα του δημόσιου χαρακτήρα του Νηπιαγωγείου και η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, είναι για μας αδιαπραγμάτευτος στόχος και θέση μας. Ο ρόλος του Νηπιαγωγείου είναι σημαντικός για την άρση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση, για την ομαλή κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών και την πρόληψη τυχόν μαθησιακών δυσκολιών.

Θέση μας λοιπόν είναι η 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4 έως 6 χρόνων και οι μαζικοί διορισμοί νηπιαγωγών. Η υλικοτεχνική υποδομή και τα κτιριακά προβλήματα εδώ και χρόνια είναι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια της λειτουργίας του δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Έχουν τεράστια ευθύνη βέβαια γι' αυτό οι προηγούμενες κυβερνήσεις και οι εκπαιδευτικές πολιτικές τους που τόσα χρόνια αντιμετώπιζαν εσκεμμένα και με προχειρότητα την προσχολική εκπαίδευση θεσμικά και πολιτικά. Δε χρειάζεται να θυμίσω ότι η πολιτεία πολύ αργά θεσμοθέτησε την υποχρεωτικότητα της προσχολικής αγωγής και μόνο για ένα χρόνο.

Για μας λοιπόν, η κτιριακή και υλικοτεχνική υποδομή, ο σχεδιασμός και ο εξοπλισμός τόσο σ' επίπεδο πολιτείας, Υπουργείου Παιδείας αλλά και σε επίπεδο Περιφέρειας και Δήμων, είναι κυρίαρχο ζήτημα.

Πρότασή μας είναι να υπάρχει συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας με τους Δήμους και τους αρμόδιους φορείς και να

γίνεται έλεγχος καταλληλότητας των κτηρίων που στεγάζονται Νηπιαγωγεία, τα οποία θεωρούμε επιεικώς απαράδεκτα και που δυστυχώς στην πλειοψηφία τους είναι νοικιασμένα μαγαζιά, διαμερίσματα πολυκατοικιών, χωρίς αυλή, υπόγεια και επικίνδυνα για τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας.

Η μη θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών με το Ν. 4115/13, είναι ένα σοβαρό πρόβλημα. Ζητάμε λοιπόν άμεσα να θεσμοθετηθεί το ωράριο των νηπιαγωγών και να ισχύει ό,τι ακριβώς προβλέπει ο νόμος για τα ολιγοθέσια Δημοτικά Σχολεία. Επίσης να μειωθεί το ωράριο της Προϊσταμένης ώστε να μπορεί να κάνει και το διοικητικό της έργο.

Θέση μας για μια ποιοτική, αποτελεσματική προσχολική αγωγή, είναι να μειωθεί ο αριθμός των νηπίων σε κάθε τμήμα με αναλογία 1 προς 15 και να καταργηθεί άμεσα το συν 10% σε κάθε τμήμα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι τα τελευταία δυο χρόνια με Υπουργική Απόφαση δίνεται η δυνατότητα στα νήπια ν' αποχωρούν από το ολοήμερο Νηπιαγωγείο στις 2. Για μας, το ολοήμερο Νηπιαγωγείο είναι ένας θεσμός από το 1997, έχει ολοκληρωμένο και δομημένο πρόγραμμα που αρχίζει στις 8 και τελειώνει στις 3.45.

Δε μπορεί να υποβαθμίζεται και ν' αλλοιώνεται ο χαρακτήρας και ο ρόλος του. Καμία αποχώρηση λοιπόν στις 2. Το ολοήμερο Νηπιαγωγείο δεν είναι χώρος φύλαξης. Δημιουργείται δυσλειτουργία του προγράμματος και επηρεάζει αρνητικά το παιδαγωγικό και ψυχολογικό κλίμα της τάξης.

Ποιος διανοείται να παίρνει το παιδί του πριν τη λήξη του διδακτικού ωραρίου από το Δημοτικό Σχολείο; Το Προεδρικό Διάταγμα 200/98 είναι αναχρονιστικό, ελλιπές και ασαφές σε πάρα πολλά θέματα που η εκπαιδευτική κοινότητα έχει επισημάνει τα τελευταία χρόνια.

Ζητάμε την αντικατάστασή του με Προεδρικό Διάταγμα που θα δίνει θετική διέξοδο και λύση στη λειτουργία του Νηπιαγωγείου. Για τα τμήματα ένταξης στα Νηπιαγωγεία, επειδή οι εκπαιδευτικές συνθήκες έχουν τα τελευταία χρόνια αλλάξει και όλο και περισσότερα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες φοιτούν στα Νηπιαγωγεία μας, προτείνουμε:

- Να δημιουργηθούν τμήματα ένταξης σε όλα τα Νηπιαγωγεία τα οποία τμήματα ένταξης θα ενεργοποιούνται και θα λειτουργούν κάθε φορά όταν υπάρχει αυξημένη ανάγκη παιδιών με ιδιαιτερότητες.
- Μόνιμη υποστήριξη σε κάθε Διεύθυνση των Νηπιαγωγείων, από διοικητική και επιστημονική ομάδα.
- Να υπάρχει ειδικευμένο προσωπικό για τη στήριξη γονέων που το έχουν ανάγκη.
- Οι εγγραφές να γίνονται τον Ιανουάριο ώστε να γίνεται έγκαιρα ο σχεδιασμός και η οργάνωση των καινούργιων τμημάτων των Νηπιαγωγείων.
- Αφού η πολιτεία χρόνια τώρα παρέχει σε κάθε μαθητή Δημοτικού Σχολείου δωρεάν βιβλία, να καθιερωθεί σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς που ζούμε και για τους μαθητές των Νηπιαγωγείων δωρεάν παιδαγωγικό υλικό ανεξάρτητα από τις πενιχρές χρηματοδοτήσεις των Δήμων. Έτσι εξασφαλίζουμε την ισότιμη αντιμετώπιση των μαθητών όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης.

- Η χρηματοδότηση για τον παραπάνω λόγο των Νηπιαγωγείων, να γίνεται από λογαριασμούς που προβλέπονται για την αγορά βιβλίων των άλλων βαθμίδων εκπαίδευσης.
- Να ξαναλειτουργήσει το Διδασκαλείο γιατί είναι αναγκαία η διαρκής επιμόρφωση εκπαιδευτικών.

Ειπώθηκαν από την Επιτροπή Αποδελτίωσης κάποιες προτάσεις και κάποιες θέσεις που μας βρίσκουν αντίθετους. Δε θέλουμε τις ειδικότητες στο Νηπιαγωγείο. Χάνεται η οριστική προσέγγιση της γνώσης σ' αυτή την ηλικία και υπάρχει διάσπαση γνωστικών αντικειμένων.

Στηρίζουμε το Νηπιαγωγείο της γειτονιάς. Δε συμφωνούμε με τα πολυδύναμα πολυθέσια Νηπιαγωγεία. Είναι για μας αντιπαιδαγωγικό, η προαύλιση μεγάλου αριθμού παιδιών σ' αυτή την ηλικία.

Συναδέλφωι και συναδέλφισσες, για μας τους εκπαιδευτικούς της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο στόχος κινείται στην κατεύθυνση μιας αριστερής, ριζοσπαστικής αντίληψης, θέσης, στάσης και προοπτικής. Για ένα δημόσιο Νηπιαγωγείο που θα ωθήσει τα παιδιά ν' αναπτύξουν κριτική σκέψη, μέσα σ' ένα περιβάλλον παιδαγωγικής ελευθερίας, έτσι ώστε μετέπειτα ν' αποκτήσουν δημοκρατική συνείδηση, ελεύθερη σκέψη και να γίνουν ενεργοί πολίτες του αύριο.

Θα ήθελα ν' απαντήσω σε μια συναδέλφισσα που ρώτησε τι είναι το Συντονιστικό Νηπιαγωγών. Το Συντονιστικό Νηπιαγωγών είμαστε μια ομάδα νηπιαγωγών που ήρθε να προστεθεί στην, να το πω ανυπαρξία, της Ομοσπονδίας μας να στηρίξει και ν' αφουγκραστεί τα πραγματικά μας προβλήματα.

Συμμετέχουμε νηπιαγωγοί απ' όλους τους πολιτικούς χώρους και μπορείτε να έρθετε κι εσείς. Ευχαριστώ πολύ.

Δημήτρης Κρατημένος

Σύλλογος Κορυδαλλού - Αγ. Βαρβάρας

Θα προσπαθήσω να μιλήσω μέσα στο χρόνο που μου αναλογεί, πρόεδρε, γιατί ήδη χάθηκε αρκετός στους «τακτικισμούς».

Θέλω πριν ξεκινήσω την κριτική των πεπραγμένων να πω ότι τελικά και αυτή η Συνέλευση είναι Συνέλευση παρατάξεων και όχι Συνέλευση αντιπροσώπων. Δεν μπορεί ο καθένας να πάρει το χρόνο του και να μιλήσει. Πρέπει να πάρει την «άδεια» από την παράταξη. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το δούμε και να εκδημοκρατίσουμε, επιτέλους, αυτό εδώ το συνέδριο που γίνεται κάθε χρόνο και κοστίζει στον κλάδο δυσανάλογα πολλά σε σχέση με τα αποτελέσματά του. Αναρωτιέμαι αν θα πρέπει να γίνεται κάθε χρόνο ή κάθε δυο χρόνια.

Θέλω λοιπόν να μείνω μόνο στην κριτική των πεπραγμένων και θέλω να ξεκινήσω συναδέλφωι και συναδέλφισσες από την αρχή. Από τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Ταλαιπωρήθηκε ο κλάδος χωρίς Διοικητικό Συμβούλιο από τον Ιούνιο μέχρι τον Αύγουστο γιατί δεν μπορούσε να βγει καμιά συνεργασία στη ΔΟΕ για τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου. Αυτό σημαίνει πως ή δεν έχουμε αναπτύξει κουλτούρα συνεργασιών ή κάποιοι το κάνουν επίτηδες.

Εάν δεν έχουμε κουλτούρα συνεργασιών πρέπει να τρέξουμε. Αν όμως το κάνουμε επίτηδες είμαστε επικίνδυνοι. Κι

εδώ θα ήθελα λίγο να μείνω στις παρατάξεις της Αριστεράς γιατί δεν περιμένω κάτι καλύτερο από τη ΔΑΚΕ και από την ΠΑΣΚ. Έτσι είχαν συνηθίσει μέχρι τώρα. Σε έναν τρόπο λειτουργίας των μεγάλων και ισχυρών παρατάξεων που έβλεπαν τις «μικρές» παρατάξεις ως αναγκαίο κακό.

Αφού, λοιπόν, τα έκαναν όλα καλά τις προηγούμενες δεκαετίες κι επειδή φροντίσανε για το καλό του κλάδου, βλέπω ότι οι συνάδελφοι δεν το «εκτίμησαν» αρκετά και τους στέλνουν σιγά-σιγά στη σύνταξη. Εύχομαι στο επόμενο συνέδριο, συναδέλφωι της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ να είστε πολύ λιγότεροι, να σας είναι αρκετή η μια λωρίδα από τις πέντε και να έρθουν οι υπόλοιποι να συμπληρώσουν τα κενά. Γιατί αυτό σας αξίζει.

Θέλω λοιπόν να πω ότι παρ' όλο ότι «παιδεύονταν» για να κάνουν μία συγκρότηση η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ η Αριστερά και οι αριστερές δυνάμεις, οι αντιμνημονιακές τέλος πάντων, δεν τόλμησαν να πάρουν το Προεδρείο και να φτιάξουν μια «άλλη» ΔΟΕ. Με αριστερό πρόσημο

Περίμενα λοιπόν από αυτές τις δυνάμεις να κάνουν ένα άλλο Προεδρείο και να φτιάξουν μια άλλη ΔΟΕ. Μέσα σε αυτές τις δυνάμεις περιλαμβάνω και το ΠΑΜΕ που, επιτέλους, πρέπει να νη «πηγαίνει» μόνο του και να σταματήσει να περιορίζεται στην υπέροχη μοναξιά της υπεροψίας του μοναδικού. Να σταματήσει να τους κατατάσσει όλους στα «μιάσματα» που είναι υπέρ του κεφαλαίου και δε συνεργάζεται μαζί τους. Επιτέλους, σύντροφοι του ΠΑΜΕ, μέχρι να έρθει ο σοσιαλισμός, μάθετε να συνεργάζεστε.

Και μια σοβαρή κριτική κατά τη γνώμη μου για τη συγκρότηση. Δεν μπορεί να παίζουμε με αυτά τα πράγματα, δεν μπορεί να αφήνουμε τον κλάδο ακέφαλο, δεν μπορεί να κάνουμε μικροπολιτική αλλά να αναλαμβάνουμε την ευθύνη που αναλογεί στον καθένα. Η ώρα της ευθύνης, λοιπόν, είναι μπροστά μας. Στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο, που οι αριθμοί έχουν αλλάξει, πρέπει κάποιοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους και μάλιστα πάρα πολύ σοβαρά. Αν δεν τις αναλάβουν πρέπει να απολογηθούν στον κόσμο.

Συνεχίζω για τα πεπραγμένα. Ζήσαμε τη μεγαλύτερη σφαγή που μετά τις περικοπές των μισθών που υποστήκαμε φτάσαμε στο σημείο να κρίνεται και η παραμονή μας στη δουλειά. Ζούσαμε λοιπόν τη μεγαλύτερη σφαγή που θα κατατομούσε εκατοντάδες ή χιλιάδες συναδέλφους με την αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση και τι κάναμε; Όπως είπε και ο σύντροφος Μπακατσής προηγουμένως, κρυφτήκαμε πίσω από την Τσίπρα. Πιαστήκαμε όπως οι πνιγμένοι από τα νομικά επιχειρήματα της νομικής συμβούλου για να προστατευτούμε. Μας εξόντωναν κι εμείς αντί να τους πολεμήσουμε, τους «κάναμε μήνυση».

Έβαλε η ΔΟΕ μπροστά τους Διευθυντές που έπρεπε ηρωικά μαχόμενοι και τεράστιοι να κρατήσουν όλο το κύμα της αξιολόγησης. Πολύ μεγάλο το βάρος και δεν τους αναλογούσε. Άφησε τους συναδέλφους μόνους και εάν κάνανε την αξιολόγηση θα τους διαγράφαμε κι από τους Συλλόγους μας. (Τεράστια νίκη του κινήματος!!!! Τρομάρα μας!!!!) Σε αυτή τη λαίλαπα, σε αυτή τη σφαγή η Ομοσπονδία δεν τόλμησε να βγει μπροστά, να βγούμε μπροστά και να πούμε τέλος. Μέχρι εδώ.

Περιμέναμε λοιπόν δεν ξέρω τι να γίνει!! Να σφαγιαστούμε όλοι(;), να αυτοκτονήσουμε(;), να μας εκτελέσουν(;), για να πούμε κάτι, για να κάνουμε κάτι. Καταπληκτικό.

Οι συνάδελφοι από κάτω έχουν απογοητευτεί. Βλέπουμε τις Γενικές Συνελεύσεις. Ξέρετε για τι πράγμα μιλάω, Εγγεγραμμένοι 600, 700, 800 συνάδελφοι και κάνουμε Γενικές Συνελεύσεις των 50-60 ατόμων. Αναρωτιέμαι σοβαρά μήπως όσοι είμαστε εδώ αποτελούμε μαγική εικόνα και δεν εκπροσωπούμε τίποτα τελικά; Απογοητεύσαμε και απογοητεύουμε συνέχεια τους συναδέλφους.

Η επόμενη Ομοσπονδία, οι επόμενοι συνάδελφοι και σύντροφοι που θα εκλεγούν εκεί έχουν ιστορική ευθύνη, να αλλάξουν την Ομοσπονδία και τον τρόπο που παίρνονται οι αποφάσεις. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό που συμβαίνει μέχρι τώρα, γιατί θα μας εκδικηθεί όλους μας η ιστορία. Ευχαριστώ πολύ.

Νίκος Κουτρούμπας

Σύλλογος «Δημ. Γληνός»

Συνάδελφοι καλημέρα, είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Δημήτρης Γληνός, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο των Εκπαιδευτικών Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Συνάδελφοι είμαστε αντιπρόσωποι σταλμένοι από τους Συλλόγους μας κι έτσι έχουμε δικαίωμα να μιλήσουμε. Ότι πούμε δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος μας. Είναι το αυτονόητο δικαίωμα που αποκτά και αξιοποιεί η βάση των συναδέλφων, που συνοδεύεται από την απαίτηση να ακουστεί χωρίς χαρακτηρισμούς, χωρίς απαξίωση, χωρίς ειρωνικά σχόλια.

Συνάδελφοι αν ο περασμένος Γενάρης είχε 30 μέρες αντί 31, αν δηλαδή έλειπε από το ημερολόγιο η τελευταία του Κυριακή, ίσως τότε τα πράγματα να ήταν λιγάκι διαφορετικά. Στα σχολεία θα μας είχαν χτυπήσει την πόρτα κάποιοι αξιολογητές, θα δίναμε τη μάχη για την παιδαγωγική μας ελευθερία, για την εκπαιδευτική μας ολοκλήρωση, για την αξιοπρέπειά μας.

Σαν σήμερα θα επαναλαμβάνονταν οι περσινές σκηνές της σύγκρουσης και της βίας στο Υπουργείο με τα χημικά και τα MAT στον πρώτο ρόλο. Αυτές τις μέρες θα είχε ίσως ολοκληρωθεί η κατηγοριοποίηση των σχολείων, θα είχε τακτοποιηθεί το κάθε σχολείο στο κουτάκι του στο κελί του, στην ανοιχτή πλατφόρμα της αυτοαξιολόγησης θα μπορούσε να συλλατασάρουν ο κάθε ειδήμων και να δίνει ή να αφαιρεί πόντους με όρους ακραίας αγοραίας κυδαίνας προσέγγισης της παιδαγωγικής προσφοράς.

Αυτές τις μέρες η ομάδα των σοφών θα είχε ίσως υπογράψει και θα είχε ολοκληρώσει τις περίφημες «συνεντεύξεις» των υποψηφίων Διευθυντών των Σχολείων με τα... απολύτως αντικειμενικά πορίσματα που θα ήταν ήδη γνωστά.

Οι δάσκαλοι άπραγοι, αμήχανοι και εμβρόντητοι κρεμασμένοι από το διαδίκτυο θα περίμεναν τα αποτελέσματα, ποιος τάχα θα ήταν ο καινούριος τους Διευθυντής. Προφανώς αυτός που θα συνεπέλεγαν οι σοφοί... και ο ίδιος. Άλλωστε κάποια δέκατα ή εκατοστά της μονάδας πάντα είχαν κι έχουν την αξία τους.

Αυτές τις μέρες θα συμπληρώνονταν ένας χρόνος που τρεις χιλιάδες εκπαιδευτικοί της επαγγελματικής εκπαίδευσης θα συνέχιζαν να είναι στους δρόμους με τα πανό και τις ντου-

ντούκες τους, απολυμένοι και άνεργοι με κάποιες εκατοντάδες κουρασμένους υποστηρικτές δίπλα τους.

Αυτά κι άλλα πολλά δεν έγιναν έτσι, έγιναν λιγάκι διαφορετικά, γιατί οι εκπαιδευτικοί σήκωσαν το ανάστημά τους, γιατί η κοινωνία όρθωσε το ανάστημά της. Γιατί οι εργαζόμενες τάξεις πέραναν τις κόκκινες γραμμές του συστήματος, γιατί αποφάσισαν να αξιοποιήσουν διαφορετικά αυτή την τελευταία Κυριακή του Γενάρη.

Δεν έγιναν όλα αυτά έτσι, γιατί το ρωμαλέο και απαιτητικό κίνημα που είχε αναπτυχθεί συνέβαλε με τα αιτήματα και τις απαιτήσεις του, που πολλές από αυτές τις επέβαλε και ζήτησε λύσεις. Εν μέρει πέτυχε και εν μέρει δικαιώθηκε.

Αντί αυτών όμως έγιναν κάποια άλλα πράγματα. Οργανώθηκε ως πούμε η γνωστή πια σύναξη των 158 μπροστά στον Άγνωστο. Μια σύναξη γνωστών, πολύ γνωστών. Ένας θίασος επί σκηνής, που θυμιάζει το παλιό, το σάπιο, ό,τι κατέρρευσε. Ένας θίασος ξεπεσμένων πρωταγωνιστών, με τον προσωρινό τίτλο του θιάσου «μπαλτάς και τσεκούρι για τους ξεσηκωμένους».

Ήταν η πρώτη απόπειρα διαμαρτυρίας, κατασρόλας. Κατασρόλα δεν τη λες, κατασρολάκι ήταν. Ήταν λεί το ξύπνημα της αστικής τάξης. Δικαίωμά τους οι χαρακτηρισμοί και δικοί τους μάλιστα. Δεν είμαι βέβαιος αν η Ομοσπονδία μας πήρε θέση. Πάντως το ξύπνημα της αστικής τάξης είναι ό,τι χειρότερο αν συνοδεύεται από την ύπωση της εργατικής τάξης και των εκπροσώπων της. Συνάδελφοι, είμαστε στην ΕΡΑ, εραστής του σχολείου της παιδαγωγικής ελευθερίας. Είμαστε στην ΕΡΑ, εραστής των πολύμορφων κινήματων, των γεμάτων δρόμων, του κόσμου, της αντίστασης και των απαιτήσεων. Είμαστε στην ΕΡΑ, εραστής του δημοκρατικού σχολείου, με στέρες θεσμικές δομές, με Συλλόγους Εκπαιδευτικών με αρμοδιότητες και πραγματικά δικαιώματα.

Είμαστε στην ΕΡΑ, εραστής της σύγκρουσης, των ρήξεων με το παλιό, ως έχει και κόστος, ως γίνουν και λάθη. Το θολό, το βαλτωμένο, το ακίνητο, το εθιμικό, δεν μας συγκινεί. Έχουμε στην ΕΡΑ από χρόνια διαλέξει πλευρά, είμαστε με τους πολλούς και τους αδύνατους.

Απορρίπτουμε τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, δε μας αφορά, μας ανατριχιάζει, δεν παίζουμε στο γήπεδό του, δεν είναι εγγεγραμμένοι στο DNA

μας, δεν εκχωρούμε σε κανέναν και σε καμιά παράταξη την κριτική, την αντιπολίτευση, τη διεκδίκηση.

Διεκδικούμε να έχουμε πρωταγωνιστικό ρόλο. Ο ευτελής και ισοπεδωτικός λόγος και η συλλήβδην κριτική που γίνεται από άλλες αριστερές παρατάξεις, τουλάχιστον μας αδικεί και τις αδικεί. Σύντροφοι της Αριστεράς μην παρασύρεστε, ο Ρουβίκωνας είναι μπροστά, να δούμε ποιος θα τον διαβεί, γιατί και πότε.

Για το πολυνομοσχέδιο μια κουβέντα, απαντώντας αν θέλετε και στο συνάδελφο Δημήτρη Μπράτη, που μας είπε χθες ποια θα είναι η θέση μας όσον αφορά την αποτίμηση την αξιολόγηση ή οτιδήποτε σχετικό. Η άποψή μας είναι ότι το σχολείο έχει κάποιες επείγουσες προτεραιότητες, αδήριτες ανάγκες.

* Επαρκή χρηματοδότηση, ικανή να δώσει στην εκπαίδευση μια ώθηση επανεκκίνησης

* Νέα αναλυτικά προγράμματα, που θα υπηρετούν σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες

* Νέα βιβλία

* Χιλιάδες καινούριους διορισμούς

* Χρειάζεται να αλλάξει ταξική ρότα το σχολείο

Τότε να αποτιμήσουμε το παιδαγωγικό έργο, τη συμβολή όλων μας σε αυτή την προσπάθεια, να μετρήσουμε αντιστάσεις του παλιού, να περιγράψουμε τις συγκρούσεις του νέου.

Οι προκλήσεις είναι προ των πυλών και μας αφορούν όλους. Χωρίς διακρίσεις!

Κώστας Μπακατσής

Σύλλογος Θεσσαλονίκης Ζ΄

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πραγματικά χαίρομαι που είμαι εδώ, μαζί σας σε μια Συνέλευση που θα βάλει ταφόπλακα οριστικά στον αποστεωμένο φοβικό και φοβισμένο συνδικαλισμό, στην πρακτική των υπόγειων και των διαδρόμων, στα κομματικά νιτερέσα.

Χαίρομαι που είμαι εδώ με συναγωνιστές σε μια προσπάθεια να αναδείξουμε ξανά τις αξίες και τις αρχές του συνδικαλιστικού κινήματος. Χαίρομαι που επιλέγουμε τη Δημοκρατία, την παιδαγωγική ελευθερία για τις μαθήτριες και τους μαθητές μας, σε ένα σχολείο διαφορετικό, ελεύθερο.

Χαίρομαι που θα κλείσουμε στο παρελθόν όπου δυστυχώς ανήκει η λογική της ανάθεσης και της τοποθέτησης, τη λογική του ορισμού, λογική της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ οι οποίοι έτρεξαν να διαμαρτυρηθούν γιατί «τα δασκαλάκια κι οι δασκαλίτσες» της Τάξης και της Πράξης αποκτήσαμε φωνή, αποκτήσαμε λόγο, έστω και κουτσουρεμένα.

Ψηφίσαμε για τους Διευθυντές και τις Διευθύντριές μας ! Μας είχαν απλά για να μας φοβίζουν πως θα μας απολύσουν, αν δε χωράμε στα πορτοφόλιά τους σαν προίκα. Δεν τους κάναμε τη χάρη και φύγαμε πέρα από τις δικές τους τις «αυθεντίες». Δε φτάνει αυτό που έγινε, η μεγαλύτερή τους τιμωρία είναι ότι ξαφνικά τα πορτοφόλιά τους ξεφούσκωσαν, εκεί που τα φούσκωναν, τα φούσκωναν, τα φούσκωναν ξαφνικά τους τράβηξε η Δημοκρατία η ίδια το χαλί κάτω από τα πόδια και ζαλίστηκαν.

Και ενώ στην αρχή φωνάζανε για τα δικά τους τα παιδιά, όταν είδαν ότι δεν τρέχει και τίποτα και πως αυτά τα ίδια θα ξαναείναι Διευθυντές, εκεί το «κλείσανε». Γιατί το δικό τους το συνδικαλιστικό κίνημα φτάνει μέχρι τα «δικά μας» τα παιδιά κι όταν τα «δικά μας» τα παιδιά είναι εντάξει, πάει καλά και η εκπαίδευση συνολικά.

Από το Φλεβάρη λοιπόν μια ανάσα και ένας άλλος αέρας επικρατεί στα σχολεία. Δημοκρατικός. Λίγος; Λίγος. Τόσο ώστε να κρατάμε το κεφάλι μας έξω από το νερό. Δικιά μας δουλειά από δω και πέρα είναι να κολυμπήσουμε. Να κολυμπήσουμε και να μάθουμε κολύμπι σε όλους τους συναδέλφους και αυτούς τους καινούριους που είδαμε εδώ να διεκδικούν τη θέση και το ρόλο τους .

Αυτή την ανάσα λοιπόν τη δημοκρατική, την παιδαγωγική στα σχολεία είμαστε εμείς που θα προσφέρουμε ώστε να κάνουμε εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς να απολαμβάνουν το σχολείο σαν ένα ευχάριστο ταξίδι στη μάθηση.

Η ΔΟΕ δεν μπορεί με την πλειοψηφία που είχε μέχρι τώρα να το κάνει. Την κατατρέπει το σύνδρομο Τσίπρα. Πρώτα-πρώτα είναι «τσιπρολάγνα» όσον αφορά την κα Δικηγόρο. Η πλειοψηφία της ΔΟΕ κρύβεται πίσω από τη Δικηγόρο κ Τσίπρα και κρυβόταν πίσω από τη Δικηγόρο και μας έβαζε στα σχολεία να τρέχουμε ποιος είναι καλύτερος Δικαστής η Τσίπρα ή ο Μητσοτάκης; Τελικά δυστυχώς αυτή η πολιτική δικαίωσε το Μητσοτάκη που μας έβαλε τους δείκτες, τα βέλη και τα τόξα.

Αυτή η Ηγεσία της ΔΟΕ όμως έχει κι άλλο πρόβλημα. Είναι και «τσιπροκλάστης» Όταν πηγαίνουν να εφαρμοστούν μέτρα δημοκρατικά, μέτρα παιδαγωγικής ελευθερίας, εκεί σπκώνει ξαφνικά το μπαϊράκι. Θυμάται τους κολλητούς Θυμάται τη συνέντευξη όπου τα άγια στελέχη, τα αιώνια, δεν καταφέρναν να περάσουν αυτή τη φορά και το έχουν θέμα. Έπρεπε να πάνε να μιλήσουν με τους ίδιους τους συναδέλφους για να περάσουν από τη δική τους την έγκριση, ενώ η πλειονότητα τους συνήθισε τόσα χρόνια σε άλλες «κρίσεις».

Οι δυνάμεις της ΕΡΑ, πρωτοπόρες στο ρεύμα της εκπαιδευτικής αριστεράς, αντίθετα μ' αυτή τη λογική πάλεψαν με σύνθημα « ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ » Στο Σύλλογο που δεν θα έχει απλά γνώμη, αλλά θα αποφασίζει για τα πάντα στο σχολείο. Όπου οι συνάδελφοι δεν θα εκλιπαρούμε τον Διευθυντή ώστε να μας υποβοηθήσει στην δουλειά μας με κανα € για υλικά. Σ' ένα σχολείο που θα κοιτάμε την ανάγκη στα μάτια των μαθητών μας και θα καταλήγουμε σε δράσεις.

Ήρθε ο καιρός να πάμε την Ομοσπονδία μπροστά. Ήρθε ο καιρός να επιλέξεις με ποιους θα πας και ποιους θ' αφήσεις. Ήρθε ο καιρός να μη ντρεπόμαστε να λέμε πως είμαστε συνδικαλιστές. Ήρθε, επιτέλους, ο καιρός η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ να αποκτήσει αγωνιστικό πρόσημο. Να επιβραβεύσεις επόμενα τις δυνάμεις της ΕΡΑ, γιατί σταθερά δεν επιλέγει απλά το ΔΡΟΜΟ, την ΤΑΞΗ και το ΣΧΟΛΕΙΟ αλλά επιδιώκει τη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ σ' αυτό το Δρόμο. Ούτε την απομόνωση ούτε την παραταξιακή περιχαράκωση και καταγραφή.

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες, τώρα ξεκινάει μεγάλος αγώνας με αφετηρία να απαιτήσουμε το μόνο δημοκρατικό μέτρο: όλη η εξουσία στο Σύλλογο. Ο Σύλλογος διδασκόντων θα είναι αυτός που στα σχολεία θα αποφασίζει πάντα για τα πάντα.

Με βάση αυτό δε δέχομαι καμία συζήτηση για την αποτίμηση, για την αξιολόγηση, βαφτίστε το όπως θέλετε. Δε με αφορά και δεν μπορεί να είναι ούτε καν σκέψη για συζήτηση. Το πρωταρχικό δεν είναι η όποια αξιολόγηση του όποιου έργου αλλά η απόφασή μας για το **τι σχολείο θέλουμε και τι χωράει σε αυτό . Η απόφασή μας για** ποια Παιδεία να υπηρετήσουμε.

Ευχαριστώ και λυπάμαι, αν σας κούρασα με τη μεγάλη ομιλία μου. Με γέλασαν οι σελίδες μου, που ήταν ... μικρές.

Δημήτρης Πριμηκύρης

Σύλλογος «Αλεξ. Δελμούζος»

Συνάδελφοι γεια σας, είμαι από το Σύλλογο Δελμούζο εκλεγμένος με την ΕΡΑ. Είμαι στον κλάδο από το 1985 και ξέρω πάρα πολύ καλά και πράγματα και καταστάσεις και νομίζω και πολλοί άλλοι εδώ μέσα. Το πρώτο που θέλω να πω είναι ειλικρινά να πάψει η πλάκα που ακούστηκε και πριν από τη συναγωνίστρια του ΠΑΜΕ σε σχέση με την ΕΡΑ και το ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς έχουμε κατακτήσει στην πράξη την αυτοτέλεια της παράταξης και διεκδικούμε και παλεύουμε για την αυτονομία του μαζικού κινήματος, που κάποιοι άλλοι δεν το κάνουν εδώ μέσα, και λειτουργούν σαν ιμάντας των πολιτικών τους εκφραστών, και το ξέρουν πάρα πολύ καλά.

Δεύτερον, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επίσης όσον αφορά την καταγγελία και τους ψιθύρους, σε σχέση με το ότι εμείς η ΕΡΑ θα είμαστε η νέα κυβερνητική παράταξη και ότι εμείς θα υπηρετήσουμε τον νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό, θέλουμε να σας πούμε και το κάνουμε πράξη αυτό, ότι εμείς είμαστε μακριά από τέτοιες λογικές και ξέρουμε να κάνουμε ένα πάρα πολύ καλά: Να είμαστε συνέχεια στους δρόμους. Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε στην πρωτοπορία του μαζικού διεκδικητικού κινήματος και όχι στην πρωτοπορία του απομονωτισμού, της περιχαράκωσης και της ιδεολογικής καθαρότητας. Σε καμιά περίπτωση επίσης δε θα κινηθούμε στη λογική του κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Επίσης θέλω να πω το εξής, ότι εμείς δε γνωρίζουμε ούτε τη λογική των διαδρομιστών, ούτε τη λογική του παραγοντισμού, ούτε τη λογική της απεργοσπασίας, που γνωρίσαμε και ζήσαμε πάρα πολύ καλά τα προηγούμενα χρόνια. Θυμάμαι από το 1996-1997 τον μεγάλο αγώνα που κάναμε τότε σαν κλάδος και μέσα σε μια νύχτα τον άδειασε με τη δήλωσή του ο τότε πρόεδρος της ΔΟΕ και με την τακτική τους οι εκλεγμένοι με την ΠΑΣΚ.

Και επίσης βλέπω μια μεγάλη αγωνία κάποιων από τα αριστερά, όπως τους βλέπω, που υπηρέτησαν τον κυβερνητικό συνδικαλισμό να έχουν μια μεγάλη αγωνία, και τους καταλαβαίνω, έχει χαθεί ο ρόλος τους και προσπαθούν να επανακαθοριστούν.

Συνάδελφοι εμείς είμαστε υπέρ της λογικής της μαχόμενης εκπαιδευτικής Αριστεράς, που μέσα από ένα ριζοσπαστικό μαχητικό διεκδικητικό κίνημα και ταξικά προσανατολισμένο θα επιβάλλει όρους ρήξης και ανατροπής. Δεν είμαστε υπέρ της λογικής ούτε της ιδεολογικής καθαρότητας, ούτε της περιχαράκωσης, ούτε του απομονωτισμού, και το έχουμε αποδείξει στην πράξη και δεν έχουμε να δώσουμε λόγο πουθενά και σε κανένα πολιτικό κόμμα, παρά μόνο σε αυτούς που μας τιμούν με την ψήφο τους και μας εκλέγουν.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά τη στάση μας απέναντι στην κυβέρνηση. Δεν έχουμε μωπικά πολιτικά γυαλιά, ότι θετικό υπάρχει από αυτή την Κυβέρνηση σαφώς και θα το επικροτούμε, σαφώς και θα παλεύουμε για να διευρυνθεί και να γίνει ακόμα καλύτερο. Ότι άτολμο και αρνητικό υπάρχει, θα είμαστε απέναντί του, ξεκάθαρες κουβέντες.

Ποια ζητήματα θεωρώ ότι πρέπει στο άμεσο διάστημα να μας απασχολήσουν. Για μένα το πρώτο είναι ότι θα πρέπει σαν κίνημα να επιβάλουμε μια συζήτηση για το τι σχολείο θέλουμε σήμερα, τι διδάσκει αυτό το σχολείο, τι ανθρώπους βγάζει αυτό το σχολείο, τι προγράμματα έχει, τι βιβλία έχει, σε ποια κατεύθυνση σε ποιο πλαίσιο θα κινείται.

Και δεν πρέπει να περιμένουμε την άγια ημέρα εκείνη που θα επιβληθεί ο σοσιαλισμός, αλλά πρέπει τώρα να τα δούμε όλα αυτά, γιατί πάρα πολλοί στο παρελθόν και κομμουνιστές και προοδευτικοί συνάδελφοί μας, Πλουμπίδης, Γληνός, Δελμούζος και άλλοι έχουν μιλήσει για όλα αυτά και δεν περιμέναν τον σοσιαλισμό για να μιλήσουν και να τα κάνουν πράξη.

Επίσης, όσον αφορά την αξιολόγηση, πρωτοστατήσαμε στο να μπλοκάρουμε την αυτοαξιολόγηση. Δε θα πρωτοστατήσουμε και δε θα μπούμε σε καμιά λογική η αξιολόγηση ή η αυτοαξιολόγηση να μπει από το παράθυρο.

Και να δηλώσω κάτι σε σχέση με το πολυνομοσχέδιο και σε σχέση με το 45.1 και 46. Πραγματικά κι εμείς σαν παράταξη βλέπουμε ότι υπάρχουν κάποια αρνητικά σημεία. Εμείς λέμε ότι πρώτα πρέπει να τελειώνουμε και να αποφασίσουμε μέσα από διάλογο τι σχολείο θα φτιάξουμε και μετά να έρθουμε να μιλήσουμε και πως θα αποτιμήσουμε αυτή την εκπαιδευτική διαδικασία και με ποιους τρόπους θα την ενισχύσουμε μέσα από την επιμόρφωση, μέσα από διάφορες τέλους πάντων μεθόδους.

Και είμαστε υπέρ ενός σχολείου αυτοδιαχειριζόμενου, που οικονομικά θα στηρίζεται αποκλειστικά από το κράτος, αλλά κυρίαρχο ρόλο θα έχει ο Σύλλογος Διδασκόντων και θα αποφασίζει για όλα αυτά που θα πρέπει να αποφασίζει καθημερινά. Ευχαριστώ.

Αντώνης Σταυριανός

Σύλλογος Νάξου

Γεια σας, από το Σύλλογο Νάξου, Αμοργού και Μικρών Κυκλάδων είμαι, εκπροσωπώντας τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Το περιβάλλον μέσα στο οποίο θα εκτυλιχθεί αυτή η τοποθέτηση, είναι λίγο οξύμωρο κατά τη γνώμη μου, διότι ενώ ο πήχης της αντικυβερνητικής κριτικής μέχρι την έναρξη της 84^{ης} Γενικής Συνέλευσης από συγκεκριμένες παρατάξεις εδώ μέσα στο συνέδριο, ήταν πάρα πολύ ψηλά, παρατηρώ ότι με την έναρξη του συνεδρίου, έχει πέσει αντιστρόφως ανάλογα.

Και αναρωτιέμαι, έχουν γίνει εκπτώσεις στην ιδεολογική γραμμή από συγκεκριμένες παρατάξεις που πρόσκεινται προς την Αριστερά ή μήπως στη βάση τους υπάρχουν αντιπρόσωποι, οι οποίοι φυλλοροούν και δε θέλουν να τους χάσουν για να κερδίσουν ενδεχόμενη έδρα που χάνει η ΠΑΣΚΕ;

Αυτό με όλο το σεβασμό, απλά επειδή πρέπει να μιλάμε τη γλώσσα της αλήθειας κι επειδή εντασσόμαστε στην Αριστερά, καλό είναι να τα παραδεχόμαστε αυτά τα οξύμωρα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, σε μια Ελλάδα της ανθρωπιστικής κρίσης, να δρα με πολιτικούς όρους. Αυτό προϋποθέτει την οργάνωση και τη λειτουργία ενός εντελώς

διαφορετικού μοντέλου συνδικαλισμού, ενός συνδικαλισμού με την ενεργητική συμμετοχή των εργαζομένων, με κυρίαρχα τα πολιτικά ταξικά χαρακτηριστικά.

Με βασικούς άξονες στρατηγικής, τη δημιουργία και τη συγκρότηση ενός κοινωνικού μετώπου το οποίο μέσα από τη διεύρυνση των ορίων παρέμβασής του, τη συνεργασία του με τα άλλα Συνδικάτα και κοινωνικά κινήματα, θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών, αλλά και για να εμπνεύσει τους εργαζόμενους για τη συμμετοχή τους και την ενίσχυση των Σωματείων, των αγώνων και του κινήματος.

Αλήθεια συνάδελφοι, ποιες ήταν οι πρωτοβουλίες της πλειοψηφίας της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, ώστε να οικοδομηθεί ένα εκπαιδευτικό κίνημα αντίστασης στις πολιτικές των μνημονίων, στις πολιτικές της απαξίωσης και διάλυσης του δημόσιου σχολείου, στις πολιτικές που επεδίωξαν να επαναφέρουν τον επιθεωρητισμό στο δημόσιο σχολείο;

Απολύτως τίποτα. Συνδικαλισμό με νομικίστικα τερτίπια, χωρίς να δίνεται η προοπτική ανατροπής του φόβου και της πετοπάθειας. Καμιά πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός μαζικού και ελπιδοφόρου εκπαιδευτικού κινήματος. Το μόνο που βιώσαμε ήταν ομόφωνες αποφάσεις της ΔΟΕ ενάντια στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, οι οποίες ταυτόχρονα υπονομεύονταν από τους συνδικαλιστές της πλειοψηφίας στα πρωτοβάθμια Σωματεία.

Να υπενθυμίσω ότι η ΑΔΕΔΥ είχε προκηρύξει έγκαιρα και νωρίς μετά το εκλογικό της συνέδριο απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Μια απεργία-αποχή, την οποία οφείλουμε να παραδεχτούμε με λύπη συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι οι παρατάξεις των Παρεμβάσεων και του ΠΑΜΕ, ακόμα δεν την έχουν ψηφίσει στο τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και είναι κάτι που μας λυπεί και που δημιούργησε άγχωμα στην όλη προσπάθεια διαδικασίας εμπέδωσης ενός αντιαξιολογικού μοντέλου μέσα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Η ΔΟΕ δεν ακολούθησε άμεσα όπως όφειλε. Υπήρχε άλλωστε και το προηγούμενο, της παλινωδίας με τον νομικίστικο συνδικαλισμό στο θέμα της αυτοαξιολόγησης, όπου είχε καθεί η εμπιστοσύνη των συναδέλφων ήδη. Η απεργία-αποχή προκηρύχθηκε μεν, αλλά πολύ αργότερα και είναι προφανές ότι η ίδια πλειοψηφία της ΔΟΕ υπονόμωσε τον συγκεκριμένο αγώνα.

Αβίαστα λοιπόν οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι οι δυνάμεις της πλειοψηφίας έστρωσαν όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα συνειδητά το δρόμο στις Κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, να εισχωρήσουν οι πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τρόικα και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και σε όλο το δημόσιο τομέα.

Ταυτόχρονα, υπηρέτησαν και διαμόρφωσαν όλο αυτό το διάστημα την καταστρεπτική λογική της αποπολιτικοποίησης στον Κλάδο, της μη συμμετοχής και της ανάθεσης, ενισχύοντας ταυτόχρονα την υποταγμένη και πελατειακή υπόσταση του συνδικαλισμού.

Αυτός ο υποταγμένος πελατειακός συνδικαλισμός, πρέπει να πτηθεί σήμερα και σε αυτό έχουν ιστορική ευθύνη οι παρα-

τάξεις όλου του φάσματος της Αριστεράς, ξεπερνώντας βέβαια λογικές ηγεμονισμού, πολιτικού ναρκισσισμού, κινηματικής περιχαράκωσης και συνδικαλιστικού απομονωτισμού.

Εμείς οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς εκτιμώντας τις ιδιαίτερες απαιτήσεις αυτής της συγκυρίας, πρωτοστατήσαμε και θα συνεχίσουμε να πρωτοστατούμε μέσα από τη συνεχή μας ενωτική δράση, στον αγώνα για την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων του δημόσιου σχολείου. Ενός δημόσιου σχολείου, που θα χωράει όλους τους εκπαιδευτικούς, όλα τα παιδιά, όλη τη γνώση.

Θα συνεχίσουμε να πρωτοστατούμε για την οργάνωση και τον προσανατολισμό των αγώνων του κλάδου, για ριζικές αλλαγές και ανατροπές των αντικειμενικών πολιτικών σε όφελος της εκπαιδευτικής κοινότητας και του δημόσιου σχολείου.

Είναι προφανές συναδέλφισσες και συνάδελφοι ότι έφτασε η ώρα η Ομοσπονδία μας να γυρίσει σελίδα, διεκδικώντας την ανατροπή όλων των νεοφιλελεύθερων ταξικών προταγμάτων για τη δημόσια εκπαίδευση. Και είναι ώριμες οι συνθήκες συναδέλφισσες και συνάδελφοι για κάτι τέτοιο, είναι ευοίωνα το πολιτικό περιβάλλον.

Η πολιτική ανατροπή που ήρθε το βράδυ της 25^{ης} Γενάρη στη χώρα μας, αλλά και τα πρώτα δείγματα γραφής, δημιουργούν τους όρους και τις προϋποθέσεις, για να διαλυθεί η ασφυκτική μέγγενη που έπνιγε οικονομικά πολιτικά και ηθικά τον ελληνικό λαό, παρά τις δυσμενείς συνθήκες πίεσης από Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δε θα στρουθοκαμηλίσουμε. Λέμε, εκτιμούμε και υποστηρίζουμε θαρρετά, ότι τα νομοσχέδια που ως τώρα έχει καταθέσει η νέα Κυβέρνηση για την παιδεία, κινούνται σε θετική κατεύθυνση. Το σταμάτημα της αξιολόγησης έδωσε επιτέλους το φόβο από τα σχολεία και έφερε το χαμόγελο.

Η κατάργηση της πολιτικής επιστράτευσης, αλλά και των αυταρχικών προβλέψεων του Πειθαρχικού Δικαίου, η επανίδρυση των καταργημένων ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ, η επαναπρόσληψη των καθηγητών, των σχολικών φυλάκων, των καθαριστριών και των υπόλοιπων υπαλλήλων του δημόσιου τομέα για πρώτη φορά στην ιστορία του Ελληνικού Κράτους, η κατάργηση του μαύρου από τη δημόσια τηλεόραση, ο νόμος για δωρεάν ρεύμα στέγη και τροφή για τους άμεσα πληττόμενους από τα μνημόνια, η κατάργηση των 5 ευρώ στα νοσοκομεία και η δωρεάν πρόσβαση όλων των ανασφάλιστων στις δομές υγείας, αποτελούν μεταξύ άλλων τα πρώτα θετικά βήματα της νέας Κυβέρνησης προς τη δικαίωση σειράς αιτημάτων και διεκδικήσεων του κλάδου της κοινωνίας και του κινήματος.

Κλείνοντας συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η πολιτική αντανάκλαση του νέου διαμορφούμενου πολιτικού σκηνικού της χώρας μας, είναι εμφανής και στο τωρινό Σώμα της 84^{ης} Γενικής Συνέλευσης των αντιπροσώπων του Κλάδου.

Είναι ιστορική η ευκαιρία των αριστερών και ριζοσπαστικών δυνάμεων, να μην κοιτάξουν το προσωπικό μικροπαραταξιακό τους συμφέρον, αλλά με κοινή δράση και συμπόρευση, να αποκρυσταλλώσουν τη βούληση των συναδέλφων της βάσης στα σχολεία μας και να δημιουργήσουν αριστερή πλειοψηφία στο νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Σας ευχαριστώ.

Παναγιώτης Χατζησάββας

Σύλλογος Ημαθίας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι είμαι από την Ημαθία, από τους Εκπαιδευτικούς της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι η πρώτη φορά που με την ψήφο των συναδέλφων παρίσταμαι σ' αυτή την αίθουσα. Όταν κατέβαινα λοιπόν το μακρύ ταξίδι από την Ημαθία μέχρι την Αθήνα, ένιωθα περηφάνια γιατί αυτή η παράταξη της οποίας είμαι μέλος, ήταν στην πρώτη γραμμή των αγώνων στο Σύνταγμα με τα δακρυγόνα για να πέσει η κυβέρνηση Σαμαρά και Βενιζέλου για να φύγουν τα μνημόνια.

Ένιωθα υπερηφάνεια γιατί αυτή η παράταξη αγωνίστηκε όλο αυτό το διάστημα για να μπει ένα τέλος στη βαρβαρότητα που ζούσαμε επί 5 χρόνια, την ώρα που κάποιοι άλλοι έβαζαν πλάτη για να περάσουν οι οδοστρωτήρες των μνημονίων ή αναλώνονταν σε υγιεινούς περιπάτους στη Σταδίου.

Επίσης, συνάδελφοι, ένιωθα περηφάνια και νιώθω περηφάνια βέβαια γιατί αυτή η παράταξη δε στρουθοκαμηλίζει και έχει την τόλμη ν' αναδεικνύει τα όποια θετικά έχουν γίνει στους 5 μήνες διακυβέρνησης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά έχει επίσης και την τόλμη να είναι απέναντι και στα όποια αρνητικά και σε όλες εκείνες τις περιπτώσεις διεκδικήσεων που έχουν πάει πίσω.

Νιώθω, επίσης, σήμερα περηφάνια και για έναν τρίτο λόγο: Γιατί αυτή η παράταξη αντιμετωπίζει το συνδικαλιστικό κίνημα και τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα την ώρα που κάποιοι άλλοι στήνουν πανηγύρια.

Θέλω λοιπόν να πω σήμερα απευθυνόμενος στο Σώμα ότι εμείς όπως ήμαστε όλα τα προηγούμενα χρόνια στην πρώτη γραμμή των αγώνων ενάντια στα μνημόνια, έτσι είμαστε και σήμερα, έτσι θα είμαστε και αύριο ενάντια σε κάθε απόπειρα να συνεχιστεί η πολιτική των μνημονίων.

Είμαστε λοιπόν ενάντια στα μνημόνια, είμαστε ενάντια στη λιτότητα, είμαστε ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που μειώνουν συντάξεις και μισθούς και περικόπτουν εργασιακά δικαιώματα.

Για τους εκπαιδευτικούς της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, η χώρα δεν έχει άλλη επιλογή από το ν' απορρίψει τα τελεσίγραφα και ν' ακολουθήσει μέχρι τέλους μια συνεπή και σταθερή αντιμνημονιακή πορεία παρά τις όποιες πιθανές πρόσκαιρες δυσκολίες που θ' αντιμετωπίσει. Μόνο έτσι μπορεί ν' ανοιχτεί ένας ελπιδοφόρος ορίζοντας για τους εργαζομένους και για την κοινωνία.

Η χώρα δεν πωλείται και ο λαός δε μπορεί να τρομοκρατηθεί. Οι εργαζόμενοι, τα Συνδικάτα, οι λαϊκές κοινωνικές οργανώσεις δε μπορούν να παρακολουθούν παθητικά τις εξελίξεις. Οφείλουμε να δώσουμε σκληρή πολιτική μάχη για την ανατροπή αυτών των πολιτικών και για να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες.

Πρέπει όμως, συνάδελφοι, να δώσουμε επίσης και μια μάχη σε όλους εκείνους που σήμερα βάζουν πλάτη με τις πρακτικές τους και επιχειρούν να επιστρέψει η χώρα στην εποχή των Σαμαράδων και των Βενιζέλων. Τους είδαμε στο Σύνταγμα να ετοιμάζουν το κίνημα της κατσαρόλας. Ακούμε τον ήχο της κατσαρόλας. Βγήκε ο κ. Άδωνις, ο κ. Βορίδης, βγήκε ακόμα

και ο κ. Μητσοτάκης ο πρεσβύτερος, βγήκαν να διαδηλώσουν στο Σύνταγμα.

Και αυτό το ιδιότυπο, το ιδιόμορφο κίνημα της κατσαρόλας, πλήρως υποκινούμενο και χειραγωγούμενο, το είδαμε εν πολλοίς και στην αίθουσα σήμερα. Και ξέρετε πολύ καλά σε τι αναφέρομαι.

Οι Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς ζητούν:

- Τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, ένα χρέος άδικο, ταξικό που ο ελληνικός λαός το πλήρωσε δυο και τρεις φορές, ενώ απ' αυτό επωφελέθηκε το παρασιτικό και χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, η αστική τάξη και το πολιτικό κατεστημένο.
- Το πέρας των Τραπεζών υπό δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικό έλεγχο.
- Την κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων.
- Την άμεση αντιμετώπιση της μαστίγας της ανεργίας.
- Την επαναφορά των εργατικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που καταργήθηκαν σε ολόκληρη τη μνημονιακή περίοδο.
- Την κατάργηση όλων των αντιλαϊκών φόρων και χαρτασιών που θέσπισαν οι κυβερνήσεις των μνημονίων, όπως ο ΕΝΦΙΑ, η εισφορά αλληλεγγύης κτλ.
- Την άμεση επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ.
- Τη φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου και τη φορολογική ελάφρυνση των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων.
- Την άμεση κατάθεση του νομοσχεδίου για βασικό μισθό στα 751 ευρώ τώρα.
- Την κατάργηση της ενοικιαζόμενης και της εκ περιτροπής εργασίας, των εργολάβων, της ελαστικής μάρπης και ανασφάλιστης εργασίας, την αποκατάσταση του εργατικού δικαίου και τη στελέχωση όλων των υπηρεσιών του Δημοσίου και ιδιαίτερα της Παιδείας, της Υγείας, της Πρόνοιας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Ελεγκτικών Μηχανισμών, με μόνιμο προσωπικό, με βάση τις πραγματικές ανάγκες.
- Την κατάργηση της εργασίας της Κυριακής με την άμεση επαναφορά της κυριακάτικης αργίας.

Τέλος, για να κλείνω και να μην καταχρώμαι το χρόνο, καμία ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεων και βασικών κλάδων της οικονομίας που έχουν στρατηγικό ρόλο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και τη διασφάλιση της γεωπολιτικής της θέσης.

Κατάργηση όλων των αποικιοκρατικών συμβάσεων και συμφωνιών και σταδιακή επαναφορά στο Δημόσιο των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων και κλάδων που έχουν ιδιωτικοποιηθεί τα προηγούμενα χρόνια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από τις εργασίες αυτές της Γενικής Συνέλευσης, έχουμε τη χρυσή ευκαιρία να οικοδομήσουμε το νέο που έρχεται, να βάλουμε ένα τέλος στο συνδικαλισμό της υποταγής, στο συνδικαλισμό εκείνο που έστρωσε το δρόμο για να περάσουν τα μνημόνια πάνω από τις πλάτες μας. Ήρθε η ώρα αυτό το συνδικαλισμό να τον καταδικάσουμε. Να είστε καλά, καλή δύναμη.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	19. ΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
3. ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΑ	21. ΣΙΔΕΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
4. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	22. ΣΟΥΡΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
5. ΔΟΥΝΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	23. ΣΤΑΜΕΛΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
6. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	24. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
7. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	25. ΤΣΙΑΝΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
8. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	26. ΤΣΟΥΜΑΝΑΣ ΝΑΟΥΜ (ΜΑΚΗΣ)
9. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ	27. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
10. ΚΑΡΑΚΑΛΠΑΚΗΣ-ΚΑΡΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	28. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
11. ΚΕΣΟΓΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ	
12. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
13. ΚΟΛΙΟΒΕΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	
14. ΛΑΖΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	
15. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ-ΒΡΕΤΤΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ	
16. ΜΠΑΚΑΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	
17. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	
18. ΝΙΚΟΛΟΥΔΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
2. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20. ΜΠΑΚΑΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑ	21. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
3. ΒΡΕΤΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	22. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
4. ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ	23. ΝΙΚΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
5. ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΑ	24. ΝΙΚΟΛΟΥΔΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
6. ΓΙΑΝΤΣΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ	25. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ – ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ (ΑΡΙΑΝΑ)
7. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26. ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΠΑΪΣΗΣ
9. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ	27. ΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
8. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	28. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
9. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΣ	29. ΡΕΜΠΑΤΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
10. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ	30. ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
11. ΚΑΡΑΚΑΛΠΑΚΗΣ-ΚΑΡΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	31. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
12. ΚΑΡΑΜΟΥΣΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	32. ΣΤΑΜΕΛΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
13. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	33. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
14. ΚΕΣΟΓΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ	34. ΤΣΟΥΜΑΝΑΣ ΝΑΟΥΜ (ΜΑΚΗΣ)
15. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	35. ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)
16. ΚΟΛΙΟΒΕΤΑ ΚΩΝ/ΝΑ	36. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
17. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	37. ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
18. ΛΑΖΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	38. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
19. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	

Άγγελος Αγγελόπουλος

Σύλλογος Πάτρας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Τα προηγούμενα χρόνια γευθήκαμε όλοι και δοκιμάσαμε στο πετσί μας, τι πάει να πει μνημονιακή πολιτική και μνημονιακές τακτικές. Είδαμε πώς λειτουργεί το σύγχρονο νεοφιλελεύθερο σχολείο και το νιώσαμε πώς δουλεύει, και στα Νηπιαγωγεία. Ξεκίνησαν με συγχωνεύσεις σχολείων, με καταργήσεις θέσεων, με αυξήσεις αριθμού μαθητών.

Άφησαν όμως άλυτα, πολλά καίρια προβλήματα, τα οποία τα είχαν οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί και τ' αντιμετωπίζαμε όλοι μας, στο απυρόβλητο. Κανείς δεν ενδιαφέρθηκε για το τι συμβαίνει στα Νηπιαγωγεία. Οι μεγάλοι αδικημένοι της εκπαίδευσης που είναι οι νηπιαγωγοί, καθώς τόσα χρόνια δουλεύουν χωρίς θεσμοθετημένο ωράριο, συνέχισαν να δουλεύουν σα σκλάβοι σε γαλέρα.

Είμαστε οι μόνοι που δουλεύουμε 30 διδακτικές ώρες την εβδομάδα, ενώ οι συνάδελφοί μας, οι υπόλοιποι στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, έχουν εντελώς διαφορετικό ωράριο.

Ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση ζητάμε θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών, ώστε να συμβαδίζει με αυτή την συναδέλφων μας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Καμία διάκριση σε βάρος των νηπιαγωγών. Ζητάμε να υπάρχουν νηπιαγωγοί σε όλα τα Νηπιαγωγεία και να στελεχώνονται έγκαιρα όλα τα σχολεία. Δε θέλουμε καμία συγχώνευση και όσον αφορά τα πολυδύναμα, να δημιουργούνται μόνο όπου κρίνεται απολύτως απαραίτητο και είναι ειδικές περιπτώσεις.

Ζητάμε λύση του κτηριακού προβλήματος. Έχουμε Νηπιαγωγεία τα οποία στεγάζονται σε άθλιες συνθήκες. Νηπιαγωγεία σε μαγαζιά, σε αποθήκες, σε υπόγεια, που έχουν για αύλειους χώρους τον ακάλυπτο της πολυκατοικίας ή δεν έχουν καθόλου.

Ζητάμε να υπάρχουν κτηριακές υποδομές οι οποίες να υπόκεινται σε σαφείς πολεοδομικές διατάξεις, νομοθεσία και σχεδιασμό. Να ξέρουμε πώς ιδρύονται τα Νηπιαγωγεία, βάλει ποιας νομοθεσίας και κάτω από ποιες προδιαγραφές.

Όπως υπάρχουν για τα ιδιωτικά σχολεία συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές, έτσι να υπάρχουν και προδιαγραφές εγκεκριμένες από τον ΟΣΚ και για τα δημόσια Νηπιαγωγεία. Δε γίνεται να μην ξέρουμε πόσα παιδιά θα στοιβάξουμε στην αίθουσα και το μόνο που να υπάρχει να είναι ένας αριθμός 25, συν 10%, και να είμαστε έρμαιοι στην διάθεση και στην ευχέρεια του κάθε Προϊσταμένου. Πρέπει να είναι σαφής η νομοθεσία.

Ζητάμε μείωση του αριθμού παιδιών ανά εκπαιδευτικό. 15 παιδιά για έναν νηπιαγωγό νομίζω ότι είναι αρκετά. Δεν έχουμε ανθρώπους που να μπορούν ν' αντέξουν μεγαλύτερο αριθμό. Οι ανάγκες των νηπίων και οι ιδιαιτερότητές τους είναι πολλές. Επίσης το ημερήσιο πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου είναι αρκετά επιβαρυνόμενο και απαιτητικό. Από την άλλη μεριά, οι Προϊσταμένες των Νηπιαγωγείων έχουν

πάρα πολλά καθήκοντα και ευθύνες. Πρέπει να προβλεφθεί και γι' αυτές μείωση του διδακτικού ωραρίου τους. Δεν είναι δυνατό να δουλεύουν 30 διδακτικές ώρες την εβδομάδα και μετά να καλούνται να κάνουν τα διοικητικά καθήκοντα που έχουν και οι Διευθυντές ή οι Προϊστάμενοι των Δημοτικών Σχολείων.

Ζητάμε:

- Θεσμοθέτηση ωραρίου νηπιαγωγών.
- Μείωση αριθμού νηπίων ανά εκπαιδευτικό.
- Αυξήσεις των διορισμών.
- Καλύτερες κτηριακές συνθήκες για τα Νηπιαγωγεία.
- Σαφή πολεοδομική νομοθεσία για το κτηριακό των νηπιαγωγείων.
- Ξεκάθαρη νομοθεσία και προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των νηπιαγωγείων.
- Συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση όπου θα ορίζεται ακριβώς πόσα τ.μ. της αίθουσας διδασκαλίας αντιστοιχούν σε κάθε νήπιο.

Ως Ανεξάρτητη Κίνηση συμφωνούμε με πολλά από αυτά που ακούστηκαν σ' αυτή την αίθουσα. Και μέσα σ' ένα πλαίσιο ευρύτερης συνεννόησης, προτείνουμε να καθίσουμε όλοι μαζί, με πνεύμα συνεργασίας, ενωμένοι, να φτιάξουμε ένα κοινό διεκδικητικό πλαίσιο. Ένα πλαίσιο που θα ζητά λύση στα προβλήματα των νηπιαγωγών και θα απαιτεί από το Υπουργείο να δείξει την απαιτούμενη σοβαρότητα απέναντι στο θεσμό του Νηπιαγωγείου. Ευχαριστώ.

Γιώργος Ανδρέου

Σύλλογος Ηρακλείου «Δ. Θοδοκόπουλος»

Συναδέλφοι είμαι από την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση, από το Ηράκλειο. Εκπροσωπώ το Σύλλογο με τους περισσότερους αναπληρωτές δασκάλους, 860.

Μεθαύριο που θα κατέβω στην Κρήτη, θα με ρωτήσουν τι έγινε. Θα τους πω: «η εικόνα αποκαρδιωτική, αντί να καθίσουμε να συζητήσουμε για τα θέματα, να πάρουμε θέση και να δεσμεύσουμε το καινούργιο Προεδρείο, καθίσαμε εδώ πέρα και μιλάγαμε για άλλα πράγματα και φθάσαμε τελευταία μέρα για τα σημαντικά». Ίσως είναι και αυτός ένας λόγος που δεν έχουμε κόσμο μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις, που έχουν αδειάσει και φυσικά αυτό ενισχύει τον κατακερματισμό και τη διάσπασή μας σε ομάδες.

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί αισθάνονται ότι και την επόμενη σχολική χρονιά θα βρεθούν και πάλι θεατές στο ίδιο έργο της παραπλάνησης και της υποβάθμισης των δικαιωμάτων τους. η κατάσταση αυτή δε μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Η ΔΟΕ και η συνέλευση οφείλει ν' αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και να δώσει ουσιαστικές λύσεις σε ζητήματα που σχετίζονται με τα δικαιώματά τους.

Προεδρείο, έχω να κάνω κάποιες προτάσεις:

- Προσμέτρηση μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών για τη μισθολογική τους κατάσταση.
- Αλλαγή της διάταξης που παγώνει τη μισθολογική εξέλιξη των αναπληρωτών εκπαιδευτικών μετά τα 7 έτη αναπλήρωσης.
- Συμμετοχή των αναπληρωτών εκπαιδευτικών σε όλα τα προγράμματα επιμόρφωσης και ίδια δικαιώματα επιμόρφωσης με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς.

Ο αγώνας φέρνει τις ανατροπές συνάδελφοι εκπαιδευτικοί. Δείξαμε για ακόμη μια χρονιά πως δε φοβόμαστε την κριτική, πως δε φοβόμαστε την αξιολόγηση. Πως το δημόσιο σχολείο βρίσκεται πολύ ψηλά. Το δημόσιο σχολείο χρειάζεται μόνιμους εκπαιδευτικούς για να μπορεί να προγραμματίσει το παρόν και το μέλλον του. Σας ευχαριστώ.

Φωτεινή Λαχανοπούλου

Σύλλογος Ρεθύμνου

Η βάση από την οποία πρέπει να ξεκινήσουμε είναι ότι η Ειδική Αγωγή δεν είναι ξεχωριστός κλάδος. Είναι μία δομή της ενιαίας εκπαίδευσης. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει ο διαχωρισμός Ειδικής και Γενικής εκπαίδευσης. Πιστεύουμε σε ένα ενιαίο σύστημα εκπαίδευσης όπου συνυπάρχουν όλοι οι μαθητές, δεν διαχωρίζονται σε τυπικούς και με ειδικές ικανότητες. Ένα σύστημα που σέβεται την ατομικότητα του κάθε μαθητή χωρίς να τον διαχωρίζει ή να τον περιθωριοποιεί. Η διαφορετικότητα είναι δικαίωμα και μόνο έτσι μας αρμόζει σαν κοινωνία να την αντιμετωπίζουμε.

Στο πλαίσιο της αντιμετώπισής της εκπαίδευσης ως ενιαία, δεν υπάρχει λόγος ύπαρξης των κανονιστικών κωδικών που κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς. (ΠΕ70/ΠΕ60 – ΠΕ71/ΠΕ61). Στο παρόν εκπαιδευτικό μας σύστημα, όμως, η κατηγοριοποίηση αυτή είναι γεγονός και πορευόμαστε με την προσπάθεια να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του κλάδου της Ειδικής Αγωγής με τον δικαιότερο τρόπο.

Άμεσοι διορισμοί των εκπαιδευτικών ΠΕ71/ΠΕ61. Ο θεσμός του μόνιμου αναπληρωτή είναι μία πραγματικότητα για τον κλάδο της Ειδικής Αγωγής και όχι μόνο. Είναι ο κλάδος που ακόμα και τον καιρό των μόνιμων διορισμών δεν του δόθηκε καμία πίστωση. Άνοιγμα των σχολείων από 1 Σεπτέμβρη με όλα τα λειτουργικά κενά καλυμμένα και όλο το απαραίτητο προσωπικό στη θέση του. Δεν υπάρχει τίποτα παράλογο στην απαίτηση να ανοίγουν τα σχολεία χωρίς κενά σε δασκάλους και ειδικό προσωπικό, να μπορούν να λειτουργούν στο σύνολο τους χωρίς ελλείψεις. Δεν υπάρχει τίποτα παράλογο στην απαίτηση μίας μεγάλης, ενιαίας φάσης προσλήψεων αναπληρωτών, όπου θα δοθούν όλα τα κενά και αποτέλεσμα θα έχει την δικαιότερη δυνατή τοποθέτηση των εκπαιδευτικών στα σχολεία.

Ο θεσμός της Παράλληλης Στήριξης είναι ενισχυτικός και ενταξιακός. Είναι περισσότερο από απαραίτητο να υπάρχει ένας εκπαιδευτικός Παράλληλης Στήριξης για κάθε μαθητή που την χρειάζεται. Η προσφορά περιορισμένων ωρών ημερησίως Παράλληλης Στήριξης στον μαθητή είναι μία ακύρωση της ίδιας της προσφοράς. Έγκαιρη τοποθέτηση των εκπαιδευτικών της Παράλληλης Στήριξης δίπλα στους μαθητές τους, από την πρώτη μέρα λειτουργίας των σχολείων. Καμία χαμένη μέρα για τα παιδιά με ειδικές δυνατότητες. Καμία μέρα χαμένη για τα παιδιά με Παράλληλη Στήριξη.

Τα Τμήματα Ένταξης είναι τμήματα στα οποία φοιτούν μαθητές οι οποίοι έχουν ανάγκη υποστήριξης από ένα εξειδικευμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα, για κάποιες ώρες εβδομαδιαίως. Ο νόμος δίνει την δυνατότητα να φοιτούν έως 12 μαθητές ανά Τμήμα Ένταξης. Δώδεκα μαθητές για έναν εκπαιδευτικό. Ο αριθμός αυτός επιβάλλεται να μειωθεί έως και το μισό τουλάχιστον. Σε πολλά σχολεία που δεν είναι υπεύθυνος του Τμήματος Ένταξης κάποιος μόνιμος εκπαιδευτικός, τα Τμήματα Ένταξης αρχίζουν τη λειτουργία τους με μεγάλη καθυστέρηση, καθώς οι προσλήψεις αναπληρωτών γίνονται πάντα αργά και με αργούς ρυθμούς. Πρώτο πλήγμα, η αργή έναρξη λειτουργίας τους. Άλλος ένας λόγος για έγκαιρες προσλήψεις αναπληρωτών. Και το δεύτερο πλήγμα των Τμημάτων Ένταξης, να μην μπορούν να ανταποκριθούν οι εκπαιδευτικοί στις ώρες διδασκαλίας που χρειάζεται ο κάθε μαθητής. Ανοικτά και στελεχωμένα Τμήματα Ένταξης σε κάθε σχολείο που κρίνεται απαραίτητο από την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Τα ΚΕΔΔΥ σε πάρα πολλές περιοχές, αν όχι σε όλες, αιμορραγούν. Δεν υπάρχει στελέχωση, δεν υπάρχει μόνιμο προσωπικό. Είναι σύνηθες να πρέπει να περιμένουν έως και

έναν ολόκληρο χρόνο οι μαθητές και οι γονείς τους για να περάσουν από την αξιολόγηση. Αυτό είναι επίπονο για την οικογένεια του μαθητή και για τον ίδιο το μαθητή ο οποίος κάνει σημαντικό χρόνο από τη βοήθεια που οφείλουμε να του προσφέρουμε σαν κοινωνία. Μία αναβάθμιση των ΚΕΔ-ΔΥ ως συμβουλευτικά κέντρα απέναντι στο παιδί, στους γονείς και στους εκπαιδευτικούς κρίνεται άμεσα αναγκαία.

Ένα ζήτημα που έχει απασχολήσει πολύ τον κλάδο της εκπαίδευσης, είναι σχετικά με τους πίνακες αναπληρωτών ΠΕ70.50/ΠΕ60.50. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, οι κλάδοι Ειδικής είναι οι ΠΕ71/ΠΕ61 και οι κλάδοι Γενικής εκπαίδευσης ΠΕ70/60. Κλάδος με κωδικό ΠΕ70.50/ΠΕ60.50 δεν υπάρχει. Ο πίνακας αυτός λειτουργεί ως επικουρικός στον πίνακα Ειδικής Αγωγής. Αποτελείται από εκπαιδευτικούς του κλάδου Γενικής Αγωγής οι οποίοι είναι κάτοχοι μεταπτυχιακών σπουδών στην Ειδική Αγωγή, ή είναι κάτοχοι τίτλων σεμιναρίων στην Ειδική Αγωγή ή απλά έχουν συμπληρώσει 10 μήνες προϋπηρεσίας σε αυτήν. Ο πίνακας αυτός, όσο ο πίνακας αναπληρωτών της Ειδικής Αγωγής αυξάνεται από τους νέους απόφοιτους των αντίστοιχων παιδαγωγικών τμημάτων, θα κορεστεί μέσα στα επόμενα χρόνια και είτε θα φτάσει να καταργηθεί είτε θα μείνει ανενεργός και διακοσμητικός. Επίσης, οι εκπαιδευτικοί αυτοί δε θεωρούνται εκπαιδευτικοί Ειδικής Αγωγής, αλλά εκπαιδευτικοί Γενικής Αγωγής με δυνατότητα να εργαστούν στην Ειδική Αγωγή όταν οι εκπαιδευτικοί της Ειδικής Αγωγής δεν είναι επαρκείς σε αριθμό για να καλύψουν τις ανάγκες της εκπαίδευσης. Η μη προσμέτρηση της προϋπηρεσίας τους στον πίνακα αναπληρωτών της Γενικής Αγωγής, ακόμα κι αν αυτή αποκτήθηκε από τον επικουρικό πίνακα ΠΕ70.50/ΠΕ60.50, τους μεταμορφώνει σε εκπαιδευτικούς-φαντάσματα. Εκπαιδευτικούς που εργάστηκαν, πρόσφεραν, αλλά η προϋπηρεσία τους θα εμφανίζεται μόνο σε έναν επικουρικό πίνακα που σε λίγα χρόνια δε θα εξηγηθεί. Δεν κατακερματίζουμε, δεν διαχωρίζουμε την προϋπηρεσία, όπου κι αν αποκτήθηκε, στα πλαίσια του ενιαίου συστήματος εκπαίδευσης.

Φανή Μαργώνη

Σύλλογος Ηρακλείου «Δ. Θεοτοκόπουλος»

Η πολυετής ομηρία των αναπληρωτών μας καθιστά πιόνια στο παιχνίδι της εκάστοτε κυβέρνησης, η οποία χωρίς ιδιαίτερο σχεδιασμό επιφέρει αλλαγές στη νομοθεσία, έτσι απλά για να κάνει την αλλαγή ή για να μπαλώσει λάθη προηγούμενων κυβερνήσεων.

Η Παιδεία όμως δε χρειάζεται μπαλώματα αλλά ριζικές αλλαγές. Αλλαγές έπειτα από μελέτη και σχεδιασμό. Ας σταματήσουν πια οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί αλλά και οι μαθητές, να είναι πειραματόζωα του Υπουργείου Παιδείας.

Οι συνεχείς αλλαγές στη νομοθεσία, η κατηγοριοποίηση των αναπληρωτών σε συνδυασμό με την αδιοριστία τόσων ετών έχουν σπείρει τη δικόνοια μεταξύ των αναπληρωτών. Οι συ-

νεχείς συγκρούσεις μας κάνουν να βλέπουμε το δέντρο και να χάνουμε το δάσος. Πάγιο αίτημα του κλάδου πρέπει να είναι οι μαζικοί μόνιμοι διορισμοί. Προτείνουμε σαν Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση Εκπαιδευτικών για το μεταβατικό στάδιο ένα μικτό σύστημα διορισμού όπου θα λαμβάνεται υπ' όψιν η προϋπηρεσία και η επιτυχία στον ΑΣΕΠ. Πιο συγκεκριμένα για την προϋπηρεσία να μετράει ένα μόριο για κάθε μήνα προϋπηρεσίας(πχ 24 μήνες προϋπηρεσίας, 24 μόρια) και για τον ΑΣΕΠ ένα μόριο για βαθμολογίες πάνω από τη βαθμολογική βάση του 55 (π.χ βαθμός ΑΣΕΠ 82, μόρια από ΑΣΕΠ 27)

Αφού απορροφηθούν και οι τελευταίοι επιτυχόντες του ΑΣΕΠ, να θεσμοθετηθεί ενιαίος πίνακας όπου θα λαμβάνονται υπ' όψιν ως βασικό κριτήριο η πραγματική προϋπηρεσία και μετέπειτα η ημερομηνία κτήσης πτυχίου. Σε περιπτώσεις που η ημερομηνία κτήσης πτυχίου των συναδέλφων είναι ίδια, τότε να λαμβάνεται υπ' όψιν ο βαθμός πτυχίου.

Επίσης να υπάρξει σύσταση οργανικών θέσεων ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, με ταυτόχρονο προγραμματισμό κάθε σχολικού έτους. Όσον αφορά τα δυσπρόσιτα, είμαστε υπέρ της αναγνώρισης των δυσπρόσιτων για το χρονικό διάστημα 2010-2014. Να υπάρξει όμως αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων και να δίνονται όλα τα κενά στους συναδέλφους αναπληρωτές, από την πρώτη φάση. Προσμέτρηση της προϋπηρεσίας της Ειδικής και στη Γενική Αγωγή.

Κλείνοντας, θέλω να θέσω το εξής: Η αδιοριστία τόσων ετών, ο θυμός και η απογοήτευση των αναπληρωτών, όχι μόνο για το Υπουργείο Παιδείας αλλά και για την Ομοσπονδία, έφερε τη δημιουργία Συλλόγων και Ενώσεων. Αυτού του είδους οι κινήσεις, δείχνουν μια αποτυχία του συνδικαλιστικού κινήματος και θα έπρεπε όλους να μας θορυβήσουν.

Αυτό που επικρατεί στις συζητήσεις των αναπληρωτών, είναι το γεγονός ότι νιώθουμε πως η ΔΟΕ δε μας εκπροσωπεί όπως θα θέλαμε και θα έπρεπε να προλαμβάνει καταστάσεις και όχι απλά να διαμαρτύρεται εκ των υστέρων.

Ήρθε ο καιρός όλοι ν' αναλογιστούμε τις ευθύνες μας και να δράσουμε συλλογικά. Να μη διασπώμαστε σε ομάδες, υποομάδες και Συλλόγους. Και εμείς οι αναπληρωτές να καταλάβουμε επιτέλους τη δύναμή μας, να συμμετέχουμε σε συνελεύσεις, διαμαρτυρίες, στους τοπικούς Συλλόγους και να δραστηριοποιούμαστε στα πρωτοβάθμια Σωματεία.

Πρέπει να σταματήσουν πια οι αναπληρωτές να είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης. Η φωνή μας πρέπει να ακουστεί!!!

Σάκης Μπιμπισίδης

Σύλλογος Θήρας και Νήσων

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Καλησπέρα και από εμένα. Είμαι αναπληρωτής εκπαιδευτικός και κατάγομαι από την ακριτική Ορεστιάδα. Παρευρί-

σκομαι στο συνέδριο με την ιδιότητα του αντιπροσώπου από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Α/Βαθμιας Εκπαίδευσης Θήρας. Άφησα για λίγο την όμορφη Σαντορίνη και οφείλω να δηλώσω πως είναι ιδιαίτερη τιμή μου να συμμετέχω για πρώτη μου φορά στην 84η Γ.Σ. της ΔΟΕ.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να θέσω έναν προβληματισμό πάνω σε ένα κομμάτι που παρουσιάζει ενδιαφέρον και πρέπει να μας απασχολεί όλους άμεσα. Παρά τη μικρή αύξηση που παρουσίασαν τα ποσοστά της συμμετοχής των εκπαιδευτικών στις εκλογές για τους αντιπροσώπους, θεωρώ ότι ο συνδικαλισμός νοσεί. Αυτό το ξέρουμε καλά όλοι μας, το καταλαβαίνουμε και το βιώνουμε, κυρίως εμείς οι ηλικιακά μικρότεροι στο χώρο της εκπαίδευσης, κυρίως οι αναπληρωτές. Νομίζω ότι όποιος δεν συμφωνήσει με αυτό που εκφράζω, ίσως απλά να θέλει να κοροϊδεύει τον εαυτό του. Ρωτήσατε έναν αναπληρωτή πόσο ευχαριστημένος είναι με τη ΔΟΕ; Είμαι ανάμεσα σε αυτούς που δεν θέλουν να αποταχθούν το συνδικαλισμό, καθώς θεωρώ πως μέσα από αυτόν θα μπορούσαμε να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα. Είναι γνωστό ότι έχουν γίνει πάρα πολλά λάθη από όλες τις παρατάξεις, από κάποιες έχουν γίνει ίσως και περισσότερα. Είναι θλιβερό να ακούς συναδέλφους σου να εκφράζονται αρνητικά προβάλλοντας ως επιχειρήματα δικά τους αληθινά βιώματα τα οποία καταστούν αδύναμο και αδύνατο το συνδικαλιστικό μας όργανο. Προτού ο καθένας από το ακροατήριο απορρίψει τα λεγόμενα μου, ας προχωρήσει σε μια σιωπηλή και συνάμα ηχηρή αυτοαξιολόγηση. Ας είμαστε ρεαλιστές. Ας προβληματιστούμε. Μόνο θετικά θα μπορούσαμε να αποκομίσουμε από μία τέτοια είδους ανατροφοδότηση.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να αναφερθώ σε μία ταλαίπωρη κατάσταση που αφορά κυρίως εμάς τους αναπληρωτές. Αγαπητοί συνάδελφοι, οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας μας έχουν οδηγήσει σε έναν κατακερματισμό του εκπαιδευτικού προσωπικού και στη δημιουργία υποομάδων αντικρουόμενων συμφερόντων. Ο κάθε υπουργός προωθούσε τις δικές του μεταρρυθμίσεις, υλοποιούσε τα δικά του σχέδια και κατέθετε τις δικές του ρυθμίσεις με τη μορφή νόμων και πολυνομοσχεδίων. Όλο αυτό, σε συνδυασμό με τις μηδανιές μονιμοποιήσεις των τελευταίων χρόνων, προκάλεσε τη δημιουργία εκπαιδευτικών πολλών και διαφορετικών ταχυτήτων. Είναι, πλέον, συχνό το φαινόμενο ακόμη και εκπαιδευτικοί που ανήκουν στον ίδιο κλάδο να «μάχονται» μεταξύ τους διεκδικώντας ο καθένας τα δικαιώματά του και επιζητώντας τη δική τους Πύρρειο νίκη. Αναπληρωτές και μόνιμοι, δυσπρόσιτοι και μη δυσπρόσιτοι, εκπαιδευτικοί γενικής παιδείας και εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής, πιστώσεις ΕΣΠΑ και πιστώσεις κρατικού προϋπολογισμού. Αυτές είναι μερικές από τις κατηγορίες του πολλαπλά διττού συστήματος του νέου εκπαιδευτικού κόσμου. Και κάπου εκεί μέσα στο αργαγές μέτωπο της παιδείας, αναρωτιέται κανείς: Είναι σίγουρα ακατάλυτοι οι δεσμοί των εκπαιδευτικών μπροστά στο κοινό καλό;

Και με αφορμή το ερώτημα μου σχετικά με τους άρρηκτους δεσμούς των εκπαιδευτικών και την υπόστασή τους, σε αυτό το σημείο, δράττομαι της ευκαιρίας να αναφερθώ στο άλλο

σημαντικό διφορούμενο θέμα των δυσπρόσιτων σχολικών μονάδων και στη μοριοδότησή τους. Θα επικαλεστώ...εμένα. Δεν έχω υπηρετήσει σε δυσπρόσιτο σχολείο κατά τα σχολικά έτη 2010-2014. Ωστόσο, υποστηρίζω ότι μαζί με το πολυπόθητο άνοιγμα των πινάκων πρέπει να διπλασιαστούν και τα μόρια των εκπαιδευτικών των δυσπρόσιτων σχολείων. Είναι δεδομένο ότι προσωπικά δε με συμφέρει γιατί πολλοί συνάδελφοι θα με προσπεράσουν στον πίνακα κατάταξης μας. Αλλά επιβάλλεται να αναλογιστούμε το γεγονός πως όλοι αυτοί οι συνάδελφοι παραγκώνισαν τη ζωή τους, σε διάφορους τομείς, για να υπηρετήσουν από την Ορεστιάδα του Έβρου μέχρι τη Γαύδο των Χανίων και δεν μπορεί κανείς να τους στερήσει την προνομία αυτή. Ακούω αγόγυστα και με προσοχή και τις δύο πλευρές. Ωστόσο, καταλήγω στην παραπάνω άποψη, γιατί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν μπορεί το διάστημα 2010-2014 η Ανάφη να μη θεωρείται δυσπρόσιτο και φέτος να θεωρείται! Αδιανόητο! Τι συνέβη; Ήρθαν πιο κοντά τα νησιά και στην πορεία απομακρύνθηκαν; Ο προβληματισμός έκδηλος και παραμένει. Αλλά διερωτώμαι απλώς, πώς θα ήταν αν υπηρετούσα σε ένα δυσπρόσιτο δύο χρόνια, με όλες τις δυσκολίες που εμπεριέχονται, και το σχολικό έτος 2014-2015 ένας άλλος δάσκαλος στην ίδια μονάδα να τυγχάνει διπλής μοριοδότησης; Άδικο; Καλώ όλους τους συναδέλφους να μην σκεφτούν ωφελιμιστικά. Προτείνω διπλασιασμό των μορίων μέχρι και τη φετινή σχολική χρονιά. Στη συνέχεια, να προχωρήσουμε σε μία συζήτηση ευέλικτου πλαισίου για την αναμοριοδότηση ΟΛΩΝ των σχολικών μονάδων και για την καθιέρωση ενός διαφορετικού συστήματος προνομίας των δυσπρόσιτων σχολικών μονάδων - ίσως όχι διπλασιασμός μορίων αλλά κάποια επιπρόσθετα μόρια ανάλογα με την περιοχή.

Όσον αφορά το πολυσυζητημένο θέμα της ειδικής αγωγής και την προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών. Πολλοί συνάδελφοι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί υπηρέτησαν τα τελευταία χρόνια στις δομές της ειδικής αγωγής ως εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης, με αποτέλεσμα να αποκτήσουν προϋπηρεσία άνω των δέκα μηνών. Έτσι, τους δόθηκε η δυνατότητα να μπουν και στον πίνακα της ειδικής αγωγής με τους κωδικούς ΠΕ70.50 και ΠΕ60.50, ακριβώς κάτω από όλους τους ΠΕ71 και ΠΕ61 αντίστοιχα. Ακριβώς το ίδιο συνέβη και για όσους ολοκλήρωσαν και κατέθεσαν κάποιο μεταπτυχιακό στην ειδική αγωγή. Η εν λόγω δυνατότητα - ρύθμιση αρχικά εξυπηρέτησε τον ευαίσθητο τομέα της ειδικής αγωγής αλλά είναι γεγονός, πως μετά από τόσα χρόνια μηδενικών μονιμοποιήσεων, έχει δημιουργήσει κάποιες αδικίες κυρίως στον κλάδο των νηπιαγωγών. Ωστόσο, θεωρώ κόλαφο τη νέα ρύθμιση που προωθεί το υπουργείο παιδείας, κατά την οποία η προϋπηρεσία θα διαχωρίζεται και δε θα αναγνωρίζεται και στους δύο πίνακες αλλά μόνο στον πίνακα της δομής στην οποία διανύθηκε. Όταν θελήσεις να άρεις κάποιες αδικίες πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός μη δημιουργήσεις άλλες μεγαλύτερες! Ας μην ξεχνάμε πως οι κωδικοί 70.50 και 60.50 είναι κανονιστικοί κώδικες και όχι κλάδος! Δημιουργήθηκαν με σκοπό να εξυπηρετήσουν τις

ανάγκες του τομέα της ειδικής αγωγής λόγω ελλείψεων στο εκπαιδευτικό προσωπικό. Με το πέρας των χρόνων, όμως, ο κλάδος των ΠΕ71 και ΠΕ61 έχει ενισχυθεί σημαντικά με νέους απόφοιτους παιδαγωγικών τμημάτων ειδικής αγωγής και με βάση την κοινή λογική οι κωδικοί 70.50 και 60.50 κάποια στιγμή στο άμεσο μέλλον δε θα υπάρχουν. Οι εκπαιδευτικοί με αυτούς τους κωδικούς θα αφανιστούν και αυτοί, έχοντας χάσει προϋπηρεσία χρόνων που στην ουσία δεν προσμετρήθηκε ποτέ στον οικείο πίνακα κατάταξης τους. Είναι αυτό δίκαιο και ηθικό; Θεωρώ δεδομένη πλέον την ανάγκη για την εξεύρεση κάποιας λύσης που δε θα δημιουργεί αδικίες. Φυσικά, επιβάλλεται το υπουργείο να προχωρήσει σε κάποια δέσμευση σχετικά με το ζήτημα της αναδρομικότητας. Καμία προϋπηρεσία εκπαιδευτικού δε δύναται να χαθεί! Ούτε μία μέρα! Και η ΔΟΕ υποχρεούται να σταθεί αρωγός στους εκπαιδευτικούς ενάντια στα σχέδια της εκάστοτε ηγεσίας του υπουργείου παιδείας που θα στοχεύει στην καταστράτηγηση οποιασδήποτε προϋπηρεσίας.

Είναι γεγονός πως οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί είναι εγκλωβισμένοι σε ένα καθεστώς εργασιακού μεσαίωνα και μόνιμης αναπλήρωσης των ίδιων τους των εαυτών. Εισάγω, λοιπόν, ένα νέο όρο, αυτόν του Μόνιμου Αναπληρωτή. Ο εκπαιδευτικός κόσμος μαζί με τη ΔΟΕ οφείλει να προχωρήσει σε μία συζήτηση στη βάση από τη βάση για τη βάση, αγκαλιάζοντας με υπομονή και επιμονή τα προβλήματα που ταλανίζουν τον κλάδο μας. Οι αναπληρωτές δεν είμαστε παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Το ζήτημα είναι ηθικο-πολιτικό και φυσικά κοινωνικό. Δεν είναι συνδικαλιστικό. Έχουμε υποχρέωση να το αντιμετωπίσουμε στη ρίζα του. Ιδίως τώρα, την παρούσα δεδομένη χρονική στιγμή, που βρισκόμαστε μπροστά στην αλλαγή του πολιτικού σκηνικού. Σε επικείμενες αλλαγές, οι ευκαιρίες για αλλαγή είναι περισσότερες, και οφείλουμε να δράσουμε των ευκαιριών αυτών.

Κλείνοντας, θα ήθελα να συνοψίσω τα παραπάνω στο εξής τρίπτυχο προτάσεων:

- Μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών ΑΜΕΣΑ, ώστε να λυθούν « ως δια μαγείας» πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος μας
- Αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων και καθιέρωση ενός δίκαιου συστήματος μορίων και πριμοδότησης προϋπηρεσίας
- Συζήτηση και Διάλογο με στόχο την εξυγίανση της παρούσας κατάστασης υπό το πρίσμα ενός πολυπαραγοντικού πλαισίου δράσης ρυθμιζόμενου και διαμορφούμενου από το σύλλογο.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Νίκος Ουδατζής

Σύλλογος Χαλκιδικής

Καλησπέρα συνάδελφοι. Στη δίνη των μνημονιακών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων που ανέλαβαν οι κυβερνήσεις της τελευταίας πενταετίας, δίχως τη λαϊκή συγκατάθεση ή

νομιμοποίηση, η κοινωνία γνωρίζει εκφυλιστικές τάσεις ως αποτέλεσμα της φτώχειας.

Παρά το άδοξο τέλος των μνημονίων ή το σκίσιμο των μνημονίων, η ανεργία διογκώνεται, οι λογικές εργασιακού μεσαίωνα παραμένουν με τους εργοδότες να εκμεταλλεύονται και να εκβιάζουν στο όνομα της κρίσης. Οι κυβερνητικές πολιτικές έχουν εξαντλήσει κάθε κοινωνική ομάδα, κάθε επαγγελματική ομάδα.

Με το σαφέστερο τρόπο οι κυβερνήσεις επέδειξαν μια πρωτόγνωρη αποφασιστικότητα και πυγμή σε κάθε διαμαρτυρούμενο εργαζόμενο, πολίτη, νέο, με αποφάσεις δικαστηρίων, με επιβολή άμεσης ή συμβολικής τρομοκρατίας και απειλών, με πειθαρχικά μέτρα και κυρίως με τη στόχευση διαμόρφωσης κλίματος φόβου. Η ελληνική κοινωνία ξαναζεί στη σύγχρονη ιστορία της το φαινόμενο του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και μάλιστα με εκπροσώπηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η σύγχρονη έκφραση της ναζιστικής μισαλλοδοξίας και του φασισμού, έχει υπεύθυνους κι ενορχηστρωτές. Είναι κυβερνητικές οι ευθύνες συνάδελφοι. Κυβερνητικές, με πολιτικές στρατηγική για κατακερματισμό της ελληνικής κοινωνίας. Με φτωχοποίηση του μεγαλύτερου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας. Με αναγωγή των ναζιστών σε επίσημο συνομιλητή της προηγούμενης κυβέρνησης.

Οι κυβερνητικές πολιτικές που υιοθετήθηκαν στους πλέον ευαίσθητους κοινωνικούς τομείς της υγείας και της παιδείας, οδήγησαν τις δομές, που για δεκαετίες στήριξαν το κοινωνικό κράτος, σε μαρασμό και τους λειτουργούς του σε απόγνωση, απαξίωση. Υποχρηματοδότηση, εκφοβισμός λειτουργών, παράδοση στον ιδιωτικό τομέα αποτυπώνουν το νέο τοπίο του κοινωνικού κράτους που έχει επιβληθεί στον τόπο μας.

- Απαιτούμε από την κυβέρνηση να μην υπογράψει καμία συμφωνία που θα περιέχει νέα αντιλαϊκά μέτρα.
- Αγωνιζόμαστε για διαγραφή του χρέους. Κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων.
- Αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας προς όφελος του λαού μας.
- Κατάργηση αντεργατικών και αντιστασιατικών μέτρων.
- Προώθηση όλων των αναγκαίων νομοθετικών ρυθμίσεων για την κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης.
- Ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος.
- Παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας προς όφελος του λαού.

Στο επίπεδο των οικονομικών της Ομοσπονδίας προτείνουμε:

- Να εγκριθεί ομόφωνα η μείωση της ετήσιας συνδρομής των συναδέλφων στο 50%.
- Εξορθολογισμό όλων των οικονομικών ως προς τους αντιπροσώπους, αλλά και ως προς τις παροχές που δίνονται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ορμώμενος από τη Χαλκιδική, σας παρακαλώ να εγκρίνουμε ομόφωνα το παρακάτω ψήφισμα:

«Το επενδυτικό σχέδιο της ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ, θυγατρικής των канаδικών συμφερόντων Eldorado Gold στη Βορειοανατολική Χαλκιδική, έχει αποδειχθεί καταστροφικό, τόσο για το φυσικό περιβάλλον, όσο και για την τοπική κοινωνία. Σύμφωνα με επιστημονικές μελέτες πολλών καταξιωμένων φορέων και Πανεπιστημίων, οι επιπτώσεις μιας τέτοιου μεγέθους εξορυκτικής δραστηριότητας, είναι άμεσες και μη αναστρέψιμες για την ποιότητα των νερών, του εδάφους, της ατμόσφαιρας και γενικότερα του ζωτικού χώρου των κατοίκων της περιοχής.

Η τοπική κοινωνία έχει δείξει επανειλημμένα την αντίδραση της στη σχεδιαζόμενη μεταλλευτική δραστηριότητα και έχει γίνει αποδέκτης συνεχούς καταστολής και διώξεων. Παρά την έντονη αντίδραση της τοπικής κοινωνίας, αλλά και τις πολυάριθμες παρανομίες της, η ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ συνεχίζει με ταχείς ρυθμούς την καταστροφή του δάσους των Σκουριών και τη δημιουργία τετελεσμένων σ' αυτό.

Παράλληλα προκαλεί τεχνητή κοινωνική ένταση, διαρρηγνύοντας ανεπανόρθωτα την κοινωνική συνοχή. Οι ευθύνες των προηγούμενων κυβερνήσεων είναι μεγάλες, καθώς, η με κάθε κόστος υπεράσπιση της συγκεκριμένης επένδυσης, έχει δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στην τοπική

κοινωνία και είχε ως αποτέλεσμα την άσκηση διώξεων σε πάνω από 350 κατοίκους της περιοχής αλλά και αλληλέγγυους πολίτες, ειρήσθω εν παρόδω και πολλών συναδέλφων μας.

Η προεκλογική στάση της σημερινής κυβέρνησης ήταν ξεκάθαρα ενάντια στη σχεδιαζόμενη εξορυκτική δραστηριότητα και είναι επιτακτική σήμερα η ανάγκη να γίνουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες με σκοπό την οριστική επίλυση αυτού του τόσο σημαντικού προβλήματος της περιοχής μας.

Καλούμε την 84^η Γενική Συνέλευση του κλάδου να εκφράσει την αλληλεγγύη της στους κατοίκους της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής και να ταχθεί υπέρ των θέσεων του κινήματος, ενάντια στην εξόρυξη χρυσού για:

- Άμεση παύση εργασιών στις Σκουριές.
- Αποχαρακτηρισμό της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής ως μεταλλευτική.
- Αποκατάσταση όλων των περιοχών που έχουν πληγεί από την έως σήμερα μεταλλευτική δραστηριότητα.
- Σταδιακά φθίνουσα πορεία των υπαρχόντων μεταλλείων.
- Άμεση απαλλαγή των διωκόμενων κατοίκων και αλληλέγγυων πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

Φωτεινή Ρατκίδου

Σύλλογος Σερρών

Συνάδελφοι καλημέρα, Ρατκίδου Φωτεινή από το Σύλλογο Σερρών με την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση Εκπαιδευτικών.

- Η παράταξή μας διεκδικεί δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά.
- Χρειάζεται να γίνουν άμεσα μαζικοί και μόνιμο διορισμοί νηπιαγωγών αλλά και νηπιαγωγών Ειδικής Αγωγής.
- Ζητάμε στήριξη του ολοήμερου Νηπιαγωγείου. Λέμε ένα νηπύ ΟΧΙ στις πρόωρες αποχωρήσεις, γιατί είναι ένα ζήτημα επικίνδυνο που μπορεί να φέρει επέκταση του ωραρίου και μείωση των θέσεων των νηπιαγωγών.
- Ζητάμε ειδικό προσωπικό στα Νηπιαγωγεία, ψυχολόγους, λογοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς και μόνιμο βοηθητικό προσωπικό, τραπεζοκόμους, καθαρίστρες κλπ. γιατί η κατάσταση σε θέματα υγιεινής στα Νηπιαγωγεία είναι απαράδεκτη.
- Ζητάμε μέριμνα για τα τμήματα ένταξης και παράλληλης στήριξης στην Προσχολική Αγωγή. Να υπάρχει δυνατότητα λειτουργίας τμήματος ένταξης και με λιγότερα από 3 παιδιά. Ζητούμε στήριξη των ΚΕΔΔΥ με νηπιαγωγούς και ειδικό προσωπικό.
- Ζητάμε αύξηση των λειτουργικών δαπανών για κάλυψη εξόδων, θέρμανσης, γραφικής ύλης, εποπτικού υλικού κ.ά..
- Πρέπει να δοθεί δικαίωμα μετακίνησης σε όλα τα νήπια και πρώτης και δεύτερης ηλικίας.
- Τέλος, θέλουμε ουσιαστική επιμόρφωση των νηπιαγωγών και δικαίωμα ισότιμης επιμόρφωσης στις νέες τεχνολογίες.

Ένα πράγμα θέλω να πω γι' αυτό που βιώσαμε το πρωί εδώ. (Αντιπαλότητα αναπληρωτών Γενικής και Ειδικής Αγωγής). Είναι τουλάχιστον λυπηρό να βλέπουμε τον κλάδο των Νηπιαγωγών να διχάζεται. Θεωρώ ότι δεν έχουμε τέτοια περιθώρια συνάδελφοι. Η εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων κάποιων κύκλων δε βοηθά σε τίποτε τον κλάδο.

Σας ευχαριστώ.

Δημήτρης Τζιόλης

Σύλλογος Λάρισας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Θα θυμίσω ότι η μοναδική αδιάβλητη διαδικασία για μεταθέσεις στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση ήταν η άθροιση των μονάδων μετάθεσης. Δυστυχώς με το Ν.4172, αυτή η διαδικασία καταστρατηγήθηκε. Είναι προφανές ότι στην περίπτω-

ση των μετατάξεων έχουμε «μεταθέσεις» χωρίς μόρια. Επομένως, για να υπάρξει διαφάνεια και δικαιοσύνη, πρέπει να επανέλθει η νομιμότητα σε ό,τι ίσχυε πριν το 2013.

Πάμε λοιπόν στο προκείμενο: όσον αφορά τις κοινές ειδικότητες, προτείνουμε ανάκληση των μετατάξεων και προτεραιότητα στους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας ώστε να προηγούνται στις μεταθέσεις και να καλύπτουν τις οργανικές θέσεις. Όσον αφορά τις μη κοινές ειδικότητες, πρέπει να γίνει επανέλεγχος, σωστή αναγωγή των μορίων και να γίνει η τοποθέτηση των εκπαιδευτικών με βάση τις προτιμήσεις τους.

Επίσης, να δοθεί η δυνατότητα σε όσους θέλουν να επιστρέψουν στη Δευτεροβάθμια από την οποία προήλθαν.. Πρόταση της Ανεξάρτητης Ενωτικής Εκκίνησης είναι όλα τα 6/θέσια και πάνω σχολεία να γίνουν ΕΑΕΠ, έτσι ώστε να απορροφηθούν περισσότεροι εκπαιδευτικοί αυτών των ειδικοτήτων.

Επομένως, απαιτούμε διαφάνεια στη διαδικασία των μετατάξεων και διεκδικούμε οργανικές θέσεις για όλους τους εκπαιδευτικούς στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Αχιλλέας Τσάμης

Σύλλογος Λιβαδειάς

Συνάδελφοι θέτω τρία θέματα που δεν ακούστηκαν.

Πρώτον, καμία επιμόρφωση αναπληρωτών, κανένα ΠΕΚ, εκτός εργασιακού ωραρίου και μόνο εντός νομού και όχι στην έδρα του κάθε ΠΕΚ. Γίναμε μάρτυρες τη φετινή χρονιά, συνάδελφοι αναπληρωτές από Λιβαδειά και Θήβα να ταξιδεύουν έως και 100 χλμ για παρακολούθηση των σεμιναρίων, χωρίς να δικαιούνται αποζημίωση-οδοιπορικά και εκτός εργασιακού ωραρίου.

Δεύτερον: Ήρθε η ώρα να περάσει ρύθμιση νομοθετική για μεταθέσεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών σε περιπτώσεις ξαφνικών και σημαντικών προβλημάτων υγείας και σημαντικών μεταβολών οικογενειακής κατάστασης. Φέτος στη Λιβαδειά παλέψαμε επί δυο μήνες, η ΔΟΕ, οι αιρετοί κι εμείς σαν Σύλλογος Λιβαδειάς, να μετακινήσουμε μια συνάδελφο αναπληρώτρια, που έχασε τους γονείς της από τη Λιβαδειά στον τόπο συμφερόντων της.

Τέλος, κάθε χρόνο 5 και 6 Σεπτέμβρη, προσλαμβάνονται 1.500 με 2.000 αναπληρωτές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης τακτικού προϋπολογισμού. Αν τα βάλατε κάτω με θέματα οικονομίας και λογιστικής, ένας αναπληρωτής εκπαιδευτικός που έχει 8 έτη υπηρεσίας κι ένας μόνιμος εκπαιδευτικός με 8 έτη υπηρεσία, παίρνουν ακριβώς το ίδιο ετήσιο, καθαρό εισόδημα. Άρα λοιπόν γιατί αυτοί να μη γίνονται μόνιμοι και γιατί δεν έγιναν όλα αυτά τα χρόνια;

Ευχαριστώ πολύ, να είστε καλά.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	15. ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
2. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ	16. ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
3. ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	17. ΤΣΑΜΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
4. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	18. ΦΑΣΟΥΛΑ ΕΦΗ
5. ΚΑΙΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	
6. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	
7. ΚΟΚΟΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	
8. ΚΟΣΜΑΝΟΣ ΝΙΚΟΣ	
9. ΜΑΡΓΩΝΗ ΦΑΝΗ	
10. ΜΑΡΚΟΔΗΜΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	
11. ΟΥΔΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ	
12. ΠΑΣΠΑΡΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	
13. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ	
14. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
2. ΝΙΩΤΗ ΣΤΕΛΛΑ
3. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
4. ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
5. ΤΗΓΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	12. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
2. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	13. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
3. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ	14. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
4. ΓΚΑΜΠΡΑΝΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	15. ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
5. ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	16. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
6. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	17. ΤΖΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
7. ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	18. ΤΗΓΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
8. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	19. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
9. ΜΑΡΚΟΔΗΜΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	20. ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
10. ΜΑΤΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	21. ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
11. ΜΠΑΜΠΑΛΙΟΥΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	

Τάσος Γκαργκάνης

Σύλλογος Καρδίτσας

Συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Καρδίτσας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Ενωτικής Δράσης.

Ένα σχόλιο πρώτα για την προηγούμενη διαδικασία, στην οποία ο συνάδελφος Πετράκης το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ζήτησε και πήρε το λόγο ουσιαστικά πραξικοπηματικά, μέσα από μια πλασματική πλειοψηφία στο Προεδρείο, τάχα μου δήθεν επί του προσωπικού.

Και σκεφτείτε αν κάθε φορά που αναφέρεται το όνομα μιας παράταξης για κάτι το οποίο έκανε αυτή ή ένα στέλεχος να έρχεται εδώ πάνω στο Προεδρείο να έρχεται στο βήμα να παίρνει το λόγο από το Προεδρείο, να διακόπτει τη ροή των ομιλητών και επί της ουσίας να μη γίνεται συνέδριο αντιπροσώπων αλλά να γίνεται συνέδριο και αντιπαράθεση παρατάξεων.

Έχει μεγάλες ευθύνες το Προεδρείο, ουσιαστικά αφαιρεί το δικαίωμα της τοποθέτησης στους μεμονωμένους συνέδρους, στους αντιπροσώπους οι οποίοι έρχονται από τις εσχατιές της Ελλάδας να καταθέσουν απόψεις, αγωνίες και να συνδιαμορφώσουμε εδώ πέρα τη γραμμή για το τι θα κάνουμε και πως θα προχωρήσουμε.

Σκεφτείτε τι θα μπορούσε να γίνει όταν αναφέρθηκε ο συνάδελφος που είπε για τις μετατάξεις στην Καρδίτσα. Κι εγώ θα ήθελα να πάρω επί του προσωπικού μιας και αναφέρθηκε το όνομα της Καρδίτσας μιας και είμαι από την Καρδίτσα. Δεν το ζήτησα βέβαια, διότι θα ήταν γελοίο, αλλά το ίδιο γελοίο ήταν κι αυτή η διαδικασία.

Για να μιλήσουμε πια επί της ουσίας. Τι συζητούσαμε τέτοια εποχή εδώ πέρα συνάδελφοι; Δε συζητούσαμε την ανάγκη να βγει ένα πρόγραμμα πάλης, το οποίο θα έδινε τη δυνατότητα στις Γενικές Συνελεύσεις που θα γίνονταν το φθινόπωρο, να απαντήσουν στα προβλήματα που είχαν τα σχολεία και να μπλοκάρουν τις αξιολογτικές διαδικασίες; Δεν το κάναμε.

Εδώ δεν ήμασταν που συζητούσαμε για το ότι θα πρέπει τα στελέχη της εκπαίδευσης τα οποία θα πάρουν μέρος σε αξιολογτικές διαδικασίες, να διαγραφούν από τους Συλλόγους; Δεν έγινε κάτι όχι γιατί τα στελέχη της εκπαίδευσης δεν πήραν μέρος σε κάποιες διαδικασίες, όχι γιατί οι Σύλλογοι ήταν νεκροί, αλλά γιατί ως μάνα εξ ουρανού στις 25 του Γενάρη ήρθε η κυβερνητική αλλαγή.

Μόνο που αυτή η κυβερνητική αλλαγή και να μη βαυκαλιζόμαστε δεν έγινε εξαιτίας των νικών του κινήματος, έγινε εξ αιτίας του ότι το ίδιο το σύστημα μπροστά στα αδιέξοδά του να διαχειριστεί αυτή την κρίση δεν μπορούσε να προχωρήσει, έγινε γιατί και αυτό μας έσωσε και στην εκπαίδευση, μας έδωσε την ανάσα, γιατί η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο βάζανε στον Σαμαρά να υπογράψει πράγματα που ούτε ο ίδιος δεν μπορούσε να προωθήσει και να υλοποιήσει και το Βενιζέλο να μην το ξεχνάμε.

Άρα αυτό καθορίζει και τις σημερινές εξελίξεις, δηλαδή όπως μέσα από αυτή τη διαδικασία δόθηκε μια ανάσα κι εγώ το αναγνωρίζω αυτό, γιατί γνωρίζω πολύ καλά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι Νέα Δημοκρατία, ωστόσο ενέχει τα στοιχεία της ήττας, γιατί πρόκειται για μια διαδικασία η οποία οδηγεί τη λύση των

προβλημάτων μέσα από μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία, της οποίας τα όρια τα είδαμε αυτούς τους τελευταίους πέντε μήνες της διαπραγμάτευσης.

Γιατί διαπραγμάτευση με αυτούς οι οποίοι απειλούν να σε εξανδραποδίσουν δε γίνεται ή τους νικάς ή πττάσαι, δεν υπάρχει διαπραγμάτευση με ίσους όρους με αυτούς οι οποίοι πέντε χρόνια μέσα κι έξω από την Ελλάδα προωθούσαν πολιτικές οι οποίες διέλυαν την ελληνική κοινωνία και όχι μόνο την εκπαίδευση.

Συνέβαλε λοιπόν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας τον προηγούμενο χρόνο στο να ενώσει τις επιμέρους αντιστάσεις, να τις πολιτικοποιήσει και να δώσει διέξοδο;

Συνέβαλε δηλαδή παράδειγμα στο να μετατρέψει το ζήτημα που παλεύαμε ενάντια στην αξιολόγηση σε ένα πραγματικό ζήτημα εκπαίδευσης, να συνδέσει δηλαδή την αξιολόγηση όχι με το τι κάνουν σε μας στους εκπαιδευτικούς μέσα από αυτές τις αξιολογτικές διαδικασίες αλλά με το τι παιδεία θέλουμε, ότι η αξιολόγηση είναι συνδεδεμένη με μια πολιτική η οποία οδηγεί σε μια εκπαίδευση ταξική, ταξικών φραγμών, διάλυσης των εργασιακών σχέσεων και γι' αυτό πρέπει όλοι μαζί να παλέψουμε ενάντια σε διεργασίες ελέγχου και υποταγής των εκπαιδευτικών που μάχονται για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών τους.

Το συνέδριο από δω θα πρέπει να φύγει όχι κάνοντας απλά μια κριτική, αλλά διαμορφώνοντας διέξοδο και πρόγραμμα πάλης, για το τι κάνουμε όχι από το Σεπτέμβριο, αλλά από την επαύριο του συνεδρίου. Κομβικό σημείο σε αυτό θα είναι το να φτιάξουμε ξανά τους Συλλόγους μας και να παραμερίσουμε συνδικαλιστικές γραφειοκρατικές και κυβερνητικές λογικές, οι οποίες ήθελαν το συνδικαλιστικό κίνημα βραχίονα και μοχλό υλοποίησης ουσιαστικά των μνημονιακών πολιτικών μέσα από την απραξία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Απέναντι σε αυτό θα έχουμε όλους αυτούς που τα προηγούμενα χρόνια κυριαρχούσαν ως πλειοψηφία στο Διοικητικό Συμβούλιο και οι οποίοι φάνηκε και από την υπόθεση της Παπαδοπούλου ότι πολύ εύκολα μπορούν να κάνουν γαργάρα μία αντισυναδελφική αντισυνδικαλιστική συμπεριφορά, μόνο και μόνο στο όνομα του να έχουν έναν σύνεδρο παραπάνω για να μη μειωθεί η πολιτική τους επιρροή και οι σύνεδροί τους και η εκπροσώπησή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Απέναντι λοιπόν στη λογική που σήμερα επανέρχεται με τη λεγόμενη «Ατζέντα 2015» και που στην Καρδίτσα στην ημερίδα που κάνανε στηρίχτηκε από τη ΔΑΚΕ ουσιαστικά με ομιλίες από αυτούς που πέντε χρόνια διέλυαν την εκπαίδευση και που σήμερα έρχονται εδώ τάχα μου δήθεν να κλαφτούν για τις επιπτώσεις που είχε το νομοσχέδιο και αυτά τα οποία έκανε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Μπαλτά, εμείς τα βλέπουμε όχι απλά ως φαρισσαϊσμό και υποκρισία, αλλά ως τον εσωτερικό εκθρόνισμό μέσα στο Συνδικάτο που θα πρέπει να πττηθεί.

Κλείνοντας απευθύνομαι στους συνάδελφους του ΠΑΜΕ. Το ραντεβού μας θα είναι στους αγώνες, κι όχι σε άγονες αντιπαράθεσεις με αυτούς που θα ανατρέψουν τα μνημόνια και που δε θα περιμένουν να διαμορφωθούν οι συνθήκες, αλλά θα τους διαμορφώσουν στους Συλλόγους και σε όλη την κοινωνία, μέρα με τη μέρα, όλοι μαζί. Με συνέπεια, συνέχεια χωρίς συμβιβασμούς.

Φώτης Ποντικάκης

Σύλλογος Χανίων

Γεια σας, είμαι από το Σύλλογο των Χανίων κι εγώ θα βάλω ένα ζήτημα για το οποίο δεν έχει ασχοληθεί δυστυχώς η Διδασκαλική Ομοσπονδία τα τελευταία χρόνια ενώ θα έπρεπε να έχει ασχοληθεί, το ζήτημα της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, η οποία περιβαλλοντική εκπαίδευση και η αγωγή υγείας και οι δράσεις πολιτισμού στα σχολεία τα τελευταία χρόνια από το 2009 και έπειτα δέχονται μία ανελέητη επίθεση μέσα και από τις μνημονιακές πολιτικές.

Πρώτα απ' όλα ξεκίνησαν το 2009 περικόποντας το πενιχρό επίδομα των 150 ευρώ περίπου που έπαιρναν οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούσαν στα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, τα οποία κατά κανόνα βρίσκονται σε απομακρυσμένες περιοχές, άρα καταλαβαίνουμε ότι τα χρήματα αυτά πήγαιναν συνήθως στα οδοιπορικά τους για το πήγαινε έλα.

Συνέχισαν έπειτα με την κα Διαμαντοπούλου το 2010 κλείνοντας το ένα τρίτο των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης της χώρας, κλείνοντας 24 κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα, υποτίθεται για εξοικονόμηση και κατάφεραν έτσι να εξοικονομήσουν 120 θέσεις εκπαιδευτικών και το αστρονομικό ποσό των 48 χιλιάδων ευρώ το χρόνο που ήταν η κρατική επιχορήγηση γι' αυτά τα κέντρα για όλα μαζί, όχι για το καθένα, για όλα αυτά τα κέντρα μαζί. Αυτή την οικονομία έκανε η κα Διαμαντοπούλου κλείνοντας 24 κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης τότε.

Στη συνέχεια προχώρησαν ακόμη περισσότερο, κατάργησαν το θεσμό του υπεύθυνου περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, του υπεύθυνου αγωγής υγείας και του υπεύθυνου πολιτιστικών που υπήρχε σε κάθε Διεύθυνση και τον συγχώνευσαν στο ένα τρίτο στον υπεύθυνο σχολικών δραστηριοτήτων, εξοικονομώντας άλλες 100 θέσεις εκπαιδευτικών, τόση μεγάλη εξοικονόμηση έκαναν και από αυτή την περικοπή.

Προχώρησαν μετά καταργώντας την οποιαδήποτε επιχορήγηση προς τα σχολεία που έκαναν δράσεις περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, δράσεις πολιτιστικών ή αγωγής υγείας. Προχώρησαν ακόμη περισσότερο καταργώντας και την πενιχρή αυτή κρατική επιχορήγηση που έδιναν τα 1400 μέχρι 1500 ευρώ σε κάθε κέντρο περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Τελευταία φορά που δόθηκαν τέτοια χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό ήταν το 2012.

Αυτά όλα με αποκορύφωμα αυτό που έγινε φέτος που υποβιβάστηκε και ο αυτόνομος τομέας καινοτόμων δράσεων που υπήρχε στο Υπουργείο Παιδείας, η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Αγωγής Υγείας το ΣΕΠΕΔ υποβιβάστηκε σε απλή Διεύθυνση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι πρόκειται για μία συντονισμένη επίθεση κατά της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και κατά της καινοτομίας στο σχολείο, διότι θέλουν όλες αυτές οι δράσεις να περάσουν απευθείας στους χορηγούς, θέλουν όλες αυτές οι δράσεις να περιοριστούν, διότι αυτό που τους ενοχλεί είναι η κριτική σκέψη που καλλιεργείται μέσα από τέτοιες δράσεις. Αυτό που τους ενοχλεί είναι ο προβληματισμός ο κοινωνικός που δημιουργείται μέσα από τέτοιες δράσεις, αυτό που τους ενοχλεί είναι η περιβαλλοντική ευαισθησία διότι είναι εμπό-

διο στο ξεπούλημα των παραλιών, είναι εμπόδιο η περιβαλλοντική ευαισθησία στο ξεπούλημα των δασών και η εκποίηση σε ιδιώτες και σε μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες όπως στη «μονή» του δημόσιου πλούτου.

Άρα λοιπόν χτυπάνε την περιβαλλοντική εκπαίδευση ακριβώς γι' αυτό και ακριβώς γι' αυτό πρέπει και η Διδασκαλική Ομοσπονδία να ασχοληθεί με το ζήτημα της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, να διεκδικήσει κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό για την περιβαλλοντική εκπαίδευση, να διεκδικήσει στήριξή τους, να διεκδικήσει η Διδασκαλική Ομοσπονδία όλες οι εκπαιδευτικές επισκέψεις των μαθητών να γίνονται όχι με έξοδα των μαθητών αλλά να γίνονται με έξοδα που θα πληρώνει το κράτος και που θα επιχορηγεί το κράτος. Ευχαριστώ.

Αθηνά Σκανδάμη

Σύλλογος Αιγιαλείας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Έρχομαι από το Αίγιο και θέλω να καταγράψω τη δική μου εμπειρία στο χώρο της ειδικής αγωγής, δεν ξέρω αν θα με ακούσετε, αλλά εγώ έχω ανάγκη να βγουν κάποια πράγματα από μέσα μου.

Από το 2007 ορίστηκε από την πρωτοβάθμια να έρθει το τμήμα ένταξης στο νηπιαγωγείο μου. Το αποδέχθηκα, γιατί έχω αδελφό με αναπηρία και μόνο γι' αυτό αρχικά. Από το 2007 ξεκινήσαμε λοιπόν με δύο παιδιά, κάθε χρόνο έχουμε από εννέα, έντεκα, φέτος έχουμε ήδη γραμμένα δώδεκα παιδιά.

Δεν έχουμε κτιριακή υποδομή, ότι έχουμε κάνει το έχουμε κάνει με την ανοχή του Διευθυντή του σχολείου του δημοτικού που συστεγαζόμαστε. Καταχραστήκαμε αίθουσες του δημοτικού, το χώρο εστίασης, ένα μέρος του διαδρόμου που το κάναμε γραφείο, με σκοπό να μπορέσουμε να βολέψουμε τα παιδιά, τα οποία πολύ επιτυχώς και σας το λέω με όλη μου την καρδιά μπορέσαμε μέσα σε ένα τμήμα με φυσιολογικά παιδιά να τα εντάξουμε, βγάζοντάς τα μόνο από την τάξη μία ώρα, όταν θα έπρεπε να κάνουν το μάθημά τους τα δικά μου τα παιδιά, τα φυσιολογικά as τα πούμε παιδιά.

Εγώ τόσα χρόνια δε δούλεψα με εκπαιδευτικό ΠΕ61, δουλεύω με 60-50. Αυτό που θα ήθελα να πω εδώ είναι ότι είναι ανάγκη να γίνουν τμήματα ένταξης και αλλού, να γίνουν ειδικά νηπιαγωγεία και ειδικά σχολεία, να στελεχωθούν, να γίνουν διορισμοί, δεν ξέρω ποιων ειδικοτήτων, αλλά ακούστε λίγο μια άλλη οπτική. Όταν καλούμαστε να γίνουμε εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής, χωρίς να είμαστε, είναι πάρα πολύ δύσκολο.

Εγώ δεν έχω να κάνω πρόταση, ούτε έχω κάτι καταγεγραμμένο, ήταν ανάγκη μου να μιλήσω και να σας δώσω μία άλλη οπτική, ευχαριστώ πολύ.

Μεχμέτ Σουχά

Σύλλογος Ροδόπης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είμαι αναπληρωτής εκπαιδευτικός και εκλεγμένος από το νομό Ροδόπης με την Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών. Μια Κίνηση που κατήλθε για πρώτη φορά στις εκλογές, και εξέλεξε δυο αντιπροσώπους.

Θα αναφερθώ στη μειονοτική εκπαίδευση και συγκεκριμένα στο νόμο 4310 που ψηφίστηκε τον Δεκέμβριο του 2014. Ο ορισμός στο κείμενο του άρθρου 64 παρ. 1 Ν.4310/2014 αναφέρει ότι «στις θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού του ελληνόγλωσσου προγράμματος των μειονοτικών σχολείων δεν επιτρέπεται να υπηρετούν μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας». Αναφερόμαστε σε Έλληνες πολίτες που είναι απόφοιτοι των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Συνάδελφοι, στον χώρο της παιδείας δεν χωράνε οι θρησκευτικές διακρίσεις.

Διορισμοί-Προσλήψεις αναπληρωτών

Παρά το γεγονός ότι οι διορισμοί των εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση ήταν σχεδόν μηδενικοί τα τελευταία χρόνια, θα ήθελα να κάνω τις εξής προτάσεις-παρατηρήσεις:

- Μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των οργανικών κενών. Δεν έχει τηρηθεί καμία νομοθεσία για τους διορισμούς των αναπληρωτών την τελευταία πενταετία.
- Αλλαγή της ρύθμισης των τετρακοσίων ημερησίων επιδομάτων που δικαιούνται οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στην περίοδο ανεργίας.

- Ξεκλείδωμα των πινάκων μετά τις 30/6/2010 και υπολογισμός όλης της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών, με διπλασιασμό μορίων για τα δυσπρόσιτα (από 1-9-2010 έως 30-6-2014).
- Προσμέτρηση μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών για τη μισθολογική τους κατάταξη.
- Διεύρυνση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών για άδειες ασθένειας, κύησης, λοχείας και ανατροφής. Ενιαίο πλαίσιο αδειών για μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς.
- Αλλαγή της διάταξης που «παγώνει» τη μισθολογική εξέλιξη των αναπληρωτών εκπαιδευτικών μετά τα 7 έτη αναπλήρωσης.
- Πρόσληψη των αναπληρωτών σε μια φάση για να μην υπάρχουν αδικίες και να μην καταστρατηγούνται οι πίνακες των αναπληρωτών. Σταθερές ημερομηνίες πρόσληψης αναπληρωτών εκπαιδευτικών από την αρχή της σχολικής χρονιάς.

Σας ευχαριστώ

Βασίλης Παλγιάννης

Αιρετός ΚΥΣΠΕ

Αγαπητό προεδρείο της Γ.Σ. του κλάδου

Φίλε πρόεδρε και μέλη του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ Συναδέλφισσες – συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 84^{ης} Γ.Σ.

Εύχομαι ειλικρινά η 84^η Γ.Σ. μέσα από τις διαδικασίες

ενός γόνιμου διαλόγου, να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της έτσι ώστε τα αποτελέσματα να ανταποκρίνονται στην αγωνία και στις προσδοκίες των συναδέλφων. Αυτή η συνέντευξη μπορεί και πρέπει να πέμψει ένα μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης και αποφασιστικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις. Μπορεί και πρέπει, αν χαμηλώσουμε το μεγαλόφωνο λυρισμό των παρατάξεων, εξαλείψουμε τη γλώσσα του απόλυτου και εγκαταλείψουμε παρελκυστικές τακτικές, να χαράξει μια νέα πορεία για το Σ.Κ. Να συμβάλλει ώστε το Σ.Κ. να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια και αποτελεσματικότητα.

Ναι, αποτελεσματικότητα ιδιαίτερα σήμερα που ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις μέσα σ' ένα ρευστό πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, εκπαιδευτικό και συνδικαλιστικό περιβάλλον. Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

5 χρόνια εφαρμογής μνημονιακών πολιτικών που δυστυχώς και η νέα κυβέρνηση συνεχίζει, ήταν αρκετά να μας οδηγήσουν στην οικονομική εξαθλίωση, στην κατάργηση ιστορικών κατακτήσεων, στην υποβάθμιση της εκπαίδευσης, στην ταπείνωση και στην γενικευμένη ανησυχία όλων μας για το μέλλον μας.

Ναι στην ανησυχία όλων μας, αφού σήμερα, 5 μήνες μετά τις εθνικές εκλογές κανείς δεν καταλαβαίνει έστω και στοιχειωδώς τι ακριβώς προσπαθεί να κάνει η νέα κυβέρνηση. Δεν αναφέρομαι μόνο στην οικονομία, που βέβαια είναι το μεγάλο εθνικό θέμα, αφού όλοι μας ζούμε με το φόβο του αύριο γιατί η νέα συμφωνία που βρίσκεται στα σκαριά φέρνει αριστερή δυστυχία και η δυστυχία κι άλλο κοινωνικό χάος, αλλά και σε κάθε τομέα που ανέλαβε η "πρώτη φορά αριστερά".

Στην παιδεία επικρατεί το απόλυτο αλαλούμ. Άλλωστε έγινε συνείδηση πλέον, πως στην Ελλάδα του μνημονίου, ζούμε με το τέλος της λογικής.

Γι' αυτό και δεν πρέπει να απορεί κανείς με δηλώσεις ανεύθυνες, αλληλοσυγκρουόμενες, πρόχειρες και προκλητικές και με αποφάσεις που καταδεικνύουν την έλλειψη σχεδιασμού, προγραμματισμού, υπεύθυνης και σοβαρής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Η πρώτη δήλωση του κ. Μπαλά, υπουργού παιδείας, ήταν ότι το ιδιωτικό σχολείο είναι καλύτερο από το δημόσιο. Ίσως να είχε επηρεαστεί από το Γ.Γ. ο οποίος ήταν μέλος σε Δ.Σ. ιδιωτικού σχολείου.

Θέλω να πιστεύω πως μετά από 5 μήνες στο Υπουργείο ο κ. Μπαλάς κατανόησε πως το δημόσιο σχολείο είναι σχολείο για όλους και χάρη στο φιλότιμο και το μεράκι των εκπαιδευτικών ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και τις προκλήσεις της

εποχής, ξεπερνώντας τα όποια προβλήματα προκύπτουν από την αδιαφορία και την αδυναμία των εκάστοτε κυβερνώντων. Οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για ένα σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, άμμιλας, για ένα σχολείο που καλύπτει τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των παιδιών μας. Γι' αυτό και είναι αναμφισβήτητη η εμπιστοσύνη του λαού μας στο δημόσιο σχολείο και στην καταξίωση των εκπαιδευτικών.

Δυστυχώς τα πρώτα βήματα της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας ακολούθησαν αυτά των προηγούμενων. Μεγαλόστομες εξαγγελίες, μεταρρυθμίσεις δίχως όραμα και διάλογο, καταστροφικοί σχεδιασμοί, άστοχοι πειραματισμοί, πρόχειρες αλλαγές, ανουσίες, αποσπασματικές και αναποτελεσματικές ρυθμίσεις.

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ

Η πρώτη κίνηση της νέας κυβέρνησης έπρεπε να είναι η πλήρης κάλυψη των κενών των εκπαιδευτικών. Όταν ανέλαβαν πάνω από 2.500 ήταν τα κενά στην Π.Ε.

Δυστυχώς η χρονιά τέλειωσε και πολλά σχολεία δε διέθεταν το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό. Εκτός και αν κάποιοι πίστευαν πως σχολεία και θεσμοί μπορούν να λειτουργούν χωρίς εκπαιδευτικούς.

Δυστυχώς η μείωση των δαπανών για την παιδεία συνδυάστηκε με τη δραματική μείωση του αριθμού των εκπαιδευτικών.

Θυμίζω επίσης πως οι προσλήψεις αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή πραγματοποιήθηκαν με καθυστέρηση τουλάχιστον 2 μηνών, αδιαφορώντας για την έμπρακτη στήριξη των παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Σημειώνω πως η κάλυψη των κενών με προσλήψεις αναπληρωτών είναι μια προσωρινή λύση.

Παρά ταύτα φέτος είχαν προσληφθεί 12.000 εκπαιδευτικοί ως αναπληρωτές κι από αυτούς 9.372 είχαν προσληφθεί στη Γενική Εκπαίδευση και 2.684 στην Ειδική Αγωγή.

Η πολιτική ηγεσία οφείλει άμεσα να διασφαλίσει τις απαραίτητες πιστώσεις για την κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών της επόμενης σχολικής χρονιάς, αφού προηγουμένως ξεκαθαρίσει τα θέματα σχετικά με τις προϋπηρεσίες και τον τρόπο πρόσληψής τους κι εγκαταλείψει ιδέες για χρησιμοποίηση στρατιωτών για την κάλυψη των αναγκών των σχολείων.

Πρέπει να γίνει επιτέλους ένας σοβαρός και υπεύθυνος διάλογος σχετικά με τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο πολυνομοσχέδιο. Σ' ένα πολυνομοσχέδιο που είναι ένα σύνολο αποσπασματικών, ευκαιριακών ρυθμίσεων, χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Ένα νομοσχέδιο που καταδεικνύει την έλλειψη σοβαρής και υπεύθυνης εκπαιδευτικής πολιτικής.

Οι ρυθμίσεις σχετικά με τους αναπληρωτές οδηγούν σε μια πολυδιάσπαση των εκπαιδευτικών. Μια πολυδιάσπαση που οδηγεί σε "εμφύλια σύρραξη" μεταξύ των αναπληρωτών. Το διαίρει και βασιλεύει δεν μπορεί να αποτελεί κανόνα αυτών των ρυθμίσεων. Ενιαία αντιμετώπιση όλων των αναπληρωτών. Όχι στις κατηγοριοποιήσεις των εκπαιδευτικών.

Σ' ότι μ' αφορά σαφώς και τοποθετούμαι υπέρ της πρότασης της ΔΟΕ που αφορά την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας

ας που προσφέρθηκε στην Ειδική Αγωγή ή στη Γενική αλλά και στην προσμέτρηση της προϋπηρεσίας σε δυσπρόσιτες σχολικές μονάδες.

Όλα αυτά όμως επί της ουσίας είναι ψευτοδιλήμματα. Η ουσία είναι η προσπάθεια επιτέλους να πραγματοποιηθούν εδώ και τώρα μόνιμοι διορισμοί για την κάλυψη των χιλιάδων οργανικών κενών. Πρέπει η πολιτεία να κατανοήσει πως δεν μπορεί να κράτα σε ομηρία χιλιάδες νέους εκπαιδευτικούς με την ιδιότητα του αναπληρωτή χωρίς καν τη δέσμευση για μόνιμο διορισμό.

Οι αναπληρωτές εξακολουθούν να εργάζονται πέντε, δέκα και δεκαπέντε χρόνια στις εσχατιές της πατρίδας μας. Είναι η μοναδική επαγγελματική ομάδα που γνωρίζει όλη την Ελλάδα με μεγάλο προσωπικό και οικογενειακό κόστος.

Επειδή δε η νέα γενιά των εκπαιδευτικών μπορεί να συμβάλει στην ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, η πολιτική ηγεσία πρέπει άμεσα να δώσει λύση στα προβλήματα των αναπληρωτών, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ζουν με αξιοπρέπεια στους τόπους που προσλαμβάνονται και ταυτόχρονα να προχωρήσει σε μόνιμους διορισμούς.

ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Η επιτροπή που συγκροτήθηκε για το σύστημα διορισμού εκπαιδευτικών πρότεινε, αφού έλαβε υπόψη και την απόφαση του ΣΤΕ, για το μεταβατικό στάδιο του 2015 οι διορισμοί να γίνουν με βάση την επιτυχία ΑΣΕΠ και την προϋπηρεσία.

Πιστεύω πως η πρόταση του υπουργείου υποβαθμίζει σημαντικά τη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας. Υπάρχουν εκπαιδευτικοί που θυσίασαν την προσωπική και οικογενειακή τους ζωή, αφού υπηρέτησαν ως ωρομίσθιοι στα πιο απομακρυσμένα νησιά προκειμένου να συγκεντρώσουν χρόνο υπηρεσίας που θα τους οδηγούσε στη μονιμότητα.

Η πρότασή μου είναι ξεκάθαρη. ΝΑΙ στη μοριοδότηση της επιτυχίας ΑΣΕΠ (όχι μόνο του 2008) πάνω από τη βάση, ΝΑΙ στην ουσιαστική μοριοδότηση προϋπηρεσίας.

Για την ενημέρωσή σας από το 1985 έως το 2010 θεσμοθετήθηκαν 9 συστήματα διορισμού.

Η ανάγκη χιλιάδων μόνιμων διορισμών προκύπτει κι από το γεγονός πως τα 5 τελευταία χρόνια συνταξιοδοτήθηκαν 11.000 περίπου εκπαιδευτικοί Π.Ε. και πραγματοποιήθηκαν μόλις 272 διορισμοί.

Αποτέλεσμα της μη πραγματοποίησης μόνιμων διορισμών είναι η ύπαρξη χιλιάδων κενών οργανικών θέσεων. Μόνο δασκάλων και νηπιαγωγών ξεπερνούν τις 5.404. συγκεκριμένα 3.840 στην Γενική Εκπαίδευση και 1.564 στην Ειδική Εκπαίδευση.

Αυτά τα οργανικά κενά παρατηρούνται κυρίως στα νησιά, στην Πελοπόννησο, στην Αττική και στη Δυτική Ελλάδα. Η ανάγκη μόνιμων διορισμών είναι επιτακτική.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

Ένα θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ είναι οι αποφάσεις Λοβέρδου – Κουράκη που δεν έλαβαν υπόψη τους τις αιτήσεις του ΚΥΣΠΕ για τις παραιτήσεις εκπαιδευτικών και υπέγραψαν με άγνωστα σε εμάς κριτήρια μέρος αυτών.

Αποφάσεις ανεύθυνες και προκλητικές που έπλητταν το κύρος και την αξιοπιστία του ΚΥΣΠΕ κι έθεταν σε αμφισβήτηση την

ισονομία και τη διαφάνεια, καταστρατηγώντας το δικαίωμα των εκπαιδευτικών να υποβάλλουν την παραίτησή τους κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους για σοβαρούς λόγους υγείας.

Με ποια λογική μπορεί κάποιος να κρατά ετισθειικά εκπαιδευτικούς με 70 ή 80% αναπηρία ή με καρκίνο στην τάξη; Είναι δυνατόν άνθρωποι που έδωσαν τη ζωή τους στην τάξη για 30 και 35 χρόνια να αντιμετωπίζονται ανεύθυνα και ανάλγητα; Χάθηκε τελείως η ευαισθησία και η ανθρωπιά;

Η ΔΟΕ πρέπει άμεσα να διεκδικήσει την επίλυση αυτού του θέματος.

Φέτος από τις 1.543 αιτήσεις συνταξιοδότησης ανακλήθηκαν οι 384 ποσοστό 24,89%

Με απλά λόγια ένας στους τέσσερις εκπαιδευτικούς ανακάλεσε την αίτησή του.

Οι χωρίς προηγούμενο ανακλήσεις προφανώς οφείλονται στον φόβο που δημιούργησαν οι φήμες για μεγάλες μειώσεις στις συντάξιμες αποδοχές που υπερκέρασαν ακόμη και τις φήμες για αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Συναδέλφισσες – συναδέλφοι

Έρχομαι τώρα στο θέμα των μεταθέσεων

Η μετάθεση αποτελεί μια σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευτικού. Φέτος αν και οι αιτήσεις υποβλήθηκαν Νοέμβριο μήνα οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν με μεγάλη καθυστέρηση στις 10-6-2015 και μόνο για δασκάλους και νηπιαγωγούς, ενώ με βάση το ισχύον νομικό πλαίσιο έπρεπε να ανακοινωθούν μέχρι τα τέλη του Μάρτη.

Οι μεταθέσεις ειδικοτήτων, επειδή δεν λύθηκε το θέμα των υποχρεωτικών μετατάξεων, θα ανακοινωθούν αργότερα.

Σύμφωνα με τα ποσοστά οι μεταθέσεις στην Γενική Εκπαίδευση ανήλθε στο 38,89%, αφού από τις 3.908 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν 1.520 και στην Ειδική Αγωγή [ΣΜΕΑΕ, ΚΕΔΔΥ] στο 72,27% αφού από τις 110 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν οι 80. Πέρυσι οι μεταθέσεις έγιναν το Ιούλιο μήνα και το ποσοστό ανήλθε στο 41,53%.

Αυτό που θέλω να τονίσω είναι η αδήριτη ανάγκη για αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις μεταθέσεις έτσι ώστε να αμβλυνθούν και να εξαλειφθούν αδικίες και ανισότητες του υπάρχοντος συστήματος και να οδηγηθούμε σ' ένα απλό, δίκαιο, κατανοητό, αντικειμενικό και αποδεκτό σύστημα.

Συγκεκριμένα:

- **Αναμοριοδότηση όλων των κριτηρίων** (χρόνια υπηρεσίας, παιδιά, συνηπρέτηση κλπ.) για μια πιο δίκαια και ισορροπημένη μοριοδότηση.
- **Άμεση ανάγκη τροποποίησης του άρθρου 13, Π.Δ. 50/96** για την επαναδιατύπωση και εκσυγχρονισμό των ιατρικών όρων των ασθενειών (π.χ. η απομειλωτική νόσος είναι η σκλήρυνση κατά πλάκας) και την ένταξη ίσως ή μεγαλύτερης βαρύτητας με αυτές που υπάρχουν στη σχετική νομοθεσία (κινητική αναπηρία πάνω από 70%

που σήμερα δε λαμβάνεται υπόψη).

- **Αντιμετώπιση του «λαβύρινθου» της ισχύουσας νομοθεσίας** για ΣΜΕΑΕ, ΚΕΔΔΥ.
- **Θεσμοθέτηση του δικαιώματος μετάθεσης σε όλους.**
- **Αναμοριοδότηση όλων των σχολικών μονάδων.** Οι συνθήκες έχουν αλλάξει και έπρεπε «χθες» να είχε υπάρξει η αναμοριοδότηση.
- **Καταγραφή με συγκεκριμένα και αυστηρά κριτήρια των δυσπρόσιτων σχολικών μονάδων με παροχή κινήτρων.**

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Έρχομαι και πάλι στο θέμα των μετατάξεων που το υπουργείο δεν έχει δώσει λύση ακόμη σ' αυτό το θέμα παρά τη δέσμευσή του ότι θα το έλυσε τον περασμένο Μάρτη.

Θεωρώ απαράδεκτο οι συνάδελφοί μας ειδικότητες να παραμένουν όμηροι της αναποφασιστικότητας, της αναβλητικότητας και της έλλειψης πολιτικής βούλησης από την πολιτική ηγεσία.

Πιστεύω πως ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός γνωρίζει πως οι αποφάσεις για το σύνολο των μετατάξεων χαρακτηρίζονται από αδιαφάνεια, αναξιοκρατία κι άνιση μεταχείριση των εκπαιδευτικών. Και ταυτόχρονα οι αστήρικτες και αδικαιολόγητες αποφάσεις Αρβανιτόπουλου – Λοβέρδου ήταν στο σύνολό τους τιμωρητικές για τους εκπαιδευτικούς ειδικότητων Π.Ε.

Αυτό που έχει σημασία σήμερα είναι η λύση του προβλήματος. Λύση που χωρίς τη σύσταση οργανικών θέσεων δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Ορθά η ΔΟΕ προτάσσει στο αγωνιστικό πλαίσιο το θέμα των μετατάξεων που έφερε τα πάνω κάτω στην Π.Ε. ώστε να υπάρξει δικαίωση όλων όσων υπηρέτησαν στην Π.Ε. αλλά και των μεταταγμένων.

Ενημερώνω απλά ότι κάτι πάει να ξεκινήσει και στο θέμα των μετατάξεων των εκπαιδευτικών για τις διοικητικές θέσεις.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Κάθε χρόνο χιλιάδες εκπαιδευτικοί υποβάλλουν αίτηση απόσπασης από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ ώστε να βρεθούν κοντά στις οικογένειές τους, κοντά στον τόπο των συμφερόντων τους.

Οι αποσπάσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη σοβαρότητα, υπευθυνότητα κι ανθρωπιά. Ιδιαίτερα σήμερα που χιλιάδες συνάδελφοί μας βιώνουν εξαιρετικά προβλήματα και εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Ταυτόχρονα, όπως κατ' επανάληψη έχω τονίσει, οι αποσπάσεις δεν εξυπηρετούν μόνο τους ίδιους αλλά και την απρόσκοπτη λειτουργία του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αριθμοί. Είναι άνθρωποι με οικογένειες, υποχρεώσεις και προβλήματα.

Η εξάντληση κάθε δυνατότητας ικανοποίησης απόσπασής τους είναι υποχρέωση της πολιτείας και θα πρέπει να πραγματοποιούνται εγκαίρως, ώστε να δίνεται η δυνατότητα του προγραμματισμού της προσωπικής και οικογενειακής ζωής του κάθε εκπαιδευτικού. Όμως τα σχολεία για φέτος έκλεισαν και αιτήσεις ακόμη δεν έγιναν. **Αλήθεια αναλογίστηκε κανείς πως ζει ένας νέος συνάδελφος στα νησιά ή οπου-**

δήποτε αλλού, μακριά από την οικογένειά του. Μπορεί έστω και στοιχειωδώς να αντιμετωπίσει την καθημερινότητά του.

Η μοριοδότηση των κριτηρίων αποσπάσεων από την άλλη χρειάζεται ουσιαστικές αλλαγές. Κάθε χρόνο ζούμε δράματα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που συνάδελφοι οι οποίοι αντιμετωπίζουν σοβαρότητα προβλήματα (αιφνίδιος θάνατος, σοβαροί τραυματισμοί κτλ) το συμβούλιο με ομόφωνη και πλήρως αιτιολογημένη πρότασή του να μπορεί να εισηγηθεί την απόσπασή τους.

Οι αποσπάσεις σε φορείς, Δ/σεις, ΚΥ να πραγματοποιούνται με μοριοδότηση μέσω ΚΥΣΠΕ.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Η νέα κυβέρνηση με βάση τις προεκλογικές της δεσμεύσεις οφείλει άμεσα να αποκαταστήσει τους μισθούς των εκπαιδευτικών καταργώντας το μισθολόγιο – φτωχολόγιο του Ν1024/11 που καθιέρωσε η κυβέρνηση Παπανδρέου και να αποσυνδέσει τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξή μας από την αξιολόγηση.

Ναι, από την αξιολόγηση που ναι μεν την παγώνει και είναι μια ανακούφιση για τους εκπαιδευτικούς, αλλά δεν την καταργεί. (Δηλώσει Κατρούγκαλου – θα δίνονται και μπόνους στους άριστους).

Εμείς και σ' αυτήν τη Γενική Συνέλευση του κλάδου τονίζουμε πως είμαστε κάθετα αντίθετοι σε οποιαδήποτε αξιολόγηση που αποσκοπεί στην τιμωρία του εκπαιδευτικού. Σε καμιά περίπτωση το προϊόν της αξιολόγησης δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πειθαρχικό μέτρο και να συνδεθεί με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του εκπαιδευτικού.

Η αξιολόγηση πρέπει να χρησιμοποιείται για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, για την ανατροφοδότηση, την ενθάρρυνση, την στήριξη και τη βελτίωση του εκπαιδευτικού.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών θα φέρει το αναμενόμενο αποτέλεσμα, όπως έχει συμβεί και με το πειθαρχικό που οι αλλαγές έδωσαν μια ανάσα αισιοδοξίας στους Δ.Υ. αφού πλέον δεν είναι εν δυνάμει Δ.Υ. σε αργία για απίστευτα πράγματα.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης απασχολεί την εκπαιδευτική κοινότητα τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες αφού η εκάστοτε κυβέρνηση επιδίωκε τον απόλυτο έλεγχο της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης.

Οι εκπαιδευτικοί με την εκλογή της νέας κυβέρνησης, αφού έλαβαν υπόψη τους τις δηλώσεις της πολιτικής ηγεσίας για αξιοκρατία, αντικειμενικές και ακομμάτιστες επιλογές, πίστεψαν ότι επιτέλους θα κυριαρχήσουν αρχές που θα οδηγήσουν στην αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας των στελεχών.

Δυστυχώς η επιλογή των 13 Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης και μάλιστα Μεγάλη Πέμπτη διέψευσε τις ελπίδες κάθε καλοπροαίρετου εκπαιδευτικού. Στις συγκεκριμέ-

νες επιλογές θριάμβευσε ο κομματισμός, η ημετεροκρατία, η αναξιοκρατία και η παρεοκρατία.

Η σκληρή παραταξιακή λογική και η κομματική σκοπιμότητα τέθηκαν πάνω από το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης. Φανταστείτε πως επιλέχτηκε Π.Δ. εκπαιδευτικός που δεν άσκησε ποτέ διοίκηση και ο οποίος ως υποψήφιος για υποδιευθυντής Σχολικής Μονάδας δεν ψηφίστηκε. Είναι ικανός δηλαδή για Π.Δ. και ανίκανος για υποδιευθυντής σχολείου.

Είναι γνωστό πως η βλακεία είναι απίτητη. Λογικό λοιπόν ορισμένοι πολιτικοί να ταυτίζονται μαζί της για να τύχουν κάποιου ευεργετήματος.

Με αυτές τις επιλογές χάθηκε μια μεγάλη ευκαιρία για την αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας του θεσμού των Π.Δ. Ταυτόχρονα αμφισβητήθηκε και η αξιοπιστία του λόγου της πολιτικής ηγεσίας αφού άλλα έλεγε κι άλλα έπραξε.

Σ' ότι αφορά τις επιλογές Δ/ντών Σχολικών Μονάδων αυτές πραγματοποιήθηκαν για πρώτη φορά στην ιστορία της εκπαίδευσης με τη συμμετοχή του συλλόγου διδασκόντων. Κάποιοι θεώρησαν τη συγκεκριμένη διαδικασία θετική, αφού μέτρησε η γνώμη του συλλόγου διδασκόντων και κάποιιο άλλοι λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν σ' αρκετούς συλλόγους διδασκόντων θεώρησαν τη συγκεκριμένη διαδικασία, που άλλωστε δεν εφαρμόζεται πουθενά στον κόσμο, οπισθοδρομική, ισοπεδωτική και προϊόν άκρατης ιδεοληψίας. Είναι αλήθεια πως επικρατεί μια σύγχυση μεταξύ προόδου και οπισθοδρόμησης.

Αυτό που πρέπει να επισημάνουμε είναι πως οι επιλογές Διευθυντών πιστοποιήσαν τις προηγούμενες ως αξιοκρατικές αφού πάνω από το 85% επανεξελέγησαν τα ίδια πρόσωπα. Επομένως διέψευσαν το σκεπτικό της εισαγωγικής έκθεσης που τις χαρακτήριζε ως αναξιοκρατικές.

Το ίδιο θα συμβεί και με τους Δ/ντές Εκπαίδευσης.

Για την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης επισημαίνω τα εξής:

- 1. Την παντελή έλλειψη διαλόγου παρά τις υποσχέσεις ακόμη και του πρωθυπουργού για διάλογο και συναίνεση στη λήψη αποφάσεων**
- 2. Όλοι οι εκπαιδευτικοί, που υποθετικά είμαστε κατά της αξιολόγησης, έμμεσα δεχτήκαμε και κάποιοι με ιδιαίτερη χαρά την αξιολόγηση του συλλόγου διδασκόντων για την επιλογή Δ/ντών και μάλιστα μια αξιολόγηση χωρίς αιτιολόγηση, μια αξιολόγηση πίσω από το παραβάν.**
- 3. Τα προβλήματα που δημιούργησε το συγκεκριμένο σύστημα επιλογής θα είναι εμφανή το Σεπτέμβριο με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.**
- 4. Την αδήριτη ανάγκη για ένα σύστημα επιλογής απλό και δίκαιο που να διασφαλίζει την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία, με συμβούλια μη ελεγχόμενα.**

Η ΔΟΕ πρέπει να συμβάλλει στην αναβάθμιση του κύρους, της αξιοπιστίας και του ρόλου των στελεχών εκπαίδευσης.

Σ' ότι αφορά την επιλογή Σ.Σ. το μόνο που γνωρίζω είναι πως θα πραγματοποιηθεί από το Συμβούλιο επιλογής Σ.Σ. αν και όλα τα ενδεχόμενα παραμένουν ανοιχτά.

Οι επιλογές Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού βρίσκονται σε εξέλιξη. Σας πληροφορώ ότι υποβλήθηκαν συνολικά 314 αιτήσεις κι από αυτές 153 Π.Ε. για 11 θέσεις. Αυτό που θα ήθελα να επισημάνω είναι το παράδοξο που ίσχυσε και σε προηγούμενες επιλογές ότι ενώ οι θέσεις συντονιστών είναι κοινές για Π.Ε. και Δ.Ε. δε συμμετέχουμε ως αιρετοί σ' όλες τις συνεντεύξεις παρά μόνο στους εκπαιδευτικούς Π.Ε.

Θεωρώ πως όλα θα πάνε κατ' ευχή δηλαδή δε θα υπάρξουν παρεμβάσεις. Πρέπει να επιλεγούν οι ικανότεροι, οι καλύτεροι, οι καταλληλότεροι ώστε η εκπροσώπηση της χώρας μας στο εξωτερικό να έχει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα προς όφελος της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων του εξωτερικού.

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ & ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Χωρίς να θέλω να καταχραστώ το χρόνο επιτρέψτε μου να αναφερθώ με δυο λέξεις σε αυτά τα θέματα. Ο στόχος της αναβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης πρέπει να ξεκινήσει από το δημόσιο νηπιαγωγείο και την ειδική αγωγή. **Πρέπει επιτέλους να αποκτήσουμε νηπιαγωγείο για όλα τα νήπια**, νηπιαγωγείο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής μας, με ταυτόχρονη επίλυση των ιδιαίτερων προβλημάτων των νηπιαγωγών **και συγχρόνως να προχωρήσουμε στην ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση της Ειδικής Αγωγής** για να ανταποκριθεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα στο αξίωμα των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση για όλα τα παιδιά μας.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι θέλω ιδιαίτερα να εξάρω τη συνεργασία μου με τον Πρόεδρο και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Να τονίσω επίσης τη συνεργασία με τα ΔΣ των συλλόγων, τους αιρετούς και κυρίως με τους συναδέλφους μας εκπαιδευτικούς. Δεκάδες τηλέφωνα καθημερινά που εκφράζουν την αγωνία των εκπαιδευτικών.

Κοινός ο στόχος μας, κοινή η προσπάθειά μας προκειμένου να συμβάλλουμε στην αναβάθμιση του Σ.Κ. και ταυτόχρονα στην προάσπιση των δικαιωμάτων μας και την υποστήριξη των δίκαιων αιτημάτων μας.

Το ΔΣ της ΔΟΕ και ο κλάδος των 70.000 εκπαιδευτικών με ομοφωνία και ομοψυχία στηρίζει το θεσμό των αιρετών. Το θεσμό που επιβλήθηκε με αγώνες από τον κλάδο, που υφάνθηκε με τα οράματα του κλάδου μας.

Ως αιρετός ΚΥΣΠΕ θαρρώ και πιστεύω ότι ανταποκρίθηκα των προσδοκιών σας, γιατί πίστεψα σ' αυτό που έκανα κι αυτό που με δίδαξε η πολύχρονη εμπειρία μου σε θέσεις ευθύνης, πέρα από διαχωριστικές γραμμές, προκαταλήψεις και αντιλήψεις.

Πιστεύω πως ο λόγος μου, η στάση μου, οι ενέργειές μου, η συμπεριφορά μου πιστοποιούν τη βούλησή μου να είμαι αιρετός όλου του κλάδου. Άλλωστε εκτός του ότι είναι επιδίωξή μου, είναι και θέση της παράταξής μου της ΔΑΚΕ/ΠΕ που πιστεύει πως πέρα και πάνω απ' όλα είναι το συμφέρον της εκπαίδευσης και των εκπαιδευ-

τικών, αδιαφορώντας για μικροπαραταξιακά και μικροκομματικά συμφέροντα, που έχει τη δύναμη και τη θέληση να εκφράζεται ελεύθερα χωρίς δεσμεύσεις και περιορισμούς υπερασπιζόμενη την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της με βάση τις αρχές του ανεξάρτητου, δημοκρατικού και διεκδικητικού συνδικαλισμού.

Εξ άλλου κι εγώ αντλώντας δύναμη από αυτούς που με τη βούλησή τους με επέλεξαν στη θέση του αιρετού, υπηρετώ αυτόν το θεσμό αγωνίζομαι με αίσθημα ευθύνης, αποφασιστικότητα και συνέπεια για την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων των εκπαιδευτικών χωρίς διακρίσεις, περιφρουρώντας την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητά τους και τη διαφάνεια στη λήψη των αποφάσεων.

Γι' αυτό και στις δεκάδες ανακοινώσεις μου δε δίστασα να καταγράψω χωρίς ενδοιασμούς τα γεγονότα με τα ονόματά τους και ταυτόχρονα να καταγγείλω τις πολιτικές ηγεσίες για πολιτικές που υποβάθμιζαν την παιδεία και απαξίωναν τους εκπαιδευτικούς.

Ο αιρετός αποτελεί θεσμό πάλης και αλληλεγγύης και όχι προέκταση της διοίκησης.

Κλείνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, πάντα κοντά σας και όλοι μαζί μπορούμε να συμβάλλουμε στην επίτευξη υψηλότερης ποιότητας στην παρεχόμενη εκπαίδευση.

Όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε την παιδεία, να αλλάξουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα ώστε να γίνει ικανό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής και να ελπίζουμε σ' ένα καλύτερο αύριο.

Καλή επιτυχία στις εργασίες της 84^{ης} Γ.Σ. του κλάδου μας.

Δημήτρης Μπράτης

Αιρετός ΚΥΣΠΕ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Θέλω, καταρχήν, να ευχηθώ καλή επιτυχία στις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης. Μιας Συνέλευσης που διεξάγεται φέτος σ' ένα άλλο πολιτικό περιβάλλον, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, που εξακολουθεί όμως να παραμένει αβέβαιο και δύσκολο σε ό,τι αφορά στην επί-

λυση των προβλημάτων των εργαζομένων και στη διασφάλιση των κατακτήσεων που μας έχουν απομείνει.

Είναι αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η πολιτική αλλαγή που έγινε στις 25 του Γενάρη έδωσε μια νότα αισιοδοξίας στον κόσμο της εργασίας που, επί 5 συνεχόμενα χρόνια, βίωσε τη λαίλαπα μιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής που του αφαιρέσε δικαιώματα και κατακτήσεις χρόνων όπως: **η μείωση των μισθών και των συντάξεων, οι απολύσεις, οι διαθεσιμότητες, οι μετατάξεις, η κατάργηση, εντέλει, κάθε έννοιας κοινωνικού κράτους.**

Η μείωση των δαπανών για την Παιδεία στο 2,2% του ΑΕΠ, από 3,5% που ήταν το 2010, η κατάργηση, επί της ουσίας, των μόνιμων διορισμών, η καθιέρωση ενός ασφυκτικού πλαισίου αξιολόγησης – χειραγώγησης, με τα νομοθετήματα Ν.4250/14 και Π.Δ. 152/13, και ενός πειθαρχικού δικαίου που ήταν η θηλιά στο λαιμό των Δ.Υ. και των εκπαιδευτικών, είναι μερικές όψεις της πολιτικής που ασκήθηκε στο χώρο της Παιδείας, αλλά και του δημόσιου τομέα γενικότερα.

Τα ζητήματα αυτά: της επαναπρόσληψης των απολυμένων, της κατάργησης της αξιολόγησης και των πειθαρχικών, της κατάργησης της πολιτικής επιστράτευσης, της επαναφοράς των αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια, κ.α. ήταν στην προμετωπίδα των αγώνων των εργαζομένων την τριετία που πέρασε. Κι είναι αλήθεια ότι η σημερινή κυβέρνηση – για όποιον θέλει να βλέπει την πραγματικότητα χωρίς φιλοκυβερνητικά ή αντικυβερνητικά σύνδρομα – πήρε μέτρα σε θετική κατεύθυνση, σε ό,τι αφορά στα παραπάνω ζητήματα, **με την ψήφιση του Ν.4325/15 που επαναπροσλαμβάνει τους απολυμένους (3.900), με την κατάργηση του Ν.4057 και 4093 για τα πειθαρχικά, με την επαναφορά των δυο αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια και με την κατάργηση της πολιτικής επιστράτευσης. Στην ίδια θετική κατεύθυνση κινούνται και μέτρα που περιλαμβάνονται στο Πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία και αναφέρονται: στην κατάργηση του Π.Δ. 152/13 για την αξιολόγηση, του Π.Δ. 28/14 για τις υποχρεωτικές μεταθέσεις, στην αναγνώριση ολόκληρης της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών, στην κατάργηση της διετούς διαγραφής από τους πίνακες, κλπ.** Τα αναφέρω όλα αυτά, συνάδελφοι, για να τονίσω ότι οι αγώνες των εργαζομένων δεν πάνε ποτέ χαμένοι. Μπορεί να αντιμετωπίσαμε την προηγούμενη πενταετία τη λαίλαπα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών με τις σαρωτικές αλλαγές σε βάρος μας, με τους αγώνες μας όμως καταφέραμε να επιβάλλουμε στη σημερινή κυβέρνηση πολιτικές που είναι προς όφελος των εργαζομένων.

Κι ενώ οι παραπάνω ρυθμίσεις κινούνται σε θετική κατεύθυνση δεν μπορώ να πω το ίδιο για τον Ν.4327/15, τον πρώτο Νόμο που έφερε και ψήφισε η πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας στη Βουλή. Αποτελεί στίγμα, ιδιαίτερα για μια κυβέρνηση της αριστεράς, να ψηφίζονται νόμοι για την Παιδεία με τη διαδικασία του κατεπείγοντος και χωρίς κανένα διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ν.4327/15, είχε κατατεθεί για ψήφιση στη Βουλή, ως τροπολογία, σε μια μόνο ημέρα, στο νομοσχέδιο «Κοντονή», για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα και μετά την άρνηση της Προέδρου της Βουλής να την συμπεριλάβει, κατατέθηκε ως αυτόνομο νομοσχέδιο. Για την ουσία των ρυθμίσεων αυτού του Νόμου και ιδιαίτερα για το θέμα της επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης, θα μιλήσω παρακάτω. Θέλω όμως να επισημάνω ότι η ρύθμιση του Νόμου που καταργεί την τράπεζα θεμάτων, αλλά και τις εξετάσεις στα πειραματικά σχολεία είναι σε θετική κατεύθυνση. Τα πειραματικά σχολεία, συνάδελφοι, πρέπει να αντικατοπτρίζουν την εκπαιδευτική πραγματικότητα και όχι να λειτουργούν σε ιδανικά εκπαιδευτικά περιβάλλοντα που δεν υπάρχουν. Όπως, επίσης, και η τράπεζα θεμάτων που, επί της ουσίας, είχε μετατραπεί σε τράπεζα «θυμάτων», ορθώς καταργήθηκε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Μ' αυτές τις εισαγωγικές μου παρατηρήσεις έρχομαι τώρα στα κύρια θέματα που απασχόλησαν το ΚΥΣΠΕ τη χρονιά που πέρασε και στη δική μου λειτουργία και στάση. Πριν, όμως, αναφερθώ αναλυτικά στο καθένα θέλω να κάνω μια γενική- παρατήρηση εκτίμηση. Το Υπουργείο Παιδείας κινείται στο θέμα των υπηρεσιακών μεταβολών με ρυθμό χελώνας. Κανείς από την ηγεσία, προφανώς, δεν ασχολείται σοβαρά και μεθοδικά με το θέμα, αφού οι πράξεις δείχνουν πως δεν υπάρχει κανένα σχέδιο, κανένα πλάνο για το πώς θα λειτουργήσουν τα σχολεία τον Σεπτέμβρη. Έχουμε φτάσει τέλος Ιουνίου και κανένα θέμα υπηρεσιακών μεταβολών, ούτε καν οι μεταθέσεις δεν έχει ολοκληρωθεί. Πότε θα γίνουν οι αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕσε ΠΥΣΠΕ, πότε θα γίνουν οι μόνιμοι διορισμοί; Πότε οι προσλήψεις αναπληρωτών; Εδώ να τονίσω ότι για τους μόνιμους διορισμούς και τις προσλήψεις αναπληρωτών έχουν ανακοινωθεί ρυθμίσεις θετικές – που δεν έχουν ακόμη ψηφιστεί κι αυτό θα δημιουργήσει τεράστιο όγκο δουλειάς μέσα στο καλοκαίρι. Πότε αλήθεια θα ελεγχθούν περίπου 30.000 αιτήσεις για αναγνώριση της τετράχρονης προϋπηρεσίας, πότε θα ελεγχθούν τα μεταπτυχιακά κλπ, για να συνταχθούν οι πίνακες; Κινδυνεύουμε συνάδελφοι, τον Σεπτέμβρη να υπάρχουν οι Δ/ντές και οι υποδιευθυντές στα σχολεία, αλλά να μην υπάρχουν οι εκπαιδευτικοί. Γι' αυτό και στην αρχή της ομιλίας μου είπα ότι η προτεραιότητα που έδωσε το υπουργείο παιδείας με την ψήφιση του νόμου για τα στελέχη ήταν λάθος.

Ποσοστά μεταθέσεων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης των κλάδων ΠΕ60 και ΠΕ70 Γενικής Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής που ικανοποιήθηκαν φέτος

1. Μεταθέσεις

Έχουμε φτάσει στα τέλη Ιουνίου και ακόμη δεν έχουν ανακοινωθεί οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων της Π.Ε. Στις 10 Ιουνίου ανακοινώθηκαν οι μεταθέσεις δασκάλων και νηπιαγωγών που δεν εμπλέκονται στη διαδικασία των μετατάξεων. Επισημαίνω ότι οι μεταθέσεις πέρυσι ανακοινώθηκαν στις 13 Ιουλίου 2014, όμως οι αιτήσεις είχαν γίνει το Μάιο και όχι το Νοέμβρη, όπως προβλέπει το Π.Δ. 50/96. Φέτος, όμως, οι αιτήσεις υποβλήθηκαν κανονικά το Νοέμβρη κι η καθυστέρηση είναι πέρα για πέρα απαράδεκτη και θα έχει σοβαρές επιπτώσεις και στην ομαλή έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς – αφού θα καθυστερήσουν όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές – αλλά και στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς που δεν θα μπορούν έγκαιρα να κάνουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό.

Οι αιτήσεις μετάθεσης που υποβλήθηκαν φέτος έχουν ως εξής:

Π.Ε.70	2923	Π.Ε.19,20	157
Π.Ε.60	992	Π.Ε.05	96
Π.Ε.11	873	Π.Ε.07	37
Π.Ε.06	499	Π.Ε.32	2
Π.Ε.16	160	Π.Ε.08	27

ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ					
Ειδικότητα	Σύνολο Αιτήσεων	Ικανοποιημένες	Μη Ικανοποιημένες	Ποσοστό Ικανοποιημένων	Ποσοστό μη Ικανοποιημένων
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	992	291	701	29.33%	70.67%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	2923	1233	1690	42.18%	57.82%
ΣΥΝΟΛΟ	3915	1524	2391	38.93%	61.07%
ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (ΣΜΕΑΕ, ΚΕΔΔΔΥ και ΕΕΕΕΚ)					
Ειδικότητα	Σύνολο Αιτήσεων	Ικανοποιημένες	Μη Ικανοποιημένες	Ποσοστό Ικανοποιημένων	Ποσοστό μη Ικανοποιημένων
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	20	8	12	40.00%	60.00%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	80	67	13	83.75%	16.25%
ΣΥΝΟΛΟ	100	75	25	75.00%	25.00%
ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΥΦΛΩΝ - ΚΩΦΩΝ					
Ειδικότητα	Σύνολο Αιτήσεων	Ικανοποιημένες	Μη Ικανοποιημένες	Ποσοστό Ικανοποιημένων	Ποσοστό μη Ικανοποιημένων
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	5	2	3	40.00%	60.00%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	5	3	2	60.00 %	40.00 %
ΣΥΝΟΛΟ	10	5	25	50.00 %	50.00%

Οι μεταθέσεις πέρυσι εξετάστηκαν από το ΚΥΣΠΕ με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, στις 10 Ιουλίου, εξαιτίας της πρωτοφανούς καθυστέρησης της έκδοσης της εγκυκλίου από τον πρώην Υπουργό Παιδείας κ. Αρβανιτόπουλο. Σύμφωνα με τα Π.Δ. 50/96 και 100/97 η εγκύκλιος έπρεπε να εκδοθεί το Νοέμβριο του '13 και εκδόθηκε το Μάιο του '14, χωρίς καμιά αιτιολογία γι' αυτό. **Παρά το γεγονός, όμως, της μεγάλης καθυστέρησης, οι αιτήσεις που ικανοποιήθηκαν το 2014 ήταν πολύ περισσότερες, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Συγκεκριμένα από τις 6.747 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν οι 2.802, ποσοστό 41,53% το 2013 ικανοποιήθηκε το 24,58% των αιτήσεων.**

Σας παραθέτω τα ποσοστά των μεταθέσεων για την περσινή χρονιά.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ:

- Να γίνει αναμοριοδότηση, εξ αρχής, όλων των σχολικών μονάδων.
- Να καταργηθεί η υποχρέωση υπηρετήσης της οργανικής θέσης για ένα χρόνο, προκειμένου, ο εκπαιδευτικός, να έχει το δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετάθεση. Δηλαδή, να μπορεί να υποβάλει κάθε χρόνο αίτηση, και ανάλογα με τον αριθμό των μορίων του να μετατίθεται ή όχι.
- Να γίνει αλλαγή στη μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων (χρόνια υπηρεσίας, παιδιά, μονογονεϊκές οικογένειες, συνυπηρέτηση, σύμφωνο συμβίωσης, κλπ).
- Να αναπροσαρμοσθεί το άρθρο 13 του Π.Δ. 50/96 για τις ειδικές κατηγορίες και να ενταχθούν σ' αυτό κι άλλες ασθένειες
- Να καταργηθεί η διάταξη Θ2, εδάφιο 2 του Ν.4093/12 με την οποία δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Παιδείας να μεταθέτει υποχρεωτικά τους εκπαιδευτικούς.
- Να λειτουργήσει, επιτέλους, ουσιαστικά, η επιτροπή μεταθέσεων – αποσπάσεων για να καταλήξει σε συγκεκριμένες προτάσεις που θα νομοθετηθούν.
- Να δίνονται μεταθέσεις στις ειδικές κατηγορίες, ανεξαρτήτως οργανικών θέσεων

2. Αποσπάσεις

Οι αποσπάσεις γίνονται με μετρήσιμα – αντικειμενικά και μοριοδοτούμενα κριτήρια και πέρυσι ικανοποιήθηκε μεγάλος αριθμός ιδιαίτερα ΠΕ06 – ποσοστό 96,33% και ΠΕ11 ποσοστό 70%. Φέτος καθυστέρησε η έκδοση της εγκυκλίου και ουδείς γνωρίζει πότε θα γίνουν οι αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

- Η μοριοδότηση των αποσπάσεων, από το 2011 και μετά, αποτέλεσε μεγάλη τομή στις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών. Το σύστημα έγινε αντικειμενικό και έχει την αποδοχή του συνόλου των εκπαιδευτικών. Μεγάλη πληγή, όμως, παραμένουν οι αποσπάσεις σε φορείς και

γραφεία. Χρειάζεται πλήρης μοριοδότηση κι αυτών των αποσπάσεων, έτσι ώστε να μη γίνονται με ρουσφετολογικά, αλλά με διαφανή κριτήρια.

- Χρειάζεται επανεξέταση της μοριοδότησης των επιμέρους κριτηρίων, έτσι ώστε να διορθωθούν οι αδικίες που διαπιστώθηκαν κατά την τετράχρονη χρονική εφαρμογή του συστήματος μοριοδότησης.
- Χρειάζεται η ένταξη στις ειδικές κατηγορίες – κατά προτεραιότητα αποσπάσεις- και άλλων κατηγοριών ασθενειών όπως π.χ. αναπηρίας πάνω από 80%, κλπ.
- Πρέπει να καταργηθούν οι κατά προτεραιότητα αποσπάσεις συζύγων ενστόλων κλπ., που οι σύζυγοί τους έχουν το αμετάθετο. Οι μόνες κατά προτεραιότητα αυτών των κατηγοριών πρέπει να είναι των στρατιωτικών, οι οποίες μετακινούνται χωρίς αίτησή τους. Σε διαφορετική περίπτωση, θα πρέπει να θεσμοθετηθεί η κατά προτεραιότητα απόσπαση συζύγων εκπαιδευτικών και άλλων κατηγοριών.

3. Μετατάξεις

Δυο χρόνια μετά την πραγματοποίησή τους, φέτος είχαμε εξελίξεις στο θέμα των υποχρεωτικών μετατάξεων του Ν.4172/13. Η ανακοίνωση της πρόθεσης του Υπουργείου στην κοινή επιτροπή ότι θα ανακαλέσει τις σχετικές διοικητικές πράξεις των υποχρεωτικών μετατάξεων ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων από τους μεταταγμένους. Ως αιρετός στο ΚΥΣΠΕ σας θυμίζω ότι είχα τοποθετηθεί με δημόσια ανακοίνωσή μου για το θέμα στις 19 Αυγούστου του 2013 και κατήγγειλα από τότε τον αδιαφανή και πρωτόγνωρο τρόπο με τον οποίο έγινε η όλη διαδικασία. Μάλιστα την ανακοίνωσή μου εκείνη την αξιοποίησαν βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και έκαναν σχετική ερώτηση στη Βουλή, στις 4-9-2013, με πανομοιότυπο σχεδόν περιεχόμενο. Ο ίδιος δε ο αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας κ. Κουράκης υιοθέτησε όσο ήταν στην αντιπολίτευση, τις θέσεις μας για το θέμα. Θα θυμίσω, επίσης, ότι και η Δ.Ο.Ε. στις 3 του Σεπτεμβρίου του 2013 τοποθετήθηκε για το θέμα.

Στην περσινή Γενική Συνέλευση του κλάδου είχα πει χαρακτηριστικά για τις μετατάξεις:

«...Στις μετατάξεις, συνάδελφοι, ξαναβιώσαμε το πελατειακό και ρουσφετολογικό κράτος της δεκαετίας του '50. Ο «υπερ-υπουργός» του κ. Αρβανιτόπουλου έκανε ότι ήθελε, στην κυριολεξία. Έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια νόμους, διατάξεις, αρμόδια υπηρεσία, συμβούλια, κλπ. Είναι πρωτοφανές πως όλες οι αποφάσεις που υπέγραψαν δεν έχουν την υπογραφή ούτε ενός Διοικητικού Υπαλλήλου του Υπουργείου. Αντίθετα έχουν χειρόγραφες παρατηρήσεις διαφωνίας. Δικαίως, διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι της Πρωτοβάθμιας για την πρωτοφανή αδικία.

Ως αιρετός στο ΚΥΣΠΕ από τις 19 Αυγούστου που βγήκε στον «αέρα» η όλη διαδικασία την κατήγγειλα, καθώς και στις 29 Αυγούστου που βγήκαν οι πρώτοι πίνακες.

Παρά τις καταγγελίες και τις διαμαρτυρίες το Υπουργείο προχώρησε, μετά από το γραφείο του Υπουργού, σε τρεις φάσεις μετατάξεων.

Στην α' φάση: 3 122 από β/θμια σε α/θμια και 273 σε διοικητικές θέσεις

Σύνολο: 3.395

Στη β' φάση

(ενστάσεις): 3 122 από β/θμια σε α/θμια και 32 τροποποιήσεις
28 ανακλήσεις

Στη γ' φάση: 177 από β/θμια σε α/θμια και 98 τροποποιήσεις
38 ανακλήσεις

Στη δ' φάση: 136 με δεύτερο πτυχίο

Συνολικά έγιναν 3.652 υποχρεωτικές μετατάξεις στην Α/θμια Εκπαίδευση.

Η όλη διαδικασία αποτελεί μνημείο αδιαφάνειας, προχειρότητας και ρουσφετιού. Άλλαξαν τις αποφάσεις κάθε μέρα προσθέτοντας και σβήνοντας ονόματα.

Φυσικά και δεν φταίνε σε τίποτα οι συνάδελφοι της Β/θμιας και είναι λάθος να στρέφεται κάποιος εναντίον τους. Δεν ξεκίνησαν ένα πρωί και ήρθαν να «καταλάβουν» τις θέσεις της Α/θμιας. Τους υποχρέωσαν για να μην απολυθούν. Όμως η όλη διαδικασία όφειλε να γίνει με στοιχειώδεις όρους δικαιοσύνης.

Μετατάξεις γίνονταν και πριν το Ν.4172 και προβλέπονταν στους Νόμους: 1566/85, 1586/86, 1824/88, 3260/04, 3528/07, 3809/09. Οι διαδικασίες όμως ήταν συγκεκριμένες. Διενεργούνταν πρώτα οι μεταθέσεις και στη συνέχεια οι μετατάξεις στις περιοχές όπου υπήρχαν οργανικά κενά. Αυτό έπρεπε να γίνει και τώρα. Και δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα. Δεν μπορεί συνάδελφοι ειδικοτήτων της Α/θμιας που έχουν 20 και 25 χρόνια να πάνε στον τόπο συμφορόντων τους να βλέπουν να ηγαίνονται εκεί άλλοι με λιγότερα μόρια. Βέβαια, έχουν γίνει δεκάδες προσφυγές σε Διοικητικά δικαστήρια γι' αυτό και πιστεύω πως οι μετατάξεις αυτές θα πέσουν. Πιστεύω, όμως, πως το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έπρεπε να έχει κάνει μήνυση κατά παντός υπευθύνου γι' αυτό το θέμα, όπως έκανε και για τις μεταθέσεις.

Το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό, έχει δημιουργήσει τριβές και εντάσεις και πρέπει να λυθεί με το σεβασμό στο δίκαιο και στις διατάξεις που ισχύουν. Φυσικά οι συνάδελφοι που ήρθαν από τη Β/θμια είναι και αυτοί θύματα των πολιτικών του Υπουργείου Παιδείας, αφού ούτε οργανικά έχουν, ούτε φέτος τους επέτρεψαν να κάνουν αίτηση για οριστική τοποθέτηση...»

Συγκεκριμένα προτείνω:

- Άμεση σύσταση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων στα σχολεία ΕΑΕΠ και στα Ολοήμερα.

- Τοποθέτηση, ύστερα από έλεγχο των μορίων τους, των 2.306 εκπαιδευτικών μη κοινών ειδικοτήτων που δεν επηρεάζουν τοποθετήσεις στην Π.Ε.
- Τοποθετήσεις των μεταταγμένων σε διοικητικές θέσεις.
- Επαναφορά στη Β/θμια όσων συναδέλφων επιθυμούν.
- Για τις 1306 θέσεις των κοινών ειδικοτήτων να γίνουν πρώτα οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών της Α/θμιας και ύστερα οι μετατάξεις της Β/θμιας, όπως δηλ. γινόταν και πριν την ψήφιση του Ν.4172/13.
- Αν υπάρξουν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκπαιδευτικοί της Β/θμιας που δεν τοποθετήθηκαν σε οργανικές θέσεις, το Υπουργείο να λάβει όλα τα μέτρα που απαιτούνται έτσι ώστε να μην μετακινηθούν έξω από το ΠΥΣΠΕ – ΠΥΣΔΕ που υπηρετούν τώρα, συμπληρώνοντας ωράριο και στις δυο βαθμίδες

4. Μόνιμοι διορισμοί – προσλήψεις αναπληρωτών

α. Μόνιμοι διορισμοί

Τη χρονιά που μας πέρασε κανένας μόνιμος διορισμός δεν έγινε τόσο στην Α/θμια, όσο και στη Β/θμια Εκπαίδευση.

Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση συνταξιοδοτήθηκαν 11.000 περίπου εκπαιδευτικοί τα τελευταία 5 χρόνια και έγιναν 272!!! μόνιμοι διορισμοί. Η ανυπαρξία μόνιμων διορισμών, λόγω των μνημονιακών πολιτικών, για την κάλυψη των οργανικών κενών έχει δημιουργήσει εκρηκτική κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης. Τα κενά καλύπτονται με προσλήψεις αναπληρωτών, συνήθως μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα την περαιτέρω υποβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης και την πλήρη καταστράτηγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Για το θέμα των μόνιμων διορισμών συγκροτήθηκε στο υπουργείο επιτροπή, στην οποία εκ μέρους της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ, συμμετέχουν οι αιρετοί στο ΚΥΣΠΕ και στο ΚΥΣΔΕ. Η επιτροπή συγκροτήθηκε για να γνωμοδοτήσει, κυρίως, για το νέο σύστημα διορισμών, μετά την απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας. Η επιτροπή συνεδρίασε ως τώρα 5 φορές –στις 29 Μαΐου, στις 5 στις 10 στις 16 και στις 19 Ιουνίου.

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά δύσκολο θέμα που γίνεται ακόμη δυσκολότερο, αφού η ηγεσία του υπουργείου παιδείας δεν έχει τη βούληση να καλύψει όλα τα οργανικά κενά με μόνιμους διορισμούς. Οι 2.500 – 3.000 μόνιμοι διορισμοί που ανακοίνωσε και για τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης, αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό. Η επιτροπή συνεχίζει τις συνεδριάσεις της για τα θέματα των αποσπάσεων και των μεταθέσεων. Όμως, συνάδελφοι, ο κλάδος δεν πρέπει να πάρει θέση για το πιο σύστημα διορισμών επιθυμεί, μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που είναι απόλυτα δεσμευτική για το Υπουργείο Παιδείας. Ως αιρετοί του ΚΥΣΠΕ ενημερώσαμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ αποστέλλοντας το παρακάτω κείμενο.

Αθήνα 16-6-2015

Προς
Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**Θέμα: Συνεδρίαση επιτροπής για τους μόνιμους διορισμούς****Αγαπητοί συνάδελφοι,**

Συνεδρίασε σήμερα 16-6-2015 για τέταρτη φορά η επιτροπή, που συστήθηκε από το υπουργείο παιδείας, για τα θέματα των μόνιμων διορισμών, των αποσπάσεων και των μεταθέσεων. Η επιτροπή και σήμερα συνέχισε τη συζήτηση για το θέμα των μόνιμων διορισμών. Συγκεκριμένα:

Στην πρώτη συνεδρίαση (29 Μαΐου 2015) η νομική σύμβουλος του αναπληρωτή υπουργού, κ. Θωμοπούλου, ανέλυσε την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, επισημαίνοντας ότι αυτή είναι απολύτως δεσμευτική για τη διοίκηση.

1. Στη δεύτερη συνεδρίαση (5 Μαΐου 2015) ο Δ/τής του Γραφείου του αναπληρωτή υπουργού κ. Κουράκη, και συντονιστής της επιτροπής Χρήστος Πιλάλης, κατέθεσε την πρόταση να γίνει μια ενιαία λίστα διορισμών, όπου θα υπολογίζονται δύο μόνο κριτήρια. Η βαθμολογία του ΑΣΕΠ και η προϋπηρεσία με συντελεστή μοριοδότησης για το καθένα κριτήριο. Από την πλευρά μας, αρχικά, καταθέσαμε την πρόταση της ομοσπονδίας για 60% - 40% που είναι και η θέση του κλάδου και ταυτόχρονα σας ενημερώσαμε για την πρόταση του υπουργείου.
2. Στην τρίτη συνεδρίαση, που έγινε στις 10 Ιουνίου 2015, μετά και τη συζήτηση που έγινε με το Δ.Σ. της ΔΟΕ όπου ελήφθη υπόψη η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, χαρακτηρίσαμε ότι η πρόταση που κατατέθηκε από το υπουργείο για μια λίστα διορισμών (βαθμολογία ΑΣΕΠ – προϋπηρεσία) κινείται σε θετική κατεύθυνση και ζητήσαμε να γίνει αυτή συγκεκριμένη ως προς τη μοριοδότηση. Στην ίδια συνεδρίαση κατατέθηκε από την πλευρά της νομικής συμβούλου ότι δεν υπάρχει νομική δέσμευση για το 24μηνο και το 30μηνο.
3. Στη σημερινή συνεδρίαση (16-06-15) το υπουργείο δεν κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση ως προς την μοριοδότηση και πρότεινε να γίνει μία ακόμη, τελική, συνεδρίαση την Παρασκευή 19-6-15 για το θέμα. Ταυτόχρονα, όμως, άλλος συνεργάτης του αναπληρωτή υπουργού κατέθεσε την πρόταση να υπολογίζεται στη σύνταξη των πινάκων και η προϋπηρεσία στην ιδιωτική εκπαίδευση, με το σκεπτικό ότι προϋπηρεσία όπου κι αν προσφέρθηκε είναι το ίδιο. Φυσικά, από την πλευρά μας, υπήρξε έντονη αντίδραση, αφού αν συμβεί κάτι τέτοιο θα ανατρέψει πλήρως το σύστημα διορισμών στη δημόσια εκπαίδευση. Επισημαίνουμε ότι η προϋπηρεσία στην ιδιωτική εκπαίδευση ουδέποτε υπολογίζονταν, ως τώρα, στους πίνακες για πρόσληψη στη δημόσια εκπαίδευση. Επειδή θεωρούμε το θέμα ιδιαίτερα σοβαρό σας ενημερώνουμε, προκειμένου ο κλάδος να αντιδράσει άμεσα και να μην επιτρέψει να συμβεί κάτι τέτοιο. Ταυτόχρονα, ενόψει της συνεδρίασης της Παρασκευής 19-6-15, αναμένουμε τις αποφάσεις σας.

Δημήτρης Μπράτς**Παληγιάννης Βασίλης****β. πρόσληψη αναπληρωτών**

Την περσινή χρονιά 2014-15 ο συνολικός αριθμός των προσλήψεων των αναπληρωτών έφτασε στους 12.056. Συγκεκριμένα 1.762 νηπιαγωγοί Γενικής, 4.205 δάσκαλοι Γενικής, 2.684 εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής και 3.405 εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων. Εξ αυτών οι 198 μειωμένου ωραρίου. Στη δευτεροβάθμια οι προσλήψεις ήταν 5.196 εκ των οποίων οι 359 μειωμένου ωραρίου.

Σύνολο πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση οι προσλήψεις ήταν 17.252.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

- Χρειάζεται να γίνουν μόνιμοι διορισμοί ΤΩΡΑ για να καλυφθούν τα χιλιάδες οργανικά κενά που υπάρχουν στην Π.Ε. Κανείς διαγωνισμός του ΑΣΕΠ δεν απαιτείται γι' αυτό.
- Ξεκλείδωμα των πινάκων αναπληρωτών από 1/9/2010 και υπολογισμός της «καθαρής» προϋπηρεσίας. Να μην «μεταφέρεται» η προϋπηρεσία από την ειδική αγωγή στη γενική αγωγή, για τους πίνακες αναπληρωτών, εφόσον

αυτή αποκτήθηκε μέσα από αυτόνομους πίνακες ειδικής (σεμινάρια- μεταπτυχιακά) και όχι μέσα από τους πίνακες γενικής.

- Οι προσλήψεις των αναπληρωτών πρέπει να γίνονται σε μια φάση για να μην δημιουργούνται αδικίες, αφού τα κενά είναι δεδομένα από την αρχή και τα λίγα που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της χρονιάς μπορούν να καλύπτονται εύκολα με ελάχιστες πιστώσεις.
- Να καταργηθεί η ποινή της δίχρονης διαγραφής από τους πίνακες αναπληρωτών για όσους δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία.
- Να υπάρχει δυνατότητα συνυπέρθεσης αναπληρωτών και αμοιβαίας απόσπασής τους, όπως γίνεται και στους μόνιμους εκπαιδευτικούς.
- Να καταργηθεί η απαράδεκτη υπουργική απόφαση που δεν αναγνωρίζει τα μεταπτυχιακά για τη μισθολογική εξέλιξη των αναπληρωτών.
- **Τέλος, πρέπει να λυθεί, άμεσα, το θέμα που δημιουρ-**

γήθηκε, φέτος, με τη διαφορετική ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας μεταξύ όσων προσλήφθηκαν μέσω κρατικού προϋπολογισμού και ΕΣΠΑ. Να εκδοθεί υπουργική απόφαση η οποία να ορίζει την ίδια ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας για όλους.

Αναλυτικός πίνακας προσλήψεων:

5. Παραιτήσεις Εκπαιδευτικών

Οι σχολικές παραιτήσεις από τον Ιούνιο πέρσι μέχρι και τον Μάιο φέτος στην Π.Ε. ανέρχονται σε 1.700. Από αυτές οι 1.543 υποβλήθηκαν μεταξύ 20 και 30 Απριλίου 2015 και οι 157 εγκρίθηκαν από το ΚΥΣΠΕ, από τον Ιούνιο του 14 έως τον Μάρτη του 15.

6. Επιλογή Στελεχών Εκπαίδευσης

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κατέθεσε στη Βουλή και ψήφισε τον Ν.4327/15 για την επιλογή στελεχών εκπαίδευσης και μάλιστα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, χωρίς κανέναν ουσιαστικό διάλογο με τις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών, χωρίς καμιά διαβούλευση. «Για εμπαιγμό και ευτελισμό κάθε έννοιας διαλόγου» έκανε λόγο η ΔΟΕ σε ανακοίνωσή της..

Είναι προφανές ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αυτό που επιχειρεί να κάνει μ' αυτόν το Νόμο είναι ο ασφυκτικός κομματικός έλεγχος της διοίκησης της εκπαίδευσης, κατά το πρότυπο της επιλογής των περιφερειακών Δ/ντών και όχι η αντιμετώπιση και η λύση των ουσιαστικών προβλημάτων της Δημόσιας εκπαίδευσης. **Δεν εξηγείται διαφορετικά η βιασύνη της να φέρει ως πρώτο νομοθέτημα στη Βουλή το ζήτημα της επιλογής στελεχών και όχι τα ζητήματα της κατάργησης της αξιολόγησης, της κάλυψης των κενών, των μόνιμων διορισμών, των αναπληρωτών, των υπηρεσιακών μεταβολών κλπ. που είναι τα ουσιαστικά προβλήματα που ταλανίζουν την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς.** Το επιχείρημα ότι «τρέχουν» οι προθεσμίες και γι' αυτό νομοθετεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος δεν ευσταθεί. Όπως δίνει, με το νομοσχέδιο, παράταση στη θητεία των σχολικών συμβούλων, μέχρι 31-12-15, θα μπορούσε να δώσει και στα υπόλοιπα στελέχη ή μόλις λήξει η θητεία τους (31-7-2015) να προχωρήσει σε προσωρινή αναπλήρωση, για έναν χρόνο, με βάση το νόμο 1566/85 και να δοθεί έτσι η δυνατότητα για ουσιαστικό διάλογο στις προτεινόμενες αλλαγές.

Οι βασικές αλλαγές που «επιφέρει» το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την επιλογή στελεχών, συνοψίζονται στα εξής :

1. Κατάργηση των Συμβουλίων Επιλογής Δ/ντών σχολείων και Δ/ντών Εκπαίδευσης,
2. Συμμετοχή του Συλλόγου διδασκόντων στη διαδικασία επιλογής,
3. Περιορισμός των προτιμήσεων των υποψηφίων ουσιαστικά σε ένα μόνο σχολείο,
4. Ισοπέδωση των επιστημονικών προσόντων των υποψηφίων,
5. Καθιέρωση ως «Σώματος επιλογής» των Δ/ντών και των Προϊσταμένων

Αναλυτικότερα:

1. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας καταργεί τα Συμβούλια Επιλογής (Δ/ντών Εκπαίδευσης – Δ/ντών σχολείων), αλλά ταυτόχρονα διατηρεί τα συμβούλια Επιλογής Σχολικών Συμβούλων και Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού. Μάλιστα για τους συντονιστές εξωτερικού έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία επιλογής τους την προηγούμενη εβδομάδα. Αλήθεια γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά; Ή το υπουργείο παιδείας πιστεύει ότι τα συμβούλια επιλογής δεν χρειάζονται, οπότε πρέπει να τα καταργήσει ή χρειάζονται οπότε πρέπει να τα διατηρήσει. Με ποιο αιτιολογικό καταργεί τα δύο και διατηρεί τα άλλα δύο; Η απάντηση δεν έχει δοθεί ως τώρα κι ούτε πρόκειται να δοθεί. Η σκοπιμότητα είναι προφανής: Καταργεί τα συμβούλια μόνο για την επιλογή των διοικητικών στελεχών, γιατί εκεί την ενδιαφέρει ο κομματικός έλεγχος. Γι' αυτό και στους συμβούλους έδωσε παράταση, ενώ στα υπόλοιπα στελέχη όχι.

2. Εμπλέκει το σύλλογο διδασκόντων στις διαδικασίες, καθιστώντας τον, ουσιαστικά, «Συμβούλιο Επιλογής». Το κάνει αυτό, χωρίς όμως πρώτα να επανακαθορίσει τον ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων και του Δ/ντή Σχολικής μονάδας. Ουσιαστικά καλεί το Σύλλογο Διδασκόντων να επιλέξει, έναν Δ/ντή, ο οποίος θα λειτουργεί με το ίδιο νομοθετικό πλαίσιο και τις ίδιες αρμοδιότητες (καθηκοντολόγιο, πλαίσιο αξιολόγησης, Δ.Υ. κλπ). Αντί, δηλαδή, να ξεκινήσει τη συζήτηση από το περιεχόμενο (ρόλος στελεχών –Συλλόγου Διδασκόντων –Δ/ντή), ξεκινά από την επιλογή των προσώπων, εμπλέκοντας το Σύλλογο σε μια διαδικασία αξιολόγησης –βαθμολόγησης των υποψηφίων, μέσω της ψήφου. Πραγματικά αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία να μετατρέπεται η ψήφος των συναδέλφων σε μόρια. Πήρε π.χ. κάποιος 6 ψήφους θα παίρνει 7 μόρια, πήρε 4 ψήφους, θα παίρνει 3,8 μόρια κοκ. Φανταστείτε δε, τι θα γίνει στα σχολεία, όπου πιθανόν θα γίνει Δ/ντής κάποιος με λιγότερους ψήφους, επειδή υπερτερεί σε μετρήσιμα κριτήρια. Πώς θα σταθεί σε ένα σύλλογο που δεν θα τον έχει ψηφίσει; Σε κάθε περίπτωση, όμως, κι αφού η ηγεσία του υπουργείου παιδείας επιμένει στην εμπλοκή του Συλλόγου Διδασκόντων στην επιλογή Δ/ντών, αυτό θα πρέπει να το κάνει με ουσιαστική διασφάλιση της διαδικασίας, των μελών του Συλλόγου και των υποψηφίων. Θα πρέπει, δηλαδή, να υπάρξει αιτιολογημένη κρίση πάνω στα κριτήρια επιλογής με κατάθεση βαθμολογίας από το κάθε μέλος του Συλλόγου, όπως γινόταν και στο Συμβούλιο Επιλογής. Ταυτόχρονα πρέπει να τηρούνται πρακτικά για τη διασφάλιση της διαδικασίας και τυχόν ενστάσεις των υποψηφίων.

3. Ο περιορισμός των προτιμήσεων, ουσιαστικά σε ένα μόνο σχολείο, (γιατί ποιος αλήθεια θα θέσει υποψηφιότητα σε άλλο σχολείο, πέρα από αυτό που υπηρετεί;), είναι κατά τη γνώμη μου πέρα για πέρα αντισυνταγματικός και θα «πέσει» στα δικαστήρια. Από το 1986 μέχρι και το 2011, που έγιναν οι τελευταίες κρίσεις στελεχών, οι υποψήφιοι είχαν τη δυνατότητα να δηλώσουν όλα τα σχολεία ενός ΠΥΣΠΕ. Δεν υπήρχε κανείς περιορισμός. Με δεδομένο ότι σε πολλά σχολεία υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι με επιστημονικά προσόντα, που επιθυμούν να γίνουν Δ/ντές, ποιος ο λόγος περιορισμού των δηλώσεων; Τι θα κάνουν αλήθεια οι σύλλογοι, «ανθρωποφαγία»; Ο ένας θα παίρνει 7 ψήφους, ο

άλλος 6 , ο ένας θα γίνεται κι ο άλλος όχι και θα συνεχίσουν να υπηρετούν στο ίδιο σχολείο; Και το παιδαγωγικό κλίμα δεν θα διαταράσσεται; Οι σχέσεις μεταξύ των μελών του Συλλόγου δεν θα οξύνονται ;

4. Με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ισοπεδώνονται πλήρως τα παιδαγωγικά – επιστημονικά προσόντα των υποψηφίων .Αυτό γίνεται με δυο τρόπους: Αφενός μεν με το περιορισμό της μοριοδότησης , αφετέρου δε με την «ανακάλυψη»!!! της προσμέτρησης της διδακτικής και όχι της εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας. Ένα παράδειγμα: Αν ένας συνάδελφος της Π.Ε. πήρε 3 χρόνια εκπαιδευτική άδεια για μεταπτυχιακό και πήγε για δυο χρόνια στο διδασκαλείο, θα πάρει 3+2=5 μόρια από τους τίτλους σπουδών. Ταυτόχρονα όμως θα του αφαιρεθούν 5 μόρια από τη διδακτική του εμπειρία, αφού δεν ήταν στο σχολείο. Είτε πήρε δηλαδή μεταπτυχιακό και τίτλο μετεκπαίδευσης, είτε ήταν στο σχολείο θα λάβει τα ίδια μόρια. Στην πρώτη περίπτωση από τους τίτλους και στη δεύτερη από τη διδακτική εμπειρία. Σύμφωνα, λοιπόν, με το σχέδιο του υπουργείου παιδείας για να εξελιχθείς δεν χρειάζεται να κάνεις, ούτε επιπλέον σπουδές , ούτε μεταπτυχιακά. Είναι αυτό, δυστυχώς, το μήνυμα που στέλνει, ιδιαίτερα προς τη νέα γενιά των συναδέλφων. Επιπλέον, όμως, απαξιώνει ακόμη περισσότερο τα επιστημονικά προσόντα αφού αν έχεις διδακτορικό και μεταπτυχιακό μετράει μόνο το διδακτορικό και δεν μοριοδοτείται καθόλου το μονοετές μεταπτυχιακό.

Αν το υπουργείο ήθελε μια αντικειμενική-αξιοκρατική μοριοδότηση των επιστημονικών προσόντων των υποψηφίων σε συνδυασμό με τη διδακτική εμπειρία, θα μπορούσε π.χ. να μοριοδοτήσει τη διδακτική εμπειρία με ένα μόριο κατ' έτος - όπως τη μετρά - και τους μεταπτυχιακούς τίτλους των υποψηφίων με δύο μόρια για κάθε έτος σπουδών, έτσι :

- Το μονοετές μεταπτυχιακό θα έπαιρνε 2 μόρια
- Το διετές 4
- Η μετεκπαίδευση 4
- Το διδακτορικό 6

Η ισοπέδωση που κάνει αδικεί όσους με κόπο απόκτησαν επιστημονικά προσόντα και ιδιαίτερα τους νέους συναδέλφους.

5.«Σώμα Επιλογής Δ/ντών Εκπαίδευσης, από Δ/ντές, Υποδ/ντές και Προϊσταμένους» Δεν καθιερώνεται βέβαια τέτοιο συμβούλιο, αλλά επί της ουσίας περί αυτού πρόκειται. Οι Δ/ντές των σχολείων, οι Υποδιευθυντές και οι προϊστάμενοι δημοτικών σχολείων και νηπιαγωγείων - σε ποσοστό 30% - θα ψηφίσουν για την επιλογή των Δ/ντών Εκπαίδευσης , οι οποίοι έχουν δικαίωμα να θέσουν υποψηφιότητα σε δύο Δ/νσεις. Οι Δ/ντές των σχολείων της Δ/νσης που υπηρετεί ο υποψήφιος Δ/ντής Εκπαίδευσης μπορούν να έχουν μια άποψη , αλήθεια , οι Δ/ντές των scho-

λείων της δεύτερης Δ/νσης, όπου δεν υπηρετεί ο υποψήφιος από πού θα έχουν σχηματίσει άποψη, για να ψηφίσουν; Προφανώς και δεν αντέχει σε καμιά σοβαρή κριτική αυτή η διαδικασία. Αλήθεια γιατί μόνο οι Δ/ντές και οι προϊστάμενοι να ψηφίζουν και όχι όλοι οι συναδέλφοι για το Δ/ντή Εκπαίδευσης; Από πότε οι Δ/ντές αποτελούν ξεχωριστό σώμα επιλογής;

Είναι προφανές, από όλα τα παραπάνω, ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι προχειρογραμμένο , κυριολεκτικά στο «πόδι». Είναι τόσα τα προβλήματα που θα δημιουργήσει, κατά την εφαρμογή του , που οι συντάκτες του δείχνουν να μην τα αντιλαμβάνονται. Αν η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιθυμεί, πράγματι, την αξιοκρατική επιλογή στελεχών εκπαίδευσης να φέρει σύντομα για συζήτηση άλλο σχέδιο Νόμου, το οποίο θα δώσει στις Ομοσπονδίες για διάλογο.

Συναδέλφισσες, συναδέλφοι

Αυτή ήταν η κατάσταση, σχετικά με τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών, τη φετινή χρονιά. Δυστυχώς βιώσαμε, για μια ακόμη φορά, τα γνωστά προβλήματα του παρελθόντος. Καθυστερήσεις, αναβολές αποφάσεων, κανένα προγραμματισμό και δυστυχώς, κανένα διάλογο για σημαντικά ζητήματα που νομοθετήθηκαν, όπως η επιλογή στελεχών εκπαίδευσης. Από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας είναι φανερό πως όχι μόνο λείπει το ΟΡΑΜΑ για το σχολείο που έχει ανάγκη ο τόπος μας, αλλά και το στοιχειώδες σχέδιο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της καθημερινότητας. Οι αλληλοσυγκρουόμενες προτάσεις για τους διορισμούς, τις μετατάξεις, τις υπηρεσιακές μεταβολές δημιουργούν κλίμα σύγχυσης και κρατούν σε ομηρεία δεκάδες χιλιάδες συναδέλφους που με αγωνία αναμένουν να μάθουν που θα υπηρετούν τη νέα σχολική χρονιά. Είναι βέβαιο πως τη νέα σχολική χρονιά θα έχουμε σοβαρότερες ελλείψεις σε προσωπικό και τα σχολεία θα ξεκινήσουν με χιλιάδες κενά. Γι' αυτό ο κλάδος θα πρέπει να παρέμβει και να απαιτήσει άμεσα την πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών και ιδιαίτερα να ζητήσει μόνιμους διορισμούς σε οργανικά κενά. Αν δε γίνουν μόνιμοι διορισμοί, συναδέλφοι, το σύστημα θα καταρρεύσει. Ήδη, τη χρονιά που μας πέρασε, ο αριθμός των αναπληρωτών ανήλθε στο 20% του συνολικού εκπαιδευτικού δυναμικού της Π.Ε. Ένας στους 5 είναι αναπληρωτής. Πλέον έχουμε φτάσει στο θεσμό του «μόνιμου» αναπληρωτή.

Μ' αυτές τις σκέψεις, συναδέλφοι, κλείνοντας θέλω να σας ευχαριστήσω για την υπομονή σας να με ακούσετε, να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη συνεργασία, τους Αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ και των ΠΥΣΠΕ, τα μέλη του Δ.Σ. των Συλλόγων και τις χιλιάδες συναδέλφους που εκπροσωπούμε.

Σας ευχαριστώ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013-2015

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6°

(11 – 12 Φεβρουαρίου 2015)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Βενετοπούλου Παναγιώτα, Καφτηράνης Χρήστος, Κέγκος Φίλιππος, Παπασπύρου Νικόλαος, Ζαπάντης Νικόλαος, δηλ. όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.

Στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. στην Αθήνα, την Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου και την Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2015, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου Βενετοπούλου Παναγιώτας, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 3/6/2014 έως 31/12/2014».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Ελεγκτή Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 2/6/2014		622.483,36 ευρώ
B. Εισπράξεις (3/6 – 31/12/2014)		1.328.032,47 Ευρώ
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.105.436,68 ευρώ	
Έσοδα Κεφαλαίων	5.155,96 ευρώ	
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα Επιχορηγήσεις-Εισφορές	211.105,62 ευρώ	
	6.334,21 ευρώ	
Σύνολο Εσόδων		1.950.515,83 ευρώ
Γ: Πληρωμές (3/6-31/12/2014)		972.424,11 ευρώ
Διάφορα Έξοδα	517.718,11 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	52.887,17 ευρώ	
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	57.912,02 ευρώ	
Αμοιβές Προσωπικού	46.944,45 ευρώ	
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	8.452,15 ευρώ	
Δαπάνες Εκδόσεων	5.570,00 ευρώ	
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	1.930,15 ευρώ	
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	29.699,17 ευρώ	
Υποχρεώσεις από Φόρους –Τέλη	16.477,99 ευρώ	
Αχρεωστήτως Καταβληθέντα	211.777,62 ευρώ	
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	23.055,28 ευρώ	
Υπόλοιπο		978.091,72 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	93.141,39 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου 6017-101591-494	320.543,80 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Λογ/σμός Προθεσμίας (Κεφ. Αγ. Ακινήτου)	200.000,00 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Λογ/σμός Προθεσμίας (Κεφ. Τακτ. ΑΠοθ)	300.000,00 ευρώ
Ταμείο - εκκρεμότητες	64.406,53 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	978.091,72 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση της Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα της Δ.Ο.Ε. έχουν ελαττωθεί σε ποσοστό του 23% συγκριτικά με το αντίστοιχο προηγούμενο διαχειριστικό εξάμηνο. Με την παρατήρηση ότι στα έξοδα δεν συμπεριλαμβάνεται η αντίστοιχη συνδρομή προς ΑΔΕΔΥ, αναλογικά.
- 2) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 83^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 3) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.

4) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

5) Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη - ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

6) Τα μέλη της Ε.Ε. ζητούν να δοθούν διευκρινήσεις για το παραστατικό Νο. 1 14 (2014) στην επόμενη συνεδρίασή της.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους α) Βενετοπούλου Παναγιώτα (Πρόεδρος) β) Κέγκο Φίλιππο (Αντιπρόεδρος) και γ) Καφτηράνη Χρήστο (Γ. Γραμματέας) ενώ καταψηφίζεται από τους: α) Παπασπύρου Νικόλαο (μέλος) και β) Ζαπάντη Νικόλαο (μέλος), οι οποίοι θα καταθέσουν εντός 30 ημερών έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό. Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο οικονομικός έλεγχος.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Η Πρόεδρος
Βενετοπούλου Παναγιώτα

Ο Αντιπρόεδρος
Κέγκος Φίλιππος

Ο Γεν. Γραμματέας
Καφτηράνης Χρήστος

Τα μέλη
Παπασπύρου Νικόλαος
Ζαπάντη Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7^ο

(12 – 13 Ιουνίου 2015)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Βενετοπούλου Παναγιώτα, Καφτηράνης Χρήστος, Κέγκος Φίλιππος, Παπασπύρου Νικόλαος, Ζαπάντης Νικόλαος, δηλ. όλα τα μέλη της Ε.Ε. της ΔΟΕ.

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., την Παρασκευή 12 Ιουνίου 2015 και το Σάββατο 13 Ιουνίου 2015, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου της Ε.Ε. Βενετοπούλου Παναγιώτας, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 1/1/2015 έως 2/6/2015 ».**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Ελεγκτή Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2014		978.091,72 ευρώ
B: Εισπράξεις (1/1 – 2/6/2015)		268.742,60 ευρώ
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	237.131,00 ευρώ	
Έσοδα Κεφαλαίων	3.695,01 ευρώ	
Αχρεωστήτως Εισπραχθέντα	25.643,00 ευρώ	
Επιχ. – Δωρεές - Εισφορές	2.273,59 ευρώ	
Σύνολο		1.246.834,32 ευρώ
Γ: Πληρωμές (1/1- 2/6/2015)		
Διάφορα Έξοδα	374.985,07 ευρώ	
Παροχές Τρίτων	25.254,83 ευρώ	
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	55.265,97 ευρώ	
Αμοιβές Προσωπικού	54.704,13 ευρώ	
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	6.821,70 ευρώ	
Δαπάνες Εκδόσεων	3.113,25 ευρώ	
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	27.122,75 ευρώ	
Υποχρεώσεις από Φόρους –Τέλη	9.988,61 ευρώ	
Διάφοροι Φόροι – Τέλη	15.057,90 ευρώ	573.814,21 ευρώ
Αχρεωστήτως Καταβληθέντα	1.500,00 ευρώ	
Σύνολο		
Υπόλοιπο		673.020,11 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191	40.861,39 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου 6017-101591-494	90.011,41 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Λογ/σμός Προθεσμίας (κεφ. Αγ. Ακινήτων)	200.000,00 ευρώ
Τράπεζα Πειραιώς – Λογ/σμός Προθεσμίας (κεφ. Τακτ. Αποθ.)	300.000,00 ευρώ
Ταμείο - εκκρεμότητες	42.147,31 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	673.020,11 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση της Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα της Δ.Ο.Ε. έχουν ελαττωθεί σε ποσοστό 30% συγκριτικά με το αντίστοιχο προηγούμενο διαχειριστικό εξάμηνο.
- 2) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 83^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 3) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

**Η Πρόεδρος
Βενετοπούλου Παναγιώτα**

**Ο Αντιπρόεδρος
Κέγκος Φίλιππος**

**Ο Γεν. Γραμματέας
Καφτηράνης Χρήστος**

**Τα μέλη
Παπασπύρου Νικόλαος
Ζαπάντης Νικόλαος**

4) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

5) Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη - ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους

α) Βενετοπούλου Παναγιώτα (Πρόεδρος), β) Κέγκο Φίλιππο (Αντιπρόεδρος), γ) Καφτηράνη Χρήστο (Γεν. Γραμματέας) ενώ καταψηφίζεται από τους: α) Παπασπύρο Νικόλαο (Μέλος) και β) Ζαπάντη Νικόλαο (Μέλος), οι οποίοι θα καταθέσουν εντός 5 ημερών έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται ο Οικονομικός έλεγχος.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πραγματοποιήθηκαν στις 24/6/2015 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Στις εκλογές έλαβαν μέρος έξι (6) παρατάξεις, ψήφισαν 605 αντιπρόσωποι και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής :

	Για Δ.Σ. Δ.Ο.Ε	Για Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε	151	151
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.	132	134
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.	101	102
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΠΑΜΕ)	88	89
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε	78	75
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε	54	51
ΛΕΥΚΑ/ΑΚΥΡΑ	1	3

Οι έδρες διαμορφώνονται ως εξής:

- 1) **Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.** : 3 έδρες στο Δ.Σ. 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 40 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Κικινής Θανάσης**
Οικονόμου Τριαντάφυλλος
Ανδρουλάκης Μάνος
- 2) **ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.** : 2 έδρες στο Δ.Σ. 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 35 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Γαλάνης Γιώργος**
Μιλτσακάκης Μιχάλης
- 3) **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.** : 2 έδρες στο Δ.Σ. 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 27 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγονται για το Δ.Σ.: **Πετράκης Σταύρος**
Φασφαλής Νικόλαος
- 4) **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΠΑΜΕ)** : 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 24 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγεται για το Δ.Σ.: **Δριμάλα Θεοδώρα**
Μαρίνης Σπύρος
- 5) **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε.** : 1 έδρα στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 20 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγεται για το Δ.Σ.: **Καλόγηρος Νίκος**
- 6) **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.** : 1 έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 13 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Εκλέγεται για το Δ.Σ.: **Τρούλης Γιώργος**
Από τη Δ.Ο.Ε.

Αντιπρόσωποι που εκλέχθηκαν στην ΑΔΕΔΥ

1.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΛΙΑΒΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΡΑΝΤΙΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΗΣ	ΜΠΕΛΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΓΚΟΥΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΝΕΛΛΑ ΜΑΡΙΑ	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΤΖΙΜΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΤΣΙΟΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΙΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΓΚΟΥΤΣΕΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	
ΚΑΤΣΑΒΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΜΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	

2.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ	ΤΡΩΝΤΣΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ	ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ	ΔΟΜΟΥΖΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ	ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ	ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ	ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ	ΚΑΠΟΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	

3.- ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΜΠΟΝΟΒΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΑΥΞΙΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ	ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΠΟΥΚΟΜΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ	ΧΑΪΔΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΡΑΝΙΑ	ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΠΟΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

4- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΜΕ

ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΝΑΣΤΗ ΕΛΕΝΗ

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΟΡΓΙΑ ΝΕΛΛΗ
ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΣΑΡΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
ΓΚΟΥΣΚΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

5.- ΕΡΑ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Π.Ε. ΜΕΤΑ ΜΕΤΩΠΟ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΠΑΤΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ
ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΑ (ΓΝΩΣΟΥΛΑ)
ΝΙΚΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΓΙΑΝΤΣΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ
ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΠΑΚΑΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΟΛΙΟΒΕΤΑ ΚΩΝ/ΝΑ

ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΣΤΑΜΕΛΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΕΣΟΓΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ – ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ
(ΑΡΙΑΝΑ)

6.- ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΕΚ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΓΚΑΜΠΡΑΝΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΥΔΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΑΡΚΟΔΗΜΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΤΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΜΠΑΜΠΑΛΙΟΥΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΘΛΕΜΑΧΟΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ

ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΖΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΤΗΓΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΤΣΩΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Συγκροτήθηκε σήμερα, 1-10-2015, σε σώμα το Δ.Σ.
της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, που προέκυψε
από τις αρχαιρεσίες της 24ης Ιουνίου 2015, ως εξής:

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης
κιν.6974114103
τηλ.2103312793
Fax: 2103246928

Αντιπρόεδρος – Υπεύθυνος Εκδόσεων : Πετράκης Σταύρος
κιν.6973832828
τηλ:2103312791

Γενικός Γραμματέας : Φασφαλής Νίκος
κιν.6975303105
τηλ:2103242171

**Ταμίας- Ειδικός Γραμματέας-
Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων :** Ανδρουλάκης Μάνος
κιν.6972679767
τηλ: 2103255576

**Οργανωτικός Γραμματέας - Υπεύθυνος
Υλικού & Βιβλιοθήκης :** Οικονόμου Τριαντάφυλλος
κιν. 6973425944
τηλ: 2103219653

Μέλη : Μιλτσακάκης Μιχάλης
κιν.6975308409
τηλ: 2103242144

Γαλάνης Γιώργος
κιν.6974750410
τηλ: 2103228891

Δριμάλα Θεοδώρα
κιν.6983117770
τηλ:2103313717
Fax: 2103245836

Μαρίνης Σπύρος
κιν.6972699983
τηλ : 210 3233662

Καλόγηρος Νίκος
κιν. 698011047
τηλ: 2103312794

Τρούλης Γιώργος
κιν. 6981636188
τηλ: 2103312795

ΑΠΟ ΤΗ

